

နတ်တရားရောင်ရွှေ

BURMESE CLASSIC

အင်အားဆုံးရှုံးခြင်း...
fatigon
 ဓာတ်ငွေ့

နုပုဏ္ဏ ဝါသ ဘဂဝတ ဘဂဝတ ဘဂဝတ ဘဂဝတ

ဒီကာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းရုံးညီထွက်မှု ပြိုကွဲရေး
အမျိုးအနွယ်အာဏာပညာပျက်စီးမှု

...အရေး
...အရေး
...အရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

လော ကိ ပ ညာ ရ သ နံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဗေဒဗဟို

နာယကကြီး

ထိက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

၁-၁-၁(တိုင်းရင်းသား)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Traming (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆောင်

တိုင်းရင်းသားပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ရည်ဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုမိုးသန်း

သန်းထွန်း(ဘားဘဲ)

ပါမို့ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(တော့ဒီကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာဓရိယ)

* ဦးသန်းဝအောင်ရွှေ

(ဓမ္မာဓရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒါ မြန်မာ့ဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိပလ))

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီအိမ်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်စွယ်

ယုတ်နားဖိပ်ပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာစီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလပ်

ပါရမီ

ပေါင်လောင်ရုပ် ကယုတ်
တစ်ခက်က တောင်ဆူကိုင်
တစ်ခက်က ပုတီးကိုင်ထားဟန် ကျားစီးရင်တက်
၀၁-၁၀၆

ပျက်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၄၄၇၂) နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုမြို့နယ်မှစင်တော်
၂၀၁၂ ခု ဇူလိုင် ရန်ကုန်မြို့
အတွင်းနှင့် ယုတ်နားဖိပ်
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၅၄၅၅၄) ပါရမီအောင်လမ်း
အမှတ် ၅၈၅၊ ရန်ကင်းအောင်လမ်း
၇ ရပ်ကွက်၊ မရမ်းတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်၊
ရခိုင်တောင်
ရှမ်းကောင်ကယား မြို့နယ်၊
ဝိလှနားတေး (မကောင်မြို့)
ကိုးကွန်းစတုရန်းမြို့နယ်(တောင်မြို့)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြို့နယ်၊
ယောင်မောင်တေး(မော်လမြိုင်)
မြန်မာ့ရေး
ကျော်မိုးသိန်း(၀၄၀၂) ၂၀၁၂ ခု ဇူလိုင် ရန်ကုန်မြို့၊
၀၁-၁၀၆

ကြော်ငြာရွာနမူ - ကိုတင်မောင်ရွှေ
ပရိယာ ဝိပဿနာရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
အမှတ် ၃၃၃
အုပ်စု
၀၀၀၀
ငါးရာတိုင် (၅၀၀/-)
၀-၀၁ ၂၄၂၂၄၄

BURMESE CLASSIC

စင်စူဗ္ဗရာဇာ
တင်္ဂါးတိုး ငွေမင်းမင်းဘုရားတိုး၏
ပျံ့ငွေခန်းခြားကေ နဂြိမ်းသမ္ပတိပျားပါ **၁၇-၉**

ပေါင်လောင်ရွှင် မဟာကဿပ မောင်တော်နှင့်
 မိကျောင်းမီးပုံတော်မှာ
 ရွှင်သဟာကောဝက ပုံတော်ဟု ယူဆရပြီး **၁၇-၁၀၇**

၃. ရေတုခုံခြင်းရောင်းခြင်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်
 တိုင်းရင်းမြို့နယ်အဆေးခန်း ဆရာဦးဦးဌေး(ကဆ-၀၀၀၈၉)၏
 နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ကာကွယ်
 စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၅၃

၄. ပညာပေးရောင်းခြင်း

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၈၉) [ဟူဂျင်းစီ] ၇၈
 လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နိဂုံးရာ
 အိပ်ခတ်ရှင်းတမ်း (၇၉) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၅
 သင်္ကေတများ၏ ကာသာစတား (၃၃) ၂၀၃

၅. လက္ခဏာရောင်းခြင်း

ယတြာကျင့်စဉ်နှင့် လက္ခဏာအခြင်
 [ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.S.U.ရွှေဘို] ၃၀
 နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသင်ဖို့ အဆင်ပြေနိုင်မလား
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၀၂
 လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညီကြစို့ ၁၉၁
 လက္ခဏာက ပြောပြသော ကံကြမ္မာအခြေအနေ ၁၉၄
 အချစ်ရေး ကံကောင်းပါ့မလား [သန်းပညာ] ၂၀၉
 တစ်မျက်ကောင်းတောကွက် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာထ] ၂၃၂

၆. ဖမ်းယူနိုင်ရောင်းခြင်း

ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ
 အင်ကြင်းပင်သာသနာခြေသို့(၅) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉၇
 ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပပလ္လု မြတ်စွာဘုရား
 ဓာတ်တော်(၇၇)ခု ပူဇော်မှုခေါ် **၁၀၅**
 [မောင်ရေချမ်း-မြောင်း] ၁၀၅
 ပဟေဠိဆန်လွန်းသော ရှေးဟောင်းဖုတ်ဝူ
 [ကိုမြသွေး-ပေါင်းလောင်မြေ] ၁၁၃

၇. အလူးကမ္ပရာရောင်းခြင်း

ဝဲဇူးရိုးမတောင်ပေါ်ရှိ စေတီတော်ကြီးမှ
 ရေများ ထွက်ရှိနေသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း
 [ချစ်မုန်းခင်-ကြို့ပင်ကောက်၊ လယ်တီ] ၁၇
 ဘိုးပိုက်ဆံ ရာပုံတော် (၂) [အောင်စ-LL.B] ၃၃
 တတောင်ထံက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဗြိတိန်မြို့မှ
 စုံလေးစုံစေတီ(၂) [ဇွေဦး-မြတ်] ၄၁
 မြတ်သမဏတို့ စံဖော်ခြင်းသည့် ထုံးတောင်မြေ
 သာစခန်းဆီသို့(၂) [စင်ညိုငယ်] ၄၉
 အရာတော်မြို့ ခြေတော်ရာဘုရား(၂) [ထွေးမောင်] ၅၄
 ရန်မာန် တင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ
 အောင်နိမိတ်ဆောင် ခမောက်တောင်(၅)
 [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၃
နက္ခတ္တရောင်းခြင်းပမ္မစင်း ၃

www.burmeseclassic.com

*** ဟိုက်လျှောက်ခြင်း ***

ကျွန်တော် ကြံဆခဲ့ရသော မြစ်ရပ်ဆန်း
 [ညိုလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၃၆
 သူ့အရပ် သူ့အေသမု ဓလေ့ဆန်းများ
 (ပယ်လယ်ကန်တော့ခြင်း) [မင်းနန္ဒီရိုရို] ၂၄၄
 ကျောက်လက်ဝါး ဝယ်ဖူးသူ [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၆၅
 ပုတီးကျင့်စဉ်နှင့် ပဋ္ဌာန်းစေသနာတော်
 [တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၂၈၁
 ယောဝီဆောင်ထဲမှ ပရလောတယား [ချမ်းသာ] ၂၈၄
 ဝင်းဘူးဖြူ အမှတ်(၁)နယ်မြေ
 နဂါးသုံးကောင် တန်ခိုးပြတာလား
 [မင်းဘူးမြင့်မောင်-အသေးစားငွေချေးလုပ်ငန်း] ၂၉၄

*** ဗျင်းရိုကျော်ခြင်း ***

စိတ်စွမ်းအားမြင့် ကံစွမ်းအားစွင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတိ
 ကျင့်စဉ်တော် [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၂၁
 မေတ္တာဝါဒီဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 ဘဒ္ဒန္တစန္ဒောဘာသ မှီမြင့်တော်မူသော ကျင့်စဉ်ထူးနှင့်
 ကိုယ်တွေ့အောင်မြင်မှုများ
 [တင်ထွန်းအေး-အဝေးသင်တက္ကသိုလ်] ၁၅၀
 မြင်နိုင် ကြားနိုင်ကြပါစေ
 [အောင်မင်းကျော်-နေ့လစဉ်အားထုတ်ကြီး] ၁၆၄
 ရွှေဝါစိက သရဏဂုံမြို့ ရုပ်ပွားတော်နှင့်
 လျှို့ဝှက်ဝတ္ထုရကျင့်စဉ် [ကဝိသီရောမဏီ] ၁၇၇
 စေတီငါးဆူ အောင်လံထူ [ရွှေတည် မြစ်ငယ်] ၁၈၅
 သိပ္ပံဝင် သတ္တဌာနကျင့်စဉ် နမောတဿစွမ်းအင်(၃)
 [ဘုန်းမြည့်တေဓာပိန်း-ဝတ္ထုရနယ်မြေ] ၂၀၁

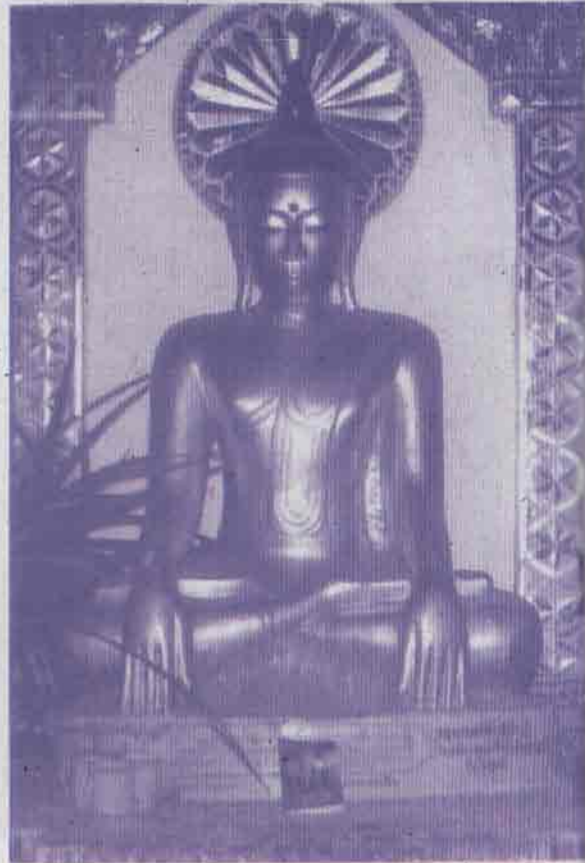
● အပါအရင်များခြင်း ●

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် သီးသန့်ယတြာ [သန်းပညာ] ၆၂
 ရန်ကင်းဝေးစေရန် အစီအရန်ယတြာ
 [ဂါမဏီစော်-စစ်ကိုင်း၊ ဝေဒပိဋကဓရ] ၁၃၁
 တစ်သက်တာ ရွှေယတြာ [အောင်နန္ဒစံ-ကျွဲကလံလတ်] ၁၄၆
 မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် လွယ်ကောင်းယတြာ
 [ပုဗ္ဗဟူးသားသမီးများအတွက်] [သန်းပညာ] ၁၆၉
 ကျန်းမာရေးအတွက် ဆန်းပေစင်၏ ယတြာတစ်တွက်
 [မောင်ဗဟိုန်း-အင်းတော်] ၁၉၃

□ သပြေရုပ်များခြင်း □

ဖိုးသူတော် ဦးတိုးလှ၏ ရွှေရိတ်လမ်း
 [ပိဋကပဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၇၀
 ဆေးသုံး စိန်ဓာတ်လုံး ဖမ်းနည်း
 [ကြည်စိုး-မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဓရာမြေ] ၉၄
 သွပ်သင်္ချိုင်း တင်းခိုင်းလမ်းစဉ် [နရထီ-နှီးပဒေါ] ၁၆၇
 ကြေးမိုကြေးသွား မင်းလေးပါး(၃)
 [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၁၉၆

၄ နက္ခတ္တရုပ်များခြင်းမဂ္ဂစင်း

**ဤရုပ်ပွားတော်တွင်
 လက်ဝဲ၊ လက်ယာ လက်တော်နှစ်ဖက်စလုံးကို ထူးခြားစွာ
 အောက်သို့ စိုက်ပြုထားသောကြောင့် ၁၈-၅၇**

**ဝေသာနာတော်ကြီး
 သက်တော် ကြီးရင့်သောအခါ
 အသုံးပြုသည့် ဝေါဟာရကို ၁၈-၁၀၀**

ဂဏ်ဒိပ်ရွာလယ်ဘုရားတွင် ငှာပနာထည်ရန် အပည်ပသိသူ ထာရမျှသွားသော ဓာတ်တော်များကို ထူးခြားစွာ ပူးတွေ့ရသည်။ * ၈-၂၅

မေပိုင်လောင်းရုပ် ဟောကသပ သွားလေရာတိုင်း၊
ထိုက်ပါကြသော တပည့် ဘီထူးညီနောင်ဖြစ်တဲ့
နောက်နှင့် တောင်ကြည့် ရုပ်တုများကို * ၈-၀၀၈

*** ဂါယာပစ္စုပ္ပန်ဖျောင်းခြင်း ***

မော်လာမောင်နှံအတွက် လာဘ်ရွှင်စေသည့်ဂါယာ
[ဝေညိုသော်] ၁၅
ပထဝီယေ အောင်ဂါယာအစွမ်း [ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၈၅
မျက်စိအတွက် အစွမ်းထက် ဂါယာတော်
[မောင်အောင်ထွန်း-ဝက်လက်] ၁၁၉
ပွင့်လန်းအောင်မြင် သူရဿတီဂါယာစွမ်းအင်
[ရွှေဦး-မြတ်] ၁၂၉

*** ဆေးပုဏ္ဏားကိုဖျောင်းခြင်း ***

ဆီးချိုရောဂါအတွက် ဆေးနည်းတစ်ခု
[ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၁၃၆
ဆောင်းဆိုးအတွက် အလွယ်နည်းလေးတစ်ခု
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၉၆
အကြောအဆစ်ရောင်နာအတွက်
ယာခင်းမှဆေးတစ်လက် [ရွှေနိဂိုင်းဝမ်း] ၃၀၂

◆ ဆေးပေးဖျောင်းခြင်း ◆

အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ချမ်းရောဂါအတွက်
ဆေးတစ်လက်နှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်းရင်းဆေး
ပညာသဘောတရားအမြင်ဖြင့် ထပ်ဆင့်မြည့်စွတ်
ဖြေကြားချက် [ဦးပင်အင်-ရွှေစောင်း] ၁၃၃
အကြောတင် အကြောကပ် အကြောထုံး
လေငန်းလေဖြတ်လိမ်းဆေး [ရဲမြိုင်ချစ်-နတ်မောက်] ၁၆၈
ရင်ကျပ်ပန်းနာ လေဖြတ်တာ ဖျောက်မှာ ဤဆေးနည်း
[ထွန်းငွေ-အ.မ.တေ] ၂၄၁၄ တံတားဦး၊ သန်လှိုင် ၂၀၈

*** ပုဂံရုပုဏ္ဏားဖျောင်းခြင်း ***

လယ်တဲစောင့်ပေးသော ရွှေစိုး [ကျော်ဝင်းဖြူ] ၂၄၅

*** မိတ်ပွန်းဆင်ဖျောင်းခြင်း ***

အိပ်မက်ရဲ့ ဆန်းကြယ်မှု [တော့-ပန္နလေး] ၂၆၃

+ ဖူးခြားသစ်ပင်ဖျောင်းခြင်း +

အစွမ်းထက်သည့် ရစ်ဂုန်း [နွဲ့ညည်လင်း] ၁၄

† ဖူးခြားစုဏ္ဏားဖျောင်းခြင်း †

အံ့ဖွယ်ထူးခြား နွယ်နဂါး [မိုး-သရက်] ၂၀
ဝတ္ထိရနွယ်ဝင် ရေကျင်းရဲသားနွယ်ကွင်းတို့
[မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၁၆၇
သရက်ကုန်းဆရာတော်ထံမှ ကျောက်အမြဲတေ
[ညိုမင်းထက်-မြန်မာစာ၊ ဝေပုံ] ၁၀၀
နဂါးပုဏ္ဏားဖျောင်းခြင်း ၅

● **ဂျိမ်းပညာပေးရောင်းခြင်း** ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယကွ၏ သာဝဏတေ့
အကြံများ (၂၆) [ဆရာကြီး မင်းယကွ-တိုက်ခွဲဝင်] ၂၂၁

* **ဗုဒ္ဓဘုရားရောင်းခြင်း** *

လေပြတ်လေဝန်းရောဂါအတွက် ဇေယျဝန်ပုရိုက်ပါ
ကုသုံးကင်္ဂါအစဉ် [တေသီလ] ၁၅၈

✦ **အရိုးခါးအပျိုးရောင်းခြင်း** ✦

ငါးပိရည်တို့ အနံ့တောင်းစေရန် [နန်းခင်မြိုင်ဝင်း] ၁၃၀

○ **အုတေသနရောင်းခြင်း** ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် တေကုဗုဒ္ဓဆရာတော်ကြီးများ
[မိမိမိမြို့ အိမ်ပိကြီးရင်ကွက် ကံလှပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
ခမ္ဘာနိုင်သာဆရာတော် ဗြဟ္မာသင်္ဘော သာသနာပါပ
ဓမ္မာစရိယ အဓိရ သာသနဓလ ဓမ္မာစရိယ ဓမ္မတထိက
ကံလှ အရှင်သောဘိဘာဝံသလေရ်အား ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း]
[သန်းပညာ] ၁၄၅

သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးမှ ဇေယျဝန်ပုရိုက်ရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံပွဲနှင့် အခြားစီရိယလတ်ရာများ
[ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၂၁၇
စိတ်ဝင်စားဖွယ်တောင်းသော ထိုမြတ်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၃၀

○ **ခြင်းပျင်းဖြိုးပေးပင်ဆေးခြင်းရောင်းခြင်း** ○

ကောလင်းနယ်မှ ဆေးဖက်ဝင်အပင်များ(၂)
[ခွန်စိုင်းဝင်း] ၁၂၄
ဆီးရောဂါအတွက် ဗြူပျက်ခရမ်း [ဆေးသုတေသီတစ်ဦး] ၁၆၀

✦ **ပိရုဗူရ်ရောင်းခြင်း** ✦

တွဲနွား ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက် ဆေးမခက်ပါ
[နေမဝင် နယ်ဟောက်] ၁၃၂
ကြက်မွေးရင် ဆောင်ထား [ကိုမင်းဦး-နေရှင်နယ်] ၂၉၆

✦ **ကြည်ညိုခြင်းရောင်းခြင်း** ✦

ထူးထွေးဆန်းပြား ရွှေလင်းပင်ဘုရား(၁) [နိုင်းမင်းညို] ၉

* **အောင်မြင်ရောင်းခြင်း** *

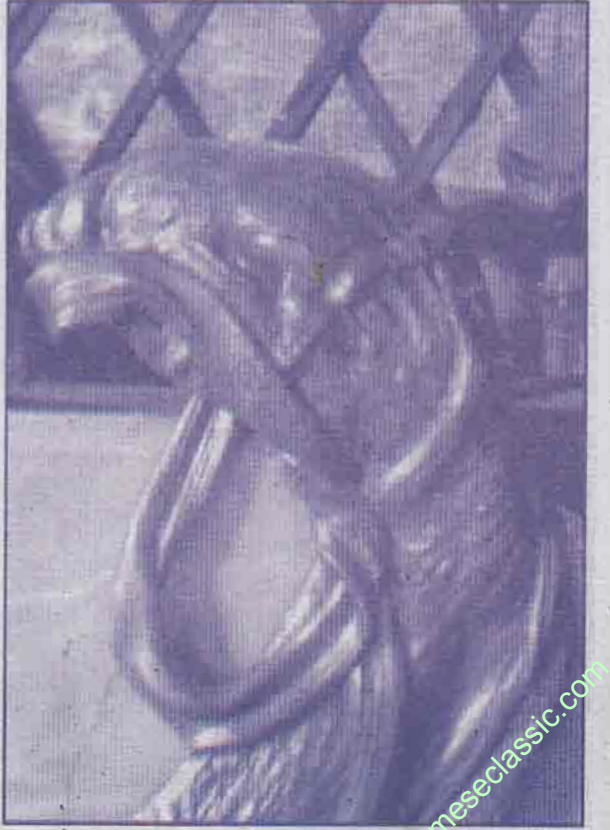
စပါးတောင်ခြေ အစိဋ္ဌာန်ပြုရာ သစ်ဖြူတောင်
အောင်မြင်(၂) [မောင်မောင်စိုး-သာဝယ်] ၆၅
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြင်နှင့် ရှိပူဇော် ဝါထာတော်များ(၁၄)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၃၇

၆ နက္ခတ္တရောင်းခြင်းမဂ္ဂဇင်း

ထုံးတမ်းစားဆရာတော်ကြီးသည်
ရာထီဥစ္စာမရှိဘဲ သိုးဝါးနေစေကာမူ ချမ်းသာဝတ်မပျက်ဘဲ
သက်သက်လွတ် တစ်ထပ်ဆွမ်းသာ ➡ ၈၁-၅၀

သစ်လုံးကြီး တစ်လုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ပိတ်က
တွယ်ကင်ပေးပါ ပြန်တစ်
ပြန်ကင်ကုန် မြေရုံကုန် ပျော်တယ်... ➡ ၈၁-၂၁

ပုဂံပြာသာဒ်၊ အထောင်စင်ကာပူပြား၏ ပုဂံကန်သေ (ပု) ဆုံးရှုံး ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများအား ပြန်လည် ရှေးဟောင်း သုတေသီပြုလေ့ - ၈၁-၁၀၇

ဝက်ဂိုဏ်းမှ လယ်တီ ကြောင်ပန်း စုဟန္တာ ဆယ်စီးဆရာတော် ဆွေးနာထိုင်ကြီးကို - ၈၁-၉၀

◆ ပါဏဗေဒပျော်ခြင်္စို ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဓာတ်ကြွင်းပေါ်
ဖိုးဖိုးနှင့် အောင်ဘာလေထိဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၂၄
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ထိထိုးလိုက် ဇွေးမှယ်ပါ ဣဂါဏန်း
[ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၀

*** ယဇ်ပျော်ဆွမ်းပျော်ခြင်္စို ***

တော့ဖူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တပျော်ခြင်္စို
[ပညာရေးနှင့် စာမေးပွဲအတွက် အာဝေထိကရယ်တော်
ဆီဒီပုဇော်နည်း] [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၇၂

*** အင်းစစ်ပျော်ခြင်္စို ***

ဘေးရန်ကင်းရှင်း သရဏဂုံအင်း [ထီလာ မောင်မှတ်] ၁၅၉
အစွမ်းထက်၍ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်
မြစ်စဉ်တော်အင်း [ငြိမ်းသော်တာ] ၁၇၁
မြန်မာ့အင်းညာ(၃) [ဆရာစော-အင်းတစ်ထောင်] ၁၇၉

◆ ပုဂံပြာသာဒ်ပျော်ခြင်္စို ◆

အာဏာတည် ဆရာတော်(၂)
[အရဟံ ဆရာသိန်း-လပုတ္တာ] ၂၅
တုံ့လုံဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရစဉ်က ထူးခြားမှုများ
[ဒေါ်သုမုနိစိတ္တ B.Sc,H.G.P,Dip.Ed] ၈၁
ဘုတလင်မြို့၊ ကြောင်ပန်းတောရနှင့် ပထမ
ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး၊ အရှင်ဣန္ဒကဏ္ဍ
သဝကောတံကြောင်း(၃) [စင်ညိုဝယ်] ၈၉

◆ ယုဒပြားဆန်းကြယ်ပျော်ခြင်္စို ◆

စံတားဝါနှင့် ရွှေတစ်ပွင့်(၂)
[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၂၅
ပန်းပေါင်းဘုရား ဧကွီဏသာခါနှင့်
တိုယ်တွေ့ မြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် [ထပ်တစ်ရာ] ၂၄၁
ခန္ဓာကိုယ်ထဲဝင်သည့် ပရလောကသားနှင့်
တိုယ်တွေ့မြစ်ရပ်ဆန်း
[ကျော်သန်း-အကြီးတန်း လက်မှတ်စက်] ၂၅၂
ဂမုန်းနှစ်ပင်နှင့် မြစ်ရပ်ဆန်း [အင်ကြင်း] ၂၃၃
ရှင်ဥပဇ္ဇာဖောင်တော်နှင့် ဆန်းကြယ်သည့်မြစ်ရပ်
[ဟင်္သာတ သန်းလှိုင်ကျော်-လူပျိုအို] ၂၅၄
နက္ခတ္တပျော်ခြင်္စိုပစ္စည်း

◻ ဝေပျာသုတေသနချုပ်ချုပ် ◻

ရှားစောင်းကြီးအနှစ်နှင့် သူ၏အသံ
[စဉ်ကုန်းဝင်းထက်မောင်-သွင်စောမွန်] ၃၀၁

✽ မနုစဉ်ဆုံး သာဓာဏ်ညွှန်ချုပ်ချုပ် ✽

၂၀၀၄ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၇၆
၂၀၀၄ ခုနှစ် ဧပြီလ ငွေကြေး
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၉၂
၂၀၀၄ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၀၆

★ မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုချုပ်ချုပ် ★

မြန်မာ့ သတ်ဝတ် ဓာတ်စာ
[ကောင်းမြတ်ထွန်း-ဟင်္သာတာ] ၂၁၀

◆ ယဉ်ကျေးမှုအရ ဝတ်စားဆင်ယင်ချုပ်ချုပ် ◆

၂၀၀၄ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၁၆

✽ မြန်မာ့စွမ်းသန်ရေး အချုပ်ချုပ်ချုပ် ✽

၀၃၇၆ ခုနှစ် ခုနှစ်ရက်သားသမီးအတွက်
ကောင်းတို့စေခြာ ရကြစေဖို့ [ဦးအုန်းမြင့်-ဟင်္သာတာ] ၄၆
၀၃၇၆ ခုနှစ် ပက္ခအဟောနှင့် လကြာ
[အောင်နန္ဒာ-ကျိက်လတ်] ၁၈၇

● မြန်မာ့ဂုဏ်ချုပ်ချုပ် ●

မီးဖိုစောင့်နှုတ် ပူဖော်ခြင်းနှင့် တိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်
[သန်းတင်ဦး-သီရိစေတီရာ၊ မြည်] ၂၃၃
သေမင်းတမန်တို့ရဲ့ မရဏဆိုင်သံ [ချစ်ဆိုင်] ၂၄၉
ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလော သိုက်ပစ္စည်းလော
[စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၅၅
ဓုတ္တမြိုင်စံအိမ်နှင့် ဓုတ္တဖိုကြီး ဦးစစ်မြိုင်
[ဓရာမြေ ကျော်ဝေ] ၂၅၇
ခြေရာထပ်တောင် တိုသာမောင်နဲ့ ပရလောကသားများ
[ရွှေမော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၆၉
ကတိပျက်မှုအတွက် လျော်ကြေးထပ်စုံ [တပသီ] ၂၇၅
ပရလောကသားပေးသော ငွေငါးထောင်
[မြင့်ဝေ-ရွှေတောင်] ၂၈၆
ညောင်ပင်ကြီးနှင့် ရှေးဟောင်းအုတ်ဂူများ
[စိုးနိုင်ထွန်း-ဘားအံ] ၂၈၉
ဂ နက္ခတ္တချုပ်ချုပ်ခြင်း

ကျောက်တိုင်ဆိပ်ရှိ
ဘိုးပိုက်ဆံ ရုပ်တုကြီးကို
ကြီးမား ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်... ၈-၃၃

ကန်တော့ပွဲ
တစ်ပွဲထဲတွင်
မြေတစ်ကောင်
ခွေနေပြီး
ပိုးပျဉ်းထောင်
နေသည့်အလား
နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး
တစ်ခုကို...
စာ-၆၁

တော်ကြီး
၏
အမြင့်
အတောင်
နှစ်သိပ်ခန့်မှ
ရေများ
ထွက်ကျ
နေသည်ကို
စာ-၁၇

ရွှေလင်းပင်ဘုရား (၁)

စာရေးသူ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ရှမ်းပြည် နယ်မြောက်ပိုင်း သီပေါမှအပြန် မန္တလေးတွင် ခရီးတစ်ထောက် နားခိုပါသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ရပ်စောက်မှ ပညာရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သော ဇနီးဖြစ်သူမှ ဒီဇင်ဘာ ကျောင်းပိတ်ရက်၌ သူ၏ ဇာတိ ဖြစ်သော ဆွေမျိုးသားချင်းများရှိရာ **စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ခင်ဦးမြို့ နယ်ရှိ ဗအိုးကျေးရွာသို့** သွားရောက် လည်ပတ်ရန် စီစဉ်ပြီး လိုက်လာသဖြင့် မန္တလေးမှ အမှတ်(၅၇) မြစ်ကြီးနား အဆန်ရထားဖြစ်သော မန္တလာနှင့် ညနေ(၄)နာရီ၊ မိနစ်(၃၀)ခန့်တွင် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ည(၁၀)နာရီခန့်တွင် ခင်ဦးမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ရွာမှလာကြိုသော ထော်လာဂျီနှင့် **ခင်ဦးမြို့ အနောက်ဘက် (၄)မိုင်ခန့်ကွာဝေးသော ဗအိုးကျေးရွာသို့** ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဗအိုးဆိုသော ကျေးရွာနာမည်မှာ စာရေးသူစိတ်ထဲတွင် အနည်းငယ် ထူးဆန်းနေသဖြင့် မေးမြန်းကြည့်ရာ၌ နရပတိစည်သူမင်းကြီး ဒေသစာရီ ထွက်လာရာတွင် ရွာနားအရောက် ရေဆာလောင်တော်မူသဖြင့် ရွာသူ ရွာသားများ ပြုတ်အိုး(ယခုခေတ် သကြန်အိုး)ကဲ့သို့ မြေဖုတ်ရေအိုးလေး များနှင့် ဆက်ကပ်ရာမှ ပြုတ်အိုးရွာ၊ မြုတ်အိုးရွာမှ ဗအိုးရွာအဖြစ် သမုတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဗအိုးရွာသို့ ရောက်ခဲ့ကြပြီး ဆွေမျိုး

တနိုကြီး ထွလင်းပင်ဘုရားကြီး

သားချင်းများထံ ဇနီးဖြစ်သူမှ ပါလာသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ဝေငှပေးရင်းမှ ဂန္တီရဆန်သော အဖြစ်အပျက်များနှင့် **ရွာ၏တောင်ဘက် စည်ပုတ္တရာရွာရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရား**

တစ်ဆူဖြစ်သော ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး၏ ထူးထွေးဆန်းပြားသော အဖြစ်အပျက်များကို မှတ်သားသိရှိခဲ့ရသောကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးနှင့် လေးနက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ကထုန်လပြည်နေ့ ထပ်ဆွမ်းပွဲတင်္ဂါ အင်္ဂါကြီးရက်ကြီးတိုင်
ကျော်ပြည်တော် လွတ်တော်မူသော တွေ့ပေါ်ဘုရားစေတီဘုရား

တွေ့ပေါ်ဘုရားစေတီ
အနီးကပ်မြင်ကွင်း

တွေ့ပေါ်ဘုရားကြီးစား
ဘယ်တော်ခုံစားမှ ဖူးတွေ့ရပုံ

ရှင်ပြည်သူအများ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ
ပွားနိုင်စေရန် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်း (၈)နာရီ
ခန့်၌ စာရေးသူ၊ ရွာရှိ ရှေးမိုးနောက်မိုး
ရွာလူကြီး အဘဦးတိုးနှင့် ဆွေမျိုးတစ်စု
တို့ရွာ၏ တောင်ဘက်ရှိ စည်ပုတ္တရာရွာ
သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ မအိုးရွာ၏
တောင်ဘက် ထွက်ထွက်ချင်းမှာပင်
နရပတိစည်သူမင်းကြီး တည်ထားခဲ့
သော “ကျောင်းကြီးကျောင်း” ရှေး
လက်ရာ ကနုတ်၊ ပန်းတမော့၊ ပန်းဆစ်
လက်ရာများနှင့် စေတီပုထိုးဟောင်း
(၁၄)ဆူကို အရင် ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ယခင် ရှေးကျောင်းကြီးကျောင်း
ကိုယ်တော်ကြီးမှာ နက္ခတ်အရာ၌
တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်
ကျွမ်းကျင်သူဟုဆိုပါသည်။ ဘိုးတော်

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ဦးစိုင်း နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် ကျောင်းကြီး
ကျောင်း ကိုယ်တော်အား မင်းမှုထမ်း
တို့နှင့် လာရောက် ပင့်ဆောင်ခိုင်းပါ
သည်။

နေ့မွန်းလွဲချိန်တွင် ရောက်ရှိလာကြ
သော မင်းမှုထမ်းတို့မှ ဆရာတော်
ဘုရားအား အကြောင်းစုံ လျှောက်ထား
ပြီး ပင့်ဆောင်ရာ ဆရာတော်မှ ခေတ္တ
ခဏ ဆိုင်းငံ့ခိုင်းပြီးသော် “မင်းစေတို့
ဒီတိုင်းသာ ပြန်ကြပေတော့၊ ငါ
လိုက်လာလဲ မင်းတို့“မင်း” ငါ့ကို
စကားမပြောနိုင်ပြီ” ဟု မိန့်တော်မူ
လိုက်ပါသည်။

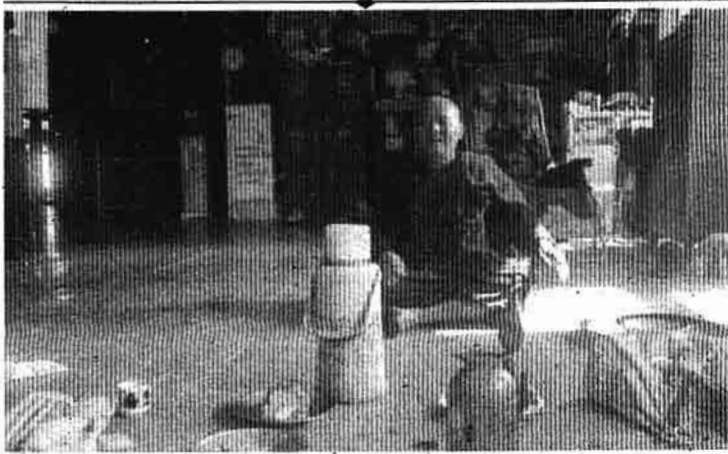
မင်းစေတို့လည်း စောဒက
မတက်ဝံ့ဘဲ စစ်ကိုင်း ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။
စစ်ကိုင်းသို့ရောက်သော် မင်းကြီး
နတ်ရွာစံခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်ကို
ကြားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို
ကျောင်းကြီးကျောင်းဆရာတော် ကိုင်
ဆောင်ခဲ့သော ကျမ်းအများစုမှာ ယခု
ညော်ပုတ္တရာရှိ ရွှေလင်းပင်ကျောင်း
တိုက်တွင်း လုံခြုံစိတ်ချရသော နေရာ
တွင် ထိန်းသိမ်းထားသည်ဟု သိရပါ
သည်။

ကျောင်းကြီးကျောင်းတိုက် တည်ရှိ
ရာ နေရာမှ တောင်ဘက် လယ်ကွက်
(၇)ကွက်ခန့် လျှောက်လှမ်းလိုက်ပါက
ဆင်ညာဘက် ကိုက်(၅၀)ခန့် ယာ
ကျွန်းတစ်ခု၌ တည်ထားသော ဘုရား
ခေတ်ငယ်ဟောင်း (၇)ဆူကို မြင်တွေ့
နိုင်ပါသည်။

ခေတ်ဟောင်း ခြောက်ဆူမှာ
ဆောင်မြောက် အတန်းလိုက် အစီ
ဆင်တကျ တည်ရှိပြီး တစ်ဆူမှာမူ
ဆောင်ဘက်အရပ်တွင် တကွတပြား
တည်ရှိပါသည်။ သာသနာကို
နှိုးမြှားလိုသောကြောင့် ကိုယ်ပိုင်
ဆင်အား အစွမ်းအစဖြင့် ရက်ကန်း

◀ တွင်ပိတ်ဘူထေဝီဘုရား (နဂါးတိုက်ညောင်မင်း တည်ရှိပါသည်)
ယခု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးကန္တမာ (သက်တော်-၇၀၊ ဝိတော်-၅၅)အား ဖူးတွေ့ရစဉ်

◀ ယခု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးကန္တမာ တရားထိုင်ထားနေရာ

www.burmeseclassic.com

ယောင် ကျောင်းကြီးကျောင်းရှိ ဝေဟီပုထိုးယောင်းများ

ရက်လုပ်ပြီး ရရှိလာသော ဝင်ငွေဖြင့် သင်းများအတိုင်း ကွေ့ကာပိုက်ကာ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်ဟု ဖြင့် ဆက်သွား၍ (၂)ဖာလုံခန့်သို့ သိရပါသည်။ အရောက်တွင် ကဆုန်လပြည့် ဝတ် လယ်ကွင်းများကြားရှိ လယ်ကန် ဆွမ်းလောင်းလှူသည့် လပြည့်နေ့

ရောက်တိုင်းနှင့် အခြား အခါကြီး ရက်ကြီးများဖြစ်သော လပြည့်လကွယ် တိုင်းတွင် ရောင်ခြည်တော် အမြဲ ကွန်မြူးသော ဆုတောင်းပြည့် “ရွှေပေါက်တူးဘုရား”ကို ရေစင် အေးအေး ဝင်သောက်ပြီး ဖူးတွေ့နိုင်ပါ သည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီး၏ မောင်းမ မိသားစုများထဲမှ မယ်ပေါက်ဆိုသူ နန်းတွင်းသူလေးတစ်ယောက် ထို နေရာအရောက်တွင် ပျောက်သွား သဖြင့် အော်ဟစ်ခေါ်ကြရာ ယခု ဘုရား တည်ရာ ကုန်းမြေပေါ်မှ ထူးသံကြား (မယ်ပေါက်ထူးသံဖြင့်) မယ်ပေါက်ထူး ဘုရား၊ ထိုမှ မယ်ပေါက်တူး၊ တစ်ဆင့် ရွှေပေါက်တူးဘုရားဟု ကမ္မည်းတင်ခဲ့ ကြောင်းကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

နင်္ဂါလီ(၃၀၀)ခန့်ရှိ ယောင် စည်ရွာရာ ကျောင်းတော်ယောင်း

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုမှ (၄)ဖာလုံခန့် ဆက်သွားလိုက်လျှင် စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ နရပတိစည်သူမင်းကြီး (သက္ကရာဇ် ၅၃၆ ခုနှစ်) နန်းတက်ပြီး (၁၉)နှစ်အကြာ (သက္ကရာဇ်-၅၅၅)၌ တည်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ပင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးမှာ ရောက်လေရာအရပ်တိုင်း၌ ခံတပ်မြို့များကို စစ်ရေးနှင့် ဒေသတွင်း လုံခြုံရေးအတွက် ယါ ကြိုတင် စီမံတည်ဆောက်တတ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စည်ပုတ္တရာ ခံတပ်မြို့သာမက အနောက်ဘက်မှ ခင်ဦးအရှေ့ဘက်ရှိ ရွာသာခေါ် ရသာတွင် တစ်ခုနှင့် အခြား ခံတပ်မြို့ သုံးမြို့တွင်ပါ စုစုပေါင်း (၅)မြို့ တည်ဆောက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့လက်အောက် ရောက်သွားခဲ့စဉ် ခံတပ်မြို့ဟောင်းများ စာရင်းကို ဖော်၍ မန္တလေးသို့ ပို့ပေးရသည်ဟု သိရပါသည်။ လက်ခံရရှိသော စာရင်းဖော်ပြီး ခံတပ်မြို့ဟောင်းများဆီသို့ ဂေါ်ရင်ကျီ တပ်များ စေလွှတ်၍ မီးရှို့ဖျက်ဆီးစေသည်။

ထိုသို့ လုပ်ရခြင်းမှာ ထိုခံတပ်မြို့ဟောင်းများကို မြင်တွေ့ပြီး ဒေသခံများမှ ဇာတိသွေး၊ ဇာတိမာန် စိတ်ဓာတ်များ ပြန်လည်နိုးကြားကာ ယင်းတို့ကို ပြန်လည် ပုန်ကန်တော်လှန်မည်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်ဟု သိရှိရသည်။

ရှေးလက်ဖြစ် မြေနီအုတ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော စည်ပုတ္တရာ ခံတပ်မြို့ဟောင်းမှာ တစ်တိုင်=(၁၄) နိုင်ပတ်လည် ကျယ်ဝန်းပြီး မြို့ရိုးအမြင့်မှာ (၁၅)ပေခန့်နှင့် တံတိုင်းအကျယ်မှာ ရှစ်ပေခန့်အထူ ရှိသည်ဟု သိရှိရ

ယခင် ကျွန်းကြီးကျွန်း ပရိယာဇာတင်ရှိ ထေရ်ပုထိုးဟောင်းများ

ယခုလက်ရှိ ဗုဒ္ဓတေ့ရသော စည်ပုတ္တရာကျွန်းတော်ကြီး

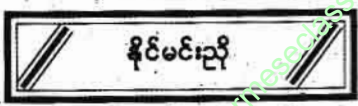
သည်။ ကျုံးမှာ ယခင်က ပေ(၁၀၀)ခန့် ကျယ်ပြီး ဗေဒါပင်များ၊ ကန်စွန်းပင်များနှင့် စိမ်းလဲ့ကြည်လင်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ခံတပ်မြို့ဟောင်း၏ အတွင်းအပြင်ဘက် မြေကွက်များပေါ်၌ ဒေသခံများ စိုက်ပျိုးထားသော မြေပဲ၊ ပဲတီစိမ်းနှင့် နေကြာပင်များကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ကျန်ရှိနေသော မြို့ဟောင်းများအပေါ်အတိုင်း လျှောက်သွားပါက

သူရဲခိုဟု ယူဆရသော တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် အပေါက်ပါရှိသော ငါးပေခန့် အမြင့်ရှိ အုတ်ဂူပေါက်သဏ္ဍာန် အဆောက်အအုံလေးများမှာ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး၏ ဝင်းအတွင်းသို့ တိုက်ရိုက် ဖောက်လုပ်ဆက်သွယ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

အစွမ်းထက်သည့်

ရစ်သမုန်း

မညိုသည် မုဆိုးမပင် ဖြစ်သော်လည်း အရွယ်နုပျို၍ ရုပ်ရည်သနားကမားရှိသောကြောင့် ကမ်းလှမ်းလိုသူ ပေါများလေသည်။

နေညိုချိန် ညနေစောင်းတွင် ရွာထိပ်ဘုံဆိုင်မှ ပြန်လာကြသော ကိုပွကြီးတို့ အဖွဲ့သည် ယစ်ရွှေရည် တန်ခိုးဖြင့် လျှာသွက်ကာ ထိခလုတ် မထိခလုတ် ရိသဲ့သဲ့ လုပ်လေ့ရှိရာ မိန်းမဖော် သူငယ်ချင်းများအား လက်ဖက်သုပ်၊ ထန်းလျက် စသည်ဖြင့် ဆွယ်ကာ အကူအညီတောင်းရသည်။

ညနေစောင်းတွင် အဖော်အဖြစ်နေပေးရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် မညို၏ နိစ္စဓူဝ ဒုက္ခကို မမြင်ရက်သော ဘကြီးလှကြည်က အရွက်ဖားဖား ရိုးတံရှည်ရှည် ရှိသည့် ပန်းပင်တစ်ပင်အား အိုးနှင့် တကွ ယူလာပေးလေသည်။

‘ရှေ့ ဒီအပင်ကို အိမ်ရှေ့လှေကားရင်းမှာ စိုက်ထား “ရစ်သမုန်း” လို့ ခေါ်တယ်။ ရစ်ဂှက်တွေလိုပဲ ညနေစောင်းတာနဲ့ အရွက်တွေကုပ်ပြီး အိမ်ဖို့ ပြင်နေကြပြီ။ နင်းအနားမှာ ညနေစောင်းတိုင်း ရောက်လာတတ်တဲ့ “ယစ်” သယားတွေ လုံစ အနားကပ်မှာ ပဟုတ်တော့ဘူး’

ဤသို့ဖြင့် ညနေခင်း အလုပ်နားချိန်တွင် အပိုငွေရသော ကြယ်သီးတံထိုးသည့် အလုပ်ကို စိတ်ချမ်းသာစွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ စုဆောင်းငွေပိုထဲမှ ဖဲ့ကာ ကျေးဇူးရှင်ဘကြီးအတွက် ပဝါတစ်ပိုင်းမျှ ကန်တော့နိုင်တော့မည်ကို တွေး၍ ပီတိဖြစ်ရတော့သည်။

နို့ရည်လင်း

ညနေစောင်းတွင် အရွက်များကပ်ကာ အိမ်ဟန် မြင်နေကြသည့် ရစ်သမုန်းရွက်များ

ဒုံယင်းနယ်၊ တော်ပုံကျေးရွာထိပ်တွင် တည်ရှိသော ဓူဝဓေတီအား သွားရောက် ဖူးမြော်ကြစဉ် စောထာထီးက ကွမ်းယာအား ပလုပ်ပလောင်း ဝါးကာ...

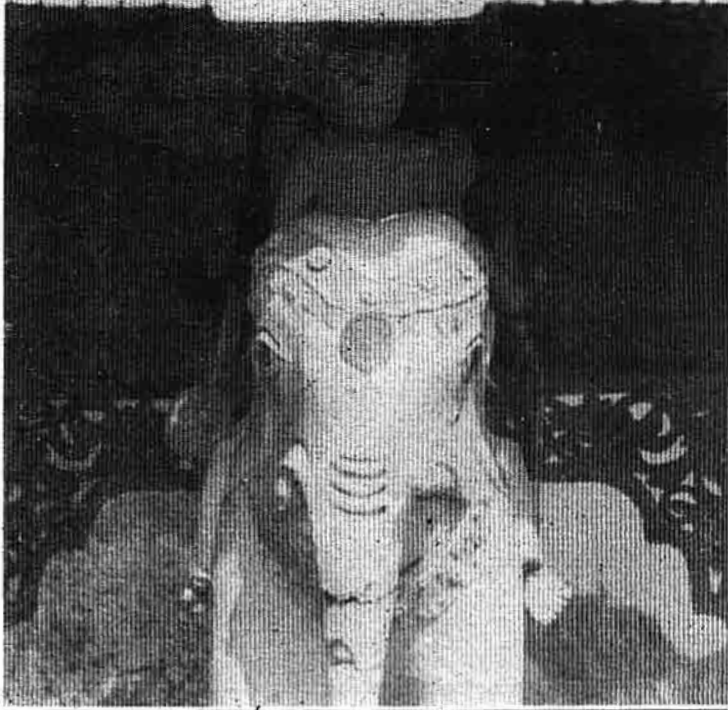
'ဓူဝဓေတီရောက်တော့ ပြီးအသက် ငယ် သွားသလိုပဲရဲ့ တို့တွေ မင်္ဂလာဆောင်ကြတော့ ဒီဘုရားမှာ သစ္စာဆို ဆုတောင်းကြရတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေလဲ အများကြီး ဟု ဆိုလျက် ကရင်တိုင်းရင်းသား ဘာသာဖြင့် လင်္ကာတစ်ပုဒ်အား သီဆို ပြရာ အလွန်ပင် နားထောင်ကောင်း လေသည်။

'ဘာသီချင်းလဲ ဖထီး'
'မင်္ဂလာဆောင်မှာ သတို့သမီး သတို့သား နှစ်ယောက်အတွက် လာဘ်ပွင့်ပြီး စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားအောင် ရွတ်ကြတဲ့ဂါထာပါ။ သတို့သား အဖော်တွေက သံပြိုင်ဆိုပေးကြတယ်' အဓိပ္ပာယ် ဘယ်လိုရှိသလဲ'

'ငါတို့မှာ အပေါင်းအဖော် သူငယ်ချင်းနည်းရတဲ့အထဲ သူငယ်ချင်း အစ်ယောက်က ဒီသူငယ်ချင်းမရဲ့ ကြင်ဖော် ဖြစ်သွားပြန်ပြီကော။ "လာ ထာဝေ" လို့ ဆိုလိုတာ'

'ဟင် ဒါဖြင့်လာဘ်ပွင့်ဂါထာဆို' ဒီလိုကွယ် "ကဆောင်ထီး" ဆိုတဲ့ ကရင်ဒဏ္ဍာရီထဲက စောဖိုးခွဲဆိုတဲ့ သူငယ်ကလေးရဲ့ မိခင်ဟာ ဆင်မြောင်းကြီးရဲ့ ကျင်ငယ်ကို သောက်မိလို့ နှိပ်စက်ခံရပြီး သူ့ကို ဖွေးသတဲ့။ အရွယ် ချောက်လို့ ဖခင်ဆင်မြောင်းကြီးနဲ့ သွားပြီး တွေ့ဆုံတဲ့အခါ အခက်အခဲကြုံရင် အကူအညီပေးပါမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့ သတဲ့။ နောက်လိုက် ဆင်ရိုင်းတွေနဲ့လဲ မိခင်တွေဖြစ်သွားသတဲ့။

အစ်နေ့တော့ အကြင်နာတရားရှိတဲ့ မင်္ဂလာဆောင်နဲ့ ချစ်ကြီးသွယ်မိတဲ့ အခါ ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ဘုရင်ကြီးက

• သတို့သမီး တောင်းပေးသည့် ဖခင် ဆင်မြောင်းကြီးနှင့် သားတော်ခွဲတို့၊ ဓူဝဓေတီနှင့် သူတို့

ပင်္ဂါလာဟောင်နဲ့ အထွက်

လာဘ်ပွင့်စေသည့် ဂါထာ

အမျက်တော်ရှတဲ့အတွက် ဖခင် ဆင်မြောင်းကြီးနဲ့ တောဆင်ရိုင်းတွေက သတို့သားကို ကျောပေါ်တင်ခေါ်ပြီး ဘုရင်ကြီးဆီ သွားကြတယ်။

သမီးတော်ကို မပေးရင် နန်းတော်ကြီးကို ဖျက်ပစ်မယ်လို့ ကြိမ်းဝါးကြတော့ ဘုရင်ကြီးလဲ ကြောက်လန့်ပြီး သမီးတော်နဲ့ စောဖိုးခွဲကို ထိမ်းမြားပေးရသတဲ့။ စည်းစိမ်ရွှေငွေတွေလဲ ခွဲဝေပေးရသတဲ့။

အဲဒီတော့ တောဆင်ရိုင်းတွေက ဒီလင်္ကာလေးကို သံပြိုင်ဆိုပြီး တောတွင်းပြန်ကြတော့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒီဂါထာကို ရွတ်ဆိုတဲ့အခါ စောဖိုးခွဲလို ကြင်ရာနဲ့တကွ ရွှေငွေစည်းစိမ်ပါ ပြည့်စုံစေတယ်လို့ ယုံကြည်မှုနဲ့ သံပြိုင်

ရွတ်ဆိုပေးကြတာပါ။ ရိုးရာ ယုံကြည်မှုတစ်ခုပေါ့'

သို့ဖြစ်စေထာထီးအား ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်တို့၏ မင်္ဂလာမောင်နှံအတွက် လာဘ်ပွင့်စည်းစိမ် တိုးတက်စေသည့် ဂါထာအား အမှတ်တရ ရေးသားပေးပါရန် တောင်းဆိုသဖြင့် အောက်ပါ အတိုင်း ရေးပေးလေသည်။

ကရင်ဘာသာ-ယုံဟိုပ်ဖင်း ချိုလှ်အို ထင်ဟုာ အိုလှ်ဟုာ ထင်ကဲနာနို့ဝါ လာလာဝေ။

အသံထွက်- ယဝိုင်ဖောခွ လအော နောယာ အောလယာ ထိုင်ကဲနောင်းဝါ လာလာဝေ။

စင်ညိုငယ်

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ စောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး အကြံပြု အကြောများပြေစေဖို့အတွက်
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊ အပြင်တိမ်၊ စဘိုနာ၊ သီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများ အတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိ အူအုတ်အုပ် အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလိုတင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါင်းကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့်
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နုလုံးတုန်း၊ ရင်ခွန်မောဝန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မေ့ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊ သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဝပ်လျှောင့်နေသည့် အဆိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အခါးပွင့်ဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်ခြေကိုက်ခြင်း၊ ရွှေးငှပ်ခြင်း၊ ဝေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဝေါင်းအုံခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အဖျားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးဖက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတဲ့
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောတပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အဖျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးခွံဝါးခွံ ခြင်း၊ ခြေတပ်လက်ကပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန
အမှတ်(၈၂) ဝေယျလမ်း၊ (၁၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပတိုင်းနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ရမ်း - ၀၉ ၇၃၀ ၈၅၄၄၀၊ ၀၉ ၇၃၀ ၂၉၉၃၀၊ ၀၉ ၄၂၀၆၆၃၉၀

ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်ရှိ

စေတီတော်ကြီးမှ လှေကားတိုက်နေသည့် ပြင်ပိုင်သိန်း

သွားရောက်
(ကြို့ပင်တောင်၊ လယ်တီ)

စာရေးသူသည် ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်ရှိ စေတီတစ်ဆူမှ ရေများ ယိုစီးကျနေသည်ဟု သတင်းများအား ကြားသိရ၍ ဘတ်ပုံသတင်းထောက် ဦးမောင်မောင် သိန်း(မောင်မောင်သိန်း သတင်းထောက်-ဖီးကုန်း) မှခင်သတင်းထောက် ဦးကြည်သိန်းတို့နှင့်အတူ မော်တော်ဆိုင်ကယ်များဖြင့် သွားရောက်ကြသည်။

မဟာဗျူဟာ လမ်းကြီးမှတစ်ဆင့် တောင်အထပ်ထပ် တောင်အသွယ် သွယ်အား ဖြတ်ကျော်ပြီး အမှတ်(၁) ဘော်ဘင် ဆည်ပေါင်ပေါ်ကြီးမှ ဆစ်ဆင့် သွားရောက်ကြသည်။

ကြို့ပင်ကောက်မြို့ အရှေ့ဘက် (၁၂)မိုင်ကျော်ခန့် ကွာဝေးသော ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်ရှိ သင်ခရိုင်ပရဟိတ ဘုန်းတော်ကြီးဆင် ပညာရေး ကျောင်းဝန်းအတွင်းရှိ ရှေး ကျွတ်မင်းကြီးလက်ထက်တွင် တည်ထား ထားသော စေတီတော်ဟောင်း ဤတစ်ဆူ ရှိခဲ့သည်။

ဆိုစေတီတော်ကြီးအား လွန်ခဲ့သော (၁၁)နှစ်ခန့်က ကျွဲသေကျောင်းဆရာ ဘော် ဦးသာသန(သက်တော် (၈၆) နှစ်) ဝိတော်(၆၆)ဝါ)မှ ဦးစီးပတ်စုပြု ခဲ့သော ဦးဝင်းလှိုင်နှင့် ဦးဝင်းလှိုင်တို့က ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာနမှ ပြုပြင် ထူထောင်ခဲ့သော ဦးဝင်းလှိုင်(၂၅) ဘော်ဘင် စေတီတော်အား ပြန်လည် ပြုပြင်ထူထောင်ပြီး ဘွဲ့တော်အား

● ရတနာသင်္ဃာတင်ကျောင်းဆရာ ဘော်ဘင်ကြီး၏ အဖွဲ့ အဖွဲ့အစည်း(၂၀)ဝန်းမှ ရေများ ထွက်ကျနေသည့်အား ဖြတ်၍ သွယ်တန်း၍ ထောက်ဆိုတိုက်မှုအဖွဲ့ နည်းစုထား၍

“ရတနာသင်္ဃာတင်ကျောင်းဆရာ ဘော်ဘင်ကြီးအောင်ဆုထူးစေတီတော်” ဟု ဘွဲ့တော်သမုတ်၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ သင်ခရိုင်ပရဟိတ ဘုန်းတော်ကြီးဆင် ပညာရေးကျောင်းတွင် ဖိစာပုံကလေး (၆၀)ဦးနှင့် အနီးဝန်းကျင်မှ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့အား

www.burmeseclassic.com

စာသင်ပေးလျက် ရှိသည်။

သင်ခရိုင် ပရဟိတကျောင်းတွင် အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာမကြီး ဒေါ်လှရီ နှင့် ရှိုင်းဟုတ်ကုမ္ပဏီမှ ဆရာမ (၃) ယောက်တို့အား ငှားရမ်းပေးထားပြီး ဆရာမ(၄)ဦးနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူကလေးများတို့အား စတုတ္ထ တန်းအထိ ပညာသင်ကြားပေးနေ လျက်ရှိသည်။

သင်ခရိုင် ပရဟိတကျောင်းတွင် ပဓာန နာယကဆရာတော်မှာ သက် တော် (၂၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၇)ဝါသာ ရှိသေးသော ဆရာတော် ဦးသုမနမှ ဦးစီးပဓာနပြုလျက် ကိုရင်(၃၈)ပါး၊ ဦးပဋ္ဌင်း(၃)ပါး၊ ကျောင်းသားကျောင်း သူ (၂၂၆)ယောက်တို့အား အုပ်ချုပ် လျက်ရှိသည်။

တစ်နေ့လျှင် ဆန်(၂)တင်၊ ငွေသား(၅)သောင်းကျပ် ကုန်ကျပြီး တစ်လလျှင် ကုန်ကျစရိတ်မှာ သိန်း (၂၀) ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်နှင့်တကွ ကျောင်းသားကျောင်းသူ ကလေးများ စားသောက်ရန် ချက်ရေးပြုတ်ရေး လုပ်ငန်းများအား ဆရာတော်၏ ခမည်း တော် ဦးတင်ဝင်း၊ မယ်တော် ဒေါ်နီ တို့မှ ကြီးကြပ်၍ ဝေယျာဝစ္စ ဆွမ်းချက် အဖွဲ့မှ ချက်ပြုတ်ရေးတို့အား တာဝန် ယူပြီး ကျောင်း၏ ဝေယျာဝစ္စတို့အား အကျိုးတော်ဆောင် ဦးသန်းငွေမှ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေလျက်ရှိ သည်။

ဆရာတော် ဦးသုမနသည် အရှေ့ တိုင်းပါဠိဘာသာဖြင့် အောင်မြင်ပြီး ဓမ္မာစရိယ(၃)ကျမ်းအား ဖြေဆိုအောင် မြင်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ညစဉ်ညတိုင်း ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပြီး (၃၁)ဘုံသားတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းဝေပြီးသော်

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော် ဦးသုမနမှ စာတတ်သူတို့အား ရှင်းပြနေခြင်း

ရတနာသင်တန်းအသင်းအဖွဲ့အား ဆရာတော်တို့ကြီးမှ လိုက်၍ ကျားတို့သာ ဝေယျာဝစ္စများအား ဝါယာအဖွဲ့မှ စေလွှတ်ကာ ဆရာဝန်များနှင့်

နမောတဿအား အကြိမ်တစ်ထောင် ပုတီးစိပ်လျက် ရှိသည်။

ဆရာတော်ဦးသုမနသည် ထိုသို့ စရဏတရားများအား ပွားများအား ထုတ်နေစဉ် တစ်ညသော ညချမ်း (၁)နာရီအချိန်ခန့်တွင် အိပ်မက် မြင် မက်သည်မှာ အနက်ရောင်ဝမ်းဆက် နန်းဝတ်နန်းစားများ ဝတ်ဆင်ထား သော ပျိုရွယ်နုနယ်သည့် အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်သည် ဆရာတော်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော်အား

ဝတ်ဖြည့်၍... 'ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော်တို့ ညီအစ်မသည် မြန်နန်းနွယ်နှင့် စောနန်းနွယ် တို့ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်အား ဘုရားကြီး၏ အရှေ့ဘက် တွင် ဒန်းပုခက်(၂)လုံး ဆင်ပေးပါကုရား စေတီတော်ပြုတ်ကြီးအား တပည့်တော်တို့ စောင့်ရှောက်နေပါသည်ဘုရား' ဟု လျှောက်ထားပြီး ကျောင်းပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွားလေသည်။ ဆရာတော် ဦးသုမနသည် အိပ်မက်

◆ ရတနာသင်္ဃာတိုက်အတွင်းတွင်
အောင်လှထူးထေရ်တော်မြတ်ကြီး၏ အကျောက်
သင်္ဃာတိုက်တည်ရာတွင်
စာသင်ကြားပေးနေသော အငြိမ်းစား
အောင်လှထူးထေရ်၏ ဝိသုဒ္ဓိနှင့် စာတတ်သူ

◆ ရတနာသင်္ဃာတိုက်အတွင်းတွင် အောင်လှထူးထေရ်တော်မြတ်ကြီး၏ အကျောက်
ကိုက်ဆာင်ရာခန့်တွင် တည်ထားခဲ့ော နဂါးရုပ်တု

အား အလေးမထားဘဲ ကျောင်းသား
ကျောင်းသူလေးများ၏ စားဝတ်နေရေး
ကျန်းမာရေးနှင့် အထွေထွေ ဝေယျာဝစ္စ
များတို့အား ကြိုးပမ်း၍ လုံးပန်းနေ
လွက်ရှိရာ အိမ်မက်အား မေ့မေ့ပျောက်
ပျောက် ရှိနေလေသည်။
ဤသို့ဖြင့် တစ်လခန့်ကြာသော
အခါ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ မက်ပြန်
လေသည်။ ဆရာတော်သည် အလုပ်
တို့များ မအားလပ်သဖြင့် အရေးတယူ
ထုတ်ဖော် မရှိလှဘဲ နေခဲ့ရာ နောက်
တစ်လခန့် ကြာသောအခါ ဆရာတော်
သည် ဤအိမ်မက်အား တတိယ
အကြိမ် ထပ်မံ မက်ပြန်လေသည်။
ထိုအခါမှ ဆရာတော်သည် မယုံ

မကြည် စိတ်မပါဘဲ ဒန်းပုခက်ကလေး
တစ်လုံးအား ဆင်ထားပေးခဲ့သည်။
ဘုရားကြီး၏အရှေ့ဘက် ကိုက်
(၂၀၀)ခန့်တွင် ပုခက်တစ်လုံးအား ဆင်
ပေးပြီး တစ်လခန့်ကြာသောအခါ
သခွတ်ပင်ရွာမှ ဒကာမတစ်ယောက်
သည် ဆရာတော်ထံ ရောက်ရှိလာ
ပြီး...
'ဆရာတော်ဘုရား လွန်ခဲ့သော(၁၅)ရက်
ခန့်က တပည့်တော်တို့ထံသို့ အနက်ရောင်
ပိတ်ဆက် နန်းတိန်နန်းစားနဲ့ အပျိုးသမီးငယ်
လေးနှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာ
တော်အား ပုခက်နှစ်လုံး ဆင်ပေးနိုင်တာ

တစ်လုံးပဲ ဆင်ပေးထားလို့ တစ်ယောက်
တစ်လဲ စီးနေပါတယ်။
အစ်မတော်မှ နောက်ထပ် ပုခက်တစ်လုံး
ဆင်ပေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဒန်းပုခက်ဖိုး ပေးပါ
မယ်လို့ပြောပြီး ပျောက်ကွယ်သွားကြပါတယ်။
တပည့်တော်လဲ အဲဒီအိမ်မက်ကို မြင်မက်
ပြီး အရောင်အဝယ်များ အခါတိုင်းထက်
ကောင်းမွန်လာလို့ ဒန်းပုခက်တစ်လုံး
ထပ်ဆင်ပေးပါ အရှင်ဘုရား'
ဟု လျှောက်ထားပြီး ဝတ္ထုငွေများ
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသွားလေသည်။
ဆရာတော် ဦးသုမနသည် နောက်
ထပ်ဒန်းပုခက်တစ်လုံး ထပ်မံ ဆင်ပေး

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းတော်တော်တော်တော်တော်တော်

ပြီး ဆရာတော်သည် ညနေဘက် ဘုရားကြီးပေါ်တွင် ဘုရားကြည်ညိုရင်း စကြဲလျှောက်ရာ အမှတ်မထင် ထိုဒန်းပုခက်တို့အား ကြည့်ရှုမိရာ တစ်ခါတလေ ဒန်းပုခက်နှစ်လုံးသည် လူများစီးနေသကဲ့သို့ ဒန်းလွှဲလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်မှ...

‘ဝေနေယျ သမိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါအများ ကုန်ပာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဝိပိဋ္ဌအပ်ယော ကုယိုလ်ကောဏ်ယု အရာတို့အား အပျားပေ ဝါယံ၊ အပျားရ၍ ချမ်းသာကြပါစေ’

ဟု မေတ္တာပို့သပေးလျက်ရှိသည်။ ဆရာတော်သည် ဘုရားပေါ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ် ဘာဝနာများ ပွားပြီး သော် (၇)ရက်သာသမီးတို့အား အမြဲ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု သစ္စာဆိုလျက် ရှိသည်။

* * *

ဆရာတော်သည် မနက်ဖြန်ခါ အကျွန်းတော်ဆောင် ဦးသန်းငွေနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေးများ စားသောက်ရန် စားသောက်ကုန် ပစ္စည်းများနှင့် ဝတ်ဆင်ရန် အဝတ်များ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ ဝယ်ရန် ပြည်မြို့သို့

သွားရန်ရှိသဖြင့် ညဘက် ဘုရားဝတ် တက်ပြီး ဆုတောင်းသည်မှာ...

‘ဤစေတီမြတ်ကြီးအား အပျား ပြည်သူများ ဖူးမြော်၍ ကုယိုလ်ပျား ပြုစုရန် တန်ဖိုးတော်များ ပြုတော်ပူပါဟုရား’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြီး ပြုဖွယ်ဝတ်ကိစ္စတို့ အား ဆောင်ရွက်ပြီး နံနက်စောစော အကျွန်းတော်ဆောင် ဦးသန်းငွေနှင့် ပြည်မြို့သို့ ကြွသွားလေသည်။

ဆရာတော်သည် ပြည်မြို့သို့ မကြွမီ ညဦးပိုင်းတွင် ဘုရားကြီးအား ရွှေဆေးကပ်လျှူမည် အလုပ်သမား များအား ရွှေဆေးအဟောင်းများတို့ အား သေချာစွာ ပွတ်တိုက်ပြီးမှ ရွှေဆေးကပ်လျှူရန် မှာထားခဲ့သည်။

ရွှေဆေးကပ်လျှူမည့် အလုပ်သမား များတို့သည် နံနက်အချိန် ဘုရားကြီး ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ရွှေဆေး အဟောင်းများတို့အား သေချာစွာ ပွတ်တိုက်သန့်စင်လျက် ရှိသည်။

ထိုနှင့် ဘုရားကြီး၏ အတောင်(၂၀) ခန့် အရှေ့တောင်ဘက်မှ ရေများ စိမ့် ထွက်နေ၍ ရွှေဆေးကပ် အလုပ်သမား သည် ထပ်မံ၍ ထိုနေရာအား ပွတ်တိုက် ပြန်ရာ ရေများ ပို၍ စိမ့်ထွက်လာလေ

သည်။ ရွှေဆေးကပ် အလုပ်သမားများ သည် ထိုနေရာအား သံမှိုဖြင့် ဖောက် လိုက်ရာ ရေများ ပန်းထွက်လာလေ သည်။ ဘုရားဖူးများ လာရောက်ပြီး ထိုနေရာအား ပိုက်ဖြင့် သွယ်တန်းပြီး ရေတိုက်ကိရိယာဖြင့် ခံယူထားသည်။

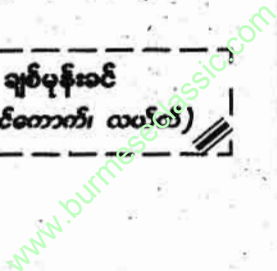
ဘုရားဖူးများမှ ထိုရေများအား ရေသန့်ဘူးများဖြင့် ယူဆောင်လျက် ရှိရာ စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့မှ စနစ် တကျ ဝေငှပေးနေလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

စေတီတော်ကြီးမှ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ(၁)ရက်နေ့မှ စ၍ ရေများ ထွက်လျက်ရှိရာ တစ်နေ့လျှင် ဂါလံ (၅၀)ဆုံ ဝီပါ(၈)ထုံးခန့် ကျသည်ဟု သိရှိရပြီး ယနေ့အထိ စေတီတော် ကြီးမှ ဂါလံ(၅၀)ဆုံ ဝီပါအထုံး (၁၀၀)ခန့်ကျပြီး ဖြစ်သည်ဟု သိရှိ ရသည်။

ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်ရှိ သင်ခရိုင် သစ္စာပေါင်းကူး အောင်ဆုထူးစေတီ တော်မြတ်ကြီးတွင် ယခုအခါ ဘုရားဖူး များဖြင့် အထူးစည်ကားလျက် ရှိသည် ကို တွေ့ရှိရသည်။

သင်ခရိုင် ပရဟိတ မိဘမဲ့ကလေး များ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး ကျောင်းအား ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆေးဝါး၊ အဝတ်အထည်များနှင့် အလှူငွေများ လှူဒါန်းလိုသူ စေတနာရှင်၊ အလှူရှင် များ ရှိပါက ဗုဒ္ဓ၊ ဝဇ္ဇ-၄၃၁၅၆၆၃၂၊ ဝဇ္ဇ-၄၂၃၀၃၂၇၃၃၃၃ သို့ ဆက်သွယ် လှူဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသားပုဂံအပ် ပါသည်။

ချစ်မုန်းခင်
(ကြို့ပင်တောက်၊ ယဟိတ်)

[၁]

လူတို့ ပြုပြင်ဖန်တီးထားသည့် ဆန်းကြယ်သည့် အရာများထက် တစ်ခါတစ်ရံမှာ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေသော သဘာဝ၏ ဆန်းကြယ်မှုများက ပို၍ ဆန်းကြယ်နေတတ်ပါသည်။

သဘာဝအတိုင်း ကျောက်မှ ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျောက်ဆင်၊ ကျောက်မြွေ၊ ကျောက်ကျွဲ၊ ကျောက်ခွား၊ ကျောက်ထိ၊ ကျောက်လိပ်၊ ကျောက်စား၊ ကျောက်ငါး အစရှိသဖြင့် များစွာ နှိပ်ပါ၏။

သစ်ပင်များ၊ နွယ်ပင်များမှလည်း ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်နေတတ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ယခု ကြုံတွေ့ရသည့် ဖရူဖိုလ်မှာ သဘာဝအတိုင်း နွယ်ပင်တစ်မျိုးမှ နဂါးပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုနွယ်နဂါးကို စတင် ကြုံတွေ့ရသည့်နေ့မှာ...

* * *

[၂]

(၂၉-၁၁-၂၀၁၃)ရက်နေ့ နံနက် (၉)နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော် ရုံးသို့ အသွား သတ္တဋ္ဌာနဘုရားလမ်းအတိုင်း ဆိုင်ကယ်ဖြင့် အနောက်သို့ စီးလာခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့စီးလာရင်း ဥယျာဉ်လမ်းနားသို့ အရောက်တွင် နောက်ဘက်

‘ဤ...ကိုမိုး ကိုမိုး ဒီကိုလာပါဦးဗျ’ ဟု ကျွန်တော်ကို လှမ်းခေါ်သံကြားခဲ့သည်။ ဆိုင်ကယ်ရပ်ပြီး လှည့်ကြည့်မိပါသည်။ ထိုအခါ ကျော်ကြီး ကွမ်းယာ ဆိုင်မှ ကိုကျော်ကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်သည်။
‘ဟာ... ကိုကျော်ကြီး ဘာတုန်းဗျ’

← နွယ်နဂါး၏ သစ်ပင်ကို ထွေမြင်ရစဉ်

ဒံ့ဖွယ်ထူးခြား

မိုး (သရက်)

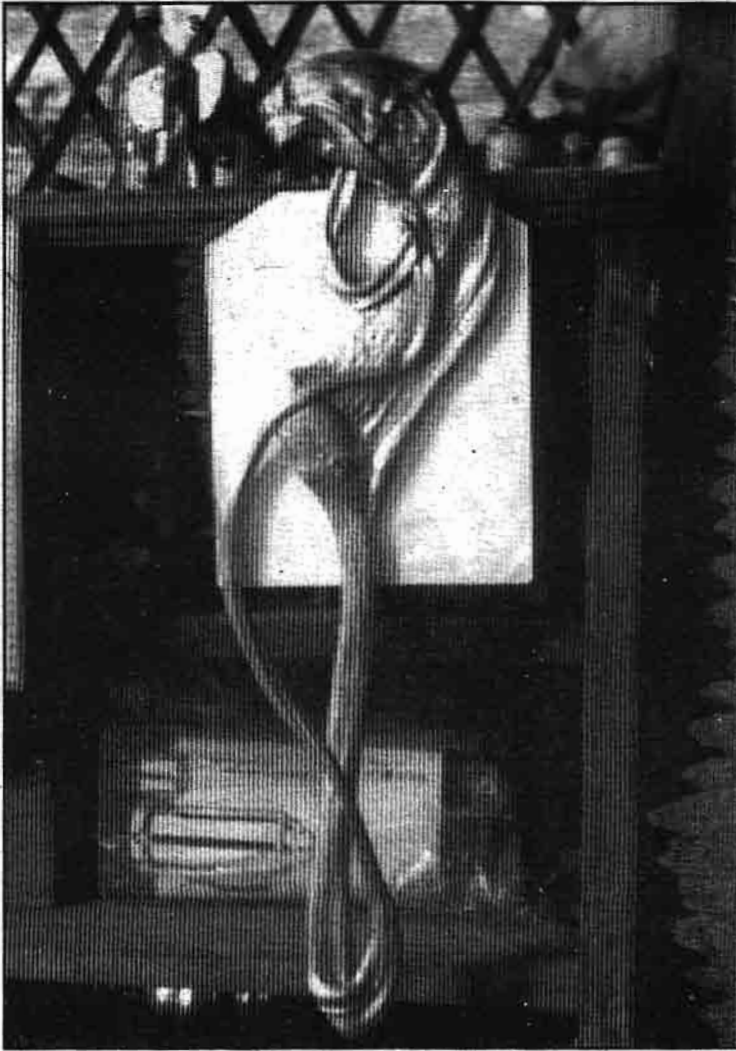
နွယ်နဂါး

အလန်တကြားနဲ့
‘ဒီကိုလာပါဦးဗျ’

ဆရာကိုမိုးကို

ပြောစရာရှိလို့ပါ’
‘ဪ...ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့’

နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီစာအုပ် ၂၁

• နွယ်ပင်ကနေ တစ်ကိုယ်လုံးထား ထွေမြင်ရရင်

ဟု ဆိုပြီး သူ၏ ကွမ်းယာဆိုင်နားတွင် ဆိုင်ကယ်ကိုထောက်၍ ဆင်းလိုက်ပါသည်။

‘ပြောလေ ကိုကျော်ကြီး ဘာပြောမှာလဲ’

‘ဒီလိုမျိုး ဆရာကိုမိုး နွယ်ပင်ကနေ သတ္တဝါပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေတာ ဆရာမိုး တွေ့ဖူးလား’

‘တွေ့ဖူးတာပေါ့ဗျ... ကိုကျော်ကြီးကလဲ ဟိုတစ်လောက ဆရာကိုဝင်းမြင့် ဆီမှာရှိတဲ့ မြေပုံသဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ ဝါးမြေ

တွေ တတ်ပုံရှိက်ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါး ရေးလိုက်သေးတာပဲ’

‘ဟုတ်ပြီ ကိုမိုး ခုဟာကလဲ မြေလိုလို၊ နဂါးလိုလို ပုံသဏ္ဍာန်ပဲဗျ’

‘ဟာ ဒါဆို မဖြစ်ဘူးဗျ အကြောင်း အရာတူတာဆို ကျွန်တော် နှစ်ခါ ထပ်ပြီး မရေးချင်ဘူး’

‘ဟာ ကိုမိုးကလဲ နှစ်ခါ မထပ်စေရပါဘူးဗျာ။ ခုဟာက နဂါးပုံသဏ္ဍာန်ပါ ပြီးတော့ ဝါးကနေ ဖြစ်နေတာ မဟုတ်

ဘူး။ နွယ်ပင်တစ်မျိုးကနေ ဖြစ်နေတာ’
‘ဟင် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်ကိုမိုးရ လာဗျာ ခင်ဗျား ဆိုင်ကယ်နဲ့ ကျွန်တော့် အိမ်သွားရအောင် ကိုမိုးလိုက်ကြည့်ပြီး ဆောင်းပါး ရေးလို့ရရင်လဲ ရေးပေါ့’

ဟု ကိုကျော်ကြီးက ပြောသောအခါ ကျွန်တော်မှ...

‘အေးလေ လိုက်ကြည့်ပြီး ရေးလို့ရလဲ ရေးရတာပေါ့။ ရေးလို့ မဖြစ်လဲ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးတာ ကိုယ့်အတွက် အမြတ်ပေါ့’

ဟု စိတ်ထဲမှတွေး၍ ကိုကျော်ကြီး အိမ်ကို နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

မြောက်မင်းတည်းရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းရှိ ကိုကျော်ကြီးအိမ် ရောက်တော့ကို ကျော်ကြီးဇနီး မအေးအေး သန်းကိုပါ တွေ့ရ၏။

‘ဘယ်လိုလဲ အစ်မ ချက်တုန်းပြုတ်တုန်းလား’

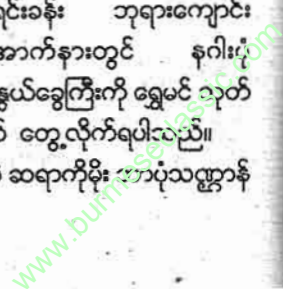
‘ဟုတ်တယ် ငါ့မောင်ရေ ကိုကျော်ကြီးက ဆိုင်ထိုင်နေတော့ အစ်မက ချက်နေတာပေါ့ကွယ်။ ဘာလဲ ကိုကျော်ကြီးက သူ့အရုပ်ကြီးကို ပြဖို့ ငါ့မောင်ကို ခေါ်လာတာလား’

‘ဟုတ်တယ်အစ်မရေ ကိုကျော်ကြီးက ပြရုံတင် မဟုတ်ဘူး။ ဆောင်းပါး ရေးလို့ရရင် ဆောင်းပါးပါ ရေးခိုင်းနေတာ’

ထို့နောက် ကိုကျော်ကြီးက သူ့အရုပ်ကြီး ချိတ်ထားရာ ခေါင်းရင်းခန်း သို့ခေါ် သွား၏။

ခေါင်းရင်းခန်း ဘုရားကျောင်း ဆောင်အောက်နားတွင် နဂါးပုံသဏ္ဍာန် နွယ်ခွေကြီးကို ရွှေမင် သူတ်ထားလျက် တွေ့လိုက်ရပါသည်။

‘အဲဒါပဲ ဆရာကိုမိုး ဘာပုံသဏ္ဍာန်

ထို့ ထင်လဲ'

'အေးဗျ ဆန်းတော့ဆန်းတယ်။ ဘာပုံဆို
တာထက် နဂါးလိုလို ဝါးလိုလို၊ ခေါင်းက
ဝါးခေါင်းလိုလို နဂါးခေါင်းလိုလိုဖြစ်နေတယ်။
အပြန်နဲ့ အရွာကိုယ်က ရှည်နေတော့ နဂါးလိုပဲ
ပြောရမှာပေါ့ဗျ'

ကျွန်တော် နွယ်နဂါးကို ဖြုတ်၍
အသေအချာ ယူကြည့်လိုက်ပါသည်။
နောက်ကျောဘက်တွင် ရွှေမင် သုတ်
မထား၍ သဘာဝအရောင်ကို တွေ့ရ
၏။

အရောင်က ဖြူရော်ရော် နွယ်များ
တစ်ကွင်းနဲ့ တစ်ကွင်း လိမ်ပတ်လျှိုဝင်
နေသလားလို့ ကြည့်တော့မဝင်ပေ။

တွန့်ခွေနေတာကို သာတွေ့ရ၏။
အသားက ကျီးပေါင်းတက်နေသလို
ထည်း ဖြစ်နေပါသည်။

'ဒါနဲ့ ကိုကျော်ကြီး ဒါက ဘာနွယ်
ထင်လဲ'

'သိဘူးဗျ'
ဗျာ ကိုကျော်ကြီးကလဲ ယူလာ
တုန်းက ဘာနွယ်ပင်လဲ ဆိုတာ မမေး
ခဲ့ဘူးလား'

'မေးပါတယ်ဗျာ ယူလာတာက
မုတ်တီးမြို့မှာနေတဲ့ ကျွန်တော့်
သောက်မ ဖျိုးဝင်းဆီက ယူလာတာပါ။
ဖျိုးဝင်းက သစ်ထုတ်လုပ်ရေးမှာ လုပ်
နေတာလေ။

တစ်နေ့ သူတို့ကား သစ်လုံးတွေ
ထုတ်လာရင်းနဲ့ သစ်လုံးကြီးတစ်လုံးမှာ
ဒီနွယ်ပင်က တွယ်ကပ်နေတယ် ပြော
တာပဲ။ အဲဒီနွယ်ပင်ကို တခြားလူတွေ
က ကြောက်တာနဲ့ မခွာရဲဘူး။

ဖျိုးဝင်းကတော့ နဂိုကတည်းက
ထုတ်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် ဆိုတဲ့
အသံနဲ့ ဘာကိုမှ ကြောက်တတ်
တတ်တတ်မဟုတ်ဘူး။ ငါ့အစ်မ
အသားက ထူးထူးဆန်းဆန်းဆို

စိတ်ဝင်စားတတ်တယ်။ ငါ ဒီနွယ်
ပင်ကြီးကို ဖြုတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ပေး
မယ်ဆိုပြီး ဓားနဲ့ ဖြုတ်ယူလာခဲ့တာတဲ့။
ဘာနွယ်ပင်လဲ ဆိုတာတော့ သူလဲ
မသိဘူးလို့ ပြောတယ်'

ဟု ကိုကျော်ကြီးမှ ရှင်းပြပါသည်။
ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် နွယ်
နဂါးကို ခေါင်းပိုင်းပုံတစ်ပုံ၊ တစ်ကိုယ်
လုံးပုံတစ်ပုံ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်ပါ
သည်။

နွယ်ပင်မှာ ပျော့ပတ်လိုလို သရေ
လိုလိုဖြစ်နေသောကြောင့် ပို၍ သေချာ
စေရန် နွယ်ပင်မှာ ဖွာထွက်နေသော
အမျှင်လေးတစ်မျှင်ကို ဖြုတ်၍ ကိုကျော်
ကြီးကို မီးရှို့ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ထွက်လာသော ညှော်နံ့မှာ
သရေနံ့မဟုတ်ပြန်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဒါဟာ နွယ်ပင်ပဲ ဖြစ်ရ
မည်။ နွယ်ပင်မှာ ဂုန်လျှော်လို အပင်
အမျိုးအစားထဲက ဖြစ်ပုံရသည်။

နွယ်နဂါးကို ဘယ်လိုရခဲ့လဲဆိုတော့
သိပြီးပြန်တော့ နွယ်နဂါး၏ ထူးခြား
ဖြစ်စဉ်လေးတွေကိုလည်း သိချင်ပြန်ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် ကိုကျော်ကြီးကို...

'ဒါနဲ့ ကိုကျော်ကြီး ဒီနွယ်နဂါးနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားတာလေးတွေ
ရှိရင် ပြောပြပေးပါဦး'

'ဟာ သိပ်ရှိတာပေါ့ ကိုမိုးရာ ကိုမိုး
ကို ဒီခေါ်လာတာလဲ အဲဒီအဖြစ်အပျက်
လေးတွေကို ပြောပြချင်လို့ပါ။ ဒီလိုဗျ
ကိုမိုးရ ဒီနွယ်ပင်လေး အိမ်ရောက်ပြီး
နောက်တစ်ရက်မှာ ကျွန်တော့်မရိုး
ခေါ်စန်းစန်းမြင့်အိမ် သွားရင်းနဲ့ အတော်
ကြီးတဲ့ ပိုးကောင်(မြေပွေး)ကို တွေ့ရ
တာပဲ ကိုမိုးရေ။

ပိုးကောင်(မြေပွေး)က ကျွန်တော်
သွားမယ့်လမ်းမှာ ခွေနေတာ လူကို

တော့ အန္တရာယ်မပေးပါဘူး။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ လွတ်ရာကျွတ်ရာကို
ခြောက်လှန့် မောင်းထုတ်လိုက်ရ
တယ်။

နောက်(၄)ရက်ကြာတော့ ပိုထူးခြား
ခဲ့တယ်ဗျ။ အခုတလော ရပ်ကွက်တွေ
မှာ ဖုန်းကတ်တွေ မဲဖောက်ပြီး ရောင်းချ
ပေးနေတာ ကိုမိုး သိတယ် မဟုတ်
လား။ တော်တော်ကြာပါပြီဗျာ တစ်လ
ပြီးတစ်လ တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ်သာ
ဖောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် ဖုန်းကတ်
မဲမပေါက်ခဲ့ဘူး။

ကျွန်တော့်ကတော့ မဲမပေါက်လို့
မရတော့ဘူးလို့ စိတ်တုံးတုံး ချနေခဲ့
တာပါ။ အိမ်ကို ဒီနွယ်နဂါး ရောက်ပြီး
လေးရက်မြောက်နေမှာ ဖုန်းကတ်
မဲပေါက်ခဲ့တာပဲ။ ဒါဟာ ဒီနွယ်နဂါး
အစွမ်းကြောင့်လို့ ကျွန်တော်ထင်
တယ်လေ'

ဟု ကိုကျော်ကြီးမှ ရှင်းပြပါသည်။

'အေးဗျာ ကိုကျော်ကြီးနဲ့ ဒီနွယ်
နဂါးဖြစ်ပုံကလဲ အဆန်းပါလား။
ကိုကျော်ကြီး ရေးခိုင်းသလို ကျွန်တော်
ဆောင်းပါးရေးပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို
ပို့ပေးပါမယ်'

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည်
ကိုကျော်ကြီးအား နှုတ်ဆက်၍ ရုံးသို့
ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး
အတွက် အဘက်ဘက်မှ ပံ့ပိုးကူညီ
ပေးခဲ့သော ကိုကျော်ကြီး+မအေး
အေးသန်း ကျော်ကြီးကွမ်းယာဆိုင်
မိသားစုအား အထူး ကျေးဇူးတင်
ရှိပါသည်။]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/စာဆယလ/တိုး(၀၄၄၅)

"ကိုမင်းဝေဝါလား... ဧည့်ခေါက်ခန်းစုံစိတ်ဝင်ဝန်းလှဝင်ဝန်းဖြစ်နေရုံမဟုတ်"
 "ထုတ်ထယ်ဖျား... စိတ်သွားတိုင်းတိုင်းပေါ်ဘဲ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသား
 အားနည်းနေလို့ သယ်ဆေးစားပြီး သယ်ဆရာနဲ့တူသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး"
 "ရောဂါသိမှတော့ဆေးဖို့ဝါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး
 ထုတ်ထယ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ဝန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေပြတ်ရောဂါတွေကို
 ဦးအားပေးထုသနေတာဗျ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား"
 "ခင်ဗျားနဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့"
 "ခါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်"

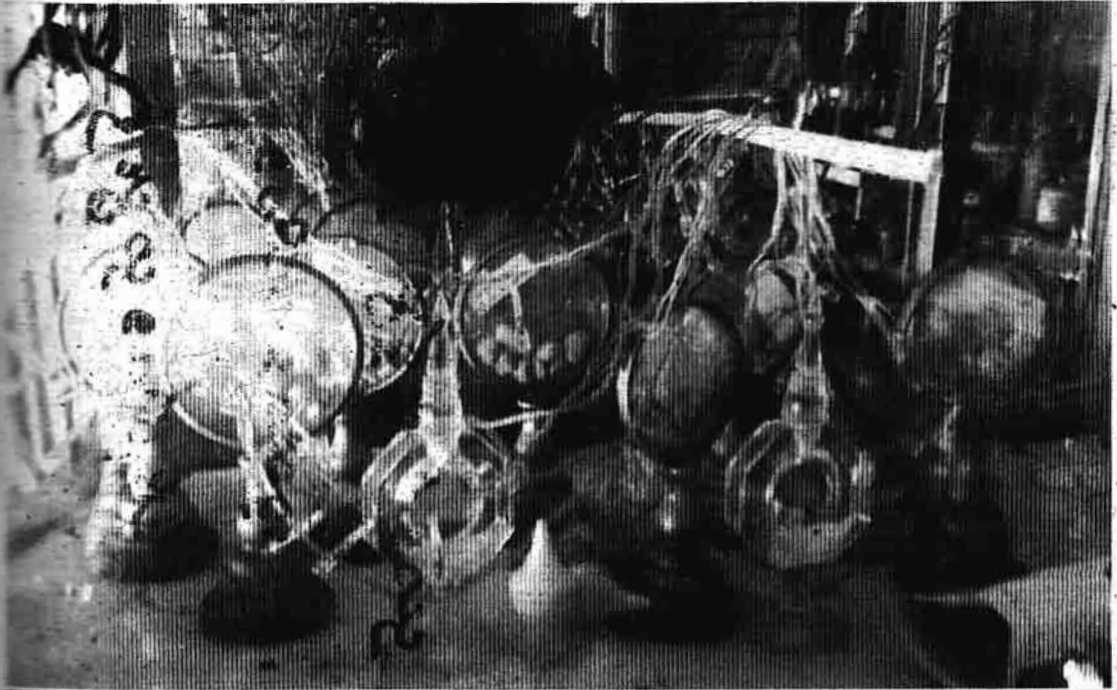

"ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာတို့၊ တဲ... ထိုင်ကြပါ"
 "ဆရာ... ခါ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့
 ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ"
 "တဲ... ကိုမင်းဝေ စီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲနိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်
 ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိဆိုမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ
 (၁) မေထုန်မှုလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အား
 များကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊
 (၆) သားကြောပြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေပြတ်မှုသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွားချို
 ရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အထက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ဝန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါ
 တယ်။ ဝန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေထောက်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) ဓမာပန်း
 လွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှို့ဝှက်ပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေရက်လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိ
 မမှလျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်"

"ထုတ်ပါလားဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်"
 "ခါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တူသဘွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ
 ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တပြည်းပြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ"
 "ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက သယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ"
 "ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး
 အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အစောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နားချသလို ခံစား
 ရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်"
 ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး "ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်လူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့..."

<p>သေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဏ္ဍ အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆီဘုရားဝင်းတောင်ဘက် သင်္ဃန်းကျွန်းပြင်၊ ရန်ကင်းမြို့</p>
--	--

◆ ဂန်အိပ်ရွာလယ်တန်းတွင် ငှက်ဖျားထည့်၍ အညှင်းသိ လာလှူသွားသော ဓာတ်ထက်များ

အာဟာရဗည့်စာရူပေ၏ (၂)

ဗုရဟံ သရသိန္ဒ (လပဏ္ဍာ)

သပြေကုန်းကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးအား ဂန်အိပ်ကျေးရွာ ကျောင်းဟောင်းကထိန်မှ ပင့်သည်။ ကထိန်အစနေ ညနေဘက်အရောက် ကြွရသည်။

နောက်ပါကျောင်းသား ဖိုးသိန်း၊ သူတို့ ဖိုးမုက်တို့ ပါသည်။ သူတို့အထဲတွင် ဖိုးမုက်က အသက်ပိုကြီးသည်။ ကျောင်းသားအရွယ်ထက်လွန်ပြီး ကဗျိယအရွယ်ဖြစ်သည်။ စကားတတ်သည်။ စကားသွက်သည်။ ပါတတ်ကြသည်။

ဗုရဟံ ရောက်သည့် ရက်များတွင် ကျောင်းသားများက ပျော်ကြသည်။ နောက်ကျောင်းရောက်တိုင်း ဘုန်းတော်ကြီးအတွက် ငှက်ပျောသီး၊ သရက်သီး စသည့် ရာသီ

အလိုက်သစ်သီးများ ပါလာတတ်သည်။ ပါလာသော သစ်သီးများကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီး လင်ဗန်းနှင့်ထည့်၍ ဘုန်းတော်ကြီးအား ရိုရိုသေသေ ဆက်ကပ်သည်။ ကျောင်းရောက်လျှင် (၅)ရက်၊ (၁၀)ရက် နေတတ်သည်။ တစ်ခါ ပြန်ထွက်သွားလျှင် (၁၀)ရက်၊ (၁၅)ရက်ကြာမှ တစ်ခါပြန်လာတတ်သည်။

ဂန်အိပ်ရွာတွင် ကျောင်းဟောင်းကျောင်းသစ်ရှိသည်။ ယခု ကထိန်သည် ကျောင်းဟောင်းကထိန်ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ကျောင်းသားသုံးယောက်တို့သည် ညနေ (၆)နာရီလောက်မှ ဂန်အိပ်ကျောင်းသို့ ရောက်ကြသည်။

ကျောင်း ဦးပွင့်မှ ခရီးဦးကြိုပြု၍

ဘုရားခန်းရှေ့တွင် နေရာပေးသည်။ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရန်ဖြစ်သည်။ ကထိန်ဒကာမှာလည်း ဖျားစောင်၊ ခြင်ထောင်၊ အိပ်ရာခင်းများ အသင့်ပြင်ပြီး စောင့်နေသည်။

တောရွာ ကထိန်များတွင် ကထိန်မစင် ကြိုတင်၍ ကျောင်းနာမည် မဲလိပ်၍ မဲနှိုက်ရသည်။ မိမိပေါက်သော ကျောင်းဘုန်းကြီးနှင့် ကျောင်းသားများကို တာဝန်ယူလှူဒါန်းကြရသည်။

ကထိန်အစ ညှိခံညှိခံ သံဃာစုံ ပင့်ကြသည်။ ပါလာသော ကျောင်းသားများ ရောက်သည့် ညနေစာကို (ကထိန်ကောင်း) ကထိန်ဒကာမှ လာခေါ်ပြီး အိမ်၌ ကျွေးမွေးကြသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ လန်ဒန်ကျောင်း သိမ်ကျောင်း

◆ လန်ဒန်ကျောင်း ပွင့်တန်း

ဘုန်းတော်ကြီးအားလည်း ရောက်ရောက်ချင်း ကွမ်းအစ်၊ ထွေးခံ၊ သကြားလုံး၊ ချိုချဉ်တို့ဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးအိပ်ရာခင်းအနီးတွင် တရိုတသေလာရောက်ကပ်လှူထားသည်။

ကထိန်ဒကာသည် မိမိ မဲပေါက်သော ကျောင်းဘုန်းတော်ကြီး အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်းတို့ကို တာဝန်ယူချက်ပြုတ်လှူဒါန်းရသည်။

တချို့ဒကာမများက အိမ်သို့ ပင့်၍ ကပ်ကြသည်။ ကထိန်ဒကာနှင့် ရင်းနှီးသော ဧည့်သည်များ၊ လာဝိုင်းလုပ်သောသူများကိုလည်း အလှူတစ်ခုသဖွယ် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းကြသည်။ တချို့ ကထိန်ဒကာများကတော့ ကျောင်းမှာ စုကပ်ကြသည်။

ကထိန်ဒကာတို့မှာ မိမိတို့ မဲပေါက်သောကျောင်းမှပါလာသော ကျောင်းသားများကို အပြိုင်အဆိုင် ကျွေးမွေးပြုစုကြသည်။ သပြေကုန်းကျောင်းသား (၃)ယောက် ညနေစာစားရန် အလှူရှင်နှင့် လိုက်လာကြသည်။ ရောက်လျှင်

ခေတ္တထိုင် နားရန် ကျကျနန ခင်းထားသည်။

ခေတ္တ နားနေပြီး ညနေစာ ထမင်းကျွေးသည်။ ဟင်းများကလည်း ဘုန်းကြီးပွဲတမျှ စားပွဲတွင် ပြည့်နေသည်။ ဖိုးမှက်က အားရပါးရ စားသည်။ ကျန်ကျောင်းသား ရွှေလှော်နှင့် ဖိုးသိန်းတို့က မရဲတရဲစားသည်။

အိမ်ရှင် အလှူဒကာမှာလည်း အားရပါးရစားရန် အားပေးသည်။ သပြေကုန်း ဘုန်းတော်ကြီး အာဇာတည်စွမ်းကြောင်း မေးရာတွင် ဖိုးမှက်မှ အံ့ဩလောက်အောင် စွမ်းကြောင်း ပြောသည်။

ည(၇)နာရီခန့်တွင် အလှူရှင်မှ ကျောင်းတွင်စားရန် မှန်များ၊ သကြားလုံးများကို လူစေ့ထည့်ပေးသည်။ ယခုကျောင်းသားများကို နောက်ရက်တွေ့လျှင် သူတို့ခေါ်ချင်မှခေါ်မည်။ ယခုအချိန်မှာ ဘုန်းကြီးနောက်ကပါသော တပည့်များကို ဘုန်းကြီးတမျှ ဂရုစိုက်ပေးရမည်ဟု သဘောပေါက်ထားပုံရသည်။

ကျောင်းသို့ရောက်အောင် အလှူဒကာမှ လိုက်ပို့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး

အနီး ရောက်လျှင် ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့သည်။

'ဆရာတော်ကျောင်းသားများ ပြန်ပို့တာပါဘုရား။ ဘာများ လိုအပ်ပါသေးလဲ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ သပြေကုန်းကျောင်း မဲပေါက်လို့ ဝမ်းသာနေတာပါ ဘုရား'

'အားလုံး ပြည့်စုံပါတယ် ဒကာကြီး၊ ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ'

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ခေါင်းညှိတ်၍ အားလုံး ပြည့်စုံကြောင်း ပြောသည်။ အခြားကျောင်းများမှ သံဃာများလည်း ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ သံဃာအပါး (၂၀)ခန့်ရှိမည်။ သူ့ဒကာနှင့်သူ စကားပြောနေကြသည်။ ကျောင်းသားများလည်း စုပြီး စကားပြောသူပြော လမ်းလျှောက်သူလျှောက်နှင့် လျှောက်နေကြသည်။ ဝေယျာဝစ္စ လုပ်သူများ သူ့အလုပ်နှင့်သူ လုပ်နေကြသည်။

ကထိန်ဒကာသည် ဘုန်းတော်ကြီးအနီးတွင် ထိုင်၍ သူ့နာမည်ထွန်းကြည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရွာလည်ပိုင်းတွင်နေကြောင်း၊ မိတ်ဆက်ပြောပြနေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး နေထိုင်သော သပြေကုန်းကျောင်းကို လာပါဦးမည်ဟု

ပြောပြလျှောက်ထားနေသည်။ ပစ္စည်း
လေးပါး ဒါယကာအဖြစ် သတ်မှတ်ပါ
ရန် လျှောက်ထားသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမှ ဦးခေါင်းတညိတ်
ညိတ်ဖြင့် နားထောင်နေသည်။ ကထိန်
ဒကာဦးထွန်းကြည်ဆိုသူမှာ လိုက်လိုက်
သလို အမှုအရာဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး
အား ပြောပြနေသည်။ သူ့မိသားစုများ
သည် အထူး ဝမ်းသာကြည်နူးနေကြ
ကြောင်း ထပ်မံ ပြောပြနေပြန်သည်။

နဂါးတောရွာ ကျောင်းသားဂိမ်းကျောင်း

ကွင်းပိုင်ကြီးဝင်ပူးခြင်း

ထိုအချိန်တွင် လူကြီးသုံးယောက်
ကျောင်းပေါ်တက်လာကြသည်။ သူတို့
ဖျက်နာများ အလှူရှင်ကထိန်ဒကာ
ဖျက်နာမျိုးမဟုတ်။ တစ်ခုခု စိုးရိမ်ပူပန်
နေပုံရသည်။

သပြေကုန်းဘုန်းကြီး ရောက်နေပြီ
ဟု

ထေယျာဝစ္စ လုပ်နေသော သူတို့
အချင်းချင်း လှမ်းမေးသည်။

အေး ရောက်နေပြီ ဘာကိစ္စလဲ’
ဘယ်နားမှာလဲ တို့ ဘုန်းကြီးနဲ့
တွေ့ချင်လို့’

တို့မှာတွေ့လား ဘုရားခန်းရှေ့မှာ
နီထွန်းကြည်နဲ့ စကားပြောနေတယ်။

အဲဒါ သပြေကုန်းဘုန်းကြီးပဲ’

သူတို့အချင်းချင်း လမ်းညွှန်လိုက်
သည်။ (၃)ယောက်လုံး ဘုန်းတော်ကြီး
သူ့ သွားရောက်ပြီး ထိုင်ကန်တော့နေ
ကြသည်။

တပည့်တော်တို့အိမ်မှာ ကွင်းပိုင်
ကြီး သံဃာပြီး တအားကြမ်းနေပါတယ်
ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို စောင့်
မျှော်ပါဘုရား’

ဒါမှာ ဆရာသမားတွေ မရှိဘူး
ဟု

နိမ့်သယ် ဘုရား၊ ဆရာကို ထချ
နဲ့ ချက်ပြောသွားပါပြီဘုရား’

‘အိမ်က ဘယ်လောက်ဝေးလဲ’
‘တပည့်တော်တို့အိမ်က ဒီကျောင်း
နောက်ဖေးမှာ နီးနီးလေးပါဘုရား၊
အားကိုးပါတယ်ဘုရား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား ဒီနားလေး
တင်ပါဘုရား’

ဒကာ ဦးထွန်းကြည်မှာလည်း ဝင်
ရောက် ထောက်ခံပေးသည်။

‘ဒီလောက်တော့ မပူပါနဲ့၊ ကျွန်ုပ်
တပည့်တွေက ရပါတယ်’

ဘုန်းတော်ကြီးမှ ကျောင်းသားများ
ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။

‘ဘဘုန်း ခွင့်ပြုရင် တပည့်တော်
လိုက်ကူညီပေးမယ် ဘုရား’

ဘိုးမှက်က စကားသွက်သည်။
ဘုန်းတော်ကြီး အားကိုးနှင့် သူ လိုက်၍
ကူညီမည် ခွင့်တောင်းသည်။

‘အင်း ကူညီရမှာပေါ့ကွယ်’

ဘုန်းတော်ကြီးသည် အနည်းငယ်
စဉ်းစားနေသည်။ ပြီးမှ ကျောင်းသား
များဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ တစ်ဖန်
လာခေါ်သော သူများအား...

‘အားကြီးတို့ကို ကူညီဖို့ ကျောင်းသားတွေ
ကို ထည့်လိုက်မယ်၊ ဘာမှ မပြောတတ်
မဆိုတတ်တဲ့ ကျောင်းသားတွေဆိုတော့
အမှာအဖွဲ့ခိုတတ်မယ်၊ အားကြီးတို့က
ဘယ်လို တာဝန်ယူနိုင်လဲ’

‘ဆရာတော်ဘုရား ကျောင်းသား
တွေကို တပည့်တော်တို့ လုံးဝ တာဝန်
ယူပါတယ်ဘုရား၊ ဒီကွင်းပိုင်ကို နိုင်ရင်
ပြီးတာပါပဲဘုရား စိတ်ချပါ’

ဒကာ ဦးထွန်းကြည်မှလည်း ဝင်
ရောက် လျှောက်ပါတော့သည်။

‘ကျောင်းသားတွေအတွက် မပူပါနဲ့
ဘုရား၊ တပည့်တော်ကိုယ်တိုင်လိုက်ပြီး
စောင့်ရှောက်ပါမယ် ဘုရား’

‘ဟဲ့...ရွှေလှော် လာ ရှေ့တိုးစမ်း’
ဘာမှ မပြော ငြိမ်နေသော ကျောင်း
သား ရွှေလှော်ကို ခေါ်လိုက်သည်။
ရွှေလှော် ရှေ့တိုးလိုက်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရွှေလှော်၏
ညာလက်ကို ဆွဲကိုင်ပြီး ဖြန့်ခိုင်းသည်။
ဖြန့်ထားသော လက်ဖဝါးကို ဘုန်းတော်
ကြီးနှုတ်မှ ဖွဟဲ့ လုပ်လိုက်ပြီး ညာ
လက်ဖြင့် လက်ဖဝါးချင်း ရိုက်လိုက်ပြီး
“ငါ့တပည့် အာဇာတည်စေ”ဟု
အမိန့်ပေးပြီး...

‘လိုက်သွား ကုပေးကူညီပေးလိုက်
ပါ။ ဘိုးသိန်းနဲ့ ဖိုးမှက်တို့ပါ လိုက်သွား။
ဒကာကြီးတို့ကို လိုက်ပြီးကူညီလိမ့်မယ်
ခေါ်သွား’

ကထိန်ကျောင်းဒကာ ကိုထွန်းကြည်
မှာလည်း သူ ကျောင်းဘုန်းကြီး တပည့်
များဖြစ်သည့်အတွက် သူ့မှာ တာဝန်

www.burmeseclassic.com

◆ ဂန်ဒိယာရွာ ကျောင်းသား

ရှိသည်ဟု သဘောထားကာ သူပါ လိုက်သွားပေးမည်။ ကိစ္စပြီးက ပြန်ပို့ ပေးမည်ဟု ဘုန်းတော်ကြီးအား ကတိ ပေးခဲ့သည်။ အလွန်တာဝန်သိ တာဝန် ကျေပါသည်။ ကြည့်နူးစရာ ဓလေ့ စရိုက် ဖြစ်၏။

လာခေါ်သူ သုံးယောက်နှင့်အတူ ကိုထွန်းကြည်နှင့် ကျောင်းသားသုံး ယောက် လိုက်သွားကြသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက ကွင်းပိုင်ကြီး သရဲ တစ္ဆေ နတ်ကို တောနေလူအများ အလွန် ယုံကြည်သည်။ ကြောက်သည်။ ကျောင်းနောက်ဘက် ဥယျာဉ်မှ အိမ် ဖြစ်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးအမိန့် အာဏာပေး လိုက်သော ကျောင်းသားရွှေလှော်မှာ အတွေ့အကြုံမရှိ ဘာမေးလို့ ဘာပြော ရမှန်းမသိ။ စဉ်းစားရင်း ကြက်သီးများ ပင် ထလာသည်။ ကွင်းပိုင်ကြီးဆို တော့ အနည်းငယ် ကျောစိမ့်သည်။ အိမ်အနားအရောက်တွင် ဝုန်းဒိုင်းသံ ကြားရသည်။ လူများ ပိုင်းအုံနေကြ သည်။

‘ငါ့ကို ဘာမှတ်လို့လဲ ကွင်းပိုင်ကြီး ကွ ဘုံး ဘုံး’
လက်နှစ်ဖက် လက်သီးဆုပ်ပြီး

ပျဉ်ပြားကို တဘုန်းဘုန်း ထုနေသည်။
‘ဆရာ လာပြီ’
အိမ်အဝမှ တစ်ယောက်က လှမ်း ပြောလိုက်သည်။

ဆရာလုပ်မည့်လူ ရွှေလှော် ရင်ထဲ မှာ ကတုန်ကယင် ဖြစ်လာသည်။ ကြက်သီးများကလည်း ထပြီးရင်း ထရင်းဖြစ်နေ၏။ မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်း ရင်း မနည်းအားတင်းထားရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး လွှတ်၍သာ လိုက် လာရသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း တဒိန်း ဒိန်း ရင်ခုန်နေသည်။ ဘယ်ကစ၍ ဘာပြောရမှန်းမသိ ကွင်းပိုင်တို့၊ သရဲ တစ္ဆေတို့ကို တကယ်ကြောက်တတ် သူဖြစ်သည်။ ကြိမ်နံ့၍ အားတင်းရ သည်။

‘တို့ကျောင်းသားက သုံးယောက်၊ ဦးထွန်းကြည်နဲ့ လာခေါ်သူ(၃)ယောက် ပေါင်းရင် အားလုံး(၇)ယောက်ပဲ။ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ ဘေးလူတွေ မိန်းမတွေ ယောက်ျားတွေ လူအများ ကြီးပဲ ကြောက်စရာမလို’

ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားတင်းရ သည်။

ကြက်သီးများ တဖြန်းဖြန်း ထနေ ခြင်းကိုတော့ တားမရ ဖြစ်နေသည်။

အခုနေ စကားများပြောလျှင် အသံများ တုန်နေမည် ထင်ပါတော့သည်။

တခြားနေရာများမှာ သရဲပူးတာ မြင်ဖူးသည်။ ဆရာလုပ်သူက ဟိန်းလား ဟောက်လား လုပ်တာလည်း ကြားဖူး သည်။ ဟန်လုပ်၍ မာန်သွင်း၍ ဆရာ ကြီးများ၏အမိန့် ဘုရားငါးဆူ၏ အမိန့် ဆိုပြီး ကျကြတာလည်း ကြုံဖူးသည်။ ကိုယ်တိုင် ဆရာလုပ်ရသည်ဆိုတော့ ပြောမထွက်ဟုထင်၏။

ဦးဆောင် ခေါ်လာသူက...

‘လာ ဆရာလေး ဒီမှာထိုင်’

ဆိုပြီး ခေါင်းရင်း ဘုရားခန်းအနီး နေရာပေးသည်။ တစ်ဖက် ဘိုးသိန်း၊ ဆရာလုပ်မည့် ရွှေလှော်က အလယ်၊ တစ်ဖက်အစွန်က ဖိုးမှန် နေရာဝင်ယူ လိုက်သည်။

ကွင်းပိုင်ကြီး ဝင်ပူးသူ မိန်းကလေး က အသက်(၁၈) (၂၀)လောက်ရှိမည်။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး မျက်လုံးပိတ် ထားသည်။ ခေါင်းရင်းဘုရားခန်းဘက် မှ ဆရာလေးသုံးယောက်ဘက် လှည့် ပြီးဝုန်းခနဲ ထခုန်လိုက်သည်။ ဘုန်းခနဲ ပြန်အကျတွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရင်း ကျသည်။

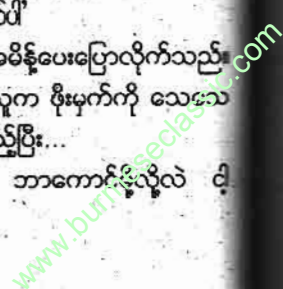
‘ဘာဆရာလဲဟေ့ ငါ့ကို ဘာမှတ် လို့လဲ၊ ကွင်းပိုင်ကြီးနော်... နင်တို့ ငါ့အကြောင်း သိချင်လို့လား’

ဆရာလုပ်မည့် ရွှေလှော် ဘာမှ မပြောသေး။ ဘယ်က စ၊ ပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်နေပုံရသည်။ ဘိုးမှန်က မနေသာတော့...

‘ဘာကွင်းပိုင်၊ ရုပုဂံကွ က ဘုရား ကို ဦးတိုက်ပါ’

ဟု အမိန့်ပေးပြောလိုက်သည်။ ကွင်းပိုင်ပူးသူက ဖိုးမှန်ကို သေသေ ချာချာ ကြည့်ပြီး...

‘မင်းက ဘာကောင်နို့လို့လဲ ငါ့

အကြောင်း သိချင်လို့လား'

ပြောရင်း လက်နှင့်ပျဉ်ပြားကို တအုန်းအုန်း ရိုက်လိုက်သည်။ ဘိုးမှန် မနေသာတော့ ဘေးမှ ဆရာရွှေလှော် ကိုအသာလက်ကုတ် သတိပေးရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးထံမှ အမိန့်အာဏာ ရရှိထားသူက အခုထိ ဘာမှ မပြော သေး။ အခြေအနေက ဆိုးလာနိုင် သည်။ ဖိုးမှန်ကို မဲနေလေပြီ။

စားတော့ ဝါးတော့မယ့်အတိုင်း ဖြစ်နေပြီ။ ဆရာရွှေလှော် အားတင်း၍ ဝင်ကြမ်းရသည်။ ထွေထွေထူးထူး လည်း မပြောတတ်။

'ဟေ့ ကွင်းပိုင်ဆိုတဲ့အကောင် မင်းက ဘာကောင်လဲ။ ငါ ရိုက်လိုက်မယ်။ အခု ဘုရားကို ဦးတိုက်ပါ'

ဘိုးမှန် ပြောသော လေကြောင်း လိုက်၍သာ ပြောလိုက်ရသည်။ နှုတ်မှ ဘယ်လို ထွက်သွားမှန်း မသိလိုက်ဟု ထင်သည်။ လူအများရှေ့တွင် ဟန် လုပ်နေရသည်။

ရွှေလှော်သည် ပါးစပ်မှ ပြောသလို ညာဘက်လက်ကိုလည်း မြှောက်၍ အားဖြင့် ရွယ်လိုက်သည်။ အနီးတွင် တစ်ယောက်ယောက်က ဟန်ဖြင့် ရွယ်လိုက်သော ရွှေလှော်၏ လက်ကို လှမ်း၍ ကိုင်ကြည့်မည် ဆိုပါက သူ့ လက် သိသိသာသာ တုန်နေမည်ကို သိနိုင်သည်။ မတတ်နိုင်။ ဒီနေရာ ဒီအခြေအနေရောက်မှတော့ မီးစင် ကြည့်ကရတော့မည်ဖြစ်သည်။

အမှန်က ဖိုးမှန်ကလည်း ဘာပြော မှန်း မသိသဖြင့် ဘုရားကို ဦးတိုက် နိုင်ခြင်းက စရသည် ရွှေလှော်မှာလည်း ဒီတိုက်ပဲ လိုက်ပြောရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာရွှေလှော် ပြောပြောဆိုဆို ညာလက်နှင့် ရိုက်မည့်ဟန် လက်ကို မြှောက်၍ ရွယ်လိုက်သည်။ ကွင်းပိုင်

◆ လမ်းပိုင်းတော့ကောင်းသစ်

ပူးသူမိန်းကလေးသည် အင်မတန် ကြောက်သည့်ပုံစံ ပြောင်းသွားပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ဘုရားကို ချက်ချင်း ဦးတိုက်သည်။

'ကြောက်ပါတယ် ဆရာလေးရယ် ရိုက်တော့ မရိုက်ပါနဲ့'

ခေါင်းငုံ့ရင်း ပြောသည်။ ဆရာ ရွှေလှော် ညာလက်အစွမ်း သိလိုက်ပြီး အားတက်လာသည်။ ကျောထစ်စိမ့်ဝင် ပြီး ကြက်သီးထသလို ဖြစ်တာတွေ ပြေသွားပြီထင်သည်။ ဆရာက ဆက် မေးသည်။

'ခင်ဗျားက ဘာကိစ္စ လာပူးပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးတာလဲ'

'ဟိုကောင်ပေါ့ ဆရာ...ဟေ့ကောင် လာ'

ဘယ်ကို ခေါ်မှန်းမသိ ခေါ်နေသည်။ တစ်အိမ်လုံး လူများပြည့်အောင် ကြည့် နေသည်။ အမျိုးသမီးများက ရှေ့က ထိုင်ကြည့်ကြသည်။ ယောက်ျားများ ထိုင်သူထိုင်၊ ရပ်ကြည့်သူကြည့်သည်။

လူငယ်များက အပေါက်ဝဘက် တွင် မတ်တတ်ရပ်ကြည့်ကြသည်။ အိမ်နောက်ဖေးဘက်မှ ခွေးဟောင်သံ ကြားလိုက်သည်။

'ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဘုန်း ဘုန်း' အော်ရင်း ပျဉ်ပြားကို ထုနေသည်။ နောက်တစ်ယောက် ကွင်းပိုင်ပူးသော မိန်းကလေးနောက်မှနောက်မိန်းကလေး တစ်ယောက် ထပ်ပြီး ဝင်ပူးပြန်သည်။

'ရှေ့ကို ခေါ်လာပါ' ဖိုးမှန်က ဟန်နှင့် မာန္တနှင့် ပြော လိုက်သည်။ ဘေးမှ မိန်းမနှစ်ယောက် ညှပ်တွဲပြီး ကွင်းပိုင်ပူးသော မိန်းကလေး ဘေးသို့ ပို့ပေးသည်။

'ငါ့ကို ခဏလေးပါဆိုပြီး မင်း အတင်းခေါ်လာတာ။ အခု တယ်လို လုပ်ဖို့လဲ မင်းကတော့ကွာ...'

'တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြစ် တင်မနေနဲ့၊ နှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ်ငြိမ် နေ ဘုရားကို ဦးတိုက်ပါ'

ဖိုးမှန်ကပင် အမိန့်ပေးသည်။ သူ တို့နှစ်ယောက်က ဂရုမစိုက်သလို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တံတောင် နှင့်တွတ်နေသည်။ ဒီတစ်ခါ ရွှေလှော် မြန်သည်။ ညာလက်ကို မြှောက်လိုက် သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
အရဟံ ဆရာသိန်း(လပတ္တ)

www.burmeseclassic.com

ယတြာကျင့်စဉ်

လက္ခဏာအခြေ

ကြည့်ပါ။
 (A.A)အရ...
 ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံတွင် မျဉ်းမတ်ငယ်
 များ တွေ့ရပါမယ်။
 ဒါသည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံကို အား
 ကောင်းစေပါတယ်။
 ဒါကြောင့် (၅)ဂဏန်းနဲ့ အကျိုးပေး
 ပါတယ်။
 ဒီအတွက်...
 သင့်ရဲ့ မွေးနေ့တိုင်းမှာ “၅” ဂဏန်း
 ကို မွေးဖြူထားပါ။
 ‘ဘုရားရှင်ကို ရည်ပန်းပြီး ယန်း(၅)ပွင့် (ဝါ)
 နေ(၅)ခွက် (ဝါ) အလင်းတိုင်(၅)တိုင်
 (ဝါ) နံ့သာတိုင်(၅)တိုင် (ဝါ) ဆွမ်း(၅)ပွဲ
 နှစ်သက်ရာကို လှူပါ’
 ပြီးရင်...
 ‘အနန္တောအန္တဝါးပါး ရှိခိုးကန်တော့ပါ။
 ပုတီးစိပ်လိုက် (၅)ပတ် စိပ်ပါ’
 ဤသည်မှာ ယတြာကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါ
 တယ်။

သင်၏ဘဝ
သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း
 (B.Sa ရွှေဘို)
 (လက္ခဏာ-မဟာဘုတ်သုဂေတီ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
(စက်မှု-၁)

ဟေ့... ကိုညွှန်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား
ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
တာထိုင်များ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့
မသိပါဘူးဗျ။ ဓာတ်မှန်ရှိကြပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
ပြောကြတာပဲ

ဆေး မကုဘူးလား
ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
နေတုန်းပဲ

အဲဒါ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
ရာမှာ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
(ဪ...လဲ)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
ဆောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
အရိုးအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး

ခါမြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
အောင်
ဟေ့... လာ သွားကြမယ်

* * * * *

သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
ဆေးပေးတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျော်ပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊
ပုခုံးကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေခေါင်းတို့၊ အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
အနာအစာ ပျက်စီးရာမှ အခွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
တွေ ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
ကုသပေးနေရပါတယ်

အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
ဖြစ်သလဲ ဆရာ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတာရှင်လာရင်တော့ ဇော်ကျော်တွေ
တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည့်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငှပ်တတ်ခြင်း၊
မကြာခဏ အနားလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တပ်လီးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

အကြောင်းအရာများ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချည်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၂၃ နေရာရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညဏ်ထွန်းရီရီ ခင်ဗျားလိပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဝါး
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗောလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ကိုညဏ်ထွန်းရီရီ (ဇက်မူ-၁)

18 11 2013

၆၅၈၆ (LL.B)

• ကျောက်တိုင်တိုက် ဘိုပိုင်ဆံ့ရုံတော်

ဘိုးပိုင်ဆံ့ ရွာပုံတော် (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ကြာမီ သားတစ်ဦး မွေးဖွားရရှိပြီး ခုနစ်ပြည့်သော် ဇနီး နော်ဝါး ကျန်းမာ ချစ်ချာပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ခုနစ်နောက် သားလည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ သည်။ လက်ဖွဲ့ရထားသော ဆင်လည်း ကွယ်လွန်သွားပြန်သည်။

စောဆာဖိုးဝါး သံဝေဂ ရသွားပြီး သေချာစွာ ငွေရန် တောထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ် ထိုက်သည်။ ရွာသူရွာသားများကို နှုတ် ဆက်စဉ်

ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံတို့ကို ထိန်းသိမ်း

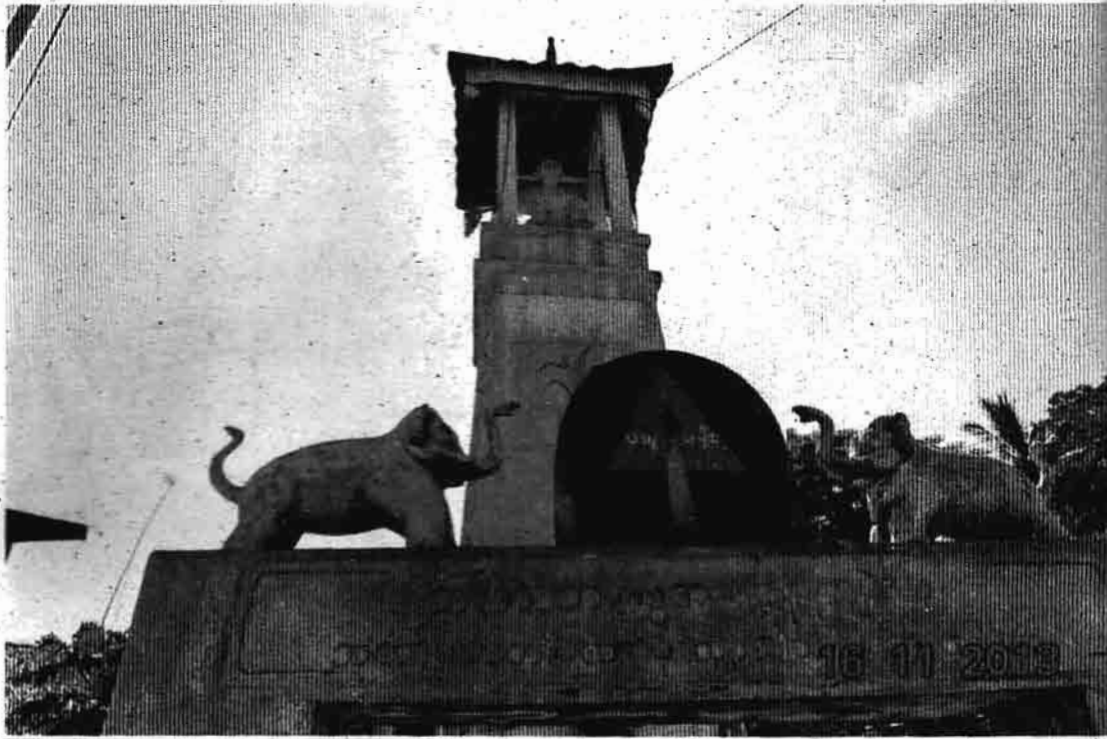
လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းပါ။

၃။ ဝေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ ဟူသော ဗြဟ္မာစိုရ်တရား လေးပါးကို သတိ မလစ် ကျင့်သုံးကြပါဟု မှာကြားခဲ့သည်။ စောဆာဖိုးဝါး အသက်(၃၀)အရွယ် တွင် တစ်ကိုယ်တည်း ရွာမှ ထွက်လာ ခဲ့ပြီး လူသူ အရောက်အပေါက်နည်း သော တောင်ထိပ်တစ်ခုပေါ် တက်၍ တံထိုးပြီး တရား အားထုတ်ခဲ့သည်။ ငါးပါးသီလကို အခြေခံထားပြီး မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများအားထုတ် ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ် ပြီး သက်သတ်လွတ်စားကာ အား ထုတ်ခြင်းဖြစ်ရာ သူ့ကို ဒေသခံတို့က လူသူတော်ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်စဉ် အစားအသောက်

ပြတ်ပြီး ခွန်အား ယုတ်လျော့အားနည်း ကာ သဏီလစ်လုနီးပါး ဖြစ်နေရာ... 'ငါ့မြေ ဘိုးပိုင်ဆံ့ စောင်တီးသလို တင်း လွန်းရင်ပြတ် လျော့လွန်းရင်ပတ် အလယ် အလတ်ကျင့်မှ အောင်မြင်မယ်' ဟူသော သတိပေးအသံတစ်သံကို ကြားရသည်။

ထို့ကြောင့် စောဆာဖိုးဝါးမှ သတိ ပြန်ဝင်ပြီး အစားအသောက်များ ခွန်အားပြည့်စား၍ ဆက်လက်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စောဆာဖိုးဝါးမှ "ဘိုးပိုင်ဆံ့"အဖြစ် နာမည်သစ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် သူ့ဇာတိရွာ နန်းကုန် ရွာကို အာရုံပြုလိုက်စဉ် သူ့ရှေ့မှာ

◆ ဘိုဇိုက်ဆံ့ရံတိုဇာတ ကျောက်တိုင်

◆ မြင့်တော့ဇာတ ဘိုဇိုက်ဆံ့ရံ ထင်(၂)ကောင်တော့ဇာတ ထင်တဲ

အဝန်း(၁၀)ပေခန့်၊ အမြင့်ပေ(၃၀)ခန့် ရှိသော အလင်းရောင်ကြီး ထူးဆန်းစွာ ပေါ်လာသည်။ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထို အလင်းလှိုင်းထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။ အလင်းရောင်က ရွှေသွားလိုက်၊ ခုန် ဝင်လိုက်နှင့် နောက်ဆုံး မောပြီးအိပ် ပျော်သွားသည်။

အိပ်ရာမှနိုးတော့ သူ့ဇာတိရွာ နန်းခူခိအနီးသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိရတော့သည်။ ရွာမှ ထွက်ခဲ့သည်မှာ (၂)နှစ်ခန့်ကြာပြီ ဖြစ်သည်။ ရွာထဲသို့ ဝင်လာခဲ့၏။

ရွာသူရွာသားများက သူ့ကို ကောင်း စွာ ကြိုဆို ဂါရဝပြုကြသည်။ သူက လည်း ရွာသူရွာသားတို့ကို တရားဓမ္မ ဟောပြသည်။ စုပေါင်း၍ သီလ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့ခြင်းများ ကျင်းပကြသည်။ (၇)ရက် ပြည့်တော့မှ ရွာမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

16 11 2013

တောင်ပေါ် ရောက်သောအခါ... 'ကွန်ယည်တရားထူးတရားမြတ်သိပြင် သည်အထိ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါမည်' ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ တရား အားထုတ်ပြန်သည်။ ထိုတောင်ပေါ်မှာ စောဝေကျော်က မြေလှူပြီး တောင်

ပေါ်ရွာသားတို့၏ အကူအညီဖြင့် သစ် မင်းတိုင်(၃၀)ပါသော ကျောင်း ဆောက် လုပ်လှူဒါန်းသည်။ တောင်ပေါ်သားတို့ကိုလည်း မေတ္တာ ဘာဝနာအကြောင်း ဟောပြောခြင်း၊ သတ်လွတ်စားဖို့ တိုက်တွန်းခြင်း ပြုခဲ့

F.S.B. April, 2014.

သည်။
ကိုယ်စားဖို့ တခြားထိရောက်စွာ ပေးသော
ဘူး သူ့အသက်ကို စောင့်ပြီး ကိုယ်အသက်
ကို ယာဉ်ဆောက်သင့်ဘူး'

ဤတောင်ပေါ်ကျောင်းသို့ ရပ်နီး
ရပ်ဝေးမှ ပရိသတ်များစွာ လာရောက်
ကြပြီး ဘိုးပိုက်ဆံဟု နာမည်ဂုဏ်
သတင်းလည်း ထင်ရှားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။

ထိုအခါ မနာလို မရှုဆိတ်သူတို့က
မကြာခဏ အစိုးရထံ သွားရောက်
ကုန်းချောတိုင်တန်းမှု ပြုခြင်းခံရသည်။
အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း ဘိုးပိုက်ဆံကို
ခမ်းသီးစစ်ဆေးချုပ်နှောင်မှုများ ပြုခဲ့
သည်။

ထိုအခါ ဟိုးယခင်က ကတိထားခဲ့
သည့် သစ်ခေါင်းကြီး စောသက်ဖောထံ
ထိုသတင်း ရောက်သွားပြီး စောသက်
ဖောက မော်လမြိုင်ထောင်ထဲမှ
ဘိုးပိုက်ဆံကို အာမခံနှင့် ပြန်ထုတ်ခေါ်
လာခဲ့သည်။ မူလ တရားအားထုတ်
သော တောင်ပေါ်ကို ပြန်ပို့ပေးပြီး
ဆွေးနွေးတစ်ထောင် လှူဒါန်းပေးခဲ့
သည်။

စောသက်ဖော လှူဒါန်းခဲ့သော
ဆွေးနွေးထောင်ကို အရင်းတည်၍ စေတီ
တည်ထားရန် (၄၉)ရက် ဝစီပိတ်
ဆို့ကာ နှစ်ဝင်ခဲ့သည်။ ထမင်းကိုလည်း
တစ်နှစ်သာစားသည်။ ပိုက်ဆံ (၁၀၀၀)
ကို အပုံလိုက်ထားရာ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ
အလှူရှင်များစွာ လာရောက်ပြီး အလှူ
ဆွေးနွေး စုံထည့်ဝင်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရွှေကျင်မြို့နယ်အတွင်း
ရှိ သက်ကယ်တောင်နှင့် လေချွန်
တောင်တို့မှာ စေတီတော်တစ်ဆူစီ
တည်ထားဖြစ်ခဲ့သည်။ သက်ကယ်
တောင်မှာ ထမင်းခြောက်စေတီ၊
လေချွန်တောင်မှာ သံထည်စေတီတို့

ဘိုးပိုက်ဆံ၏
မေတ္တာပြုမည့်ခိုရုံသာသနာသမိုင်းကျမ်း
(ပထမတွဲ)

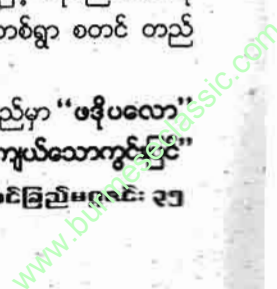
16 11 2013

နော်မူလွယ်ထူးဒီဘိုးမင်း
(ပြုစုသည်။)

ဘိုးပိုက်ဆံအကြောင်းအချို့ ဖတ်ရှုရသော စာအုပ်အနက်

ဖြစ်သည်။
ထိုစေတီတော်များအနီးမှာ (၇)နှစ်
ကြာ တရားအားထုတ်ရင်း ရပ်နီးရပ်ဝေး
မှ လာရောက်ကြသော ပရိသတ်
ဝေနေယျတို့ကို သူတော်ကောင်းတရား
ပွားများအားထုတ်ဖို့ ဟောပြောညွှန်ပြ
ခဲ့ပါသည်။
တစ်နေ့တွင် တပည့်များကို ဆွမ်း
(၃၃၃)ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်(၃၃၃)တိုင်
ယူဆောင်ကာ စေတီတော်မှာ လှူဒါန်း
ပူဇော်ပွဲ ခြိမ်ခြိမ်သံသံ ကျင်းပခဲ့သည်။
ဘိုးပိုက်ဆံ အသက်(၃၅)နှစ်အရွယ်

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထူထပ်
သော တောနက်ကြီးအတွင်း မြေပြန့်
တစ်နေရာမှာ ကြီးမားသော ညောင်ပင်
ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့ရှိရာ ဤနေရာ
ကား တောင်ပေါ်မြေပြန့် သွေးသား
ရင်းချာများ ဆုံတွေ့ကာ ရိုးရာအစဉ်
အလာ ထိန်းသိမ်းရမည့် ဘူမိနက်သန်
ပဲဟု အာရုံရသဖြင့် ထိုညောင်ပင်ကို
ပဟိုပြုကာ ရွာတစ်ရွာ စတင် တည်
ထောင်ခဲ့သည်။
ထိုရွာ၏ အမည်မှာ "ဖဒီပလော"
ဖြစ်သည်။ "ကြီးကျယ်သောကွင်းမြင်"

ဟု မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်ရှိကြောင်း သိရသည်။

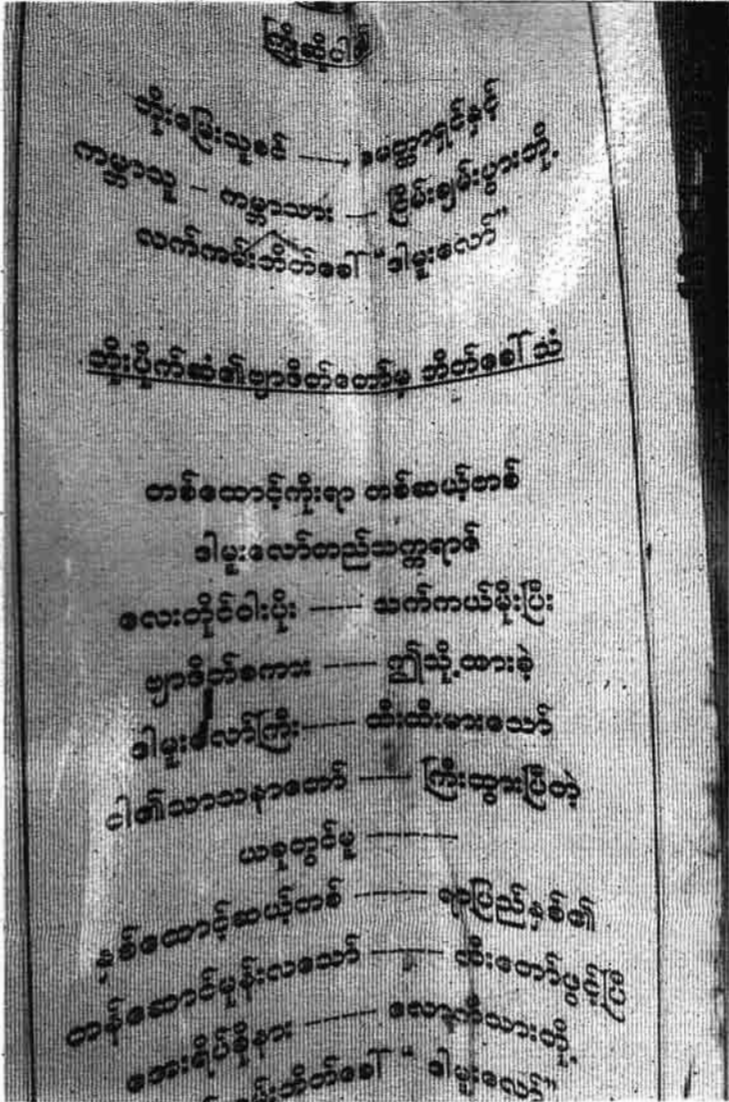
တောင်ပေါ်ဒေသမှ မိဘမောင်နှမ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကလည်း ထိုရွာ သစ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းလာကြသည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း လုပ်ကိုင်စား သောက်ဖို့ မြေဧက တစ်သောင်းခွဲ လုပ်ကွက်ခွင့်ပြု ချထားပေးခဲ့သည်။ ယခုတော့ “ဖဒိုမြို့”ဖြစ်နေလေ ပြီ။

ဘိုးပိုင်ဆံသည် သက်ကယ်တောင် နှင့် လေချွန်တောင်တို့ကို စွန့်ခွာလာခဲ့ ပြီး ဖဒိုပလောရွာကို တည်ထောင်ခဲ့ပြီး နောက် ခရစ်ယာန်ဘာသာအား လေ့လာမှတ်သားဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ် ကာ သူ အပါအဝင် တပည့်(၁၆၇)ဦး တို့ စုပေါင်းကာ ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မွန် ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ဧရာဝတီ တိုင်းဒေသကြီး စသည့် ဒေသမြို့ရွာ အနှံ့အပြားသို့ သွားရောက်ကာ သာသနာဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

အယှဉ်အပြိုင် အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများစွာလည်း ရင်ဆိုင်ကြုံ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ပိုးကရင်တိုင်းရင်းသူ တစ်ဦးနှင့်လည်း ဒုတိယအိမ်ထောင်ကျ ခဲ့သည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်အဖြစ် နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာခဲ့ပြီးနောက် ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုလည်း စွန့်လွှတ် ခဲ့ပြန်သည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတနော် မြို့နယ်၊ ပြလင်းရွာမှ စိတ်သဘောညီ သော တပည့်များကို စုစည်းပြီး ဖဒိုရွာ သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၁၁ ခုနှစ်တွင် ဝါးပိုးတိုင် ၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဘိုးပိုင်ဆံနှင့် ဘိုးဆွေတို့က တည်ထောင်ထားသော ကျေးရွာ

သက်ကယ်မိုးဖြင့် “ဒါမူးလော် ကျောင်း”ကို စတင် တည်ဆောက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာလည်းမဟုတ် ခရစ်ယာန် ဘာသာလည်းမဟုတ်ဘဲ “မေတ္တာ မြဟွစိုရ် ပြည်တွင်းသာသနာ”ဆို သော အယူဝါဒတစ်မျိုးကို သီးခြား တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။

[ကျွန်ုပ်၏အမြင်မှာ ရှေးဟောင်း ကရင်တိုင်းရင်းသားရိုးရာ “မော လေး”အယူဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်

ခရစ်ယာန်ဘာသာ စသည်တို့မှ အဆီအနှစ်အချို့ ထုတ်ယူပြီး သူ၏ ကိုယ်တွေ့များနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ရိုးသားမြောင့်မတ်သော တိုင်းရင်း သား စကောကရင်၊ ပိုးကရင်တို့နှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မည့် အယူ ဝါဒ အကျင့်စရထကို တီထွင်ပေး ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်မည်ဟု ယူဆ ပါသည်။ စာရေးသူ] ထိုအချိန်မှစ၍ ဘိုးပိုင်ဆံကို

• ဘိုပိုက်ဆံ၏ ဘုန်းအုတ်ရုံ ဓနတော်

◆ ပြန်လည်ပြုပြင်ထားသော ဘိုပိုက်ဆံ ဘုန်းအုတ်ရုံ

အကြောင်းပြုပြီး မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ်
တိုင်းရင်း ဘာသာသာသနာတော်
အသစ်တစ်ခု မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင်
ပေါ်ပေါက်လာကြောင်း ကျွန်ုပ် ဖတ်ရှု
ရမည့် ကျမ်းစာအုပ်မှာ ဖော်ပြထားပေ
သည်။

မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ် တိုင်းရင်းဘာသာ
ပြည်တွင်းသာသနာတော်ကြီး၏ ရည်
ရွယ်ချက်အကျဉ်းကို ဖော်ပြလိုပါသည်။
ဆိုသော ဘိုပိုက်ဆံအကြောင်း ပိုသိ
နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

- (က) တစ်နေ့သောအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိရှိနှင့်
အကောင်ဆုံးသော သာသနာအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့
ဖြစ်ပေါ်လာစေရန်။
- (ခ) သတ္တဝါစိတ်ဓာတ် ပြန်လည် ပျံ့နှံ့စေရန်
တစ်ညီအားဖြင့် မေတ္တာတရား ပြန်လည်
သွန်းကာလာစေရန်။
- (ဂ) များပြားလာခဲ့သော လူ့ဘာစိုက် အကျင့်
တစ်တ္ထကို ပြန်လည် ပြုပြင်နိုင်စေရန်။

- (ဃ) ဘုရားစိတ်ဓာတ် တရားစိတ်ဓာတ် ပြန်
လည်ထူထောင်ပေးနိုင်ရန်။
 - (င) ကြိုတိုင်နိုင်အောင် လူတိုင်း သစ္စာတရား
ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်။
- ဘုရားဝတ်ပြုသော နေ့ရက်များ
အဖြစ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် လပြည့်နေ့များ

ကို သတ်မှတ်ထားပြီး ထိုနေ့များတွင်
သာသနာဝင်များအားလုံးက သက်
လွတ်စားပြီး ဘုရားကျောင်းများတွင်
ဘုရားဝတ်ပြုခြင်းများ ပြုလုပ်ကြရ
သည်။ ယခုတိုင်အောင် ဝတ်မပျက်
ဆောင်ရွက်မြဲဖြစ်သည်။ •

ဘိုးပိုင်ဆံ ပြောကြားခဲ့သော သူ၏ ယုံကြည်ချက်တစ်ရပ်မှာ ကမ္ဘာလူသား တို့၏ အသိတရား နိုးကြားတက်ကြွပြီး မျက်စိတံခါး ပွင့်လင်းလာသော တစ်နေ့ သောအခါ၌ မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ်တရားများ ကို အခြေခံသော သူ၏ သာသနာ သည် ကမ္ဘာသာသနာ ကမ္ဘာကျင့်ဝတ် အဖြစ် လူတိုင်း ယုံကြည်လက်ခံလာ ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်အခါ ဘိုးပိုင်ဆံ၏ နာမည်မှာ **ဗူးဘူးဘွယ်မူး**ဟု ထင်ရှားပါသည်။ မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ် တိုင်းရင်းဘာသာ သာသနာတွင်းမှ နာမည်ဖြစ်သည်။

ဘိုးပိုင်ဆံအနေဖြင့် ဗြဟ္မစိုရ်တရား (၄)ပါးကို အခြေခံသည့် ဘာသာ သာသနာသစ်တစ်ခုကို ခရစ်နှစ် ၁၈၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁၅)ရက် သောကြာ နေ့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၄)ရက်မှာ စတင် တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ ထို သာသနာ တည်သော နေ့သို့ ရောက်တိုင်း ဝတ်ပြု ဆုတောင်းပွဲများ ကျင်းပလေ့ ရှိကြ သည်။

ဘိုးပိုင်ဆံ ဆုံးမလေ့ရှိသော စကား မှာ...

လက်နက်ဆောင်သောသူသည် လက်နက် ဖြင့် ပြန်ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်၍ ထိုလက်နက်ဖြင့် သေဆုံးရမည်ဖြစ်သည်။ တရားစောင့်သော သူကို တရားက ပြန်စောင့်ကျောက်မည်။

ဘိုးပိုင်ဆံမှာ ရောဝတီတိုင်းဒေသ ကြီး ဇလွန်၊ ဓနုဖြူ၊ ရေကြည်၊ ပန်းတနော်၊ ကျောင်းကုန်း၊ ကျိုပျော် စသည့် မြို့နယ်တို့မှ ပိုးကရင် အတော် များများကို ပြန်လည် စုစည်းနိုင်ခဲ့ပြီး စကောကာရင်နှင့် ပိုးကရင်တို့၏ စည်း လုံးညီညွတ်မှုကိုလည်း ဆောင်ရွက်ပေး နိုင်ခဲ့သည်။

ဘိုးပိုင်ဆံ၏ အသက်(၅၈)နှစ်တွင်

18-11-2013

► မြို့လည်ခြေခြံထားသော ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ဇိနာရေကန်

တပည့်အမျိုးသား(၈၀)တို့ကို အနီးမှာ ခေါ်ယူ၍ သူ့ကိုယ်တိုင်က ပုခက် အတွင်း လဲလျောင်းကာ အလှည့်ကျ လွှဲစေသည်။

'သာသနာတာဝန်ကို နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကြာ အောင် ဆောင်ရွက်မည်ဟု အဆိုတွန်းပြခဲ့ပြီး ယခု နှစ်ပေါင်း (၃၃)နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ စခန်းသစ် သို့ ခရီးဆက်ရတော့မည် ကျွန်ုပ် တာဝန် ပြီးဆုံးခဲ့ပြီ'

ဟု တပည့်များကို နှုတ်ဆက်စကား ပြောခဲ့သည်။

(၇)ရက်ပြည့်သောနေ့တွင် ယနေ့ ညမှာ အရေးကြီးသောနေ့ဖြစ်၍ တပည့် များ အချင်းချင်း အိပ်မပိုင်ကြရန် သတိထားကြသော်လည်း အားလုံး အိပ်ပျော်သွားကြသည်။ နံနက် အရုဏ် တက်ချိန်တွင် ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ဆင်မကြီး တစ်ကောင်က ကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုမှု အနီးဝန်းကျင်မှ လူများ လန့်နိုးပြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင် ကြည့်ရာ အိပ်မောကျနေသော တပည့် များကိုသာ တွေ့ကြရသည်။

တပည့်များအားလုံးကို နှိုးပြီး ပုခက် ထဲ ကြည့်သောအခါ ဘိုးပိုင်ဆံကို မတွေ့ကြရတော့ပေ။ အိမ်ဘေးရှိ ရေ

တွင်းနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ကရင်သင်တိုင်းတစ်ထည်ကို တွေ့ကြရ သည်။ ထိုရေတွင်းထဲမှ လူသေ အလောင်းတစ်လောင်း တွေ့သည်ဟု အချို့က ပြောသည်။ အချို့က ၎က် ပျောက်တုံးတစ်တုံးဟု ပြောသည်။ အချို့ က ဘိုးပိုင်ဆံအလောင်းဟု လည်း ကောင်း၊ အချို့က မဟုတ်ဟု လည်း ကောင်း ငြင်းခုံကြသည်။

သို့သော် အမြော်အမြင်ရှိသော လူ ကြီးအချို့က ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး ရေတွင်း ထဲမှ ဘိုးပိုင်ဆံအလောင်း ရရှိကြောင်း အားလုံး လက်ခံစေခဲ့သည်။ သို့မဟုတ် လျှင် ဘိုးပိုင်ဆံ ပျောက်ဆုံးမှုဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက တပည့်များအပေါ် ပြဿနာ လုပ်မည်စိုးသောကြောင့်ဟု ဆိုသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ်(၁၅)ရက်တွင် ဘိုးပိုင်ဆံ ၏ ဈာပနပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ရေတွင်းထဲမှ လူသေ အလောင်း တွေ့သည်ဆိုသော နံနက် ပိုင်းမှာပင် ဖဒိုရွာပြင်ရှိ လယ်သမား တစ်ဦးက သူ့လယ်ထဲအနီးမှ ဘိုးပိုင်ဆံ ဖြတ်သွားသည်ကို တွေ့

www.burmeseclassic.com

မြင်ခဲ့ကြောင်း၊ အရှေ့ဘက်အရပ်သို့ သွားမည်ဟု ပြောသွားကြောင်း၊ ယခု ဘိုးပိုက်ဆံအလောင်း တွေ့သည်ဆို၍ ယေဝ်ကြည်ဘဲ လာကြည့်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း ဘိုးပိုက်ဆံနေအိမ်ရှိ တပည့် များကို ပြောပြသည်။

ထို့နည်းတူ ဘိုးပိုက်ဆံအလောင်း တွေ့ရသည်ဆိုသော နေ့က ရပ်နီးရပ် ဝေးမီးရထားဖြင့် လာရောက်ကြည့်ရှု ကိုရပ်ပြုသော ပရိသတ်များ ပိန်းစလုပ် သူတာရောက်သောအခါ ရုံပိုင်ကြီးက ဆွဲထုတ်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ထိုနေ့ နံနက်စောစောပိုင်းကပင် ဘိုးပိုက်ဆံ ရန်ကုန်သို့ ရထားစီးပြီး သင်္ဃန်းသွားရန် လာရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ မိမိနှင့်ပင် စကားပြောခဲ့ကြောင်း ရထားစောင့်ရင်း လက်ဖက်ရည် အတူ တူ သောက်ခဲ့ကြောင်း၊ မီးရထား ဆိုက် ချောက်လာသောအခါ ဘိုးပိုက်ဆံ ဘေးပေါ်သို့ တက်ရောက်လိုက်ပါ သွားသည်ကို ယခုတိုင် ပြန်လည် မြင်ယောင်နေသေးကြောင်း ပြောပြပြန် သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘိုးပိုက်ဆံ၏ စခန်းသစ် သို့ သွက်ခွာကြွလှမ်းမှုမှာ ပြီးမြောက် သွားခဲ့ပါတော့သည်။

ဘိုးပိုက်ဆံတွင် နာမည်(၄)မျိုး ရှိခဲ့ ကြောင်း ဆီရု ခဏ်။

- ၁။ ဆာဆာပိုင် (ယန်းနာမည်)
- ၂။ ဘိုးပိုက်ဆံ (ဗုဒ္ဓဘာသာနည်းဖြင့် တရား အထူးစဉ် ထပ်ရှားသောနာမည်)
- ၃။ ဝိသေ့ (ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ထပ်ရှား ကြီး မှီသော နာမည်)
- ၄။ နာမည် (ပတ္တမြားဟူ၍ သာသနာ အဖို့ ထပ်ရှားသောနာမည်)
- ၅။ ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ဇာတ်လမ်းက မဆုံး တမ်းမီ ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ မဝင် ရောက်မီ သူ့ကိုယ်စား ဆက်လက်

သာသနာပြုနေရန်အတွက် သူနှင့်တူ သော အမျိုးသားတစ်ဦးကို ဘိုးပိုက်ဆံ ဟူသောနာမည် ဆက်ခံစေခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမျိုးသားမှာလည်း ဘိုးပိုက်ဆံ ဟူသော နာမည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာပြုအဖြစ် သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး ဆက်လက်ဆောင်ရွက် နေထိုင်သွားကြောင်း သိရှိရပြန်သော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံနှင့် ပတ်သက်သော ထူးခြားအံ့ဖွယ် ဖြစ်ရပ်များလည်း ကျန်ရှိ ပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဘိုးပိုက်ဆံ စေတီ တည်ခဲ့သော သက်ကယ်တောင်နှင့် လေချွန်တောင်များသို့ သွားရောက်ပြီး ဘိုးပိုက်ဆံနှင့် ပတ်သက်သော နောက် ပိုင်းဖြစ်ရပ်များကို ထပ်မံလေ့လာ စုံစမ်းရန် လိုပါသေးသည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ဇာတိ ရပ်ရွာဖြစ်သော နန်းခုခံရွာသို့လည်း သွားချင်သေးသည်။ ဘိုးပိုက်ဆံ သာသနာပြုခဲ့သော မြို့ရွာဒေသများသို့ လည်း သွားရောက်ပြီး လေ့လာစုံစမ်း မှုများပြုဖို့ လိုသေးသည်။

စောဆာဖိုးဝါးခေါ် ဘိုးပိုက်ဆံအစစ် နှင့် ဘိုးပိုက်ဆံက လွှဲပေးခဲ့သော ဒုတိယ ဘိုးပိုက်ဆံတို့အကြောင်း ကွဲကွဲ ပြားပြား သိဖို့လည်း လိုသေးသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုဆောင်းပါးကို ဘိုးပိုက်ဆံရှာတော်(၁)ဟု နာမည် တပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘိုးပိုက်ဆံ ရှာတော်(၂)ကို ဆက်လက် ဖော်ပြနိုင် အောင် ကြိုးစားပါဦးမည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။
အောင်စ (LL.B)

မည်
ဗု
မ
ဗု
မ
ဝမ်
ရေးသား
နိုင်ပါသည် ...

စာမူပို့ရန် ...

ဦးကျော်မိုးခိန်
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း-၂၄၂၂၀၄

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မှတ်တမ်း - ဆေးပညာစာပေ လိုင်းစင် ၅၂၀၁၁၊ စာအုပ်အမှတ် (၁၃၅)

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။ ”

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။ ”

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ မြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်တွေ။ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။ ”

“ ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှည်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။ ”

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ ”
“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။ ”

“ ကိုချစ်တွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနံရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခနဲ မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားဆေးခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးစုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်မိမီးပူများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတဲ့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းရောင်တစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ ဖုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းပုန်ဆေးဟာ တိုင်းသို့ပြည့်ကျော်ခြင်း ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းရောမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တာနဲ့ ဝတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိချေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်တွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့ နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိချေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅/၃၇၆) ထာပုလ်လမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပိန္နဲမယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းထ - ၆၃၀၀၇၂၊ ၀၉ - ၅၁၀၀၆၂

ငြိမ်းမြ ဖောင်ယဉ်တင့်

www.burmeseclassic.com

တောင်ထဲက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မြတ်မြို့

စုံလေးစုံစေတီ (၂)

ရွှေစုံ (မြတ်)

ယခင်လမှ အဆက်

မြေရာစုံ ရွှေတီဝံ့လေးစေတီ

ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာသည် ဆေးဝက်ပါဆရာတော် ဦးသူရိယနှင့် အတူ စုံလေးစုံစေတီများကို တည်ထားရာ၌ ပါရမီဖြည့်ဖက် “မေတ္တာရှင် သာသနာပြု” ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပြီး တရားပြ အလွန်ထက်မြက်သော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာသည် စာရေးသူ ဆောက်ရှိ သွားရောက် တွေ့ဆုံသည့် ဇန်နဝါရီ (၂၀၀၂ ခုနှစ်)တွင် သက်တော် (၆၄)နှစ်၊ ဝါတော်(၆၄)ဝါရှိပြီး ဆေးရုံဆေးရောင်ကို ခံစားလျက် စကားမရှိ ပြောဆိုနိုင်ဘဲ မြတ်မြို့၊ တပ်ပြင်မယ် ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၌ပင် တည် ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် အတူတူတို့၏ ပြုစုမှုဖြင့် သီတင်းသုံးနေပြီး ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်အား တည် မြတ်မြို့၊ တောကျောင်းရိုဏ်းအား တွဲပြောင်း ပေးအပ်ထားသည်ကို သိရှိရပေသည်။

• ဖန်ဆင်းတော် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာ

ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာသည် ဖန်ဆင်းတော်မှ အပြုအမူအား ဒေါတောင်နံဘေးတွင် တည်ထားပေးသော အပြု(၁၅)ပေခန့်ရှိ စုံလေးစုံစေတီ၏ မြေရာပေးပေးသော ဆရာတော်ကြီးအား ခြံပုံရှိ ဂန္ဓမာတိုက် တည်ထားပြီး ပြောက်ဘက်သို့ မှည့်ပြီး တည်ထား ယင်းအတွင်း၌ ဂန္ဓမာကျောင်းနှင့် ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ နေရာထိုင်ခင်း ပြုလုပ် ထားသည်။

ထိုဂန္ဓမာတိုက်ပေါ်တွင် ပုံစံတူ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၇)တောင်ခန့်ရှိ စေတီငယ်(၄)ဆူနှင့်အတူ ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၁၁)ရက်နေ့ တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့်(၁၅)တောင် ခန့်ရှိ ရွှေတီဝံ့လေးဟု ဘွဲ့တော်ဖြင့် တည်ထားခဲ့ပြီး ထိုနေရာအား အောင်မြေအဖြစ်လည်း သတ်မှတ်ထားကြောင်း သိရပေသည်။

ဖန်ဆင်းတော်၏ မြောက်ဘက်

(၁၅)ပေခန့်အကွာတွင် ဆေးဝက်ပါ ဆရာတော် ဦးသူရိယ၏ ပုံစံတူရုပ်တု နှင့်အတူ ဆရာတော်ဦးသူရိယ အထိမ်းအမှတ်အမြင့်(၂၅)ပေခန့်ရှိ ပစ္စယံထက်၌ ဉာဏ်တော်(၉)တောင်ခန့်ရှိ လွင်းစေတီကို ဖူးတွေ့ရပြီး ထိုအနီးတွင် ဒေါင်းမင်း၊ သူရဿတီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ ရုပ်တုများကို မြင်တွေ့ရပြီး ဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ၏ မယိုင်မလဲ တောရကျောင်းလေးကို ကြည့်နား

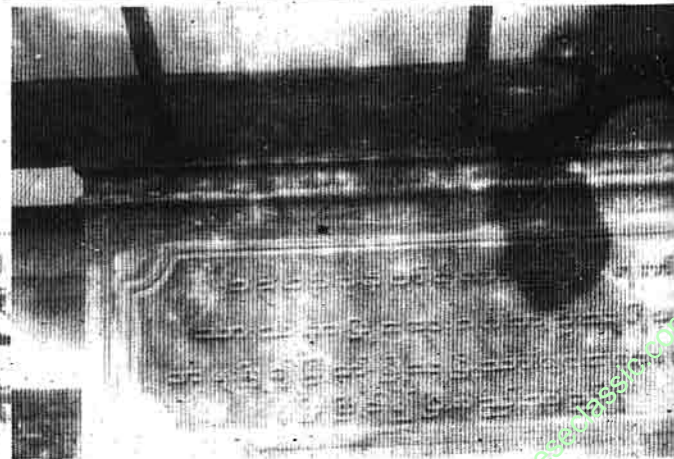
www.burmeseclassic.com

◆ ငြိမ်ဝေပတီအနီးမှ ကမ္ဘာလုံးထားပေတီ
◆ မင်းကော့ကုတ်စောင့်ရှောက်ခဲ့သော
ယုထရာညည်
ထားပေတီတို့နှင့်အတူ(ငြိမ်ဝေပတီ)

◆ ငြိမ်ဝေပတီ(ဘုတ်ဆောင်းကော့ရွာ) (၁၃၃၃)
◆ ငြိမ်ဝေပတီ၏ ကမ္ဘာလုံးစာ

◆ ဗုဒ္ဓတော်တစ်ဆူမှ တံခွန်တိုင်တစ်ခု

◆ ဗုဒ္ဓတော်တစ်ဆူမှ မုလကုဋ္ဌိကံထီးရိုးတော်

ဆရာ သိမြင်ခဲ့ရပေသည်။

ဗုဒ္ဓစံစေတီ

ဗုဒ္ဓစံစေတီတည်ရှိရာ ကျိုက်ထီးရိုး ဗုဒ္ဓကျောင်းတိုက်သည် ဗြိတိန်နှင့် (၃)မိုင်ခန့်အကွာ ဗြိတိလေဆိပ် ဆည်ရှိရာ ဗြိတိလမ်းကို ကျော်ဖြတ်၍ ထပ်မတော်လေတပ်စန်းကို ဖြတ်သော် (၂)မိုင်ခန့် ရောက်လျှင် ဘုတ်ဆောင်းကျေးရွာရှိ တောင်ခြေဥယျာဉ်များကြားမှ ကတ္တရာလမ်းငယ်အတိုင်း ဆက်ရောက်လျှင် တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ဦးသူရိယသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာပွဲ ၁၃၁၃ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၉)ရက် သောကြာနေ့ဟု ရေးထိုးထားသည့် ရှေးဟောင်းဘုရားငုတ်တို့အား

ခြုံငုံ၍ ဉာဏ်တော်အမြင့် အတောင် (၃၀)ခန့်ရှိ ဗုဒ္ဓစံစေတီ တည်ထားပြီး ပထမပစ္စယံတွင် အနောက်ဘက်သို့ မုခ်ဦးပြု၍ ယင်းအတွင်း၌ အပူဇော်ခံ ရုပ်ပွားတော်ငယ်တစ်ဆူကို ထားရှိပြီး ယင်းဒုတိယပစ္စယံတွင် ဖော်ပြပါ ဘုရားတည် သက္ကရာဇ်ကို မြင်တွေ့ရပေသည်။

ဆရာတော်ဦးသူရိယသည် ဗုဒ္ဓစံစေတီတော်အား ပင်းကောရာဇ် စောင့်ကြပ်သည် အဆိုပြု၍ ပင်းကောရာဇ်ရုပ်တု ပြုလုပ်ထားရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းမှတ်ရာများတွင် လေ့လာ သိရှိရသော်လည်း စာရေးသူ ရောက်ရှိသည့် အခါ လေ့လာရှာဖွေရာတွင် ပထမတွေ့ရပေသည့် သို့သော် စေတီတော်နှင့် ပေ(၇၀)ခန့် အကွာ အနောက်တောင်ကမ်းပါးအနီး

တွင်မူ “တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုး” ဟု ကမ္ပည်းရေးထိုး၍ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူရပ်နေသော ရုပ်တုတစ်ခုကို အဆောင်တစ်ခုဖြင့် မြင်တွေ့ရပေသည်။

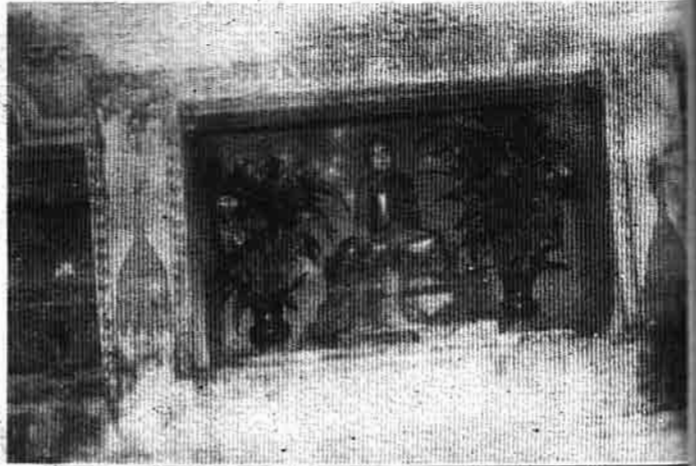
ဗုဒ္ဓစံစေတီနှင့် မနီးမဝေး အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ကြည်ညိုဖွယ် ကျိုက်ထီးရိုးပုံစံတူ စေတီငယ်တစ်ဆူ၊ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၂၅)တောင်ခန့်ရှိ တံခွန်တိုင်ဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၇)တောင်ခန့်ရှိ ပုံစံတူ စေတီငယ် (၄)ဆူဝန်းရံထားရှိပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၈)တောင်ခန့်ရှိ ရှေးဟောင်း အောင်နန်းတော်စေတီကို လည်းကောင်း၊ တောင်ဘက်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၂၁)တောင်ခန့်ရှိ ကမ္ဘာလုံးအေးစေတီ၊ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၂၃)တောင်ခန့်ရှိ ကိုးနင်းစေတီတို့ကို ဖူးတွေ့ရပေမည်။

ဗုဒ္ဓစံစေတီ၏ ဝိဇ္ဇာပုံစံ

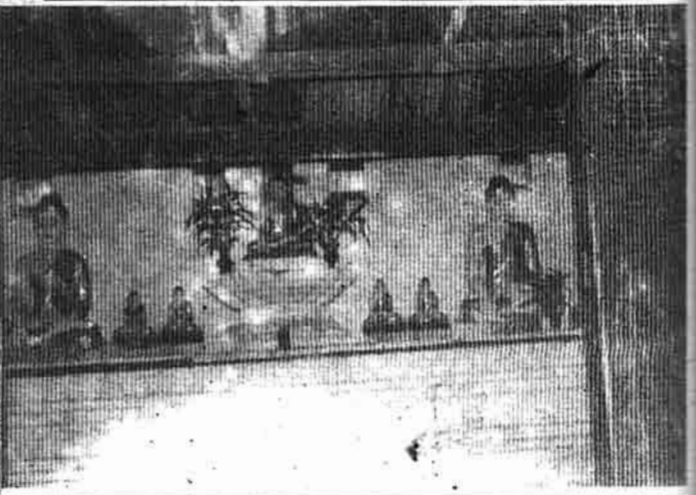
◆ ငှက်ပိတ်တိုက်နိဗ္ဗာန်
ကိုးနဂါးတိုက်

◆ နက္ခတ်တော်
သဘာဝတော် ပန်ဆီကာ

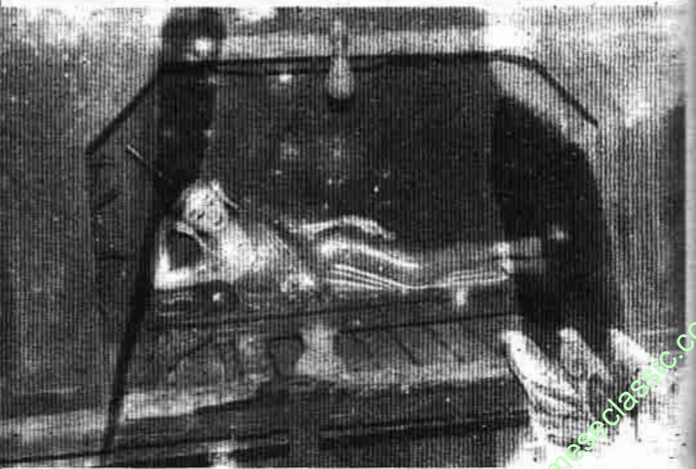
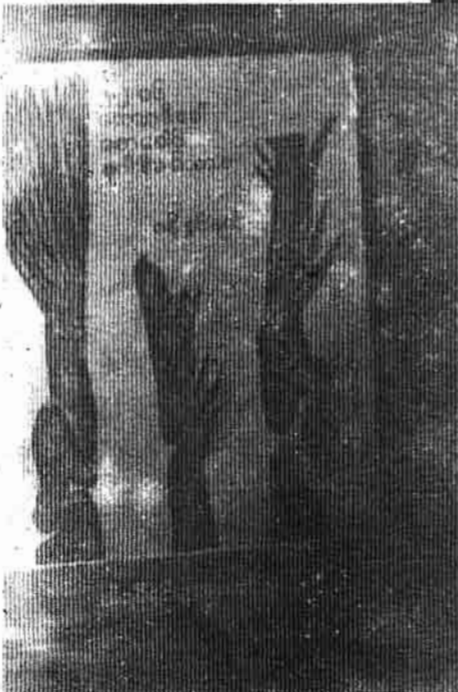

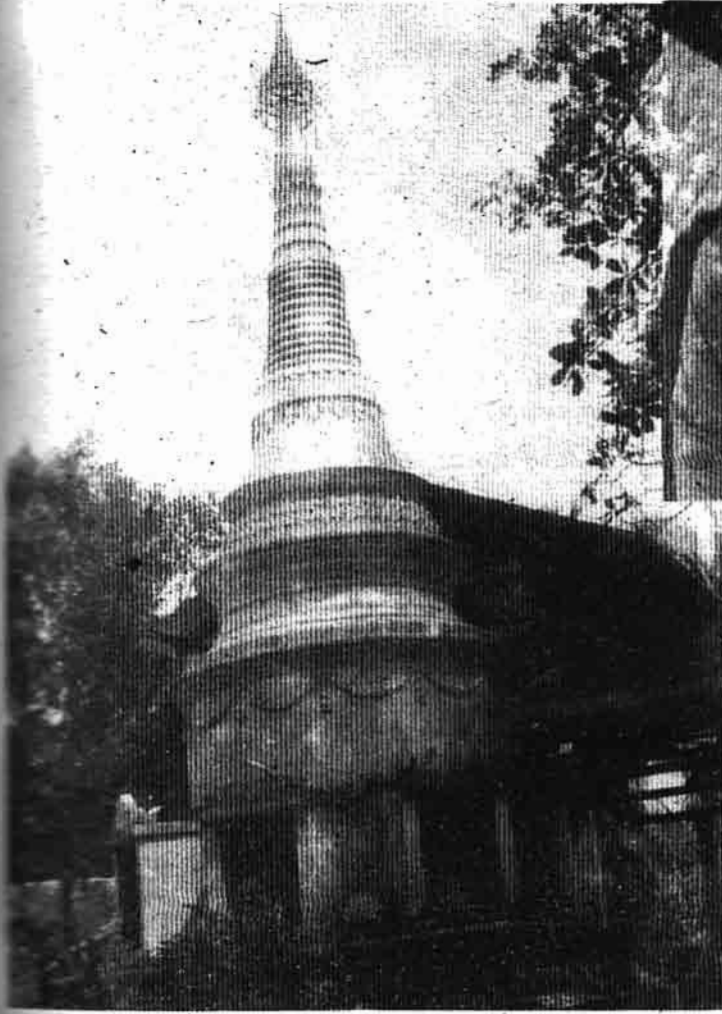
◆ ငှက်ပိတ်တိုက် ပထမပစ္စည်းတော်နှင့် အပူတော် ရှမ်းတော်

◆ ငှက်ပိတ်တိုက် အပူတော်တော် ရှမ်းတော်(၃)တော်

◆ ငှက်ပိတ်တိုက် အပူတော်တော် သဘာဝတော် ရှမ်းတော်

◆ ကျိုက်ထီးရိုး ငြိမ်သောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ

◆ ငြိမ်သော်တီးမှ အောင်နန်းတော်ထင်

ပန်းချီကား ဓာတ်ပုံအား ပြသပါသည်။

ထိုပန်းချီကားပါ သဘာဝအစစ် အမှန် ဝေဒီပင်ကို (၂-၂-၈၆)နေ့တွင် အမည်မသိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ လာ ရောက်လှူဒါန်းခဲ့ရာ ယင်းဝေဒီပင်မှာ လူက ပြုပြင်ဖန်တီးထားခြင်း မရှိဘဲ ပုံတွင် မြင်တွေ့ရသည့်အတိုင်း နဂါးပုံ ကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် ဂမ္ဘီရဆန်၍ ထူးခြားသော သဘာဝဝေဒီပင်အား ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပြီး ကာလကြာမြင့်ပါက ပျောက်ပျက်မည်စိုးသဖြင့် ပန်းချီပုံတူ ကို ရေးဆွဲလျက် ဘောဂဒီ(ခေါ်) စောခေါင်နဂါးနီမ မိသားစုကောင်းမှု ဟု ကမ္ပည်းစာ ရေးထိုးချိတ်ဆွဲထားပေ သည်။

ယခုအခါ ဗုဒ္ဓစံစေတီတော်အား ကျိုက်ထီးရိုးဗုဒ္ဓစံကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတသည် ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးရေး အတွက် သာသနာအကျိုး သယ်ပိုး လျက်ရှိသည်ကို သိရှိရပေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

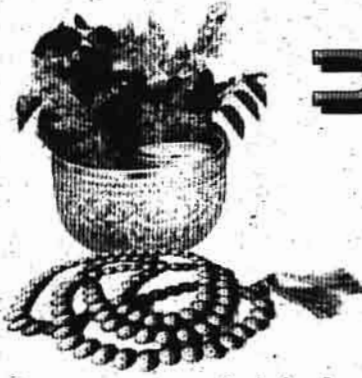
ခန္ဓဦး (မြတ်)

မြို့တော်အားသာ အကျယ်အဝန်းမှာ နှစ်ပတ်တော်ထက် သက်တမ်း၊ နှစ်ကြောင်း သိရှိရပြီး ယင်းအား ဆွမ်းနှင့် ညောင်တော်(၁)တောင်ခန့်ရှိ နန်းတော်မှ အကျယ်အဝန်းကို အသိရှိ ထားရှိပြီး ညောင်တော်အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ထိုအားမှ အကျယ် အဝန်း ရှိသော(၂)ထုကို ထားရှိခဲ့ပြီး နှစ်ပတ်တော်အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

ငြိမ်သော်တော်မှ အနောက် မြောက်ဘက်တွင် ခြေရာတော်တစ်ဆူ အား နှစ်ပတ်တော်ဖြင့် ပူဇော်ထားရှိပြီး နေရာအား မျက်နှာမူထားသော နတ်သမီးရုပ်တုကိုပါ ထားရှိလေသည်။ ယင်းအနီးမှာပင်

ကျွန်းသားဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် ထုလုပ် ပူဇော်ထားရှိသော ရှေးဟောင်းပန်းပု လက်ရာမှာ ဉာဏ်တော် အလျား (၃) တောင်ခန့်၊ ဦးခေါင်းတော်အမြင့် (၉) လက်မခန့်ရှိ လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွား တော်ကိုပါ ဖူးမြင်ရပေမည် ဖြစ်သည်။ သက်တော်(၆၀)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၉) ဝါရှိ ကျိုက်ထီးရိုးဗုဒ္ဓစံကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ ကျောင်းတိုက် ပေါ်၌ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထား သော မိသားစုထိုင်၍ လက်အုပ်ချီ လျက် ဝေဒီပင်ကို ဘုရားအား လှူ ဒါန်း ပူဇော်နေဟန် ဂမ္ဘီရဆန်သော

www.burmeseclassic.com

သုဂုဏ် ခုနစ်မှာ

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ကောင်းကျိုးဝေပြာ ဂြာစေဖို့

ဒီးအိန္ဒြာန်မြင့် (တင်္ဂါတ)

ဝိဇ္ဇောတာရုံ ကျောင်းတိုက်တွင် ကျင်းပသော ကထိန်အလှူတော်သို့ စာရေးသူ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ယခု နှစ် ကထိန်ဒကာမှာ ဟင်္သာတမြို့ အထွေထွေရောဂါကု ဆေးရုံကြီးမှ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်း မိသားစုနှင့် အများစုပေါင်းသော မဟာဘုံကထိန် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ရောက်သွားသောအခါ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသော ဦးလှမြင့် အောင်၊ ဦးသန်းညွန့်၊ ဦးမျိုးချစ်တို့မှ ကြိုဆို ညှော်ခံပေးကြပါသည်။

ထို့နောက် ကထိန်အကျိုးဆောင် လူကြီးများနှင့်လည်း မိတ်ဆက်ပေးပါ သည်။ အာလာပသလ္လာပ စကားများ ပြောဆိုနေကြစဉ် ဦးသန်းညွန့်မှ စတင်၍...

'ကဲ စာရေးဆရာရေ လာမယ့် ၁၃၇၆ခုနှစ်အတွက်လဲလုပ်စမ်းပါဦးဗျာ' ဟု ပြောရာ...

'ခင်ဗျားကလဲ အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ ဘာကို လုပ်ရမှာလဲဗျာ'

ဟု ပြန်မေးသောအခါ...

'အေးဗျာ စကားပြော လိုသွားတယ် ဒီလိုပါ ခင်ဗျားက နှစ်စဉ်အလိုက်ပေါ့ ဗျာ။ မနှစ်က ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ဘာကို ပုတီးစိပ်ရမယ် ဆိုတာမျိုးပေါ့။

ခုလဲ လာမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်အတွက် ပုတီးစိပ် ကျင့်စဉ်လေးတစ်ခုလောက်

ပြောပြပါဦး၊ အားလုံးလဲ သိရှိ ကျင့်ကြံ နိုင်ပေါ့ ဟုတ်ဖူးလား ကိုလှမြင့်အောင်' ဟု ဦးသန်းညွန့်မှ ပြန်၍ ပြောပြပါ သည်။ ထိုအခါ အနားရှိလူများ ကလည်း...

'ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ ကျွန်တော်တို့လဲ သိရအောင် ပြောပြပေးပါဦး'

ဟု ဝိုင်းပြောကြပါတော့သည်။

'ကောင်းပြီလေ အားလုံးက စိတ် ထက်သန်နေမှတော့ ပြောပြရတာပေါ့' ဟု ဆိုကာ စာရေးသူမှ ပြောပြလိုက် ပါသည်။

'၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ ခုနစ်ရက်သားသမီး များအတွက် ကောင်းကျိုးဝေပြာရစေဖို့ အတွက်ကျင့်စဉ်တစ်ခုကို ပြောပြပါမယ်။

ဒီလိုဗျာ... သုဂုဏ် ခုနစ်မှာ ယာဘက်အရ သိုက်ဌာနမှာ သောကြာရှိတယ်။ ဒီတော့ သောကြာနံနက်တဲ သမ္ပဒေသာကို အိတ္တန် ပုတီးစိပ်ရမယ်။ အနည်းဆုံး ပုတီးတစ်ပတ် တော့ စိပ်ရမယ်။ စပြီး အိတ္တန်ဝင်တဲ့ အချိန်ကစပြီး ယျက်ယျက် ဆောင်ရွက်ရ မယ်နော်'

'ဟုတ်ပြီ ဒါဆိုရင် လုပ်မယ်ဗျာ' ဟု ဦးမျိုးချစ်မှကောက်ခါငင်ခါ ပြော ပါတော့သည်။

'ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ရှိသေး တယ်ဗျာ'

'ပြောပါ ဘာတစ်ခုလဲဆိုတာ'

'တခြားမဟုတ်ပါဘူး အိတ္တန်ဝင် တဲ့အခါ မှန်လေးမှန်နဲ့ ဝင်နိုင်ရင် ပို ကောင်းပါတယ်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောရာ... 'မှန်လေးမှန်ဟုတ်လား ကျွန်တော် တို့ သိရအောင် ပြောပြပေးပါ' ဟု ဦးမျိုးချစ်မှ တောင်းဆိုသော အခါ စာရေးသူမှ...

- ၁။ မှန်လေးမှန်ဆိုတာ ဒီလိုဗျာ...
- ၂။ အချိန် မှန်ရမယ်
- ၃။ နေရာ မှန်ရမယ်
- ၄။ အိတ္တန် မှန်ရမယ်
- ၅။ ဆုတောင်း မှန်ရမယ်

ဆိုတာတွေပေါ့ဗျာ။ ရှင်းပြစရာတော့ လိုမယ် မထင်ပါဘူး။ အဓိပ္ပာယ်က ရှင်းပါတယ်'

ဟု ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူမှ ဆက်လက်၍...

'တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ပေါ့ဗျာ ဆု တောင်းတဲ့အခါ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိတာကိုပဲ ဆုတောင်းပါ။ သမ္မာဆန္ဒနဲ့ပေါ့ဗျာ တစ်ခုတည်းကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ တောင်း စေချင်တယ်။ အဲဒီလို မှန်လေးမှန်နဲ့ အညီ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် နှစ်မကုန် ဘူး အကျိုးထူးရမှာ မလွဲပါဘူးဗျာ' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

'အဲ ဒါဆိုရင် ဘယ်နေ့ ဘယ်အခါ က စပြီး ဘယ်လောက် အိတ္တန်ဝင်ရ မှာလဲ ပြောပါဦး'

ဟု ဦးလှမြင့်အောင်မှ မေးရာ...

'ကျွန်တော်ကတော့ နှစ်ဆန်း(၁) ရက်နေ့ကစပြီး သင်္ကြန်အတက်နေ့ အထိ တစ်နှစ်ပတ်လုံး အိတ္တန်ဝင်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ တကယ်လို့ မှန် လေးမှန်မှာ နေရာမှန်ရမယ်ဆိုတဲ့ဟာ ကိုတော့ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ

ကြောင့် ပျက်တန်တယ်။ ဒါပေမယ့်
အနည်းဆုံး မှန်သုံးမှန်လောက်တော့
ကြီးစားကြပေါ့ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ပွားများရမှာပေါ့ဗျာ ကောင်းကျိုးရ
မယ့်ကိစ္စပဲ။ ခုလာမယ့် နှစ်ဆန်းတစ်
ရက်နေ့ကစပြီး တစ်နှစ်တာ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ကြမယ်ဗျာ။ ဘယ်နယ်လဲ'

ဟု ဦးလှမြင့်အောင်မှ အားလုံးကို
ပြောလိုက်ရာ...

'စိတ်ချ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြမှာပါ'

ဟု ပြောကြပါတော့သည်။

'ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေး
စားစားနဲ့ အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ဆောင်ရွက်
ကြရင် ကောင်းကျိုးတွေ ရလာမှာပါ
ဗျာ'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောပြီး ရေခွေး
ကြီးကို သောက်လိုက်ပါတော့သည်။

သမ္မုဒ္ဒေ ဂါထာတော်ကြီး

သမ္မုဒ္ဒေ အပ္ပဝိသ္ဗု ဒွိသ္ဗု သဟဿကော
ဗ္ဗုဿတ သဟဿနိ နမာမိ သိရဿ
ယံ။

အပ္ပကာ ဝိဠကာ ဂင်္ဂါ အန္တော နိဠတာ
နိဗ္ဗာ

တေယံ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ အာဒရေန နမာယံ။
နမက္ကာရာ နဘာဝေန ဟိတ္တာ သဗ္ဗေပဒ္ဒ
သ

အနကာ အန္တရယာပိ ဝိနဿန္တု အသေ
သဘော။

အနက်

အပ္ပဝိသံ။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။

သမ္မုဒ္ဒေစ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို လည်း

ကောင်း။ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကော။

သစ်သောင်း နှစ်ထောင်ကုန်သော။

သမ္မုဒ္ဒေစ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို လည်း

ကောင်း။ ပဒ္ဒဿတ သဟဿာနိ။

အိမ်နံ့ကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေစ၊ ဘုရား

ရှင်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဟံ။
အက္ခနိဝံသည်။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်း
ဖြင့်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဝိဠကာဂင်္ဂါ။ ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ ကျောက်
သလဲတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းလှချေ
သေး၏။ နိဠတာနိဗ္ဗာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံယူကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့သည်
သာ။ အနန္တာ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်
များလှလေကုန်ပြီ။

တေယံ၊ ထိုဘုရားရှင် အဆူဆူတို့၏။
ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း။
သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း။
အဟံ၊ အက္ခနိဝံသည်။ အာဒရေန၊
ရှိသေစွာ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

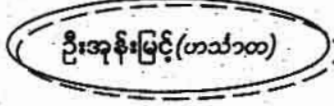
နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊ ဤသို့
ရှိသေစွာ ရှိခိုးရသော အာနုဘော်တို့
ကြောင့်။ သဗ္ဗေပဒ္ဒေဝေ၊ အလုံးစုံ
သော ဘေးဥပဒ်တို့ကို။ ဟိတ္တာ၊ ပယ်
ဖျောက်၍။ အနကာ အန္တရယာပိ၊
အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း။
အ၊ သေသဘော။ အကြွင်းမဲ့။
ဝိနဿန္တု၊ ကင်းစင် လွင့်ပျောက်ပါစေ
ကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့်
(စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဝရ၊ ဓမ္မာ
စရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

မှတ်ချက် ။ ။ မရသေးသူများ
အတွက် ရေးသားအပ်ပါသည်။

သင်ဆရာ မြင်ဆရာတို့အား
ကန်တော့လျက်...

ကောင်းကျိုးချစ်သာ ရကြပါစေ။

နယ်မှ စာဖတ်ပိုသတ်ရှားသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင်
အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့်
ဆက်သွယ်၍ ရပါက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား
မှာယူနိုင်ပါသည်။
တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့်
မှာကြားနိုင်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀ဝိ/ကျပ်
(နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)
မိမိတို့
လက်ဝယ်အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့်
မိမိလိုသောလကို
ရေးသား၍
မှာကြားနိုင်ပါသည်။
မှာကြားရန် လိပ်စာ...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
မန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၀၀ ၂၄၂၂၀၄

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်းလုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူးကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်းစရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွားပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်းအတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြောအားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေးနိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်နေစဉ်အလိုလို သုက်လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိမ်ပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေလျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်းနိုင်သော ရသားယုန်ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၄၈ နာရီကျော်ထိုင်ခြင်းမပြုရင်

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အားတိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နဲ့ အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်ဆေးတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သွန်သင်တိုက်အနီး၊
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူရွာလမ်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၄

ကိုကြီးကောင်း

www.burmeseclassic.com

ဇော်လှိုင်

မြတ်သခင်တို့ စံပျော်မြန်းသည့်

ထုံးတောင်မြေ သာစခန်းဆီသို့ (၂)

ယခင်လူမှု အဆက်

ငယ်စဉ်ကပင် သီးကုန်းကျောင်းတွင် ယောသင်ယူ၍ အသက်(၁၂)နှစ် အရွယ်တွင် သီးကုန်းကျောင်း၌ သာမဏေပြုကာ မကွေးမြို့၊ ချောင်းမော်တောရတွင် စာဝါသင်ယူသည်။ အသက်(၂၀)ပြည့်သော် သီးကုန်းဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းတောင်သို့ ရောက်ရှိကာ အရှင်တေဇနိယဘွဲ့ ယူဆောင်သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် မန္တလေးမြို့၊ ယောင်ကန်တိုက်၊ ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဥပဇ္ဈာနရာမတိုက်တို့၌ ပညာသင်ယူသည်။ (၁၈)ဝါအရတွင် ပခုက္ကူမြို့၊ ချောင်းတက်ရှိ သံပုံစေတီတောရ မြတ်စိမ်းတောင်၊ မုန်စီတောင်တောရ ရာတွင် လှည့်လည်၍ ဝုဖြူဆရာတော်၊ ဆရာတော် ဦးကြည်တို့ထံ ရွတ် နည်းခံယူ၍ တောရဆောက် ယူသည်။

သုတေသနရ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၁) ရက်နေ့တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ယောင်ဥပဇ္ဈာန နှမအရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်အေး နှစ် ဖင့်ဒိတ်မှုကြောင့် ငမင်ရွာသို့ ပြန်ရောက်တော်မူသည်။ ငမင်ရွာ ဆရာတော်သောအခါ ရွာသူကြီး ဦးညိုစိမ်း၊ ယောင်ဥပဇ္ဈာန သာမဏေ ရှင်ကုဏ္ဍလတို့ နှစ်ဦးကွင်းသို့ လှည့်လည်၍ ယောင်ဥပဇ္ဈာနတော်တည်ရန် နေရာ ရှာဖွေ ယူသည်။

ယောင်ဥပဇ္ဈာနကို ကျော်၍ ပဲခူးရိုးမ

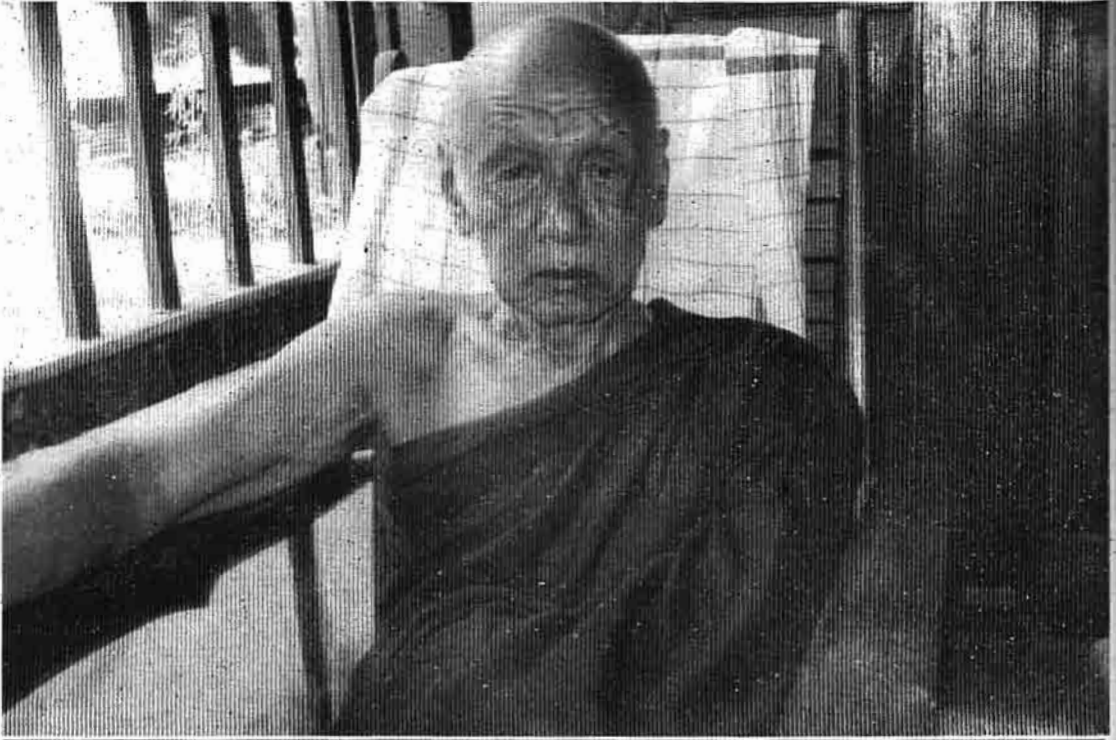

ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ ဖွဲ့စည်း၍ (၇)ရက်အကြာတွင် ရိုက်ကွဲထားသည့် ငှက်

တောင်စွယ်သို့ရောက်လျှင် ဤသို့ မေးမြန်း၏။
'ဒကာကြီး ဒီတောင်တန်း အစွယ် မှာ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်စားသောက်သူ ရှိပါသလား'
'မရှိပါ ဘုရား'

'အစိုးရကို အခွန်အကောက် ပေးရတဲ့ သစ်တောကြီးပိုင်းနဲ့ လွတ်ရဲ့ လား'
'အခွန်ကောက်လဲ မပေးရ၊ သစ် တောကြီးပိုင်း မြေနေရာနဲ့လဲ လွတ်ပါ တယ် ဘုရား'

www.burmeseclassic.com

◆ လက်ရှိရုံးထောင်ဆရာတော် ဦးတုမာရ

‘ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီး တောရဆောက် တည်လိုတယ် ဒကာကြီး’

‘တင်ပါဘုရား ဒီခင်တန်း တောင် စွယ်တစ်လျှောက်ကို တောရကျောင်း မြေအဖြစ် ကျေးရွာရဲ့ကိုယ်စား တပည့် တော် လှူပါတယ်ဘုရား’

ဤသို့ဖြင့် ထုံးတောင်တောရတွင် ဦးတေဇနိယ စတင် တောရ ဆောက် တည်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က မြေနေရာ ရှာဖွေရာတွင် အတူပါဝင်ခဲ့သော သာမဏေသည် ဟင်္သာတမြို့၊ တာငါးဆယ်ရပ်၊ မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ၏ နာယကဆရာ တော် အရှင်ကုဏ္ဍလဖြစ်လာ၍

ဓမ္မာစရိယ ပါဠိပါရဂူ စာမေးပွဲများလည်း အောင်မြင်ကာ မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်ခံရပြီး မဟာစည်ရိပ်သာများ သြဝါဒါစရိယ

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ငယ်ချောင်းကု ဟူသောတံတားကား

ဆရာတော်လည်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုစဉ်က လူနေကြပါးသည်ဖြစ်ရာ တောရကျောင်းမြေတွင် နံနက်အခါ ကျားခြေရာ၊ ကျားသစ်ခြေရာများ တွေ့ရတတ်သည်။ တောတိရစ္ဆာန် ပေါများကျက်စားရာနေရာ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် နေ့စဉ်ပင် ငမင်ချောင်းကိုဖြတ်၍ ငမင်ရွာ၊ ချိုင်းရွာ၊ ကျောက္ကာရွာများသို့ ဆွမ်းခံကြွလေ့ရှိ ရာ မိုးတွင်းကာလ ချောင်းရေလျှောက်ကာ သပိတ်ဆေးရေဖြင့် ဆွမ်းကို ဖြီးရ သည်က များသည်။

F.73, April, 2014.

ဆွမ်းခံအပြန်တွင် ဒကာများ တူးဆွ ပေးထားသည့် မြေကမူများမှ မြေများကို တောင်းဖြင့်ထမ်းကာ ကျင်းချိုင့်များကို ဖို့ခြင်းဖြင့် တောရကျောင်းမြေများမှာပြင် ညီညာကျယ်ပြန့်လာသည်။

ဆရာတော်သည် တစ်နေ့လျှင် ဆွမ်းတစ်ထပ်သာ ဘုဉ်းပေးသည်။ သပိတ်တွင်းကျရာ ဆွမ်းဟင်းများကို တစ်ထိုင်တည်း ဘုဉ်းပေး၍ ကျန်သည်ကို သပိတ်နှင့်တကွ တည်ပင်ရင်းရှိ သပိတ်စင်တွင် တင်ထားသည်။

အရိပ်အခြည် ကြည့်နေကြသော နွားကျောင်းသားလေးများက ဆရာတော် ကြွသွားလျှင် ဆွမ်းကျန်များ စားသောက်ကာ သပိတ်ကိုဆေး၍ စင်ပေါ်၌ ပြန်တင်ထားပေးကြသည်။

သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းသာ ဘုဉ်းပေးသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးလျှင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီ ကုန်းတော်အောက်ရှိ လိုဏ်ဂူတွင်းဝင်ကာ တရားအားထုတ်သည်။ ညချမ်းကာလမှသာ ဂူအတွင်းမှ ထွက်ကာ အလှည့်သင့်ရာ သစ်ပင်အောက်တွင် ညသန့်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် အနေအေး၍ တစ်ပါးတည်းသာ နေလေ့ရှိသည်။ အစားအသောက်လည်း နည်း၍ အချိန်ဖြည့် တရားနုလုံး သွင်းနေတတ်သည်။ ဒကာ ဒကာမများကို ဥပုသ်နေ့တွင်သာ တောရသို့ လာခွင့်ပေး၍ သီလပေးကာ သစ်ပင်အောက်တွင် တရားအားထုတ်စေသည်။

ဒကာများ တောင်းပန်ကြသဖြင့် နောင်တွင် တရားအားထုတ်နည်း၊ ဆတ္တာသို့နည်းများကို သင်ပြပေးသည်။ အာနာပါနသမာဓိမှတစ်ဆင့် ဝိပဿနာထက်နည်းအထိ ညွှန်ပြသည်။ ထို့ကြောင့် တောင်တွင်းကြီးနယ်တွင် "ဝိပဿနာအစ ထုံးတောင်က"ဟု

◆ ပါဏတီတန်ဆောင်မှ ရုပ်ပွားတော်နှင့် ပါဏတီ

ဆိုရိုးတွင်၏။ ဆရာတော်သည် တိစိဝရိက် ဓုတင်းပုံလှူကူ ဓုတင်းများကို အမြဲဆောင်တော်မူသည်။ ဝိနည်းကို အလွန်လေးစားသည်။ ထုံးတောင်တောရတွင် (၁၄)နှစ် တာမျှ အားထုတ်ကျင့်ကြံ၍ ပဋိပတ္တိသာသနာကို ဖြန့်ဝေတော်မူကာ ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလကွယ်နေ့ နံနက်(၉)

နာရီအချိန် သက်တော်(၅၉)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၉)ဝါအရတွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံတော် မမူချေ။ ပျံတော်မူ၍ (၇)ရက်အကြာအထိ ပုပ်ပျက်ခြင်းမရှိခြေ၊ လက်များ ကွေးဆန့်၍ ရနေသဖြင့် ထူးခြားသော ရဟန်းတော်ဟု သိလော့က တိုင်တွင်မှီ၍ တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေဟန်

ပိတောက်တော်ကုမ္ပဏီ

တတ်ပုံရိုက်ယူကြရလေသည်။

ဒုတိယဆရာတော် ဦးကုမာရ

ဆရာတော်လောင်းလျာကို မင်းဘူးခရိုင်၊ စလင်းမြို့နယ်၊ ရုံးပင်ကန်ကျေးရွာနေ ဦးလှ၊ ဒေါ်အေးတို့မှ ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ်(၆)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။

အသက်(၄)နှစ်အရွယ်တွင် စလင်းမြို့၊ အရှေ့ငါးစဉ့်ကျောင်း၌ စာပေသင်ယူသည်။ ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ

လတွင် ထိုကျောင်း၌ သာမဏေဝတ်ရာ ရှင်ကုမာရ ဘွဲ့မည်တွင်သည်။

၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၁၀)ရက်နေ့တွင် ရုံးပင်ကန်တောရဆရာတော် ဦးသာဂရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဖြစ်သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် စလင်းမြို့၊ အရှေ့ငါးစဉ့်ကျောင်း၊ ဆင်ဖြူကျွန်းမဟာဝိယောရာမတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ရန်ကင်းကျောက်ကုန်းတောရ မေဒိနီစာသင်တိုက်တို့တွင် စာဝါသင်ယူ

သည်။

(၁၅)ဝါမြောက်တွင် မန္တလေး၊ ဘုရားကြီးတိုက် ပုသိမ်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်ကာ စာချတန်းဆိုင်ရာ ကျမ်းများနှင့် ဘာသန္တရဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ ဆည်းပူးသည်။

၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် မိတ်ဆွေရင်း ဦးဝိဇယ သီတင်းသုံးရာ ထုံးတောင်တောရသို့ ကြွရောက်၍ တောရဆောက်တည်သည်။ ၁၃၄၆ ခုနှစ်တွင် ဦးဝိဇယ ပျော်ဘွယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရာ တစ်ပါးတည်း ကေစာရီ ကျင့်သုံးတော်မူသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၂၀)ရက်နေ့တွင် ထိုစဉ်က မကွေးတိုင်းဒေသကြီး တ.ဝ.တ ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်မှူးကြီး မောင်ပါ၏ ခွင့်ပြုလက်မှတ်ဖြင့် ဆရာတော် ဦးကုမာရ အမည်ပေါက် ထုံးတောင်သာသနာ့မြေ (၅၁.၂၁)ဧကကို ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ထုံးတောင်တောရသို့ ရောက်ရှိသည့် အချိန်မှစ၍ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ စာသင်ဖက် ရဟန်းများ အားလုံးနှင့် အဆက်အသွယ်မပြု။ အခြားစံသာ နေရာများသို့လည်း ကြာမြင့်စွာ ကြွခြင်းမရှိ။ သာသနာရေးကိစ္စ မဖြစ်မနေ ကြွရန်ရှိပါက ခေတ္တခဏကြာ၍ တောရသို့ အရောက်ပြန်လာလေ့ ရှိပါသည်။

တောရသို့ ရောက်ချိန်မှစ၍ ငွေစက္ကူ မမြင်ဘူးချေ။ တီဗွီ၊ ဗီဒီယို စသည်တို့ကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အလွန်တွင်မှသာ မြင်ဖူးသည်။

ရာသီဥတု မည်မျှ ဆိုဝါးနေစေကာမူ ဆွမ်းခံဝတ် မပျက်ခဲ့ချေ။ သက်သက်လွတ် တစ်ထပ်ဆွမ်းသာ ဘုဦးပေးသော်လည်း အစာအိမ်လေးနာ ခံစားရသောအခါ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်

၁၃ နေ့လယ်(၁၁)နာရီခန့်တွင်
ခေမ္မာကြမ်းနှင့် သီးနှံအချို့ကို
ဘုဉ်းပေးရ၏။

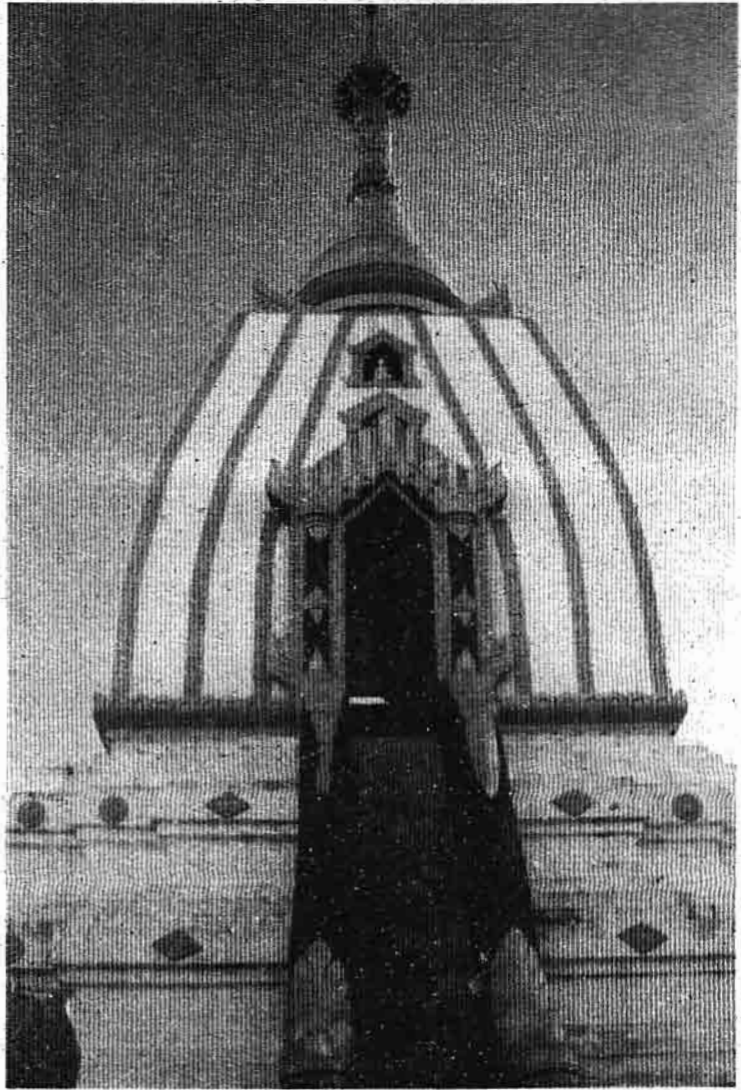
နေ့စဉ် တရားထိုင်ချိန်၊ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း
ပူဇော်ချိန်၊ ဆွမ်းခံချိန်၊ ဝေယျာဝစ္စ
ဆောင်ရွက်ချိန်၊ စေတီယင်္ဂဝတ်၊
ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြုချိန်၊ ဘုရားဝတ်ပြု
နိဗ္ဗာန်များကို သူ့အချိန်နှင့်သူ တိကျ
စွာ ဆောင်ရွက်သည်။

ဥပုသ်နေ့များမှလွဲ၍ လူများ ကျောင်း
သို့ လာခြင်းကို တားမြစ်ထားသည်။
သာရောက်ဖူးမြော်သည့် ဒကာ ဒကာမ
များကို သီးခြားညွှတ်ခံ စကားပြောခြင်း
မရှိ၊ စာဖတ်ရင်း၊ တံမြက်လှည်းရင်း
မင် တိုတိုတုတ်တုတ် မိန့်ကြားကာ
ဝေယျာဝစ္စ တစ်ခုခုခိုင်းပြီး ပြန်လွှတ်
ထားသည်။

အထိတ်တစ နည်းပါး၍ နံနက်(၂)
နာရီခန့်လျှင် ဆရာထက်၏ ဝေဠာဂိုဏ်းကို
ဆားအားတွင် ဆွတ်ခဲဖွယ် ကြားမြဲ
ခြင်းလည်း။

ဆရာတော် ဦးကုမာရ အားထုတ်
ကျင့်ကြံခဲ့သော နည်းနိဿယနှင့် ပတ်
သက်၍ စုံစမ်းကြည့်ရာ ရဟန်း(၂)ပါ
ဗြဟ္မစောက ဆင်ဖြူကျွန်း၊ မဟာ
ဝိယာရာမ ပါဠိတက္ကသိုလ်၌နေစဉ်
အဘိုးတော်စပ်သည် ကုက္ကိုတော
ဆာရဆရာတော်ကြီး ဦးကဝိထံ
အခါခါရောက်တိုင်း တစ်ပါးတည်း
သီတင်းသုံးတော်မူသည်ကို အားကျမိ
သည်။

စာသင်သားဘဝ စာမေးပွဲ မြေပြီး
ဆိုင်း ကမ္ပဋ္ဌာန်းရိပ်သာ အသီးသီးသို့
သင်ဆရာအားထုတ်ရင်း နိက္ခမပါရမီ
အထွက် နိဗ္ဗိန္ဒြာဏ်ကို ရင့်သန်စေခဲ့
သည်။ (၁၅)ပါ ရပြီးနောက် ဘုရားကြီး
ဆိုက် ပုသိမ်ကျောင်းတွင် သင်ရိုး
ပိုမိုနှင့် အခြား ဆိုင်ရာပါဠိတော်များ

မြောက်ဘက်မှ နတ်လမ်းနှင့် ကွမ်းထောင်ညွှန်

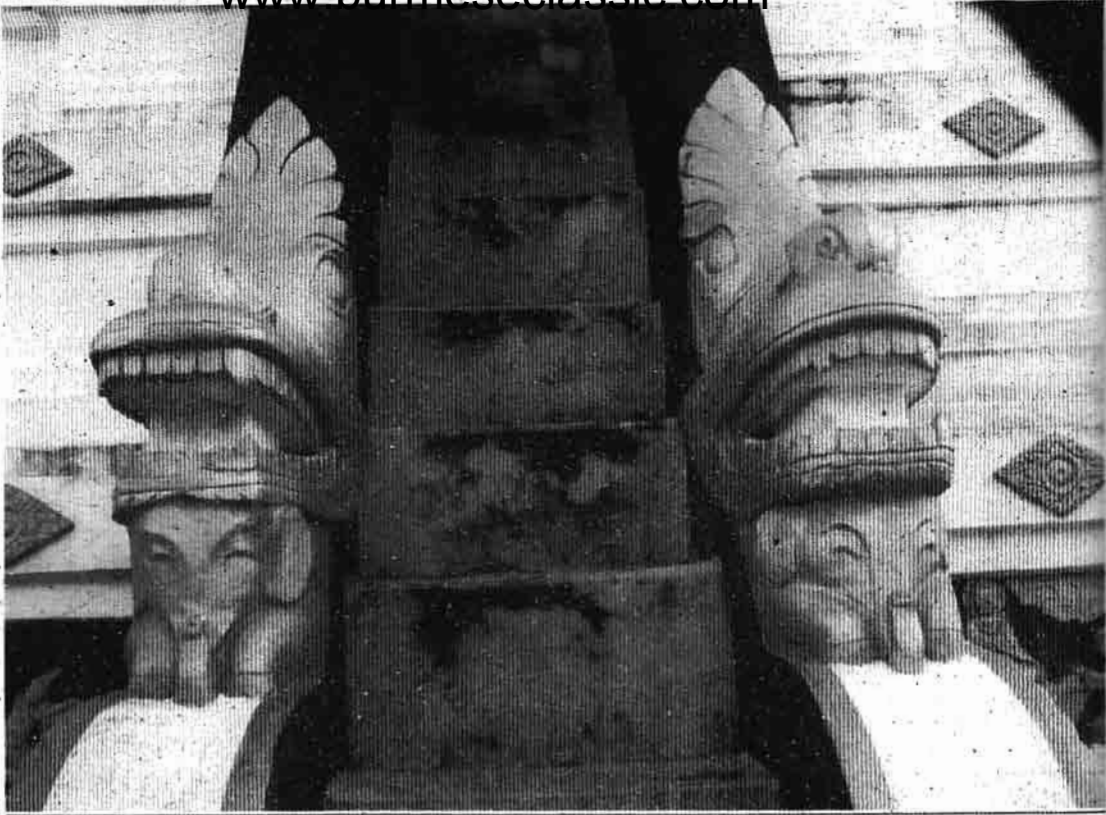
ကို ကြည့်ရှုလေ့လာ ဆည်းပူးရင်း
အရည်ဝါသီဝိနယဂရုက ဖြစ်လိုစိတ်
များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်၍ (၁၅)ပါမြောက်
တွင် တောရကျောင်း စတင် ရှာဖွေခဲ့
သည်ဟုသာ သိရသည်။

သို့ဖြစ်၍ မော်လမြိုင်မြို့မှ သက်
တော်(၁၀၈)နှစ်ရှိ ကော့ပေါက်ဆရာ
တော်ကြီး မိန့်ကြားသကဲ့သို့ “ဘုရား
ပေးတဲ့နည်း၊ ဘုရားနည်းနဲ့ အားထုတ်
ခဲ့တယ်”ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

အရည်ဓဋ္ဌေမုနိသိမ်တော်

ထုံးတောင်တောရ ဆရာတော်
နှစ်ပါး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို လေ့လာမှတ်
သားပြီးနောက် ပိဋကတ်တိုက်၏
တောင်ဘက်ရှိ အရည်ဓဋ္ဌေစေတီ
သိမ်တော်အား ဖူးမြော်ကြည့်ညိုကြ
သည်။

ဤသိမ်တော်သည် ဆရာတော်
ဦးတေဇနိယ ထုံးတောင်တောရ ထူ
နဂဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာန် ၅၃

◆ နတ်လမ်းအဝင်၌ မကောင်းအောင်မှ ဆင်ရုပ်များ

ထောင် သီတင်းသုံး၍ (၇)နှစ်အကြာ ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့ အာသောကာရုံ စာသင်တိုက်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒ၊ တောရဆရာတော် ဦးတေဇနိယနှင့် ကျမ်းဂန်စာပေ တတ်ပွန်သော ဆရာတော်ကြီးများ သမုတ်တော်မူသည့် သိမ်တော်ဖြစ်သည်။

အမိုးပါ အကာမဲ့ သိမ်ဖြစ်၍ (၂၄)ပေ ပတ်လည် ကျယ်ဝန်းသည်။ ၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ကျောက်သားရုပ်ပွားတော် သုံးဆူ ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် ပျက်စီးယိုယွင်းလာသော မူလသိမ်တော်ကို ပြုပြင်မွမ်းမံကာ စေတီသိမ်အဖြစ် တည်ဆောက်ရန် သဘောတူညီကြရာ တစ်ဦးတည်း အလှူရှင် ပေါ်ပေါက်သော်လည်း ဆရာတော် ဦးကုမာရက

ခုနစ်ရက်သားသမီး အလှူဒါနကို လက်ခံရန် သြဝါဒ ပေးတော်မူသဖြင့် ရန်ကုန်၊ တောင်တွင်းကြီးနှင့် ငမင်ကျေးရွာအုပ်စု အပါအဝင် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ကုသိုလ်ရှင်များ ကောင်းမှုဖြင့် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၇)ရက်နေ့တွင် စတင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

မိတ္ထီလာ ဓာတ်တော်တိုက်မှ ဓာတ်တော်များ ပင့်ဆောင် ဌာပနာပြုကာ ရွှေတိဂုံပုံစံတူ စေတီကို ရှစ်မြှောင့်တိုက်မ သိမ်အထက် ပူဇော်ထားသည်။

တိုက်မလိုက်အတွင်း၌ ၁၃၂၁ ခုနှစ်က ပူဇော်ခဲ့သည့် ကျောက်သားရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူနှင့်အတူ နံရံမျက်နှာကြက်တို့၌ ရုပ်ပွားငယ် စုစုပေါင်း (၆၉၂)ဆူတိတိ စံပယ်တော်မူကြလေ

သည်။ ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် သိမ်တော်စေတီ ထီးတင်လှူနိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ရှေးဟောင်း
ကျောင်းဆောင်များနှင့်
ရုပ်ပွားစေတီများ

ထို့နောက် ဦးပွင့်က နှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင်ကျောင်းတစ်ဆောင် ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ဆရာတော် ဦးဇနိတ လက်ထက် ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် လှူဒါန်းသော ပျဉ်ထောင်ကျောင်းကြီး ဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်ပတ်ပါရန်
စင်ညိုငယ်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေထို

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ နှစ်ကုန်းမှာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟု သော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ ဟုကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟ... ဟ... ဟ'

'ဟ... ဟ' လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆရာ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ ဘာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ ဆောင်ရွက်နည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆာတာ။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ဆင်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော နှိပ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးခဲ့ရလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ'

'ညည်းညည်းဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဆက်မိလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆက်နံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၀ဆဆက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပိုလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး။ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိုင်လေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ ဒုက္ခနဲ့ မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

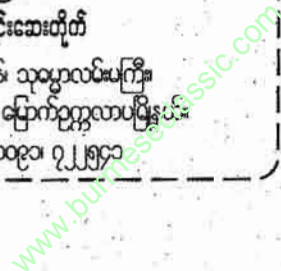
သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းရှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဖယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
 ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်
 အမှတ်စ/၆၆၆ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး
 သန္တာတိုင်းအနီး ပျောက်တူကလာပိန်းလမ်း
 ဖုန်းထပ်၆၃၀၃၀၊ ၇၂၂၅၇၁

ခြေရာတော်ချာများ

၂

လက်ယာဘက်ခြေရာ၏

လက်ယာဘက်ခြေရာ၏ ဝဲဘက်တွင် လက်ဝဲဘက်ခြေရာကို (၆၀)ဒီဂရီ နှင့် စောင်းလျက် တွေ့ရသည်။ ဆောက်ပြားတစ်ခုလုံးကို ရွှေချပူဇော်ထားသည်။ သာမန်လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ခြေရာထက် အတန်ပင်ကြီးမားသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်အား ပူဇော်ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဤရဟန္တာ ခြေရာတော်ကို ဦးခိုက်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလေ့ရှိကြသည်။ ပြုသည့် ဆတိုင်းလည်း အောင်မြင်ဆန္ဒ ပြည့်ကြသည်ဟု ဆိုလေသည်။

အထူးသဖြင့် လမ်းခရီးသွားလာမှု၊ မြည်ပမြေခြားသို့ သွားလာလုပ်ကိုင် ဆရာတွင် အဆင်ပြေအောင်မြင်မှု ရရှိရေးနှင့် ဆုပန်ပြည့်ဝကြသည်ဟု သိရသည်။ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ခရီးထွက် ခြေညှိဆဲဆဲကာလတွင် ချန်ထားခေံသော ခြေရာတော်အစုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ ပြည့်ဝကြသည်ဟု ဆိုကြည်ကြပေသည်။

လက်နံ့ရွာများ

လက်တော်ချာများ

ခြေရာတော်အား ဦးခိုက်ဖူးမြော်၍ မှတ်တမ်းတတ်ပုံ ပူဇော်ပြီးနောက် တန်ဆောင်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ကြည့်သည်။ ခြေရာတော်စေတီမှာ အရှေ့ဘက်သို့ ရုပ်ပွားတော်နှင့် အရှေ့ဘက်ပင်မဆာခုံတန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ထိုတန်ဆောင်းသို့ အရှေ့ဘက်

နှင့် တောင်ဘက်မှ စောင်းတန်းနှစ်သွယ်ဖြင့် ဝင်ရောက်နိုင်သည်။

မိမိတို့ ဝင်ရောက်လာသည့် စောင်းတန်းမှာ တောင်ဘက်စောင်းတန်းဖြစ်လေရာ အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းသို့

သွားရောက်၍ စောင်းတန်းမြောက်ဘက်ရှိ လက်တော်ချာတန်းဆောင်းတွင်း ဝင်ရောက်ကြသည်။

အတွင်း၌ ကုန်းဘောင်ခေတ်လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်အစုံဆု

www.burmeseclassic.com

ရင်ပြင်တော်အားတော်မှ ကျိုက်ထီးရိုးပေါင်းစေတီ

စေတီသမိုင်းကျမ်းစာ

စံပယ်တော်မူသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ် လက်ရာဆိုသော်လည်း ရောင်လုံတော် ပံ့ပိုးချွန်ချွန်နှင့် အင်းဝခေတ် ရုပ်ပွားပုံစံ ထုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မဟာပထဝီ မြေကြီးကို သက်သေပြုဟန် လက် ချောင်းတော်များ အောက်စိုက်ကာ မှောက်ထားသော လက်တော်ရှိသည်။ ဘူမိဗေဒရုပ်ပွားတော်များ ထုလုပ်ကိုး ကွယ်ကြရာတွင် လက်တော်တစ်ဖက် (များသောအားဖြင့် လက်ယာလက်) ကိုသာ မြေသို့ညွှန်ပြထားလေ့ ရှိကြ သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်တွင်မူ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ လက်တော်နှစ်ဖက်စလုံးကို အောက်သို့ စိုက်ပြထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် **လက်တော်ချဘုရား၊ လက်စုံချဘုရား**ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ် သည်။ အောက်ခြေကမ္ဘာပေါ်ရှိသည်။

ရှင်ပင်သဗ္ဗညု အတွင်းဝန်ပင်ကြီး ကျော် ထင်နော်ရထာ သမီးမောင်နှံကောင်းမှု သက္ကရာဇ် ၁၅၉၄ ခုနှစ် နတ်တော်လဆန်း (၁၅)ရက် သောကြာနေ့ ထုလုပ်ပြီးပြေသည်။ ဤကောင်းမှုကြောင့် နောင်သောအခါ၌

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရသည်ဖြစ်စေသော် ဤကမ္ဘာပွားအရ ဘကြီးတော်ဘုရား လက်ထက် လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဆုတောင်းမှာလည်း အကျယ်မချဲ့ လိုရင်းကို ထိမိစွာ ဖော်ပြထား၏။ လူ နတ်ဗြဟ္မာ ချမ်းသာကိုမတောင်း။ သဗ္ဗ ညုတဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ သော ဘုရားအဖြစ်ကိုသာ တောင်း ထားခြင်းကြောင့် သာသနာတော်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားနှင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု စရဏတို့ မြင့်မားပုံ ရလေသည်။

ရင်ပြင်တစ်ခို

ကျယ်ပြန့်သော စေတီပရိဝုဏ် အတွင်း မန်ကျည်း၊ တမာ၊ ထနောင်း ပင်ကြီးများမှာ အရိပ်အာဝါသ ကောင်း လှသဖြင့် ပူပြင်းသော အညာဇွေ၏ အေးရိပ်သာယာလည်းဖြစ်သည်။ နှစ် ပေါင်း ရာချီရှည်ကြာပြီဖြစ်သော နှစ် ရှည် တောစိုးသစ်ပင်ကြီးများ ဖြစ်ကြ သည်။

ဝင်းအတွင်း အရှေ့တောင်ထောင့်

တွင် ကျိုက်ထီးရိုးပုံစံတူ စေတီငယ် တည်ဆောက်ထားသည်။ တရားကျင့် နိုင်သော ကျောက်လိုဏ်ဥမင်ပြုလုပ် ကာ တောင်ကုန်းလေးသဏ္ဍာန် ဖန် တီးထားသည်။ ဝန်းကျင်တွင် ကျိုက် ထီးရိုး၊ ကျီးပီးစပ် စသည်ဖြင့် မွန်ပြည် နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်ရှိ ကျိုက်ထီးရိုး နှင့် ဝန်းကျင်စေတီများ စုံလင်စွာ တည် ဆောက်ထားသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ခန့် က တိဿရသေ့ တည်ဆောက်ကိုး ကွယ်ခဲ့သော ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီနှင့် မိုင်ရာပေါင်းများစွာ အလှူငွေ ဝေးကွာလှသောဒေသဖြစ်ရာ မူလ ကျိုက်ထီးရိုးသို့ မသွားရောက်ဖြစ်သူ များအတွက် ကိုယ်စားစေတီတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းမှ အာနံ့ တန်ဆောင်းဘက် ပြန်လျှောက်လာ ကာ ရင်ပြင်တော်အား လှည့်လည် ကြည့်ရာ မြောက်ဘက်နားတွင် စေတီ သမိုင်းအကျဉ်း ကျောက်စာကို တွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

◆ ရန်ပြည်တော်နေရာမှ ယဟဒ္ဒိထန်ထော တိုင်တိုင်

◆ သနင်ခါးကုလှ ထောင့်ကန်ပြင်

◆ အာရုံခံ တန်ဆောင်အမြောက်ဘက်မှ
ထေတီတစ်ဆူ

◆ နုလုံးပုံ ကြေးထိပ်ထောင့်

သည်။ ခေတ်လက်ရာဖြစ်၍ စေတီ
 ထော်မွမ်းမံမှုများနှင့်အတူ စေတီသမိုင်း
 အကျဉ်းကို ကမည်းတင်ထားသည်။
 ထိုမှ မြောက်ဘက်တွင် စေတီ
 တစ်ဆူရှိသည်။ ပစ္စယံသုံးဆင့်၊ လေး
 မှတ်နာ မှန်စောင်းတန်းနှင့် ဉာဏ်တော်
 အတန်ငယ် မြင့်မားသောစေတီ ဖြစ်
 သည်။ ကုသိုလ်ရှင်နှင့် နောက်ခံသမိုင်း
 ကိုမူ မသိရှိရချေ။
 ထိုမှ တောင်ဘက်သို့ ထွက်လာရာ
 ရင်ပြင်တော်တွင် သစ်သားတိုင် ငှက်
 ထပ်ကို တွေ့ရသည်။ ရင်ပြင်အင်္ဂတေ
 ခင်းနှင့်အညီ ဖြတ်ထားသည်။ ရှေး
 ဇာန်ဆောင်းတိုင်ကို ဖျက်၍ အသစ်ပြု
 ခြင်ဆောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်က ဤကဲ့သို့
 ငှက်ထန်ထားရန် အကြောင်းမရှိပေ။
 မျက်မဆီး ချန်ထားရစ်ခြင်းကား ရည်
 ခြယ်ထွန်းဆိုချက် တစ်ခုခု ရှိပေမည်။
 အာရုံခံတန်ဆောင်းအနီးသို့ ရောက်

◆ ဣတ္ထရာဇာင်ခြည်မဂ္ဂဇာ ၅၉

သော် ကြေးခေါင်းလောင်းတစ်လုံး
မြင်ရသည်။ မြင်တွေ့နေကျ ခေါင်း
လောင်းပုံစံမဟုတ်ဘဲ ဒုလုံးပုံခေါင်း
လောင်း ဖြစ်သည်။ ကမ္ပည်းမှတ်တမ်း
မတွေ့ရပါ။

ယင်း၏အနီးတွင်ကား ကျောက်ပျဉ်
ကြီးတစ်ချပ်နှင့် ရေခွက်ကလေးများ
တွေ့ရသည်။ ပွဲတော်ကာလ သနပ်ခါး
အလှူဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမြို့ကောင်းမှု
တော်စေတီရင်ပြင်၌ ဤကဲ့သို့ ကျောက်
ပျဉ်ကြီးများနှင့် သနပ်ခါးအဖြစ်တုံးကြီး
များစွာ တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဘုရားပွဲတော်ကာလတွင် လှူထား
သော သနပ်ခါးတုံးများဖြင့် ကိုယ်တိုင်
သွေးလူးကြသည်။ မိန်းကလေးများ
သာမက ယောက်ျားလေးများလည်း
လူးကြသည်။ အသားအရေ အေးမြ
ချောမွေ့၍ ဘုရားတန်ခိုးတော်ကြောင့်
ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ အဖုအပိမ့်များ
ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ
လေသည်။

တောင်ဘက် တန်ဆောင်းအတွင်း၌
ကား မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်ဖြစ်၍
မန္တလေးမြို့၊ ငွေတောင်တိုက်ဆရာ
တော် ဦးဇောရလှူဒါန်းသည်ဟု သိရ
သည်။ ခုနစ်သက္ကရာဇ် မသိရပေ။

တန်ဆောင်းရှေ့ စေတီတော်အရှေ့
တောင်ထောင့် ရင်ပြင်ပေါ်၌ ရှင်သီဝလီ
တန်ဆောင်းနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တတန်
ဆောင်းများ တွေ့ရသည်။ ၁၃၅၈
ခုနှစ်တွင် အများကောင်းမှုဖြင့် စေတီ
တော်မွမ်းမံကြသောအခါ ပေါ်ထွက်
လာသော ကုသိုလ်တော်များဖြစ်သည်
ဟု သိရလေသည်။

ခြေရာတော်ဘုရား ပူဇော်ပွဲတွင်
ကို နှစ်စဉ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့နှင့် သီတင်း
ကျွတ်လပြည့်နေ့များတွင် ကျင်းပလေ့
ပြု နေကြောင်း မြင်ရသည်။

၆၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေဦးပုဂ္ဂလင်း

တောင်ဘက်တန်ဆောင်းမှ မဟာမုနိ

ရှိသည်ဆို၏။ ထိုဘုရားပွဲနှင့် ပတ်သက်
၍ ဆရာတော် ဦးသောမ ၁၂၇၀
ပြည့်နှစ်တွင်ရေးသော ပါမောက္ခဒီပနီ
ကျမ်းတွင် (ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်
မင်းကြီးလက်ထက်တိုင်အောင် မီး
ရှူ၊ ခုန်းပွဲ၊ ဟန်ယိမ်းအကာ အိမ်ခြေ
တစ်ထောင့်ခုနစ်ရာ၊ အပျိုအဆို လူ

အများ ပျော်ရွှင်ကြ၍ အကြီးအကျယ်
ပွဲလမ်းသဘင် ကျင်းပရသောကြောင့်
အရတော်ပေစွဟု ဝန်းကျင်ရွာ
အဝန်းက ချီးမွမ်းကြသည်ဟုဆို
ဟု စာမျက်နှာ (၅၆၈)တွင် ဖော်ပြထား
သည်ဆို၏။
ကိုလိုနီခေတ်တွင်လည်း နှစ်စဉ် ကြီး

ရန်ပူဘူ
တန်ဆောင်

ရှင်သီလဝါ
တန်ဆောင်

ကျယ်ဝန်းနားစွာ ကျင်းပခဲ့ရာ စစ်တွင်းကာလ (၁၃၀၄-၁၃၀၇) လေးနှစ်သာ ရပ်နား၍ ၁၃၀၈ ခုနှစ် ပြန်လည်ကျင်းပသည်။ အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းမှုကာလ (၁၃၁၀-၁၃၁၄)တွင်လည်း ယာယီရပ်နား၍ ၁၃၁၅ ခုနှစ်မှ ယခုထိတိုင်နှစ်စဉ်မပျက် ကျင်းပမြဲဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

တိုက်တွန်းချက်

အရာတော်ဖြူ၏ အဓိက တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော ခြေရာတော်စေတီသည်ကား ပုဂံခေတ်လက်ရာကျောက်ဆစ်ရုပ်ပွားတော်နှင့် ဘုရားသမိုင်းပါ ၆၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျစွာမင်းကြီး မင်းဆရာတော် ကြီးမှူး၍ မွမ်းမံသည်ဟူသော အချက်များအရ ထိုအချိန်ကာလ မင်းဆရာတော်ဖြစ်သော ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ မွမ်းမံခဲ့သော စေတီ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ပရိယတ္တိ စာပေထူးချွန်ထက်မြက်၍

မြန်မာပြည် (ထိုခေတ် ပုဂံပြည်) နေရာအနှံ့အပြား၌ ကျောင်း၊ ဘုရား၊ သိမ်၊ ကန်များစွာ တည်ဆောက်မွမ်းမံကာ သာသနာပြုခဲ့သည့် တောကျောင်းအရှင် မဟာကဿပမထေရ်၏ မွမ်းမံမှု ကုသိုလ်စေတီဖြစ်သည့်အပြင် 'ခြေရာတော်' ဘွဲ့မည်ပညတ်အရလည်း တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း ၁၅ + ၁၇ + ၁၀ = ၄၂ ကောလိအောင်ဓာတ်ကိန်းသဖြင့် ကာရကပူဇော်မှု အင်အားကြီးမားသော ပုဂံခေတ်လက်ရာ ခြေရာတော်စေတီ ရုပ်ပွားတော်နှင့် **ပျူခေတ်ရဟန္တာအရှင် သုမေဓာ၏ ခြေရာတော်တို့** အား ဖူးမြော်ကာ အလိုရှိရာ အောင်ခြင်းအဖြာဖြာကို ဆုပန်ရယူနိုင်ကြပေသည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ မုံရွာခရိုင်၊ အရာတော်မြို့ အနီးကပ်လျက်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသဖြင့် လွယ်လင့်တကူ သွားရောက်နိုင်ကြပါသည်။

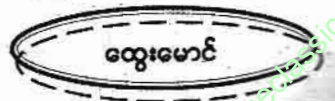
ဂေါပကလူကြီးများ ပြောကြားချက်

အရ စည်ကားလှသော ပူဇော်ပွဲတော်ကာလတွင် အကပြိုင်ပွဲနှင့် အခြားသော ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများစွာ တွေ့နိုင်သည့်အပြင် ထူးခြားမှုအနေဖြင့် အုန်းသီးခတ်ပွဲ၊ အုန်းသီးဆ၊ ပွဲကို ပျော်ရွှင်စည်ကားစွာ ကြည့်ရှုနိုင်သည်ဆို၏။

အုန်းသီးကို မြေတွင်ချ၍ ဓားဖြင့် တစ်ချက်တည်း ထက်ခြမ်းကွဲအောင် အလောင်းအစားပြု ခုတ်ခွဲရသည်။ တစ်ချက်တည်း မကွဲပါက ခုတ်သူရှုံး၏။

အုန်းသီးဆ၊ ပွဲဆိုသည်ကား အုန်းသီးကို လက်ဖြင့် ချိန်ဆ၍ အလေးချိန်ကို ခန့်မှန်းရသည်။ အလေးချိန်ခွင်အသင့်ထား၍ ဆုံးဖြတ်ပေးသည်ဆိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် အုန်းသီးဆန်ကြိုက်သူဖြစ်ပါက ပူဇော်ပွဲတော်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ သွားရောက်ပူဇော်နိုင်ကြောင်း အထူးအကြံပေးအပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

သန်းပညာ

သီးသန့်ယတြာ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်အရ...
တနင်္ဂနွေ သားသမီးများတွက်
သီးသန့်ယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်ပါ။

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ...

တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် ဘင်္ဂ
ဖွားများ ဖြစ်တဲ့အတွက် အနိဋ္ဌဖွားများ
လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

	၅	
၀	၃	၆
၄	*	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ...
တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် အဝိ
ပတ်ဖွားများ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဣဋ္ဌဖွား
များလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

	၁	
၃	၆	၂
၀	* ၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

ထို့အတူပါပဲ...
၂-ကြွင်း၊ ၃-ကြွင်း၊ ၆-ကြွင်း
မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် တနင်္ဂနွေသားသမီး

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များသည် အထွန်း၊ ရာဇ၊ သိုက်ဖွား
များ ဖြစ်ကြတဲ့ အားလျော်စွာ ဣဋ္ဌဖွား
များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဤနည်းတူစွာ...

၅-ကြွင်း၊ ၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်
ပိုင်ရှင် တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည်
မရဏ၊ ပုတိဖွားများ ဖြစ်တဲ့အားလျော်
စွာ အနိဋ္ဌဖွားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဣဋ္ဌဖွားနဲ့ အနိဋ္ဌဖွား မတူညီသလို
ကျင့်စဉ်ပိုင်းမှာလဲ ကွဲပြားသွားရခြင်း
ဟာ သီးသန့်ယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤယတြာကို...

တနင်္ဂနွေသက်ရောက် ကြိုတိုင်း
ဆောင်ရွက်ကြရန် ဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေသက်ရောက်ကို သိလိုပါ
က ရောက်သက်ကို (၈)ဖြင့်စား၍
၁- ကြွင်းလျှင် တနင်္ဂနွေသက်ရောက်
ကြပါတယ်။ မွေးနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်
ပါ။

ကြည့်ပါ။

ဥပမာ (၁၇)နှစ်၊ (၂၅)နှစ် စသည်
ဖြင့်...

သီးသန့်ယတြာကို တင်ပြပါမယ်။

ဦးစွာ...

ဣဋ္ဌဖွားများအတွက် တင်ပြပါမယ်။
ဤ သီးသန့်ယတြာသည် ရတနာ
သုံးပါးကို ဦးထိပ်ထားလျက် ဆောင်
ရွက်ရသော နည်းစဉ်များ ဖြစ်ပါတယ်။

ဣဋ္ဌဖွား တနင်္ဂနွေသားသမီးများ
သည် မိမိတို့မြို့ရွာရှိ အမြင်ဆုံးသော
စေတီတစ်ဆူဆူ၌ ဆောင်ရွက်ပါ။

(ဥပမာ ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံစေတီ
တော်၊ ကျိုက်ထိုမြို့၊ ကျိုက်ထီးရိုး

စေတီတော်)

အမြင်ဆုံးစေတီတော်၌ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ ထိုင်ပြီး
သက်ရှိထင်ရှား ဘုရားအသွင် စိတ်ဝယ်
ထင်မှတ်ပြီးလျှင် ဤဂါထာဖြင့် (၉)
ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး ပူဇော်ကန်တော့
လိုက်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။

ပါတောဒယံ ဟလဒိဝါကရံ၊

မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သီရိပိ၊

ပုဏ္ဏိန္ဒြ သင်္ကာသ မုနံ အနေဇံ၊

ဇန္ဒာပိ သဗ္ဗညု ယဟံ မုနိန္ဒံ၊

ဒက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- မဇ္ဈေ = မစ်ဇေ
- ပုဏ္ဏိန္ဒြ = ပုန်ဏိန်ဒ
- သင်္ကာသ = သင်ကာသ
- ဝန္ဒာပိ = ဝန်ဒါပိ
- သဗ္ဗညု = သပ်ဗင်ညု
- မုနိန္ဒံ = မုနိန်ဒံ

အနက်

ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်
လာလတ်သော။ ဟလဒိဝါကရံ၊
အရောင်မပြင်း နီရောင်ကျင်းလျက်
တက်သစ်စသော နေလှလင်ကဲ့သို့။
ယတိနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်
၌။ သီရိပိ၊ တင့်ရွန်းလက်ဝေ
ကျက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊
တင့်တယ်တော်မူသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒြ၊
သင်္ကာသမုနံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော
မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထ

သော။ အနေနဲ့၊ ကပ်ငြိတွယ်တာ
ထာရာမှလည်း ကင်းစင်တော်မူထ
သော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
ညယျှင်တရား၊ ငါးပါးတို့ကိုလည်း
သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝဇ္ဇာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုးကာ
မိုးမိုးပါ၏ ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဝင်းနှင့် ပါရမီပဂ္ဂဝင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

အနိဋ္ဌပွား တနင်္ဂနွေသားသမီးများ
သည် မိမိတို့မြို့ရွာရှိ ရှေးဟောင်းစေတီ
တော်တစ်ဆူဆူ (ရုပ်ပွားတော်)၌ အား
ထုတ်ရပါမယ်။(ဥပမာ မြို့ဦးစေတီ)
အနိဋ္ဌပွား တနင်္ဂနွေသားသမီး
များသည် ယခုဖော်ပြမည့် ဂါထာဖြင့်
(၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ပူဇော်ကန်တော့
သို့ ဆုတောင်းပါ။

ဥပမာ ပုညော ဝရ ဗောဓိပုလေ၊
ဩဿန မာရံ သုဂတော ဝိနိတ္တာ။
အံတောဗ္ဗိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမိ၊
နယမိ တံ ဟရုဗိနံ အဘင်္ဂံ။

အဘိဓသော ပါဠိအသံထွက်
ပုညော = ပုန်ညော
ဝိနိတ္တာ = ဝိနိတ်တဝါ
အံတောဗ္ဗိ = အပွတ်ဗျိ
ဗောဓိ = ဗာဓိန်
ဒယမိ = ဒယန်မိ
အဘင်္ဂံ = အဘင်ဂံ
အနတ်

ဥပပတပုညော၊ ပြည့်စုံသော
ဘုရားတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။
သောသုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ ဝရဗောဓိပုလေ၊ မြတ်
သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သ၊ သေဓ
မာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော
မာရ်နတ်သားကို။ ဝိနိတ္တာ၊ အောင်
မြင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမိ၊
နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိ၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ကို။ အမောဗ္ဗိ၊ သိတော်မူခဲ့လေပြီ။
မာရုဗိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ
ပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့
သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။
တံသုဂတံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နယမိ၊ ရိုသေ
မချွတ် ဦးညွတ်ဝပ်လျှိုး မိုးမိုးပါ၏ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဝင်းနှင့် ပါရမီပဂ္ဂဝင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

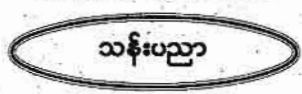
ပြီးလျှင်...

ဣဋ္ဌပွား တနင်္ဂနွေသားသမီးများ
သည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး “အရဟံ” ဂုဏ်
တော်ကို ပုတီး(၁)ပတ်စိပ်ပါ။ ရဟန်း
တော်တစ်ပါးပါးအား လိမ္မော်ရောင်
ပစ္စည်းတစ်မျိုးလည်း လှူပေးပါ။

အနိဋ္ဌပွား တနင်္ဂနွေသားသမီး
များသည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး နေ့စဉ်
“ဘဂဝါ” ဂုဏ်တော်ကို ပုတီး(၁)
ပတ်စိပ်ပါ။ ရဟန်းတော်တစ်ပါးပါးအား
အလင်းတိုင်၊ လျှပ်စစ်မီးသီး စသည်
တို့ကို လှူပေးပါ။

ဤသည်ကား တနင်္ဂနွေသားသမီး
များရဲ့ သီးသန့်ယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

စာမူရှင်များသို့...
ပေးပို့သော
စာမူများကို
မူပွား
ထားကြပါရန်နှင့်
မရွေးချယ်ပါက
ပြန်လည်ပေးပို့မည်
မဖျတ်ပါကြောင်း
အသိ
ပေးအပ်ပါသည်။
ပေးစားစွာဖြင့်...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ် ၆၃

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သမားအိုဆေးထုတ်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်ဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သမားအို
လေးဖက်ဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်
အလွန် များနေခြင်း
အေအက်စ်အို သီတာ
ယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိ
ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာ
အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

သိပေါမင်း ပါတော်မူပြီး
နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီး
သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
တွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္န၊ သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
လာသော နန်းတွင်းသမား
စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ဒိုလ်ကြီး) ဇနီး
ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်
ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၀၀ YR ၀၀၀၉၉၄]
[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊
ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူစင်
မွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကုန်းကုသိုလ်ရေးတိုင်း
ပုဂ္ဂိုလ်တော်ကဲ့သို့ အလှအကွက်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူး
ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညှင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျွမ်းပေါင်း
ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။
လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်များဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတို၊
ဗီယမ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်များ
သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
သည့်အတွက် ရာသီဥတုပေးစိမ့်ခြင်း၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နဲ့စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး
ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်တတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတုဂဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော
ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများနှင့် ရုန်းကန်သော အရှင်မြတ်များ စားဖွဲ့ဖွဲ့သော
အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။
ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-
၀၂၉၃၄) ဝုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇)၊ (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာရွေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

စဝါးတောင်ခြေ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ

သစ်ဖြူတောင် အောင်ဖြေ (၂)

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆက်

စာရေးသူ စာပေ လေ့လာ မှတ်သား
ဆားသော ကူးတို့စတုတ္ထကိုယ်ကျော်
သစ်ဖြူတောင် ဆရာတော်အရှင်
ဒီထဝဏ် ဘဝဖြစ်စဉ်တော် မှတ်
အမ်းကို ပြန်လည်သတိတရ အမှတ်ရ
ထားသည်။

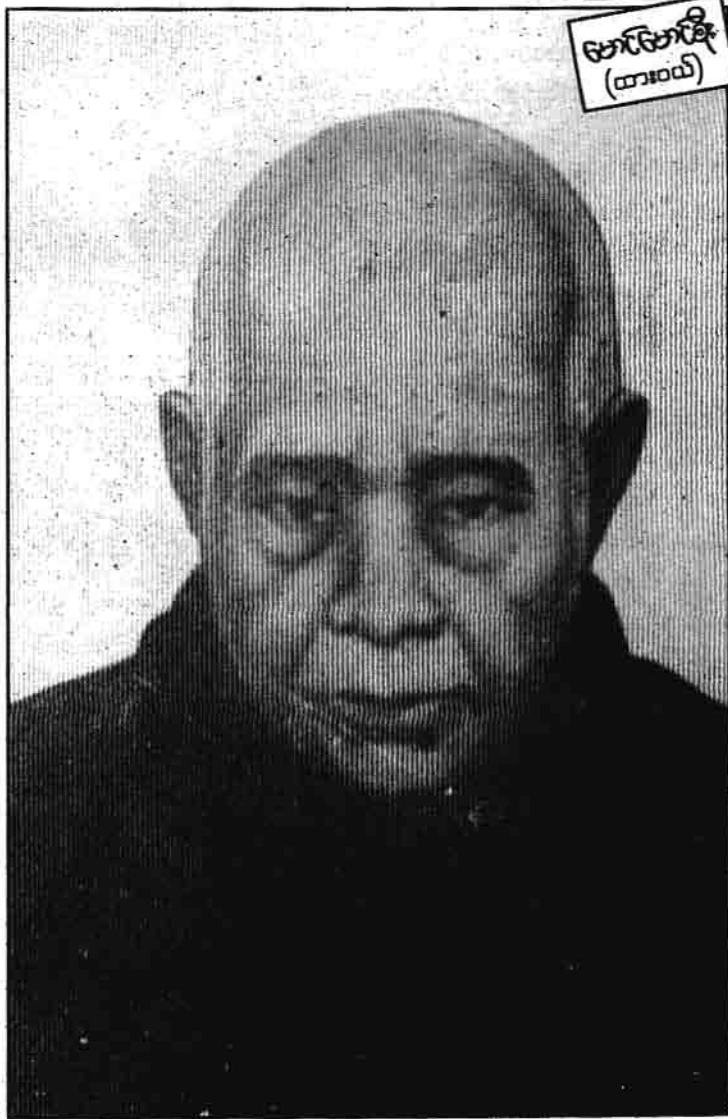
ထနသောရီတိုင်းဒေသကြီး၊ သရက်
ဆောင်းမြို့နယ်၊ ဥက္ကဋ္ဌရွာတွင် လယ်ပိုင်
နှင့် ခမည်းတော် ဦးဖိုးရှင်နှင့် မယ်တော်
အိအေးဟူ၍ ဇနီးမောင်နှံတို့မှ အရှင်
ဒီထဝဏ်လောင်းလျာ ငယ်အုမည်
ဆောင်ရွှေပျံကို ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၂၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် မီးရှူးသန့်စင်
ဖွားမြင်၏။

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်ရွှေပျံ
သည် အရွယ်ရောက်သော် ရှေးဦးစွာ
ဥက္ကဋ္ဌကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် စတင်
ပညာသင်ကြား၏။

ထစ်ဖန် ထားဝယ်မြို့နယ်၊ ကျောက်
အင်္ဂုလ်ရှိ ဝဲကြီးတောင်ကျောင်း ဆရာ
တော်ဦးဒီပထံသို့ ရောက်ရှိပြီး
သောကတ္တရာပညာများကို ဆက်လက်
သင်ကြားပြန်သည်။

ယင်းမှတစ်ဖန် ကူးတို့ကျောင်းသို့
ပြောင်းရွှေ့ပြီးလျှင် ဆရာတော်အရှင်
ဥက္ကဋ္ဌ(နောင် ပိဋကတ်တိုက် ဆရာ
တော်)ထံ၌ ပညာသင်ကြား ပြန်လေ
သည်။

ဆရာတော်ထံတွင် ရှင်အဖြစ်မှ
ဆင်းသက်သည့် ရောက်ရှိပြီး ရဟန်း
ပြုထိရသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံအထက်

ဆရာတော် အရှင်ဒီထဝဏ် နှင့်တော် (သာသနာ့တံခွန် ထားဝယ်ထပ်ဖြန့်များ
စားနံ့မှ ထပ်ထပ် ရိုက်ကူးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ပိုင်း မန္တလေးမြို့တော်သို့ ကြွရောက်
လျက် အထက်တန်းစာပေများကို
သင်ကြား ဆည်းပူးတော်မူသည်။

ပညာပြည့်ဝ၍ ဇာတိဒေသ
ထားဝယ်သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်လာ
သောအခါ ကူးတို့ကျောင်းမှ (၄)စာပုံ

www.burmeseclassic.com

ခန့်ဝေးသော သစ်ဖြူတောင်ကျောင်းကို လက်ခံတော်မူ၍ သာသနာပြုတော်မူသည်။

တတိယဂိုဏ်းချုပ် လွန်း အရှေ့ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၉)ရက်နေ့တွင် သက်တော်(၆၉)နှစ် သိက္ခာတော်(၄၉)ဝါရှိပြီဖြစ်သော သစ်ဖြူတောင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဝါသဝကို ဂဏပိမုတ်စာချွန်တော်ရ ကူးတို့ဂိုဏ်းကြီး၏ စတုတ္ထမြောက်ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် သံဃာတော်များက ဆန္ဒတူတင်မြှောက်တော်မူကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဂဏပဟာနာယကတာဝန်ဖြင့် ကူးတို့ဂိုဏ်းသံဃာအပေါင်းကို (၁၀)နှစ်ခန့် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ သာသနာပြုတော်မူပြီးနောက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ သက်တော် (၇၈)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၈)ဝါအရတွင် တစ်ဘဝငြိမ်းတော်မူသည်။

'ဒကာတို့လဲ နေမွန်းမတည့်မိတောင်ပေါ်တက်ပြီး ဘုရားဖူးလိုက်ပါဦး'

ကျောင်းထိုင်ဦးပဉ္စင်း၏ မိန့်ကြားသံလိုက်ရ၍ အတွေးပုံရိပ်ကို ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီး သစ်ဖြူတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ထွက်ခွာလာကြသည်။

အရှေ့ရပ်ဝန်းတစ်ခွင်တွင် စပါးတောင်ကြီးသည် စိမ်းလန်းစိုပြည်စွာ တောင်စွယ်တောင်တန်းတို့ဖြင့် တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက်သို့ သွယ်တန်းလျက်ရှိသည်မှာ တွားသွားသတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် တောင်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြုကာ မြောက်ဘက်သို့ ခြေဆင်း၍ အိပ်မောကျနေသည်ပမာ ရှိနေပေသည်။

၆၆ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အလယ်တောင်ကုန်းပေါ် တက်ဆုတ် သွားလာနိုင်သည့် ဘုံတောင်ထောင့်ရှိ တန်ဆောင်လှေကားယင်းကို တွေ့ရမည်

◆ ဓမ္မ ဝိ၊ ထောင် သုံးရာသီ အသုံးပြုနိုင်သော ကျောက်ကြီး

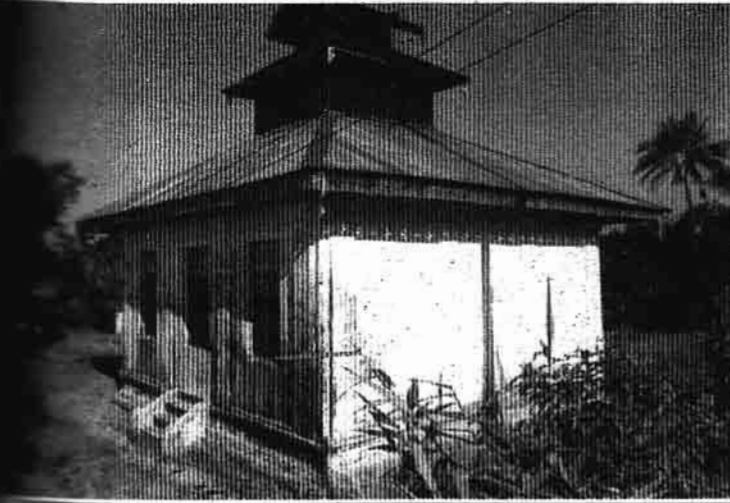

သစ်ဖြူတောင် တောင်ကုန်းသည် လှေကားထစ်ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသည်။ အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းမြင့်နေရာသည် အမြင့်ဆုံးမြေပြန့် ဖြစ်သည်။

အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းမြင့်မှ အနောက်ဘက်သို့ လှေကားသဏ္ဍာန် တစ်ထစ်နိမ့်ဆင်းလာပြီး အလယ်တောင်ကုန်း မြေပြန့်ဖြစ်လာသည်။ တစ်ဖန် အလယ်တောင်ကုန်းမြေပြန့်နေရာမှ အနောက်ဘက်သို့ပင် လှေကားတစ်ထစ် နိမ့်ဆင်းလာကာ အနောက်ဘက်တောင်ကုန်း မြေပြန့်နေရာ ဖြစ်လာသည်။

အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းမြေပြန့်နေရာ၌ သစ်ဖြူတောင်ကျောင်းကြီး တည်ရှိရာ အရှေ့မြောက်ထောင့်နှင့် အရှေ့တောင်ထောင့်တို့တွင် အလယ်တောင်ကုန်း မြေပြန့်သို့ သွားရောက်နိုင်သော တန်ဆောင် လှေကားတစ်စင်း ရှိသည်။

စာရေးသူတို့ အရှေ့တောင်ထောင့် တန်ဆောင် လှေကားရှိရာဘက်မှ

သုတေသနတော်ကြီး

ထောင်တောင်ကုန်းမြေပြန့်သီမှ ဆက်
ဆက်ရောက်လာရာ ရှေးဦးစွာ နွေ
ဆောင်းသုံးရာသီ သံဃာတော်များ
အလှူမင်္ဂလာပွဲများအတွက် အသုံး

ပြုနိုင်သော အမိုးအကာလုံစွာဖြင့် အုတ်
ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ကို တွေ့မြင်ရလေ
သည်။ ထိုရေကန်ကြီးကို သူငယ်ချင်း

မိတ်ဆွေတစ်စုတို့က ထပ်မံပြုပြင်
ကောင်းမွန်ထားကြောင်း သိရှိရသည်။

ထိုရေကန်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်တွင်
သမုတ်သိမ်ကြီးကို ခွံညားထည်ဝါစွာ
မြင်ရသည်။ ရှေ့ဆက်၍ လျှောက်လှမ်း
သွားရာ အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းပေါ်
တက်ရောက်ရန် တောင်ကုန်း၏
အရှေ့မြောက်ထောင့်နှင့် အရှေ့တောင်
ထောင့်တို့၌ပင် တန်ဆောင်းလှေကား
ငယ် တစ်စင်းစီကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။

တောင်ဘက်အရပ် အဝေးစီးမိုး
မြင်ကွင်းမှာ စိမ်းမြမြ စပါးတောင်ခြေ
ရင်းတွင် မြောက်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြု
ကာ တောင်ဘက်အရပ်သို့ ခြေဆင်း
လဲလျောင်းတော်မူနေသော ထားဝယ်
မြို့ ကျက်သရေဆောင် လောက
သရဖူ လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးကို

အရှေ့ဘက်တောင်ကုန်းပေါ်မှ အလယ် တောင်ကုန်းနှင့် အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းရှိ သုတေသနတော်ကြီး
ရေကန်ကြီး၊ သိမ်မြောက်တောင်ကုန်းတို့ကို တွေ့မြင်ရသည့် မြင်ကွင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

အောင်တော်မူစေတီ၏ ကမ္ဘာဦး မြေစိုက်ဆိုင်ဘုတ်ကို တွေ့ရစဉ်

အောင်တော်မူစေတီဘက်၏

အောက်ခြေ အနောက်အောင်ထောက်ရှိ ခြေထံပုံ

သစ်တောကြီးများ အုပ်ဆိုင်းနေသည် ကြားမှ ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ အရှေ့တောင်ဘက် တန်ဆောင်းလှေကားမှ အရှေ့ဘက် တောင် ကုန်းမြေပြန့်ဆီ တက်ရောက်လာကြရာ အဝေးကပင် ရွှေရောင်ဝင်းဝါစွာဖြင့် စေတီတစ်ဆူကို ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးမြော်ရသည်။

စေတီတော်အနီး အနောက်တောင် ထောင့်တွင် "အောင်တော်မူစေတီ" ဟူ၍ မြေစိုက်ကမ္ဘာဦးဆိုင်ဘုတ်ယေကို ဆေးရောင်ပျက် မှုန်ဝါးစွာဖြင့် တွေ့ရသည်။

အောင်တော်မူစေတီသည် လေးထောင့် အုတ်ခုံ အောက်ခြေပလ္လင်တွင် ခြင်္သေ့(၄)ကောင်၊ ရှစ်မြှောင်ပစ္စယံ သုံးဆင့်ခံကာ အပေါ်ဆုံးအထက် ပစ္စယံတွင် ကြာပလ္လင်ဖြင့် အပိုင်းပတ်ထားပြီး ခေါင်းလောင်းမောက် သွယ်လျလျ စေတီပေါက်ထားသည်။ ထူးခြားသော အသွင်သဏ္ဍာန် စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်ပေသည်။ ပုဂံစေတီဦးလက်ရာဟန်

ယူဆဖွယ်ရာ ဖြစ်ရလေသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ခေါင်းလောင်း သပိတ်မောက် နားရေးအောက်တွင် ဘီလူးလက်ယက်ပန်းဆွဲကို တွေ့ရသည်။ ထိုဘီလူးလက်ယက်ပန်းဆွဲမျိုးကို ထားဝယ်မြို့၊ ကျောက်မော်ရပ်၊ ဝဲကြီးတောင်ကုန်းပေါ်၌ ကိန်းဝပ်သော မြစေတီ၌လည်း တွေ့ရှိနိုင်လေသည်။

ဤစေတီ၌ ဘီလူးပန်းဆွဲ ထောက်ခြေမှာ ထားစာရွှေငယ်ကို စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လေ့ရှိသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အသုံးပြုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

စပါးတောင်အောင်မြေ (၉)ဌာနတွင် တစ်ဌာန အပါအဝင်ဖြစ်သော သစ်ဖြူတောင်အောင်မြေအောင်တော်မူစေတီတော်၌ မိမိမွေးနေ့မှစ၍ ဖြစ်စေ၊ ရက်ခြားဖြစ်စေ သွားရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်ပါသည်။

မိမိ၏ မွေးနေ့အရပ်ထောင့်နေရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်များ မည်သည့် အလုပ်အကိုင်ပင် လုပ်လုပ် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုလျှင် သစ်ဖြူတောင် အောင်မြေ

အောင်တော်မူစေတီ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြည့်စေချင်ပါသည်။

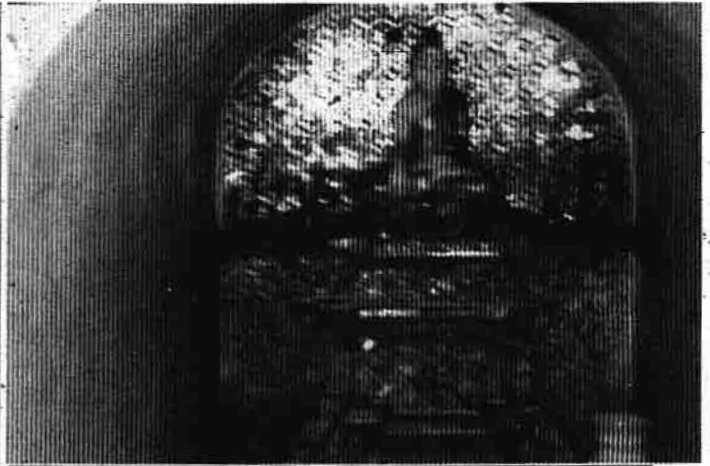
ကြစည်သမျှ အောင်မြင်ခြင်း၊ ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် စီးပွားဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း၊ ရာထူးဂုဏ်ရှိန်တိုးတက်ခြင်း၊ ကျက်သရေမက်လာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

အောင်တော်မူ စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်မျက်နှာစာတွင် ကုလားကျောင်းပေါ်၌ ထုံးသင်္ကန်းဖြင့် စေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူပြီး ထိုစေတီ၏ လိုဏ်မုခ်အတွင်း ထိုင်တော်မူကျောက်ဆင်းတုတော်တစ်ဆူအား ဘူမိပဿဟန်ဖြင့် ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြရလေသည်။

ထိုလိုဏ်မုခ်၏ အနောက်ဘက် မျက်နှာစာ၌ရှိသော အာရုံခံရေဝံအတွင်း ရဟန်းသံဃာတော်တော်တော် သီတင်းသုံးနေထိုင်သည်။

အောင်တော်မူစေတီ၏ တောင်

www.burmeseclassic.com

◆ အရှေ့ဘက်ဘက်လှိုင်းပိုင်အတွင်း ဖူးမြော်ကြည့်ရသော
ကျောက်ဆင်းတု ထိုင်ထောက်မှုပုံတော်

◆ ကုလားကျောင်းခံ စေတီဘုရားသိမ်အတွင်း နဂါးရုံဘုရားနှင့် ရှင်သီဝလိ
ရှင်ဥပက္ကမထောက်တို့ကို ဖူးမြော်ကြည့်ရခြင်း

ဘက်မျက်နှာစာတွင် ကုလားကျောင်း
ပေါ်၌ ရွှေရောင်ဝင်းဝါစွာဖြင့် စေတီ
တစ်ဆူ တည်ထားသည်။ ထိုစေတီ၏
အရပ်လေးမျက်နှာ ထောင့်လေးထောင့်
၌ ကလသာအိုးတစ်လုံးစီ တွေ့ရလေ
သည်။

ကုလားကျောင်းခံ စေတီဘုရားသိမ်
အတွင်း နဂါးရုံဘုရားတစ်ဆူနှင့် ရှင်
သီဝလိ ရှင်ဥပက္ကမထောက်တို့ကို
ဖူးမြော်ကြရသည်။

အရှေ့တောင်ထောင့် တောင်ကုန်း၌
ဆံ့ခွန်တိုင်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုဆံ့ခွန်
တိုင်အနီး၌ပင် စပါးတောင်ပေါ်သို့
ဆက်ရောက် သွားလာနိုင်သော
တန်းဆောင်းလှေကားငယ် တစ်စင်းစီ
တို့ တွေ့ရှိရလေသည်။

ထိုဘုရားသိမ်၏ အရှေ့မြောက်
ထောင့်နှင့် အရှေ့တောင်ထောင့်တို့၌
နိဗ္ဗာန်တန်းဆောင်းလှေကားငယ်
နှစ်စင်းဖြင့် အရှေ့ဘက်အရပ် တောင်
ထောင့်သို့ ဆင်းသက်ကာ ရှေးက စပါး

သို့သော် ယခုအခါ အရှေ့ဘက်
တောင်ခြေ၌ သစ်ကြီးဝါးကြီးများ
ပေါက်ရောက် တောထူထပ်စွာ ရှိနေ၍
လူသွားလမ်းကြောင်းပင် မတွေ့ရှိရ
တော့ပါ။

အာကာတစ်ခွင်တွင် တိမ်နှင့် မြူရိုး
ရောယှက်မိုးထားသဖြင့် နေရောင်
ခြည်မှာ နေ့ခင်းဖြစ်သော်လည်း အား
ပျော့ မှေးမှိန်နေသည်။ တောင်မြင့်ပေါ်
ရောက်လာသဖြင့် လေတိုက်နှုန်း ပြင်း
လာသည်။

ထိုအခါ နှင်းမြူများ လွင့်သွားသဖြင့်
နို့နှစ်ရောင်ဆိုင်းနေသော မိုးကုတ်စက်
ဝိုင်းအောက်တွင် စပါးတောင်မြင့်ကြီး
ကို လှမ်းမြင်ကြရသည်။ စပါးတောင်
တောင်ထိပ်၌မူ ခေါင်းစွပ်ဖြူ စွပ်ထား
သလို မိုးတိမ်များ အုံ့ဆိုင်းနေသည်။

အောင်တော်မူစေတီ၏ အရှေ့
မျက်နှာစာရှိ ဘုရားသိမ်၏ အမိုးခေါင်
ထိပ်၌ ထီးတော်တင် ကောင်းမှုပြုထား
သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ရည်စူး၍
ဘုရားသိမ်၊ ကျောင်း၊ ပြာသာဒ်တို့၏
အထွတ်အထိပ်တို့တွင် ထီးတော်တင်
ကောင်းမှုပြုခြင်းခလေ့မှ ထားဝယ်
ဒေသ၏ ထူးခြားသည့် ကိုးကွယ်မှု
ပြယုဂ်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထိုစေတီ၏ အရှေ့ဘက် ဘုရားသိမ်
အတွင်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ပဉ္စဝဂ္ဂီ
ငါးဦးကို မွေ့စကြာတရားဦး ဟောကြား
နေသည့်ဟန် ဗုဒ္ဓထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွား
တော်နှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦး၏ ပုံတော်ကို
ပန်းချီကားချပ်တို့ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထား
သည်ကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိမိသည်။

သို့နှင့် ဘုရားသိမ်များနှင့် ဘုန်းတော်
ကြီးကျောင်းများ၌ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်
ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးကို မွေ့စကြာတရားဦး
ဟောကြားသည့် သရုပ်ဖော်ပန်းချီ
ရုပ်တုတော်များကို ကိုးကွယ်ထားခြင်း
၏အကြောင်းရင်းကို တစ်စေ့တစ်
စောင်း စေ့ငမိသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
မောင်မောင်စိုး (ထားဝယ်)

ဗိုးသူတော် ဦးတိုးလူ၏

ရွှေချိပ်လမ်း

စာရေးသူ ရေးသားဖော်ပြမည့် ဗိုးသူတော် ဦးတိုးလူ၏ ရွှေချိပ်လမ်းမှာ အောင်မြင်ပြီးစီးသွားသော ဆရာအဖွဲ့ မှာ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်လောက်အောင် အောင်မြင်ပြီးစီးသွားသည်ကို စာရေး သူကိုယ်တွေ့ မြင်ဖူးပါသည်။

ထိုနည်းအတိုင်းပင် အခြားဆရာ အဖွဲ့မှာ ထိုသို့ မအောင်မြင်ဘဲ သာမန် ဓာတ်သား (စပ်သား)အဖြစ်သာ အောင် မြင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပထမ အောင်မြင်သွား သော ဆရာအဖွဲ့မှာ ပါရမီကုသိုလ် ပါရှိလို့ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သလော၊ ဒုတိယဆရာအဖွဲ့မှာ ပါရမီကုသိုလ် မပါရှိလို့ မအောင်မြင်ဘဲ ဓာတ်သား (စပ်သား)အဖြစ်သာ ရရှိသလောဟု မဝေခွဲတတ်ပါ။

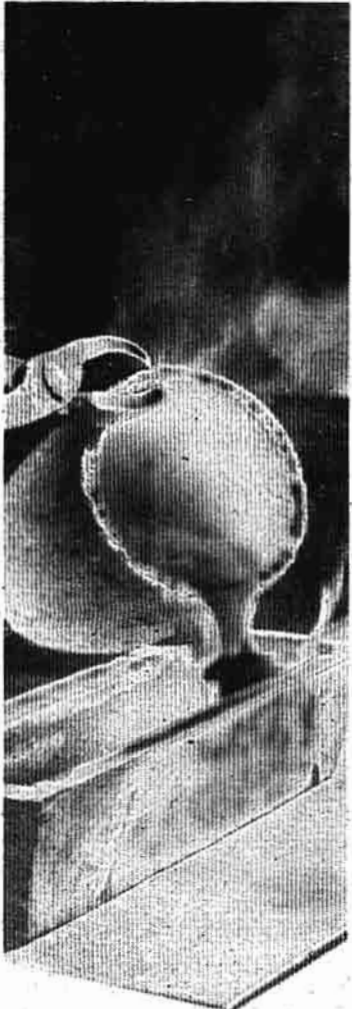
အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင် သုတေသီများ နှင့် စာဖတ်ပရိသတ်များ ပညာဗဟုသု တာ ဖြစ်စေရန် မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။

ရွှေချိပ်လမ်း

- သွပ် (၂) ကျပ်သား
- ပြွန် (၂) ကျပ်သား
- ထို့နောက် ရွှေ(၂)ကျပ်သားနှင့် တွဲ၍ထားပါ။
- ၁။ ကန့် (၁) ကျပ်သား
- ၂။ ဆေးဒန်း (၁) ကျပ်သား
- ၃။ ဟင်ရှင်း (၁) ကျပ်သား
- ၄။ ကျောက်ချပ် (၁) ကျပ်သား
- ၅။ လက်ချား (၁) ကျပ်သား
- ၆။ ယင်း (၁) ကျပ်သား
- ၇။ ဆား (၁) ကျပ်သား

ထိုဓာတ်အားလုံး အမှုန့်ပြု၊ အထက်ပါ ဓာတ်(၃)ပါးတွဲကို အထက် အောက်နီး၍ ထိုးပါ။ (၂)ကျပ်သားတင် လျှင် တန်။

ရတနာဗိမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုဓာတ် (၁)ကျပ်သားကို ရွှေ (၁)ကျပ်သားနှင့် တွဲ၊ ရွှေချိပ်ဖြစ်၏။ ဘော်(၁၀)ကျပ်သားတွင် ထိုချိပ် (၂) ကျပ်သားပစ်၊ ဘော်ဝါဖြစ်၏။ ရွှေသက် သွင်းလေ။
ရွှေ (၁)ကျပ်သား အထက်က

ကျန်သည့်ဓာတ်ကျန် (၁)ကျပ်သား၊ ဆေး(၇)ပါး အမှုန့် ပေါင်း၍ ထန်းလျက် နှင့် တေ။ ဖွဲ(၃)တင်းနှင့် ဖုတ်၊ ပြာကျ ခ်။ ထိုပြာ (၁)မတ်သား၊ ဘော် (၁) ပိဿာတွင် ပစ်၊ ပဋိလောမ ရွှေ ဖြစ်၏။ ကြေးနီ (၁)ပိဿာတွင် (၅)ဖူး သားပစ်လျှင် ဇေယျရစ်ရွှေ ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ကြေးနီ(၁)ပိဿာတွင် (၅)ဖူးသားပစ်၍ ဇေယျရစ် မဖြစ်ခဲ့ သော် ဓာတ်သား(စပ်သား) ဖြစ်ပါ သည်။

အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ သတိပြု ရန်မှာ ပထမ ဘော်(၁၀)ကျပ်သားတွင် ချိပ် (၂)ကျပ်သားပစ်၊ ဘော်ဝါ၏။ ဘော်ဝါလျှင် ကိတ်သက် သွင်းပါလေ ဟု စာတွင်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အဖြေထွက်နေပါပြီ။ ဤနေရာမှ အောင်မြင်လျှင် ကြေးနီ (၁)ပိဿာသို့ ကူးလုပ်နိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက လုပ်သင့် မလုပ်သင့်ကို အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ ချင့်ချိန်ပြီး လုပ်ကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါပြီ။

စပ်သားအဖြစ် ရရှိလျှင်လည်း ရွှေဆက် အသုံးပြုနိုင်ကြောင်းပါ တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက် ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒီ ဆရာဦးသန်းမြင့် (တိုင်းရင်းဆေး)

အဆိုကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို ပိုဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား တို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ထွန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ဝဋ်သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု တွေ့တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် သဘော နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ဩရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တာလည်း ခုတ်မိပြီး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခဲးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ထက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆောက်သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ခေါ် အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်ပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွတ်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခဲတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြင့်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

၇၂ နာရီအတွင်းရောင်းချခြင်းမပြုရမည်။

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - တ၀၆၃၁၀၃၁ ၀၉၇၃၂၉၇၂၄

www.burmeseclassic.com

• သွတိန္ဒရီအောင်

ရန်ကင်း ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

ထက်မင်းကျော်စွာ

အာဂဏ်နိမိတ်အောင်

အပျောက်အောက် (၅)

သင်္ခလမူ အဆက်

• တောင်ငူကောလိပ်၊ အထက်ပိုင်းပြည်နယ်

အင်္ဂလိပ်မှ ရင်ပြင်တော်သို့ ဝင်
တော်မူခြင်းမှာ အမြင့်(၃၆)တောင်
အထိ ယိုးတော်ကြီးသဏ္ဍာန် စေတီ
တော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အရှေ့ဘက်
သို့ အာရုံခံတန်ဆောင်း တစ်ဆောင်
ရှိသည်။ သာမန်အားဖြင့် တင်ပို့ပို့ဆောင်
ပေးရန်ပေးရန် ပုဇွန်ထားသည်။

အထက်အား ကန်တော့ပြီး
အထက် ရင်ပြင်တစ်ပတ် လှည့်လည်
အောက်ခြေ အရှေ့နှင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၃

အရှေ့တောင်ထောင့်တို့၌ နဂါးကြီး
လေးကောင် ခေါင်း အခြီးဆိုင် ရစ်ခွေ
နေပုံကို စီးမိုး၍ မြင်တွေ့ရသည်။

အနောက်မြောက်ထောင့်နှင့် မြောက်
အရပ်အခြေတွင်ကား တောင်ခြေမြေ
ပြင်ရှိ လယ်ကွက်များ၊ လူနေအိမ်ခြေ
များ တည်ရှိသည်။

အနောက်မြောက်ထောင့် ယွန်းယွန်း
တစ်ဖက် တောင်ကုန်းထက်တွင်
ရွှေကျီးနားစေတီ စံပယ်တော်မူသည်။
အလောင်းတော် မဟိန္ဒကျီးမင်း နားခို
ရာကုန်းတော် ဖြစ်သည်ဆို၏။

ထိုစေတီမှ ရောင်ခြည်တော်
ကွန့်မြူးခြင်းကို မြင်တွေ့ရကြောင်း
ရသေ့ဦးစီ၏ မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးကြည်
(အသက် ၅၅ နှစ်) က ဤသို့ပြောပြသည်။

'လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်က ဖုရ
ပါတယ်။ စေတီထီးတော်ကနေ အဖြူရောင်
အပိုင်းကလေး ထွက်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း

လျှောက်ထောက်မှ ရုပ်ပွားထောက်

နဲ့ အပိုင်းကြီးကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ နောက်
တော့ ပျောက်သွားပြီး အနီရောင်အပိုင်း
အပြာရောင်အပိုင်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု
ပေါ်လာတယ်။

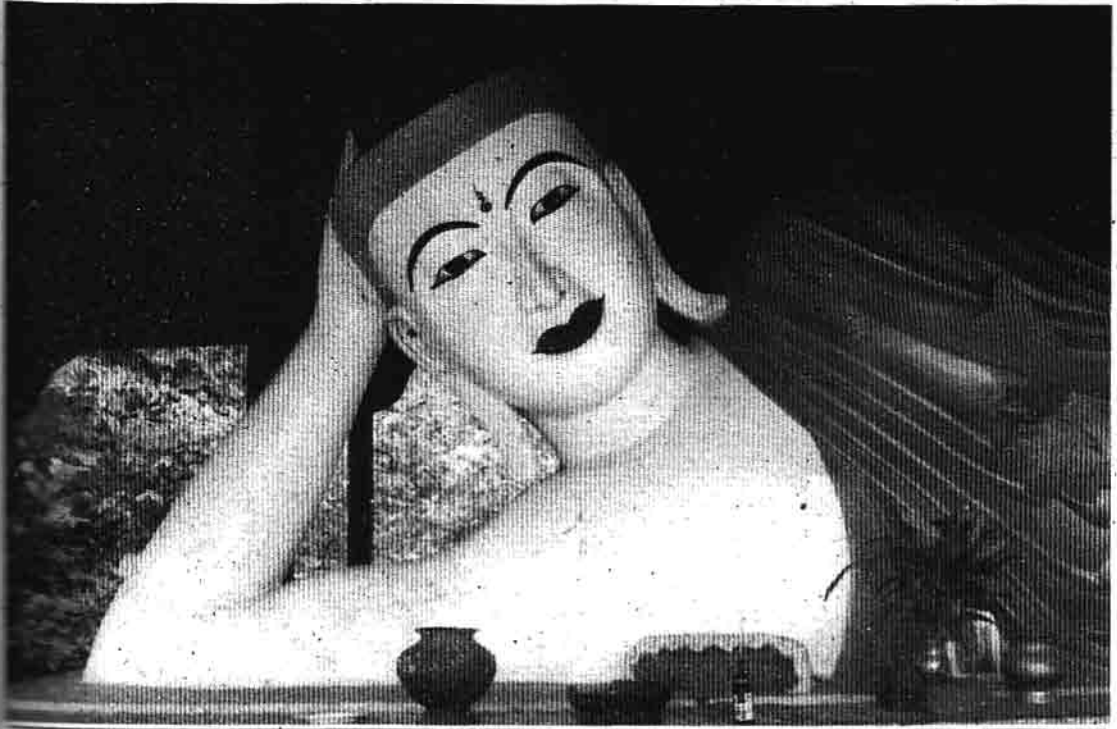
စုစုပေါင်း (၁၀) မိနစ်လောက်ကြာမှ
ထပ်ပါတယ်။ နံနက် (၁၀) နာရီလောက်မှာ

ဖူးရတာပါ။ အဘွား ဒေါ်ကုမ္မာရီကတော့
နေ့လယ်ပိုင်းမှာ တစ်ခါဖုရတယ်လို့ ပြောပ
တယ်'

အနောက်တောင်ထောင့် မြေပြင်
တွင်ကား လွယ်မောက်ရွာကလေးကို
ကြေးစည်ပုံသဏ္ဍာန် အိမ်ခြေအရ

ကြေးစည်ပုံ လွယ်မောက်ရွာအိမ်ခြေ

◆ ထားကြီးချစ်သော ဝံပယ်တော်များနဲ့

အဖြစ် မြင်တွေ့ရသည်။ ရသေ့ကြီးဦးစိ
ဆောက်တောင်သို့ စတင် ရောက်ရှိ
စဉ်က ငါးအိမ်စုကလေးသာရှိကြောင်း
သိရသည်။

အရှေ့ဘက်တွင် မြစ်မ်းတောင်နှင့်
ဆောင်အစွန်းတွင် ရောင်တော်ပြန်
ဘန်ဆောင်းကြီး၊ ထိုမှ အဝေးတစ်နေရာ
တွင် ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်
တစ်ပါးဖြစ်သည့် တောင်မော်ဆရာ
ဆော်၏ သာသနိက အဆောက်အအုံ
များကို ပျံ့ပျံ့ရေးရေး မြင်တွေ့ရသည်။

အရှေ့တောင် ယွန်းယွန်း၌
ဆောက်တောင်ကဲ့သို့ပင် ကျော်ကြား
သော နတ်သျှင်တောင်တော် ရှိလေ
သည်။

ကုန္ဒာစက္ကရသေ့ခေါ် ဗုဒ္ဓသံဝါဒ ဆရာ
တော်ကြီးဦးစိ၏ ဘဝကောက်ကြောင်း
ကို စုစောင်းရမိသလောက် တင်ပြပါ
မည်။

မွေးဇာတိကား မန္တလေးခရိုင်၊
မတ္တရာမြို့နယ်၊ ရွှေကုန်တိုင်စုကျေးရွာ
ဖြစ်ကာ ဖခင်မှာ ဦးမြကြီးဖြစ်သည်။
မိခင်အမည်ကို မသိရှိရပေ။

ဖခင် ဦးမြကြီး၌ အစ်ကိုတစ်ယောက်၊
ညီမတစ်ယောက်ရှိရာ အစ်ကိုမှာ
သီပေါမင်းလက်ထက် ပဲခင်းကြီး ဦးအပ်
ဖြစ်၍ ညီမ ဒေါ်မြမှာ နန်းတွင်းအဖျို
တော်အုပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဒေါ်မြပိုင်ဆိုင်သော ပေတစ်သောင်း
ခန့်ကျယ်သည့် မြေမြေကြီးမှာ မန္တလေး
တွင်ရှိ၍ ဇနီးမသားတို့ ဝင်ရောက်နေ
ထိုင်ကြသည်။

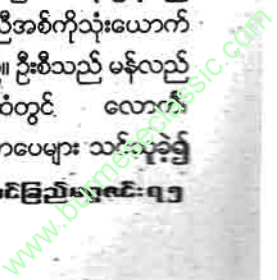
ထိုမြေမြေတွင် မဟာပိန္နဲပင်များ
ပေါက်ရောက်သည်ဆို၏။ မဟာပိန္နဲပင်

မှာ မြေအောက်၌ သီးလေ့ရှိရာရင့်မှည့်
၍ အနံ့ထွက်လေမှ မြေကြီးကို တီးခတ်
ရှာဖွေယူရသည်။

မဟာပိန္နဲသီးတစ်လုံးတွင် သိဒ္ဓိ
မြောက် အစေ့တစ်စေ့ ပါဝင်၍ ထို
အစေ့ကို သွားဖြင့် ကိုက်ထားပါက
ဖုံးကွယ်ထားသောအရာ မြေအောက်
ရှိ အရာဝတ္ထုများကို မြင်တွေ့နိုင်သည်
ဆို၏။ (မဟာပိန္နဲအကြောင်းကို
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၃၂၃)၊
စာမျက်နှာ(၁၂၄)တွင် ရှာဖွေဖတ်ရှု
နိုင်ပါသည်။)

ဦးစိကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၄
ခုနှစ်တွင် မွေးဖွား၍ အစ်ကို ဦးမိုး၊ ညီ
ဦးတင့်ဟူ၍ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်
ထွန်းကားခဲ့သည်။ ဦးစိသည် မန်လည်
ဆရာတော်ကြီးထံတွင် လောကီ
လောကုတ္တရာ စာပေများ သင်ယူခဲ့၍

ရသေ့ကြီးဦးစိ၏
ဘဝကောက်ကြောင်း
ဆောက်တောင် သာသနာပြု

◀ မြကြာတော်

မန်လည်ဆရာတော်ကြီး လမ်းညွှန် ချက်အရ ရန်ကုန်၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း ဆရာတော်ထံတွင် ပိဋကတ်စာပေများ ထပ်မံသင်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် အစိုးရရုံးတစ်ရုံးတွင် စာပို့တာဝန် ထမ်းဆောင်နေစဉ် အသက်(၂၆)နှစ်အရွယ်၌ ဒေါ်မမကြီး နှင့် အကြောင်းပါသည်။ ၁၂၈၃ ခုနှစ် တွင်ဖြစ်ကာ ဒေါ်မမကြီးမှာ ထိုစဉ်က (၁၆)နှစ်အရွယ်သာ ရှိသည်ဆို၏။

ဦးစီး၊ ဒေါ်မမကြီးမှ သားနှစ်ဦး မွေးဖွားသော်လည်း အဖတ်မတင် ငယ်စဉ်ကပင် ပျက်စီးခဲ့သည်။ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် သမီးတစ်ယောက် မွေးဖွား ရာ ရှားရှားပါးပါး တင်ကျန်သဖြင့် မတင်ဥဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။

ဒေါ်တင်ဥသည် ၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ဦးရွှင်နှင့် အကြောင်းပါ၍ ဒေါ်အေးဘီ၊

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▶ နတ်နန်း

ဒေါ်အေးကြည် သမီးနှစ်ယောက်ကို မွေးဖွားသည်။(ယခုအခါ ဦးစီ၏ မျိုး နွယ်ဆက်အဖြစ် ဒေါ်အေးကြည် တစ်ဦးသာ ကျန်ရှိတော့၍ ခမောက် တောင်သာသနာ့မြေတွင် ဆက်လက် ၍ ကုသိုလ်ပြုနေကြောင်း သိရ

သည်။) ဒေါ်အေးကြည်က ဤသို့ ပြောပြ သည်။ '၁၃၂၁ ခုနှစ်မှာ အဘိုး ကွယ်လွန် တော့ ကျွန်မက သုံးနှစ်သမီးပဲ ဦးသေး တော့ အားလုံးကို မပယ်မိပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

◆ ကျောင်းတိုက်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီး

◆ နန်းဦးစတီ

အဘွားကတစ်ဆင့် သိရတာတွေပါ။ အဘွားက ကျွန်မ (၉)တန်းရောက်တဲ့ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ အသက်(၇၀)အရွယ်မှာ ဆုံးပါတယ်။

အဘိုးက ဇွန်ပဲကြီးတယ်။ လမ်းသွား ခုတ်လဲ အတားအဆီး ရှိနေပါစေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြီး မသွားဘူး။ အဘွားကို သူ့ချိုလှည့်လာတော့ ကာလသားတွေ လာမယ့်လမ်းမှာ ချုံပုတ်ထဲ မြွေ ထည့်ပြီး ချထားတယ်။

အဘိုးက ဂွေမသွားဘဲ တက်နင်း ခေယော် ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့။ အဘွား ဆွေ ပြောလေ့ရှိတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိ တယ်။ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတာ အဘွားဆီ တိုက်ရိုက်မပြောဘူး။ အဘွား(ဒေါ်မမကြီး)ရဲ့ အဘွားဆီ ခင်ပြောတယ်။ အဘွားမြေးကို ကျွန်တော် သေပြီးတဲ့တိုင် ကျွေးမွေးပါ မယ်တဲ့။

အိမ်ထောင်ကျကတည်းက အဘိုး ကိုယ်တိုင်ကျွေး။ အိမ်မှုကိစ္စလဲလုပ်

ပေးတယ်။ အဘွားက အိမ်ထောင်ကျတယ်သာ ဆို တယ်။ ဇယ်ခတ်တုန်း၊ ကစားတုန်းလို့ ပြောပြတယ်။

အဘိုးဆုံးပြီးတဲ့နောက် တပည့် တွေက ပြုစုလုပ်ကျွေးကြတော့ ငါ့ယောက်ျားက သေပြီးတဲ့တိုင် ကျွေး မွေးဆဲပါလားလို့ မျက်ရည်ပိုင်းမိသတဲ့။

အဘိုးက ၁၂၅၅ ခုနှစ်ကနေ ၁၃၁၄ ခုနှစ်အထိ ပါရမီဖြည့်ခဲ့တယ်လို့ အမေ နဲ့ အဘွားတို့က ပြောပြကြတယ်။

(ရသေ့ကြီးဦးစီကိုယ်တိုင် ရေးသား သည့် ဝိပဿနာကျင့်စဉ်ကျမ်း စာမျက်နှာ(၆)တွင် ၁၂၅၅ ခုနှစ်က စ၍ ၁၃၁၄ ခုနှစ်တိုင် (၂၉)နှစ် ကြာအောင် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထား သည်။)

'ဝိဇ္ဇကတ်စာပေ သင်ယူတုန်းက ရဟန်းဝတ်နဲ့လား။ ဝတ်ကြောင်နဲ့လား' 'ရဟန်း ဝတ်ဖူးတယ်လို့တော့ အဘွားပြောသံ မကြားမိခဲ့ပါဘူး။ စာပို့ အလုပ် လုပ်တုန်းကတော့ ရောက်လေ ရာမှာ တရားဟောလေ့ရှိတယ်။ နား

ထောင်တဲ့လူ ရှိသလို ရှောင်သွားတာ လဲ ရှိတယ်လို့တော့ ပြောပြဖူးပါတယ်' ဤသည်တို့ကား ရသေ့ကြီး ဦးစီ၏ မြေး ဒေါ်အေးကြည်နှင့် တွေ့ဆုံမေး မြန်း၍ရသော ကောက်ကြောင်းအချို့ ဖြစ်သည်။

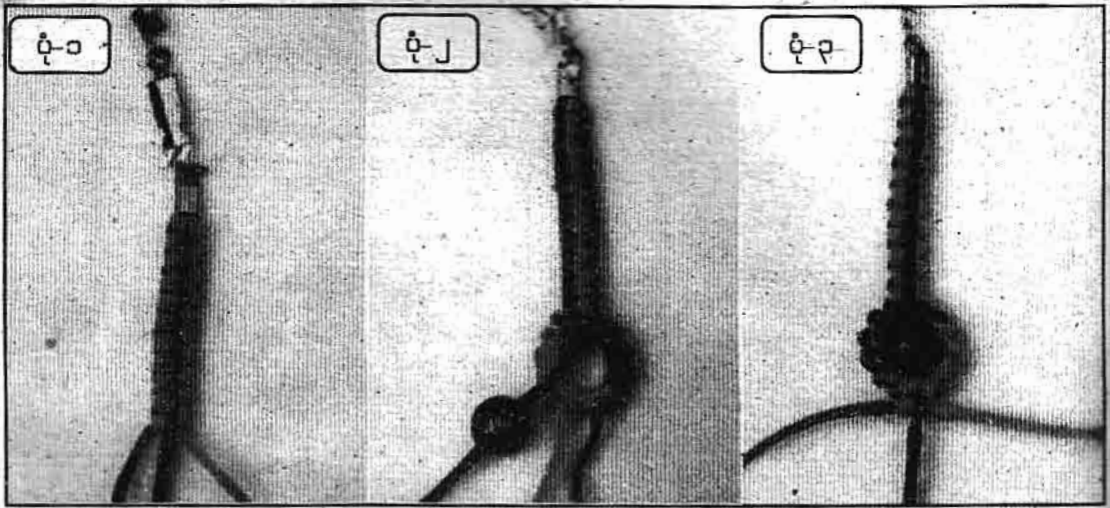
ပါပဏာတ် လင်းချိန်တန်ပြီ

ကောလင်းမြို့တွင် တည်းခိုနေထိုင် ရစဉ်ကာလအတွင်း နံနက်စောစောထ ၍ ဈေးအတွင်း လှည့်လည်ရခြင်းကို အလွန် စာဝင်ကျမိသည်။ အချို့ အချို့ သော မြို့ရွာများမှာ နံနက်စောစော လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ဈေးအတွင်း လှည့် ဈေးရောင်းဈေးဝယ် စည်ကားမှု မရှိသေးပါ။

နေထွက်လေမှ စည်ကားစပြုလေ့ ရှိ၏။ ကောလင်းဈေးကား နံနက်(၄) နာရီ အချိန်တွင်ပင်လျှင် လှည့်လည်အရောင်း အဝယ် စည်ကားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ ရ၏။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ
နဂါဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရရ

ကျောက်စိလည်ဆွဲ

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၈၉)

ယခင်လမှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၈၉)

五指同心手环

Wǔ Zhǐ tóng xīn shǒu huán

ဂူ ကိုနိုက် ထုံး ယင်း ရှိ ဟွမ်

စိတ်တူကိုယ်တူလက်ကောက်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ထုတ် နက္ခတ္တဇာန်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၇)၊ စာမျက်နှာ(၁၄၄) တွင် ကျောက်စိလည်ဆွဲချည်နည်းကို အခြေခံကြိုးထုံးနည်း (၈၃)အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့သည်။

ယင်းတွင် အသပြာချည်နည်း၊ ကျက်သရေမက်လာ ချည်နည်းတို့ဖြင့် ချည်ထုံးရသည်။ ယခု ဖော်ပြမည့် ကြိုးထုံးနည်းမှာ လည်ဆွဲထက် အနည်းငယ်တိုသော လက်ဝတ်တန်ဆာ လက်ကောက် (သို့မဟုတ်) ဟန်းချိန်း

၈၈ နက္ခတ္တဇာန်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

Hand Chainဖြစ်သည်။

ငြိမ်းချမ်းရေး ထုံးချည်နည်းဖြင့် အစပြုကာ 'ထွမ်းကျင်' ကြိုးထုံးကို ငြိမ်းချမ်းရေးကြိုးထုံး အဆုံးသတ်ဖြင့် ထုံးချည်ရသည်။

ပုံ(၁) ကြိုးစသုံးစကို ငြိမ်းချမ်းရေး ကြိုးထုံး(တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ အမှတ်(၄၅)၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တဇာန်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၂၈၇)တွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။)

ပုံ(၂) ထိုနောက် ကြိုးစနှစ်စကို အပိုင်း ခွေ ဖြစ်စေရန် ထွမ်းကျင်ကြိုးထုံး (တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ အမှတ်(၇၉)၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တဇာန်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၃)တွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။)နည်းဖြင့် (၁၂)ကြိမ်မျှ ထုံးချည်ပါ။(ကြိုးစတစ်စကို ၆-ကြိမ်စီ ချည်ပါ။)

ကျောက်စိလည်ဆွဲ

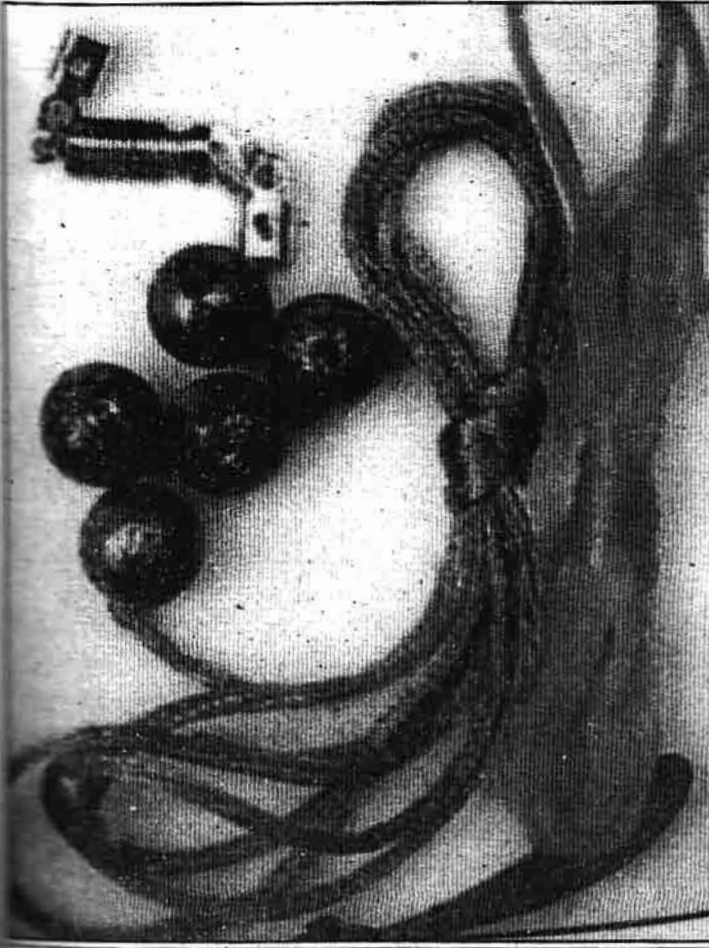

ဟုဂျင်စီ

ကျန်ကြိုးစတွင် ကြိုးသီး သို့မဟုတ် ဖန်စီဘော်ကြယ်စေ့ကို သိပါ။

ပုံ(၃) ဘော်ကြယ်စေ့ကို ထွမ်းကျင် အပိုင်းတွင်း ထည့်သွင်း၍ ငြိမ်းချမ်းရေးကြိုးထုံး နှစ်ချောင်း ပြိုင် စုံချည်နည်းဖြင့် (တစ်ကြိမ်) ချည်ထုံးပါ။

ပုံ(၄) ဤသို့ဖြင့် ဘော်ကြယ်(၅)စေ့မျှ သိကာ ထွမ်းကျင်ကြိုးအပိုင်း (၅)ခုမျှ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ငြိမ်းချမ်းရေးကြိုးထုံး (၁၀)ကြိမ်မျှ အဆုံးသတ် ချည်ထုံးပါ။

လက်ကွင်းလည်ထွဲအတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ

ထို့နောက် အစနစ်ဖက်ကို လ၊ချိုက်
 နှစ်ထပ်ဖြင့် ချည်နှောင်၍ လက်
 ကွင်း(ဟန်းချိန်း)ဖြစ်အောင် ဖန်တီး
 ပြုလုပ်ရမည်။ အမည်အဓိပ္ပာယ်
 လက်ကွင်းလည် ထီးချောင်း၊
 လက်ကွင်းတည်ရှိသော လက်
 ကွင်းလည်
 ထီးချောင်းရေကြိုးထုံး စုံပြိုင်ချည်
 ထုံးနှောင်ထားခြင်းဖြစ်ကာ
 ချောင်း(၅)ချောင်း ကိုယ်စားပြု၊
 လှည်း(၅)လုံး ပါဝင်သည့် ဤ
 လက်ကွင်းတည်သည် စိတ်တူကိုယ်
 တူသူများအတွက်လိုက် ညီညွတ်မှု

ရှိခြင်း၊ စည်းလုံးခြင်း အနက်ဆောင်
 သည့်အပြင် ဘေးဘယများ ကင်းဝေး
 စေသည့် အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဆောင်ယူ
 သည်။ အမုန်းရန်ငြိုးများ ပျောက်ပြယ်
 စေရေးကိုလည်း ညွှန်းဆိုလေသည်။
 မိမိတို့ အလိုရှိရာ မျက်နှာစာ၌
 သင့်မြတ်ခြင်း၊ ညီညွတ်ခြင်း၊ ဘေးရန်
 ကင်းခြင်းတို့အတွက် ရည်ရွယ် အသုံး
 ပြုနိုင်ကြပါသည်။

(ရှီဟွမ်(Shōu Huán) = လက်ကွင်း
 ဖြစ်၍ လက်ကောက် ဟန်းချိန်း စသည့်
 အဆင်တန်ဆာများကို ညွှန်းပါသည်။)

ဟူရင်းစီ

ဤ
 မှ
 စ
 မှ
 လ
 စေ

ရေးသား

နိုင်ပါသည်...

စာမူပို့ရန် ...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၃)လမ်း၊
 ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
 ရန်ကင်းမြို့။

ကြောငြာဆောင်းပါး

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀.၂၁၀ Y၀၀၉၅၄၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ(၁၆၂၅)
ကြောငြာနှင့်မြောက် တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀.၂၁၀၀

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့
သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)
နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြစို့

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ဂ-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ဂ-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလှုပ်ရင်း...

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလဲချိုချိုအရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ဂ-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ဂ-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဗဒ္ဒသည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နား ထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆီပိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မှူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ရင်ညွန့်၌ ဝှူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊

ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ တိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြံရည်ရရနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောဂါပင်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောဂါပင်ပင် မောပန်းနွမ်းနယ်သော ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလနိထလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေ အေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရင်ပျားပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်လို့ ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဂူနွား(၁၀)လမ်း၊ ၉/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ☎ ၀၁-၇၀၇၃၆၄ ၂၀ ၉၇၈၇၃

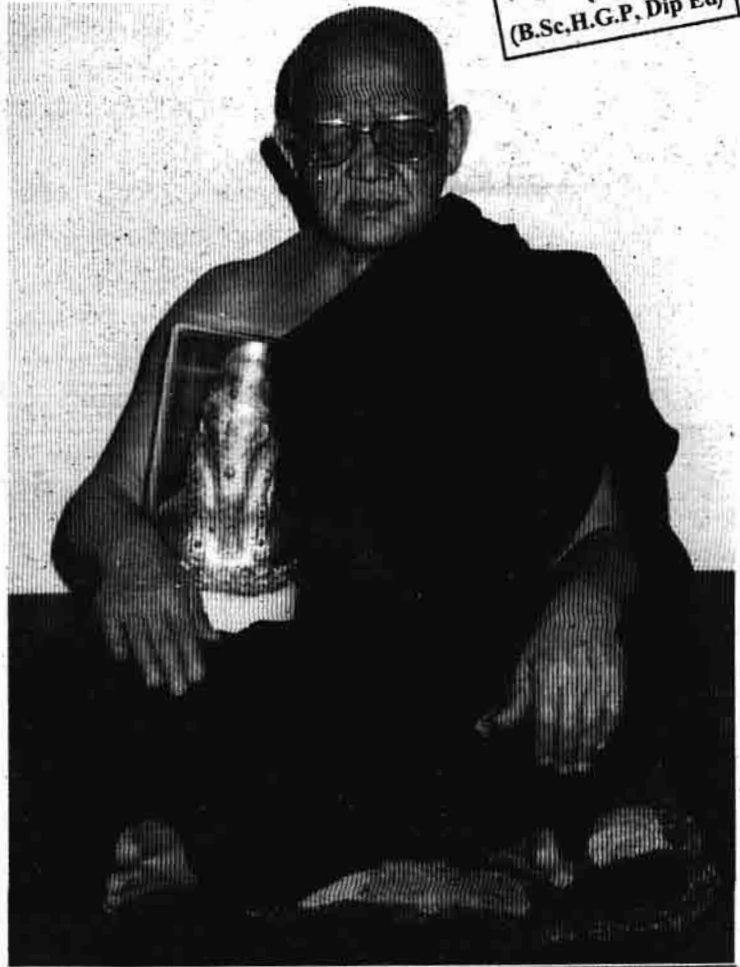
၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ကိုလိုဆရာတော်ကြီးကို ပူးတွဲခဲ့ရလျှင်

ထူးခြားမှုများ

ဒေါ်သုနဝိဇ္ဇာ
(B.Sc, H.G.P, Dip Ed)

★ ၁၂-၁၁-၁၉၉၁ ကိုလိုဆရာတော်ကြီး၏ နံတော်

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ) အချိန်က အကြောင်းအရာပါ။ မိုးကောင်းမြို့၊ နေရင်းရပ်မှ ဒေါ်ညွန့် (ကျောက်စိမ်း သုင်ငန်း)က ကိုလိုဆရာတော် ဦးတောနေယထံ၌ ကထိန်သင်္ကန်း တပ်လှူမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပင်းတယ (လှိုင်ပြည်နယ်)မှ ခြောက်မိုင်ဝေးသော ကိုလိုတောင်(ဂဠုန်တောင်)၌ ဖြစ်ပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီးက (ဂဠုန်တောင်) ကို (ကိုလိုတောင်)ဟု အမည်ပြောင်းခဲ့ ခြင်းပါ။ နဂါးကို ချီလာသော ဂဠုန်ကို သုနေမင်းသားက လေးဖြင့် ခွင်းသော ဆောင်ဖြစ်သည်ဟု ယနေ့လူများက ဆိုကြပါသည်။

ပင်းတယမြို့၌ရှိသော ဘုတ် ထလှတ်ကန်တော်ကြီး (အံ့ဖွယ်များ မှု) ညောင်ပင်ကြီးများက သုနေမင်း သား ဒွေးမယ်နော်ဇာတ်လမ်းကို သက်သေခံနေကြသလိုပါ။ ပင်းတယ မြို့ပင်ဘုရားကလည်း ဇာတ်လမ်း ထက်စိတ်တစ်ဒေသကို ညွှန်းနေသလို ပင်

ပင်းတယမှ ကိုလိုကားလမ်း ဆောက်မီကပင် ဒေါ်ညွန့်တို့က တော ထဲသို့တိုင်း ခြေကျင်လျှောက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးထံ အဖူးမြော်သွားခဲ့ ကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက မြင်း မြင်းစီခြင်း မကြိုက်ပါ။ မြင်းလှည်း မြင်း သွားကြသည့်အခါများ ရှိခဲ့ကြပါ သည်။ ညအိပ်ဖြစ်၍ မြင်းလှည်းဆရာ တော်က စောင့်ရပါသည်။ ညအခါ မြင်း မြင်းကြီးဖြင့် ချည်ထားပါသည်။ မြင်းမင်းများ တိုင်များတွင် ချည်ထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် နံနက်လင်းလျှင် မြင်းများ မြင်းတော့ပါ။ ပင်းတယ၌ ပြန်ရောက်

နေလေ့ ရှိပါသည်။ (ကြိုးဖြေလွှတ်သူ မှာ တောင်စောင့်နတ်ကြီးမှတစ်ပါး မည်သူမျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့နှင့် ဆရာ တော်ကြီးထံသွားလျှင် မြင်းလှည်းမစီး ကြတော့ဘဲ ခြေကျင်သာ သွားခဲ့ကြပါ သည်။

မိုးကောင်းမြို့၊ ဒေဝဆရာတော် ကြီး (သက်တော်ရှည်၊ သစ်သီးဆွမ်း ဆရာတော်)၊ ကိုလိုဆရာတော်(သစ် သီးဆွမ်းဆရာတော်)၊ သာမညဆရာ တော်(သက်သတ်လွတ် ဆရာတော်)၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် (သက်သတ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၁

www.burmeseclassic.com

လွတ်ဆရာတော်၊ နယ်ခြား တောင်
တန်းဆရာတော် (ရေဆူဆရာတော်)
များကို မိုးကောင်းသူ၊ သားများက
အလွန်ကြည်ညိုကြပါသည်။

ဆရာတော်များကို အလှူများ
လှူပြီးတိုင်၊ စီးပွားဥစ္စာ အလွန်မတန်
တိုးတက်ကြတာပါ။ ကုံလုံဆရာတော်
ကြီး၏ ဘူးဘုရား (ဘူးသီးခြောက်မှ
ဘုရားကိုယ်စားတော်မြတ် ပုံသဏ္ဍာန်
ပေါ်နေပါသည်။)ကို ကျောက်စိမ်းများ
ဖြင့် မွမ်းမံစီခြယ် လှူကြပါသည်။
**(ဓာတ်ပုံတွင် ဆရာတော် ပိုက်ထား
သောဘုရား)**

ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ကို အမြဲကြားနေရပါ
သည်။ ပြောသံကြားနှင့် စာရေးသူက
အလွန် ကြည်ညိုနေပါသည်။ ကထိန်
အလှူတော်သို့ အဒေါ်များက သွားကြ
ပါမည်။ စာရေးသူကလည်း ကုံလုံ
ဆရာတော်ကြီးကို ကံထပ်အလှူ
လှူချင်နေပါသည်။

အဒေါ်များနှင့်အတူ ကုံလုံသို့
သွားကြပါသည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့
မိုးကောင်းမြို့ (ကချင်ပြည်နယ်)မှ
မန္တလေးမြို့သို့ မီးရထားဖြင့် သွားကြပါ
သည်။ အထက်တန်း အိပ်ခန်းတွဲ
မှန်သမျှ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ချည်းသာပါ။

မန္တလေးမြို့၌ မဟာမုနိဘုရားကြီး
(မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်ငွေတော် လှုံ့
သော ဘုရားကြီး)ဖူးမြော်ရင်း လှူဖွယ်
ပစ္စည်းဝယ်ရင်း တစ်ရက်တာ ရပ်နား
ပါသည်။

တီဗွီသတင်းစဉ်တွင် ကုံလုံဆရာ
တော်ကြီးအား လူကြီးများမှ လှူဖွယ်
များ ဆက်ကပ်ခြင်း၊ ပရိတ်ချည်များ
ဆက်ကပ်ခြင်း၊ ပရိတ်တရားနာခြင်း
များကို စာရေးသူတို့ ကြည့်ကြရပါ
သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သွားများကို
သွားအထူးကုများထံ ကုသပေးရန်
ပင့်ဆောင်သွားကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူတို့က ကထိန်အလှူပွဲသို့
မကြွရောက်နိုင်တော့ဟု ထင်မှတ်ကြ
ပါသည်။

သို့သော် ကထိန်အလှူပွဲမတိုင်မီ
ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ကုံလုံတောင်သို့ ပြန်
ကြွလာပါသည်။ ဆရာတော်၏ ကပ္ပိယ
မှ ပြောကြားချက်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ပါ။

လူကြီးများအား “**ကုံလုံ၌ ကထိန်
ခင်းမည့်သူများ ရောက်နေကြောင်း။
ကုံလုံသို့ ပြန်ကြွလိုကြောင်း**” ဆရာ
တော်မှ မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆိုပါသည်။
တာဝန်ရှိသူများက သွားအံပုံ အမြန်ဆုံး
ပြုလုပ်စေပြီး ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ပို့
ဆောင်ပေးကြခြင်းပါ။

ကထိန်ခင်းမည့်သူများနှင့် ဖုန်း
အဆက်အသွယ် မရှိပါ။ ကထိန်ခင်း
မည့်နေ့ကိုလည်း မသတ်မှတ်ရသေးပါ။
သို့သော် ဆရာတော်ကြီးက အကုန်
သိပြီး မိန့်ကြားနိုင်ခြင်းပါ။

ကုံလုံကျောင်းတွင် အသား၊ ငါး
(ငါးပိ၊ ငါးခြောက်သော်မှ မပါရ) လှူ၍
မရပါ။ သက်လွတ်သာ လှူရပါသည်။
အစဉ်အမြဲ သက်လွတ်သာ စားကြရပါ
သည်။ ဆရာတော်ကြီးထံ မသွားမီ
(မိုးကောင်း၌၊ မန္တလေး၌) စာရေးသူ
တို့က တစ်ပတ် ကြိုတင် သက်လွတ်
စားကြပါသည်။

ကုံလုံကျောင်းမှ ကျွေးမွေးသော
ရမ်း၊ ဓန၊ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားများ၏
ဟင်း(ဆေးခါးဟင်း၊ တို့ဟူးချက်၊
ပိန္နဲသီးချက်၊ ပဲပုပ်နှင့် မြေပဲဆန်ကြော်၊
ဟင်းရွက်ကြော်)များမှာ အလွန် စားမြိန်
ပါသည်။

ကုံလုံဆရာတော်ကြီးက မီးလွတ်

(သစ်သီးဆွမ်း)သာ ဘုဉ်းပေးပါသည်။
ကပ္ပိယမှ သစ်သီးများကို ရေဆေးပြီး
ကပ်ပေးရပါသည်။ လင်ပန်းဖြင့် ကပ်ရ
ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ ဘုရား
ဆွမ်းတော်ကပ်လှူပါသည်။ ဆွမ်းတော်
စွန့်ပြီး ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဓားဖြင့်
လှီး၊ ကိုယ်တိုင်စိတ်ပြီး ပန်းကန်ပြား
များတွင်ထည့်ပြီး ဘုဉ်းပေးပါသည်။
အချို့ သစ်သီးများကို အကပ်မခံပါ။
ပင်းတယမှ ကုံလုံသို့သွားစဉ်
ဟိုင်းလပ်ကား ခေါင်းခန်း၌ ဒရိုင်ဘာ၊
အဒေါ်နှင့် စာရေးသူတို့ ထိုင်ကြပါ
သည်။ ကံထပ်မည့် သက်နန်း၊ ထီးဖိနပ်၊
လှူဖွယ်များကို ရှေ့ခန်း ကားမှန်နောက်
က စင်မှာပဲ တင်ပါသည်။ လိမ္မော်သီး
ထုပ်ကို စာရေးသူက ပွေ့ပိုက်ထားပါ
သည်။ ကားကြမ်းပြင်မှာ မချပါ။ ကား
ဖင်ထိုင်ခုံမှာမချ။ ကားနောက်ခန်းမှ
စီးသူများကတော့ လိမ္မော်သီးများကို
ဝယ်ပြီး ခြင်းတောင်းများတွင် ထည့်ပါ
သည်။ ခြင်းတောင်းများကို ဖင်ထိုင်ခုံ
အောက်မှာ ထားကြပါသည်။ တောင်း
ဖြင့်ထည့်ခဲ့သော လိမ္မော်သီးများ
အကပ်မခံပါ။ မသန့်ဟု ဆရာတော်က
မိန့်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ လိမ္မော်သီးထုပ်ကို
အကပ်ခံပါသည်။ ဆရာတော် သစ်သီး
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေစဉ် စာရေးသူတို့အဖွဲ့
အဝေးမှ ကြည်ညိုကြပါသည်။ ထိုစဉ်
လူနှစ်ယောက်ကားဖြင့် ရောက်လာ
ပါသည်။ ဆရာတော်အနီးသို့ ကပ်၍
ဖူးမြော်သည်ကို မြင်ရပါသည်။ ဆရာ
တော် ဆွမ်းကို ဆက်ပြီး မဘုဉ်းတော့
ပါ။

ထိုလူနှစ်ယောက်က လှူဖွယ်များ
ကပ်လှူခြင်း၊ ခြေတော်အခုံကို ဦးတိုက်
ဖူးမြော်ခြင်းများ ပြုကြပါသည်။ နောက်
မှ ကပ္ပိယများက ပြောကြပါသည်။

သေနှံသော လူနစ်ယောက် (အရက်နဲ့
ထွက်နေသူများ) ရောက်လာသော
ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းမဘုဉ်း
တော့ပါတဲ့။

အဝေးမှ ပူးမြော်နေသော အမျိုး
သမီးများ ခါးဝတ်ဖြန့်ဝတ်ခြင်း ပြုလုပ်
လှည့်လည် ဆွမ်းကို ဆက်ပြီး မဘုဉ်းပါ
တဲ့။ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ သီလ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ကြောင့်
ဆရာတော်၏ကိုယ်မှ သင်းယုံမွှေးကြိုင်
သော ရနံ့ကို ရှုရှိုက်မိရပါသည်။

ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်တွင် ကြာတံဆိပ်
ပါရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေ
ဆေးရေသည် ရေဂါများ ပျောက်ကင်း
ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မေတ္တာရေပါ။
ဆုံးမနန်း အစွမ်းရှိပါသည်။

ကထိန်ပွဲပြီးသောအခါ ကံထပ်
အလှူ ပြုခွင့်ရပါသည်။ (၁၂-၁-
၁၉၉၁) (၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
လဆန်း ၆-ရက်)နေ့မှာပါ။ စာရေးသူ
၏ ကံထပ်အမှတ်မှာ (၁၀၃၇)ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုနေ့က ကံထပ်သူ အလွန်များ
ပါသည်။ မိုးကုတ်မှ မိသားစုများ၊
မိန့်ကုန်မှ ဒါယကာ၊ မများ၊ မိုးကောင်း
မှ (၅) ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်က ကံထပ်သူ များပြားခဲ့
ကြောင်း စာရေးသူ၏ ကံထပ်အမှတ်
ထဲ သက်သေခံနေပါသည်။ စာရေးသူ
ထို့က ဆွမ်းစားဆောင် အပေါ်ထပ်၌
ထည့်ဆိုရပါသည်။ ကံထပ်မည့်နေ့
အစာစားစီး နံနက် (၄:၃၀)နာရီတွင်
အနွေးဖြင့် ရေချိုးကြပါသည်။ သန့်
သော အနွေးထည် အထပ်ထပ်
ဆင်ဆင်ရပါသည်။

မုန့်ပြည်နယ်၏ အအေးဒဏ်က
မုန့်ကံသောကြောင့်ပါ။ ကချင်ပြည်
နယ်ထက် သာလွန်၍ အေးပါသည်။
ဆရာတော်ကို လေးစားရှိသေသော

အားဖြင့် သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ကြပါ
သည်။ ကံထပ်အလှူသို့ သန့်သန့်
ရှင်းရှင်း တက်ရောက်သင့်သော
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အရုဏ်ဆွမ်း ပြီးပြီးချင်း ကံထပ်
အလှူ စပါသည်။ သိမ်အတွင်း၌ ကံ
ထပ်သူများ၏ သင်္ကန်းများကို ခဏ
ခဏ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီး သိမ်
ဆောက်တည်ရသူ ဆရာတော်ကြီးမှာ
မည်မျှအေးချမ်းရှာမည်ကို ခန့်မှန်းမိ
ပါသည်။

အလှူရှင်များက သိမ်အပြင်မှ
သင်္ကန်းများ ကပ်လှူပြီးလျှင် ဆရာ
တော် သီတင်းသုံးသော ကျောင်းသို့
အလျင်အမြန် ပြေးကြပါသည်။
အကြောင်းမှာ တရားချီးမြှင့်မည့် ပလ္လင်
နှင့် နီးသောနေရာကို ရရန်ဖြစ်သည်။
ငွေကရား(ရေစက်ချခွက်)များ ဦးစွာရ
ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော် တရား
ဟောပြီးလျှင် စွန့်မည့် ငွေစက္ကူများရရန်
ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူကတော့ သင်္ကန်းကပ်လှူ
ပြီးသော်လည်း သိမ်အပြင်မှ စောင့်ဆိုင်း
နေပါသည်။ သိမ်ဆင်း၌ ဝတ္ထုငွေများ
(သံဃာများစွာကို) ကပ်လှူရန် စောင့်

ဆိုင်းနေခြင်းပါ။ ဆရာတော် သိမ်ထဲ၌
ရှိစဉ် “တပည့်တော်အား ထူးခြားစွာ
ချီးမြှင့်တော်မူပါ” ဟု စိတ်ထဲမှ
လျှောက်ကြားမိပါသည်။

သိမ်မှ တရားဟောမည့် အခမ်း
အနားသို့ ဆရာတော်ကြီး ကြွလာပါပြီ။
ဦးပွင်းတစ်ပါးက တွဲလာပါသည်။
ပလ္လင်တော်ပေါ် ထိုင်တော်မူပါသည်။
ပရိသတ်ကို လွှမ်းခြုံ၍ ကြည့်တော်မူပါ
သည်။ ခန်းလုံးပြည့် ပရိသတ်များစွာ
ရှိနေပါသည်။

စာရေးသူကတော့ သိမ်ဆင်း
လောင်းပြီး အလွန်နောက်ကျမှ ရောက်
ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ပလ္လင်နှင့်
အလွန်ဝေးသော နေရာမှာပဲ ရှိပါသည်။
ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည့်အခန်း
အနီးအနား (ရှေ့ဆုံးအစွန်ဆုံး)မှာပဲ
နေရာရပါသည်။ အဒေါ်များက အပြေး
နေရာလှကြသောကြောင့် နေရာ
ကောင်းရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ပလ္လင်နားထိုင်
နေသော ဦးပွင်းကို စကားတိုးတိုး
ပြောပါသည်။ ဦးပွင်းက တွဲခေါ်ပြီး
ဆရာတော်ကြီး၏ အခန်းဆီသို့ ကြွကြ
ပါသည်။ မိနစ်(၂၀)ခန့်အကြာ အခန်း
ထဲမှ ပြန်ထွက်တော်မူလာကြပါသည်။
(သွားအံ့ပုံဖြတ်၍ ဆေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း
နောက်မှ သိရပါသည်။)

ဦးပွင်းကို အခန်းနှင့် မနီးမဝေး
(စာရေးသူနှင့် အလွန်နီးကပ်) တွင်
နေရာထိုင် ခင်းခိုင်းပါသည်။ နေရာထိုင်
မှာပဲ ထိုင်တော်မူပါသည်။ ကပ္ပိယများ
က အသံချဲ့စက်များ နေရာပြောင်းရွှေ့
ပေးပါသည်။ ဒါနအကြောင်းကို ဆရာ
တော်ကြီးက ဟောတော်မူပါ၏။ သဒ္ဓါ
တရားကောင်းသူအကြောင်း ဟောပါ
သည်။ (စာရေးသူ၏ သဒ္ဓါတရားနှင့်
ထပ်တူကျအောင် ဟောသွားခဲ့ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။)

စာရေးသူ၏ သဒ္ဒါတရားကို အဒေါ်များကိုသော်မှ ဖွင့်မပြောခဲ့ပါ။ ဆရာတော်ကြီးကတော့ သိတော်မူ၊ ဟောတော်မူနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ပီတိဖြစ်မှုကို မပြောပြတတ်ခဲ့ပါ။ ယခု စာရေးနေသည့် အချိန်တွင်လည်း ပြန်လည်၍ ပီတိဖြစ်မှုကို မရေးပြနိုင်ပါ။ မရေးပြတတ်ပါ။

တရားပွဲ ပြီးဆုံးသောအခါ ကပ္ပိယများက ဆရာတော်ကြီးအား ငွေဖလားကြီးများ ကပ်လှူကြပါသည်။ ငွေဖလားထဲမှ ငွေများကို(ခေါက်ထားပါသည်။) ဆရာတော်ကြီးမှ ကြချပေးတော်မူပါသည်။ ပရိသတ်များကတော့ နေရာမှ ထပြီး လှူကြပါသည်။ စာရေးသူကတော့ ထိုင်နေရာမှ မလှုပ်ပါ။

နောက်ဆုံးအခေါက် ကြချတော်မူပါသည်။ စာရေးသူ ရေစက်ချထားသော လင်ပန်းပေါ် (ငွေစက္ကူခေါက်) ငွေကျလာပါသည်။ ငွေ(၂၀၀)ကျပ်တန် ဖြစ်ပါသည်။ ဖြန့်ကြည့်သောအခါ ငွေစက္ကူပေါ်(ထိပ်)တွင် (၁၂-၁၁-၉၁)ရက်စွဲ ရေးထားပါသည်။ ဘေးတစ်ချက်စီတွင် “**ကုံလုံပြည့်ဝ၊ ပြည့်ဝကုံလုံ**” ဟု ရေးထားပါသည်။ **ဆရာတော်၏ မေတ္တာ ငွေပါ။**

အခမ်းအနား ပြီးသောအခါ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို ကန်တော့ကြပါသည်။ ပြီးလျှင် ဘော်နှင်းဂူထဲ၌ တရားကျင့်နေကြသော သံဃာတော်များကို သွားရောက် ကန်တော့ကြပါသည်။ ဘော်နှင်းဂူတွင် ကုံလုံဆရာတော်ကြီး တရားကျင့်ခဲ့ပါသည်။

ကုံလုံတောင်၌ သီတင်းမသုံးမီ ဆရာတော်ကြီးက တောများထဲ၌ (သစ်ပင်အောက်၌) တရားကျင့်ခဲ့ပါ

သည်။ တောင်ယာလုပ်သူတစ်ဦးက တောင်ယာလုပ်ရန် တောမီးရှို့ပါသည်။ တောမီးက ကူးသွားပြီး ဆရာတော် ရှိနေသော ချုံပုတ်ကို ကူးလောင်သွားပါသည်။ ဆရာတော်ကို မီးများ ဝိုင်းနေပါသည်။ ဆရာတော်ကို မီးမလောင်ပါ။

တောင်ယာသမားက အမြန်ဆုံး မီးငြိမ်းပြီး ဆရာတော်ကို တောင်းပန်ပါသည်။ ဆရာတော်က သည်းခံတော်မူပါသည်။ တောထဲမှ ကုံလုံတောင် (ဂဠုန်တောင်)သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါသည်။ ကုံလုံတောင်(ဂဠုန်တောင်)၌ ရှေးဦးစွာ ဘော်နှင်းဂူ၌ တရားကျင့်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ရောက်စဉ်မှာတော့ အဆောက်အအုံများ ရှိနေပါပြီ။ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းလည်း ရှိနေပါပြီ။ စာရေးသူတို့ အင်းလေး ဖောင်တော်ဦးဘုရား၊ ဝက်သကင်ဆရာတော်(အင်းထဲ၌ သီတင်းသုံးကို ဖူးမြော်ရန်) ကုံလုံတောင်မှ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ ဟိုင်းလပ်ကားက ရှေ့ဆုံးကပါ။ ကုံလုံကျောင်းဝင်းမှ ထွက်ခဲ့၍ မကြာမီမှာပဲ ကားရှေ့၌ မြွေနက်ကြီးတစ်ကောင် ရှေ့က သွားပါသည်။ ကားရှေ့မှ အလွန်လျင်မြန်စွာပဲ သွားနေပါသည်။ ကားဒရိုင်ဘာနှင့် ရှေ့ခန်းမှ စာရေးသူနှင့် အဒေါ်က မြင်ကြပါသည်။ ကားရပ်ထားပေးပါသည်။

နောက်ခန်းမှ အဖွဲ့များက မေးလာကြပါသည်။ သူတို့တွေလည်း မြွေကြီးကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ တောင်ကွေ့သွားသောအခါ မမြင်ရတော့ပါ။ ကုံလုံတောင်စောင့်နတ်ကြီးက လိုက်ဖို့သည် ဟု စာရေးသူက ဝမ်းသာပါသည်။ အဒေါ်က ခန့်ရှည်တော့မှပဲဟု ရှေ့ခန်းအတွက် စိတ်ပူနေသည်။

စာရေးသူတို့ ပင်းတယ်ရောက်သည်တိုင် နောက်ကားများ မရောက်လာပါ။ အချိန်ကြာမှ ရောက်လာကြပါသည်။ ဒုတိယကား မှောက်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ချိုင့်ဝှမ်းစိုက်ခင်းမှ ပအိုဝ်းတိုင်းခင်းသားများက ပြေးလာကြ၊ ကူညီပေးကြပါသည်။ ကားမှာ နှစ်ပတ်သုံးပတ်လိမ့်ပြီး မှောက်သွားသည်ဟု ကူညီသူတို့က ပြောပါသည်။ ကားဒရိုင်ဘာ၊ စပယ်ယာ ဘာမှ မဖြစ်ပါ။ ရှေ့ခန်းမှ အဒေါ်နှစ်ယောက်က(ခေါင်း၌ ဖူးရောင်သူ၊ လက်နာသူ) ဒဏ်ရာမပြောပလောက်ပါ။ နောက်ခန်းမှ တရုတ်မလေးများ ထိပ်ပေါက်လက်နာ၊ ခြေနာဒဏ်ရာ ကြေပါသည်။ ခြေကျိုးလက်ကျိုးတော့ မဖြစ်ကြပါ။ ကုံလုံကျောင်း၌ ပုလင်းများဖြင့် ထည့်လာသော ဝက်သားကြော်၊ ဝက်အူချောင်းကြော်၊ ကြက်ကြော်များ တိတ်တိတ်စားကြပါသည်။ အဒေါ်နှစ်ဦးကလည်း မတားကြပါ။ ကုံလုံတောင်စောင့်နတ်ကြီးက အပြစ်ပေးတာပါ။

ဆရာတော်က အသားငါးစားခြင်း မကြိုက်ပါ။ သက်သတ်လွတ်နယ်ခြေပါ။ ဆရာတော်ကို မလေးစား၍ တောင်စောင့်နတ်ကြီး အပြစ်ပေးတာပဲ။ ဒုတိယကားကို နောက်မှ ကားများက ဖေးမကူညီခြင်း၊ ကုံလုံသွားကြသော ကားများက တွေ့၍ ကူညီကြခြင်းများ ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

ဒုတိယကားမှ လူများ ဆေးကုကြရ၍ အင်းလေးဖောင်တော်ဦးလည်း မဖူးရ၊ အင်းထဲမှ ဝက်သကင်ဆရာတော်ကို လည်း မဖူးရတော့ပါ။

စာရေးသူတို့ကတော့ (၁၃-၁၁-၁၉၉၁)နေ့ တစ်နေ့လုံး ဘုရားလည်း ဖူးရ၊ ဝက်သကင်ဆရာတော်ကိုလည်း

ပထဝီဇယ အောင်ဂါထာကို စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ရသေ့တောင်မြို့နယ် ကျောက်ထရုံကျောင်းမှာနေစဉ် ဘုရားဦးထီးထဲမှာ အမြဲတမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ရသည်။

ကျောက်ထရုံ ဆရာတော်ကြီး၏ အမြဲ လက်သုံးဂါထာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တက်ပြီးတိုင်း ပထဝီဇယအောင်ဂါထာကို (၃)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ရသည်။ ဂါထာ၏ အကျိုးအာနိသင် အစွမ်းထက်မြက်ခြင်းကို ဆေးသားဖော်ပြရလျှင် ရေးဖွဲ့၍ ကုန်နိုင်မည် မထင်ပါ။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ဖူးသော ဂါထာနှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြရလျှင်...

၁၉၄၄ ခုနှစ်က စာရေးသူတို့ ဆယ့်ကမ်းဒေသ ကျောင်းတောင်တိုက်နယ် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတစ်ခုတွင် စာရေး

သူကိုယ်တိုင် ပါဝင်သော ကြိန်တန်းကျေးရွာ ဘောလုံးအသင်းနှင့် မော်ထက်ကျေးရွာ ဘောလုံးအသင်း ရှုံးထွက်အဆင့် ကစားရပါသည်။

စာရေးသူတို့ ကြိုင်တန်းကျေးရွာ ဘောလုံးအသင်းက မော်ထက်ရွာ ဘောလုံးအသင်းကို နိုင်ခြေမရှိ ဖြစ်နေသည်။ မော်ထက်ရွာ ဘောလုံးအသင်းတွင် မြို့နယ်အဆင့် လက်ရွေးစင်(၅)ဦးခန့် ပါဝင်သည်။

စာရေးသူတို့ အသင်းတွင် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်ကနေ အပျော်တမ်းသဘော ဝင်ပြိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စုပေါင်းလေ့ကျင့်မှု မရှိပါ။

စာရေးသူတို့ ကြိန်တန်းကျေးရွာ ဘောလုံးအသင်းကွင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ပြီး သောအခါ အသင်းခေါင်းဆောင်လုပ်သူ စာရေးသူ၏ အစ်ကိုလတ်ကိုစ်သာကျော်က...

'ကဲ ယင်းတို့အားလုံး ငါ တိုင်ပေးတဲ့အတိုင်း

ပထဝီဇယ ဘောင်ဂါထာစာစွမ်း

အံ့အသိန်း

ပုံနှိပ်
(မင်းကု)

လိုက်ဆိုကြ
ပြောပြီး ဒီ ပထဝီဇယအောင်ဂါထာ
ကို ရွတ်ဆိုကြပါသည်။

ကျေးဇူးအောင် ကြီးစားပါ၊ ကစားပါ
ပြောပြီး ကစားကွင်းထဲတွင် နေရာ
ယူကြသည်။

ပထဝီဇယသုန္ဒရီ သဗ္ဗညုဇောတိပဏ္ဍလ
အသင်္ချေယံ မာရသေနံ ဇယောဇယတု မင်္ဂလံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ပထဝီဇယသုန္ဒရီ = ပထဝီဇယသုန္ဒရီ
အသင်္ချေယံ = အသင်ချေယံ
သဗ္ဗညု = သင်္ဃပညု
မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

အနက်အဓိပ္ပာယ်
ပထဝီဇယသုန္ဒရီ၊ မြေထုမခြား
ကြီးမားလွန်မင်း ကောင်းမြတ်သော
သည်းခံခြင်း ရှိထသော။ ဇောတိ
မဏ္ဍလ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကြည်ရာ
မှန်၍ မြေကြွန်မိပတိ တုမရှိ ကြံ့ခိုင်
ဇောတိမဏ္ဍိုင်၌။ အသင်္ချေယံ၊ သင်္ချာ
ဖွဲ့ယက် ရေတွက်မရ များပြားလှသော။
မာရသေနံ၊ ဗိုလ်ပါရဲမက် လက်နက်
စုံကျင်း တိုက်ဖျက်ခြင်းငှာ ချဉ်းကပ်
လာသော မာရ်နတ်စစ်သည်တော်
အပေါင်းကို။ သဗ္ဗညု၊ တရားဥသံ့
အလုံးစုံကို အကုန်သိတတ် ဘုရားရှင်
တော်မြတ်သည်။ ဇယောဇယတု၊
ပါရမီရှိန်အဟုန်ကြောင့် မြေဝသုန် ရိုက်
ဟည်းလျက် အောင်ခြင်းကြီး အောင်
တော်မူသကဲ့သို့။ တံထာ၊ ထို့အတူ။
မေ၊ ငါ့အား။ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဇယတု၊ အောင်ပါစေ
သတည်း။

ဂါထာကို (၃)ခေါက်(ပါဠိ)အတိုင်း
ရွတ်ဆိုကြပါသည် အသင်းခေါင်း
ဆောင်က...

'မင်းတို့အားလုံး ဂါထာရွတ်ဖတ်
ပြီးပြီ။ ဘာကိုမှ စိုးကြောက်နေစရာ
မလိုဘူး။ ကိုယ့်နေရာနဲ့ ကိုယ်တာဝန်

၈၆ နာဗျူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ညနေ(၄)နာရီ အချိန်တွင် ယှဉ်ပြိုင်
မှု စတင်ပါသည်။ လာရောက်ကြည့်ရှု
ကြသော ဘောလုံးဂါသနာရှင်များ
လည်း စာရေးသူတို့ ကြိန်တန်းကျေး
ရွာ ဘောလုံးအသင်းကို တစ်ခဲနက်
အားပေးကြသည်။

ဘောလုံး စတင် ကစားချိန်မှစ၍
ပထမပိုင်းတစ်ပိုင်းလုံး ဘောလုံးသည်
စာရေးသူတို့ ဂိုးရေယာအတွင်းမှာသာ
ဝဲနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှ မော်ထက်
အသင်းဘက်သို့ ရောက်သည်။

ပြစ်ဒဏ်ဘော (၁၀)ကြိမ်ခန့် ပေးရ
သည်။ ထောင့်ကန်ဘော (၈)ကြိမ်ခန့်
ကာကွယ်ခဲ့ရသည်။ ပထမပိုင်း ပြီးဆုံး
ချိန်တွင် ဂိုးမရှိ(သရေ) ဖြစ်နေပါသည်။

အားလပ်ချိန် (၁၅)မိနစ် နားပြီး
ဒုတိယပိုင်း ပြန်ကစားရာ မော်ထက်ရွာ
ဘောလုံးတစ်သင်းလုံး ကွင်းထက်ဝက်
ကျော် ဖိကစားထားသည်။ (၇)သမား
ကအစ ကွင်းလယ်ထိ တက်ရောက်
ကစားနေသည်။

ဒုတိယပိုင်း မိနစ်(၃၀)ကျော်ခန့်တွင်
စာရေးသူတို့ ကြိန်တန်းအသင်း
ခေါင်းဆောင် ကိုစံသာကျော်က ကြံ့
သလို ဖျက်ထုတ်လိုက်သော ဘောလုံး
သည် မော်ထက်(၇)သမား ကိုကျော်၏
(၇)ဝင်သွားပါသည်။

ကွင်းတစ်ခုလုံး ဆူညံသွားသည်
မထင်မှတ်ဘဲ (၇)ပေးလိုက်ရသော
မော်ထက်ရွာ ဘောလုံးအသင်းသည်
ချေပ(၇)ရရှိရေးအတွက် ကစားပုံ

ကြမ်းတမ်းလာပြီး (ဒိုင်)က အဝါကန်ပြ
သတိပေးသည်။

ထပ်ကာထပ်ကာ ကျူးလွန်လာ
သဖြင့် မော်ထက်အသင်းမှ အသင်း
ခေါင်းဆောင် သန့်လှယေနှင့်
မောင်အေးကျော်တို့ အနီကန်ပြ ထုတ်
ပယ်လိုက်ပါသည်။

မော်ထက်အသင်းသည် လူ(၂)
ယောက်လျော့ဖြင့် တစ်ဦးချင်း ကျွမ်း
ကျင်မှုနှင့် တိုက်စစ်ဆင်လျက်ရှိသည်။
ပွဲပြီးရန် (၅)မိနစ်ခန့်အချိန်တွင် စာရေး
သူတို့ ကြိန်တန်းအသင်းက တန်ပြန်
တိုက်စစ်ဆင်ပြီး ကန်တင်စနစ်ဖြင့်
ကစားလာရာ ပွဲကစားချိန် မိနစ်
(၉၀)တွင် ယောင့်ကန်ဘောမှတစ်ဆင့်
ဒုတိယအနိုင်(၇)ကို ရရှိလိုက်ပါသည်။

ပွဲအပြီးတွင် ကြိန်တန်းရွာဘောလုံး
အသင်းက မော်ထက်ရွာဘောလုံး
အသင်းကို (၂:၀)ဂိုးနှင့် အနိုင်ရရှိပြီး
ဖိုင်နယ်သို့ တက်ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။
ဖိုင်နယ်တွင် ပင်နယ်တီဖြင့် ပေါက်
တောရွာအသင်းကို အနိုင်ရ ဗိုလ်စွဲခဲ့
သည်။

ဤဂါထာ၏ အစွမ်းကြောင့်
အင်အားကြီးသူကို အနိုင်ရစွာ ကြံ့
ဖူးပါသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်ကတော့ လှေ
ထော်ပြိုင်ပွဲဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်
ဆရာတော်ထရုံကျောင်း ကပ်ကျော်
ဘုရားကြီးပွဲတော် (လှေ)ပြိုင်ပွဲတွင်
စာရေးသူပါဝင်သော ကျောက်ထရုံ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသားများ (လှေ)
ထော်အသင်းနှင့် ထီးစွဲကျေးရွာ(လှေ)
ထော်အသင်းတို့ နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲ
ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲဖြစ်၍ ပရိသတ်
များစွာ လာရောက် အားပေးကြသည်။
ပရိသတ်များ၏ ခန့်မှန်းချက်အရ
ဆရာတော်ထရုံကျောင်းသား (လှေ)
ထော်အသင်းသည် လူငယ်များ ဖြစ်နေ
၍ ထီးစွဲအသင်းကို နိုင်ခြေမရှိဟု ခန့်မှန်း
ကြေညာခဲ့ကြသည်။

ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းအရ (၂)ဖာလုံခန့်
ကွာဝေးသော နေရာမှ (၃)ကြိမ်
ထွက်ပြိုင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

(ပထမ)ပွဲစဉ်တွင် ကျောက်ထရုံ
ကျောင်းသားများ (လှေ)ထော်အသင်း
နိုင်ခဲ့သည်။ (ဒုတိယ)ပွဲစဉ် တောင်ပြိုင်ရန်

အသွားတွင် ကျောက်ထရုံကျောင်းသား
များ (လှေ)ထော်အသင်းသားအားလုံး
ပထဝီဇယအောင်ဂါထာကို သံပြိုင်ဆို၍
ပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယပွဲစဉ်တွင် ကျောက်ထရုံ
ကျောင်းသားများအသင်း အနိုင်ရ
သည်။ ထီးစွဲ(လှေ)က တပ်မကိုင်
ရေထဲ ပြုတ်ကျသွား၍ ဖြစ်ပါသည်။

(တတိယ)ပွဲစဉ်သည် အဆုံးအဖြတ်
ပွဲဖြစ်၍ ချောင်းကမ်းစပ်က အားပေးသူ
များလည်း သောင်းသောင်းဖြဖြ အား
ပေးကြသည်။

(တတိယ)ပွဲစဉ်တွင် (လှေ)နှစ်စင်း
အပြိုင် လှော်ခတ်လာသည်။ ပန်းတိုင်
သို့ ဝင်ခါနီး ကိုက်(၅၀)ခန့်အလိုတွင်
ထီးစွဲလှေသည် လှေဦးစိုက်၍ ရေထဲသို့
ငုတ်ဝင်သွားသည်။

ကျောက်ထရုံကျောင်းသားများ လှေ
ထော်အသင်း ပန်းတိုင်သို့ ဝင်ပြီး
အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့သည်။

ဤ ပထဝီဇယအောင်ဂါထာနှင့်
ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံများစွာ ရှိခဲ့

ဖူးပါသည်။ စာရှည်မည်စိုး၍ အနည်း
ငယ် မျှ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ထရုံ ဆရာတော်ကြီးက
ပထဝီဇယအောင်ဂါထာကို မိမိ
သက်စေ့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍နေစဉ် ရွတ်ဖတ်
လျှင် အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စ အတိုက်အခံ
ဟူသမျှကို အောင်နိုင်သည်ဟု မိန့်ကြား
ဖူးပါသည်။

စာရှည်များသည်လည်း အပြိုင်
အဆိုင် အတိုက်အခံများနှင့် ကြုံတွေ့
ကြလျှင် ယုံကြည်စွာ အဓိဋ္ဌာန်/သစ္စာ
ပြု၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါရန် တိုက်
တွန်းပါ၏။

အောင်မြင်မှု ရရှိကြပါစေဟု ဆန္ဒ
ပြုပါသည်။

[ဤ ပထဝီဇယအောင်ဂါထာ
အား သင်ကြားပေးခဲ့သော ကျောက်
ထရုံကျောင်း ဆရာတော်ကြီး
ဦးကောဝိဒဓမ္မအား ဦးစိုက်ပါသည်
ဘုရား...]

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

စာမျက်နှာ (၈၄)မှ အဆက်

အင်းလေး လက်ဆောင်ပစ္စည်း
အသွယ်လည်း ဝယ်ရပါသည်။
အင်္ဂလိပ်သက်ဆရာတော်မှ ချီးမြှင့်
သော ပရိတ်၊ ရလည်း ရပါသည်။
အင်္ဂလိပ်သက်ဆရာတော် ကျွေးမွေးသော
အင်္ဂလိပ်သားများလည်း စားခဲ့ရပါသည်။
အင်္ဂလိပ်သက်ဆရာတော်၏ အံ့ဩဖွယ်
ပစ္စည်းများ ရေးပြပါဦးမည်။
အင်္ဂလိပ်သားများ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
အားဖြင့်ပါစေ။

စာရှည် သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနိဋ္ဌိ
သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော
ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို
ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ
Sc.H.G.P. Dip Ed

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၁၁YR ၀၀၆၀၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့

ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဖော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်ညှာကိုင်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ခေါ်လာတာ

ဒါဆိုရင် ဦးဖော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်

ဟုတ်ကို ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ

ဪ... ဦးဖော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်နိုင်နေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်ညှာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းနိုင် ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်ညှာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ

ဦးဖော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုဝဲပါ

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မပြုခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညှာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန့်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညှာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ဝေါပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ပြု ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ဝေါပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒရောဂါများအတွက် ထ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ဝိုဝဲကြို ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်

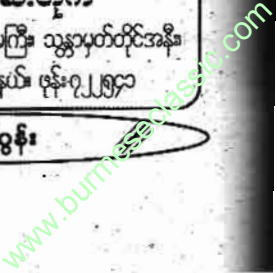
ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ

ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင်နာပြုမြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးနိုက် ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်

အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအရွတ် ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ဝေါပါးနေပါပြီ။ အာ ရုံကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အ မီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဝိုဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆ သုဗ္ဗလယ်မကြီး၊ သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး၊
ပြောက်တူရွာလမ်းပြနယ်၊ ဇွန် ၂၂၅၁

ဦးဖော်ထွန်း

ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရနှင့် ဝထေ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး

စေတီ

အရှင်ဘုတလင်

၏ ဘဝတော်ကြောင်းများ (၃)

သခင်လှမှ အဆတ်

ဘုတလင် ကြောင်ပန်းတောရ

ဆရာတော်သည် ကြောင်ပန်းတောရတွင် (၅)နှစ်နေ၍ တရားဟောခြင်း၊ နှစ်ပြုခြင်းဖြင့် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကောင်းတိုက်ကို တပည့်များအား လွှဲအပ်ကာ တောရအနီး “ဘုန်းထူ” နာမည် တစ်ပါးတည်း ဝါဆိုကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ဘိက္ခုတ်သော် မုံရွာမှ မိုင်(၂၀)ခန့် အကွာ မုံရွာ-ဘုတလင် ကားလမ်း အလယ်ဘက်၌ရှိသည့် ဂျင်မယ်တောရ အနီး ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံး၏။

သီတောရတွင် သုံးနှစ်နေပြီးနောက် ဘုတလင်၌ အနီး တောအုပ် မန်ကျည်း မြစ်ဘက်၌ ရုက္ခမူကျောင်းဖြင့် စတင်ကာ ၁၂၇၄ ခုနှစ်တွင် ကြောင်ပန်းတောရ ဝေါပေါက်ခဲ့လေသည်။

စိတ်အကြံသိသူ

ဂျင်မယ်တောရတွင်နေစဉ် လယ်တီလယ်တော်ကြီးသည် မကြာခဏ ကြွလာတတ်လေ့ရှိသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် ဂျင်မယ်တောရသို့ လယ်တီဆရာတော် ဆရာကလာသောအခါ...

ဆရာတော် ယှဉ်ယဉ်နေရာအရောက် ရောက်သည့် စိတ်ကုသည် ယှဉ်ယဉ်နေရာ ရောက်သည့် စိတ်ပေါ်သည် ယှဉ်ယဉ်ခြင်း လျှောက်တင်၏။ လယ်တီဆရာတော်က...

ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ကိုယ်ထားရ

ရဟန္တာအဘိဓာန်များ အလိုအလျောက် ကြွလာသည့် ဂျင်မယ်တောရတော်တော်တော်

တယ်ထူး တော်တော်ကြာရင် သူများက စွန့်ပြီးလိမ့်မယ်

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ မကြာမတင်ကာလတွင် လွှဲအပ်ရာ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ဝဇ

သူကြီး ဦးဝန်က ဆရာတော်ထံသို့ ကလေးတစ်ယောက်အား သင်တန်းသို့ သုံးလုံးလှူဒါန်း၏။ ကလေးက တစ်လုံးကို ဝှက်ထားကာ နှစ်လုံးသာ ကပ်လှူရာ...

'တစ်လုံးကို ဘယ်မှာထားခဲ့သလဲ' ဟု မေး၏။

လမ်း၌ ဝှက်ထားကြောင်း လျှောက်တင်သဖြင့် ပြန်ယူခိုင်းကာ အာဒိန္နဒါနာကံကို ကလေး နားလည်အောင် ဟောကြားဆုံးမတော်မူသည်။ ထို့နောက် ထိုတစ်လုံးကို ပြန်စွန့်တော်မူ၏။

ထို့အပြင် တောရ၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ သရက်ခြံမှ ဒါယိကာမကြီးက ခင်ပွန်းအား ဆရာတော်ထံ သရက်သီး(၅)လုံး ကပ်လှူစေ၏။ ဒါယကာကြီးက (၃)လုံးသာ ဆက်ကပ်သည်။ ဆရာတော်က (၂)လုံးကို ဘုဉ်းပေး၍ (၁)လုံးကို ပြန်စွန့်၏။ "လမ်းမှာ သိမ်းထားတဲ့ နှစ်လုံးနဲ့ ပေါင်းရင် သုံးလုံးဆိုတော့ မင်း ဝ, ပါ တယ်ကွယ်" ဟု မိန့်တော်မူရာ ဒကာကြီးမှာ ဝန်ချတောင်းပန်လေသည်။

ဆရာတော်သည် စိတ်အကြံသာမက အနာဂတ်ကိုလည်း သိတော်မူသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၇၉ ခုနှစ်တွင် လယ်တီဆရာတော် ဩဝါဒအတိုင်း မုံရွာမြို့နယ်၊ သမန္တာရွာ မြတ်စောကျောင်းတွင် သုံးလမျှ တရားဟောကြားသီတင်းသုံးကာ ဝါဆိုခါနီးတွင် အလုံမြို့ ယာကြီးကုန်းတောရသို့ ပြောင်းရွှေ့ ဝါကပ်တော်မူသည်။

သမန္တာရွာမှ မောင်စံ၊ မောင်ဖြူစသည့် ကျောင်းသားသုံးလေးဦး လိုက်ပါလာကြသည်။

တစ်နေ့တွင် နွားကျောင်းရင်း သီချင်းဆိုသံ ကြားရသဖြင့် အသံရှင်ကို

မောင်စံ၊ မောင်ဖြူတို့အား ကျောင်းသို့ သွေးဆောင်ခေါ်လာစေသည်။ ကျောင်းရောက်လျှင် အသံရှင် မောင်ကျော်ရ၏ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ကာ ချောမော့သိမ်းသွင်းသည်။

ကျောင်းတွင် ပျော်ပိုက်လာသော အခါ မိတဖျားထံမှ အလှူခံ၍ သာမဏေဝတ်ပေးသည်။ ရှင်တိတ္ထဖြစ်လာ၍ ညီမောင်ကျော်တို့၊ မောင်ဘသိန်းတို့လည်း ကျောင်းသားများ ဖြစ်လာကြ၏။

တစ်နေ့၌ ညီအစ်ကိုသုံးဦးကို ခေါ်၍...

'မောင်တိတ္ထက ကြီးရင် ဘုန်းကြီးပယ်၊ အသက်တော့ ဖျတ်ဘူး၊ မောင်ကျော်တို့က (၄၀)ကျော်ရင် လူထွက်ပြီး သားတစ်ယောက် ရှေ့ သေပယ်၊ မောင်ဘသိန်းကတော့ ဘာမှ ဖြစ်ဘူး'

ဟု မိန့်တော်မူသည်။

မောင်တိတ္ထသည် နောင်သော် ကြောင်ပန်းစတုတ္ထဆရာတော် ဖြစ်၍ အောင်မြင်ကျော်ကြားသော ကျမ်းပြုဆရာတော် ဖြစ်လာ၏။ သက်တော် (၅၉)နှစ် ၁၃၂၆ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

မောင်ကျော်တိုးသည် အသက် (၂၀)နှစ် ၁၂၉၄ ခုနှစ်တွင် လယ်တီတိုက် ခဏ္ဍသိမ်၌ လယ်တီ ဒုတိယဆရာတော် ဦးဉာဏောဘာသအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်၏။ ဦးပဏ္ဍဝဘွဲ့မည်တွင်၏။

၁၃၁၄ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုတလင်မြို့ မြေတိုင်းအင်စပက်တော် ဦးခင်ထွန်းကို 'ငါ အသက်(၄၀)ကျော် လာပြီ။ ဘာမှ မဖြစ်သေးဘူး။ ဆရာတော်ကြီး ငါ့ကို ဟောတာတော့ လွဲပြီထင်တယ်' ဟု ပြောသည်။

ထိုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင် သေကောင်

ပေါင်းလဲ အဖျားရောဂါ စွဲသဖြင့် "ရဟန်းဝတ်ဖြင့် လူပြည် ကြားမမြဲ၊ လူဝတ်နှင့် နေရတာက ကောင်းဦးမယ်" ဟု သဘောရကာ လူထွက်လေသည်။

၁၃၁၇ ခုနှစ်တွင် သားရိုးကုန်းရွာသို့ ဒေါ်တင်မြင့်နှင့် အကြောင်းပါ၍ ၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် သားတစ်ယောက် မွေးလာ (၁)လသားတွင် ကွယ်လွန်၏။ ထိုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၆)ရက်နေ့တွင် (ဦးပဏ္ဍဝ လူထွက်) ဦးကျော်တိုးခေါ် ဆရာကျော် အနိစ္စရောက်၏။

မောင်ဘသိန်းမှာ နောင်တွင် ဆရာတော် တရားပွဲများ၌ ဦးစွာ သံဃေဂါထာ ရွတ်ဖတ်ရသူ တရားထောင်တပည့်ကြီး ဖြစ်လာလေသည်။

လယ်တီဆရာတော်၏ တရားထောင်များကို ကျောက်စာတိုက် တည်ခဲ့တပည့် ပန်းသာဆရာတော်(ဒုတိယ) ကြောင်ပန်းဆရာတော် ဦးသုဇာတနှင့်အတူ ချင်းတွင်းမြစ်ညာ မော်လိုမြို့သို့ကြွရာ ဦးဘိုးသ၊ ဒေါ်ချိန်သာတို့က ပင့်လျှောက်သဖြင့် သူတို့အိမ်သို့ ကြွရသည်။ ရောက်သော် ဆရာတော်ကြီးက...

'အောင်ယယ် မင်းတို့မှာ ဦးပွင့် ထက်ထက် ပြက်ပြက်ကလေး တစ်ပါးရှိသကဲ့။ ငါ့ဆရာကျော်ရင်တော့ ကောင်းမှာပဲဟေ့၊ ထိုပစ္စေတ္တာ ပိုပိုဦးပယ်ကွယ်'

ဟု မိန့်ကြား၏။ နောင်သော ဦးဘိုးသ၊ ဒေါ်ချိန်သာတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟမ ရဟန်းတော် ဦးဝိရိယသည် ကြောင်ပန်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိကာ တတိယဆရာတော် ဖြစ်လာ၏။

နောက်ဆုံးကာလ
ကြောင်ပန်း ဆရာတော်ကြီး
အရှင်ဣန္ဒကသည် ဝက်ရဲတောတွင်
F.12B. April, 2014

သီတင်းသုံးစဉ် (၁၃၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၃၆၅ ခုနှစ်အတွင်း) ဝိဇ္ဇာပေးသည့် ဆေးကို ဘုဉ်းပေးရသဖြင့် ရောဂါ ဆေးနာ ထူးထူးထွေ နှိပ်စက်ခံရခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပေ။

၁၂၈၈ ခုနှစ်အရောက်တွင် ကျေးဇူး နှင့် လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ကျမ်းစာ များကို ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်ရန် ဦးဆောင်ကြိုးပမ်းနေစဉ် တန်ဆောင် မြန်မာအရောက်တွင် ရုတ်တရက် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းကာ သမားတော် များ ကြိုးစားကုသသော်လည်း သက်သာလာခြင်း မရှိဘဲ ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်း(၄)ရက်နေ့အထိ နံနက် (၁)နာရီတွင် တစ်ဘဝခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်း ဆော်မှုသည်။

ရှင်ကလောင်တော်ကို (၁၅)ရက်ခန့် နေကာလအတွက် မှတ်တမ်း မရှိပေ။

လယ်တီဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူ ချိန်ကာ လယ်တီတိုက်တွင် မှန်စီရွှေချ ဆင်သလား ပြင်ဆင်ထားသော် နည်း အလောင်းတော် သယ်ယူခွင့် ရသဖြင့် အချည်းအနီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဘုရားအကြာတွင် ကြောင်ပန်း ဆရာတော် ပျံတော်မူရာ လယ်တီ ဆင်သရာတော်က အများနှင့် နီးကပ်၍ ကြောင်ပန်းဆရာတော်နှင့် ဆက်သလျှင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြ

ရက် သံယာ(၃၀)အား ခေါင်းတလား

ကို ခေါင်းတလားဖြင့် ပို့ဆောင်စေသည်။

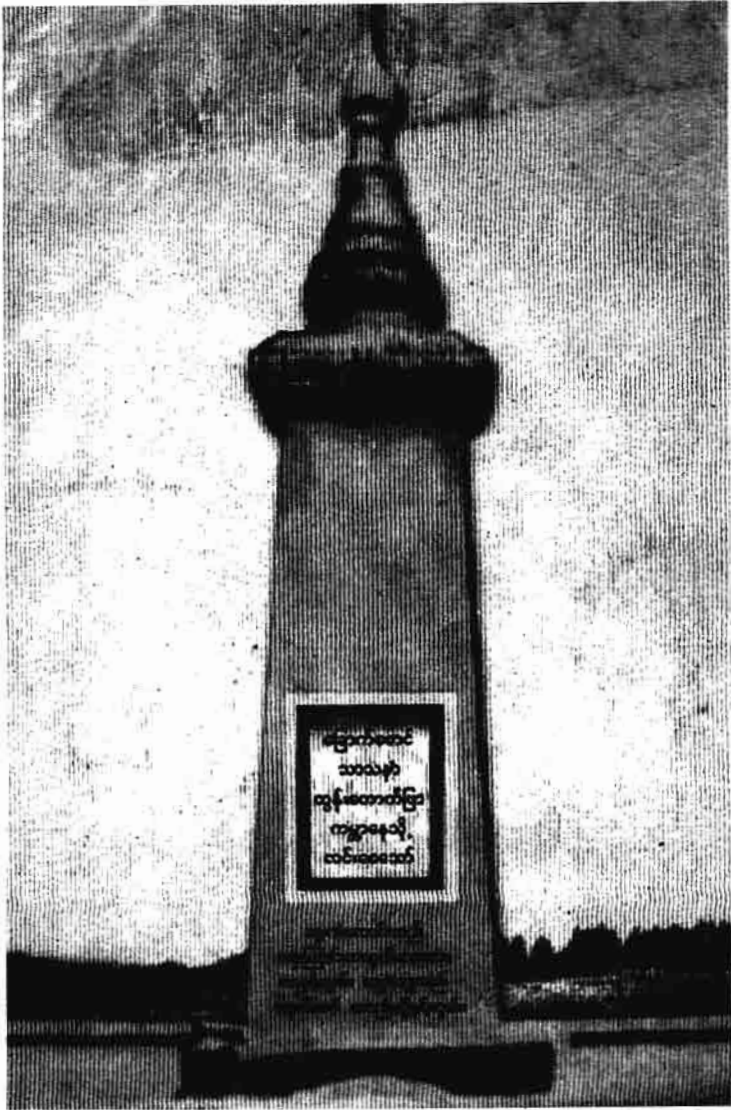
သို့ခေါင်းတလားတွင် ရုပ်ကလောင်

ကို သည့်သွင်းပူဇော်ပြီးနောက် တန်ခူး

လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့ အန္တိမတေဇော

တော်အထိ ကျင်းပပူဇော်ကာ ကြွင်း

ကျန်ခဲ့သော ဖန်လုံး ပုလဲရွဲလုံးအသွင်

• ကန်တော်မှ လယ်တီကြောင်ပန်း ရဟန္တာတော်တို့

ဆရာတော်ကြီး ပြုစုစီရင်သည့် ကြောင်ပန်းဝိပဿနာကျမ်း (၆)စောင် ကို ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်၍ ဣန္ဒကစေတီ အရှေ့ဘက်တွင် ကျောက်စာတိုက် ပြုလုပ်ပူဇော်ထားကြ သည်။

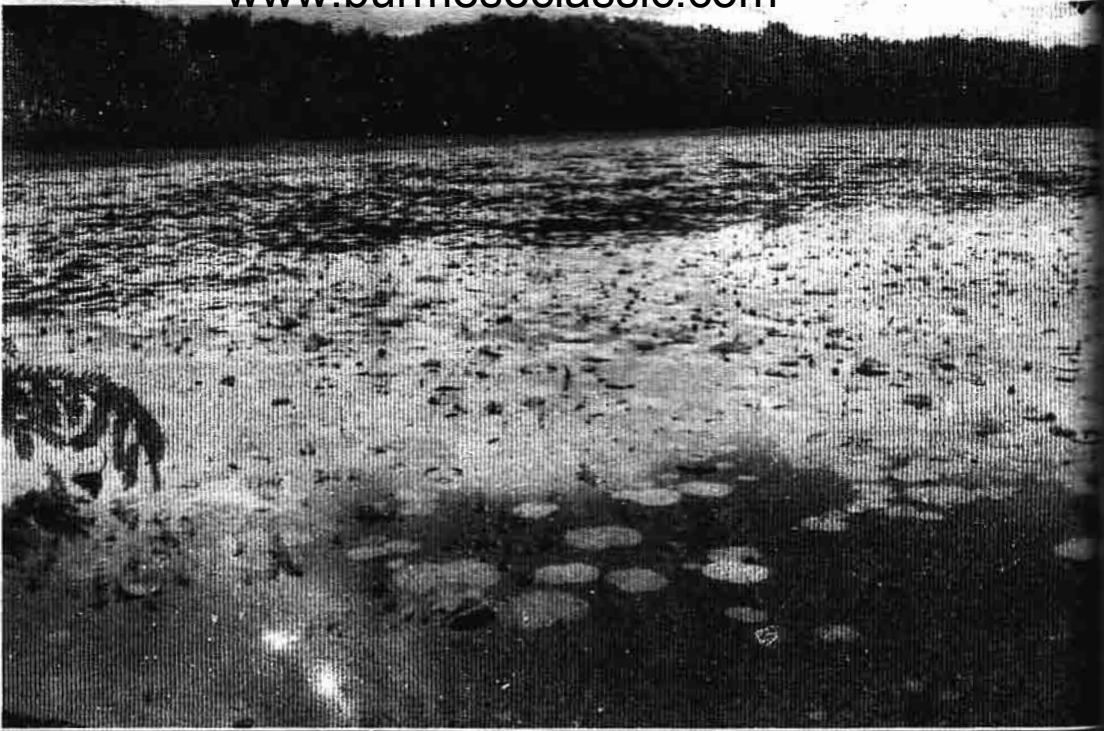
ထိုခြောက်စောင်တွဲကျမ်းကို အမြတ် အစွန်း ပဓာန မထားဘဲ ကုန်ကျငွေ ပမာဏဖြင့် ကြောင်ပန်းတိုက်ရင်း (ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရ)တွင်

ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြောင်း သိရှိရသဖြင့် ဆရာအတွက် ဝယ်ယူဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ကြောင်ပန်းကန်တော်ကြီး

ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဣန္ဒက ထေရုပ္ပတ္တိကို လေ့လာပြီးသောအခါ လက်ရှိဆရာတော် ဦးအာလောကက ကြောင်ပန်းကန်တော်ကြီး ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ကျောင်း မြောက်ဘက် ကျောင်းပိုင်မြေပင် ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

◆ ကြောင်ပန်း ကန်တော်ကြီးအဖြင့်

သော်လည်း အုတ်တံတိုင်း ကာရံကာ သီးခြား ပြုပေးထားသည်။

ဥပုသ်သီလ တည်ဆောက်သူ၊ တရားအားထုတ်သူများ သာမက မည်သူမဆို အေးချမ်းစွာ လာရောက် အပန်းဖြေနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရေကန်ကြီးမှာ ဆယ်ဧကမျှ ကျယ်ဝန်း၍ ပဒုမ္မာကြာပင်များ ပေါက်ရောက်နေကြသည်။ ကြာပန်းပွင့်ချိန်တွင် ရေကန်မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံး ပဒုမ္မာကြာများဖြင့် လှပမွှေးကြိုင်စွာ ပြည့်နှက် တန်ဆာဆင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ကန်၏တောင်ဘက် ကန်ပေါင်မှ ရေလယ်ကျွန်းသို့ သွားနိုင်သောလမ်း ရှိသည်။ တစ်စ ကောလာသော ကန်ကို ဌာနဆိုင်ရာမှ စက်ယန္တရားအကူအညီဖြင့် တူးဖော်ကာ ရေလယ်ကျွန်းနှင့် ချဉ်းကပ် လမ်းကလေးဖြစ်အောင်

ပြ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆည်ဖို့ထားကြောင်း သိရသည်။

ကြောင်ပန်း (ပထမ)ဆရာတော်ကြီးသည် အတိတ်အခါက ယူခြားသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခဲ့သည့်အတွက် ရောက်ရာနေရာတွင် အေးတွက် မကြောင့်ကြရ လွယ်လွယ်ကူကူပင် ရတော်မူသည်။

ကုတော်၊ ကတိုး၊ ရွာမွန် သုံးရွာကြား ကြောင်ပန်းတောရဟန်း ဆရာတော် ပြောင်းရွှေ့သွားပြီးနောက် ထိုကျောင်း၌ရှိသော အတွင်းတို့သည် တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်တော့သည်။

ယခု တည်ရှိသော ဘုတလင်ကြောင်ပန်းတောရဟန်း ဆရာတော်ကြီး ပျံ့ပွားတော်မူပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီး လက်ထက်က တူးခဲ့သော လေးထောင့်ပုံထောင် တွင်းကလေးသည် တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ် သွားတော့သည်။

ထိုတွင်းကလေးသည် ရေပထက်တော့၍ တွင်းသစ်တစ်တွင်းကို အတောင် (၆၀) အထိ တူးသော်လည်း ရေပထက်၌ ပြန်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီးလက်ထက် ပျဉ်ထောင့်တွင်းကလေးမှာ ဆယ်တောင်ခန့်သာ နက်သည်။

ဟူ၍ မှတ်တမ်းပြုခဲ့ကြသည်။ ပထမဆရာတော်လက်ထက်က တွင်းကလေးမှာ ကန်ကြီးအနီး တောင်ဘက်က လျက်တွင်ရှိသည်။ နောင်တွင် စက်တူးတွင်း တူးဖော်ထားသည်။

ဆရာတော် ဦးအာလောကထင်မြင်ချက်ကား ရှေးက ကန်ပြည့်နေသဖြင့် အနီးတွင် စိမ့်တွင်းအဖြစ် ရေ လွယ်ကူစွာရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရာသီဥတု ပြောင်းလဲကာ ကန်လည်းကော၍ ရေမနေတော့သဖြင့် ဖြစ်ရာ စိမ့်တွင်းလည်း ရေခန်းရေခဲ

စက်ရေတွင်းခေါ် အဝီစိတွင်းတူးသည်။ ထို့ကြောင့် ဆယ်ဧကခန့်ရှိသော ကြောင်ပန်းရေကန်ကြီး အစဉ်အရေနေစေရန် ပြန်လည် တူးဖော်ဆည်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

• ရေလယ်ကျွန်း

အယူမှားတဲ့ဘုန်းကြီး

တွေ့မြင်နေရသော ရေလယ်ကျွန်း နေရာတွင် ယခင်က နဘူးချုံများရှိ၏။ ဆရာတော် ဦးကုန္ဒကသည် နဘူးချုံကြီးအောက်တွင် တရားအားထုတ်နေစဉ် နွားသတ်သမား နှစ်ဦးသည် နွားကြီးတစ်ကောင်ကို သတ်ရန် နွားသတ်ရုံသို့ ဆွဲသွားကြသည်။ နဘူးချုံအနီးမှ ဖြတ်သွားစဉ်...

'ဒီတောထဲမှာ အယူမှားတဲ့ ကိုယ်တော်တစ်ပါးရှိတယ်'

'ဟာ... ဟုတ်လား ဘယ်လိုများ အယူမှားနေတာလဲ'

'လူမရှိဘူး။ နတ်မရှိဘူး။ မိန်းမယောက်ျား မရှိဘူးလို့ ပြောနေတာ'

'ဪ... သနားစရာပဲနော် ထိုသို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုသွားကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးက...

'နွားသတ်သမားတွေက မှားတယ်ဆိုရင် တော့ ပိုတရားက မှန်နေပြီကွ'

ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခမောင်းခတ်တော်မူသည် ဆိုလေသည်။

ယခုအခါ ပြန်လည်၍ ဆည်ဖို့ပြုပြင်ထားသော ရေလယ်ကျွန်းပေါ်တွင်

အရိပ်ရသစ်ပင်နှင့် ထိုင်စရာ သစ်တုံး ဖြတ်စများ ပြုလုပ်ပေးထားသည်။

သစ်ပင်ရိပ်နှင့် ကန်ပြေပြေကျယ်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာသော သဘာဝလေကြောင့် ကြည်လင်လန်းဆန်း အေးချမ်းလှသည့် နေရာကလေး ဖြစ်သည်။

အဝင်လမ်းတွင် စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်၊ ကားဘီးရာများ ခြေရာများ တွေ့ရသဖြင့် ဆရာတော်၏ ဒါန မြောက်သည်ဟု မှန်းဆမိသည်။

ကြောင်ပန်းတရားနှင့် ပတ်သက်၍

ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒက ဟောကြားသော တရားနှင့် ပတ်သက်၍ နွားသတ်သမားများသာမက မန္တလေးမြို့မှ သံဃာများလည်း သို့လော သို့လော သံသယရှိကြသည်။ ကြောင်ပန်းတတိယဆရာတော် ဖြစ်လာမည့် ဦးစီရိယလည်း ထိုသို့ တွေးထင်ခဲ့သည်။

ဦးစီရိယသည် ဝံသာနုရက္ခိတ အသင်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာပြီး နောက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက လိုက်လံ ဖမ်းဆီးမှုကြောင့် လူဝတ်လဲကာ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ လမ်းကြိုသဖြင့် သူ၏ ဦးရီးတော် ဦးသုဇာတ သီတင်းသုံးရာ ဘုတလင်ကြောင်ပန်းတောရသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်သည်။ ဦးရီးတော်မှာ အလုံမြို့သို့ ရောက်နေသဖြင့် မတွေ့ခဲ့ရပေ။

ပုတီးတစ်ကုံးဖြင့် စကြိုလျှောက်နေသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးသာ တွေ့ရသည်။

'ကြောင်ပန်းဆရာတော် ဘယ်မှာ ရှိသလဲ'

ဟု မေးရာ...

'ငါပေါ့ကွ'

ဟု ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ပြသည်။

မန္တလေး၌ရှိစဉ် သတင်းကြားရသည်မှာ ကြောင်ပန်းတောရဘုန်းကြီးမှာ အယူလွဲနေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ၊ သတ္တဝါမရှိ၊ အသက်မရှိ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဆိုတာလည်း မရှိ၊ ယောက်ျားမိန်းမလည်း မရှိဟု လွဲမှားစွာ ဟောပြောနေသည်ဟု သိထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးစီရိယသည် သိရှိထားသည့် အယူလွဲမှားနေသည်ဟူသော အကြောင်းကို စုံစမ်းလိုစိတ် ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့်...

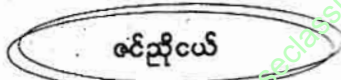
'အရှင်ဘုရား ဘာတရားတွေ ဟောပါသလဲ'

ဟု လျှောက်၏။ ဆရာတော်က...

'မင်းဟာမင်း ဆုံးဖြတ်ပေါ့ကွာ၊ ငါ ဟောနေတုန်းတော့ ဖြတ်ပေးနဲ့၊ ယှင်းတာရှိရင် ပြီးပုပေး'

ဟု ဆိုကာ မျက်စိစုံမှိတ်လျက် တစ်နာရီခန့်ကြာအောင် ဟောလိုက်၏။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

ဆေးသုံး

ဝိညာဏ်ကျုံး ပမ်းနည်း

ဣန္ဒြေ
(မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဇရာဓဗြ)

အဂ္ဂိရတ်လောကတွင် ဆေးသုံး
ဓာတ်လုံးများအနက် စိန်ဓာတ်လုံးသည်
အဂ္ဂိရတ် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကြသော
ဆရာများသာလျှင် ဖမ်း၍ အသုံးပြုနိုင်
ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စိန်သည်
အာကာသဓာတ် ဖြစ်သည့်အလျောက်
အဖမ်းရခက်၊ မီးမကျွမ်းကျင်လျှင် ဘာ
မှမရဘဲ လုပ်မောသာ အဖတ်တင်
တတ်ပါသည်။

အဂ္ဂိရတ် ဝါသနာရှင်များကိုလည်း
ဆေးအသုံးပြုနိုင်မည့် ဓာတ်လုံးများကို
ဘဲ မိမိလေ့လာ မှတ်သားရသမျှကို
တင်ပြလိုပါသည်။

ဆေးအသုံးဓာတ်လုံးရှိလျှင် မိမိ
ကျန်းမာရေး၊ သူတစ်ပါးကျန်းမာရေး
တို့ကို စောင့်ရှောက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် စိန်ဓာတ်လုံး၏ ဆေး
အစွမ်းထက်ပုံကို **မဟာဂန္ဓာရီ
ပိဇ္ဇမိဂ်ကျမ်း၊ ဓာတ်သမုဒ္ဒရာကျမ်း
များမှ** နည်းနာ နိဿယတို့ကို တင်ပြ
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

**မဟာဂန္ဓာရီ ပိဇ္ဇမိဂ်ကျမ်းမှ
စိန်ဓာတ်လုံး တည်နည်း**

လင်္ကာ

ပြဒါးနှင့်စိန် နှိုင်းချင်ချိန်(လေးတူချိန်)
အဟော်လိမ္မာ (မီးကိုဆိုသည်) နာသတ်ပါ။
ဤလင်္ကာအတိုင်း ကောက်ယူလျှင်
ပြဒါး၊ စိန်၊ နာ ၎င်းသုံးမျိုးကို
အလေးတူ ယူရပါသည်။ (နာပိုနေလျှင်

**ပို၍ကောင်းပါသည်။) အဓိက ပြဒါး
နှင့်စိန်သည် အလေးချိန် တူညီမှုရှိရ
ပါမည်။**

ထို ဆေးပစ္စည်းများ စုဆောင်းပြီး
ပါက ပထမဆုံး နံပါတ်(၃)လုံ တစ်လုံး
တွင် နာ(ခဲ)ကို အရေကျိပ်ပါ။ နံပါတ်(၁)
လုံဖြင့် ပြဒါးကို မီးဖြင့်နွေးထားပါ။
နာ အရည်ပျော်သောအခါ အောက်သို့
ချ၍ (သဲခွက်တွင်ဆွဲချ) နာထိပ်တင်းချိန်
မှာ ပြဒါးကို ဖြည်းဖြည်းလောင်းထည့်
လိုက်ပါ။ ပြဒါးနှင့်နာ တွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်
ပါသည်။

နာနှင့်ပြဒါး ပေါင်းစပ်သွားသည့်
အချိန်မှာ မီးတွင်ပြန်ထည့်၍ မီးနွေးနွေး
ဖြင့် ပြန်ကျိပ်ပါ။ စိန်ကို အတုံးငယ်
လေးများ ပြုလုပ်ထား၍ (မူးစ၊ ပဲစ
ထုထောင်း၍) ၎င်း အရည်ပျော်ချိန်တွင်
တဖြည်းဖြည်း ထည့်သွားပါ။

တစ်တုံးပျော်လျှင် နောက်တစ်တုံး
ထည့်ထည့်သွားပါ။ အားလုံး ညီညွတ်
ပေါင်းစည်းသွားလိမ့်မည်။ မီးပိုပေါ်တွင်
ကြိုထားလျက် မွှေပေးပါ။

ထိုအချိန်တွင် မီးကိုညှင်းညှင်းလေး
သာပေးပါ။ မွှေလည်းမွှေပေးပါ။ လုံကို
ပိတ်မထားပါနှင့်။ တဖြည်းဖြည်း ပြာများ
ထွက်လာပါလိမ့်မည်။ ပြာထွက်ရပ်
သည်အထိ မီးသွင်း မွှေပေးပါ။

ပြာထွက်ရပ်သွားသောအခါ နာနှင့်

အခြား မြင်းသီလာခိုးများ စင်ကြယ်
သွားပြီဟု မှတ်ပါ။

ထိုအခါ ချော်နှင့် (၇)လုံခန့် ထိုးပေး
ပါ။ (၇)လုံပြည့်လျှင် ထိုဓာတ်လုံးကို
ဓာတ်ငုတ်ရောဂါ (ဒုလာ)အတွက်
အသုံးပြုနိုင်ပြီဟုမှတ်ပါ။

ဤနည်း အလွန်လွယ်ကူ၍ ထိ
ရောက်သောနည်းဖြစ်၍ အထင်မသေး
လိုက်ကြပါနှင့်။ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်၍
သုံးစွဲကြည့်ပါ။

ဓာတ်လုံးကို ရေနှင့်ပြုတ်၍ ချိုး၊
ထမင်း ချက်လျှင် ထည့်၍ချက်စား၊
နှမ်းဆီနှင့် ဆီချက်၍ လိမ်းပေး။
အညောင်းသမား၊ ဒုလာသမားများ
သိသိသာသာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ
ရမှာ ဇရာနိဖြစ်ပါသည်။

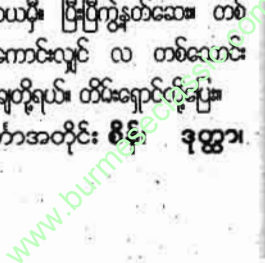
ဤအဆင့်တွင် မနေလိုသေး၍ ရှေ့
ဆက်တက်လိုလျှင်...

ဓာတ်သမုဒ္ဒရာကျမ်းမှ

စိန်ဓာတ်လုံး တက်ရန် တစ်နည်း

လင်္ကာ

စိန် ဒုတ္တာ ကန် ထန်သား (ထယားကန်)
ယမ်း လက်ချား အမျှ၊ သံပရာပျော်ကာ
ကြိတ်(လုံပိတ်၍) လုံပိတ်၍ ထိုရမည်။ ရ
သတ္တကာယဗို၊ ပြီးပြီကွန်ဆေး၊ တစ်
ယောက်ကောင်းလျှင် လ တစ်လောင်း
လူစိုလ်ချေတို့ရယ်၊ တိမ်းရှောင်လို့ပြေ၊
ဤလင်္ကာအတိုင်း စိန်၊ ဒုတ္တာ၊

ထန်းသားကန့်၊ ယမ်း၊ လက်ချား
၎င်း (၅)ပါးကို အလေးချိန်တူယူ၍
ကြိတ်ပြီး သံပရာရည်နှင့်နယ်၊ နေလှမ်း။
၎င်းနည်းအတိုင်း (၇)ရက်ပြည့်လျှင်
သင့်လျော်သော လုံတွင်ထည့်၍ မီးလျှံ
မှစ၍ ထိုးပါ။

တဖြည်းဖြည်း မီးလျှံမှစ၍ထိုး မီး
လတ်အထိ ထိုးပါ။ ချော်နည်းသွားလျှင်
ချော်ဟောင်းတွင် ချော်သစ်ထပ်ထည့်၍
ထိုးသွားပါ။ (၂၇)လုံခန့် ထိုးမိသောအခါ
ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြုသည့်
ဆေးကုတတ်လုံးအဖြစ်သို့ ရောက်လာ
သည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

စင်ကြယ်သော ဓာတ်လုံးဖြစ်၍
အဟိုက် အဖုအထစ် အပေါက်ကင်း
ပြီးလျှင် လုံခြောက်ပြင်းပြင်း ခပ်နာနာ
ဆက်လက်ထိုးပါ။ တောဇောရသော
လုံသေများဖြင့် ကျင်းနိုင်ပါသည်။ မီး
တောဇော သွင်းသည်ဟုမှတ်ပါ။

ထို့နောက် ဓာတ်တောဇောသွင်းရန်
မှာ ဓာတ်လုံး(၁)ကျပ်သားရှိလျှင် စိန်
အစိမ်း (၁)ရွေးသားခန့်ကျွေးပါ။ ကျွေး
သောအခါ ဖိုကိုရပ်ထားပါ။ အံကိုက်
အဖုံးကို ဖုံးပေးပြီးလျှင် မီးသွေး
ပြန်အုပ်၍ လုံတခိုင်ထိုး။

ကျွေးစဉ် အညစ်အကြေး မကင်း
သေးသောကြောင့် (၂)လုံ၊ (၃)လုံ
ဆက်ထိုးရတတ်၏။ နောက်လုံများ၌
ကား လုံတခိုင် ထိုး၍ နောက်တစ်နေ့
ပြန်ကျွေးနိုင်သည်။

လိုရင်းမှာ အညစ်အကြေး မတင်
နေမှ။ ဓာတ်လုံးသည် ရှိရင်းစွဲအလေး
ချိန် ရှိနေမှသည် လိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုဓာတ်လုံးသည် ကြည်လင်
တောက်ပြောင်လျက် ကျန်းမာရေး
အကျိုးနှင့် အဆိပ်အမျိုးမျိုးတို့ကို လွန်
စွာနိုင်နင်းပါသည်။

ပယောဂကြောင့်ဖြစ်သော အကိုက်

အခဲကို ဓာတ်လုံးနှင့် ဆီကိုချက်၍
လိမ်းပေးရုံဖြင့် တစ်ခဏခြင်း ချမ်းသာ
သွားစေနိုင်ပါသည်။ ရိုးရိုးကိုက်ခဲရာ၌
ကား ဆိုဖွယ်မရှိပြီ။

ပယောဂကြောင့် မျက်စိနီရဲ တင်း
ရောင်ပြီးလျှင် မကြည့်နိုင်အောင်ဖြစ်
လျက် အော်ပြီးနေရာ၌ ရေခန်းနှင့်
၎င်းဓာတ်လုံးကို ကျိုးပြီး ခတ်ပေး။
လိမ်းပေး သောက်စေခြင်းဖြင့် နတ်
ဆေးပမာဏ အလားကဲ့သို့ အကျိုး
တရား များသည်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။

အဆိပ်အမျိုးမျိုးကို နိုင်နင်းရာ၌
ထိုဓာတ်လုံးကို ကိုင်၍ အဆိပ်ပြင်း
သော မြွေကိုကျော်မိလျှင် ထိုမြွေ
သေသည်အထိ ဖြစ်ရ၏။ ပါးပျဉ်းထ၍
ဒေါသမာန် ရှုနေသော မြွေဟောက်ကို
ဓာတ်လုံးကို တုတ်တံတွင်ချီ၍ ပြန်ဖြင့်
ခေါင်းမထောင်နိုင်ပေ။

ဓာတ်တို့မည်သည် အစိန္တေယျမျိုး
ဖြစ်၍ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးနိုင်ပါသည်။
မလုပ်သူ၊ မတွေ့ဘူးသူတို့ကို အကျယ်
တဝင့် ဖော်ပြနေလျှင် အကြောင်းမထူး
ဖွယ်ရာသာ ရှိပေသည်။

ဝါသနာတူ အင်္ဂါရတ်သမားများ
သာလျှင် မိမိခံစားရသကဲ့သို့ အကျိုး
များစေရန်သာ တင်ပြရေးသားရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ပွတ် ပြောင် ဆောင်ရင် မလေး
ဓာတ်လုံးကို ရေစိမ်သောက်လျှင်
ရောဂါပျောက်တဲ့ဆေးဆိုတဲ့ စိန်
ဓာတ်လုံးလေးကိုလုပ်၍ ကျန်းမာရေး
ကို အထောက်အကူပြုနိုင်၍ (၇)ရက်
သားသမီးများအား ကယ်တင်နိုင်ကြပါ
စေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာချမ်းသာ
ကြပါစေ။

ကြည်စိုး (မနောမယ်ဒီ၊ ဝေရာမြေ)

စာမူရွတ်ချားထို့...
 ပေးပို့သော
 စာမူများကို
 ဗုဒ္ဓား
 ထားကြပါရန်နှင့်
 ဓမ္မေရယ်ပါက
 ပြန်လည်ပေးပို့မည်
 ဟုတ်ပါကြောင်း
 အသိ
 ပေးအပ်ပါသည်။
 မေမာနာဖြင့်...
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂ

www.burmeseclassic.com

အသိကြားအကြောင်း

တိုင်းရင်းစားဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆလ (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တဆက် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တိုသတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေထောင်ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး။ လေ မှန်၊ မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အိမ်ဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်တွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဦးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းစားဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၊ မေဓာဝလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၀၀

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

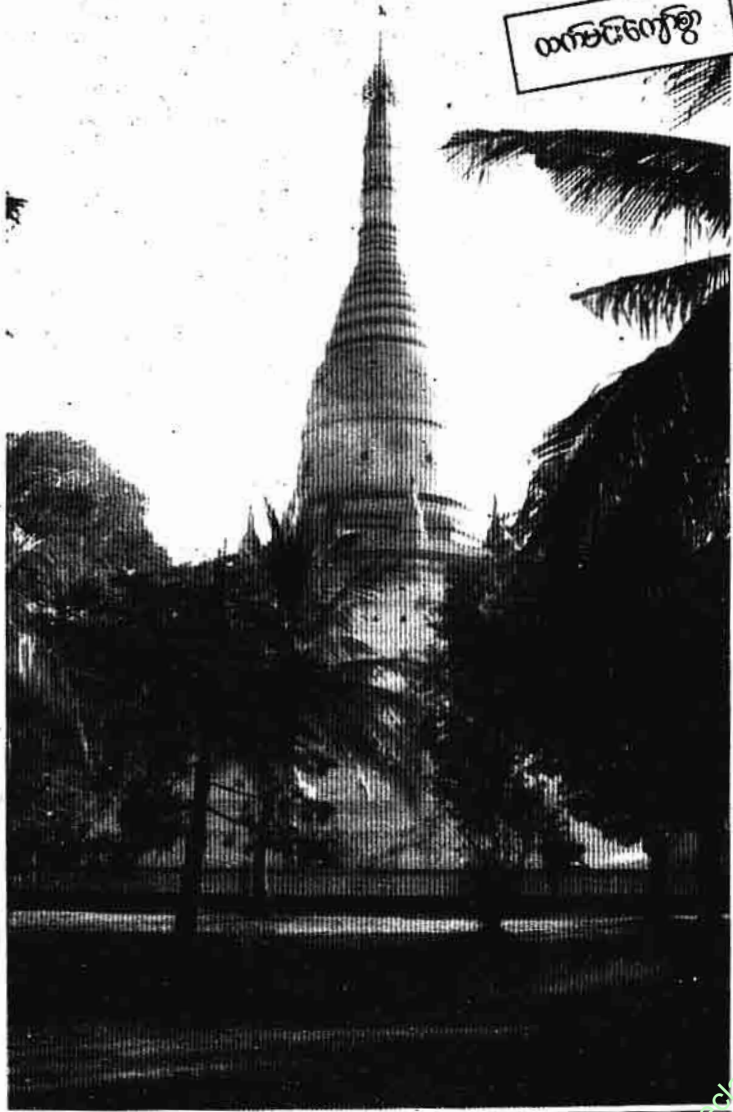
www.burmeseclassic.com

ယခင်လူမှု အဆက်

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြွင်းပင် သာသာရှာဖြေဖို့ (၅)

ယခင်လူမှု

ဆရာတော် အင်ကြွင်းပင်မှာ သီတင်းသုံး
တဲ့အခါ မွေ့နေ့ဖြစ်တဲ့ တနင်္လာနေ့တိုင်းမှာ
ရွှေချက်သိုဇော်ကို ပြောပြီး ကြာဖက်ဆွမ်း
လှူလေ့ ရှိတယ်။ ကြာရွက်ပေါ်မှာ ဆွမ်း
ထောင်ပောင်တွေထည့်ပြီး ဘုရားရှင်ကို ကပ်
လှူပါတယ်။

သံဃာတွေကိုလဲ ယဇ်တိုပြီး ကြာဖက်ဆွမ်း
လောင်းလေ့ရှိတယ်။ ဒီလိုက ကြာဖက်ဆွမ်း
လှူ တရားဟောတဲ့ ဇရပ်ပါ။ ဆွမ်းချက်
ဆောင်လဲ ရှိပါတယ်။

ဇရပ်ကြီးမှာ အထူးကောင်းမွန် ခိုင်ခံ့
နေဆဲဖြစ်သော်လည်း သီတင်းသုံး
စောင့်ရှောက်သူ ရသေ့ရဟန်းမရှိ
ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့်
နောက်တွင် ကြာဖက်ဆွမ်းလောင်းပွဲ
သည် ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း
စမ်းနည်းဖွယ် ကြားသိရပေသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ရွှေချက်သို
ဇော်တွင် ကြာဖက်တွင် ဆွမ်းကပ်ရ
ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့ တွေးဆရ
သည်။

မိလိန္ဒမင်းအား အရှင်နာဂသိန်
အခြံကြားသည့် ကြာပဒုမ္မာ၏ အင်
ဆုံးရပ်ကို ညွှန်းဆိုခြင်းဖြစ်ဖွယ် ရှိပါ
သည်။

ကြာပဒုမ္မာသည် ရေတွင် ပေါက်
သော်လည်း ရေမစိုသကဲ့သို့ တရား
ရှာဖွေသော သူသည်လည်း ဆွေမျိုး
လာဘ်သပ်ပကာ အခြံအရံကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်း ပရိက္ခရာများကြောင့် လည်း
ကောင်း စိုစွတ်ညစ်ညူးခြင်း မရှိပါ။

ကြာသည် ရေမှ အထက်၌သာ
တက်၍ တည်သကဲ့သို့ တရားရှာဖွေ
တျင့်ကြံသော သူသည်လည်း

တိလောကသတ္တဝါ

www.burmeseclassic.com

အလုံးစုံသော လောကကို လွှမ်းမိုး၍
 လောကုတ္တရာ၌ တည်၏။
 ၃။ ကြာသည် လေအနည်းငယ် တိုက်
 သော်မှ လှုပ်ခါသကဲ့သို့ တရားကျင့်
 သူလည်း ကိလေသာ အနည်း
 အကျဉ်းမျှကိုပင် သတိထား၍
 ရှောင်ရှား စောင့်စည်းရာ၏။
 ဤကဲ့သို့ပင်လျှင် ကြာဖက် ဆွမ်း
 ကပ်လှူသောအခါ စိတ်တွင်းနှလုံး
 သွင်း ပူဇော်နိုင်ပါလျှင် အကျိုးထူး
 များစွာ ရရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆမိပေ
 သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်

ရွှေချက်သို့စေတီမှ ပြန်လာကာ
 နန်းဦးကျောင်းတိုက်၏ အနောက်ဘက်
 ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်အတွင်းသို့
 ဝင်ရောက်လေ့လာသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ရှိစဉ်က ဤ
 ကျောင်းတိုက်တွင် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဝင်ကျင့်ကြသူ ယောဂီများစွာ မပြတ်
 ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင် သင်္ကြန်
 တွင်းကာလ၌သာ တရားစခန်းဖွင့်လှစ်
 လျက် ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ကျောင်းတိုက်အတွင်းသို့ မြောက်
 ဘက်မှခပ်အဝင်ဝမှ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ
 ကျောင်းဝင်း အလယ်ဗဟိုနေရာခန့်
 တွင် စေတီကြီးတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

“တိလောကသဗ္ဗညု”စေတီ ဖြစ်၍

၁၂၉ ခုနှစ်တွင် ဝေဘူဆရာတော်
 ကိုယ်တိုင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

မတည်မီက ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်
 ငယ် ပူဇော်ထားရာ ပလ္လင်မှ ရောင်ခြည်
 တော်ကွန်မြူးသဖြင့် အနီးမြေပြင်၌
 (၉)တောင်ပြည့်စေတီ စတည်ခဲ့သည်။

၁၃၀၆ ခုနှစ်တွင် (၁၉)တောင်၊ ၁၃၁၀
 ပြည့်နှစ်တွင် (၂၉)တောင်၊ ၁၃၁၂
 ခုနှစ်တွင် (၇၂)တောင် ဉာဏ်အမြင့်သို့

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

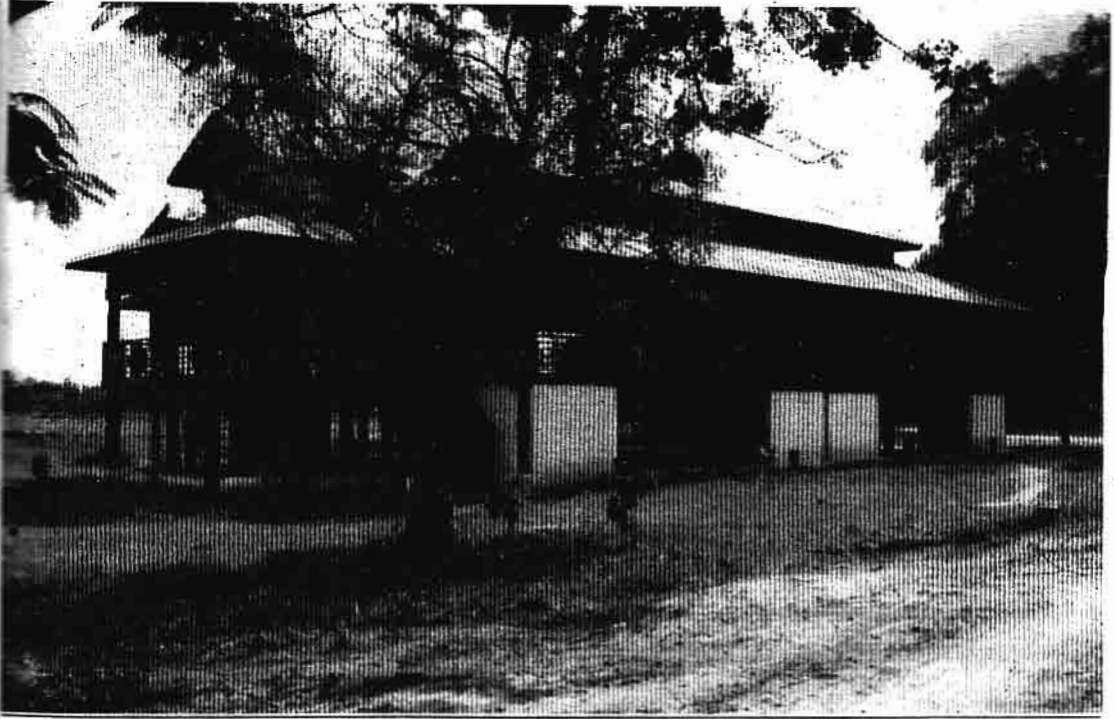
◀ ဆာဒါအာရုံတွင်မှ ကြော်ငြာရန်တရား

အဆင့်ဆင့်တိုး၍ ပူဇော်ခဲ့၏။
 ထိုစဉ် အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့်
 မိုးညှင်းဆရာတော်တို့က ထီးတော်လှူ
 ကြောင်း ကျော်ဇေယျာလေး၏
 ဝေဘူဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်
 စာ ၇၀၊ ၁၅၀တို့၌ ဖော်ပြထားသည်။
 (စေတီသမိုင်းကို အရှင်မဏ္ဍလ၏ ဝေဘူ
 ဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိ၊ စာ ၆၀-၆၁မှ

ရယူပါသည်။)

ဆရာတော်၏
မှတ်သားဖွယ် အားအုတ်အဖြစ်

၁၃၁၀ ခုနှစ်တွင် စေတီကို ဉာဏ်
 တော် တိုးမြှင့်ပွမ်းပံ့ရာ စေတီနှင့် မလွတ်
 မကင်းဖြစ်နေသည့် ဗောဓိညောင်ပင်
 (စေတီမတည်မီက ရွှေပလ္လင်ရောင်

◀ ကြာယက်သွမ်းလောင်း ဈေးရုံ

◀ ဘဇိနာ သွမ်းလောင်းဆောင်

ခြည် ကွန်မြူဒော သောင်ပင်ဖြစ် သည်။)ကို ခုတ်လှဲရန် ဆရာတော်ထံမှ အဆုံးအဖြတ် ခံယူကြသည်။

'ဗောဓိညောင်ပင်ဟာ ဘုရားရှင် အမှီပြုပြီး ပွင့်ထွန်းလို့ ပရိဘောဂစေတီ ထိုက်တယ်။ အခုပွန်းမံမယ့် စေတီက သရီရ ဓာတ်တော်မွေတော်တွေ ကိုး

ကွယ် ပူဇော်ထားလို့ ဓာတုစေတီထိုက် တယ်။ ဓာတုစေတီနဲ့ ပရိဘောဂစေတီ ဘယ်က ပိုမြတ်သလဲ'

'ဓာတုစေတီက ပိုမြတ်ပါတယ်' ဟူသော အမေး အဖြေဖြင့် ဗောဓိ သောင်ပင်ကို ခုတ်လှဲရန် စီစဉ်ကြ သည်။ ထိုအခါ သောင်ရွက်များ

ကတော့ထိုးလာကြသဖြင့် မဝံ့မရဲဖြစ် ကာ ထပ်မံလျှောက်ထားကြသည်။

'ရပါတယ်ဟဲ့၊ ရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ပူဇော် ခုင်သူတွေ ဗောဓိညောင် အကိုင်းအခက် အသားတွေကို ယူကြပါစေကွယ်။ ကုန်တဲ့ အရွက်၊ အကိုင်း၊ အသားတွေကို မီးရှို့ ပြာချပြီး အခုတည်နေတဲ့ စေတီအတွင်း အိုးကလေးနဲ့ ထည့်သွင်းဌာပနာကြပါ'

ထိုသို့ မိန့်ကြားပြီး (၇)ရက်အကြာ တွင် သောင်ရွက်ကတော့များ ပြေလေ မှ ခုတ်လှဲကာ ဆရာတော် မိန့်မှာ သည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြလေ သည်။

(ကျော်ဇော့လေး၏ ဝေဘုဆရာ တော် ထေရုပ္ပတ္တိ စာမျက်နှာ ၁၅၁- ၁၅၂)

၁၃၃၅ ခုနှစ်တွင် စေတီတော်ကြီး ပြိုကျရာ အသစ်ပြန်တည်ရန် စေတီ ပြုရာမှ အုတ်ကျောက်အင်္ဂတေများကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လျှောက် ၉၉

ဆရာတော် ဓမ္မာနန္ဒပု မှန်ဆိပ်နှင့် ဝှောင်

တရားဟောလှည့်

ဆရာတော် စာသုံးပြုခဲ့သည့် ထီးဟင်္ဂ

သယ်ယူဖယ်ရှားကာ လမ်းများ ဖို့စေသည်။

သံဃာအချို့က စေတီအုတ်ကို လမ်းခင်းခြင်းကြောင့် လမ်းသွားသူတွေ ငရဲကြီးမည်ဟု ဆိုကြသဖြင့် တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ဦးပညာဝံသ(လက်ရှိ နန်းဦးကျောင်း ဆရာတော်)က ပြန်လည် လျှောက်ထား၏။

‘ဘုရားဆင်းတု စံပယ်တဲ့ သစ်သား ကျောင်းတွေ ဆွေးမြည့်တော့ ဘာခေါ်သလဲ’

‘ကစဝရ(အမှိုက်) ခေါ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါလဲစေတီဆိုတဲ့ ကျောင်းတော် ပျက်စီးသွားတော့ ဒီဟာတွေက အမှိုက်မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒီအမှိုက်ကို စွန့်မပစ်ဘဲ အကျိုးရှိတဲ့ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ အသုံးချရတာ မကောင်းဘူးလား’

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ကောင်းပါတယ် ဘုရား’
‘ဒါလဲ ကောင်းအောင် လုပ်တာပဲ ဟဲ့’

(အရှင်မဂ္ဂလာ၏ ဝေဘူဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိ စာမျက်နှာ ၄၄၊ ၄၅)

အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင်းဝယ်

စေတီတော်ကြီး အရှေ့ဘက်တွင် အာရုံခံတန်ဆောင်း တစ်ဆောင်ရှိကာ နဂါးဒေါ်ဦး အာရုံခံတန်ဆောင်းဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုတန်ဆောင်းအတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်ကြီး

တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ မန္တလေး မဟာမုနိဘုရားထက် ဉာဏ်တော် အနည်းငယ်လျော့သည်။

ဤ ကြေးသွန်းဘုရား ပူဇော်ရန် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ကြေးလင်းကွင်း၊ မောင်း၊ ခြုံ၊ ကြေးဖလား ကြေးခွက်များစွာ လာရောက် လှူဒါန်းကြသည်။ သွန်းလုပ်ပြီးသောအခါ ဝေဘူဆရာတော်ကြီးက “မင်းနုန် တကွ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား သူ့ယော ကောင်းအများကောင်းပူ” ဟု ကမ္ပည်းထိုးစေတော်မူခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးအဖို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှ ဖွဲ့စည်းပုံစံပြု၍ လိုလားကတိယသော ဗုဒ္ဓဘာသာကို အခြေခံထားသည်။

● လူမျိုးတို့၏ ဘုရားဟောကြားပုံ

ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီခေတ်ကာလ ဖြစ်ရာ လူအများ အယူအဆ ကွဲလွဲနေမှုအတွက် မေတ္တာပို့ ရည်မှန်းရေးထိုးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

တန်ဆောင်းဝဲယာတွင် ဆရာတော်၏ တရားဟောပလ္လင်၊ သက်တော်ကြီးရင့်သောအခါ ပင့်ဆောင်ကြသည့် ဝေါယာဉ်၊ ခန္ဓာဝန်ချစဉ် ခေါင်းတလားနှင့် ခုတင်၊ စံကျောင်းတော်တို့ကို သံတိုင်အခန်းကန့်၍ ထားရှိသည်။

ရှေးအသုံးအဆောင်များ၊ စေတီဟောင်း၊ ဌာပနာပစ္စည်းအချို့ စသည်တို့လည်း တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ပုံတော်မူစကား ယကဏ္ဍအခန်းများတွင် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများစွာ လေ့လာကြည့်ညိုခဲ့ရကြောင်း ဦးမင်းလွင်က ပြောပြသည်။

နံရံတစ်နေရာတွင်မူ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူမျိုး(၁၀၁)ပါး တိလောက သဒ္ဓည စေတီအား လာရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညိုကြပုံ ဆေးရေးပန်းချီကားတစ်ချပ် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ စေတီတော်တည် မွမ်းမံစဉ် ဝေဘူဆရာတော်က "လူမျိုး အသီးသီးတို့ဟာ လာဦး

မှာ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်ကို သရုပ်ဖော် ရေးဆွဲထားခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဆရာတော် ကြီးတင် မိန့်ကြားသကဲ့သို့ပင် ယခုအခါ အင်ကြင်းပင်ကျောင်းများဆီသို့ နိုင်ငံခြားယောဂီများ၊ လေ့လာသူများ တဖွဲဖွဲ ရောက်လာကြပြီဖြစ်သည်။

ဝေဘူဆရာတော်၏ တရားတော်များကို ရော့ဂျာဘီရှော့(Rogerbischoff) က အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆို၍ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ကနိုမြို့ ဗုဒ္ဓစာပေထုတ်ဝေရေး အသင်းက ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် "The Essential Practice, Dhamma Discourses of Venerable Webu Sayadaw" စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ထိုသူကပင် ဆရာတော်၏ တရား(၁၄)ပုဒ်ကို ထပ်မံပြန်ဆိုကာ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် "The Essence of Buddha Dhamma" အမည်ဖြင့် ထပ်မံထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဩစတိုးလားနိုင်ငံ ဓမ္မရောင်ခြည်စေတီဖွင့်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တရားဌာနက

ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်ကိုပင် သီရိလင်္ကာ ဗုဒ္ဓစာပေ ထုတ်ဝေရေးအသင်းက "The Way To ULTIMATE CALM" အမည်ဖြင့် ကမ္ဘာသို့ ဖြန့်ချိခဲ့၏။ ကနေဒါမှ မာစီဒီအမည်ရှိ အမျိုးသမီး၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် အီရန်နိုင်ငံအထိ ပေါက်မြောက်ထင်ပေါ်သွား၏။

လေ့လာသူများက အောက်ပါ စကားပါကျကို အလွန်သဘောကျနှစ်သက်ကြ၏။

"Do not go around asking others about mind and matter observe your breathing and you will find out about them for your selves"

“ရုပ်နှင့်နာမ်အကြောင်း ယည်သူ့ကိုပျူလှည့်ပြီး မေးစရာပလို့ သင်၏ အသက်ရှူတာလေးကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါ။ ရုပ်နာမ်အကြောင်းကို သင်ကိုယ်တိုင် သိလာလိမ့်မည်”

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်
ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

သရဖူဒီဟောပြော
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

နှိုင်းခြားမှု

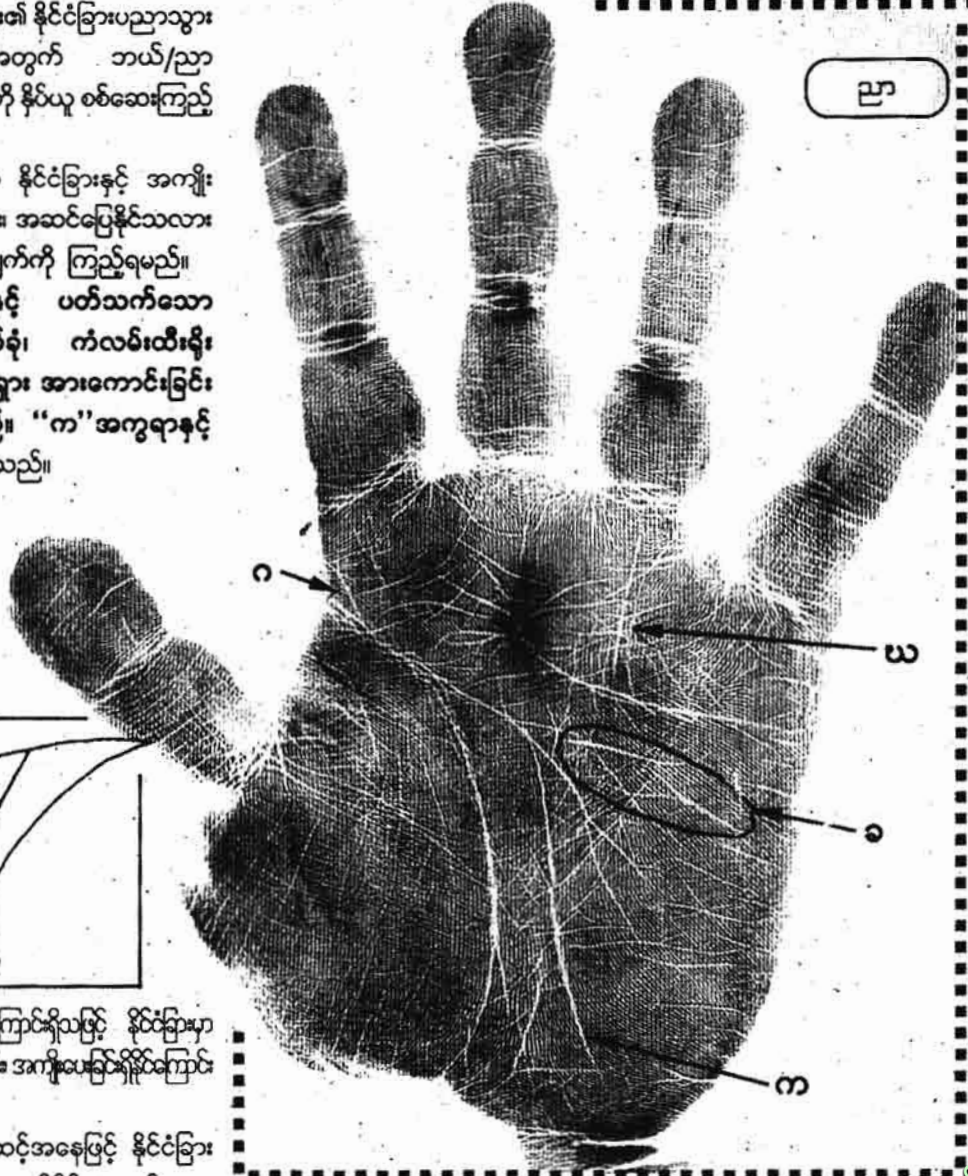
ပညာသွားသင်ဖို့ အဆင်ပြေနိုင်မလား

အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်ရဲ့လေး
မိန်းမပျိုတစ်ဦး၏ နှိုင်းခြားပညာသွား
သင်ရေးကိစ္စအတွက် ဘယ်/ညာ
လက်ဖဝါးပုံစံကို နှိုင်းယူ စစ်ဆေးကြည့်
ပါသည်။

ပထမဦးစွာ နှိုင်းခြားနှင့် အကျိုး
ပေးနိုင်သလား။ အဆင်ပြေနိုင်သလား
ဆိုသော အချက်ကို ကြည့်ရမည်။

နှိုင်းခြားနှင့် ပတ်သက်သော
တနင်္လာဂြိုဟ်နံ၊ ကံလမ်းထီးရိုး
စတက် ထင်ရှား အားကောင်းခြင်း
တွေ့ရှိရသည်။ "က"အက္ခရာနှင့်
ညွှန်ပြထားပါသည်။

ညာ

ထိုကံလမ်းကြောင်းရှိသဖြင့် နှိုင်းခြားမှာ
အဆင်ပြေခြင်း အကျိုးပေးခြင်းရှိကြောင်း
သိရသည်။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် နှိုင်းခြား
ကျောင်းမှာ တက်နိုင်လောက်သော
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်မှုမျိုး ရှိသလား
ဆိုသည်ကို ကြည့်ရမည်။

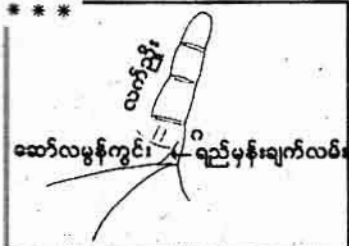
၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း(ခေါ်) ဉာဏ် ကြောင်းအဖျားပူးပြီး ဉာဏ်လမ်း
လမ်းကြောင်းအဖျားနှင့် အသက်လမ်း ကြောင်းအဆုံးမှာ ကြားဖူးပုံသင်္ကေတ

များ တွေ့ရသည်။ "ခ" အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

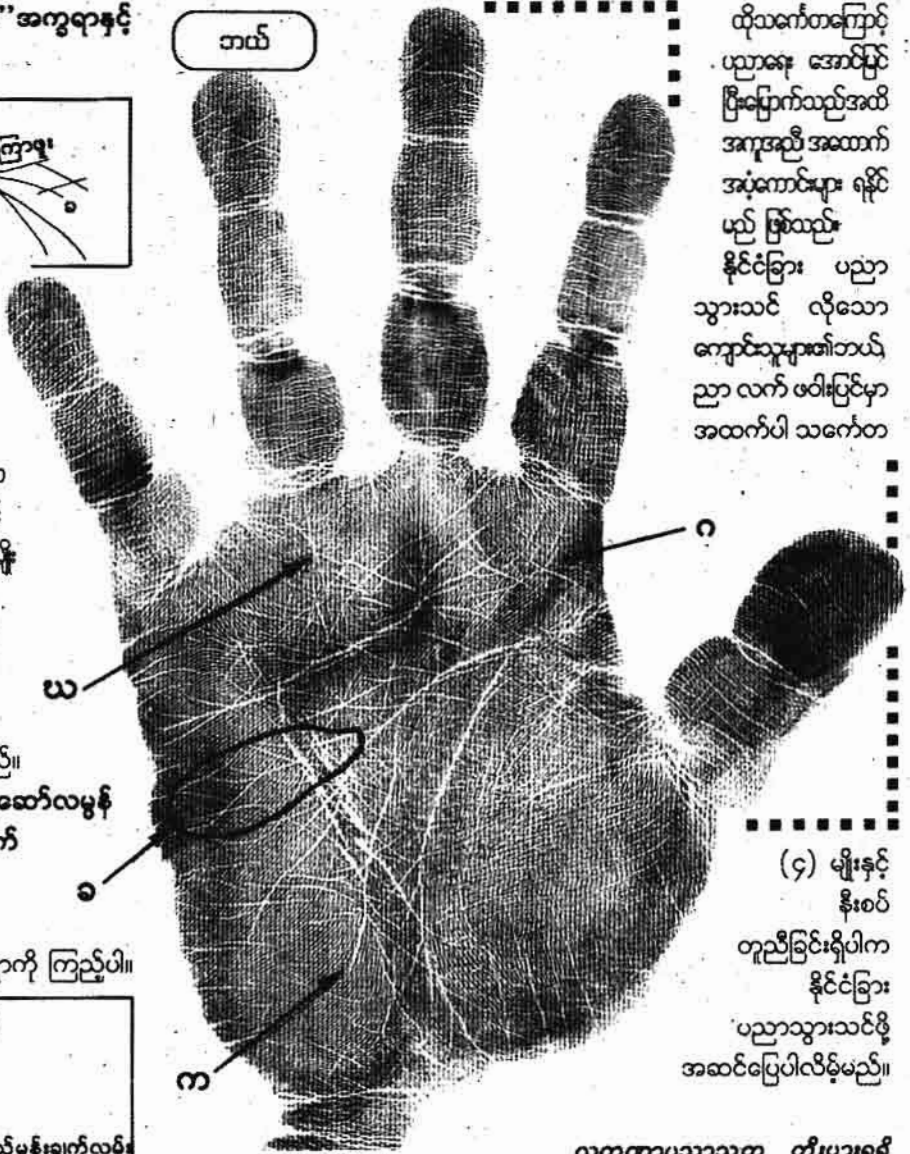

ထိုသင်္ကေတမှာ ဓလေ့သေချာခြင်း တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီး ဝှံ့ကောင်းခြင်း၊ ပညာရေးမှာ ဆွဲထူးထူး၊ ဆွတ်ခူးနိုင် လောက်သော ဉာဏ်ရည်ပို ရှိခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။ တတိယအနေဖြင့် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး၊ ဂြိုဟ်ခုံကို ကြည့်ရမည်။ ရည်မှန်းချက်လမ်း၊ ဆော်လမ္မန် ကွင်းနှင့် ထောင်လိုက် မျဉ်းတိုများရှိသည်။ "ဂ" အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားသော နေရာကို ကြည့်ပါ။

ထိုသင်္ကေတရှိသူတို့မှာ ပညာရေးတွင် ပါရဂူဘွဲ့အထိ ရရှိပြီးပြောက်နိုင်ကြသည်။ စတုတ္ထအနေဖြင့် အောင်မြင်မှုများ ခုနိုင်မလား၊ အကူအညီ အထောက် အပံ့ကောင်းများ ရှိနိုင်မလား သိရဖို့ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခုံကို ကြည့်ရမည်။

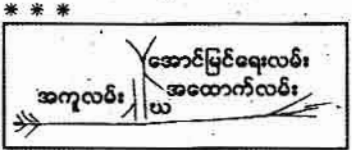
ဘယ်

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ပညာရေး အောင်မြင် ပြီးပြောက်သည်အထိ အကူအညီ အထောက် အပံ့ကောင်းများ ရနိုင် မည် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြား ပညာ သွားသင် လိုသော ကျောင်းသူများ၏ဘယ် ညာ လက် ဖဝါးပြင်မှာ အထက်ပါ သင်္ကေတ

(၄) မျိုးနှင့် နီးစပ် တူညီခြင်းရှိပါက နိုင်ငံခြား ပညာသွားသင်ဖို့ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခုံတွင် အောင်မြင်ရေးလမ်းနှင့် အကူလမ်း၊ အထောက်လမ်းများ ထင်ရှားရှိနေသည်။ "ဗ" အက္ခရာ နှင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရဖို့ ကြပါစေ။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတော

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

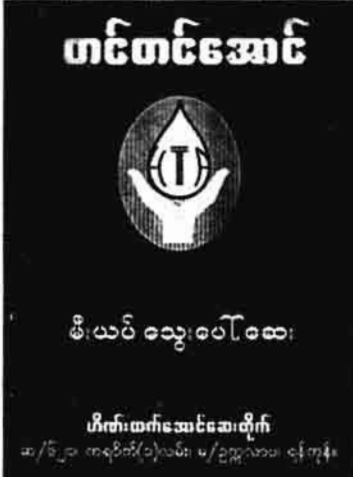
အမှတ်ထံပိ

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၈)

'ဣတ္ထိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကာ အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချွမ်း၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါသည်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း၊

အသားအရေ ညစ်ထေးမဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နှုန်း (၃)ခွက်

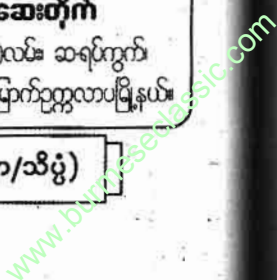
ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အနီးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်ခုညှိ သွေးကစားခြင်း၊ ချမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဝိုဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိမ်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (ဆ/၂၆၁) ကရဝိက် (၁)လမ်း ဆရာမကွက်၊
 (ပြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံကြီးအနီး) ပြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (ဝိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

• ထောင်မင်္ဂလာ ဗြိတိသျှာန် ဘုရားနေ့မှာ ပုဂံဆတ်လက်ရာ ဆင်တူတော်၊ ပုံတော်များကို တစ်စုတစ်စုစာတည်း ဖူးမြင်ရမည်

မောင်မြေခွမ်း (မြောင်)

ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿဝလှူ

ဗြဟ္မာ့သုက္ကမာစာပါစာပါ (၃၇) ဆု

ပူဇော်မှုခံရ

စာရေးသူသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်းခရိုင်၊ မြောင်မြို့နယ် ကျောက်ရစ်ကျေးရွာသို့ သင်တန်း တစ်ခုပို့ချရန် သွားခဲ့ရာ ကျောက်ရစ် ရွှေပေါင်လောင်ဘုရားကြီးကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညိုခဲ့ပါသည်။

ကျောက်ရစ်ရွာပေါင်လောင် သမဇီ ဘုရားကြီးမှာ ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿဝ ကျားစေတီ ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿဝ ဗိသုကာစေတီဟု ပုံတော်များကို အသားဖြင့် ထုထပ်ပုံတော် ထားသည်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿဝ၏ တပည့်များဖြစ်သော ဘီလူးညီနောင် F.14A. April, 2014.

ဇရမာန်(ငရွန်မာန်)၊ တောင်ကြည်(ငဒင်ကြည်)ထိုင်နေပုံရုပ်တုများနှင့် ပေါင်လောင်ညီနောင် ငတပင်(ငတဘင်)၊ ငညိုသင် အသားရုပ်တုများကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဉာဏ်တော် (၆)လက်မ၊ (၈)လက်မခန့်ထိရှိသော အသားဖြင့် ထုလုပ်ပူဇော်ထားသော ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿဝပုံတော်၊ ဒိန်ကျောင်းသုမေတပုံတော်နှင့် ရှင်သီလဝုဒ္ဓိ ဆရာတော်၏ ပုံတော်များကို ပူဇော်ထားရာ ယခုအခါ ရွှေတုံး၊ ရွှေစိုင်ရွှေခဲများပမာ ရွှေများ ကပ်လှူထားသည်ကို ဖူးမြင်ရ

ပါသည်။ ကျောက်စာတိုက် အဆောက်အအုံထဲမှာ မကျိုးမပဲ့သေးသော တောင်အူကျောက်သားဖြင့် ထွင်းထုထားသော ရှေးဟောင်း ကျောက်စာလေးချပ်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ရှင်မဟာကဿဝသည် သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)တွင် ၅၄၅ ခုနှစ်အထိ နေတော်မူ၍ ထိုနှစ်ကုန်ခါနီးတွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿဝ၏ သီဟိုဠ်ဘုရင်(သီရိလင်္ကာ) သီရိသိ

www.burmeseclassic.com

ဗောဓိမင်းနှင့် ဒေါနပုဏ္ဏားကြီးတို့ လှူဒါန်းလိုက်သော မြတ်စွာဘုရား မေးရိုးတော်၊ ဓာတ်တော်နှင့် မြတ်စွာ ဘုရားဓာတ်တော် (၃၇)ဆူကို ပေါင် လောင်ရှင် မဟာကဿပအား လှူ ဒါန်းလိုက်ပါသည်။

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပ အရှင် သူမြတ်အဓိဋ္ဌာန်ခဲ့ရာ၊ သီတင်းသုံးခဲ့ ရာ နေရာများနှင့် အမှတ်တရနေရာ များတွင် စေတီရုပ်ပွားနှင့် သိမ်တော် များ သာသနိက အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ပူဇော်ထားခဲ့ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

စာရေးသူသည် နှစ်ပေါင်း(၄၀)နီးပါး ပေါင်လောင်ရှင်မဟာကဿပ တည် ထားခဲ့သော စေတီရုပ်ပွားများ၊ သိမ် တော်များနှင့် သာသနိကအဆောက် အအုံများ တည်ထားပူဇော်ခဲ့ရာ နေရာ ဌာနများကို အလှဦးသင့်သလို သွား ရောက်လေ့လာ သုတေသနပြုဖော် ထုတ်ပူဇော် မှတ်တမ်းပြုခဲ့ပါသည်။

ပုဂံပြည်ကူးရာ မြစ်ကိုင်းဆိပ်ပါ

ပုဂံခေတ်ကာလ အခါသမယမှာ ဧရာဝတီမြစ် အနောက်ဘက်တစ်လွှား မှ လူအများသည် ပုဂံပြည်သို့ ကုန်း ကြောင်းခရီးဖြင့် လာကြရာ ဧရာဝတီ မြစ်အနောက်ဘက် 'မြစ်ကိုင်းဆိပ်' မှ လှေဖြင့် 'လက်ပံ' ဘက်သို့ကူးပြီး ပုဂံ ပြည်သို့ သွားလာကြပါသည်။

ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက် မြစ်ကိုင်းဆိပ်(ပခုက္ကူမြို့)အနီးက ရွှေ ပေါင်လောင်စေတီနှင့် ရွှေပေါင်လောင် စေတီပရိဝုဏ်မှ ရရှိခဲ့သော ရုပ်တု နှင့် ပုံတော်များအကြောင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ရှင်သာမဏေဘောင်သို့ ရောက် ပြီးတော်မူသော ရှင်သာမဏေ ရှင်

၁၀၆ နက္ခတ္တပျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပ ထားလမ်းစဉ်မှာ တစ်ဖက်က ထောင်တော်နှင့် တစ်ဖက်မှာ ပုဂံကိုင်းထားပေးရန် ကူးစီအသားရင်တု

ကဿပနှင့် တူတော် ရှင်သာမဏေ သုမေဓာတို့သည် မိဘများ၏ သဘော တူခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မိမိတို့နေရင်းဒေသ ကူနီနဝင်းရွာမှ ထွက်ကြွတော်မူခဲ့ပြီး လျှင် ပညာသင်ကြားရန် အရိမဒ္ဒန မည်သော ပုဂံပြည်သို့ ထွက်ခဲ့ကြရာ ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း မြစ်ကိုင်းဆိပ် (ယခု ပေါင်လောင်ဆိပ်)မှ လက်ပံဘက်သို့ ကူးတော်မူပြီးလျှင် ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ရောက်တော်မူကြ လေသည်။

ပုဂံမြို့တော်ကြီးမှာပင် ရဟန်းပြုရန် အတွက် အရွယ်ရောက်သည့်အခါ သူတို့၏ မိဘအသီးသီးက သာမဏေ မှ မြင့်မြတ်သော ရှင်ရဟန်းဘောင် သို့ ချီးမြှောက်တော်မူခဲ့ကြသည်။

ပုဂံမြို့တော်ကြီးမှာပင် ပညာသင် ကြားလျက် သာသနာပိုင် အရှင် ပုံသကူမထေရ်မြတ်ကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်

ပြုပြီးလျှင် သာသနာတော်ထမ်း ရှင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြလေ ကုန်သည်။

သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ဘုရားဖူးသွား အထွေးအမြင်များ

ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပ သည် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားနေစဉ် သာသနာတော် ထွန်းကားပြန့်ပွားရေး နှင့် စွယ်တော်ဖူးမြော်ရန် သွားရောက် ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

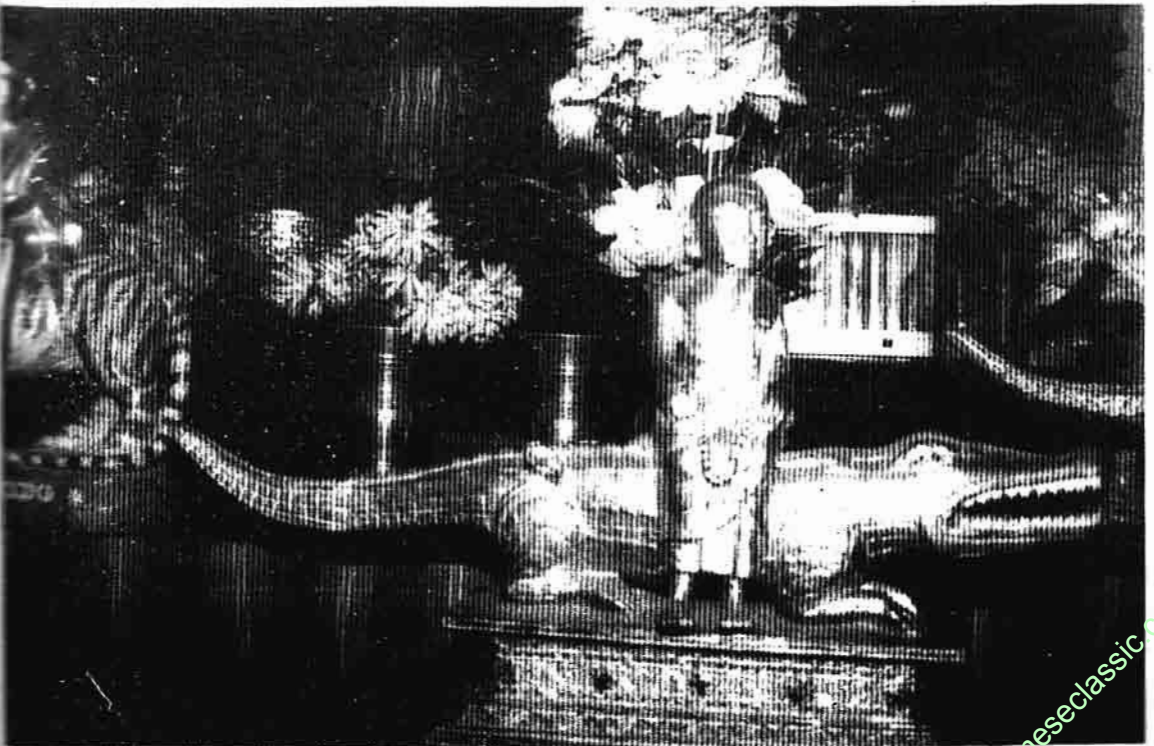
အချို့သမိုင်းများတွင် ရှင်မဟာ ကဿပ ဖွားမြင်စဉ် မယ်တော်မိခင် ကြီး နတ်ရွာစံခဲ့သည်။

နတ်ရွာစံပြီး မယ်တော်ကြီးမှ မြောင် မြို့နယ်၊ ငါးမြောင်တောင်ရွာ ငါးမြောင် တောင်သူကြွယ်မကြီး၏ နွားခြံတွင် အကြီးအမှူးဖြစ်နေသော နွားမကြီး

◆ ရှင်မဟာကဿ ဦးထောင်တော်နှင့် ယုဝါကိုင်တာဦး မိဂကွင်မိဇေယံ

◆ ရှင်မဟာကဿ ဦးပြည်ထောင်တော်နှင့် လက်မှာ ယုဝါကိုင်ကာ မိဂကွင်မိဇေယော ဘသားရှင်တုတော်

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူးမင်း ၁၀၇

▲ ရှင်မဟာကဿပ မိကျောင်းစီတနာ ဦးတော်တော်နှင့် ပုထိုးကိုင်ထားနှင့် တာညှိ ဘီလူးညီအောင် အသားရပ်တု

▲ တွဲကလယ်တော်မှာ တွဲတုံးတွဲတုံးကို ပုထိုးထားသော ပုထိုးတော် အသားထင်တော်တော်

အား အလှူခံရာ ရှင်မဟာကဿပ အား နွားမကြီးကို လှူဒါန်းလိုက်ပါသည်။

ဘဝဟောင်းမှ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော မိခင်နွားမကြီးအား ခေါ်ဆောင်ကျွေးမွေးပြုစုနေစဉ် မိခင်နွားမကြီးမှာ ကျောက်ရစ်ကျေးရွာ ရှင်မဟာကဿပ နေရာ ကျောင်းအနီးမှာ သေဆုံးခဲ့ပြန်ပါသည်။

နွားမကြီး သေဆုံးပြန်သော် မြေဒူးရွာ အိုးထိန်းသည်အိမ်၌ ကျွန်မ အကြီးအမှူးဖြစ်ပြီး အရွယ်ကောင်းစဉ်မှာ သေဆုံးခဲ့ရသည်။

မိခင်ဖြစ်ရ သုံးဘဝဖြစ်ထွေ သတိသံဝေဂရလေသောကြောင့် သီဟိုဠ်

(သီရိလင်္ကာ)သို့ ဘုရားဖူးကြွရောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပုဂံပြည်မှသည် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)အထိ

ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပသည် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) သာသနာဝင်ကို သိစိမ့်သောငှာ ပုဂံပြည်မှ တောလမ်းခရီးဖြင့် ကုန်းကြောင်းသွားစဉ် လမ်းခရီးမှာ ကျားကြီးတစ်ကောင်က ရှင်မဟာကဿပအား ကျောကုန်းခံ၍ သူ့ကျောကုန်းစီးရန် ဝပ်စင်းပြီး ဒဂုန်သင်္ဘောဆိပ်သို့ အရောက်ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ရောက်သော်

သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)သင်္ဘောဖြင့် ပင်လယ်ခရီးစီးခဲ့ရာ လမ်းခရီးမှာ သင်္ဘောရပ်တန့်နေသဖြင့် သုံးကြိမ်သုံးခါ ရေစာကျွေးရန် မဲချရာ ရှင်မဟာကဿပချည်း သုံးကြိမ်မဲပါ၍ ရေစာအချခံရပါသည်။

ရေစာချ၍ ရှင်မဟာကဿပ ပင်လယ်တွင်းသို့ ကျသည့်ခဏဝယ် မကျေမနပ်သားသည် မိကျောင်းယောင်ဖန်ဆင်း၍ ကျောကုန်းဖြင့်ခံပြီး သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)သင်္ဘောဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်သော် ဆိပ်ကမ်းသို့ သင်္ဘောထက် အလျှင်ရောက်နှင့် သီတင်းသုံးနေသော် မူသည်။

ဤအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကုန်းလမ်း

ခရီးမှာ ကျားစီး၊ ရေလမ်းခရီးမှာ
မိကျောင်းပုံတော်များ၊ ဘီလူးညီနောင်
ငွေန်မာန်၊ ငတင်ကြည်နှင့် မိခင်
ဘီလူးမကြီးပုံများ၊ ပလောင်တိုင်းရင်း
သားညီနောင် သဘင်နှင့် ငတင်ညို
ပုံများကို အသားရုပ်တု (သို့မဟုတ်)
အင်္ဂတေရုပ်တုများ အားလုံးကို လည်း
ကောင်း၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ပေါင်လောင်ရှင် မဟာ
ကဿပ တည်ထားပူဇော်ရာဒေသ
များမှာ ရုပ်တုများကို တွေ့ရှိရတတ်
ပါသည်။

ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပ
စေတီတော်များနှင့်အတူ ရှေးဟောင်း
သိမ်တော်များကိုလည်း တွေ့ရှိနိုင်ပါ
သည်။

မြစ်ရေတိုက်စား စေတီတုများ

ဧရာဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း
ပေါ် မြစ်ကမ်း(ပေါင်လောင်ဆိပ်)အနီးမှာ
ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပစေတီ
တော်ကို တည်ထားခဲ့ပါသည်။

မြစ်ကမ်း ပခုက္ကူတွင် ရှင်မဟာ
ကဿပကူးသောဆိပ်ကို ယခုတိုင်
'ပေါင်လောင်ဆိပ်' ဟု ခေါ်ကြသည်။

မည်သည့်ကာလက ဧရာဝတီမြစ်
ရေ တိုက်စားသဖြင့် စေတီတော်ကြီး
ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း မှတ်တမ်း
မှတ်ရာများ မှတ်သားထားသည်ကို
မသိရှိခဲ့ရပေ။

စေတီတော်ကြီးအနီးရှိ ပခုက္ကူမြို့၊
အမှတ်(၁)ရပ်ကွက်၊ အောင်မင်္ဂလာ
မြို့ဦးကျောင်း ပေါင်လောင်ရှင်ရုပ်မှာ
သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော ဆရာတော်
ကြီးမှာ မကြာမီက ပျံလွန်တော်မူသွား
ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ပျံလွန်တော်မူသွားသော ဆရာ
တော်ကြီး ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ရှေး

▲ မှတ်တော်လက်ရာ ရုပ်တော်ဆူ
ရုပ်ပွားတော် အသားဖြင့်
ထုထပ်ပူဇော်ထားသည့်
လက်ရာ

ဟောင်းပစ္စည်းများနှင့် ပုဂံခေတ် ရုပ်
ပွားဆင်းတုတော်များ၊ ရှင်မဟာ
ကဿပ ကျားစီး၊ မိကျောင်းစီး ရုပ်တု
များကို မူလနေသားအတိုင်း ဖူးမြော်
ခဲ့ရပါသည်။

လက်ရှိ အောင်မင်္ဂလာမြို့ဦးကျောင်း
မှာ သီတင်းသုံးနေသော ဆရာတော်
ဦးသောဘဏ္ဍာ သက်တော်(၅၅)နှစ်၊
ဝါတော် (၃၈)ဝါရှိသော ဆရာတော်မှာ
မှတ်တမ်းမှတ်ရာစာပေများ မကျန်ရှိ
ခဲ့ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

ကျောင်းပရိဝုဏ်နှင့် ဆက်စပ်လျက်
သိဒ္ဓိရောင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် မြသိန်းတန်
မြတ်စွာဘုရား၊ သိမ်တော်ကို ဖူးမြော်
ခဲ့ရပါသည်။

ရုပ်တုတော်များ မတူထူးခြား

ပေါင်လောင်ရှင်ရုပ်ကွက် (မြစ်ကမ်း
ဆိပ်)အနီးမှ ရှင်မဟာကဿပ ပုဂံနေ
ပြည်တော်သို့ သွားရာလာရာ ရပ်ဌာန
ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မင်္ဂလာမြို့ဦး
ကျောင်း မှန်ဦးမှ ကျောင်းတိုက်ကြီးတွင်
ဝင်ရောက်ပြီး ကျောင်းအပေါ်ထပ်
ဘုရားဆောင်မှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာ
အသားဆင်းတုတော်များနှင့် အသုံး
အဆောင်များကို မှန်လုံခန်းအတွင်းမှာ
ပူဇော်ထားပါသည်။

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပဗောင်း
တော်(ခေါင်းပေါင်း)နှင့် ကျားစီးပုံတော်
မှာ ရှင်သာမဏေဘဝက ပုံတော်ဟု
ယူဆရပြီး ရှင်မဟာကဿပ ဦးပြည်
ခေါင်းတုံးနှင့် ကျားစီးပုံတော်မှာ ပုဂံ
နေပြည်တော်မှ ပုသိမ်သင်္ဘောဆိပ်
အသွား ကုန်းလမ်းခရီးမှာ ကျားစီးပုံ
တော်ထုထားခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မိကျောင်းစီး ရှင်မဟာကဿပမှာ
မြန်မာနိုင်ငံမှ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)
အသွား ပင်လယ်ခရီးတွင် ပင်လယ်ထဲ

◆ အောင်မင်္ဂလာ မြို့ ဦးကျောင်းထံ ပဏာန နာယက ဆရာထောက် ဦးသောတာက သက်ထောက် (၅၈)နှစ်၊ ဝိထောက် (၃၈)မိ ကို မှုထွေရစဉ်

သို့ ပစ်ချခံရစဉ် မကုမ္ပဏီသားသည် မိကျောင်းယောင် ဖန်ဆင်းပြီး ကျော ကုန်းဖြင့်ခံကာ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) သင်္ဘောဆိပ်သို့ အရောက်ပို့ဆောင်ခဲ့ သည်ကို ပုံဖော်ထုလုပ် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်မဟာကဿပ သွားလာလေရာ တိုင်း လိုက်ပါကြရသော တပည့် ဘီလူးညီနောင် ငရမာန်နှင့် ငတင် ကြည် ရုပ်တုများကို ရှင်မဟာကဿပ တည်ထားသော စေတီများမှာ ထားရှိ ပါသည်။ အချို့စေတီများတွင် ဘီလူး ညီနောင်နှင့် ပလောင်တိုင်းရင်းသား ညီနောင် ရုပ်တုများ ထားရှိသည့်အပြင် မိခင် ဘီလူးမကြီး ပုံတော်ကိုလည်း တွေ့ရှိတတ်ပါသည်။

ပခုက္ကူမြို့၊ မြစ်ကမ်းဆိပ် ပေါင် ၁၁၈ နေရာတွင်မြေထဲမှာ

◆ ၁၃၅၂ ခုနှစ် ပခုက္ကူမြို့ အောင်သိဒ္ဓိပွဲရုံ ဦးကျောင်းထံ ပဏာနပန်ချီ
◆ ကျောင်းဆိပ်ကန်မှ ၁၃၅၂ခုနှစ် ရှင်မဟာကဿပ ကျားပိတ်ချီ

လောင်ရပ်ကွက်ရှိ အောင်မင်္ဂလာ မြို့ ဦးကျောင်းတိုက်အတွင်းမှ ပုဂံခေတ် လက်ရာ ရုပ်တော်မူ ဆင်းတုနှင့် ထိုင်တော်မူ ဆင်းတုတော်များအပြင် ရှင်မဟာကဿပ ကျားစီး၊ မိကျောင်း စီး ပုံတော်များ၊ ၁၃၅၂ ခုနှစ် ရေးဆွဲ ထားသော ပန်းချီပုံတော်များ၊ ဘီလူး ညီနောင် ရုပ်တုများကို ပခုက္ကူမြို့ သို့ ရောက်ရှိလျှင် ပေါင်လောင်ရှင် ရပ် အောင်မင်္ဂလာ မြို့ဦးကျောင်း

မှာ လေ့လာသုတေသနပြု ပူဇော် နိုင်ကြောင်း ရေးသားလမ်းညွှန်ရပါ သည်။

ကျေးဇူးမှတ်တမ်း

ပခုက္ကူမြို့မှ ဆရာကြီး ဦးမော်ဒင်၊ ဒေါ်သိန်းညွှန်၊ မိသားစုအား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

မောင်ရေချမ်း(ခေါင်း)

ကျေးဇူးတင်ဆောင်ရွက်ပါ

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းဆေးဇာ(ပုဂံ)တပ်အမှတ် ၀၈၃၂ \ ၀၁၀၆၇၂)

(စာသေစာ(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံ့လပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံ့လပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးခုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင်၏။ ဟို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျက်ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ ဝါဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ဝိန်းခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဝန်းဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခဲလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သုအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန့်ကလိပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရောင် သာ

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံနိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းသို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကို အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုသ
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာ့ရှင်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရော
ဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ပေး
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

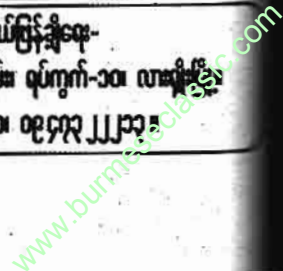
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ဖျော်ရွှင်
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်
ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသ
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရော
ဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအနီး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာ
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လက်)

**ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။**

**ပိုင်ရှင်- မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၃၆၀) သူနာပြု(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကလာပုလွန်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၂၂ ၄၃၀၉၄**

**ပူးပေါင်းဖြန့်ဖြူးရေး-
အမှတ်(၂၃/၉) ဘူတာလမ်း၊ ရပ်ကွက်-၁၀၊ လမ်းမကြီး
ဖုန်း-၀၀၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၂ ၂၂၁၃၁**

ကင်စွာရှိ ကုသောင်ကုက္ကို

ပထောင့် ဆန်ထွန်းသော

ရှေးယောင်အုတ်ဂူ

မြန်မာတို့၏ ဘုရင်များခေတ်ဖြစ်သော ကုန်းဘောင်မင်းဆက်များခေတ်ဏဟု ယူဆနိုင်သော အုတ်ဂူကြီးတစ်လုံးပင် ဖြစ်သည်။ ရှေးမြန်မာမှုအနုလက်ရာများနှင့် ပြည့်နေသည်။

ပန်းတော့၊ ပန်းတမော့များ စုလစ်နှုန်းချွန်များ၊ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ၊ ဘုံပြာသာဒ်ကြီးငယ်များ ရှေးကအုတ်နှင့်အင်္ဂတေ အသုံးပြုထားပုံများမှာ မချိုးနှုန်းဘဲ မနေနိုင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်ထားပေသည်။

ပြောင်မြောက်လှသော မြန်မာမှုထက်ရာစစ်စစ်များအဖြစ် သက်သေခံလျက် ရှိနေပါသည်။

ထူးခြားဆန်းပြားစွာ အံ့မခန်းတည်

ရှိနေသော ဤဂူတော်ကြီးမှာ ဘုံသုံးဆင့်အထက်သို့ မြင့်တက်သွားပြီး အောက်ဆုံး မြေစိုက်အဆင့်မှာ အရှေ့အနောက် အလျား(၃၄)ပေ တောင်နှင့် မြောက် အနံ (၂၈)ပေနှင့် အမြင့်(၆)ပေခွဲခန့်ရှိသည်။

မြေစိုက် အောက်ဆုံးအဆင့်မှာ အလျားလိုက် လိုဏ်ဂူ တစ်ဖက် တစ်ချက်စီတွင် (၃)ပေ (၂)ပေရှိ မှန်ခုံးငယ်လေး (၈)ခုစီရှိပြီး ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ ရှိနေကြသည်။

ရုပ်လုံးများမှာ မင်းညီမင်းသားများပုံ၊ ကချေသည်ပုံ၊ မြွေတစ်ကောင်သုံးခွေ ခွေလျက် ပါးပျဉ်းထောင်ထားပုံ၊ လိပ်ပုံနှင့် နှစ်ယောက်တွဲ ကနေပုံတို့

ကိုမြသွေး
(ပေါင်းလောင်းမြေ)

ဖြစ်ကြသည်။ ဤဂူကြီးတစ်ခုလုံးမှာ နှစ်ယောက်တွဲကနေပုံသည် တစ်ပုံသာလျှင် ထူးခြားစွာ ရှိနေသည်။

ယခုအဆင့်တွင် ရှိနေသော ရုပ်လုံးများမှာ အထူးပင် လက်ရာအနုစိတ်များတွေ့ရသည်။ အဝါနှင့်အနီ နီညိုရောင်များ ခြယ်ထားကြောင်း ဆေးကျန်အချို့ ရှိသည်။

မသမာသူများ ဖျက်ဆီးထားမှုကြောင့် ဦးခေါင်း၊ လက်များ မရှိတော့ပေ။ ရုပ်ကြွများမှာ နောက်ခံနှင့် ထိခွဲလေးရှိသည်။ မှန်ဝငယ်များ နုလှည်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

ပန်းများ၊ ဒေါက်တိုင်များ၊ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု လက်ရာကွဲများ ပါရှိနေသည်။

ဒုတိယအဆင့်

ဒုတိယအဆင့်မှာ အရှေ့နှင့် အနောက် အလျား (၂၄)ပေ၊ တောင် နှင့်မြောက် အနံ (၂၂)ပေနှင့် အမြင့် (၆)ပေဖြစ်သည်။ ယခု အဆင့်မှာလည်း (၂)ပေကျော်ခန့်မြင့်သော မုခ်ဝငယ် များ (၆)ခုစီ ရှိနေပြန်သည်။

မုခ်များအတွင်း ရုပ်တုများမှာ ရသေ့ ပုံ၊ သူတော်စင်တစ်ဦး၊ ပုတီးကိုင်ထားပုံ၊ ဘီလူးကနေပုံနှင့် နန်းတွင်းသူတစ်ဦး မြင်းကို တင်ပါးလွှဲ စီးထားပုံတို့ ပါရှိပြီး အချို့အရုပ်များမှာ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေကြ သည်။

ဤအဆင့်၏ ကျန်ရှိနေသော ရုပ် လုံးများမှာ မြေစိုက်အဆင့်အရုပ်များ ထက် ကြီးသည်။ ခြေ၊ လက်၊ ခေါင်း စသည်တို့ ပြည့်စုံစွာ ရှိသေး၏။ ထူးခြား သည်က ရုပ်လုံးများ နောက်ခံနှင့် လုံးဝ မထိဘဲ မုခ်ခုံးများနှင့် ထိစပ်ထွင်းထု ထားခြင်းပင်။

ဤဂူကြီးတစ်ခုလုံးတွင် မြင်းစီးထား ပုံမှာ တစ်ပုံသာ ထူးထူးခြားခြား ရှိနေ သည်။

ယခုအဆင့်၏ ထောင့်လေးထောင့် နှင့် အလယ်တွင် အမြင့် (၈)ပေပတ် လည် အကျယ် တစ်မျက်နှာလျှင် (၃)ပေ၊ (၃)လက်မ၊ (၂)လက်မ အသီး သီးရှိကြသော အဆောင်ငယ် ဘုံပြာသာဒ်များဖြင့် ဘီလူးရုပ်လုံးများ ရှိကြသည်။

သူတို့၏ဟန်များမှာ ကနေပုံ လက်အုပ် ချီလျက် ပြုံးမယောင်ရှိပုံ၊ သားမီးယပ်ကိုင်လျက် ဘီလူးမပုံ၊ ပါးစပ်ဟလျက် ကြမ်းတမ်းစွာမာန်တင်း ထားပုံ စသည်ဖြင့် ထုလုပ်ထားပြီး အနုစိတ်လှသည်။ အသက်ဝင်လှ

၁၁၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

● လူထာရို ဘီလူးထောင်များ

သည်။ ဘီလူးနေ အဆောင်ငယ်များ အပေါ်မှ ဘုံအဆင့်များ (၆)ဆင့် တက် သွားသည်။ ယခုအဆင့်ရှိ ပန်းဆွဲများ၊ နဖူးစီးများမှာလည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကွဲပြားစွာ တွေ့ရသည်။
ဇာတိယအဆင့်

လက်ရှိ အမြင့်ဆုံးအဆင့် ဖြစ်သည်။ အရှေ့နှင့်အနောက် အလျား (၁၆)ပေ၊ တောင်နှင့်မြောက် အနံ (၁၄)ပေ ရှိ

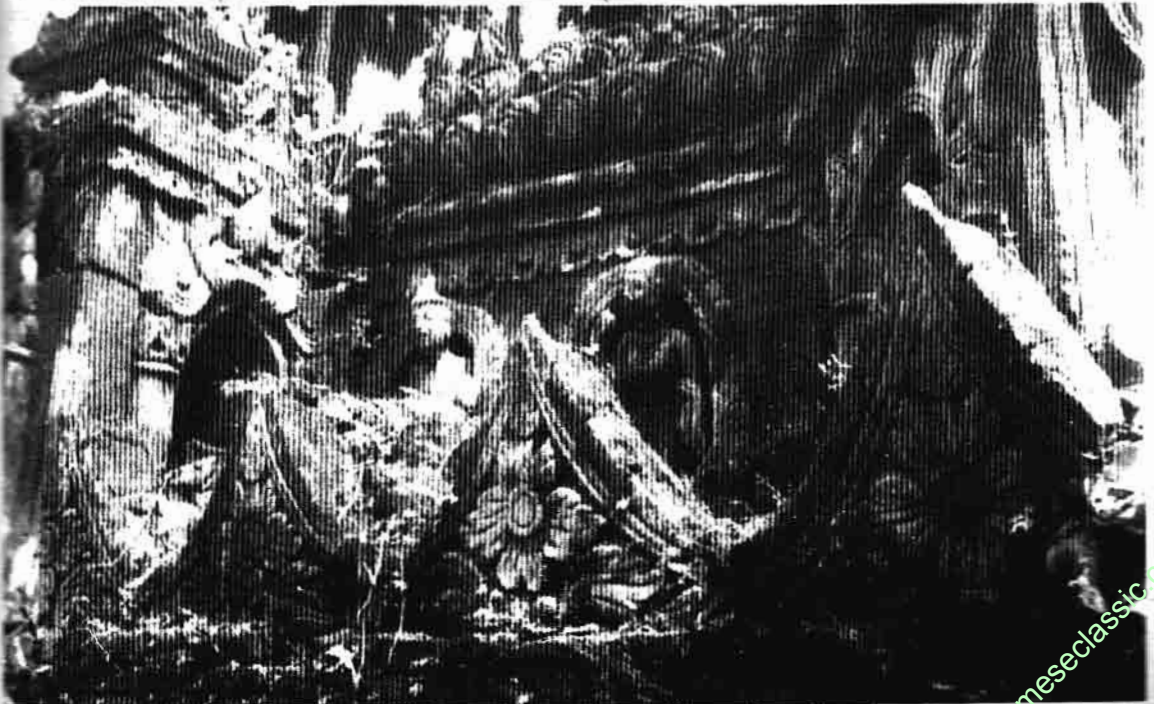
သည်။ ထောင့်များနှင့် ပတ်လည်တွင် ဘီလူးများရှိသော လေးထောင့်မုခ်များ (၆)ခုစီ လှပစွာရှိသည်။ တချို့လည်း ပြိုကျ ပျက်စီးနေကြသည်။
ဇာတိယအဆင့်၏ အမြင့်မှာ (၆)ပေ ဖြစ်သည်။ ထောင့်မုခ်များထဲမှ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ရှိနေကြသော ဘီလူးလိမ်၊ ဘီလူးမများမှာ ခေါင်းကျိုး လက်ကျိုး ပျက်ယွင်းစ ပြုနေပေပြီ။ ဘီလူးနေ အဆောင်များမှ အထက်

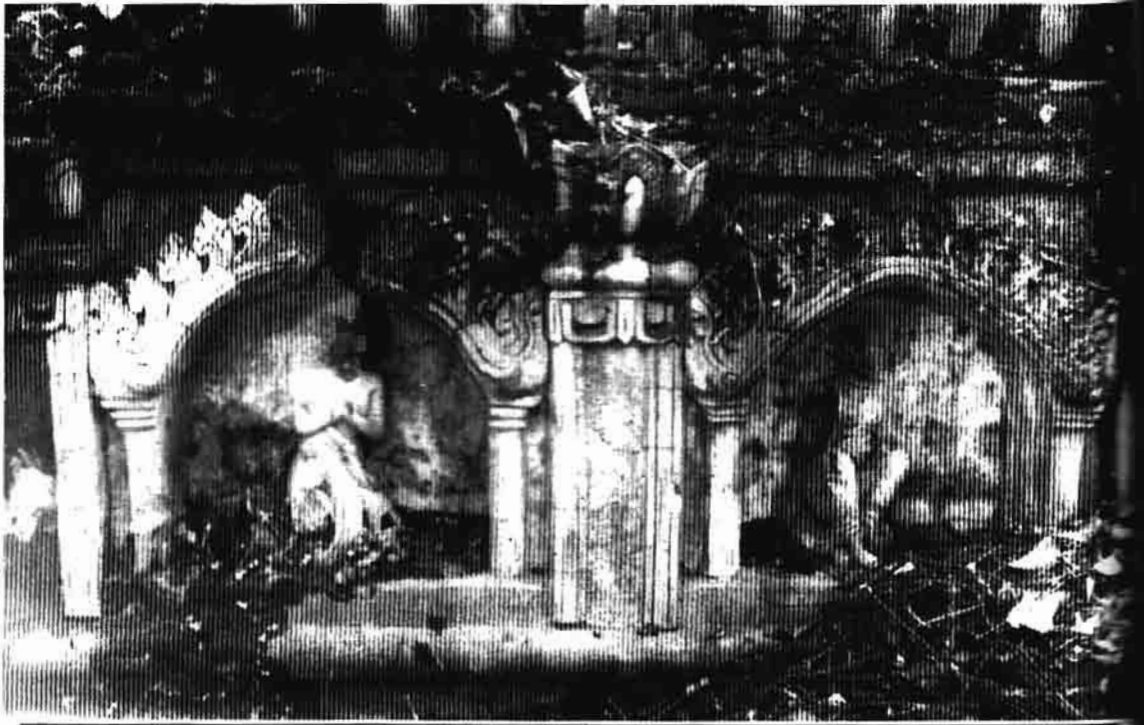
www.burmeseclassic.com

◆ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ရှမ်းရပ်ကြားမှာ

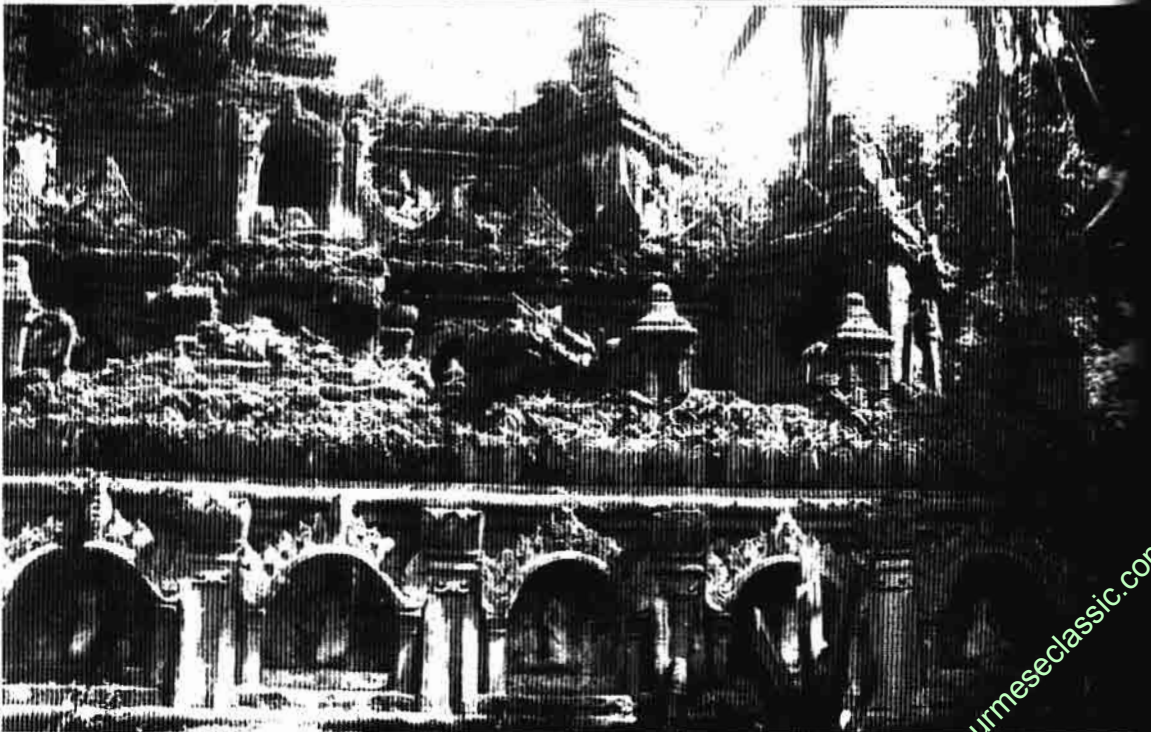
◆ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ရှမ်းရပ်ကြားမှာ

◆ ခြောက်စာထဲရှိ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ

◆ ခြောက်စာထဲရှိ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ

၁၁၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်ဦးပုလင်း

ညီ ဘုံ(၆)ဆင့် တက်သွားသည်။ ဘုံ ဆင့်ဆင့်ရှိ ပန်းများ အနုစိတ်ရှိသေးကြောင်း တွေ့ရသည်။

တတိယအဆင့်၏ အပေါ်ပိုင်းက ဆော့ လုံးဝ ပြိုကျပျက်စီးသွားပြီး ဆုတ်ကျိုးအုတ်ပွဲများ၊ အင်္ဂတေပန်းများ၊ ချပ်တုကျိုးပွဲများ စုပုံနေခြင်းကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့ရပေသည်။

ဂူ၏ ထိပ်ဆုံးအဆင့်ထိ ဘုံပြာသာဒ် အဆင့်ဆင့်လော၊ စေတီတစ်ဆူ သဏ္ဍာန်လော ခွဲခြားမရနိုင်တော့ပေ။

ဤတတိယအဆင့်ထိ တက်နိုင်သော ဆယ့်ကျား

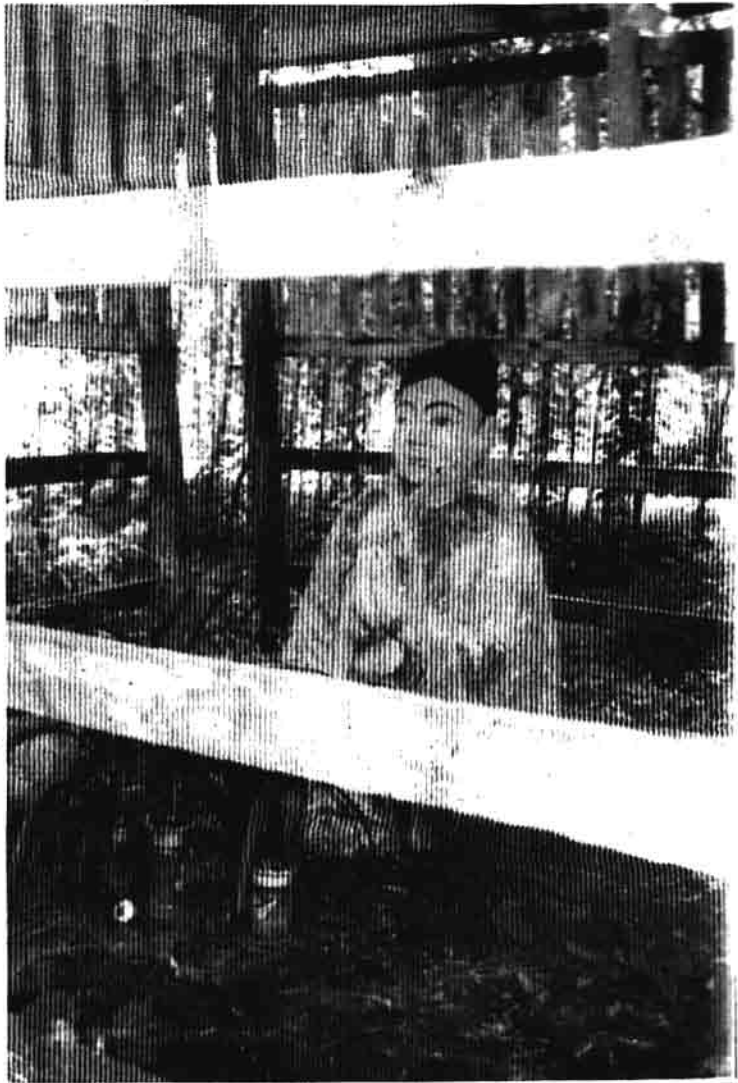
ဂူ၏အနောက်ဘက် မြေပြင်ညီမှ လှေကားထစ်ပေါင်း (၃၀)ဆယ်ကျော် ဖြင့် အလျားလိုက် တတိယအဆင့်သို့ ထောင်တက်သွားသည်။

မြေပြင်နှင့် ထိလျက်ရှိသော အပိုင်းတွင် မှစ်ခုံး(၄)ခုရှိသည်။ အကြီးဆုံး မှစ်ခုံးမှာ အမြင့် (၅၄)လက်မ၊ အကျယ် (၄၂)လက်မရှိ၍ လူတစ်ယောက် ငုံ့ဝင် သွားလျှင် တိုးလျှိုပေါက်သည်။

ကျွန်ုပ်မှစ်ခုံးငယ်များ အလုပ်တိထားသည်။ လှေကားတစ်ခုလုံး၏ အလျားမှာ (၃၃)ပေရှိပြီး အပေါ်အောက် ဆက်ဆင်းကြည့်ရာ ခိုင်ခံ့သေးကြောင်း ခံရသည်။

ဤဂူကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆောင်ဘက်တွင် ဉာဏ်တော်ခန်းမှန်၍ ဖန်တီးတော်မူဖြစ်သည်။ စေတီ(၃)ဆူမှာ အုတ်ပုံဘဝသို့ ရောက်နေသည်။ ဂူ၏ အနောက်ဘက်တွင် ရှေးဟောင်း ဆရာတိုင်းပျက်တစ်လုံး၊ ဘုန်းတော်ကြီး ဆရာတိုင်းတစ်ကျောင်း၊ အမျိုးသမီးရုပ်တုတစ်ခု အဆောင်နှင့် ရှိနေသည်။

အမျိုးသမီးရုပ်တုမှာ ပုဆစ်တုပ်

ယက္ခမယ်တော်ရုံ

ထိုင်လျက် ဂူဘက်သို့ လက်အုပ်ချီထားသည်။ ယခုရုပ်တုမှာ ယခင်က ဘီလူးမပုံဖြစ်ပြီး ပျက်စီးသွား၍ အသစ်ပြန်လုပ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်၏။ သူ၏အမည်ကို ရွာသားများက ယက္ခမယ်တော်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဂူတည်ရှိရာ မြေပြင်မှာ အနည်းငယ် မို့မောက်မြင့်တက်နေသည်။ ဤနေရာကိုလည်း မြင်းမိုရ်ကုန်း (၀၁) မြင်းမိုရ်တောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ အရှေ့ဘက်

တွင် လယ်ကွင်းများ၊ မြောက်ဘက်တွင် အိမ်များနှင့် ဂူတစ်ခုလုံး ထန်းပင်များ ပိုင်းရံထားကြသည်။

ထူးခြားဆန်းပြားစွာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားထည်ဝါစွာ ရှေးအနုလက်ရာများဖြင့် တွေ့ခဲ့ရသော ဤဂူကြီးမှာ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ တောင်စွန်းကျေးရွာ အုပ်စုအပိုင် ကင်းရွာမှာ တည်ရှိနေပါသည်။ ကင်းရွာ သရက်တော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်း မြင်းမိုရ်

www.burmeseclassic.com

◀ ဂူ၏ တဝိုက်အထိသို့ တက်သော လှေကား

တောင်ဟု ခေါ်ကြသော ကုန်းမို့မို့တွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှစွာ တည်ရှိနေပါသည်။

ဤဒေသ တစ်ဝိုက်မှာကလည်း သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုးများ၊ အဆောက်အအုံများက အထင်ကရ ရှိနေကြသည်။

ကေလာသတောင်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း ဝင်းကရွာမှ သုဝဏ္ဏဘူမိ ရှေးဟောင်းမြို့၊ ကေလာသတောင်ပေါ်ရှိ ကြောင်တရာရုပ်တုများရှိရာ ကျောင်းတော်ရာနယ်မြေနှင့် မြို့ရိုး သဏ္ဍာန်အုတ်စည်းရိုးများရှေးနှစ်ပေါင်း (၂၀၀)ကျော်က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၊ သိမ်များ ရှိနေကြသည်။

ထပ်မံတင်ပြလိုသည်မှာ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည့်နေရာမှာ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို တည်ထောင်ခဲ့သူ အလောင်းမင်းတရားကြီး နောက်ဆုံး

နတ်ရွာစံ ကံတော် ကုန်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည့် တောင်စွန်းကျေးရွာအုပ်စု အနီး ကင်းရွာ ရှေးဟောင်း သရက်တော ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်း အတွင်း အရှေ့ဘက်တွင် ဖြစ်သည်။

ခေတ်အဆက်ဆက်ကလည်း သည်ဒေသတွင် အလောင်းမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံခဲ့သည်ဟု ဖွင့်ထားခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ပြောချင်သည်က ဤဂူကြီးသည် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဂူမိမာန်လော (သို့မဟုတ်) မည်သို့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေသော ရှေးဟောင်း အနုပညာလက်ရာများ လောဖြစ်သည်ကို သိလိုသည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြလှပါသည်။

သို့ပါ၍ သမိုင်းလေ့လာသူ ပညာရှင်ကြီးများ၊ သုတေသီများ၊ သမိုင်းချစ်သူများ၊ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်ကို တန်ဖိုးထား မြတ်နိုးသူများမှ ကျွန်တော် ဖော်

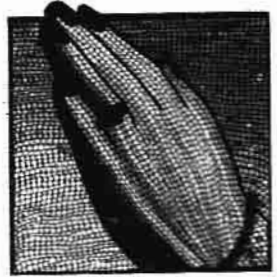
ထုတ်တင်ပြခဲ့သော ရှေးဟောင်းအလက်ရာများဖြင့် ပြီးပြည့်စုံနေသည့် ဂူကြီးကို လေ့လာကြပြီး ရှာဖွေထုတ် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ကြပါစေ ဆန္ဒပြုလျက်...

ကျေးဇူးစကား
ဤဆောင်းပါး ရေးသားနိုင်အတွက် ကူညီအားပေးကြသော တောင်ကြီးကျေးရွာ သာသနဓလေ့ ဓမ္မသုခကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ ဆရာတော်ကြီး၊ ကင်းရွာ သရက်တောကျောင်းတော် ဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကဋ္ဌ ဦးပဉ္စင်းများ ကင်းရွာသူ ရွာသားများအား အထူး ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ကိုမြသွေး
(ပေါင်းလောင်းမြို့)

ပျက်စီး အစွမ်း

အစွမ်းထက် ဂါထာတော်

ယခု ကျွန်ုပ် ဖော်ပြမည့် ဂါထာမှာ ကျွန်ုပ်၏ဆရာပေးသော ဂါထာဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ဆရာသည် ဒေါက်တာ အေးလွင်ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က မန္တလေးမှာ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်၌ သာသနာ့ဘောင်ဝယ် ဦးစာရိတ္တဗွေအမည်နှင့် သုံးဝါ ခေါ်ဆိုပြီး ဆရာမိခင်ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်အတော်ကြာခဲ့ပြီ။ ဆရာ၏ မိခင်ကြီး ရှိစဉ်အခါက မိခင်ကြီးမှာ မျက်စိ မကောင်းသဖြင့် သူ့ကြိမ်တိုင်တိုင် ခွဲစိတ်ခဲ့ရဖူးသည်။ ယထာအကြိမ် ခွဲစိတ်ကုသပြီးနောက် မျက်စိမှာ သိပ်မကောင်းလှသဖြင့် များကြာမီ ဒုတိယအကြိမ် ခွဲစိတ်ကုသခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုသို့ ခွဲစိတ်ကုသခဲ့သော်လည်း မျက်စိမှာ မကောင်းသောကြောင့် တတိယအကြိမ် ထပ်မံ ခွဲစိတ်ကုသခဲ့ရပြန်သည်။

သို့တိုင် မျက်စိသည် အကောင်းကြီး မဟုတ်သေးချေ။ တစ်ခါတစ်ရံ မျက်စိသည် ဝေဝါးနေခြင်း၊ မယဲကွဲခြင်းနှင့် မျက်ရည်ကျခြင်းတို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာသည် မိခင်ကြီး ခွဲစိတ်ကုသနေစဉ်က ရခဲ့သော ဂါထာ သစ်ပိုဒ်ကို မိခင်ကြီးအား ကျက်စေ၍ ရွတ်ဖတ်စေခဲ့သည်။ ဂါထာကို (၇)အုပ် ရွတ်ဆို၍ ရေကို ရွတ်ဖတ်ကာ မျက်နှာ သစ်ခြင်း၊ မျက်စိထဲသို့ ခတ်စေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်စေခဲ့ပါသည်။

မိခင်ကြီးကိုယ်တိုင်မှာလည်း အချိန် နည်းနည်း ဂါထာကို ရွတ်သည်မှာ ဘဝ၏ နောက်ဆုံးအချိန်ထိတိုင် ဖြစ်သည်။ ဤဂါထာကို ရွတ်ချိန်မှစ၍ သေသည်အထိ မျက်စိကိုန်းခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဝေဝါးခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်းတို့ မရှိဘဲ ကြည်လင်အေးမြ၍ ပကတိကဲ့သို့ ကောင်းခဲ့သည်။ နောက်ထပ် ခွဲစိတ်ရခြင်းလည်း မရှိပါဟု သိရသည်။ ဆရာကိုယ်တိုင်လည်း သူများကို

များစွာ ရွတ်ဖတ်ပေးခဲ့ရဖူးပါသည်။ သက်သာပျောက်ကင်းမှုကို တွေ့ရသည်။

ဆရာသည် ဤသို့ပြော၍ သူ့ကိုယ် တွေ့ အောက်ပါဂါထာကို ရေးပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဤဂါထာကို မိမိတစ်ယောက်တည်း ကြိတ်၍ တစ်ကိုယ်ကောင်း မဆန်သင့်ကြောင်း ပြောပါသည်။

မိမိ၏ ဘိုးဘွားနှင့် လူကြီး၊ မိဘများကိုလည်း ဂါထာပေး၍ သူများကိုလည်း ရွတ်ဖတ်ပေးလျှင် ဂါထာသည် ပို၍ အစွမ်းထက်ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ ဂါထာမှာ...

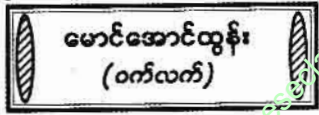
- အက္ခိယက္ခိယ သုရိယော
 - ဝိယ အက္ခိယ စန္ဒိယာ
 - ဗုဒ္ဓ စက္ခုယု တတုယော
 - အဟံ ဝန္ဓာပိ သဗ္ဗဒါ
 - ဇေတန ပုည ကမ္မေန
 - ဟောတု "မေ" စက္ခု သုခံ
- မှတ်ချက်** ။ အခြားသူအတွက် ရွတ်ဖတ်ပေးမည်ဆိုလျှင် "မေ" နေရာတွင် "တေ" ကို ထည့်၍ ရွတ်ဖတ်ပါ။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်
- ဒက္ခိယက္ခိယ** = ဒက်ဒိနက်ဒိစ
 - အက္ခိယ** = အက်ခိစ
 - စန္ဒိယာ** = စန်ဒိယာ
 - ဗုဒ္ဓ** = ဗုတ်ဇ
 - စက္ခုယု** = စက်ခုယု
 - ဝန္ဓာပိ** = ဝန်ဒါပိ
 - သဗ္ဗဒါ** = သပ်ဗဒါ
 - ပုည** = ပုန်ည
 - ကမ္မေန** = ကမ်မေန
 - စက္ခု** = စက်ခု

အနက်
ဗုဒ္ဓစက္ခုယု သုရား၏ မျက်စိတော်တို့တွင်။ **ဒက္ခိယက္ခိယ** လက်ယာ မျက်လုံးတော်သည်ကား။ **သုရိယော** နေမင်းသဖွယ် ဖြစ်ပါပေ၏။ **ဝိယအက္ခိယ** လက်ဝဲမျက်လုံးတော်သည်ကား။ **စန္ဒိယာ** လမင်းပမာ ဖြစ်ပါပေ၏။ **တေ တတုယော** ထို နေမင်းလမင်းပမာ ခင်းအပ်သော စက္ခုဇာတ်တော်တို့ကို။ **အဟံ** အကျွန်ုပ်သည်။ **သဗ္ဗဒါ** အခါခပ်သိမ်း။ **ဝန္ဓာပိ** ရှိခိုးပါ၏။ **ဇေတန ပုည ကမ္မေန** ထို ရှိခိုးရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ **မေ** အကျွန်ုပ်အား။ **စက္ခုသုခံ** မျက်စိ၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ **ဟောတု** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ၊ မြောက်ဗဟို(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနီကာယကောဝိဒ(နီကာယဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ယင်းကို (၇)အုပ် မျက်နှာသစ်စဉ် ရေရွတ်ဖတ်ပြီး နေ့တိုင်း မျက်နှာသစ်ပါ။ ယင်း ရွတ်ဖတ်ထားသော ရေသန့်သန့်ကို မျက်စိထဲ ခတ်ပေးပါ။ မျက်စိရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆရာအား ကြည်လင်မြတ်နိုး ရှိကျိုးလျက်...

www.burmeseclassic.com

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် ဆောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းနဲ့ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟုရင်း

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၇ Y ၀၀၀၅၀၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ သောင်းသွာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနှင့် အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါးဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနှင့် လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖူးပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုမ္မာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ကျွန်တော်ဟာ ၁၃၇၅ ခုနှစ်ရဲ့ သီတင်းကျွတ်ကာလမှာ ကျွန်တော့် အိမ်သူရဲ့မိခင်ကြီး နေထိုင်တဲ့ ကုက္ကို ကုန်းရွာကို အရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိခင်ကြီးလဲ မရှိတော့တဲ့ အတွက် ယောက္ခမ မိခင်ကြီးကို အိမ်သူ ဇနီးနဲ့အတူ ကန်တော့ဖို့ သွားခဲ့တာပါ။

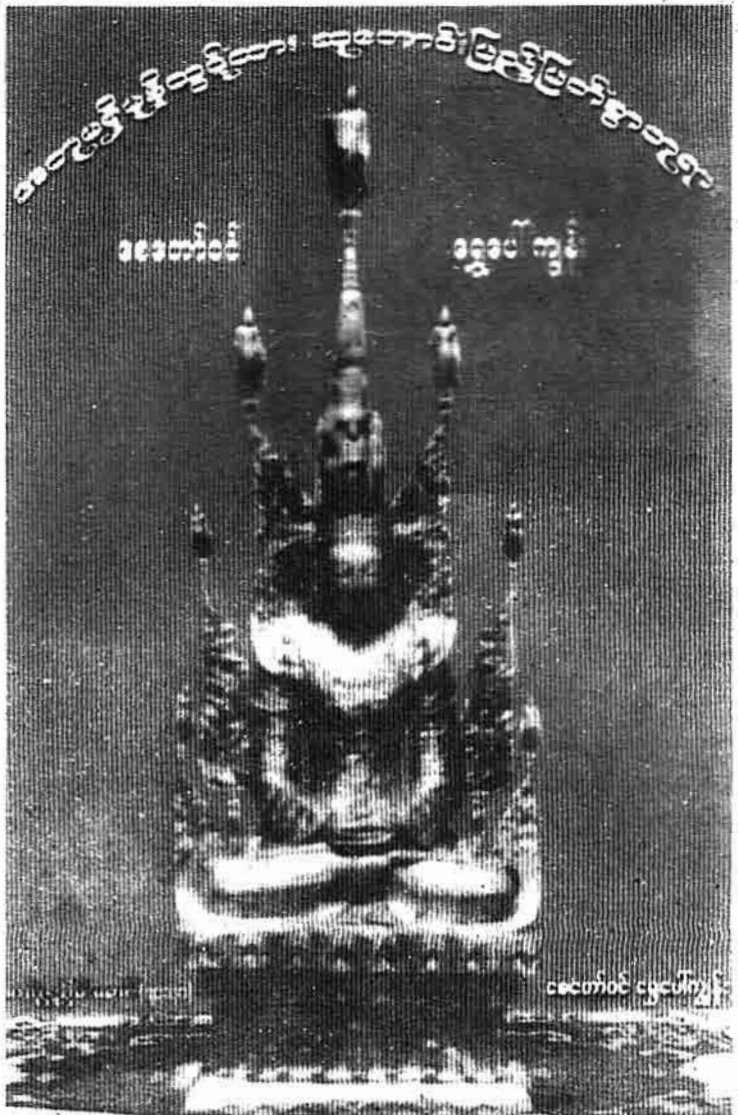
ကုက္ကိုကုန်းရွာကြီးဟာ မိတ္ထီလာ မြို့နယ်က ခေတ်နဲ့အညီ အလွန် စည်ကားတိုးတက်နေတဲ့ ရွာကြီး တစ်ရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရွာရဲ့ ထူးခြား ချက်ကတော့ ရွာရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ ဘုရားကျောင်းကန်တွေ ရှိနေခြင်းပါပဲ။ ရွာအဝင်မှာကို "သိမ်ဘုရားကြီး" ကို ခံခဲ့ရတဲ့ထည်ထည် ဖူးမြင်နေရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြီးဆုံး သားဟာလဲ ဒီရွာရဲ့ ရွာဦး အောင်သိဒ္ဓိကျောင်းမှာ ရဟန်းဝတ်နေပါတယ်။ ယခုအခါ (၅)ဝါပင် ရနေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ဇနီး မောင်နံဟာ မိခင်ကြီးကို ကန်တော့ပြီး နောက် ညနေပိုင်းမှာ သားရဟန်း သီတင်းသုံးတဲ့ ရွာဦးက အောင်သိဒ္ဓိ ကျောင်းကို သွားကြပါတယ်။

သားရဟန်းကို ဖူးတွေ့ပြီးနောက် "အောင်သိဒ္ဓိကျောင်းဆရာတော် အရင်ဉာဏိက" ကို သွားရောက် ဖူးတွေ့ကန်တော့ကြပါတယ်။

အောင်သိဒ္ဓိကျောင်း ဆရာတော်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့မှ ပူဇော်ပင့်ဆောင်လာ ခဲ့တဲ့ မြဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ကပ်လှူ တဲ့အခါ ဆရာတော်က ဝမ်းသာစွာ သာဓုခေါ်ပြီး...

'အကကြီးက မြဘုရားရုပ်ပွားတော် ပူဇော် တော့ ကျပ်ကလဲ မရွှေပေကြွန်းဆရာတော် ကြီးရဲ့ တပည့် မြတတ်ဆရာတော်က ချီးမြှင့်တဲ့ "အဘုရီးပုနိဏ္ဍတ်ထား ဆုတောင်း

အဘုရီး ပုနိဏ္ဍတ်ထား ဆုတောင်းမြှင့် မြဘုရား

ကံစွမ်းအားဖွင့်

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကျင့်စဉ်တော်

မြတ်မြတ်စွာဘုရား ပူဇော်ကို ပြန်ပြီး ချီးမြှင့် လိုက်ယယ် အကကြီးတို့အား ပူဇော်ထားပါ။ အလွန် တန်ဖိုးကြီးပါတယ်။ ထူးခြားပူတွဲလဲ ကြံတွဲပါလိမ့်မယ်'

ထိုသို့ ဆရာတော်က မိန့်ပြီး ပလတ်စတစ်လောင်းထားတဲ့ ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်ပုံ အကြီးတစ်ဆူနဲ့ အသံ နှစ်ဆူ ချီးမြှင့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သာဓု

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သွား

တော်က...

'ဒကာကြီးက စာတွေ ဘာတွေလဲ ရေးနေတာဆိုတော့ ကျုပ်ဆရာ မြတ်ဘက်ဆရာတော်ချီးမြှင့်တဲ့ (ဗုဒ္ဓါနုဿတိကျင့်စဉ်တော်)ကိုလဲ ပေးလိုက်မယ်။ ကိုယ်တိုင်လဲကျင့် ဓမ္မဒါနလဲပြုရအောင်ပေါ့ ဒကာကြီး'

'တင်ပါ့ဘုရား ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား'

'ဒီကျင့်စဉ်တော်ကို ယိဇ္ဇာနောထပိန္နဲကုဋ္ဌိယနုပယ် ရက်ပေါင်း (၉၀) အားထုတ်ရမယ်။ ရက်ပျက်ရက်ခြား ယူရတု။ ယိနစ်သက်တဲ့ အချိန်မှာ အားထုတ်နိုင်ပါတယ်။ အမိဋ္ဌာန်နဲ့ အားထုတ်ရမယ်။'

အမိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တော် မစမီ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပါ။ တတ်နိုင်သမျှ သစ်လွင်သန့်ရှင်းတဲ့ အဝတ် ဝတ်ဆင်ပြီး အားထုတ်သင့်ပါတယ်။ မိမိရှေ့မှာ အဖြူရောင် ပိတ်စခင်းပြီးထိုင်ပါ။

ဦးစွာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ အနန္တငါးပါးရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပါ။ အလင်းတိုင်လျှံပါ။ မိမိရဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကိုလဲ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ယုံကြည်စွာ လျှံပါ။'

ကျွန်တော်က သိချင်တာကို မေးလျှောက်လိုက်ပါတယ်။

'ကျင့်စဉ်တော် အားထုတ်ရမယ့် နေရာသတ်မှတ်ချက်ရော ရှိလား ဆရာတော်'

'မိမိအတွက် အနှောင့်အယှက် မရှိတဲ့နေရာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာနေရာ၊ သန့်ရှင်းတဲ့ နေရာမျိုးကို ရွေးပါ။ ဘုရားခန်း ဘုရားရှေ့ဆို ပိုကောင်းတာပေါ့။'

အမိဋ္ဌာန်ရက်မှာ ခရီးသွားစရာ ကြုံရင်လဲ ကားပေါ် ယာဉ်ပေါ်မှာ

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ထာဝရကျမ်းတော်အတွက် အရှင်ဥပေါဏ

အဆင့်မှာ ခရီးမထွက်ရဘူး'

'တင်ပါ့ဘုရား ဒါက သတိထားစရာပါပဲ ဘုရား'

'ဗုဒ္ဓါနုဿတိကျင့်စဉ် ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပွားများအားထုတ်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ (၁၀၈)လုံးပုတီးကုံးနဲ့ ဒီလိုစိပ်ရတယ်'

လို့ မိန့်ကာ ဆရာတော်ဟာ လက်တွေ့ ပုတီးစိပ်ပြပါတယ်။

ပုတီးစိပ်နည်းမှာ အောက်ပါ အတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ ကူတီပီသော ဘဂဝါ အရဟံ ဆိုပါက (ကူ)လို့ဆိုကာ ပုတီးတစ်လုံးချပါတယ်။ (တီ)လို့ဆိုကာ ပုတီးတစ်လုံး ချပါတယ်။

ကျင့်ပွားသွားလို့တော့ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပဉ္စမအဆင့်မှာ (၁၀၈)ပတ် စိပ်ရမှာဆိုတော့ ပျက်တတ်တယ်။ အတွေ့အကြုံအရ ပြောရရင် ပျက်တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် နောက်ဆုံးပဉ္စမ

(၆) လို့ဆိုကာ ပုတီးတစ်လုံး ချပါတယ်။ (သော)တစ်လုံး၊ (ဘ)တစ်လုံး၊ (ဂ)တစ်လုံး၊ (ဝါ)တစ်လုံး၊ (အ)တစ်လုံး၊ (ရ)တစ်လုံး၊ (ဟံ)တစ်လုံး ပုတီးစိပ်ချသွားရပါတယ်။

ပေး-၁	
၁။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ အ ရ ဟံ	[ပုတီး ၁၀-လုံး]
၂။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ သမ် ဟ သမ် ဗုဒ္ဓိ ဒေါ(သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ)	[ပုတီး ၁၂-လုံး]
၃။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ ဝိဇ္ဇိ ဇာ စ ရ ဏ သမ် ယန် နော(ပိစ္ဆာစရဏသပ္ပန္နော)	[ပုတီး ၁၅-လုံး]
၄။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ သု ဂ ဏော	[ပုတီး ၁၀-လုံး]
၅။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ သော က ပိ ဒူ	[ပုတီး ၁၁-လုံး]
၆။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ အ နတ် တ ရော ပု ရိ သ ဒ် မ သာ ရ ထိ (အနတ္တဂ္ဂေဟိသဒ္ဓယာရထိ)	[ပုတီး ၁၉-လုံး]
၇။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ သတ် ဏ ဒေ ဝ မ နတ် သာ နံ(သတ္တဒေဝမနုဿာန်)	[ပုတီး ၁၅-လုံး]
၈။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ ဗုဒ္ဓိ ဒေါ(ဗုဒ္ဓေါ)	[ပုတီး ၉-လုံး]
၉။ ကူ တီ ပီ သော ဘ ဂ ဝါ	[ပုတီး ၇-လုံး]
စုစုပေါင်း ပုတီး-၁၀၈လုံး	
(၁၀ + ၁၂ + ၁၅ + ၁၀ + ၁၁ + ၁၉ + ၁၅ + ၉ + ၇ = ၁၀၈)	

ဇယား-၂

- ၁။ ပထမအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး (၉)ပတ်နှုန်း (၉)ရက်
 - ၂။ ဒုတိယအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး (၂၇)ပတ်နှုန်း (၉)ရက်
 - ၃။ တတိယအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး (၄၅)ပတ်နှုန်း (၉)ရက်
 - ၄။ စတုတ္ထအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး (၈၁)ပတ်နှုန်း (၉)ရက်
 - ၅။ ပဉ္စမအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး (၁၀၈)ပတ်နှုန်း (၉)ရက်
- စုစုပေါင်း(၉)ရက် x (၅)ဆင့် = (၄၅)ရက်

ဇယား-၃

- ၁။ ကူတီပီ သောဘဂါ [ပုတီး ၇-လုံး]
- ၂။ ကူတီပီ သောဘဂါ ဖုဒ် ဒေါ် [ပုတီး ၉-လုံး]
- ၃။ ကူတီပီ သောဘဂါ သတ် ထာ ဒေ ဝ မ နတ် သာ နံ [ပုတီး ၁၅-လုံး]
- ၄။ ကူတီပီ သောဘဂါ အ နတ် တ ရော ပု ရီ သ အ် မ သာ ရ ထိ [ပုတီး ၁၉-လုံး]
- ၅။ ကူတီပီ သောဘဂါ လော က ပီ ဒူ [ပုတီး ၁၁-လုံး]
- ၆။ ကူတီပီ သောဘဂါ သု ဂ ဟော [ပုတီး ၁၀-လုံး]
- ၇။ ကူတီပီ သောဘဂါ ဝိင်္ဂ ဇာ စ ရ ဏ သမ် ပန် နော [ပုတီး ၁၅-လုံး]
- ၈။ ကူတီပီ သောဘဂါ သမ် မာ သမ် ဖုဒ် ဒေါ် [ပုတီး ၁၂-လုံး]
- ၉။ ကူတီပီ သောဘဂါ အ ရ ဟံ [ပုတီး ၁၀-လုံး]

စုစုပေါင်း ပုတီး-၁၀၈လုံး

(၇ + ၉ + ၁၅ + ၁၉ + ၁၁ + ၁၀ + ၁၅ + ၁၂ + ၁၀ = ၁၀၈)

ဇယား-၄

- ၁။ ပထမအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး(၉)ပတ်နှုန်း => (၉)ရက်
 - ၂။ ဒုတိယအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး(၉)ပတ်နှုန်း => (၉)ရက်
 - ၃။ တတိယအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး(၉)ပတ်နှုန်း => (၉)ရက်
 - ၄။ စတုတ္ထအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး(၉)ပတ်နှုန်း => (၉)ရက်
 - ၅။ ပဉ္စမအဆင့် တစ်နေ့ ပုတီး(၉)ပတ်နှုန်း => (၉)ရက်
- စုစုပေါင်း(၉)ရက် x (၅)ဆင့် = (၄၅)ရက်

အသံထွက်အတိုင်း အသံတစ်သံ ပုတီးတစ်လုံးနှုန်း စိပ်သွားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပြီးဆုံးတဲ့ အခါ(၁၀၈)လုံးကွက်တိ ဖြစ်ရပါတယ်။ ပုတီးတစ်ပတ် ရပါတယ်။

အတိအကျ မမှားမယွင်း စိပ်ပါက ပုတီးတစ်ပတ် အောင်မြင်ပါတယ်။ ဒီပုတီးစိပ်နည်းဟာ "အနုလုံ" စိပ်နည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အနုလုံ ပွားများနည်းကို (၄၅)ရက် အားထုတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အားထုတ်

***** (ဇယား-၁)**

အထက်ပါအတိုင်း ပုတီး(၁၀၈)လုံး

***** (ဇယား-၂)**

ပဋိလုံအားဖြင့် ပူဇော်နည်း

***** (ဇယား-၃)**

အထက်ပါအတိုင်း ပဋိလုံအားဖြင့် လည်း ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး(၁၀၈) လုံး တိတိကျကျရအောင် ပုတီးစိပ်ရ ပါတယ်။ မမှားယွင်းစေရပါဘူး။ မှားရင် အစက ပြန်စိပ်ရပါမယ်။

တစ်နေ့တာ ကျင့်ရမယ့် ကျင့်စဉ်ကို အစမှ ပြန်စရမှာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပဋိလုံကျင့်ပွားနည်းကိုလဲ (၄၅) ရက် အားထုတ်ရပါမယ်။

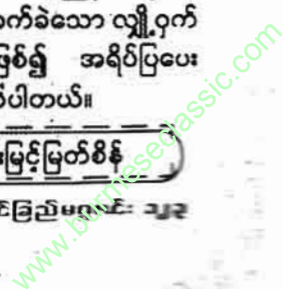
***** (ဇယား-၄)**

ရက်ပေါင်း(၉၀)တိတိ အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်တော် အားထုတ်ပြီးပါက အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပါတယ်။ မိမိလိုရာ ဆုတစ်ဆုတည်း တောင်းပါ။ ဤ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တော်ကို အနုလုံ အားဖြင့် ရက်ပေါင်း(၄၅)ရက်၊ ပဋိလုံ အားဖြင့် ရက်ပေါင်း(၄၅)ရက် ပွားများ အားထုတ်ခဲ့ပုံကို မိမိတို့ ပြောဆိုတတ် သလို "သစ္စာဆို၍" ဆုတောင်းပါက ပိုမို ဆုတောင်းပြည့်ပါမယ်။

သဒ္ဓါနဲ့ ပညာ ရှေ့ထားပြီး စေတနာ ကံကောင်းတွေ၊ တွေးကြံစဉ်းစားဉာဏ် ကောင်းတွေ၊ မဆုတ်မနစ် ကြိုးစား အားထုတ်မှု ဝီရိယကောင်းတွေ ပေါင်းစုလိုက်တဲ့အခါ တောင်းဆုတွေ ပြည့်မှာ မလွဲပါဘူး။

အထူးအခြား အောင်မြင်လိုက ထူးထူးခြားခြား ကြိုးစားကျင့်ကြံ အားထုတ်ရပါမယ်။ ရက်ပေါင်း(၉၀)၊ အဓိဋ္ဌာန် အကြိမ်ပေါင်း(၁၂)ကြိမ် အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားနိုင်ပါ မလား။ နက်နဲခက်ခဲသော လျှို့ဝှက် ကျင့်စဉ်တော်ဖြစ်၍ အရိပ်ပြပေး လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ကျောက်လင်းနယ်မှ

ဆေးဖက်ဝင် အဝင်များ (၂)

သခင်ပုမ အဆက်

ဝံအူမြစ်

ပေါက်နှယ်ကဲ့သို့ နွယ်ပင်ဖြစ်၍ အရွက်များလည်း ဆင်တူသည်။ ဒေသခံများက ဝံအူမြစ်ကို အနာမန်ဝင်ခြင်း၌ လိမ်းကျံပေးကြသည်။ ဆေးကျမ်းအလိုအရ အရိုးကျိုးဒဏ်ရာတွင် ဝံအူမြစ်အစိုကို ကြိတ်၍ စည်းအုံပေးကာ အရိုးဆက်စေသည်။

အဆစ်ရောင်၊ ကိုက်ခဲ၊ ဖောရောင်ခြင်း၊ မကျက်နိုင်သော အနာအိအနာပျက်များအတွက် ဝံအူမြစ်ကို ထောင်း၍ အရက်နှင့်စိမ်ကာ လိမ်းပေးရသည်။ အနာများ ငန်းမန်းလိုက်၍ ရောင်ရမ်းနေလျှင် ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးလိမ်းရသည်။

အကြောတင်၊ အကြောထုံး၊ အကြောကပ်၊ အကြောရောင်၊ အဆစ်ရောင်၊ သွေးလေ မလျှောက်ခြင်းတို့အတွက်လည်း ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးလိမ်းနိုင်သည်။

ကျွဲ၊ နွားတို့ အနာတွင် ပိုးကျပါက ဝံအူမြစ်ကို သွေး၍ ရေနံချေးနှင့် မျော်ကာ လူးပေးရသည်ဟု ဖော်ပြသည်။ စိမ့်တွင်းတောင်၌ တွေ့ရှိရသည်။

လျှော်ဖြူပင်

နတ်သျှင်တောင်၌ ပေါများစွာ တွေ့ရသည်။ ခမောက်တောင်၌လည်း ရှိ၏။ အရွက်များက လက်ချောင်းပမာ ဖြာကာ (၅)ရွက်မှ (၉)ရွက်အထိ ထွက်တတ်သည်။

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝံအူမြစ်

လွန်ဖြူပင်

ရိုးတံတစ်ခုမှ ဖြာထွက်ခြင်းဖြစ်ကာ ရွက်ညှာ အလွန်တို၏။ အပင်ကို ဓားနှင့် ထစ်ထားပါက အစေးများ ထွက်သည်။

နာရီ အနည်းငယ်ကြာသောအခါ အစေးများ မာခဲသွားသည်။ ယင်းကို "ဆေးကုလားမ"ဟု ခေါ်သည်။ ဒေသခံများက ထိုဆေးကုလားမကို

• စိမ်း(သစ်စေး)ပင်

ရေစိမ်သောက်ပါက ရေငတ်နာ၊ ဆီးဝေဒနာနှင့် ခါးအောင့်ခြင်းတို့ သက်သာစေသည်ဆို၏။ ဆေးကျမ်းတွင်မူ...

❶ ဆီးပူရောဂါအတွက် ဆေးကုလားမ ကို သကြားနှင့်စိမ်း၍ သောက်ရ သည်။

❷ ဆီးခိုးမှုတ်၍ မျက်စိပူလောင်ခြင်း ရောဂါအတွက် ဆေးကုလားမ

(၈)ပဲသား၊ ယမ်းစိမ်း (၈)ပဲသား၊ သကြား(၅)ကျပ်သားကို ရေစိမ်ကာ ဆေးကုလားမများ ပွလာသောအခါ သောက်ပေးရသည်။

❸ ရင်ပူ၍ ရေငတ်သောရောဂါ အတွက် ဆေးကုလားမ (၁)ကျပ် သား၊ သကြား (၅)ကျပ်သားရော၍ စိမ်းထားသည့်ရေကို ရေငတ်မပြေ မချင်း ရေအစား သောက်ပေးရ

သည်။

❹ ကလေးသူငယ် ဆီးပူဆီးချုပ် ရောဂါအတွက် ဆေးကုလားမ ရေစိမ်၍တိုက်၊ ဆီးအိမ်ပေါ်၌ ရေညှိ နှင့်ရော၍ ကြိတ်ပြီး အုံပေးရသည်။

❺ အဆုတ်ရောင်၊ သရက်ရွက် ရောင်ရောဂါအတွက် ဆေး ကုလားမ စိမ်းရေကို မကြာခဏ သောက်ပေးရသည်။

အရိုးကျိုးခြင်းနှင့် အနာများအတွက် လျှော်ဖြူမြစ် အခေါက်ကို ကြိတ်၍ အုံပေးရသည်။ လိင်ဥရောင်ရောဂါ အတွက် လျှော်ဖြူမြစ် သို့မဟုတ် အခေါက်ကို သွေး၍ လိမ်းရသည်။ အနာမန်းအားကြီး၍ ရောင်ခြင်း အတွက် လျှော်ဖြူရွက်အညွန့်ကို ကြိတ် ၍ အုံပေးရသည်။ ဟု ဖော်ပြထားသည်။

သစ်စေးပင်

ခမောက် တောင်စောင်းများတွင် ပေါများစွာ တွေ့ရသည်။ သစ်မာပင် ဖြစ်ကာ အနှစ်သားမှာ ပိတောက်နှစ် ကဲ့သို့ နီရဲသည်။ ကျစ်လျစ် မာကြော သည်။

သို့သော် သံရိုက်မခံ အက်ကွဲတတ် သဖြင့် လွန်ပူထိုး၍ သပ်လျှိုသုံးလေ့ ရှိသည်။

အစေးနှင့် မတည့်သူတို့ အစေး စက်၍ ရောင်ကိုင်း ယားယံတတ်သည်။ ထိုအခါ ဟုန်းမြစ်ကို သွေးလူးပေး ရသည်ဆို၏။ ထိုအစေးကို အရေပြား ရောဂါတို့အတွက် ဆေးဖော်ရာ၌ အသုံး ပြုကြသည်။

စူလာနုဖာ

စိမ့်တွင်းတောင်၊ ကသစ်ကုန်း၊ အနီး ကျောက်လှေကုန်းတို့၌ မြေဖျား နုဗူဗူရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း သူ

• စုလာနာ

• ကတွတ်သီး

စွာ တွေ့ရသည်။

အရွက် အရင်းအဖျား
ချွန်ကာ မြေမှ အနည်းငယ်
ကွာ၍ ဝေဆာစွာ အုံ့ဆိုင်
နေတတ်၏။ အမြင့်တစ်ပေ၊
တစ်ပေခွဲမျှသာ ရှိသော

ချုံပင်ဖြစ်သည်။

အရေပြား ယားယံခြင်းအတွက်
ပစ္စည်းပါးအမှုန်ပြုကာလျက်ပေးရသည်။
သွေးအန်သွေးကျ ရောဂါများ
အတွက် စုလာနာပြုတ်ရည်တွင်
ပျားရည်စွက်ကာ သောက်ပေးရသည်။

• ဂုလိရွက်

သျှင် နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရဲယိုပင်

ဟု ပြောပြသည်။

ကတ္တတ်ပင်

ခမောက်တောင် အပါအဝင် ကောလင်း နယ် တောင်များတွင် တွေ့ရ တတ်သည်။ သဖန်းသီးနှင့် တူ၍ အပင်လည်း တူသည်။ ပင်စည်မှ ရိုးတံထွက်ကာ အခိုင်လိုက် သီးလေ့ရှိ သည်။

အပူ လောင်ခြင်း အတွက် ကတ္တတ်မြစ် ကြိတ်ရည် လိမ်းပေးကြ သည်။ ဆေးကျမ်း အလို အရ ဆီးချုပ် ဆီးအောင့် ရောဂါအတွက် ကတ္တတ် မြစ် သတ္တရည်ကို

ကိုယ်ရေဝါခြင်းအတွက် စုလာနဟ ရေနွေးဖြောင့်၍ သောက်ပေးရ သည်။

သပြားဥ

စိန်တွင်းတောင်၊ လိုဏ်ဂူတောင်တို့ တွေ့ရသည်။ အရွက်မှာ ရှားစောင်း သတ်ဆက်ပင်ကဲ့သို့ အဆစ်ကလေး များအဖြစ် တွေ့နိုင်သည်။

ဝုံချို၊ ဝုံခါ၊ ဝုံဗောဓိ၊ ဝုံလက်တို၊ ဝုံသပြားဟူ၍ ဝုံငါးမျိုးတွင် ပါဝင်သော သပြားပင်ဖြစ်သည်။

အသားကြေခြင်းများအတွက် ကျပ် နည်းပေးရသည်ဆို၏။

မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့ ဘုရားလေးဆူ ချစ်ကွက်မှ အကြောပြင်ဆရာ ဦးအုန်း ညိုဏ်က ဝုံသပြားမြစ်ပြုတ်ရည်ကို သောက်ပေးခြင်းဖြင့် သွေးကင်ဆာ သေဒဏ် လျော့ပါး သက်သာလာသည်

သောက်ပေးရသည်။

အပူကြီးသော် ကတ္တတ်မြစ်ကို နွားနို့နှင့်ကျို၍ သောက်ပေးရသည်။

အနာကြီးရောဂါအတွက် ကတ္တတ် ခေါက်၊ ကတ္တတ်သီးကျိုကာ ဖန်ရည် ဆေးပေးရသည်ဟု ဖော်ပြထား သည်။

ရဲယို

ထမင်းစားပြီးသောအခါ ရဲယိုသီး မုည့်ကို သကြား၊ ထန်းလျက် အနည်း ငယ်ဖြင့် စားပေးလျှင် အစာကြေ၍ လေပူဆန်ခြင်း ပျောက်ကင်း၏။ အရွက်ကိုလည်း တိုမြုပ် ချက်ပြုတ်စား နိုင်သည် ဆိုလေသည်။

မြည်

ဗျ

မ

ဖျ

မ

ဝမ်း

ရေးထား

နိုင်ပါသည်...

စာမူပို့ရန်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊

ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကုန်မြို့၊

ဖုန်း-၀၁ ၂၅၂၂၀၄

စကြာမင်း ဆေးဘူးအရွယ် - ၁၂၂ နေ ၀၇၇၅၅

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား ကိုရ်

အလုပ် ပြုလုပ်ရုံအား အလည်လာတာ ထပ်မံခွဲ တန်း ဘိုလယ်သေ" ဘော် မမမြင့် ထာ တစ်ခါထပ်စားလိုက်လေ" ဘာလုပ်ချက်လဲလဲ" မမမြင့်ရေ မနေတာ စင်ကာပူက သာကြီးပြန်လာ တယ်လေ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထပ်မံလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ။

"အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီး တော်ပါပြီအေမေးရဲပါဘူး" "မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့" "အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့သြ နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့သြတာနန်းပဲ" "ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားများတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့" "ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲ မနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ" "လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်" "ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်" "အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး" "စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ" "ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်" "ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

"မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ"

"ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်"

"မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး" "ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်" "သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်"

"သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဖက်ကြောလို့ခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်"

"ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ () နာရီတော့ ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ" "ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်" "အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ" "ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို" "ဟုတ် တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရ်အတွက်လဲ အုန်း ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ" "ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီဦးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရ်ကို ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့"

"အေးအေး၊ ပြောရမဟုတ်မူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်" "ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမီး ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်း... ကိုရ်နဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်အတွက် သွေးတိုး ရောဂါဟာ မိန်းကုသရုံပေါ့၊ ရေမတင်သလို ပျောက်တာ ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စားတစ်ပုခိုသတ်ပြီးရေ ကျွန် မြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင် အဲဒါပေး... စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်..."

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗောလယ်၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၆၂၂၅၄၁

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပွင့်လန်းအောင်မြင်

သူရဿတီဂါထာပွမ်းအင်

ရွှေခိုး (မြိတ်)

သူရဿတီမယ်တော်ကို ယုံကြည်
၍ ပုံတော်ကို ကိုးကွယ်ကြသော်လည်း
အိတွင် ပြဿနာ အခက်အခဲနှင့် စီးပွား
ရေးရာများ၊ အန္တရာယ်များ စသည်တို့
ကြုံတွေ့သည့်အခါ ပင့်ဖိတ်ရန် လိုအပ်
ပေသည်။

ထိုသို့ ပင့်ဖိတ်ရန် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
စာရေးသူ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ
(၂၄)ပါ "လက်တွေ့ သက်တန်
ချေဖျက်နည်းနှင့်ဂါထာ" ဆောင်းပါး
၌ ဆရာ အဘဦးကျော်ကပင်
(၁၂-၈-၁၉)တွင် ချီးမြှင့်ခဲ့သဖြင့် ယနေ့
တိုင် နိုင်အားသမျှ ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရာ
သူရဿတီမယ်တော်၏ ဂါထာစွမ်းအင်
တို့ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ရရှိခံစား
နေပါသည်။

- ★ ပြောရေးဆိုရေး အောင်မြင်ခြင်း
- ★ လူချစ်လူခင် ပေါများခြင်း
- ★ ရောဂါဘယ ကင်းဝေးခြင်း
- ★ စီးပွား ပွင့်လန်းအောင်မြင်ခြင်း
- ★ အန္တရာယ်ဘေးမှ လွတ်ကင်းရှောင်ရှားနိုင်ခြင်း
- ★ သိဒ္ဓါအမျိုးမျိုး ရရှိခြင်း

သူရဿတီမယ်တော်၏ ဂါထာကို
ယုံကြည်လိုက်နာမည့် သူတိုင်းသည်
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အောက်ပါ ကျင့်စဉ်များ
ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရပေမည် ဖြစ်
သည်။

- ၁။ ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်းခြင်း။
- ၂။ မယ်တော်၏ ရုပ်တု (သို့မဟုတ်)
ပုံတော်အား ရေချမ်း၊ ဆီမီးနှင့်
တကွ နှင်းဆီပန်း သို့မဟုတ် စံပယ်
ပန်းကို ပူဇော်ခြင်း။
- ၃။ ညအိပ်ရာဝင်လျှင် (၉)ခေါက်
ရွတ်ဆိုခြင်း။
- ၄။ နံနက်အိပ်ရာထလျှင် မျက်နှာသစ်

- ၆။ အမူအခင်း ဖြေရှင်းချိန်တွင်
ကွမ်းယာကို (၅)ခေါက် ရွတ်ဆို၍
ဖြေရှင်းချိန်ပြီးသည့်အထိ မထွေး
မထုတ်ဘဲ ဝါးမျိုနေရန်။
- ၇။ ဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့လျှင် (၇)
ခေါက် ရွတ်ဆိုခြင်း သို့မဟုတ်
အစဉ်မပြတ် ရွတ်ဆိုခြင်း။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သူရဿတီ = သူရတ်သတီ
 - အနုကပ္ပံ = အနုကမ်ပံ
 - ပညာ = ပင်ညာ
 - သီရိ = သိရိန်
 - အန္တရာယ = အန်တရာယ
 - သဗ္ဗသိဒ္ဓိ = သပ်ဗသိတ်သိန်
 - ဇပ္ပန် = ဇပ်ပန်
 - ဥါ = အုံ
 - ဖိဂုဂ္ဂေ = ဖိတ်ဂုက်ဂေ

- ရေကို (၃)ခေါက်ရွတ်ဆို၍ မျက်နှာ
သစ်ခြင်း။
- ၅။ ရောင်းဝယ်လိုသော ဥစ္စာပစ္စည်း
အပေါ် နံ့သာရေမွှေးကို (၃)ခေါက်
ရွတ်၍ ပက်ဖျန်းခြင်း။

သူရဿတီဂါထာတော်

သူရဿတီ စ ဝေ ဟတာ၊ ဟတာစ ဝေ သူရဿတီ၊
 သူရဿတီဒေဝီ အနုကပ္ပံ ဥပါဒိယ၊ ပညာ ဒေဟိမေ။
 သူရဿတီဒေဝီ ဝနံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ လာဘံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ တောဂံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ ပီယံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ သီရိံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ အန္တရာယဝိယောဝနံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ သဗ္ဗသိဒ္ဓိံ ဒေဟိ မေ။
 သူရဿတီဒေဝီ ဇပ္ပနံ ဒေဟိ မေ။
 ဥါ သူရဿတီ ယ၊ ဖိဂုဂ္ဂေ ဩက္ကမန္တု
 ဗုဒ္ဓဿသနေန ယယံ တိဋ္ဌာတု တိဋ္ဌာတု။

www.burmeseclassic.com

ကြောက္ခမန္တ = အောက်ကမန်တု
ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်ဇ
မယ့် = မယ်ရှ်
တိဋ္ဌာတု = တိတ်တာတု
အနက်

သူရဿတီစ၊ သူရဿတီ နတ်သမီးသည်ကာ။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **မာတာ၊** အမိဖြစ်ပါပေ၏။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **မာတာစ၊** အမိသည်လည်း။ **သူရဿတီ၊** သူရဿတီ နတ်သမီးဖြစ်ပါပေ၏။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **အနုကမ္ပံ၊** အစဉ်သနားခြင်းကို။ **ဥပါဒါယ၊** စွဲ၍။ **ပညာ၊** ပညာကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **ဝနံ၊** ဥစ္စာကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **လာဘံ၊** ရသင့်စရာအဖြာဖြာကို ရရှိခြင်းဟူသော လာဘ်လာဘကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **ဘောဂံ၊** စည်းစိမ်ကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **ဝီယံ၊** ချစ်ခင်ခြင်းကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **သီရိ၊** ကျက်သရေကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **သုခံ၊** ချမ်းသာကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **အန္တရာယဝိသောဓနံ** အန္တရာယ်ကင်းရှင်းခြင်းကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **သဗ္ဗသိန္နီ၊** အလုံးစုံသော အကျိုးပြီးစီးခြင်းကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

သူရဿတီ၊ သူရဿတီမည်သော။ **ဒေဝီ၊** နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **ဇ္ဇေနံ၊** မန်းမှုတ်ခြင်းကို။ **ဒေဝီ၊** ပေးပါလော့။

ဥုံ သူရဿတီ၊ အို သူရဿတီ နတ်ဒေဝီ။ **မမ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **ဇိဝုဂ္ဂေ၊** လျှာဖျား၌။ **ကြောက္ခမန္တ၊** သက်ရောက်ပါလော့။ **မယ့်၊** အကျွန်ုပ်အား။ **ဗုဒ္ဓသာသနေန၊** ဘုရားသာသနာတော်ဖြင့်။ **တိဋ္ဌာတု - တိဋ္ဌာတု၊** တည်ပါစေလော့ တည်စေလော့။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝိပလ္လင်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာဂ္ဂဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ထိုဂါထာ စွမ်းအင်ဖြစ်အောင် ကိုယ်ကျင့်သီလ စောင့်ထိန်းကြပြီး လောကီအကျိုး တိုးပွားစေလိုပါ၏။

နေ့ဦး(မြတ်)

ငါးပိရည်ကျီ

အနုကောင်းစေရန်

ငါးပိရည်ကျီ စားမကုန်သဖြင့် နွေးဖန်များသည့်အခါ ငေါ်(မနစ်သက်ဖွယ် အနုအရာတစ်မျိုး) ရှိလာတတ်ပါသည်။

ထိုအခါ မရန်းပြားတစ်ပြားမျှ ထည့်၍ (ရွှေ)ပေးပါက နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

(မွန်)တနင်္သာရီဒေသများတွင် မရန်းသီးမှည့်ကို ထက်ခြမ်းခွဲ နေလုန်းကာ မရန်းပြားအဖြစ် သိမ်းဆည်းလျှင် စားဖိုဆောင်၌ မန်ကျည်းသီးမှည့်ကဲ့သို့ အချဉ်အရသာအတွက် အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။ မရန်းပြားက ပို၍ အချဉ်စူးရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ရန်ကင်းဝေးဝေရန်

အစီအရင် ယတြာ

ကျွန်ုပ်တို့၏ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်၌
ဇိုက်မျိုးစုံ သွင်ပြင်အဖုံဖုံတို့နှင့် မတူ
တူပြားမှုတွေ များစွာရှိကြလေ၏။

ထိုစရိုက်မျိုးစုံတို့တွင် မိမိအား မလို
နန်းထားသော ရန်သူ့ရန်ဘက်မျိုး မိမိ
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မရှိပါဟု တထစ်ချ
ဆိုနိုင်ပါ။

ထိုရန်သူမျိုးတို့သည် စီးပွားရေး၌
သူ့ထက်ငါ သာလွန်အောင် ကွက်
ကျော်ရိုက်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး စီးပွားပျက်
အောင် ဖျက်ဆီးခြင်း စသည်ပြုလေ၏။

ပညာရေး၌ ကိုယ့်ထက်သာ မနာလို
၍ ဖျက်ဆီးတတ်ကြခြင်းမျိုး ရှိလေ၏။
လူမှုရေး၌ သူတစ်ပါး ပြေလည်မှုကို
ရှေ့ဆိတ်ခြင်း၊ ကြည့်ရှုစောင့်မသော
မိတ်ဆွေတို့နှင့် ကွဲပြားစေလိုခြင်း
စသော လုပ်ရပ်များကို လုပ်ကြပေလိမ့်
မည်။

လူတစ်ဦးတွင် ရန်သူ့ရန်ဘက် ဆို
သည်မှာ အနည်းနှင့်အများ ရှိကြပါ
လိမ့်မည်။ ထိုသို့ရှိရာတွင် စီးပွား၊ ပညာ၊
လူမှုရေး စသည်တို့၌ အတိအလင်း
စိန်ခေါ် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်လာသော
ရန်သူမျိုးကို ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုပါ။
မိမိ၏ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယတို့ဖြင့် ပြန်လည်
ယှဉ်ပြိုင်လျှင် နိုင်ရပေလိမ့်မည်။

အလွန် ကြောက်စရာကောင်းသည်
ကား မိမိ ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း၌ရှိ၍
အတိအလင်း ပြောဆိုခြင်း မပြုပါဘဲ
နောက်ကျောမှ ဓားနှင့် ထိုးသကဲ့သို့
မိမိ၏ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းကို
ထည့်ဝှက်ကြံစည်၍ လုပ်ကြံတတ်သူ
များပင် ဖြစ်လေ၏။

ဂါမဂါရစ်
(စစ်ကိုင်း၊ ဝေဒဝိဇ္ဇာဓရာ)

ထို့ကြောင့် "သစ်ပင်
ကောက်တာမြင်ရ လူကောက်
တာ မမြင်ရ"ဟု ဆိုရိုးပင်
ထားရှိခဲ့ကြလေသည်။

မိမိနှင့် အတိအလင်း ပြိုင်
ဆိုင်ခြင်းလည်းမဟုတ်ဘဲ
တွေ့လျှင်ချို

ကွယ်လျှင်မဲ့၍ စိတ်အတွင်းမှ
အပြီးထားကာ အခွင့်ရလျှင် မိမိအား
တိုက်ခိုက် နှောင့်ယှက်ပေလိမ့်မည်။
ဤသို့သော ရန်သူတို့အား ပြန်
လည် ရင်ဆိုင်ရန် အလွန်ခက်ပါလိမ့်
မည်။

သို့အတွက် ရန်များ ပြေပျောက်စေ
၍ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးတို့
အဆင်ပြေချောမွေ့စေနိုင်သော ယတြာ
အစီအရင်ကောင်းတစ်ခုကို ရေးသား
ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မိမိအား တစ်စုံတစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ရန်မှုနေသော်လည်းကောင်း၊
နိမ့်ကျအောင် ဖိနှိပ်၍နေသော် လည်း
ကောင်း၊ အနှောင့်အယှက်များ ပေးနေ
သော်လည်းကောင်း၊ ထိုရန်များ ပြေ
ပျောက်စေရန်အတွက် မိမိတို့၏ နေ့နံ
အလိုက် အောက်ဖော်ပြမည့် ယတြာ
အစီအရင်၌ ပါသည့်အတိုင်း မိမိ
အဝတ်စတစ်ခုကို သစ်ပင်မှာ ချည်
၍ သစ်ကိုင်းနှင့် အသက်အောင့်၍
(၉)ချက်ရိုက်ပါ။

စိတ်မှလည်း မိမိအား ရန်ပြုသူကို
ရည်မှန်း၍ မေတ္တာပြုခြင်း၊ လိုရာဆန္ဒ
ပြောဆိုခြင်း စသည် ပြုပေးပါ။

တစ်လအတွင်း ဘေးရန်များသည်
မိမိဘက်မှလွဲ၍ အခြားသို့ ရောက်သွား
ပါလိမ့်မည်။ အကူအညီကောင်းများ
ရရှိ၍ နောက်ဆုံး၌ ရန်သူသည် မိတ်
ဆွေကောင်း ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ရန်များ ပြေပျောက်စေရန် ယတြာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်မှ...

မိမိ၏ အဝတ်စတစ်ခုကို အုန်းပင်မှာ
ချည်၍ ညောင်ကိုင်းတစ်ခုနှင့် အသက်
အောင့်၍ ကိုးချက်ရိုက်ပါ။ အနည်းဆုံး
(၃)ခါ လုပ်ပါ။

ဆက်လုပ်လျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။
အထူးပင် သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်
မည်။

တနင်္လာသားသမီးဖြစ်မှ...

မိမိ၏ အဝတ်စတစ်ခုကို ကံ့ကော်
ပင်မှာ ချည်၍ ငှက်ပျောရွက်တစ်ခု
နှင့် အသက်အောင့်၍ ကိုးချက်ရိုက်ပါ။

နဂါးဂျောင့်ခြေခြံမဂ္ဂန်း ၁၃၁

(၃)ခါ ပြုလုပ်ပေးပါ။ အထူး သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။
အင်္ဂါသားသမီးဖြစ်မှု...

မိမိ၏ အဝတ်စတစ်ခုကို ဆီးပင်မှာ ချည်၍ မန်ကျည်းကိုင်းတစ်ခုနှင့် အသက်အောင်၍ ကိုးချက်ရိုက်ပါ။ အနည်းဆုံး (၃)ခါ ပြုလုပ်ပါ။ အထူး သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဖြစ်မှု...

မိမိ၏ အဝတ်စတစ်ခုကို မဲစလီပင် မှာ ချည်၍ ဒန်ထွန်နှင့် အသက် အောင်၍ ကိုးချက်ရိုက်ပါ။ အနည်းဆုံး (၃)ခါ ပြုလုပ်ပါ။ အထူး သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးသားသမီးဖြစ်မှု...

မိမိ၏အဝတ်စတစ်ခုကို ငှက်ပျောပင်မှာ ချည်၍ တမာကိုင်းနှင့် အသက် အောင်၍ ကိုးချက်ရိုက်ပါ။ အနည်းဆုံး (၃)ခါ ပြုလုပ်ပါ။ အထူး သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

သောကြာသားသမီးဖြစ်မှု...

မိမိ၏ အဝတ်စတစ်ခုကို သီဟိုဠ်မှာ ချည်၍ ကုံကော်ကိုင်းနှင့် အသက် အောင်၍ ကိုးချက်ရိုက်ပါ။ အနည်းဆုံး (၃)ခါ ပြုလုပ်ပါ။ အထူး သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

စနေသားသမီးဖြစ်မှု...

မိမိ၏ အဝတ်စတစ်ခုကို တမာပင် မှာချည်၍ ငှက်ပျောရွက်နှင့် အသက်အောင်၍ ကိုးချက် ရိုက်ပါ။ အနည်းဆုံး (၃)ခါ ပြုလုပ်ပါ။ ဆက် လုပ်လျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။ အထူး သိသာ၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ရန်သူဘေးမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။

ဂါမဏိဇော်
(စစ်ကိုင်း၊ ဝေဒဝိဇ္ဇာရေး)

၁၃၂ နက္ခတ္တရာဇင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက်

ကျွေးနွား

ဆေးမခတ်ပါ

မိုးရာသီကာလတစ်ခုတွင် ကျွန်ုပ် သည် နတ်ဟောက်မြို့နယ်၏ အနောက် မြောက်ဘက် ဝမ်းတောရွာသို့ ရောက်ရှိသွားရာ နွားဆေးသမား ဦးလေးဦးသန်းထံသို့ ဝင်ရောက်ဖြစ် သည်။

ဦးလေးဦးသန်းသည် နီးစပ်ရာရွာ လေးငါးရွာအတွက် မြန်မာ့ရိုးရာ နွား ဆေးသမားတစ်ဦးအဖြစ် လူတိုင်း သိပါ သည်။

ဦးလေးသန်းထံ ရောက်တိုင်းလည်း လက်တွေ့အသုံးပြုနေသော ဆေးကျမ်း များတွင်မပါသော နွားဆေးနည်း တစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ရတတ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် ရောက်ရှိသွားစဉ် တွင်...

'ဦးလေးသန်း မီးပိုထဲမှာ ဘာလုပ် နေတာလဲ'

'ဪ... မောင်နေ လာရောကွ၊ ဘယ်က လှည့်လာလဲ၊ ထိုင်ဦး'

'ရပါတယ် ဦးလေးရ... ဘာလုပ်နေ တာလဲ'

'လက်ဖက်ခြောက် လှော်နေတာပါ ကွာ ပြီးပါပြီ'

'ရေနှေးကြမ်းသောက်ရင် မွှေးအောင် လို့လား'

'ခုဟာက လူအတွက် မဟုတ်ဘူး ကွ။ ဦးလေးနွားအတွက်။ မနေ့က တောပန်းငရုတ်တွေ စားမိတယ် ထင်ပါတယ်ကွာ။ ဝမ်းလျှော ချေးပန်း နေလို့ကွ'

'အဲဒါကို ဘယ်လို လုပ်မှာလဲ'

'ကြည့်ထားပေါ့ကွာ' ထို့နောက် ဦးလေးဦးသန်း လုပ်ကိ သည်မှာ...

လက်ဆံ လက်ဆံ ခြောက်အကောင်စား နီသီတစ်ကောင် ကို ညက်ရွာ အနုန်ထောင်ပြီး အစွ ပျော်ကာ ဝမ်းလျှောနေသော နွား တိုက်ထဲကွယ်သည်။

ထို့နောက် ထယ့်ငါးမိနစ်ခန့် ကြာ သောအခါ နမ်းဆီ ဟင်းသောက်နွား ငါးရွန်း၊ သံဟုသီးနှစ်လုံး အကျညှပ် သကြားဟင်းသောက်ခွန်း တစ်ခွန်း ဆားလက်ဖက်စားတစ်ခွန်း ဇရာထုတ် တိုက်ထဲကွယ်လိုက်သည်ကိုတွေ့မြင်ရာ၌ ထို့နောက်မှ...

'ကဲ မြင်ပြီလား မောင်နေ...ကွဲ့နွား

ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက်ဖြစ်ရင် အဲသလို လုပ်ပြီး တိုက်ကျွေးပေးလိုက်။ ဝမ်းလျှော တာ ချက်ချင်းရပ်သွားပြီး ကုန်ခန်းမှ တဲ့အားလဲ ပြန်ပြည့်သွားစေတယ်။ နောက်နေ့မှာ လုပ်ခွင်မပျက် ခိုင်း သုံးလို့ ရတယ်'

ဦးလေးဦးသန်းထံမှ လက်ဆံ သိမြင်ခဲ့ရသည်ကို ရေးသားတင် အပ်ပါသည်။

နေမဝင် (နတ်ဟောက်)

အမျိုးသမီးများ

မီးယပ်ချမ်းရောက်အထွက်

ဆေးတစ်လက်နှင့် ပတ်သက်၍

တိုင်းရင်းဆေးပညာ သဘောတရားအခြေဖြင့် ထပ်ဆင့်ဖြည့်စွက် ဖြေငြားချက်

မီးယပ်ချမ်း
(ရွှေနတ်)

အမျိုးသမီးများတွင် အဖြစ်များ
သော မီးယပ်ချမ်းရောက်နှင့် ပတ်သက်
၍ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊ နက္ခတ္တ
ဆောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ (၂၀၀)
တွင် ဦးလှကြည်(အောင်လံမြို့) ရေး
သား တင်ပြထားသော "မီးယပ်ချမ်း
ရောက်အတွက် ဆေးတစ်လက်"
ဆောင်းပါး၏ အောက်ခြေ မှတ်ချက်
တွင် စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်မိုး
သိန်းမှ စာရှုသူ သုတေသီတို့မှ သိလျှင်
ဖြေကြားပေးကြပါရန် မှတ်ချက်ပါရှိ
သည်...အတိုင်း ဆောင်းပါးရှင်
"နတ်မောက် လှမြင့်သစ်" မှ သူ
လေ့လာ စုံစမ်းမေးမြန်း ရရှိခဲ့သမျှကို
စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတပွားစေရန်
ဖြန့်ဝေရေးသား ဖြေကြား တင်ပြခဲ့ပါ
သည်။

သို့သော်လည်း ဆေးပညာ အမြင်
အရ လိုအပ်ချက်လေးများကို ပြည့်စုံ
သည်ထက်ပိုပြီး ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်
ဆည်းပေးချင်သည့် စေတနာတရား
ဖြင့် စာဖတ်သူ ပရိသတ်များ ပိုမိုပြီး
ဆေးပညာ ဗဟုသုတရစေခြင်းငှာ
နံလင်စွာ ရေးသားဖြေကြားပြီး ထပ်ဆင့်
၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ထိုမီးယပ်ချမ်းရောက်သည် အမျိုး
သမီးတိုင်း တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်တွင်
တွေ့ကြုံခံစားရမည့် ရှောင်လွှဲ၍ မရ
နိုင်သော ရောဂါဝေဒနာတစ်မျိုး ဖြစ်ပါ
သည်။

မီးယပ်ချမ်း ထလာပြီဆိုလျှင် ဇောင့်
(၁၀)ထပ် ခြုံပါသော်လည်း ဝမ်းတွင်းမှ
လှိုက်လှိုက်ပြီး တုန်၍ ချမ်းနေသည်ကို
နွေးထွေး သက်သာမှု မရနိုင်ပါ။

ထို မီးယပ်ချမ်းရောက်သည်
လက်တွေ့ခံစားနေရသောသူမှ လွဲပြီး
တခြား တစ်ပါးသူက ဤမျှလောက်
အခံရခက်ပြီး ဆိုးဝါးသည့်ဝေဒနာဟု

သိကြမည်မဟုတ်ပေ။
ယင်းရောဂါသည် ခန္ဓာ
ကိုယ်မှ သွေးသား ပြောင်း
လဲမှုကြောင့် အပူအအေး
ဝိရောဓိဓာတ် ဖြစ်ပေါ်
လာပြီး အမျိုးသမီးများ
သာ ဖြစ်တတ်သည်ကို
တွေ့ရပါသည်။

များသောအားဖြင့် မီးယပ်
သွေးဆုံးပိုင်းအရွယ် အမျိုး
သမီးများတွင် တွေ့ရများပါသည်။
မီးယပ်ချမ်း ထချင်လာလျှင် အချိန်အခါ
မရွေး ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါသည်။

အများတကာ ပူအိုက်၍ ချွေး
တပြိုက်ပြိုက် ထွက်နေချိန်တွင် ကိုယ်
က မီးယပ်ချမ်း ထချင်ထနေတတ်ပါ
သည်။ သို့ပါ၍ ဘေးလူမှ ကိုယ်ချင်း
စာ မသိနိုင်သည့် ရောဂါမျိုးဖြစ်ပါသည်။

မီးယပ်ချမ်းရောက်သည် ဆေးပညာ
သဘောတရားအရ တေဇော-
အာကာသဓာတ်ငုပ်ပြီး ဝါယောဓာတ်
အကျဉ်းမိကာ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း
တွင် အပူစိုက်၍ ဗဟိဒ္ဓမှ အာပေါ-
အာဗန္ဓန ပတ်ဖွဲ့မှု အားကြီးခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရောဂါ
ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်းဆိုရသော် ခန္ဓာကိုယ်တွင်း
မှာ ရှိသော အပူအအေးကို ထိန်းညှိ
ပေးရသည့် (Thermostatcenter)
"သာမိုစတက်စင်တာ" ခေါ်သည့်
ဦးနှောက်အတွင်းမှာရှိသည့် အာရုံခံ
ဆဲလ်လေးများ လုပ်ဆောင်ချက် ချို့
ယွင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းပင်
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မီးယပ်ချမ်းရောက်ရင်
များသည် အပူလျှင် အအေးလျှင်လည်း
အပူအအေးများခြင်း၊ အယားတွန်းဆန်းတွင်
အအေးများခြင်း စသည့် ဖြေမှုအထိမ်းများ
နှင့် ပုလွန်၊ ထားလွန်းသော ထေဇာဓာ
အာဟာရတို့ကို သတိပြု ကျင်ကြဉ်ပါ။

ဥပမာ ကိုယ်ထွေကို အားကောင်းစေသည့်
ဆေးမျိုး အစာအာဟာရပျိုးတို့ကို ရွေးချယ်
သုံးဆောင် ပိုဝံသင့်ပါသည်။

လတ်တလော ဖြစ်ပေါ်နေသည့် မီးယပ်ချမ်းရောဂါကို ဝါးမီးလုံခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ပါသော်လည်း ရေရှည် နောင်မဖြစ်ပေါ်ရေးအတွက် အတွင်း ဆေး အစာအာဟာရတို့ဖြင့် ပြုပြင် ပေးသွားရပါမည်။

ဝါးမီးလုံရာတွင်လည်း တွေ့ကရာ ဝါးမီးထင်းဖြင့် မီးလုံခြင်းထက် စနစ် တကျ ဝါးမီးလုံရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဝါးအမျိုးအစား များစွာရှိကြသော် လည်း မီးယပ်ချမ်းအတွက် အကောင်း ဆုံး ဝါးမီးအမျိုးအစားမှာ **ကြသောင်း ဝါး၊ ဝါးမီးပင်** ဖြစ်ပါသည်။

ကြသောင်းဝါးဆိုသည့် ဝါးကို စာဖတ်သူ ခြုံပေါ်နေသူများ သိချင်မှ သိကြပေမည်။

ထိုကြသောင်းဝါးသည် ရန်ကုန်- ပဲခူးတစ်ဝိုက်တွင် ထင်ရှားစွာ ဝါးကပ် လုပ်၊ ဝင်းခြံကာရာတွင် အသုံးဝင် အသုံးပြုနေကြသည့် ဝါးအမျိုးအစား ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကြသောင်းဝါးသည် ဝါးပိုးဝါးကဲ့သို့ ဝါးအလုံးကြီးကြီးနှင့် တစ်ဖြောင့်တည်း ပေ(၂၀/၃၀)ခန့် မြင့်မားစွာ ပေါက်ထတ် ပြီး ဝါးအဆစ်ကြဲ၍ ဝါးဝမ်းခေါင်းကျယ် ကာ ဝါးပိုးဝါးထက် ဝါးသားအနေမှာ ပါးပါသည်။

ကြသောင်းဝါးတွင် **အဆီဓာတ် တစ်မျိုး** ရှိပါသည်။ ယင်းအဆီဓာတ် သည် **ဝါယော-အာကာသဓာတ်ကို ပွင့်စေသည့် သတ္တိရှိပါသည်။** တော တောင်ထဲတွင် ဝါးခြမ်းပြား(၂)ခုကို ပွတ်၍ မီးကူး မီးပွားရာတွင် ထို ကြသောင်းဝါးကို အသုံးပြုကြပါသည်။

အလျဉ်းသင့်၍ ဤနေရာတွင် ကြသောင်းဝါး၏ ထူးခြားသည့် ဂုဏ် သတ္တိကို တင်ပြပေးချင်ပါသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေးဝါးများ

တွင် အထူးပြု သုံးစွဲနေသည့် **အားအင် ပြည့်ဖြိုး၍ ရသာယနဂုဏ်ကို ပေးစွမ်း စေနိုင်သည့် ဝါးစိန်(ဝါးပုလဲ) ခေါ် သည့် ဆေးပစ္စည်းကို ထိုကြသောင်း ဝါး အဆစ်များထဲတွင်သာ အများ ဆုံး ကိုင်းအောင်း ရရှိနိုင်ပါသည်။** အခြားဝါးများတွင် အတွေ့ရ နည်းပါး ပါသည်။

နောက် ဂုဏ်သတ္တိတစ်မျိုးမှာ ဝါးမှ ထွက်ရှိသော မျှစ်အမျိုးအစားများစွာ ထဲတွင် ကြသောင်းဝါးအဖူးမှ ထွက်ရှိ သော **"အော်ရောချဉ်"** ခေါ်သည့် **မျှစ်နုတစ်မျိုးသည်** မျှစ်တကာ မျှစ်ထဲ တွင် အကောင်းဆုံး မျှစ်အမျိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။

လူတိုင်း မျှစ်စားဖူးကြသော်လည်း ထိုအော်ရောချဉ်မျှစ်ကို စားဖူးကြသူ လွန်စွာ နည်းပါးပါသည်။

အကြောင်းမှာ ထိုကြသောင်းဝါးမှ ဖြစ်သော အော်ရောချဉ်မျှစ်မှာ ရိုးမ တောကြီးထဲသို့ ဝါးသွားခုတ်ယူကြ သော ဝါးခုတ်သမားများသာ မိမိတို့ ခင်မင်ရာ ခင်မင်ကြောင်း မိသားစုများ စားသုံးကြစေရန်အတွက် တောပြန် လက်ဆောင်အနေဖြင့်သာ တံကူး တက အချိန်ပေး၍ လုပ်ဆောင်ပြီး ယူလာကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အော်ရောချဉ်လုပ်ရာတွင် လက်ဝင်

လှသောကြောင့် များများ မလုပ်နိုင် ကြပါ။

ကြသောင်းဝါး မျှစ်စို့ထွက်ခါစ အဖူး နုနုထွတ်ထွတ်ကလေးများကို စု ဆောင်းပြီး ဝါးခုတ်စားမ အသွားထက် ထက်ဖြင့် ပါးပါးရိတ်ရိတ်ကလေးလုံး၍ နေတစ်နေ ပြုပြီး ဆန်ကွက်ကို ဒယ်အိုးမှာ မကျက်တကျက်ကလေးလှော်၍ ထို မျှစ်ဖူး ပါးပါးရိတ်ရိတ်ကလေးများနှင့် ရောနှော၍ မွှေပြီး ကြသောင်းဝါး အဆစ်ကြီးကြီးထဲသို့ တစ်ဖက်မှ အဆစ်ပိတ်ခံ၍ ဖြတ်ယူပြီး ယင်း အော်ရောချဉ်နုနုကလေးများကို သိပ် ထည့်၍ ယင်းကြသောင်းဝါးရွက်ဖြင့် ဝါးဆစ်ဘူးအဝကို ပြန်ဆိုပိတ်ကာ ဝါး မီးဖြင့် ဝါးဆစ်ဘူးကို ဖြည်းညင်းစွာ မီးသင့်ရုံကင်ပြီး အချဉ်ထည့်ရသည့် မျှစ်ဖြစ်သောကြောင့် လုပ်ဆောင်ရ သည်မှာ လွန်စွာ လက်ဝင် အလုပ်ရှုပ် သောကြောင့် များများစားစား မရရှိနိုင် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို အော်ရောချဉ် မျှစ်နုနုကလေးများ ကို ဝက်သားဖြင့် ကြော်စားလိုက်လျှင် မည်သည့် ဟိုတယ်ဟင်းပွဲမှ လိုက်မမီ သည့် အရသာထူးကို လျှာပေါ်တွင် ခံစားရနိုင်သည့် သတ္တိထူး ရှိပေသည်။

[မစားရ အညော်ခံ ပြောနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။]

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ထို အော်ရောချဉ်မျှစ်သည် ဝက်သား(၁) ပိဿာဈေးနှင့် အော်ရောချဉ်(၁) ပိဿာဈေး ဈေးတူပေး၍ ဝယ်စားခဲ့ ရပါသည်။

တောတောင်များ ပြန်းတီးသွား သည့် ယခုအချိန်အခါတွင် အော်ရော ချဉ်မျှစ်ကို မတွေ့ရသလောက် ဖြစ်သွား ပါပြီ။

ထိုအော်ရောချဉ်မျှစ်သည် မျှစ် တကာ မျှစ်ထဲတွင် အဆိပ်အတောက် ကင်းပြီး လူတိုင်းနှင့် သင့်တော်သည့် နှစ်ဖြစ်ပါသည်။

ခံတွင်းပျက် ခံတွင်းမတွေ့သော လူနာများ ထိုအော်ရောချဉ်ဖြင့် ခံတွင်း လိုက်လာစေပါသည်။

ကြသောင်းဝါးမှ ရသော အော်ရော ချဉ်မျှစ်သည် ကြေညက်လွယ်ပြီး တက် စေသည့် အဆိပ်အတောက်ကင်း၍ နှုတ်ခံတွင်းကို မြိန်စေသည့် ဂုဏ်သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဆေးဖက်ဝင် မျှစ် အမျိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကြသောင်းဝါးကို အသုံးပြု၍ မီးယပ်ချမ်းထနေသော ရောဂါရှင်ကို မီးလုံပေးမည်ဆိုလျှင် **ကြသောင်းဝါး မီးလုံရန် စနစ်ရှိပေသည်။**

၁။ ပမာဏ

ကြသောင်းဝါးခြမ်းပြား ခြောက် ခြောက်သွေ့သွေ့ လက်တစ်ပွေ့ခန့် သည် မီးလုံရန်အတွက် သင့်တော် သော ပမာဏပင်ဖြစ်သည်။

၂။ မီးတောက်အား အရှိန်နှင့် အတိုင်း အရှည်

ယင်းကြသောင်းဝါးခြမ်းပြားအရွယ် လက်(၂,၃)လုံးခန့်အနေ (၄,၅)ချောင်း ကို မီးစွဲတောက်လောင်စေသည့် အနေ မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် မီးအရှိန် အပူ အင်အားသည် မီးယပ်ချမ်း ထနေသည့် ဝေဒနာရှင်အတွက် အနေတော် အပူ ငွေ့ကို ရစေနိုင်ပါသည်။

၃။ ဝါးခြမ်းပြုမည့် အချိန်အတိုင်း အရှည်

မီးယပ်ချမ်း ထနေသည့် ဝေဒနာရှင် သည် ဝမ်းတွင်းမှ ချမ်းတုန်နေသည်ကို သက်သာလာပြီး ကိုယ်ငွေ့ပြန်အား ကောင်းလာပြီး ချွေးကလေး အနည်း ငယ် စို့တက်လာပြီး ခြေဖျား ပူနွေး

လာသည် အချိန်တွင် မီးလုံခြင်းကို ရပ်နားထားရမည်။

မီးလုံခြင်းကို ရပ်တန့်၍ ရေနွေးပူပူ ကို ပူကန်ပွင့်ကြေစေသည့် သတ္တိရှိ သော ဆေး(၁)မျိုးမျိုးနှင့် တွဲ၍ သောက်စေရမည်။

ဤသို့ ဝါးမီးလုံရမည့် အတိုင်း အရှည်၊ မီးအား ပမာဏကို ချင့်တွက် ပြနေခြင်းသည် ထိုမီးယပ်ချမ်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များသည် မီးလုံတာ လွန်၍ ဗဟိုဒုတေဇာဓာတ်အား လွန်သွား လျှင် ယင်းလူနာ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ အာပေါဓာတ် ခန်းခြောက်သွားပြီး လူနာသည်...

- ❖ အသားအရည် ခြောက်သွေ့၍ အသားယံ အသားအက်လာခြင်း။
- ❖ ခြေဖျားပျားပျား ကွဲ၍ အသားစ လန်စေ ခြင်း။
- ❖ လျှာကွဲ နှုတ်ခမ်း ကျိုးကန်းပါးစပ် ဖြစ်၍ နာကျင်စေခြင်း စသည်တို့ကို နောက်ဆက် တွဲ(Side effect)အနေနှင့် တွေ့ကြုံရနိုင် သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် ဗဟိုဒု တေဇာဓာတ် ပေးမှု လွန်ကဲပြီး **နုလုံ။ သည်းခြေ တွင် အပူဓာတ်ငှပ်ခွဲသွားပါက စိတ်ကယောင်ချောက်ချား စိတ် ကယောက်ကယက် ဖြစ်သွားနိုင် သည်။** သို့ဖြစ်၍ အထူးသတိပြု၍ ချင့်ချိန်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မီးယပ်ချမ်းထတတ် သော ရောဂါဝေဒနာရှင်များကို ကုသ ရာတွင် လတ်တလော ကုထုံးအနေဖြင့် ဝါးမီးလုံစေသော်လည်း နောင်တစ်ဖန် ပြန်၍ မဖြစ်ပေါ်စေရန် အတွင်းဆေး ဓာတ်ဓာတ်ဖြင့် သေချာစွာ ကုသပေး ရန် လွန်စွာ လိုအပ်ပါသည်။

အတွင်းစားဆေးအနေဖြင့်...

၁။ နန္ဒင်းမှုန့် + တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်

(၁၇)ဆေးကို ဆတူစပ်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ ကော်ဖီဇွန်း(၁)ဇွန်း ရေနွေးဖြင့် သောက်နိုင်သည်။

၂။ မြင်းခွာရွက်ခြောက်မှုန့် (၁၀)ကျပ် သား + ငရုတ်ကောင်း(၂)ကျပ်သား + ပျားရည်စစ်စစ် (၂၀)ကျပ်သားနှင့် ရောဖျော်၍ တစ်နေ့(၂)ကြိမ် **စားပွဲ ဇွန်းကြီး(၁)ဇွန်း** ရေနွေးဖြင့် သောက်နိုင်ပါသည်။

၃။ သကြားကဲ အစာကြေဆေး (သို့ မဟုတ်) ကျောက်ဖရုံသီးချက်ဆေး ကို နံနက်၊ ည ထမင်းစားပြီး သောက် ပေးပါ။

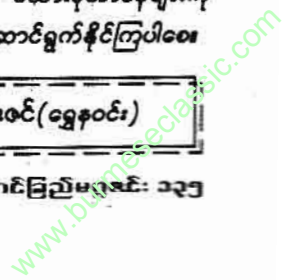
[ဝမ်းမီး ကောင်းစွာချက်၍ ဥသွာ ကိုယ်ငွေ့ အားကောင်းလာစေမည်။] ဓာတ်စာအနေဖြင့်...

နွားနို့(၂၅)ကျပ်သားကို ကျက်ကျက် ဆူအောင်ကျိုပြီး နန္ဒင်းမှုန့် ကော်ဖီဇွန်း (၁)ဇွန်းမောက်မောက် ခပ်၍ ပြန်ကျိုပြီး တစ်နေ့တာအတွင်း ယင်းနွားနို့ကို ကုန် အောင်သောက်ပေးပါ။ အချို့နှစ်သက် လျှင် သကြား သင့်ရုံထည့်ပြီး သောက် ပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ တင်ပြချက်များ သည် မီးယပ်ချမ်းရောဂါ ဝေဒနာရှင် များအတွက် အမှန်တကယ် ထိရောက် ပြီး ရောဂါကို အရှင်းပျောက်ကင်းစေ မည့် ကုထုံးဆေးချက်များကို ဆရာစား မချန် စေတနာတရားအမှန်ဖြင့် စာဖတ် ပရိသတ်ကြီး အကျိုးများစေရန် တင်ပြ လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မိခင်ကိုယ်စားပြု အမျိုးသမီးအပေါင်း တို့ အနာရောဂါ ကင်းဝေး၍ ကျန်းမာ ရှင်လန်းပြီး မိသားစုတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

ဦးမင်းဝင်း(ရွှေနင်း)

ဆီးချိုရောဂါ အတွက်

ဆေးနည်းတစ်ခွက်

ယနေ
ကမ္ဘာပေါ်တွင်
တံဆိပ်မျိုးစုံနှင့် အချို့ရည်ဘူးနှင့်
ပုလင်းများ ထွက်ရှိနေသလောက် ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များကလည်း တစ်နေ့တခြား
တိုးပွားလာလျက်ရှိသည်။

ထို့ပြင် အချို့နှင့် ကြက်သားမှုန့် မျိုးစုံတို့ကလည်း ထပ်ဆင့် အားဖြည့်ပေးနေ
ကြပြန်သည်။

ဆီးချိုဆေးများကလည်း အင်္ဂလိပ်ဆေး၊ မြန်မာဆေး တော်တော်စုံလင်လှ
သည်။ မြန်မာ့ဆေးပြီးတိုတို့ကလည်း ကာလဒေသအလိုက် အမျိုးအမည် များစွာ
ရှိနေကြပြန်သည်။

တစ်နေ့ ဂြိုဟ်စနစ် ရတနာကုန်သည် ဦးတင်ဝင်းတစ်ယောက် ကျန်းမာရေး
မကောင်းသဖြင့် လူမမာ သတင်းမေးသွားခဲ့သည်။ ဦးတင်ဝင်း၏ရုပ်မှာ ကျသွား
သည်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆရာရယ် ပြောစမ်းပါဦး’

‘ဆီးချိုပေါ့ဗျာ ထင်မထားဘူး။ စစ်လိုက်တော့ သုံးရာရှိတယ်။ များတယ်လို့
ဆရာဝန်က ပြောတယ်။ အခု ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ’

လူမမာကို အားပေးပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။ ‘‘တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့
ဆီးချိုပါလား’’ဟု ကြက်သီးထမိသည်။

တစ်လခန့်အကြာ ဦးတင်ဝင်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဆုံဖြစ်သည်။

‘ဟာ... ဘယ်လိုလဲ ဆရာသမား စိပ်ညှိစွာ အိုကေလို့ပါလား။ အသားအရေတွေ
ဖြူပြီး ဝ,လာတယ်’

‘ဒီလိုဗျ... အင်္ဂလိပ်ဆေးလဲ သောက်တာပေါ့ဗျ။ အခုဟာက မြန်မာ့ဆေးပြီးတိုနဲ့
အိုကေသွားတာ’

‘ဒါဆိုလဲ လုပ်စမ်းပါဦးဗျာ... ဆီးချိုဝေဒနာသည်တွေအတွက် သတင်းကောင်း၊
၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း’

ဆေးကောင်းလေး ဖြန့်ဝေရတာပေါ့
ဗျာ’

‘ကဲ ဒါဆိုလဲ ပုတ်ပါဗျာ၊ ယထာရ် အရွယ်
တော် သင်္ဘောသီးတစ်လုံးကို အလုပ် (လို့)
ပြီး အထဲက အစေ့တွေအားလုံး ထုတ်ပယ်
ပြီးရင် အဲဒီသင်္ဘောသီးထဲကို လက်ဖက်
ခြောက်(အခါခြောက်) အပြည့်ထည့်ပြီး အဝ
လုပ်ထားတဲ့အဖုံးကို အုပ်ပြီး သွားကြားထိုး
တံနဲ့ စိုက်ပြီး ပိတ်ထားပယ်။

ပြီးတော့မှ ပြေအိုးသန့်သန့်ထဲကို သင်္ဘော
သီးထည့်၊ ရေကိုတော့ သင်္ဘောသီးပြင်
အောင်ထည့်ပြီး ပြုတ်ပေးတော့။ သုံးခွက်
တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ရည်ရရင် အအေးခံပြီး
သောက်ရတယ်။

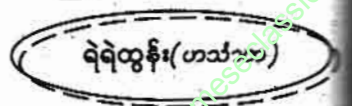
အဲဒီအရည်ကို တစ်နေ့လုံး ကုန်အောင်သာ
သောက်ပေါ့တော့။ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်နဲ့
တစ်လ လေးကြိမ် သောက်ပြီးတော့ သိသာ
လာလိမ့်ပယ်။

ကျွန်တော့်ကိုလဲ ကြည့်ဦးဗျာ စိပ်ညှိနေ
တယ်ဟုတ်လား အခု ကျွန်တော် သောက်
တာ တစ်လရှိသွားပြီ၊ ဆက်သောက်ပေး
ကောင်းလေဆိုဗျာ၊ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်
ကို ကိုယ်တွေ့ပါဗျာ’

ဦးတင်ဝင်းက သူ့ကျန်းမာရေးနှင့်
ဆေးနည်းကို ရှည်လျားစွာ ရှင်ဖြ
သည်။

‘အေးဗျာ... ဒါဆိုကောင်းတာပေါ့။
အခု ခင်ဗျား ဆေးညွှန်းအတိုင်း ဖောက်
သည်ချလိုက်ဦးမယ်။ နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်တွေ
ဆီးချိုရောဂါ ဝေဒနာတွေ ကင်းဝေးနိုင်
ကြပါစေပေါ့ဗျာ’

မှတ်ချက် ။ ။ ဆေးနည်းပြောပြ
သော ဦးတင်ဝင်းအား ကျေးဇူးတင်
ပါသည်။

ရွှေတောင်ဦးမော်စေတီမှ လှူပေးသော ရုပ်တုတော်

ဖော်ပြခြင်း
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သင်္ချိုင်းစစ်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပုလဲဂါထာတော်များ (၁၄)

ရွှေတောင်ဦးမော်စေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ခွတ်ပါ။]

ကာရိတံ ဓမ္မာသောကေန၊
လောကဂ္ဂ ဓာတု သံယုတံ။
ရွှေတောင်ဦးမော် သုစေတီယံ၊
အဟံ ဝန္တာမိ အာဒရံ။

ဆက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဓမ္မာ = ဓမ္မာ
- လောကဂ္ဂ = လောကဂင်ဂ
- ဝန္တာမိ = ဝန်ဒါမိ

မြန်မာပြန်

ဓမ္မာသောကေန၊ သာသနာ
ဒါယကာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး
သည်။

ကာရိတံ၊ ထင်ရှားစွာ ကိုးကွယ်
အပ်ပါသော။

လောကဂ္ဂဓာတု သံယုတံ၊
လောကဥက္ကဋ္ဌ ဘုရားမြတ်၏ ဓာတ်
တော်နှင့် ယှဉ်သော (ဝါ) လောကသုံး
ပါး၏ဥက္ကဋ္ဌ ဘုရားမြတ်ကြီး၏ ဓာတ်
တော်များနှင့် ပြည့်စုံသော။

ရွှေတောင်ဦးမော် စေတီယံ၊

ရွှေတော်ဦးမော် စေတီတော်မြတ်ကြီး
ကို။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

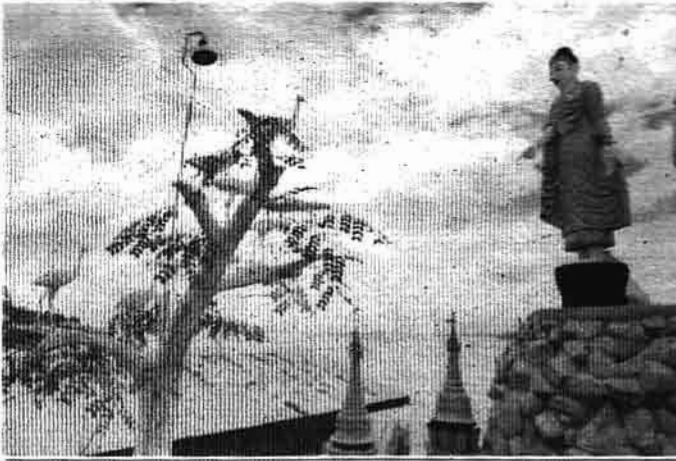
[မှတ်ချက်။ ။“.....”နေရာတွင်
ရှိခိုးသူ၏အမည် ထည့်သွင်းပါ။]

အာဒရံ၊ လေးစားကြည်ညို ရိုသေ
စွာဖြင့်။

ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးဖူးမြော် မာန်လျှော့
ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။

ဘုရားဟည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်။

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြည့်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၃

• သွတောဦးမော်တောင်ထိ၌ မြတ်စွာဘုရားတော်ရှိရုံ
ခိုင်(၇)တောင်ကား ထွေမြင့်၍ ဗုဒ္ဓိတံတား၊ ကြားတော်မူဟန်

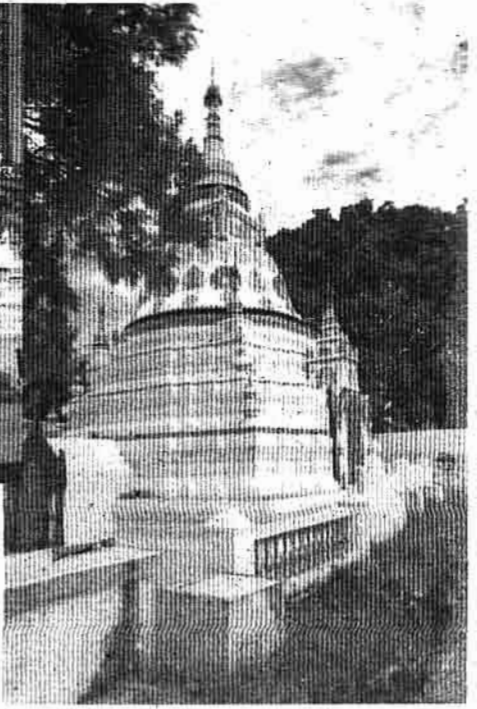
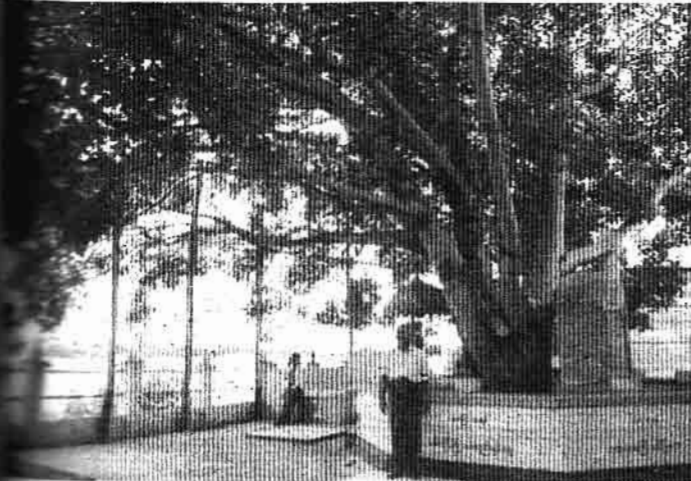
• သွတောဦးမော်တော်တော်
• သွတောဦးမော် တောင်ထိတွင်
ထောက်လှမ်း ကာမာကုဉာ
ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို
ဖူးတွေ့ရစဉ်

• သွတောဦးမော်တောင်ပေါ်တွင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်

• သွတောဦးမော်ဘုရား ဘာရုံ

• ထွေတောင်ဦးမော်တော်အောင်မြေ့ရာ တာမိယင်ကြီး

ထွေတောင်ဦးမော်တော်၏ အာရံတော်ဖြစ် သော
ဇာတ်တော်သိုင်းကုသဝတီတော်အား ဖူးမြင်ရမည် ။

• ထွေတောင်ဦးမော်ကန်တော်မှ ရှေးဟောင်း သိမ်ဦးမော်တော် အထမြင်ကွင်း

တောင်ထိပ်ဝယ် ရွှေရောင်တောက်ပ
နေသော ကျောက်တုံးထက်မှ ကြည့်ရှု
တော်မူသောအခါ စကြိုချောင်းနှင့်
ဧရာဝတီမြစ်ဆုံရာ ကမ်းနဖူးထက်တွင်
ကိုင်းလျက်ပေါက်နေသော စစ်ပင်ကြီး
ထက်၌ ရွှေရောင်ဖျိုင်း (၇)ကောင်အား
မြင်တော်မူလေ၏။

ဤအရပ်တွင် မင်း(၇)ဆက်
အုပ်စိုးသည့် ဝေဗျာပူရဖြစ်ကြီး
ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူလေ
သည်။

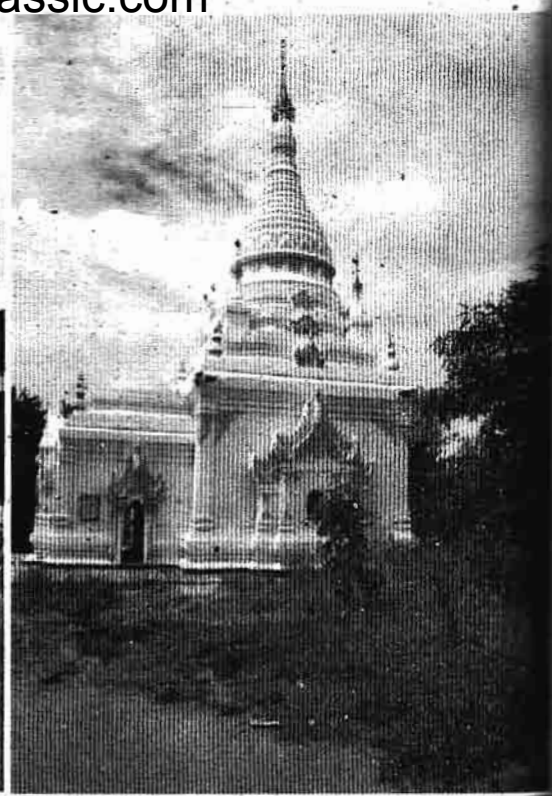
ဗျာဒိတ်ရ တောင်တော်ဖြစ်၍
ထူးခြားလှပေ၏။

ဤတောင်တော်သည် ဧရာဝတီ
မြစ်ကြီး၏ အထက်တွင် တည်ရှိလေ
ရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ကမ်းစပ်မှ
ဦးခေါင်းတော် မော်၍ကြည့်ရာ တောင်
ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးအခါက
“ရွှေခေါင်းဦးမော်တောင်” ဟု အမည်
တွင်ခဲ့ဖူးလေသည်။

နတ္ထရှုရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၃၉

တာမိယကော
သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး။
မြေ့ရာ
အထည်ရပ်ကွက်အနီး ဧရာဝတီမြစ်
အထက် ရွှေတောင်ဦးတောင်။
ကန်တော်
မိမိတို့ ကဆုန်လဆန်း (၉)ရက်မှ
အထိ နေအထိ မဟာပဋ္ဌာန်း ရွတ်
ဆို၍ ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်။

အောင်မြေ့နေရာ
စေတီတော်၏ အင်္ဂါထောင့် ဗောဓိ
ပင်နေရာ။
အာစောဋ်အရှောက်
ရွှေတောင်ဦးမော်ဘိုးဘိုးကြီး။
ထူးခြားချက်
မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သုနာပရန္တ
တိုင်း(စစ်ကိုင်း)သို့ ဒေသစာရီ ကြွလာ
တော်မူသောအခါ ရွှေတောင်ဦးမော်

◆ ထွေတောင်ဦးမော်တော်၏ အဘိဓာန် ကံသင်္ဃီမော်

◆ ထွေတောင်ဦးမော်တော်၏ အဘိဓာန်ပြန်သော ကောလင်းမော်

ပဌပုံ ရွှေခေါင်းဦးမော်တီ
အဘိဓာန် ပဗာယတီ၊
ရွှေတောင်ဦးမော်တီ ကာလေန၊
သမညာ သမဗာယတီ။

အနက်

ပဌပုံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ရွှေခေါင်းဦးမော်
တီ၊ ရွှေခေါင်းဦးမော်ဟူ၍။ အဘိဓာန်၊
အမည်တော်သည်။ ပဗာယတီ၊
အထင်ရှားဖြစ်ရှိ၏။ ကာလေန၊ အချိန်
အခါ ကြာညောင်းလာသဖြင့်။ ရွှေ
တောင်ဦးမော်တီ၊ ရွှေတောင်ဦးမော်
ဟူသော။ သမညာ၊ အများခေါ်ဝေါ်
အမည်တော်သည်။ သမဗာယ၊
ကောင်းစွာထင်ပေါ် ဖြစ်ပေါ်လာပါမေ
၏။

[ဤဝါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောင်ရွှေ မွှာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဗြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဟု ပါဠိစကား ရှိခဲ့ပါသည်။
စစ်ကိုင်း မြို့တော်ကြီးအား
အသစ်ယာစောယွမ်းမင်းက သက္ကရာဇ်
၆၇၇ ခုနှစ်တွင် စတင် ထူထောင်သော
အခါ...

- ၁။ ပုဏ္ဏားဆူ
- ၂။ တောင်ကိုးတောင်
- ၃။ မော်ကိုးမော်
- တို့ ပါရှိလေရာ ယင်းတို့မှာ...

မုဋ္ဌာကိုးဆူ

- ၁။ ရွှေတောင်ဦးပုဏ္ဏား
- ၂။ နံကိုးပုဏ္ဏား
- ၃။ စင်္ကြံပုဏ္ဏား

- ၄။ လင်းဦးပုဏ္ဏား
- ၅။ တောင်လယ်ပုဏ္ဏား
- ၆။ ဆည်းလဲပုဏ္ဏား
- ၇။ သစ္စာပုဏ္ဏား
- ၈။ ဆယ်တောင်ပုဏ္ဏား
- ၉။ ဂူနီပုဏ္ဏား
- ဟူ၍ (၉)ဆူတွင် (၁)ဆူအပါအဝင်
ဖြစ်လေသည်။

တောင်ကိုးတောင်

- ၁။ ရွှေတောင်ဦးတောင်
- ၂။ ပုဏ္ဏားတောင်
- ၃။ ထက်တောင်
- ၄။ နံကိုးတောင်
- ၅။ တောင်ဒီလာတောင်
- ၆။ ပတ္တမြားတောင်
- ၇။ ခါးတောင်
- ၈။ တောင်ဘီလူးတောင်
- ၉။ မင်းတောင်

◆ သွတောင်ဦးမော်မှ လောကချမ်းသာ စေတီတော်

သွတောင်ဦးမော်မှ နံတော်ရှမ်းပါးစေတီတော် ◆

◆ သွတောင်ဦးမော်စေတီ မူလဒီဃကာ ဖြစ်သော သီရိဗုဒ္ဓသောကမင်းကြီးနှင့် အတူ ဆရာအောင်ရွှေမြတ်နှင့် ဆရာဆောင်တို့ အမှတ်တရ

ဟူ၍ တောင်ကိုးတောင် သမိုင်းဝင် ဖြစ်လေသည်။

မော်ကိုးမော်

- ၁။ သွတောင်ဦးမော်
- ၂။ ယင်းရဲမော်
- ၃။ ဩသားလှမော်
- ၄။ နံတော်မော်
- ၅။ တင်မော်
- ၆။ စာကုမော်

- ၇။ ဝါစင်စားမော်
- ၈။ ယဟာမော်
- ၉။ တံခွန်တိုင်မော်

ဟူ၍ မော်ကိုးမော် သမိုင်းဝင် ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့တော်ကြီးအား ပွေ့ပိုက်၍ ညင်သာစွာ စီးဆင်းနေသော ရော့ဝတီမြစ်ကြီး၏ အကွေ့အမော် နေရာကိုးခု ရှိလေရာ ယနေ့ယခုတိုင်အောင်

ကင်းမော်၊ ရွှေတောင်ဦးမော်၊ စကုမော် ဟူ၍ တွင်နေဆဲ ဖြစ်လေသည်။

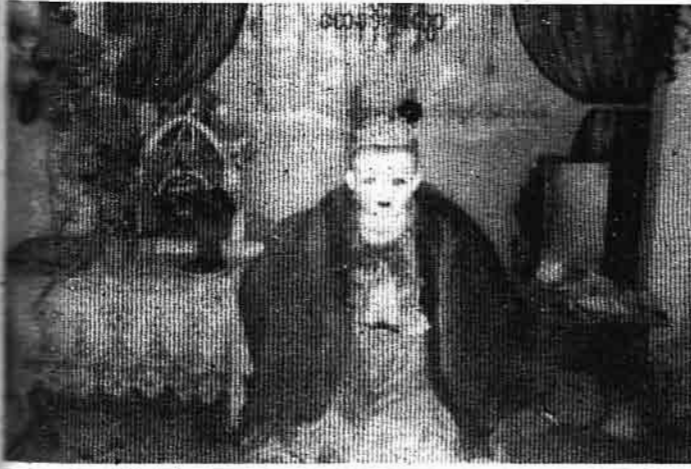
ရွှေတောင်ဦးမော်နှင့် စကုမော်တို့၏ အလယ်တွင် ရတနာပုံ တံတားသစ်ကြီးက ဝင့်ထည်နေလေပြီ။

မုဋ္ဌောကိုးဆူသည်ကား ရွှေလမင်းကြီးအား အသူရိန် ဖမ်းဖျိုသောအခါ သမယတွင် အပြီးအစီး တည်သော စေတီများကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

အခြံအရံစေတီများ

- ၁။ တတ်တော်လိုက်စေတီ
 - ၂။ ရွှေဘုန်းရောင်စေတီ
 - ၃။ သီဟိုဠ်စေတီ
 - ၄။ တံသာဦးစေတီ
 - ၅။ နံတော်ရှမ်းပါးစေတီ
 - ၆။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီ
 - ၇။ ကောလင်းစေတီ
 - ၈။ လောကချမ်းသာ ရုပ်ပွားတော်ကြီး
 - ၉။ ကာဟကုရာ ရုပ်ပွားတော်ကြီး
- ဟူ၍ နဝင်းကျေ တည်ရှိပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

◆ တွင်တင်ညိုဖော် သိုက်နန်းရှင် ဇောနန်းကလျာ

◆ စက္ကမာန် ဇောနန်းထိပ်ကမ်း

မြစ်

စောင့်

နတ်သွီးလေ

ရမ္မာဝတီ

◆ တွင်တင်ညိုဖော်တောင်ထိပ်မှ

ဇောနန်းမြစ်စောင့်နတ်သမီး ရမ္မာဝတီ

◆ တွင်တင်ညိုဖော်ဇောနန်း

တောင်ထက်ထက်မှ မြစ်ထွေ့ရမည်

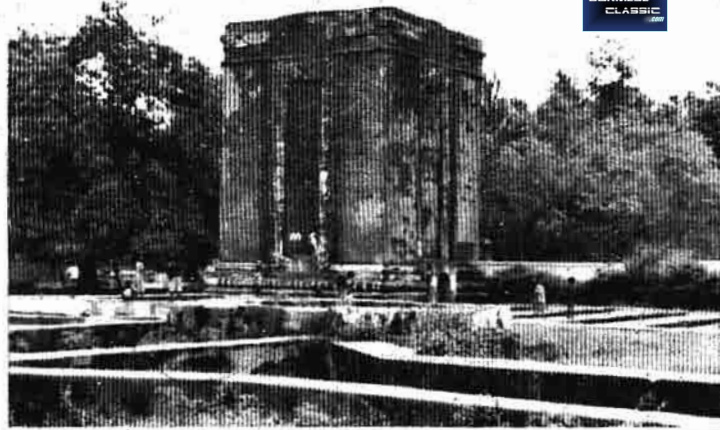
ဆုပန်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ပွဲစုံဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် လောကီကိစ္စများ အောင်မြင်လေ့ ရှိပါသည်။ တစ်မြို့လုံး ၏ အားထားရာ ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့တော်ကြီးအား အေးချမ်းစွာ ထွေးပိုက်ထားသော မိခင် ရောဝတီ မြစ်ကြီး၏ မြစ်စောင့်နတ်သမီး ရမ္မာဝတီ၏ ရေနန်းဗိမာန်တွင်လည်း ရေယဉ်များ အတွက်သော် လည်းကောင်း၊ ရေနနှင့် လုပ်ကိုင်ရသော ကိစ္စများအတွက်သော် လည်းကောင်း၊ ဆက်စပ်ရာ အခြားသော လူမှုရေး ကိစ္စများအတွက် သော်လည်းကောင်း အားထားနိုင်ကြလေသည်။

သိုက်နန်းရှင်များ၏ ဗိမာန်တွင် လည်း ဆွေတော်မျိုးတော်များသည် မိမိတို့ လိုရာကိစ္စများကို ဗိမာန်တော်

◆ သွတောင်ဦးမော်သာင်ကြီး၊ ကဆုန်မင်းကြီး၏ သံဃာ့ဆက်ဂုံ

BURMESE CLASSIC

◆ သွတောင်ဦးမော်သာင် ဂုဏ်ထူးဆောင်တော် နန်းထက်မှ ဘုရားများမြေကြီး

၁၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သွတောင်ဦးမော်သာင်ထိပ်မှ
ရေထုတ် တစ်ဖက်တစ်ရံရှိ
သွကြွက်ယက်၊ သွကြွက်ကွာအား
များကို ဖြေရှင်းပေး

အထိန်းတော်များနှင့် ဆိုင်ရာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြလေ၏။

ရွှေတောင်ဦးမော် တောင်တော်ကြီး၏ မြေတော်ရင်းရှိ ကနောင်မင်းကြီး၏ သံဃာ့ကံဖိုကြီးကိုလည်း အံ့မခန်း လေ့လာနိုင်ကြလေသည်။

ရွှေတောင်ဦးမော် စေတီတော်သည် ကား ဗုဒ္ဓစည်း၊ ဒေဝါစည်းလည်း ဖြစ်၍ ဆွေတော်မျိုးတော်များ၊ ပါဠိဆက်များ၊ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ မရောက်မနေ လာရောက်အားထုတ်သင့်သော အောင်မြေ ဖြစ်လေသည်။ သရဏံဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ကံငါးပါးကို အထူးလိုခြံခြွာ စောင့်စည်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ယူ အားထုတ်ကြရသည် ဗျာဒိတ်တော်ရ အောင်မြေထူး ဖြစ်ပါသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

- အိမ်မဲမြို့၊ အိမ်မဲကြီးရပ်ကွက်
- ကံလှပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
- ဓမ္မရိပ်သာ ဆရာတော်
- ရွှေဟင်္သာဝံသ သာသနာပိလ
- ဓမ္မစရိယ အစိုးရသာသနဓဇ
- ဓမ္မာစရိယ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
- ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဓမ္မကထိက
- ကံလှ အရှင်သောတိတာဝံသထေရ်
- အား ဂါရုဓပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၂၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၉)ရက် သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်ဝိုင်ရှင် ဖြစ်ပါသည်။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

မဟာဘုတ်အရ သိုက်ဖွား ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍...

- ★ ယ်စဉ်မှာ အနာရောဂါ ကင်းစင်ခြင်း
- ★ နှုတ်ချိတ်ခြင်း
- ★ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်း
- ★ စိတ်အပြောင်အလုံခြုံခြင်း

F.19A. April, 2014.

- ★ ကြောက်လန့်တတ်ခြင်း
- ★ ယုတ်ယုန်သည်များကို ယုတ်တတ်ခြင်း...
- တို့ ရှိပါမယ်။ သို့သော်... သောကြာဂြိုဟ်(သိုက်)နဲ့ တနင်္လာဂြိုဟ်(ရာဇ)တို့သည် ပကွမိသဖြင့် သောက မကင်းနိုင်ပါ။

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ရာအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ စန်းအားကောင်းခြင်း
- ★ ကြည်ညိုသူ ရွှေရံပရိသတ် များပြားစေခြင်း
- ★ ဇွှေကြေး ကံကောင်းခြင်း
- ★ ယာဉ်ကား ပြင်ဆိုင်ရတတ်ခြင်း...

တို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် အထွန်းဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကောင်းကျိုးအပြုနိုင်ဆုံးဂြိုဟ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်...

- * မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများ တွေ့ရခြင်း
- * ဆရာယုတ်ကောင်းများ ကြုံရခြင်း
- * စာပေ နေသားဟောပြောမှုများ အောင်မြင်မှုရခြင်း
- * အကြီးအကဲ ဖြစ်ရခြင်း... တို့ပါပဲ။

စနေဂြိုဟ်သည် မရဏဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဆိုးအားအကောင်းဆုံးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စနေဂြိုဟ်သည် အထက်မှာ ထီး၊ အောက်မှာ မီးဟု ဆိုထားလေရာ...

- ★ ပုင်သောက ကြုံရခြင်း
- ★ အခက်အခဲအကျပ်အတည်း ကြုံရခြင်း

အရှင်သောတိတာဝံသ ရဟန်း၊ အရှင်သောတိတာဝံသ ရဟန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ ဓမ္မကထိက - ကံလှ အရှင်သောတိတာဝံသ

- ★ ယ်စဉ်များနှင့် အကျိုးမရခြင်း
- ★ လက်အောက်ငယ်သား ကံပကောင်းခြင်း
- ★ ရပ်ဝေးဒေသများနှင့် အကျိုးမပေးတတ်ခြင်း...
- တို့ပါပဲ။ ထို့ပြင်... စနေဂြိုဟ်(မရဏ)နဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်(အဓိပတိ)ကို ပကွမိသောကြောင့်...
- * လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုများ ရည်မှန်းထားသလောက် မရတတ်ခြင်း
- * လုပ်ငန်းတွင်း ယုံကြည်အလွင် ဆောင်တတ်ခြင်း
- * လုပ်ငန်းတွင်းအခက်အခဲ အကျပ်အတည်း နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှုများ ရင်ဆိုင်ရခြင်း... ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ
သန်းပညာ

နက္ခတ္တဓမ္မရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

သတင်းသက်တာ

ရွှေယဉ်

မဟာဘုတ်ဗေဒင်ပညာကို အထင် မကြီး စိတ်မဝင်စားခဲ့သော ကျွန်ုပ်သည် အဘဆရာနှင့်တွေ့မှ မဟာဘုတ်ပညာ ရပ်၏ ကျယ်ဝန်းပုံ ထိရောက်ပုံ အရေး ပါ အရာရောက်ပုံတို့ကို မျက်ဝါး ထင်ထင် လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွားသလို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ထင်ထင်ရှားရှား အံ့ဩဘာနန်းများစွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါ သည်။

အဘဆရာ ဆိုသည်မှာ ဦးဝင်း (နာမက္ခရပညာရှင်)ဖြစ်ပြီး ဟိုးယခင် က နေမဂ္ဂဇင်းတွင် စီးပွားရေး ဟောစာတမ်းများကို လစဉ်လစဉ် နှစ်များစွာ ရေးသားလာခဲ့သော ဆရာ ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

အဘသည် ကျွန်ုပ်နှင့် ဆွေမျိုး မကင်းသူဖြစ်ပြီး အသက်(၈၅)နှစ်ကျော် လာပြီဖြစ်ကာ ယခုအချိန်တွင် မန္တလေး မြို့၌ နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

မြန်မာကျောင်းတွင် မနေဘူး။ တရုတ်ကျောင်းသာ တက်ခဲ့ရဖူးသည့် တရုတ်လူမျိုးဖြစ်သော အဘသည် ရွှေရင်မွှေ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် အရင်းဖြစ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးက အဘ အား ပေါက်ဖော်လေးဟု အမည်ခေါ် ဝေါ်လေ့ ရှိပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်က အဘ သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ကျိုက်လတ်မြို့ တွင် လာရောက်၍ ဆန်းဗေဒင်ပညာ ကို သင်တန်းပေးရင်း မဟာဘုတ်ပညာ ရပ်များကိုပါ အသားပေး၊ ဇောင်းပေး ကာ လက်တွေ့များစွာနှင့်ယှဉ်၍ စိတ်ရှည်လက်ရှည် သင်ကြားပေးခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသား(၇)ဦး သည် အဘဆီမှ မဟာဘုတ်ပညာရပ် ဆိုင်ရာ အဟောများ၊ ယတြာများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိနားလည်

ကျော်ဦးစွာ (ကျိုက်လတ်)

ပညာရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုရရှိခဲ့သော မဟာဘုတ်ပညာရပ် များမှ နှစ်အလိုက် ပြုလုပ်ရသော အလွန် ထိရောက်လွန်းလှသည့် ယတြာခန်းများကို ရေးသားတင်ပြပေး ပါမည်။

ထိုယတြာခန်းများကို ယုံယုံကြည် ကြည် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် စီးပွားဖြစ် ထွန်းခြင်း၊ နာမည်ကောင်းရရှိခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း၊ တိုးတက်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းခြင်း၊ မင်းစိုး ရာဇာတို့၏ အကူအညီ မစခံရခြင်း အစရှိသော ကောင်းကျိုးများကို ခံစား ရရှိမည့်အပြင်...

ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း၊ ဘေး

ညပစ်ကင်းခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ရန်အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက် ကင်းခြင်း၊ အစွပ်အစွဲ၊ အတိုင် အတောက်ကင်းခြင်း၊ အမှုကိစ္စ၊ ပြဿနာအပေါင်းမှ ကင်းဝေးခြင်း၊ အစရှိသော မကောင်းကျိုး အနိဗ္ဗာန် များမှ ကင်းလွတ်ဝေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် လေးလေး နက်နက်ထား၍ ထိထိမိမိ ဆောင်ရွက် ကြပါလေ။

ရောက်ရှိနေသော ကောဇာ သက္ကရာဇ်ကိုတည် (၇)ဖြင့်စားလျှင်...

- (၁) ကြွင်းသော (၁၃၇၃ ခုနှစ်၊
- ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်)နှစ်များ၌...

ယတြာ(၁) အင်္ဂါဇေ၊ သောကြာဇေ၊ စနေဇေ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း [မွန်းတည့် (၁၂)နာရီအတွင်း]တွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ ဆူကို နှင်းဆီ(အဝါ) (၄)ပွင့်၊ စံပယ် (၃)ကိုး၊ သပြေ(၂)ညွန့်တို့ကို ဆက် ကပ်လျှူဒါန်းပါ။

ဆွမ်းအနေဖြင့် ထန်းလျက်(၄) လုံး၊ ဆီးသီး(၃)လုံး၊ သဘော်သီး (၂)စိတ်တို့ကို ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းပါ။ ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို ဟိုင်တည်

သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာဆုကို (၃) ကြိမ်တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်္လာနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်း အချိန်တွင် လိမ္မော်သီး(၄)လုံး၊ အာလူးကြော်(၃)ထုပ်၊ ကိတ်မုန့်(၂)ခုတို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလို့ကြောင်း အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ သားသမီးတို့သည် ယတြာ (၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ငြီးမှ ယတြာ (၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား သမီးတို့သည် ယတြာ(၂)ကို အရင် ပြုလုပ်ပါ။ ငြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၁)ကြွင်းသော ကောဇာမဟာ ဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီး အားလုံးတို့သည် “ဒီဝါတပတိ” အစချီဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရပါမည်။

(၂)ကြွင်းသော (၁၃၇၄ ခုနှစ်၊

၁၃၈၁ ခုနှစ်)နှစ်များ၌...

ယတြာ(၁)

တနင်္ဂနွေနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ စနေနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း [မွန်းတည့် (၁၂)နာရီအတွင်း]တွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူဆုကို အုန်း(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၃)ညွန့်၊

နင်းဆီ(အနီ)(၂)ပွင့်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ဆွမ်းအနေဖြင့် အာလူးကြော် (၄)ထုပ်၊ လိမ္မော်သီး(၃)လုံး၊ ထန်းလျက် (၂)လုံးတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

တနင်္လာနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်း အချိန်တွင် ပန်းသီး(၄)လုံး၊ ကိတ်မုန့် (၃)ခု၊ စမုဆာ(၂)ခုတို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလို့ကြောင်း အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ စနေသားသမီးတို့သည် ယတြာ (၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ငြီးမှ ယတြာ

(၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး သားသမီးတို့သည် ယတြာ(၂)ကို အရင် ပြုလုပ်ပါ။ ငြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၂)ကြွင်းသော ကောဇာမဟာ ဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီး အားလုံးတို့သည် “အောင်စကြာ” မန္တန်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရပါမည်။

(၃)ကြွင်းသော (၁၃၇၅ ခုနှစ်၊

၁၃၈၂ ခုနှစ်)နှစ်များ၌...

ယတြာ(၁)

တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်္လာနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း [မွန်းတည့် (၁၂)နာရီအတွင်း]တွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူဆုကို ကိတ်မုန့်(၄)ခု၊ ပန်းသီး(၃)လုံး၊ အာလူးကြော်(၂)ထုပ်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပန်းအနေဖြင့် ကံ့ကော်(၄)ညွန့်၊ မေမြို့(၃)ပွင့်၊ အုန်း(၂)ညွန့်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

အင်္ဂါနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ သောကြာနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်း အချိန်တွင် သရက်သီး(၄)လုံး၊ ဆီးသီး(၃)လုံး၊ လိမ္မော်သီး(၂)လုံးတို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည်

နဂါဏ္ဍေရာဇ်မြို့နယ်၊ ၁၇

သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလိုကြောင်း အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ စနေသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၂)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၃)ကြိမ်သော ကောဇာမဟာဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီးအားလုံးတို့သည် “ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး” ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရပါမည်။

(၄)ကြိမ်သော (၁၃၇၆ ခုနှစ်)

၁၃၈၃ ခုနှစ်နှစ်များ၌...

ယတြာ(၁)

တနင်္လာနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ သောကြာနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း [မွန်းတည့် (၁၂)နာရီအတွင်း]တွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူဆုကို ဆီးသီး(၄)လုံး၊ သရက်သီး(၃)လုံး၊ ကိတ်မုန့်(၂)ခုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပန်းအနွေဖြင့် စံပယ်(၄)ကိုး၊ သပြေ(၃)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၂)ညွန့်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည်သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့၊ ၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စနေနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်းအချိန်တွင် နွားနို့(၄)ခွက်၊ လိမ္မော်သီး(၃)လုံး၊ ပန်းသီး(၂)လုံးတို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည်သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလိုကြောင်း အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာသားသမီး တို့သည် ယတြာ(၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ စနေသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၂)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၄)ကြိမ်သော ကောဇာမဟာဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီးအားလုံးတို့သည် “စိန္တာမထီ” မန္တန်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရပါမည်။

(၅)ကြိမ်သော (၁၃၇၇ ခုနှစ်)

၁၃၈၄ ခုနှစ်နှစ်များ၌...

ယတြာ(၁)

အင်္ဂါနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ စနေနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း [မွန်းတည့်

(၁၂)နာရီအတွင်း]တွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဆုကို ရွက်လှ(၄)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(အဖြူ(၃)ညွန့်၊ စံပယ်(၂)ကိုးတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ဆွမ်းအနွေဖြင့် လိမ္မော်သီး(၄)လုံး၊ ထန်းလျက်(၃)လုံး၊ စပုဆူ(၂)ခုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည်သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

တနင်္ဂနွေနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့ သောကြာနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်းအချိန်တွင် အာလူးကြော်(၄)ထုပ်၊ ပန်းသီး(၃)လုံး၊ သရက်သီး(၂)လုံးတို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သောကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည်သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလိုကြောင်း အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး သောကြာသားသမီး တို့သည် ယတြာ(၂)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၅)ကြိမ်သော ကောဇာမဟာဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီးအားလုံးတို့သည် “ပ၊စကြာ” မန္တန်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်

ပူဇော်ရပါမည်။

(၆) ကြွင်းသော (၁၃၇၅ ခုနှစ်၊
၁၃၈၅ ခုနှစ်) နှစ်များ၌...

ယတြာ(၁)

တနင်္ဂနွေနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း မြန်းတည့် (၁၂)နာရီအတွင်းတွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူဆူကို မေမြို့(၄)ညွန့်၊ အုန်း(အဖြူ)(၃)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၂)ညွန့်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ဆွမ်းအနေဖြင့် ပန်းသီး(၄)လုံး၊ အာလူးကြော်(၃)ထုပ်၊ လိမ္မော်သီး(၂)လုံးတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ် တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

တနင်္လာနေ့၊ သောကြာနေ့၊ စနေနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်းအချိန်တွင် ကိတ်မုန့်(၄)ခု၊ သရက်သီး(၃)လုံး၊ နွားနို့(၂)ခွက်တို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲ နှမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလိုကြောင်း အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေးသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ တနင်္လာ၊ သောကြာ၊ စနေသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၂)ကို

အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၆)ကြွင်းသော ကောဇာမဟာဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီးအားလုံးတို့သည် “ပဋ္ဌာန်း” အကျဉ်းကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရပါမည်။

(၇) ကြွင်းသော

(၁၃၇၉ ခုနှစ်၊

၁၃၈၆ ခုနှစ်) နှစ်များ၌

ယတြာ(၁)

တနင်္လာနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့၊ သောကြာနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်း မြန်းတည့် (၁၂)နာရီအတွင်းတွင် အိမ်ဘုရား (သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဆူကို သပြေ(၄)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၃)ညွန့်၊ မေမြို့(၂)ပွင့်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ဆွမ်းအနေဖြင့် သရက်သီး(၄)လုံး၊ ကိတ်မုန့်(၃)ခု၊ ပန်းသီး(၂)ခုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ ကောင်းကျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ် တောင်းပါ။

ယတြာ(၂)

တနင်္ဂနွေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ စနေနေ့ တစ်နေ့နေ့၏ ညနေစောင်းအချိန်တွင် စမုဆာ(၄)ခု၊ ထန်းလျက်(၃)လုံး၊ အာလူးကြော်(၂)ထုပ်တို့ကို စုပေါင်း၍ အိတ်တစ်ခုထဲ စုထည့်ကာ ဆင်းရဲ နှမ်းပါးသူအား ပေးလှူပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကို တိုင်တည် သစ္စာဆို၍ မကောင်းကျိုးများမှ ကင်းဝေးရပါလိုကြောင်း အလိုရှိရာဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

မှတ်ချက်

❖ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေးသောကြာသားသမီး တို့သည် ယတြာ(၁)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၂)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေသားသမီးတို့သည် ယတြာ(၂)ကို အရင်ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှ ယတြာ(၁)ကို ပြုလုပ်ပါ။

❖ ထို(၇)ကြွင်းသော ကောဇာမဟာဘုတ်နှစ်တွင် (၇)ရက်သားသမီးအားလုံးတို့သည် “သမ္ပဒွေ” မန္တန်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရပါမည်။

❖ ယတြာများကို တစ်လလျှင် (၁)ကြိမ် အနည်းဆုံးထား၍ ဆောင်ရွက်သွားရပါမည်။

❖ ယတြာ(၁)ပါ ဘုရားလှူရသော ပန်းများကို ဈေးဆိုင်များတွင် ကောင်တာခုံ၊ ငွေသိမ်းစားပွဲပေါ်၌ အလှူထိုးထားခြင်း၊ ဆိုင်ဘုရားရှင်ကို အမြဲလှူဒါန်းထားခြင်းဖြင့် လာဘ်ပွင့်ခြင်း၊ ဈေးရောင်းကောင်းခြင်းတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ကြုံရမည် ဖြစ်ပါသည်။

❖ ရွတ်ဖတ်ရမည့် ဂါထာ၊ မန္တန်တို့သည် ဂါထာ၊ မန္တန် ပေါင်းချုပ်စာအုပ်များတွင် ပါပါသည်။

၁၁၀ အစစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒစံ(ကျိက်လတ်)

မှတ်ချက် ။ အောင်စကြာမန္တန်ကို စာရေးသူမှ ဆက်လက် ဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဦးကျော်မိုးသိင်္ခ

စာထုတ်ချုပ်

နက္ခတ္တဓာတ်ပြင်ဆင်ရေး

နက္ခတ္တဓာတ်ပြင်ဆင်ရေး

မေတ္တာဝါဒီဆရာတော်ကြီး

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ စန္ဒောဘာသ ခိုးမြိုင်တော်မူသော

ကျင့်စဉ်တူး

နှင့် ကိုယ်တွေ့ အောင်မြင်မှုများ

'ဂါထာရွတ်ပါ၊ မေတ္တာပွားပါ၊ သစ္စာပြုပါ၊ အမှုပေးပေးပါ၊ ချမ်းသာချင်ရင် ဒိဝါတပတ် ဂါထာတော်ကို အကြိမ်(၁၀၀၀) ရွတ်ပွားပါ။ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းချင်ရင် သွေ့သုတ်ပရိတ် ကို ရွတ်ဆိုကြည့်ပါ။ လူတွေ နတ်တွေ ချစ်ခင်စေလိုရင် ယဟသယသုတ်ကို အထပ်ထပ်အခါခါ ရွတ်ပါ။ ဘုန်းကြီးက အဲဒါတွေကို နေ့စဉ် ရွတ်ပွားဖူးတော်ရုံသာမက ကျင့်စဉ်တူးတစ်ခုကိုလဲ အားထုတ်နေပါ တယ်'

တစ်နေ့တွင် မေတ္တာဝါဒီဆရာတော် ကြီး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တစန္ဒော ဘာသ မပျံလွန်မီ မရောက်တာ ကြာပြီ ဖြစ်သော မေတ္တာဝါဒီ ပရဟိတ ဂေဟာနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာ ရေးကျောင်းတိုက်ဆီသို့ တစ်ခေါက် ရောက်ရှိခဲ့ရပြန်သည်။

ရောက်ရှိသွားရခြင်း၏ အကြောင်း မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကို ပရဟိတဂေဟာသို့ ကျောင်းအိမ်၊ ကျောင်းစား နေထိုင်ရန် အတွက် သွားရောက် ပို့ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့ ဝင် လိုက်သည်နှင့် ဆောက်လုပ်ဆဲ ကား ပါကင်နှင့် ဓာတ်လှေကားပါ မဟာသိမ် တော် (၉)ထပ်ကျောင်းဆောင်ကြီးကို ခုံညားထည်ဝါစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရ သည်။

၁၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တင်လွန်းလွန်း
(အဝေးသင်တန်းသိုလ်)

ပါလာသော ကလေးငယ်ကို လက် ဆွဲ၍ တိုက်ကျောင်း၏ အပေါ်ထပ်ဆီ သို့ တက်ရောက်သွားသောအခါ တိုက် အုပ် ဆရာတော် အရှင်ကောဝိဒအား စာသင်သား ရှင်သာမဏေလေးများ ကို ဆိုဆုံးမလျက် တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ ကြောင့် ကလေးအား တိုက်အုပ် ဆရာ တော်ထံသို့ အပ်နှံရပေသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်က ကလေးထံ မှ လိုအပ်သော မှတ်တမ်းများကို ရယူ ကာ ပစ္စည်းများကို လိုအပ်သလောက် ထုတ်ပေးပြီးနောက် ကလေးကို နေရာ ချပေးလိုက်သည်။ ပြီးမှ...

'ဒကာရေ စိတ်သာချ၊ ဒီဂေဟာကို ရောက်လာလို့ကတော့ သူ့ရဲ့ဘဝဟာ စိတ်ချသွားရပြီ။ စည်းကမ်းတကျ တိုးတက်မှုတွေရရှိဖို့ သေချာသွားပြီ။ ဒကာလဲ ကုသိုလ်တွေ တော်တော်ရနေ ပြီ။ အဆင်မပြေကြတဲ့ ကလေးတွေကို ပရဟိတကျောင်းတွေလိုက်ပို့ရ၊ နေရာ အတည်အကျ မရှိကြသေးတဲ့ ရှင် သာမဏေတွေကို စာဝါတွေ အေးဆေး စွာ သင်ယူနိုင်စေဖို့ စာသင်တိုက်တွေ ကို ပို့ပေးရ တရားအားထုတ်လိုကြတဲ့ ယောဂီတွေ၊ ရဟန်းတွေကို ရိပ်သာ

◆ မေတ္တာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး
မြိုင် သာသနာပြုကြွေစင်္ကာ

တွေမှာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် တွေနဲ့ လိုက်အပ်ပေးရနဲ့ ကုသိုလ် ကောင်းကျိုးတွေက မနည်းတော့ဘူး။

ကဲ ကဲ မေတ္တာဝါဒီဆရာတော်ကြီး ကို အပေါ်ထပ်မှာ သွားဖူးမြော်လိုက်ဦး ခုနက စကြိုလျှောက်ရင်း ပုတီးစိပ်နေ တာ ဖူးတွေ့လိုက်ရတယ်။ သွား သွား ဒကာကိုလဲ တွေ့ချင်လို့တဲ့'

ဟု အရှင်ကောဝိဒမှ မိန့်ကြားတော် မူပေသည်။

ထို့ကြောင့် မေတ္တာဝါဒီ ဆရာတော် ကြီးအား သွားရောက် ဦးခိုက်ကြည့်သို့ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တစန္ဒောဘာသမှ...

'အတော်ပဲ အကာရေ အကာကို ကျင့်စဉ်တူး တစ်ခုပေးနေတာကြာပြီပြီ ဟိုတစ်ခေါက် တုန်းကလဲ စကားပြောကောင်းတုန်း အလှူ ရှင်တွေ ရောက်လာတာနဲ့ စကားစ ပြတ် သွားရတယ်။ နောက်တစ်ခေါက်ကျပြန်တော့ လဲ ဘုန်းကြီးက ကိုရီးယားနိုင် (သာသနာပြု) ကို ကြိုရောက်သွားတာကြောင့် မလေးပြန် ဟူး ဒီတစ်ခါတော့ ပြန်ပေး ပြောရတော့ ယယ်'

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဘုန်းကြီးအတွက် ယဟုတ်ပါဘူး။ လူတွေ ကျင့်ကြံပြီးတော့ ကောင်းကျိုးတွေကို ရရှိစေလိုတဲ့ ဆရာတော်ကို အဓိက ပြဌာန်းထားတာကြောင့်ပါ။

ဘုန်းကြီးရဲ့ကျောင်းတိုက် မီးလောင်ပြီး နောက် မီးလောင်တဲ့ ဟလာပြိုင်မီးထဲ ပါ သွားပြီးနောက် အခုလို ရန်ကင်းမြို့ လှိုင် ပြနယ်၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ ယဟိုလမ်းပကြီးဘေး၊ ဟလာပြိုင်(၁၀)လမ်းထိပ်မှာ ခမ်းနား ကြီးကျယ်အောင်ပြင်စွာ ပြန်လည် တည် ထောင်နိုင်ခဲ့တာဟာ ဒီကျင့်စဉ်ထူးရဲ့ရွှေရည် သက်ရောက်မှုကြောင့်လဲ ပါစင်ပူ အား ကောင်းခဲ့ပါတယ်။ ကဲ အသံဖမ်းယူပြီး မှတ် တမ်းတင်ပေးတော့'

ဟု မိန့်ဆိုလေတော့သည်။ ထို့ နောက် ဆရာတော်ကြီးမှ တိုက်အုပ် ဆရာတော်အား ကျောင်းတိုက် အုပ် ချုပ်ရေးကိစ္စအချို့ကို တာဝန်ပေး မိန့်မှာပေသည်။ ပြီးသောအခါ ကျင့်စဉ် စေ့ဇာကို ဤကဲ့သို့ မိန့်ကြားပါသည်။

'ဘုန်းကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်ထူးက "ဋ" ကျင့်စဉ်ပါပဲ။ အရှည်ကတော့ တ- သ-၂ (ည)-က ကျင့်စဉ်လို့ ဆိုပါ ထယ်။ အဲဒီ တ၊ သ၊ ၂ (ည)၊ က ဆိုတဲ့ အက္ခရာ(၄)လုံးဟာ ထူးခြားတဲ့ အက္ခရာများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဘယ်လို ထူးခြားတာလဲဆိုရင် သူတို့ဟာ အက္ခရာအရဖြစ်စေ၊ အက္ခရာတို့၏ ဂြိုဟ်သက်များအရဖြစ်စေ အားလုံး ပေါင်းလိုက်ရင် ကိုးနဝင်းဖြစ်နေတာ ကြောင့်ပါ။

တို့ ဖြစ်တာကြောင့် ပေါင်းလိုက် တော့ အက္ခရာအရ(၁၈)၊ ဂြိုဟ်သက် အရ (၅၄)၊ ဂဏန်းနှစ်လုံးကို ထပ်ပေါင်း လိုက်တော့ အက္ခရာအရ (၉)၊ ဂြိုဟ်သက်အရ (၉)ဖြစ်ပြီး နဝင်းမိနေ ထယ်။

ဒါကြောင့်ပဲ ဘုန်းကြီးက အဲဒီ အထူး ကျင့်စဉ်ဂါထာလေးကို ဘာလုပ်လုပ် ဘယ်ကြွကြွ ရွတ်ပွားပြီးတော့ "ဋ" ပုံစံ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို လက်ထဲမှာ ဆောင် ထားလေ့ရှိပါတယ်။ ဘာပစ္စည်းမှ မရှိ တဲ့ အဆုံးကျရင် တုတ်ချောင်းလေး တစ်ခုကို "ဋ" ပုံစံချိုးပြီးတော့ ကိုင် ဆောင်ထားတာပါပဲ။ အဲဒီလို ဆောင် ထားတာကြောင့် ကိုယ်တွေ့ အောင် မြင်မှုတွေကို ဘုန်းကြီးကြုံတွေ့ ခဲ့ရတာ များပါပြီ။ အထူးကျင့်စဉ်ဂါထာတော် ကတော့...

ဇုဂီတဗ္ဗေ စ ဇုဂီဗ္ဗော (၇)
သတ္တေ သုပါလကော ဝိနော၊ (၁)
ဉာဏိကော ဓေယျ ဝဗ္ဗေသု၊ (၂)
ကာမံ ကရောတု မေ ဝရံ (က)

အဲဒီဂါထာတော်ဟာ တ၊ သ၊ ၂၊ က အက္ခရာ နဝင်းကျေတွေကို စီစဉ်ထားတာကြောင့် တ၊ သ၊ ၂၊ က(၆) ဂါထာလို့လဲ ဆိုပါတယ်။ ဂါထာ ကို ရွတ်ပွားပြီး ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို "ဋ" ပုံဖော်ကာ ဆောင်ထားတဲ့အခါ ဂါထာ တော်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သတိဖြစ်လာရင် ဖြစ်သလို နှလုံးသွင်း ရွတ်ပွားနေဖို့လဲ အရေးကြီးပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်တွေက ဒီလိုပါ။

ဋုဂီတဗ္ဗေ၊ ပယ်ရှားသုတ်သင် ဖျက်ဆီးထိုက်သော ကိလေသာတိုက် သည်။

တ အက္ခရာအရ	စနေ	၇	ဂြိုဟ်သက်အရ	(၁၀)နှစ်၊
သ အက္ခရာအရ	သောကြာ	၆	ဂြိုဟ်သက်အရ	(၂၁)နှစ်၊
၂ (ည) အက္ခရာအရ	အင်္ဂါ	၃	ဂြိုဟ်သက်အရ	(၈)နှစ်၊
က အက္ခရာအရ	တနင်္လာ	၂	ဂြိုဟ်သက်အရ	(၁၅)နှစ်၊

ဋုဂီဗ္ဗော၊ အရဟတ္တမဂ် ဓား သန်လျက်ဖြင့် ပယ်ရှား သုတ်သင် တော်မူပြီးထသော။

သတ္တေ သတ္တဝါတို့ကို။

သုပါလကော၊ ကောင်းစွာ စောင့် ရှောက်တော်မူပေထသော။
ဓေယျ ဝဗ္ဗေသု၊ ဓေယျစံတရား တို့၌။

ဉာဏိကော၊ ပိုင်ပိုင်မိမိမြင်သိသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူပေထသော။
ဝိနော၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။

မေ၊ တပည့်တော်အား။
ကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သော။
ဝရံ၊ ဆုမြတ်ကို။

ကရောတု၊ ပြီးစီး အောင်မြင်မှုရရှိ အောင် ရွက်ဆောင်ပြု ပေးတော်မူပါ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတဲ့အခါ ဋ၊ သ၊ ၂၊ က နဝင်းမိအက္ခရာတွေကို ပထမ စာကြောင်း(၆)၊ ဒုတိယစာကြောင်းရှေ့ ၌(၁)၊ တတိယစာကြောင်းရှေ့၌ (၂)၊ စတုတ္ထစာကြောင်းရှေ့၌ (၃)တို့ကို ထည့်သွင်းရွတ်ဆိုရတယ်။ ဂါထာတော် ကို ရွတ်ဆိုမှုပြီးဆုံးတဲ့အခါ ဂါထာတော် ရဲ့ အစောင့်အရှောက်တွေကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေပေးရတယ်။

အဲဒီအခါမှ သက်ဆိုင်ရာ နတ်ဒေဝါ တွေဟာ မေတ္တာဓာတ်ကို ရရှိပြီး "ဋ" အက္ခရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ တ၊ သ၊ ၂၊ က အထူးကျင့်စဉ်ကို အားထုတ်တဲ့ အခါ အောင်ဓာတ်ဟိတ်တွေကို ရရှိ လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂါထာရွတ်တဲ့အခါ (၆)ကို "တ" ဟူ၍ (၂)ကို "ည" ဟူ၍

ရွတ်ပွားရပါတယ်။
တကယ်လို့ အသက်ရှည်လိုတဲ့ အခါ မိမိတို့ရဲ့ အာယုအရက်ကို မျက်နှာ မူပြီး နံနက်စောစောထလို့ (၉) နေ့တစ် နှစ်ကျဆောင်ခြင်းမရှိအောင် သွား

တိတိ ဂါထာကို ရွတ်ရတယ်။

အာယုအရပ် ဆိုတာကတော့ မိမိ တို့ရဲ့ မွေးနံပါတ်အရပ်မှ လက်ယာရစ် ပတ်၍ ဒုတိယမြောက်အရပ်ပဲပေါ့။

တကယ်လို့ ဘုန်းတန်ခိုးတေဖော် အာနဘော်ကြီးချင်လို့ရှိရင် ကိုယ်ရဲ့ တေဖော်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ဂါထာ တော်ကို (၉)ခေါက်တိတိ မနက်စော စောထပြီး ရွတ်ရပါတယ်။

တေဖော်အရပ်ဆိုတာကတော့ ကိုယ့် ရဲ့ မွေးနံပါတ်အရပ်က လက်ယာရစ် ပတ်၍ (၆)ခွင်မြောက်အရပ် ဖြစ်ပါ သည်။

တကယ်လို့ ကျက်သရေမင်္ဂလာ အပေါင်းနဲ့ ခညောင်းစေလိုရင်တော့ မိမိတို့ရဲ့ သီရိအရပ်ဘက်ကို မျက်နှာမူ ပြီး ဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက်တိတိ မနက်စောစောထကာ ရွတ်ရတယ်။

သီရိအရပ်မှာ မိမိတို့ရဲ့မွေးနံပါတ်ရဲ့ လက်ယာရစ်ပတ်ပြီး (၈)ရှစ်ခွင်မြောက် အရပ်ပဲပေါ့။ ကဲ... ရေးချပေတော့ ဒကာရေး။

ကိုယ်တိုင်လဲ ရွတ်ကြည့်၊ ဘုန်းကြီး မှာ ပွဲတွေတွေ များစွာရှိတယ်။ ကိုယ်တွေ့ အောင်မြင်မှုတွေကတော့ ဘုန်းကြီး နိုင်ငံခြားသာသနာပြုကို ကြွရောက်ပြီဆိုရင် အဲဒီဂါထာတော်ကို ရွတ်ပြီး လေယာဉ်ပျံပေါ်မှာ၊ သာသနာ ပြုလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက်မှာ "ဋ" ကို အမြဲဆောင်ထားဖြစ်တဲ့အခါ ခရီး လမ်းပန်းမှာ အန္တရာယ်ဆိုးတွေ အခက် အခဲ အကျပ်အတည်းတွေကို အလွယ် တကူ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရ တယ်။

အဲဒီဂါထာတော်ရဲ့ စွမ်းအင် ဘုန်းကြီးရဲ့ သာသနာပြု စိတ်ဓာတ်၊ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများရဲ့ ကူညီမှုတွေဟာ ဟန်ချက်ညီညွတ် ၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မျှတနေတာကြောင့် နိုင်ငံရပ်ခြား သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေဟာ ထင်တာ ထက်တောင် ပိုပြီး အောင်မြင်ခဲ့ရတယ်။

နောက်ပြီး ဘုန်းကြီးက လူမှု ဝန်ထမ်း ပရဟိတလုပ်ငန်း၊ သာသနာ့ ဝန်ထမ်း ပရိယတ္တိစာချ ဂန္ထရုဂလုပ်ငန်း တွေကိုသာမက အခုလို အရွယ်လေး ရလာတော့ ဝိပဿနာဓုရ မဟာသတ် ပဋ္ဌာန်တရားပွားများ အားထုတ်ခြင်း လုပ်ငန်းတွေကိုပါ ဆောင်ရွက်ချင် လာတာကြောင့် "ဋ" ဂါထာကို ရွတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

နေ့စဉ် ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပြီး ဂါထာတော်ကို နေ့တိုင်း(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပူဇော်လိုက်တာ အခုတော့ ဘုန်းကြီးရဲ့ မွေးနေ့တိုင်းမှာ ဝိပဿနာ တရားစခန်းတွေကို ကျောင်းတိုက်မှာ ဖွင့်လှစ်ကာ တရားဟော၊ တရားပြနိုင် ခဲ့ပါတယ်။ ဒါနပြုတဲ့ အလှူအဖြစ်လဲ အနယ်နယ်ရပ်ရပ်မှာ ဒါနပေါင်း အမျိုး မျိုးကို ပုဗ္ဗ၊ မုဗ္ဗ၊ ပရစေတနာ သုံးတန် ပြဋ္ဌာန်းပြီး လှူဒါန်းမှုပြုခဲ့တာဟာ အခု ဆိုရင် ငွေကျပ်ပေါင်း သိန်း(၆၀၀) လောက်ရှိပါတော့မယ်။

အထူးသဖြင့် နေ့စဉ် ဘုန်းကြီး ကျောင်းမှာ ရှိကြတဲ့ တပည့်တွေရော၊ မြင်အပ် မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရော ကောင်းကျိုးချမ်းသာရာကို ရရှိနေကြ စေဖို့အတွက် မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ စိတ်ချမ်းသာစွာနဲ့ ရွက်ဆောင်နိုင်ကြစေဖို့ ရည်ရွယ်ချက် ထားပြီး မနက်အရုဏ်မတက်ခင်မှာ အရပ်(၁၀)မျက်နှာကို လှည့်ပြီး အဲဒီ ဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက်စီ ရွတ် ပွား ပူဇော်လေ့ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ အားလုံးသော အခက် အခဲတွေကို ဖြတ်ကျော် လွန်မြောက် ပြီးတော့ မီးလောင်ပြင်ဖြစ်နေရတဲ့

ကျောင်းတိုက်ကြီးကနေ အခုလို (၅) ထပ်တိုက်ကျောင်းကြီးတွေ၊ (၉)ထပ် တိုက်ကျောင်းကြီးတွေ ဖြစ်ပေါ် တိုးတက်လာတာကလဲ ကိုယ်တွေ့ အောင်မြင်မှုတစ်ခုဆိုရင် မှားမယ် မထင်ပါဘူး။

'မှတ်သားဖွယ်ရာ ဝိပဿနာတရား ဆိုင်ရာ လမ်းညွှန်ဩဝါဒများကို ချီးမြှင့် ပေးတော်မူပါဦးဘုရား'

'ကိလေသာအပူမီးရဲ့ ကျွမ်းလောင် ပျက်စီးတတ်ပုံကို မှတ်သားဖွယ်ရာ ဆောင်ပုဒ်များနဲ့ လမ်းညွှန်ဩဝါဒ ပေး လိုက်ပါရစေ။

❖ မျက်စိတံခါး ပိတ်ထားပါလျှင် လိုရင်တပ်ပတ် ခွဲချက်ပတ် ကိုယ်အေးစိတ်အေး၊ ရုပ်ဗျေ ဟထင် အာသဝေိန္ဒြာလျှော နိဗ္ဗာန်ထံ ယောဂီများ မှတ်သား ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်။

❖ ကာမမှောင်ကြီး လောင်မီးပူလျှင် ဝိပဿနာ ပြုနိုင်အံ့ မိကျိတ်တိုး ကိုယ်ကျိုးနည်းဟန် လောင်ကာကျွမ်း စွဲလမ်းဥပါဒိန်။

❖ မြေပွေးမြေဟောက် ထိရောက်လှိုက်နဲ့ အင် ချက်ထန်ပြင်း ဟန်သွင်းသည့်ဟန်၊ ဖုန် ယောက ဒေါသပြင်းထန် ဆယ်တစ်ထိ လောင်မီး ပူပြိုက်လှ။

❖ မောဟမှောင်ကြီး ပိတ်ဆီးလေပြန်၊ ဉာဏ် မှောင်ချောက်ကြား ရောက်သွားသည့်ဟန် ပညာပံသ နှစ်ဝစက္ခံ ပြင်ပြား ထင်ရှားသူ သဏ္ဍာန်။

❖ မူလပုဗ္ဗ အနိယ တစ်သွယ်၊ မဂ္ဂင်သုံးစုံ ကြိုးစားသင့်တယ်၊ ကိလေဆယ်ရပ် ဖယ် ဖြတ်စင်ကြယ် နိဗ္ဗာန်လမ်း၊ ဖြောင့်တန် ထင်နိုင်တယ်။

❖ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျက်ခြင်း တိုင်းပြင် အစာမွတ်ထတ် ကွဲလတ်ပထေရ် ကြိုင်ထင် တွေ့ကြကန်ပြီ ပြတ်တရား မှတ်ဟူမချီ

တင်ထွန်းအေး
(အဝေးသင်တက္ကသိုလ်)

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ တိုင်းရင်းမြန်မာသေးသန်း

သရာ ဦးစိုးဌေး

(တဆ-၀၁၁၈၉)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါဟာ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်နှင့် အာဟာရသမုဋ္ဌာန် လွန်ယုတ်လွဲများ ပြုဖန်များတဲ့အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါ ဖြစ်သလို ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့နဲ့ ရောဂါ ဖြစ်လာရင်လဲ သက်သာပျောက်ကင်း အောင် ကုသနိုင်ဖို့အတွက် ဒဂုံမြို့သစ် (ဒဂုံမြို့သစ် အရှေ့ပိုင်းမြို့နယ်)သို့ ရောက်တဲ့အခါ ဦးစိုးဌေးနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးစိုးဌေးက သဘာဝဓမ္မ ဆရာကြီး ဦးထွန်းရည်ရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ **ဆေးကုသက်နှစ် (၃၀) ခန့်** ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးစိုးဌေးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန် လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ 'သရာနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဟာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါတယ် သရာ။ သရာနဲ့ ဆွေးနွေးဆုံတဲ့ ကျောက်ကတော့ နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းရောဂါ ကာကွယ် စောင့် ရှောက်နည်းများနဲ့ ကုသနည်းကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံး သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ပထမ ဝေါဟာရ ကြားသေးပါ သရာ'

○ 'နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါကို အာယုဗေဒ ဆေးကျမ်းမှာ ဟဒ ယနာဠိသင်္ဂေပရောဂါလို့ ခေါ်ပါ တယ်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း

မြောက်မြ ဗောဇာတိ

ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်း များကတော့ သီတတေ့စောဆိုတဲ့ အအေးဓာတ် လွန်ကဲပွားများတဲ့ အချို့ အဆိမ့်၊ အဆီ၊ အစေးများ သော အစားအစာများကို လွန်ကဲ စွာ စားသောက်ခြင်း...

ဥပမာ-ဝမ်းတွင်းကလီစာ၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန်၊ ဝက်သား စတဲ့ အဆီများ သော အစားအစာ၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငှက်ဥ၊ နွားနို့၊ ထောပတ် စတဲ့ အဆီ အစေးများသော အစားအစာများကို လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ကို သောက်သုံး မှု များခြင်း...

စိုးရိမ်သောက ပူပန်မှုများခြင်း၊ ဖိမ်ခံ မှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်း ခြင်း၊ နေပူမီးပူခံခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများခြင်း စတဲ့ နှလုံးသွေး ကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန် (၄)ပါးအနက် အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်တို့ကို လွန်ယုတ် လွဲများ ပြုဖန်များတဲ့အတွက် နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်ရတာပါ။

အဲဒီလို စိတ္တသမုဋ္ဌာန်နဲ့ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန် လွန်ယုတ်လွဲများ ပြုဖန်များ ခြင်းကြောင့် သီတ+ပထဝီ+အာပေါ ဓာတ် (သို့မဟုတ်) သလိပ်ဒေါသတွေ

◆ သရာ ဦးစိုးဌေး(တဆ-၀၀၁၈၉)

လွန်ကဲပွားများလာပြီး သမဝမ်းမီးကနေ မနှဝမ်းမီးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတဲ့အခါ စားသောက်သမျှ အစာအာဟာရတွေ ကောင်းစွာ မကြေကျက်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ရသရည်ဟာလဲ မကြေကျက်ဘဲ အဆီအစေးများတဲ့ ရသရည်အဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်လာ ပါတယ်။

အဲဒီ ရသရည် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ သွေး ကလဲ ပထဝီ၊ အာပေါဓာတ်တွေ ပါဝင် မှု များပြားတဲ့အတွက် အဆီအစေး များတဲ့ သွေးများ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

အဲဒီလို အဆီအစေးများတဲ့ သွေး တွေကို နှလုံးသွေးကြောက တစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ဝိုလွှတ်ပေးနေခြင်း ကြောင့် နှလုံးနဲ့အတူ သွေးကြောနံရံ တွေမှာ အဆီအစေးဓာတ်တွေ ခို အောင်း ကပ်ငြိစေပါတယ်။

အဲဒီလို အဆီအစေးဓာတ်တွေ ကပ်ငြိဖန်များလာတဲ့အတွက် နှလုံး သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'နှလုံး သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ လက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ဝေါဟာရ ကြားပါ သရာ'

○ 'နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း လက္ခဏာ များကတော့...

၁။ အသက်ရှူမဝခြင်း (အသက်ရှူ နုတ္တရောင်ခြည်စုရောင် ၁၅၃

ကျပ်ခြင်း)၊

- ၂။ နှလုံးရှိရာ ဝဲဘက် သားမြတ် တစ်ဝိုက် စူးအောင်နာကျင်ခြင်း။
- ၃။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်တတ်ခြင်း။
- ၄။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း။
- ၅။ ထိတ်လန့်မှု တစ်စုံတစ်ခု တွေ့ကြုံ တဲ့အခါ ခြေဖျားလက်ဖျား အေးလာခြင်း။
- ၆။ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းခဲ၊ ဖက်လေးခြင်း။
- ၇။ လက်ကောက်ဝတ် သွေးကြောကို စမ်းကြည့်တဲ့အခါ ညှစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဆောင့်၍ လည်းကောင်း လေးလေးဖြည်းဖြည်း တိုးနေခြင်း။
- ၈။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အကြောတက် ကိုက်ခဲခြင်း။
- ၉။ စိတ်ပိုင်းနဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း။
- ၁၀။ အသက်ရှူမမှန်ဘဲ မောကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မြန်ခြင်း။
- ၁၁။ ဆီးကျန်၊ ဝမ်းကျန်ဖြစ်ခြင်း။ ဆီးအနည်ပါခြင်း။
- ၁၂။ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ခြင်း။
- ၁၃။ အိပ်မပျော်ခြင်း။
- ၁၄။ စိတ်တိုလွယ်ခြင်း။
- ၁၅။ အမျိုးသမီးများ သွေးကျန်ခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အရောင်ညစ်ခြင်း၊ အနံ့မကောင်းခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း... စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ *နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ဇာနည် ကုသနည်းကိုလဲ သိပါရအောင်*

○ *နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါ ကုထုံးအကျဉ်းကတော့ မနက်(၆) နာရီနဲ့ ညနေ(၅)နာရီ အချိန်တွေမှာ တိုင်းရင်းဆေးအမှတ် (၁၃)

သွေးဆေးနီကြီး လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်ခန့်ကို ရေနွေးပူပူနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

မနက်(၁၀)နာရီနဲ့ နေ့လယ်(၂)နာရီ အချိန်မှာ **တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ်**ကို ရှောက်ရည်နဲ့ ရောစပ်ပြီး တိုက်ရပါမယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ **တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၁၂) စက္ကပါလဆေး (သို့မဟုတ်) ရှားစောင်းလက်ပစ်ချက်ဆေး**ကို လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မှ နှစ်ခွက်ထိ ဝမ်းအခြေအနေကို ကြည့်ပြီး တိုက်ရပါမယ်။ ကိုယ်လက် အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲနေရင် **တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီး** ကို ချင်းစိမ်းရည်၊ ရှောက်ရည်တို့နဲ့ ရောစပ်ပြီး လိမ်းပေးရပါမယ်။

လည်ချောင်းနာ၊ ခွဲထပြီး ချောင်းဆိုးနေရင် **တိုင်းရင်းဆေး အမှတ်(၁) မက်လင်ချည်နဲ့ တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၃၃) အစာကြေဆေး** နှစ်မျိုး ဆတူ ရောစပ်ပြီး လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ခန့် အစားအစာ စားပြီးတိုင်း သောက်ရပါမယ်။

အဲဒီလို အလှည့်ကျ တိုက်ကျွေး ကုသသွားရင် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါဟာ တံဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ *နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ဇာနည် ကာကွယ်ဆေးဇာနည်နည်းများ ကို သိပါရအောင်*

○ *နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါကို မဖြစ်အောင် ကြိုတင် ကာကွယ်ချင်တယ်ဆိုရင် အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို သိရှိပြီး ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အစားအစာကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ပြီး လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမယ့် အချက်တွေကို လိုက်နာရင် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါကို ကာကွယ်

ပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဥပမာ အစားအစာ တစ်မျိုးတည်းကို လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ အနေအထိုင် မဆင်ခြင်ခြင်းမျိုးကို သတိထားရပါမယ်။

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါဟာ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်တို့ကို လွန်ယုတ်လွဲမှား ပြုဖန်မများဖို့ လိုပါတယ်။ ရသာ(၆)ပါး မျှတအောင် စားရပါမယ်။

နေပူထဲကလာပြီး ရုတ်တရက် လေအေးစက်၊ ပန်ကာလေမခံဖို့၊ နေပူမီးပူခံပြီး ရေမချိုးဖို့၊ အဆီ၊ အဆိမ့်၊ အဖန်စတဲ့ အစာတွေကို လွန်ကဲအောင် မစားဖို့ စတဲ့ အကြောင်းအချက်တွေကို သတိပြု နေထိုင်ရပါမယ်။ ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းဟာ ကုသခြင်းထက် ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ အချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးပြောချင်တဲ့ အချက်ကတော့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဒေသနာနည်းအရ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်(၄)ပါးကို လွန်ယုတ်လွဲမှား ပြုဖန်မများဖို့ လိုအပ်တဲ့အကြောင်း ပြောပါရစေ။

▲ *နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ဇာနည် အကြောင်းကို လိုရင်းတိုင်း ပြောပြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ထင်ရအောင်*

ဆရာဦးစိုးဌေးနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးစိုးဌေး

တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးခန်း
အမှတ် (၃၅) ၊ ကုန်းတောင်လမ်းနှင့်
အနော်ရထာလမ်းထောင့်
အုံမြို့သစ် (အရှေ့အုံမြို့နယ်) ၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၀-၅၅၀၇၉၀
(နံနက်၈-နာရီမှ ညနေ ၄-နာရီထိ ဖွင့်သည်)
(ဥပုသ်နေ့တိုင်း ပိတ်သည်)

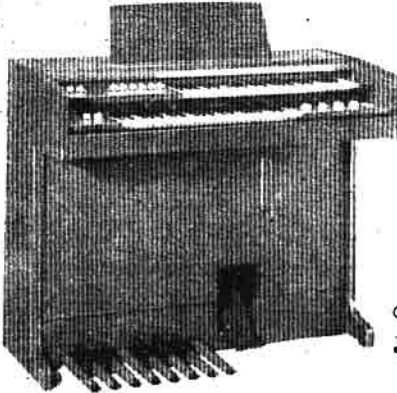
(风 琴) Feng Qin

ပုန်းချင်

လူတိုင်းအတွက် တစ်ခုတည်းရာ

အိမ်မက်ရှင်မယ် (၇၉)

ထက်စားကျော်စွာ

လေစန္ဒရာ၊ လေစောင်း စသည်
 တိုက်ခိုက် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော်လည်း
 "အော်ဂင်" ကို ဆိုလို၍ ပါးစပ်မှတ်
 အော်ဂင်(ဘာဂျာ)၊ အကော်ဒီယံ
 (သက်ဆွဲဘာဂျာ) အားလုံး အကျုံးဝင်
 ပါသည်။

• အော်ဂင်ကို ပြုမင်ခြင်းသည် ကောင်းသော
 နိမိတ်ဖြစ်သည်။

• အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
 လျှင်...
 အေးချမ်းသာယာ၍ လာဘ်လာဘာ
 သိများမည်။

• အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
 သာယာချမ်းမြေ့သော မိသားစုဘဝ
 ဝိုင်ဆိုင်ရမည်။

• လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 ထင်ငွေပုံနှိပ်သောလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်
 ရမည်။

• အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 လူကုန်ထံ မိသားစုဝင်ဖြစ်မည့် နိမိတ်
 ဖြစ်သည်။

• ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက...
 အရောင်းအဝယ် သွက်လက် ဖြတ်
 ရမည်။

• တောင်သူလယ်သမားက မြင်
 မက်ပါက...
 သီးနှံအထွက်ကောင်းမည်။

• ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်
 မက်ပါက...
 စာမေးပွဲ၌ အခက်အခဲမရှိ၊ အောင်
 ဖြစ်သည်။

• နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် မြင်မက်
 ပါက...
 ဆေးဝါးသမားကောင်းတွေ့၍ ပြန်
 သည် ကျန်းမာလာမည်။

• အကျဉ်းအကျပ် ဒုက္ခကြုံရစဉ်
 မြင်မက်ပါက...
 စိတ်အေးချမ်းသာ ပြေလည်သွား
 မည်။

• အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူ မြင်
 မက်လျှင်...
 မကြာမီ လွတ်မြောက်တော့မည်။

• ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေသူက
 မြင်မက်လျှင်...
 ပြည်တော်ပြန် မျက်နှာပန်း လှမည်။

• ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်
 မက်လျှင်...
 ကျန်းမာဝပြုံးသည့်ရင်သွေး မွေး
 မည်။

• ပစ္စည်းပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်
 လျှင်...
 အထားမှားခြင်းဖြစ်သည်။ ပြန်တွေ့
 မည်။

• လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်
 လျှင်...
 သူ့အလိုအလျောက် ပြန်ရောက်

လာမည်။

• ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် စီစဉ်နေ
 စဉ် မြင်မက်ပါက...
 အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်မည်။

• အပန်းဖြတ် ဖမ်းထားသော အော်ဂင်ကို
 ပြုမင်လျှင်ကား ပျော်ရွှင်ဖွယ်နိမိတ် ဖဟုတ်
 ပါ။

• အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
 လျှင်...
 စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် သတင်းစကား
 ကြားသိရမည်။

• အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
 ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ ရင်းချာသူများ
 ၏ သောကအပူမီး ကူးစက်ခြင်း ခံရ
 မည်။

• လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 မျှော်လင့်နေသူထံမှ ငြင်းပယ်သော
 စကား ကြားရမည်။

• အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 မကောင်းသတင်း ကျော်စောတတ်
 သည်။

• ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
 ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှု လေးငါး
 ထိုင်းမှိုင်းနေမည်။

www.burmeseclassic.com

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်၍ စိတ်လက်မရွှင် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ဖြေဆိုထားသော စာမေးပွဲအတွက် စိတ်ပူရတတ်သည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဆေးဝါး ပြတ်လပ်နေလိမ့်မည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကိုယ်စိတ် ပင်ပန်းလိမ့်မည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ပျောက်သောပစ္စည်း ပုံစံပြောင်းသွားပြီး ပြန်ရရန် မလွယ်တော့ပါ။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် မြင်မက်ပါက...

လိုချင်သည့် ကလေးမရနိုင်ပါ။(သားလိုချင်ပါက သမီး၊ သမီးလိုချင်ပါက သား ဖြစ်နေတတ်သည်။)

❖ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်လျှင်...

မတွေ့မဆိုလိုသဖြင့် ရှောင်ပုန်းနေခြင်း ဖြစ်မည်။

❖ ဆရာဝန်ဆေးသမားက မြင်မက်လျှင်...

ဒေသတွင်း ရောဂါဝေဒနာ ထူပြောမည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျစဉ် မြင်မက်ပါက...

လွတ်ရက် အလှမ်းဝေးနေမည်။

❖ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် စီစဉ်နေစဉ် မြင်မက်ပါလျှင်...

အကျဉ်းရုံး၌ ကျင်းပရတတ်သည်။

❖ ခပ်ပင်သိက္ခန်းမှ မရှိသည့် တစ်ပါးသူတစ်ဦး အောက်ကို ကိုင်ထားသည်ဟု မြင်မက်ပါက

ဟံလန်နီတို့ ဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

နေအိမ်တွင် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲကျင်းပဖြစ်မည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

မိတ်ရင်းဆွေရင်းတစ်ဦး၏ မင်္ဂလာပွဲအတွက် အားသုံးပါး(ကိုယ်အား၊ စိတ်အား၊ ငွေအား)ဖြင့် ကူညီပေးရကိန်းရှိသည်။

[တရုတ်ဝေါဟာရတွင် (နီ နီ) (Xiè Zhù) "ယုံကျ" ဟူသည် ရိုင်းပင်းကူညီခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာလုံးတွင် (协助) (Xiè Zhù) ယုံသည်

"တက်ညီလက်ညီရှိသည်" ဟု ညွှန်း၏။ ယင်း၌ (力) (Li) "လီ" ဟု

သော "အား" စာလုံး သုံးလုံးပါဝင်သည်။ ကိုယ်အား၊ စိတ်အားနှင့်

ငွေအားကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။]

❖ အိမ်ထောင်မဲ့အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ဖခင်၏ ညီအစ်ကိုမိသားစုအတွင်း ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

(တရုတ်စလေ့ ဆွေမျိုးတော်စပ်ပုံတွင် ဖခင်၏ ညီအစ်ကိုမှ မွေးသည့်

သားသမီးများသည် "ထန်း" Táng မျိုးရိုးတူ ဝမ်းကွဲညီအစ်ကို မောင်နှမများဟု ခေါ်၍ ဖခင်၏ အစ်မ၊ နှမနှင့်

မိခင်၏ အစ်ကို၊ မောင်၊ ညီအစ်မတို့မှ မွေးလျှင် "ပြောင်" Biào

အပြင်ဘက် သို့မဟုတ် အပေါ်ထဲကြော ဝမ်းကွဲ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများဟု သတ်မှတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါအတိုင်း "ဖခင်၏

ညီအစ်ကိုမိသားစု" ဟူ၍ ဝိသေသပြုရခြင်း ဖြစ်သည်။)

❖ အိမ်ထောင်မဲ့အမျိုးသမီးက မြင်မက်ပါက...

ရင်းနှီးသူများအတွက် သတို့သမီးအဖော်(အပျိုရံ)အဖြစ် ပါဝင်ရတတ်သည်။

❖ အောက်ကိုယ်ထားစဉ် ပျက်စီးသည့်(တိရစ္ဆာန်) နေ့စဉ် ချို့ယွင်းသည်)ဟု မြင်မက်ပါက

နိမိတ်ဆိုးဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်နိုင်သည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်တွင်းရေး အခက်အခဲ ကြုံတတ်သည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ဆင်းရဲဒုက္ခ ကြုံတွေ့မည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ကာယခြေ ထိခိုက်စေလိမ့်မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေ ဆုံးရှုံးလျော့ပါးမည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အကုန်ရှုံးနိုင်သည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲကျတတ်သည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်လျှင်...

လိုရာပန်းတိုင်သို့ မရောက်နိုင်ပါ။

❖ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဝေဒနာ တိုးပွားမည်။

www.burmeseclassic.com

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်လျှင်...

လုံးဝ မရနိုင်တော့ပါ။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်မက်ပါက...

သားလျှော့တတ်သည်။

✦ ထိုကိုယ်တိုင် အောက် ကိုယ်ဆောင် (တိပျတ်) ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

မိသားစုအတွက် ပျော်ရွှင်မှုသုခများ ဆောင်ကြဦးပေးနိုင်မည်။

✦ အိမ်ရှင်မ၊ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

နေအိမ်တွင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကျင်းပဖြစ်မည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်စား၍ ပွဲလမ်းသဘင် သွားရောက်ဖြစ်မည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စိတ်သဘောထားတူညီသူ သူငယ်ချင်းနှင့် လျှောက်လည်ဖြစ်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အရောင်းအဝယ် သွက်လက်မည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အဖျက်၊ အလျှော့နည်းပါးမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ ထူးချွန်စွာ အောင်နိုင်သည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးဖော် ရရှိမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ပြန်တွေ့နိုင်သည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါလျှင်...

ဆေးဝါးကောင်းတွေ့မည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

ပြစ်ဒဏ်လျော့ပါးခြင်း ခံစားရမည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် မြင်မက်လျှင်...

မိခင်ကော ကလေးပါ ကျန်းမာမည်။

✦ ကွဲကွာနေကြသူများ မြင်မက်ပါက...

ပြန်လည် ပေါင်းဆုံနိုင်ကြသည်။

(မြန်မာမှုတွင် ဂေဟပေမ ချစ်ခြင်းဖြင့် နောင်ဖွဲ့ကြသော မောင်နမ၊ သားအမိ၊ ကိလေသာ တဏှာပေမ ကင်းသောသူများကို ဆိုလိုသည်။ တစ်မိ၊ တစ်ဖတည်းမှ ဆင်းသက်မှု မရှိသော်လည်း သစ္စာဆို၍ တော်စပ်သော သွေးသောက် ညီအစ်ကိုမောင်နမများလည်း အကျိုးဝင်ပါသည်။)

✦ စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်သောကြောင့် လမ်းခွဲခွဲကြသည့် ဇနီးမောင်နှံ၊ သမီးရည်းစားက မြင်မက်ပါက...

ကြင်ဖက်ကိုယ်စီ တွေ့ပြုဖြစ်၍ မိမိလမ်းကို မိမိဘာသာ လျှောက်ကြရန် အကြံပေးခြင်းဖြစ်၏။

✦ ဆွေးနွေးပြောဆို ညှိနှိုင်းမှုများ (အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး စသည်

လောကီမျက်နှာစာ အားလုံးအတွက်) သောင်မတင် ရေမကျ

ဖြစ်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ညှိနှိုင်းနားလည်မှု ရရှိမည်။

✦ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်များက မြင်မက်လျှင်...

အနောက်ဘက်ကောင်းကင်သို့ ဝင်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။ (ခံစားနေရသော ဝေဒနာများ ပျောက်ကွယ်၍ တမလွန်ခရီး စတင်ရန်ဖြစ်သည်။)

✦ အိမ်ထောင်ဖွဲ့မတစ်ယောက်က အောက်ကို ယူလာကာ ထိခိုက် နေအိပ်၍ ထား၍ ထွက်ခွာသွားသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ရသင့်ရထိုက်သည့် အခွင့်အရေးများ ခံစားရမည် နိမိတ်ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ရှင်များက မြင်မက်လျှင်...

အမွေအနှစ် ရတတ်သည်။

✦ အပျိုလူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ကြေးရတတ် မိသားစုဝင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ဆုံးရှုံးမှုများ အစားပြန်ရနိုင်သည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

သိမ်းပိုက်ခံ လယ်ယာမြေများ ပြန်ရမည်။

✦ စာမေးပွဲ၊ အရည်အချင်းစစ်မေးပွဲ၌ ကျရှုံးသူက မြင်မက်လျှင်...

နောက်ဆက်တွဲ စာမေးပွဲဖြေဆို၍ အောင်မြင်နိုင်သည်။

✦ ရွေးကောက်ပွဲ၌ ရှုံးနိမ့်သော အမတ်က မြင်မက်လျှင်...

ကြားဖြတ် ရွေးချယ်ပွဲဖြင့် အနိုင်ရမည်။ လစ်လပ်နေရာများတွင် အစားဝင်ရနိုင်သည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မလင်း ၁၅၅

လေဖြတ်လေငန်း

ကျောက်အတွက် ရှေးမွန်ပုဂ္ဂိုလ်ပါ ကုထုံးအစီအစဉ်

ဇာတ်ပြေသို့ အပြန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် လိုက်ပါလာသော အဝေးပြေး အထူး ယာဉ်သည် ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ ဘိုက္ကား ကျေးရွာအနီးရှိ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် နာရီဝက်ခန့် ရပ်နား သည်။

စွန့်ခြင်း၊ ဆောင်ခြင်း အမှုကိစ္စများ ပြုပြီးသောအခါ ဆိုင်မျက်နှာစာသို့ ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ မွန်တိုင်းရင်းသူ ရိုးရာ ဝတ်စုံနှင့် ကလေးမက သူထိုင်နေသည့် ကုလားထိုင်မှ ထကာ "ထိုင်ပါဦးလေး" ဟု အမိပိုင်ရသည့် ပိုးကရင်ဘာသာ ဖြင့် ခွန်းဆက်၍ နေရာပေး၏။

သို့ဖြင့် အိတ်ဆောင် ကွမ်းဘူးကို ထုတ်၍ ကွမ်းယာတစ်ယာ ဖြှိုဝါးနေခိုက် အသက်(၅၀)ကျော် (၆၀)နီးပါး မွန် တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးက ပြီးပြန်တစ်ဆက် ကာ "ဒီမှာ ကွမ်းယာဆိုင် မရှိဘူးနော်" ဟု စကားလမ်းကြောင်း၏။ သို့ဖြင့် အလိုက်သိစွာ ကွမ်းဘူးကို ကမ်းပေးရာ ကွမ်းယာတစ်ယာ ယာ၍ ဖြို၏။

'အစ်ကိုကို ကျွန်တော် တွေ့ဖူးပါတယ်။ ပေါင်မြို့မ မီးမလောင်ခင်က အစ်ကိုတို့အိမ် ဘေးလမ်းထဲမှာ နေခဲ့ တယ်လေ'

အတိတ်အကြောင်း ပြန်ပြောင်း ပြောပြလေမှ ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ လ (၂၉)ရက်တွင် ပေါင်မြို့မ လူနေ အိမ်ခြေများ မီးဘေးသင့်၍ ပြာကျခဲ့ သည်ကို သတိရမိတော့သည်။

'အခု အိမ်ပြန်မှာလား'

'မဟုတ်ဘူး အစ်ကို၊ ကျွန်တော် တွဲတေးမှာနေတာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ပြီ။ ပေါင်မြို့၊ ထန်းတောရပ်မှာ ညီမ

တစ်ယောက် ကျန်တယ်။ အသက်(၅၀) ကျော်ပါ။ လေဖြတ်သွားတယ်ဆိုလို့ ဆေးနည်းလဲပေးရင်း မရောက်တာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ဇာတိမြို့ကိုလဲ သတိရ တာမို့ ပြန်လာတာပါ'

'ဆေးနည်းက အစွမ်းထက်သလား' 'ရှေးမွန်ဘုရင်တွေခေတ် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ကျော် ကတည်းက သုံးခဲ့တဲ့ဆေးပါ။ ဝါခရူ(ဂေါတမဘုရား ရှင် ပွင့်တော်မူစဉ်ကာလ အလွန်ပင် စည်ကား၍ မုဆိုးမပင်လျှင် ရွှေသား အစစ်ယောက်မ သုံးနိုင်သည့် ရှေးမွန် နေပြည်တော်) ပုရပိုက်မှာလဲ ပါတယ် (ရေးမှတ်ထားသည်)လေ'

'ဝါခရူပုရပိုက်မှာ အန်စာတုံးပုံစံ ရသေ့ အံကျောက်အကြောင်းပဲ ပါတာ မဟုတ်လား'

'ဝါခရူပုရပိုက်မှာ (၁၈)အင်္ဂါရှိတယ်။ (၁၂)အင်္ဂါက ရသေ့အံအကြောင်း ရေး ထားပြီး ကျန်တဲ့ (၆)အင်္ဂါမှာ တခြား ကုထုံး ဆေးဖက်ဝင်စွည်းတွေ အကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားတယ်'

'ကျွန်တော်က (၁၂)အင်္ဂါပဲ လေ့လာ ဖူးတယ်။ မုက္ကဒိအထက်ကျောင်းဆရာ တော် ဦးပညာက (၆)အင်္ဂါ ကျန်သေး တယ်လို့တော့ မိန့်ဖူးပါတယ်။ ခင်ဗျား က အသက်ငယ်တယ် ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော့်ထက် ပညာမြင့်သွားပြီ။ ပြောပြပါဦး လေဖြတ်နာ ကုသနည်း ဆေးကုထုံးကို မှတ်သားပြီး လူအများ အကျိုးရှိအောင်ပါ'

'ကုသနည်း ယုတ်ဘူးအစ်ကို ဖြစ်ပြီတဲ့သူ ဖြစ်သေးတဲ့သူ တယ်သူဆို ကာကွယ်လို့ ရတယ်။ ကွမ်းဘွဲ (ဇော်ဖြင့် အပူငွေ ပေး

ကာ အကောင်ဖောက်ထားသော မွန်ပြေ ရေးဘဲခဲ ၉, မဟုတ်ပါ။ လယ်ကွင်းကြီး တွင် တစ်နိုင်ပွေးထားသော ဘဲများနှင့် သည် သဘာဝဘဲဥဖြစ်သည်။) တစ်ယုံ ယူ သင်္ဘောသီးတစ်လုံးကို တံညှပ်သား အညှာတက်က အပေါက်ဖောက် ဘဲဥထည့် ပြီး မီးအားကောင်းတဲ့ မီးဖိုမှ ထည့်ဖတ်ပါ။ သင်္ဘောသီး မီးကျွမ်းသွားရင် မီးဖိုက ထုတ်ပြီး အအေးခံ ပူပူနွေးနွေး စာနိုင်တဲ့ အခြေအနေမှာ ဘဲဥအခွံခွာပြီး တစ်လုံးကို ကုန်အောင် စားပါ။

နောက် သုံးလအကြာမှာ တစ်ခါ ဒီလို လုပ်ပြီးစားပါ။ (၉)လအကြာ သုံးခါစားပြီးတဲ့ အချိန်မှာ လေဖြတ်၊ လေဖြန်း၊ လေသန်း အကြောတုံ့ဆိုင်တဲ့ သွက်ရုပ်ပင်ဖြစ်တာတွေ ပါကြုံရတော့ဘူး။ တခြားရောဂါတွေလဲ ခံနိုင် ရည်ရှိတယ်တဲ့'

'ကောင်းလှချည်လား။ ဘာကြောင့် ဆိုတာ ပြောပြနိုင်မလား'

'ကျွန်တော့်အဘိုး ပြောတာက သင်္ဘောသီးဆိုတာ ပြဒါ၊ စုတုအိမ်တဲ့။ သင်္ဘောသီးထဲက ပြဒါတွေကိုဘဲဥထဲ ထည့်ပေးလိုက်တာ။ ရသားယုနတ် ဖြစ်သွားသတဲ့။ ဒါကြောင့် လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါ အပါအဝင် (၉၆)ပါး သော ရောဂါဒဏ်ကနေ ကာကွယ် ပေးပြီး အတိတ်ကိရိသလောက် နေ နိုင်တဲ့သက်ရှည်ဆေးလို့ပြောပါတယ်။ မကြာမီတွင် ခရီးသည်များ စုံလင်စွာ ပြန်ရောက်ကြပြီဖြစ်၍ မော်တော်ယာဉ် ပေါ်သို့ နေရာယူပေးကြပါရန် ကြေညာ သဖြင့် ကားပေါ်ပြန်တက်၍ ခရီးသွားကိစ္စ လေသည်။

စောသိင်လေ

သော့ရန်ကင်းရင်း

သရဏဂုံအင်း

ဝိလာ ဇော်လှပေ

ရေဘေး၊ လေဘေး၊ မီးဘေး စသော
ဘေးအမျိုးမျိုး၊ ရန်အမျိုးမျိုးတို့မှ
လွတ်ကင်းနိုင်၍ လာဘ်လာဘရွှင်ခြင်း၊
အရောင်းအဝယ်ကောင်းခြင်း၊ စာမေးပွဲ
ဖြေဆိုအောင်မြင်နိုင်ခြင်း၊ ချစ်သူခင်သူ
ပေါများခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူး
များ ရရှိနိုင်သော သရဏဂုံအင်းချ
နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ
တစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သရဏဂုံအင်းချနည်း လွယ်ကူစေ
ရန် အောက်ပါလင်္ကာကို ရှေးဦးစွာ
တောက်မှတ်ထားရပါမည်။

လင်္ကာ
ဂြိုဟ်ဝိပေါ် ဘုန်းတော်ဆယ့်၊ ခွေးစား
လာဘ၊ ပါယ်လေးဝနတ်၊ ဗုဒ္ဓစကော၊ တစ်စီ
နှောပေ ချလအင်းကွက်၊ ဝိလိကာ၊ ဝိလိကာ၊
အတွင်းအင်းဆန်၊ ဂုဏ်(၉)တန်နှင့် စာရန်
ယွင်း၊ အကြွင်းသရဏဂုံ၊ ရှစ်မျိုးစုံသည်
ရန်ပန်ပြုမှု၊ ပသန်းတည်း။

လင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြရ
အသ် “ဂြိုဟ်ဝိပေါ် ဘုန်းတော်
ဆယ့်၊” အရ မိမိတို့၏ မွေးနံဂြိုဟ်
သက်ကို တည်း။ ဂြိုဟ်သက်ကို ဘုန်း
တော်(၆)ပါးနှင့် မြှောက်ရမည်။

“ခွေးစားလာဘ ပါယ်လေးဝနတ်”
အရ အထက်ကမြှောက် ရလဒ်ကို
(၂)နှင့်စား၊ (အကြွင်းမလို့) စားလဒ်မှ
အသ်(၄)ပါး နုတ်ရမည်။

“ဗုဒ္ဓစကော တစ်စီနှောပေ” အရ
အထက်က နုတ်လဒ်တွင် ဘုရား(၁)
ချ ဟူသော (၁)နှင့်ပေါင်းလျှင် ပထမ
ဆင်းဆန် ရမည်။

ပထမအင်းဆန်ကို (၁)နှင့် နောက်
တစ်ကြိမ် ထပ်ပေါင်းလျှင် ဒုတိယအင်း
ဆန်ကိုရမည်။ ဤနည်းဖြင့် (၉)ကြိမ်
တိတိ ဆက်ပေါင်းသွားလျှင် အင်းဆန်
(၉)ခု ရပေမည်။

“ချလေအင်းကွက် ဝိလိကာ
ဝိလိကာ” အရ အင်းကွက် (၉)ကွက်
ရေး၍ အထက်ကရခဲ့သော အင်းဆန်
(၉)ခုကို ဇယား(၁)တွင် ပြထားသည့်
အတိုင်း နံပါတ်အစဉ်မလွဲစေရန် ဝိလိ
ကာဝိလိကာ ဆင်း ချပါလေ။

၂	၉	၄
၇	၅	၃
၆	၁	၈

ဇယား(၁)
(နံပါတ်စဉ် မလွဲစေရန် သတိပြု)

“အတွင်းအင်းဆန် ဂုဏ်(၉)တန်
နှင့် စားရန်မယွင်း၊ အကြွင်းသရဏဂုံ
ရှစ်မျိုးစုံသည်” လင်္ကာအရ အင်း
ကွက်အတွင်း ချထားသော အင်းဆန်
များကို အလျားလိုက်ဖြစ်စေ၊ အထက်
အောက် ထောင်လိုက်ဖြစ်စေ၊ ကြက်
ခြေခတ် ထောင့်တန်းဖြစ်စေ ပေါင်း
လျှင် ဂဏန်းတူရမည်။

ယင်းပေါင်းလဒ်ဂဏန်းကို ဗုဒ္ဓဂုဏ်
တော်(၉)ပါးနှင့် စားလျှင် အကြွင်း(၃)

ဂဏန်းရမည်။ ယင်း (၃)ဂဏန်းသည်
သရဏဂုံ(၃)ပါး ဖြစ်ပါသည်။ (၃)
ဂဏန်းရမှ အင်းကွက်ချ မှန်ပါသည်။
မရလျှင် မမှန်ပါ။

နမူနာချုပ်
ဗုဒ္ဓဟူးသားအတွက် ချပြပါမည်။
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် (၁၇)ကိုတည်း ဘုန်း
တော်(၆)ပါးနှင့်မြှောက် (၁၀)ရပါသည်။
ယင်း(၁၀)ကို (၂)နှင့်စား၊ စားလဒ်
(၅)ရပါသည်။ (၅)မှ (၄)နုတ် (၄)
ရသည်။ ယင်း(၄)ကို (၁)နှင့် ပထမ
တစ်ကြိမ်ပေါင်း (၄)ရပါသည်။ ပထမ
အင်းဆန်ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် (၁)နှင့်ပေါင်း၊ ဒုတိယ
အင်းဆန်(၄)ရသည်။ ယင်းသို့ (၁)နှင့်
ဆက်ပေါင်းသွားပါက ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊
၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆ အင်းဆန် (၉)ခု
ရပါမည်။

ယင်းအင်းဆန်များကို ဇယား(၁)
တွင် ပြထားသည့် နံပါတ်စဉ်အတိုင်း
သွင်းသော် (ဇယား-၂) ဗုဒ္ဓဟူးသား
အတွက် သရဏဂုံအင်းကို ရပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၉

၄၉	၅၆	၅၁
၅၄	၅၂	၅၀
၅၃	၄၈	၅၅

**ဇယား(၂)
(ဗုဒ္ဓဟူးသားတွက် သရဏဂုံအင်း)**

အထက်ပါ အင်းကွက်မှ အင်းဆန်များကို အလျားလိုက်ဖြစ်စေ၊ ထောင်လိုက်ဖြစ်စေ၊ ထောင့်တန်းဖြစ်စေ ပေါင်းကြည့်ပါက (၁၅၆)ရမည်။ ယင်း

ကို ဂုဏ်တော်(၉)ပါးနှင့် စားလျှင် အကြွင်းကဏန်း(၃) (သရဏဂုံ-၃ပါး) ကြွင်းပါသည်။

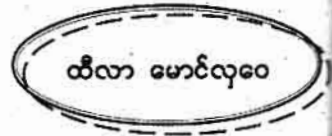
ကျန်နေသားများကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း တွက်ချက်၍ လက်ဖွဲ့ထိုး၍ ဖြစ်စေ၊ ရွှေ့ငွေ့ကြေးနှင့် မိုင်းကိုင်စက္ကူ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ စသည်၌ဖြစ်စေ အင်းကွက်ချပြီး ဆောင်ထားပါ။

အင်းကွက်ချစဉ် သရဏဂုံ(၃)ပါးကို မပြတ်ရွတ်၍ ချပါက ဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိနိုင်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါ

သည်။

ဝန်ခံချက်

သရဏဂုံအင်းချနည်းကို ပေးတော်မူသော မိတ္ထီလာမြို့ အသောကာရုံ ရေလယ်စာသင်တိုက်မှ စာဆိုဆရာတော် အရှင်မဏ္ဍလသိန္နီ အရှင်မြတ်အား ရှိခိုး ကန်တော့ပါသည်။

ဆီးရောဂါ အတွက် မြို့ပျက်ခရီး

ခရမ်း ကစော့သည် အမှိုက်ပုံများ၊ အိမ်ကုန်း၊ ယာပျက်များတွင် အလေ့ကျ ပေါက်ရောက်လေ့ရှိသဖြင့် မြို့ပျက် ခရမ်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ခရမ်းရွက်နှင့် ဆင်တူ၍ အရွက်ပတ်လည် ခွေးသွားစိတ်များ ပါရှိသည်။ အရွက်ပေါ်တွင် အမွှေးနုများ ပါရှိသည်။ အကိုင်းအခက်များတွင် ကောက်၍ မာသောဆူးများ ရှိကြသည်။

လက်မ၊ လက်ညှိုးထိပ်ခန့် အသီးလေးများ အမြွတ်လိုက် သီးကြသည်။ မီးအုံး၍ လည်းကောင်း၊ မဲလီဟင်းခါးစသည်တွင် ရောနှောထည့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း စားကြသည်။

ယင်း၏ အုံ့မခန်းသော ဆေးစွမ်းတစ်ခုမှာ ဣရိယာပုတ် မမျှသဖြင့် ဆီးများတွင် အဖြူရောင်အနစ်များကျကာ ဆီးဖြူ၊ ဆီးနောက်သော ဝေဒနာအတွက် ပဉ္စငါးပါး (၁၅)ကျပ်သားအစုအား ရေ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို၍ နေ့စဉ် သောက်သုံးပေးပါက မကြာမီ ချမ်းသာရာရလေသည်။

သီရော်ကဆရာတော် အရှင်ထက်သည်
တရားတော်အဖို့ မြို့ပျက်ခရမ်း

မောင်မောင်လွန်း (မုံရွာ)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာမှ နာယကဆရာတော်ဖြစ်သည့် ဦးသုမနက စာရေးသူအား မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာတွင် ထပ်မံပြုလုပ်မည့် (၂၆)ကြိမ်မြောက် (၇)ရက်တရားစခန်းပွဲအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန် မှာကြားပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း ချင်းတွင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း ထက်ပံတောင်းတောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် တည်ရှိသော မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်များနှင့် ဂေါပကလူကြီးများ (၂၆)ကြိမ်မြောက် ပြုလုပ်မည့် (၇)ရက်တရားစခန်းပွဲအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပါသည်။

တရားစခန်းပွဲအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးသောအခါ စာရေးသူလည်း နာယကဆရာတော် ဦးသုမနအား ရွာသို့ ပြန်တော့မည့်အကြောင်း ဆွဲကပ်ထားသည်။

ဆရာတော်က မနက်ဖြန်နံနက်တွင် ကောင်းဆောင်အသစ် တစ်ဆောင်ကို ဆောက်ချပြီး လှူဒါန်းမည့်ပွဲ ရှိသောကြောင့် လိုအပ်သော မှတ်တမ်းတင်ဆတ်ပုံများ ရိုက်ကူးပေးရန်အတွက် ခြန်ရန် ပြောသောကြောင့် စာရေးသူလည်း မုံရွာသို့ မပြန်တော့ဘဲ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာမှာပင် နေထိုင်လိုက်ရတော့သည်။

နောက်နေ့နံနက်သို့ ရောက်သော

◀ ကျတော်တို့၏ မြစ်ကမ်း နယ်တွင်းဆို

ဝဋ်ဝဋ်ဝဋ်

ကျောင်းကျောင်း နယ်ကျယ်ကျယ်တိုင်း

အခါ ရုံးပင်ရိုးထန်းတောကြီးကျေးရွာမှ (ချင်းတွင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ထန်းတောကြီးကျေးရွာသုံးရွာရှိသောကြောင့် ရုံးပင်ရိုးကျေးရွာအနီးမှ ထန်းတောကြီးကျေးရွာ

ကို ရုံးပင်ရိုးကျေးရွာနှင့်တွဲ၍ ရုံးပင်ရိုးထန်းတောကြီးရွာဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။)

ကျောင်းဒါယကာ ဦးတင်အုန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်အောင်မေတို့ မိသားစုများ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ညာဘက်အာမှ မြင်ရသော နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး

◆ ဘယ်ဘက်အာမှ မြင်ရသော နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး

ရောက်ရှိလာကြပြီး ကျောင်းဆောင်အသစ် ရေစက်ချလှူဒါန်းမည့်ပွဲအတွက် ကန်တော့ပွဲများကို ပြင်ဆင်ကြလေသည်။

ထိုပြင်ဆင်ထားသော ကန်တော့ပွဲများထဲမှ ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲထဲတွင် ထူးခြားသည့် ပစ္စည်းတစ်ခုကို စာရေးသူ တွေ့မြင်လိုက်ရပေသည်။

၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုနွယ်ဝင်ကွင်းမှာ ငြိမ်းတောင် ဓမ္မဇာတိ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုနွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို စိတ်ဝင်စားသော်လည်း ယခုလောလောဆယ်တွင် မမေးဖြစ်သေးဘဲ ကျောင်းရေစက်ချပွဲပြီးသည်အထိ စောင့်နေလိုက်ပြီး ကျောင်းရေစက်ချပွဲ

ပြီးသောအခါမှ မေးမြန်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျောင်းဒါယကာ ဦးတင်အုန်းအား ဒီနွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို မည်သည့်အရပ်ဒေသမှ ရရှိပြီး မည်သို့သော နွယ်ဝင်ကွင်းဖြစ်ကြောင်း မေးမြန်းသည့်အခါ ဦးတင်အုန်းက အလုပ်အကိုင်ဖြင့် အထက်အရပ်သို့ သွားရောက်စဉ် သစ်ခက်ရင်း

F.21 B. April, 2014

ကျောင်းတကာ ဦးတင်အုန်းနှင့် နွယ်ကွင်းထို

မိန့်ရွာမှ ရရှိလာခဲ့ပြီး အသားမှာ
ရေကျင်းရဲသားဖြစ်ကြောင်း ပြောပါ
သည်။

ဦးတင်အုန်းအနေနှင့် ယခုအခါ
မည်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေပြီး
နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိပြီးသောအခါ
မည်သို့သော ထူးခြားမှုမျိုးများ ရှိပါ
သလဲဟု မေးမြန်းကြည့်ပါသည်။

ထိုအခါ ဦးတင်အုန်းမှ ယခုအချိန်
တွင် မုံရွာနှင့် ရုံးပင်ရိုးထန်တောကြီး
ရွာကို ချင်းတွင်းမြစ်အား ဖြတ်ကူးစို့
ဆောင်ပေးနေသော ကူးတို့လုပ်ငန်းကို
တန်ထရိုက်ဆွဲထားကြောင်း၊ နွယ်ကွင်း
ထိုးသည့် ဂန္တီရနွယ်ဝင် ပစ္စည်းတစ်ခု
ဖြစ်သည့်အတွက် လာဘ်လာဘ ပေါ
များသောကြောင့် နွယ်ကွင်းထိုး ရရှိပြီး
သည့်နောက် အလုပ်အကိုင်များ ပိုမို
ထိုးတက်ကောင်းမွန်လာကြောင်း...

ယခု မိုးကုတ်ပိပဿနာ မြေပြင်သာ
နိုင်သကဲ့သို့ သံဃာတစ်ပါးနေ ကျောင်း

ဆောင်အသစ်တစ်ဆောင် ဆောက်
လုပ်ပြီး ဦးကေဝလအား ကျောင်းအပ်
ကာ ရေစက်ချလှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်
ကြောင်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုဂန္တီရနွယ်ဝင်
ရေကျင်းရဲသားနွယ်ကွင်းထိုး အကြောင်း
ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲတွင်
ရေးသားဖော်ပြလိုကြောင်း ခွင့်တောင်း
သောအခါ ခွင့်ပြုသဖြင့် ဓာတ်ပုံများ
နှင့်တကွ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

[ရေးသား ဖော်ပြခွင့်ပြုသော
ကျောင်းဒါယကာ ဦးတင်အုန်း(ရုံးပင်
ရိုးထန်တောကြီးရွာ)အား ကျေးဇူး
အထူးတင် ရှိပါကြောင်း...]

အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ
လှူဒါန်းနိုင်ပါစေ

မောင်မောင်ထွန်း(မုံရွာ)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

ဗုဒ္ဓား

ထားကြပါရန်နှင့်

ရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

မေးရာရှိ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

မြေနှင့် ကြေးပြားဖြင့် ဖြူပါစေ

ကျောက်စာတမ်း
(နေလပ်ဇာဒီလ်အောက်ကြီး)

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ် အတွင်းရှိ စန္ဒာမုနိ ဘုရားတွင် မဟာ ပဋ္ဌာန်း အနုလုံပဋိလုံ အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ် နေစဉ်က ဖြစ်သည်။

ထိုဘုရားသည် မန္တလေး-စစ်ကိုင်း ကားလမ်းမ၏ အရှေ့ဘက်၊ အမရ ပူရ ကျုံးခြောက်၏ မြောက်ဘက် တွင် ရှိသည်။

ဘုရားပရိဝုဏ်မှာ ကျယ်ဝန်းပြီး အေးချမ်း တိတ်ဆိတ်သောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလမှ (၇)ရက်ဖြစ် ပြီး ယနေ့(၇)ရက်ပြည့်နေ့ ဖြစ်သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးမစိပ်မီ ရှေးဦးစွာ ဘုရားအား သောက်တော်ရေချမ်း ကပ်လှူခြင်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေး တိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ခြင်း ပြုလုပ်ပြီး ဘုရားပလ္လင်ပေါ် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခြင်း၊ ဂန္ဓကုဋိအတွင်း တံမြက်စည်းလှည်း ခြင်းတို့ကို နေ့စဉ် ပြုလုပ်လေ့ရှိရာ ယနေ့တွင်မှ ပလ္လင်ပေါ်တွင် ဘုရား ဆင်းတုတော်၏ နောက်ကျော အောက်ဘက်တွင် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ထိုအထုပ်မှာ သင်္ကန်းစ အဟောင်း နှင့် ပတ်ထားသောကြောင့် ဖြေကြည့်

ရာ အထဲတွင် အလျား(၁)ပေနီးပါးခန့် အနံ(၄)လက်မကျော်ခန့်ရှိ ဟောင်းနွမ်း ဆွေးမြည့်ပြီး ပိုးထိုးရာများနှင့် ပြည့်နေ သော ယွန်းသေတ္တာလေးကို တွေ့လိုက် ရသည်။

စာရေးသူ စဉ်းစားမိသည်မှာ ဤ ဘုရားသည် လူသူ အရောက်အပေါက် နည်းသော ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။ အရင်ရက်များက ဘုရား ပလ္လင်ပေါ်တွင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်စဉ် တုန်းက မည်သည့်အရာမျှ မတွေ့ရဘဲ ယနေ့တွင်မှ ဤအထုပ်ကို တွေ့ရာ အခြားသူတစ်ဦးမှ လာရောက် ထား သွားခြင်း(ဝါ) စွန့်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ရ မည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထုပ်သည် ပိုင်ရှင် မရှိဟု ယူဆကာ ဖြေကြည့်မိခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖြေကြည့်ရာ ယွန်း သေတ္တာအဟောင်းလေးကို တွေ့ပြီး စိတ်ဝင်စားသွားကာ ဆက်လက် ဖွင့် ကြည့်မိတော့သည်။ အထဲတွင် တွေ့ လိုက်ရသည်ကား ကြေးပြားလိပ် ကလေးဖြစ်သည်။

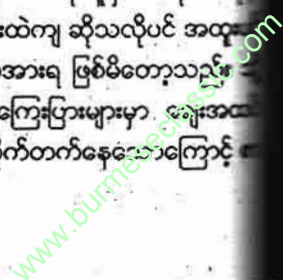
ထိုကြေးပြားလိပ်ကို ချည်ကြိုးဖြင့် စည်းနှောင်းထားပြီး ယွန်းသေတ္တာအဖုံး အတွင်းဘက်တွင် "ဉာဏ်ခြင်းတူလျှင် ယူပေတော့" ဟူသော စာကို တွေ့ရ သောကြောင့် စာရေးသူမှာ များစွာ

စိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူလည်း ထို ကြေးပြားလိပ်လေးကို ဖြေကြည့်လိုက် မိသည်။ ကြေးပြားလိပ်မှာ တစ်ရွက် တည်း မဟုတ်ဘဲ (၁၃)ချပ်တို့ထိ ရှိလေသည်။ ကြေးပြားမှာ အလွန်ထူ ပါးလျှပြီး ကိုင်တွယ်ရာတွင် တကြပ်ကြပ် အသံများပင် ထွက်လာ လျက်ရှိသည်။

ကြေးပြားတစ်ပြား၏ ပမာဏမှာ အလျား(၁၀)လက်မခန့်နှင့် အနံ(၄) လက်မခန့်ရှိသည်။ ကြေးပြားများ အပေါ်ထိပ်အလယ်တွင် က၊ ခ၊ ဟူသော အက္ခရာများဖြင့် အရွက်အမှတ်အသား ပြုလုပ်ထားပြီး မြန်မာ ဘာသာဖြင့် စာများ ရေးသားထား သည်ကို တွေ့လိုက်ရပေသည်။

ထိုရေးထားသော စာများကို တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်မတတ် ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာမယပညာရှင်များဖြစ်သောကြောင့် စာရေးသူမှာ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ ဆိုသလိုပင် အထူးဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိတော့သည်။ သော် ကြေးပြားများမှာ ရှေးအထက် လိုက်တက်နေသောကြောင့်

များ အကုန်စင် မဖတ်နိုင်တော့ဘဲ ရှိလေသည်။

စာရေးသူလည်း အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ မန်ကျည်းမှည့်အရည်ဖျော်ပြီး ကြေးပြားများကို ပွတ်တိုက်ကြည့်ရာ ဝင်းဝါပြီး အရောင်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါမှ ကြေးပြားများမှစာကို အသေးစိတ် ဖတ်ရှုကြည့်မိတော့သည်။

ထိုကြေးပြားများတွင် ရေးသားထားသည့် စာများမှာ မြန်မာစာဖြစ်သော်လည်း ယခုခေတ် စာပေအရေးအသားမဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်ခေတ်လောက်က စာပေအရေးအသားမျိုး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤကြေးပြားများမှာ ရှေးဟောင်းပေ၊ ပုရပိုက် တစ်ခုခုမှ ပြန်လည် ကူးယူထားသော စာများဖြစ်သည်။ ရေးသားထားသော အကြောင်းများမှာလည်း ဝိဇ္ဇာမယ ပညာရပ်များဖြစ်သည်။

ရေးသားသည့် အချိန်ကာလမှာလည်း အင်္ဂလိပ် ခေတ်လောက်ကပင်ဖြစ်မည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားလိုခြင်း မရှိတော့၍လည်းကောင်း၊ ပညာပြန့်ပွားစေလိုသော သဘောဖြင့် ထိုက်သူယူစတမ်းဟူသော သဘောဖြင့် လည်းကောင်း သို့မဟုတ် အခြားသော အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဘုရားတွင် စွန့်ပစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ စာရေးသူလည်း ကောက်ချက်ချလိုက်တော့သည်။

စာရေးသူလည်း ကမ္ဘီရပညာရပ်များကို စိတ်ဝင်စားပြီး ဆည်းပူးလေ့လာလျက်ရှိရာ ထိုကြေးပြားများတွင် ပါရှိသော ပညာရပ်များကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာတွင် အထူးပင် အစွမ်းထက်ကြောင်းတွေ့ရပေသည်။

ပါရှိသော ပညာရပ်များမှာ အကြမ်း

အားဖြင့် ဂါထာမန္တန်ကဏ္ဍ၊ အင်းအိုင်ကဏ္ဍ၊ ဆေးကဏ္ဍ၊ ကျင့်စဉ်ကဏ္ဍဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်ပြီး ကောင်းသည့်ပညာဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲနိုင်ပေသည်။

မကောင်းသည့်ပညာ ဆိုသည်မှာ သူတစ်ပါးအား နစ်နာစေနိုင်သော ပညာရပ်များဖြစ်သည်။ ထိုအထဲမှ အများအတွက် အကျိုးရှိမည့် ကျင့်စဉ်တစ်ခုကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်စမ်းသပ်ကျင့်ကြံခဲ့ရာ ခရီးအတော်ပင်ပေါက်မြောက်လျက်ရှိသည်။

ထိုနည်းကား အကြားဓာတ်အမြင်ဓာတ်ရစေသောနည်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြားသူများ သိထားသည့် အကြားဓာတ် အမြင်ဓာတ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ မိမိသိရှိလိုသော အကြောင်းအရာကို အိပ်မက်တွင် မြင်ရခြင်း၊ ဘေးမှ တစ်ဦးဦးက နားနားကပ်ပြီး ပြောသကဲ့သို့ ကြားစေတတ်သောနည်း ဖြစ်သည်။

ထိုကျင့်စဉ်ကို တစ်ကြိမ်တည်း ကျင့်ကြံရုံဖြင့် မထူးခြားသေးက နောက်တစ်ကြိမ် ဆက်ကျင့်ပါ။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း နှစ်ကြိမ်မြောက် ကျင့်ပြီးမှ ထူးခြားမှု ရှိလာပါသည်။ မိမိ၏ ပါရမီနှင့် ဆိုင်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ထူးခြားမှုကတော့ ကချင်ပြည့်နယ် အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် ခေတ္တရောက်နေစဉ်က ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေဖြစ်သူနှင့်အတူ တောထဲသို့ ဆေးပင်ဆေးမြစ် ရှာထွက်ခဲ့ရာ အပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ထိုင်ပြီး နားနေစဉ်ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက နားနားကပ် ပြောသလိုပင် ပီပီသသကြီး ကြားလိုက်ရ၏။

‘ရှေ့မှ ဆင်ရိုင်းအုပ်လာနေပြီ ပြန်လှည့်

သွားကြတော့’ စာရေးသူလည်း မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သူကို ပြောပြရာသူက...

‘မဟုတ်လောက်ပါဘူးကွာ၊ ဒီဒေသမှာ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုက တောတွေကို အပြောင်ရှင်းနေတာ။ ဘယ်က ဆင်ရိုင်းတွေ နေနိုင်မှာလဲ’

ထိုသို့ သူက ပြောပေမယ့် စာရေးသူ စိတ်ထဲမှာ လေးသွားသောကြောင့် ပြန်လှည့်ကြရန် ပြောပြီး ပြန်လာကြတော့သည်။

ဒီလိုနှင့် တောစစ်ရောက်ပြီး စာရေးသူတို့ထားခဲ့သော ဆိုင်ကယ်ကို ယူကာ မောင်းထွက်ခါစတွင်ပင် နောက်ကျောဘက် တောဘက်ဆီမှ ဆင်အုပ်ကြီး ဘွားခနဲ ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဆင်အုပ်မှာ တောစစ်အပြင်သို့ ထွက်မလိုက်ဘဲ စာရေးသူတို့ ဆိုင်ကယ်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ စာရေးသူတို့မှာလည်း တစ်ချိုးတည်း ဆိုင်ကယ်ကို စက်ကုန်ဖွင့်ပြီး မောင်းပြေးကြလေသည်။

ဆင်အုပ်မှာ လမ်းပေါ်ထိ လိုက်မလာတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်ရသည်။ နောက်ကြောင်း ပြန်မလှည့်ဘဲ ရှေ့ဆက်သွားရင်း ဆင်အုပ်နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးမှာ အသေအချာပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တောထဲမှာသာ ဆင်အုပ်နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးမိပါက စာရေးသူတို့မှာ မတွေ့စုံစရာပင်။

နောက်ဆုံး အတွေ့အကြုံကတော့ သိပ်မကြာသေးမီကပင် ဖြစ်သည်။ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် မန္တလေးမှ ကလေးဝသွားစရာရှိရာ နံနက်စောစော ကားကွင်းထဲ ရောက်လာပြီး ကားကွင်းထဲ မနီးမဝေးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ခု

ညက မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ကို ပြန်စဉ်းစားနေမိသည်။

ထိုအိပ်မက်မှာ ယခု စာရေးသူကြိုတင် လက်မှတ်ဝယ်ပြီး လိုက်မည်ကားသည် မန်ကျည်းပင်ကြီး တစ်ပင်ကို ဝင်တိုက်ပြီး လဲနေသည့်ပုံပင် ဖြစ်သည်။ ခရီးသည် တော်တော်များများ သေကျေ ထိခိုက်ကုန်သည်။ ဒဏ်ရာရသူတို့၏ အော်ဟစ် ညည်းညူနေသည်မှာ သွေးပျက်မတတ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မိမိရှေ့တွင်ပင် ဖြစ်နေသလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပီပီသသပင် အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှာ လက်မှတ်ခ အဆုံးခံပြီး ထိုကားနှင့် မလိုက်တော့ဘဲ နောက်ကားနှင့် လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

အခြားခရီးသည်များကို စိတ်ပူသော်လည်း ကိုယ်သွားပြောလျှင် ယုံကြည်လျှင်ကိစ္စမရှိ ဖယ်ကြည်ပါက ငကြောင်ဟုလည်း အထင်ခံရမှာ ရှိသေးသည်။ နောက်ဆုံးတော့ သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာပဲလေဟု သဘောထားလိုက်ရတော့သည်။

ထိုကားမှာလည်း စာရေးသူတို့ ကားရှေ့က ထွက်သွားရာ နာရီဝက်နေမှ နောက်ကားလဲ ထွက်ခဲ့တော့သည်။ စစ်ကိုင်းအလွန် ညောင်ပင်ဝန်းရွာ မရောက်မီမှာပင် ရှေ့ကားကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

တွေ့လိုက်ရုံက ညက မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းပင် မြင်ကွင်းအားလုံးက အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းပင် အတိအကျ ဖြစ်နေရာ စာရေးသူမှာ အံ့သြမိရသည်။

ထိုကားနှင့်ပင် လိုက်ဖြစ်ခဲ့ပါက စာရေးသူမှာလည်း သေဆုံးသူတွေ့၊ ဒဏ်ရာရသူတွေ့ထဲ ပါဝင်သွားမှာ

၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသေအချာပင် ဖြစ်သည်။ ဤကားအိပ်မက်ဖြင့် သတိပေး ကယ်ဆယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤကျင့်စဉ်ကို စတင်ကျင့်ကြံတော့မည်ဆိုပါက မုခ်လေးမုခ်ရှိသော ဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး (၇)ရက် စိပ်ရမှာ ဖြစ်သည်။

‘အဟံ ဘန္တေ ဝက ပုဂ္ဂလိ နာမ် ပါရိသုဒ္ဓိယာ သဗ္ဗာဏပတ္တိယော အာရော ဝယာမိ’

အရှေ့မှန်တွင် အထက်ပါ ဂါထာကို ပုတီး(၄)ပတ်စိပ်၊ ပြီးလျှင် **တောင်မှန်တွင်** အောက်ပါဂါထာကို ပုတီး(၄)ပတ်စိပ်...

‘အစိတ်ဟိ ဗုဒ္ဓဂုဏံ အနာတံ ဖောဓိ ဉာဏံ ပဗ္ဗဏာနံ အတိဗေတ္တံ အရဟန္တာနံ အနိယာယု ဗြဟ္မဒေဝ ဖုဿနံ အတိဗေတ္တံ အတိယိ ယံ ဝကပုတ္တံဗေပံ ယောတု နိရောဓနံ ဖွဿံ ဝဇီတံဟိကပ္ပဋိတံ’

ထို့နောက် **အနောက်မှန်တွင်...**

‘ဥုံယထံ ပိဋ္ဌာရော စရိယေန ဖောဓိသတ္တံ သဟိ စတုဟိ စတုဟိ ဗြဟ္မိဒ္ဓံ သဗ္ဗပိဒ္ဓံ နယောဒ္ဓိယု ဗြဟ္မိဒ္ဓေါ သဗ္ဗန္တရာယ သမဏော၊ ဝေရီပလာယဏော သဗ္ဗန္တနု သိဇ္ဇော ပိဋ္ဌာယောဂေ ဣသုတု ဣပ္ပတ္တု ဣပ္ပတ္တု’

ဟူသော ဂါထာကို ပုတီးလေးပတ်စိပ် ထိုသို့ပြီးလျှင် **မြောက်ဘက်မှန်တွင်...**

‘သိဒ္ဓိဒ္ဓေါ သိဒ္ဓိဓပှာ သိဒ္ဓိသံဃာ၊ ဉက္ကဟေ သိဒ္ဓိသဗ္ဗ အနိယာနံ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဘဂ္ဂန္တုဗေ’ ဟူသော ဂါထာကို ပုတီး(၄)ပတ်စိပ်။ ထိုသို့ (၇)ရက်တိတိ နေ့စဉ် အချိန်မှန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရပါမည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကာလ မပြည့်မီအတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ပျက်စရာ အဖျက်အဆီးများ လွန်စွာ တွေ့ရတတ်သည်။ မည်သည့်နေ့ရက်မဆို စတင်နိုင်ပါသည်။

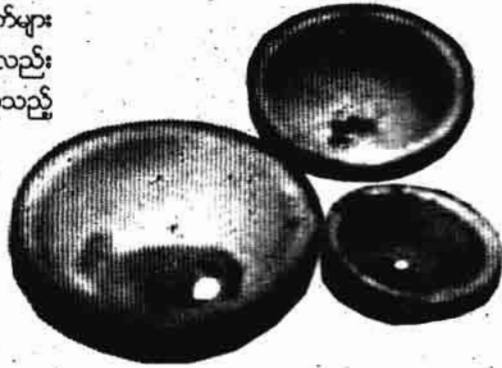
ဘုရားရှင်အား မိမိတတ်နိုင်သလောက် ဝစ္စုများ လျှူဒါန်းပူဇော်ရပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလအတွင်း သားကြီးငါးကြီးများ မစားဘဲ သက်သတ်လွတ်သာ စားသောက်ပါက ပိုမိုကောင်းမွန်သည်။ စိပ်ရမည့် ပုတီးမှာ (၁၀၈)လုံးပုတီး ဖြစ်သည်။

အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ခဲ့ပါက မိမိ၏ ပါရမီအလျောက် ထူးခြားသော အစွမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ တစ်ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရောက်ပြီး မထူးခြားသေးပါက နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။ မုချ သေချာ ထူးခြားလာမည်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

နောင် အလျဉ်းသင့်က စာရေးသူ ရရှိခဲ့သော ကြေးပြားလိပ်ထဲမှ ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်လေ့လာပြီး အများအတွက် အကျိုးရှိမည့် ပညာရပ်များကို ရေးသားဖော်ပြပေးသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အောင်မင်းကျော်
(နေလင်စွာတိုင်းတော်ကြီး)

ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်္ဂုရတ်လုပ်ကွက်များ နှင့် ပတ်သက်၍ ယခင်ကလည်း “သွပ်သချိုင်း ဟင်းရိုင်း” ဟူသည့် လမ်းစဉ်တစ်ခုကို အမှတ် (၂၀၉)၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တ ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်တွင် ရေးသားတင်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့ရာတွင် အင်္ဂုရတ် လုပ်ကွက်များသည် အတန်ပင် ကျယ်ပြန့်ပြီး နည်းစနစ်က အမြောက်အမြား ရှိသည်ဖြစ်ရာ ပြည့်စုံ သည်ဟူ၍ မရှိချေ။

ဥပမာ မြစ်တစ်စင်းအား အများ ကူးခပ်နေရသကဲ့သို့ ရှိလိမ့်မည်ဟု ခံစားရသည်။

ယခု တင်ပြမည့် “သွပ်သချိုင်း ဟင်းရိုင်း” လမ်းစဉ်မှာ ယခင်လုပ် ကွက်၌ မပြည့်စုံသည်ကို ပြန်လည် ဖြည့်စွက်ချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟုယူက ရတန်ကောင်း၏။

အထူးသဖြင့် အင်္ဂုရတ်ဟူသည့် ဝေါဟာရစကားလုံးများမှာ မူလပင်ကို ဂုဏ်ခြပ်အား ဝိဂြိုဟ်ပြုရလျက် မီးကို အခြေခံထားခြင်းကြောင့် မီးအား နိုင်နင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း အာစရိယ ဝါဒ အဆိုအမိန့်ကဖြစ်စေ၊ တစ်နည်း မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်နေသည့် အပေါ် တွင် မူတည်လျက် တွေ့ရှိချက်အရ မငြင်းနိုင်သည့် အမှန်တရားဖြစ် ကြောင်း ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြင့် ယခု လမ်းစဉ်မှာ အင်္ဂုရတ် ဝါသနာရှင်အပေါင်းအား “သွပ် သချိုင်း ဟင်းရိုင်းလမ်းစဉ်” အတွက် လုပ်ကွက်ဆေးဝါးတို့ကို အကျဉ်းမျှ

သွပ်သချိုင်း ဟင်းရိုင်း

လမ်းစဉ်

နာရီ(နီးပဒေါ)

ဖော်ပြပါမည်။

ချော်ချက်နည်း

ဝေက်သာလက်ဟောင်း တစ် ဆယ်ကျပ်သာ။ ယမ်း တစ်ဆယ် ကျပ်သာ။ အိမ်သုံးဆား တစ်ဆယ် ကျပ်သာ။ မဖောက်ထုံး တစ်ပိသာ တစ်နည်း ထုံးရည်ကြည် တစ်ပိသာ ခန့် ယူပါ။

ရှေးဦးစွာ ထုံးရည်ကြည် တစ်ပိသာ ကို စဉ့်ခွက် (သို့မဟုတ်) ကြွေလှေ့ဖြင့် မီးပျဉ်းပျဉ်းနှင့်ချက်ပါ။ ဖော်ပြသည့် ဆေးအမည်သုံးပါး တဖြည်းဖြည်းထည့် ပါ။

မတူးမကပ်ရန် သတိပြု၍ နာနာ မွှေချက်ပါ။ အရည်ခန်းခြောက်စပြုပြီး ပျစ်ချွဲလာစဉ်မှာ အသားချိန် နှစ်ဆယ် သားခန့် ရရှိအောင် ကြဆောင်ပါ။

ယင်းနောက် ရရှိသည့် ဆေးအသား ချိန်ခွင် ညီမျှသော သံပရာရည် ဖြည့် စွက်၍ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြန်လည်ချက် ပါ။

ထို့နောက် သွပ်တစ်ကျပ်သားကို ဝေက်သာအရည်ဖြင့် ရေထုပ် ချ၍ အညွန့်လောင်းပါ။ ရှင်းဦးအံ့... ရေထုပ်ချ တစ်နည်း ရေတဘက် လောင်း ဆိုသည်မှာ စဉ့်ခွက် ကြွေလှေ့ထဲ၌ အဝတ်ခင်း၍ ဝေက်သာ အရည်ဖျော်ထားပါ။

ထိုဖျော်ရည်ထဲသို့ သွပ်အား ခံရည် လောင်းသကဲ့သို့ ပြုလုပ်စဉ် အဝတ်စ ခင်းထားခြင်းကြောင့် အလွတ်ခံရည်

လောင်းသလို မဟုတ်မူတဲ အဝတ်စ ဖြင့် ထုပ်ထားသကဲ့သို့ ရေထုပ်ချ တစ်နည်း ရေတဘက်လောင်း ကြိမ်ဖန် များစွာ ခံရည်လောင်းခြင်းကို ဆိုလို သည်။

ထိုသို့ အညွန့်လောင်းစဉ်တွင် ခံရည် တစ်ခါလောင်းတိုင်း သွပ်ထဲတွင်ရှိသော အညစ်အကြေး လွင့်စဉ်လာရပြီး ကြိမ်ဖန်များစွာ ခံရည် တစ်နည်း ရေတဘက်လောင်းလျှင် ဖြူစင်သည့် သွပ်အစင် ရရှိမည်။

ဆက်လက်၍ အညွန့်လောင်းထား သည့် သွပ်အစင် တစ်ကျပ်သားခန့်ကို ဖြတ်တောက်ယူပါ။

ချော်ချက်ထားသည့် ချော်နှစ်ကျပ် သားနှင့် ဆုံမည့် လုံတစ်လုံ နံပါတ် (၅) လုံ တစ်လုံးထဲသို့ သွပ်တစ်ကျပ် ချော်နှစ်ကျပ် ထက်အောက်နီး၍ မီးရိုန် ပျဉ်းပျဉ်းဖြင့် မီးရှည် တစ်နေ့တာ ထိုးပါ။ တစ်နေ့တစ်လုံ ခုနစ်လုံ ခုနစ်ရက် ထိုးပါ။

ယင်းနောက် လုံအသစ်လဲ၍ အလင်း ကျိုး ရေနံတွင် ခုနစ်ပိ။ မြင်းဆီတွင် ခုနစ်ပိ။ ဆိတ်ဆိတ်တွင် ခုနစ်ပိ။ ခံရည်

နက္ခတ္တဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်

လောင်းပါ။

သွပ်သတ်အေး

ပန်းသေဟင်းရိုင်း (၂)ကျပ် (၈)ပဲ
သား(အနီ)၊ ဆေးဒန်းရွှေဝါ(ရွှေဝါ
ပုရပိုက်အခေါက်) (၁)ကျပ်သား၊
ဆီးဖြူကန့်(၁)ကျပ်သား သုံးပါး ဆေး
အား အမှုစု၍ ကြက်ဟင်းခါးရွက်
နှစ်ဆယ်ကျပ်သားနှင့်ကြိတ် အခြောက်
လှန်း၊ ယင်းနောက် ဆေးရွက်ကြီး
အရည်နှင့်ကြိတ် နေလှန်း၊ တစ်ဖန်
ကွမ်းရွက်သတ္တုရည်ကြိတ် နေလှန်း
သံပရာရည်နှင့် ဆက်ကြိတ်ပြီး ဆီးကင်း
ခန့် အလုံးလုံး၍ ထားပါ။

ထို့နောက် သွပ်ဖမ်းခဲ့သော ပထမ
ချော်ဖြင့် နံပါတ်(၆)ရှိ လုံတစ်လုံးနှင့်
ချော်ချက်ပါ။ ချော်အရည်လင်လာလျှင်

လုံးထားသော ဆေးလုံးအား တစ်လုံး
ချင်း ပေါက်ထိုးပါ။ မီးပျော့တစ်လှည့်၊
မီးပြင်းတစ်လှည့်ထိုးပါ။ ယင်းချော်ဖြင့်
မီးခံအောင် မီးပျှင်းထိုးပေးပါ။

မီးထိုးခံသည့် ပြဒါးလုံး ရရှိလျှင်
အလွန်သန့်စင်ပြီး ထိပ်မောက်လာပါ
လိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် အဖမ်းခက်လှ၏။ မီးနေ
မီးထား နားလည်သူတစ်ဦးအဖို့မှာ
ပိုမိုခရီးရောက်နိုင်သည်။

ဒိုက်ဖွဲ့နည်း

ပထမ ဖမ်းထားသော သွပ်(၅)မူး
သားခန့် ဖြတ်တောက်၍ (၄)ပဲသား
(တစ်မတ်သား)စီ အပြားခတ်ထား
ပါ။

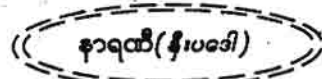
လုံပက်တစ်လုံးထဲတွင် ပထမ

သွပ်အပြားခင်း၊ အလယ်၌ ပြဒါးအလုံး
ထား၊ ဒုတိယ သွပ်အပြားစ ထပ်မံအုပ်
မီးအပူပေးပါ။ မီးအပူရှိန်ကြောင့် ပြဒါး
နှင့်သွပ် တွဲလျက်ရှိပြီး သွပ်ပြဒါးဆတ်
ကို ရမည်။

ယင်းသွပ်ပြဒါးဆတ် တစ်မတ်၊
အခေါက်ရွှေ တစ်မတ်၊ နှစ်ပါးစပ်ထိုး
ကောလီဖြစ်၍ လုံခွဲက ချိတ်သား ရရှိ
လာမည်။

ယင်းချိတ် တစ်ရွေးသားကို ကြေးနီ
စင်တစ်ကျပ်သားတွင်ပစ် မွေ့စစ် ရရှိ
လာမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါ
သည်။

ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

အကြောတင်၊ အကြောထုံး၊ အကြောကပ်၊ ပေါင်း၊ ပေါက်ပြုတ် လိမ်းဆေး

အကြောတင်၊ အကြောထုံး၊
အကြောကပ်၊ လေငန်း၊ လေဖြတ်
သည် လူတိုင်းကြုံတွေ့တတ်သော
ဝေဒနာရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။

ထို အကြောနှင့် ပတ်သက်သမျှ
ကြံတင်ကာကွယ်ရန်မှာ လမ်းလျှောက်
ခြင်း၊ သင့်တင့်သော အားကစားပြုလုပ်
ခြင်း၊ ဥပမာ ရေကူးခြင်း၊ ကြက်တောင်
ရိုက်ခြင်း၊ စက်ဘီးစီးခြင်း၊ စသော
ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု ပြုခြင်း၊ အလွန်
အအေးခံခြင်းများ မပြုပါနှင့်။ ပန်ကာ
လေခံခြင်း၊ ရေချိုး မှန်ကန်မှုများ ပြုဖို့
လိုပါသည်။

နံနက်စော အိပ်ရာထတိုင်း ရေသန့်

တစ်ဘူး ကုန်အောင် သောက်ပေးပါ။
အဆီအအိမ့် လျှော့စားပါ။ အစာကြေ
နိုင်သလောက်သာ စားပြီး လွန်အောင်
မစားပါနှင့်။

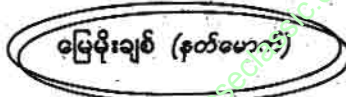
အထက်ပါ အကြောနှင့်ပတ်သက်
သမျှအတွက် အစွမ်းထက် မြန်မာ့ရိုးရာ
လိမ်းဆေးတစ်လက် ဖော်ပြရသော်...

- * လေညှင်ဖွင့် ဆယ်ပွင့်ခန့်
- * လှော်ကောင်းစေ ဆယ်ဆူခန့်] အမျှ
- * ဆေးဖုတ် (၃)ကျပ်သား
- * ဖုန်ဆိန် (၃)ကျပ်သား
- * ဖာသီအဆန် (၃)လုံအမျှ
- * ဖိသော် (၈)ပဲသား
- * ရှောက်သီးအနည် (၂၀) ကျပ်သား
- * တောရှောက်မြစ်အနည် (၁၅) ကျပ်သား
- * ရှက်အရက်မီးတောက် (၁)ပုလင်း

အထက်ပါ ဆေးအမည်များကို ရော
မွှေစိမ်ထားပြီး အရည်ပျော်သွားလျှင်
ဆေးဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးလိမ်းသည့်အခါတိုင်း သင့်တော်
သလို၊ လိုအပ်သလို ဖိနိပ် ပွတ်ဆွဲ၍
လိမ်းပါ။ အကြောရောဂါမှန်သမျှ ဘေး
ထွက်ဆိုးကျိုးမရှိစေဘဲ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ စည်သာ
ရွာမှ မြန်မာဆေးဆရာကြီး အဘ
ဦးပေါက်စမှ ကျေးဇူးပြု ပြောပြသည်
ကို အသံဖမ်းယူခဲ့ပြီး ရေးသား တင်ပြပါ
သည်။

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများအတွက် ထောက်ပံ့ခွင့်ရမ်းသာ ကံကောင်းစေဖို့ ရာ သွယ်ကောင်းယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် ဗုဒ္ဓဟူး နေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ အားလုံးသည် (မဟာဘုတ်ဖွား ခွဲခြားမထားဘဲ) ဆောင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင်

အရောင် သုတ်ထားသော ရွှေအိုး ထယ်တွင် ရေကြည်ကြည်သန့်သန့်ကို ထည့်ပြီး ယပ်တစ်ချောင်းနဲ့အတူ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို

အထူးအာရုံထားပြီး ဦးစွာ လှူရပါမယ်။

ပြီးမှ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ မဟာဘုတ်ဆိုင်ရာဖွားအလိုက် သီးသန့် လှူရမည့် ယတြာပစ္စည်းများကို ဇယား တို့ ကြည့်ပြီး လှူရပါမယ်။

ပြီးလျှင်...

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများအားလုံး (မဟာဘုတ်အဖွား ခွဲခြားမထားပါ) သည် **ဝ,လေးလုံးဂါထာ**ဖြင့် ရှိခိုး စာန်တော့ပါ။ ပြီးရင် **“ဝိပါက ဓမ္မယော”**ကို ပုတီး (၃)ပတ်စိပ်ရ ပါမယ်။ ရင်းတိုက် သားပုတီးဖြင့် စိပ်ရပါမယ်။

- ဝ,လေးလုံး ဂါထာတော်
- ဝ,ကာရာ စတုတ္ထယံ
- ဝ,ကာရာ သန္တိဌာပနံ
- ဝ,ကာရာ သုခကာရီတိ
- ဝ,ကာရာ နိဗ္ဗာနပတ္တော

ရန်ကင်းမြို့၊ ဗြဲကန်ညွှန်လမ်းပေါ်ရှိ နယ်လမာတရားထေရ်တော်အတွင်းရှိ ဆောင်တော်မူရုပ်ပွားတော်

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

လွယ်ကောင်းယတြာ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
စတုတ္ထာ = စတုတ်ထာ
သန္တိဌာပနံ = သန့်နိတ်ထာပနံ
နိဗ္ဗာနပတ္တော = နိဗ္ဗာနပတ်တော
ဝ,ကာရာ စတုတ္ထာယံ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဤစတုတ္ထ“ဝ”အက္ခရာသည်။
သန္တိဌာပနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအနက် ကိုဟော၏။
အယ် ဝ,ကာရာ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ ဤ စတုတ္ထ “ဝ” အက္ခရာသည်။
သုခကာရီ၊ လူနတ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကို ပေးတတ်၏။
အယ် ဝ,ကာရာ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ

ဤ စတုတ္ထ “ဝ” အက္ခရာသည်။
နိဗ္ဗာန ပတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် စေတတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။
ဝစ္စာမိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏ အရှင် ဘုရား။
 ပုတီးစိပ်ရမည့်ဂါထာ
 ဝိပါကပစ္စယော (ပုတီးတစ်လုံးချ) (၁)ပတ်

အေပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက် မဟာဘုတ်ဖွားဆိုင်ရာ လှူရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းပြဇယား

အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	အဓိပတိ	ဘင်္ဂ	မရဏ	ပုတီး
ရွက်လှ သပြေ	ရွက်လှ စွယ်တော်	ရွက်လှ အုန်းညွန့်	ရွက်လှ ဝိတောက်	ရွက်လှ	ရွက်လှ ပျဉ်းမ	ရွက်လှ ကံတော်

www.burmeseclassic.com

သရက်ကုန်း ဆရာတော်ထံမှ

ဂိုဏ်းဝက် (မြန်မာစာ) မော်ဂျူး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ထူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည်ကဏ္ဍမှ အမြဲတေအကြောင်းတွေ တော်တော်များများ ဖတ်ရပါတယ်။ ဝါးထဲက ရတဲ့ အမြဲတေ၊ ငါးကရတဲ့ အမြဲတေ၊ ချို၊ စာ၊ ငုံး၊ ကြက်၊ ဝက်၊ နွား၊ သစ်ပင်ကအစ ရေသတ္တဝါ၊ ကုန်းသတ္တဝါမကျန် ထူးထူးခြားခြား တွေရှိခဲ့တဲ့ အမြဲတေတွေ မနည်းဘူး။

အမြဲတေတွေက ကာယသိဒ္ဓိ၊ လာဘာသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိ အစရှိသဖြင့် အစွမ်းထက်တာတွေကို ဖော်ပြနေသား ထားတာတွေ ရှိသလို မတွေ့ကြုံဖူးသူတွေကလဲ တတ်သိနားလည်သူများ လေ့လာနိုင်စရာအဖြစ် တင်ပြ ရေးသားထားတာတွေလဲ ဖတ်ရှုရပါတယ်။

ဘယ်သို့ပင်ဖြစ်စေ အမြဲတေဆိုတဲ့ စကားသုံးလုံးက စာရေးသူရဲ့စိတ်ကို ဆွဲငင်ဘိသိမ့်။ ဗန်းမောက်မြို့နယ်၊ သရက်ကုန်း ဆရာတော်ကျောင်းကို စာရေးသူ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်သွားတော့ ဆရာတော်ကို...

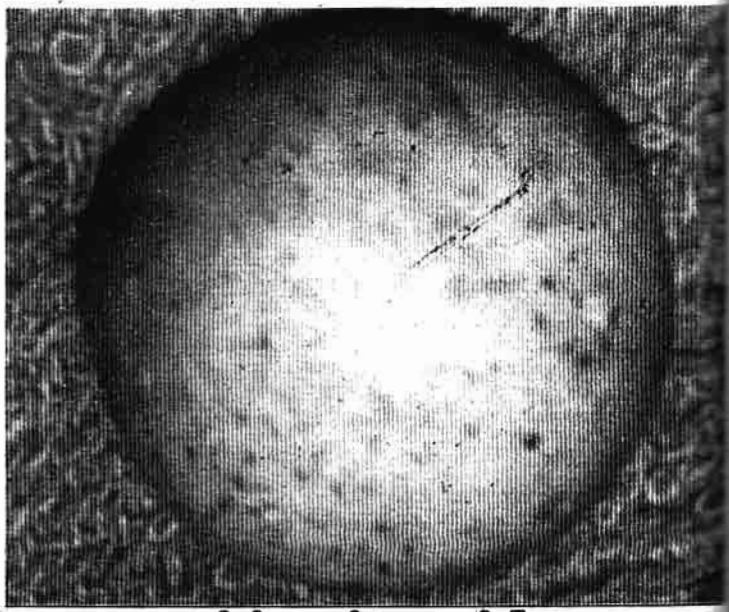
'အရှင်ဘုရား။ အရှင်ဘုရားထံမှာ ဂန္ဓိရဆန်တဲ့ ပစ္စည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း ပေါ့ဘုရား တပည့်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ စာရေးချင်လို့ ရှိရင် ပြပေးပါဦး ဘုရား'

လို့ လျှောက်တင်တော့...

'ဒကာကြီး လျှောက်တင်ချက်အရ စာရေးမယ်ဆိုရင်လဲ ဘုန်းကြီးဆီမှာ ကျောက် အမြဲတေလေးတစ်လုံးတော့ ရှိတယ်။ ခဏစောင့်ဦး'

ဆိုပြီး အဆောင်ထဲဝင် ခဏနေတော့ ပြန်ထွက်လာပါတယ်။ ဘူးအဖြူကို အဖုံးဖွင့်၊ ဂွမ်းနုနုလေးထဲ ထည့်ထားတဲ့ ကျောက်အမြဲတေလုံးလေးကို ထုတ်ကာ စာရေးသူနဲ့ နီတိုးတို့ကို

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သရက်ကုန်းဆရာတော်ထံမှ ကျောက်အမြဲတေ

ပြခဲ့ပါတယ်။ အရောင်က ကျောက်ဂေါ်လီလုံး သဏ္ဍာန်ပဲ လုံးလုံးလက်မလုံးလောက်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးမဟုတ်ပေမယ့် အဝါရောင်သန်းနေတယ်။ စာရေးသူနဲ့ နီတိုး ဒီကျောက်အမြဲတေကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေမိပါတယ်။ ဆရာတော်က...

'ဒီကျောက်အမြဲတေဟာ အဿမဟုတ်ဘူး အသက်ရှိတယ်။ ကျောက်အမြဲတေအရှင် ယဟိုရင် ဆရာတော် ပြယ်' ဆိုပြီး တိုက်ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို ယူခိုင်း

ပြီး ပန်းကန်ပြားပေါ် ကျောက်အမြဲတေကို ချလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ပန်းကန်ပြားထဲမှာ ကျောက်အမြဲတေ အလုံးလေး ဟိုပြေးဒီပြေး ပတ်ချာပတ်ချာ ရွေ့လျားနေတယ်။ ခြေကုပ်မရသေးသရွေ့ သွားလာ လှုပ်ရှားနေတယ်။

ခြေကုပ်ရပြီဆိုမှ တစ်နေရာတည်း ငြိမ်ပြီး မလှုပ်မယှက်နေတာကို တွေ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်က ဒီကျောက်အမြဲတေဟာ အရှင်ထံ ဘုန်းကြီး သတ်မှတ်ကြောင်း မိန့်ကြားပါတယ်။

'ဆရာတော် ဒီကျောက်အမြဲတေ

ဆေးစွမ်းထက်၍ ဝေးနာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်

ဖြစ်စဉ်တော် အင်း

ခွေးရုပ်အထက်ရွာခေါ် လေသာရွာမှ ဝေဒဆေးဆရာကြီး ဦးချစ်တင် ဒီနေပြခြင်းဖြစ်သည်။ မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် (၂၅)ကွက်အင်းချ၍ လက်ဝဲဘက်ထိပ်မှတော ဘုရားအလောင်းတော် ဘေးရန်တင်းခဲ့သည့် (၁၆)ဘဝကို လက်ယာရစ်အတိုင်း တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ရေးရသည်။

၁၆	၂	၆	၃	၇
၁၃	၈	၇	၆	၄
၁၂	၄	၆	၂	၁၅
၇	၁	၃	၇	၁၀
၂	၈	၁	၁၄	၁၁

အတွင်းတွင် 'ရှားနှစ်သံချောင်း ဖြစ်စောင်းအလား' ဟူ၍ နံကောက်ကာ '၈ ၇ ၆ ၂ ၅ ၃ ၁ ၄' ဟူ၍ အင်းသင်္ချာ ဖြည့်ရသည်။

အလယ်တွင် လူနာ၏ နံကိုထည့်ပါ။ မြေခွက်တွင်ထည့်၊ ဆီဖြည့်ကာကိုးခြေမီးစာဖြင့် မီးထွန်းရသည်။

ဖြစ်စဉ်တော် ဘုရားရှိခိုးလင်္ကာ

အအကြီးကြူ (၁၆)ပါတည်း၊ ဟင်္သာ (၉) ဖြစ်၊ (၆) ဖြစ်ကာဆို ကျော့ညို (၃)ပါ၊ သံသာကျော့ညို ကရဝိက် (၅)၊ (၄) ကိန္နရာ၊ စာမရီ (၁၅)၊ မျောက်ကား (၁၀) ဆင်ဝယ် (၁၀)၊ နွားဖြစ် (၁၄)၊ ဝေသာသိန္ဒဝ ကွဲအနှံနှင့် သံသာမြည်းငါး ဥဆိုင် (၂)ပါ၊ သာလိကာသတ္တ ခွဲအသကြက်၊ တက်မှာ (၁၃)

ပေါင်းစုရကာ သံသရာယ် အန္တရာယ်ပပြီ

ဘေးမရှိသည် မုန့်ထွက်ထား ပြတ်ဘုရား၊ အဟံ အကျွန်ုပ်သည် ဝန္တေဝန္တာပိ ရိသေ ပြတ်နိုး လက်အမှုပို၍ ရှိခိုးပါဝါဘုရား အထက်ပါ ဘုရားရှိခိုးလင်္ကာဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်ခြင်း၊ အနာ တာရှည်ခြင်းတို့အတွက် ဆီမီးထွန်း၍ ဘုရားမီးပူဇော် လိုရာဆုတောင်းပါ။ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းညှပ်ခြင်း၊ မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ် ကြုံတွေ့ရခြင်းတို့ အတွက်လည်း ပူဇော်နိုင်ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

ငြိမ်းသော်တာ

စာမျက်နှာ (၁၇၀)မှ အသက်

ကို ဘယ်က စရခဲ့တယ်ဆိုတာလေး ဆက်ပြီး မိန့်ကြားပါဦးဘုရား

လို့ စာရေးသူ လျှောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ... 'ဘုန်းကြီးနဲ့ ညီတော် ဦးထင်အုန်းဆိုလျှင် အနောက်တက် တံ၊ နှစ်စိတ်စွာအာကံမှ ရရှိကြောင်း သူတို့က ဖွဲ့လေ့ရှိ သွားရောက် ရောင်းချရာမှာ ရေပျက်လို့ မရောင်းခဲ့ကြောင်း ဘုန်းကြီးထံရောက် လာတော့ အပြန်ရိတ်ပိတူဆိုပြီး ဘုန်းကြီးက ရောင်းခွာ ဘုန်းကြီးက ကိုရ်ရန်တဲ့ ကျောက်အပြုတော်ကို ကိုင်တွယ်ပြီး အစောက ပြုသလို ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်စင်ကြည့်လိုက်တယ်။ ပန်းကန်ပြားမျက်နှာပိုက်မှာ ဟင်္သာထဲထည့် ထုပ်ပိုးသွားလာတော့ကို တွေ့တော့ ကျောက်အပြုတော် အရပ်မှန် သိတာနဲ့ ဆရာတော် ငွေ(၅၀၀)ကျပ်ပေးပြီး ထယ်လိုက်ကြောင်း နှစ်အားဖြင့် ဆိုရင်တော့ ၁၇၅၅ ခုနှစ်ကပေါ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀) နီးပါးရှိပြီ လို့ စာရေးသူအား မိန့်ကြားပါတယ်။

'ဒီဂန္ထီရ ကျောက်အပြုတော်ဟာ ဘယ်လို အစွမ်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံပါသလဲဘုရား ဆရာတော်စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးတာလေး မိန့်ကြားပါဦးဘုရား'

'ဆရာတော်ရဲ့ ကျောက်အပြုတော်ကို လေ့လာစမ်းသပ် ကြည့်တဲ့အခါ အကွယ်အကာအတွက် ကောင်းမယ်ထင်တယ်' တပည့်တော်အနေနဲ့ အခုလို ရှားပါးပြီး ဂန္ထီရဆန်တဲ့ ကျောက်အပြုတော်အရောင်ကို ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ရတော့ အံ့လဲ အံ့ညိုမိပါတယ်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရဝင်းမှာလဲ ကျောက် အပြုတော် အရောင်အကြောင်းကို အများဆုံးရှိနိုင်အောင် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးဖို့လိုက်ပါမယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကို တလုပ်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း သွားခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား ဆရာတော်အား ရှိခိုးကန်တော့ပြီး ကျောင်းပေါ်မှထွက် ခွာခဲ့ပါတယ်။

ညိုမင်းထက် (မြန်မာစာ) မော်လူး

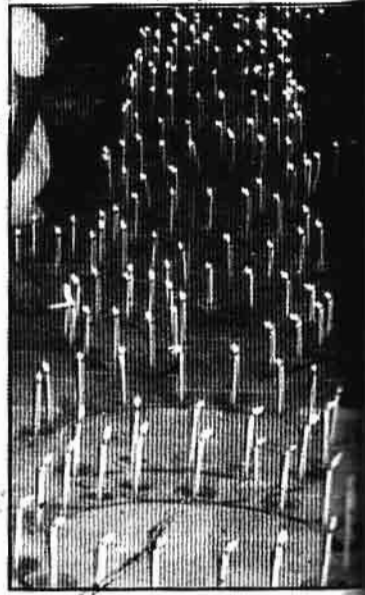
ကျေးဇူးတင်ပါသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

[ပညာရေးနှင့် စာမေးပွဲအတွက်

အာဝေဏီကုတ်တော်

ဆီးပူဇော်နည်း]

သန့်ဝင် (နတ်တလင်း)

စာရေးသူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို လစဉ်ဖတ်ရှုသကဲ့သို့ စာမူ များလည်း အမြဲပေးပို့လျက် ရှိပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ အစွမ်း ထက် ဂါထာတော်များ၊ ဗေဒင်ပညာ ရပ်ဆိုင်းရာ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ စသည် တို့ကို ဖတ်ရှုရ၍ အကျိုးရှိလှပါသည်။

လက်တွေ့အားဖြင့် ဆောင်းပါးရှင် သန်းပညာ၏ “ပညာရေးနှင့် စာမေး ပွဲအတွက် အာဝေဏီကုတ်တော် ဆီမီး ပူဇော်နည်း” အကြောင်း (မည် သည့်လထုတ်မှန်း သတ်မရတော့ ပါ။ ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါသည်။) ဖတ် ရှုရပြီး ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုကြည့်ကာ အကျိုးထူးရခဲ့သည်။

စာရေးသူ၏ သားသည် ၂၀၁၂- ၂၀၁၃ ပညာသင်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ် ဝင်တန်း(ဒသမတန်း)ကို တက်ရောက် ခဲ့သည်။ သားတော်မောင်၏ ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေးသည် အတော်ကြီးလည်း မဝင်၊ အညံ့တွင်လည်း မဟုတ်၊ အလယ် အလတ် အဆင့်သာရှိ ကြောင်း စာရေးသူ သိထားပါသည်။

သို့ရာတွင် မိဘတိုင်း၏ သားသမီး အပေါ်ထားရှိသည့် မျှော်လင့်ချက်နှင့် မေတ္တာတရားအရ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကို ထူးထူးချွန်ချွန် အောင်မြင်စေလို သရ ၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ သည် ကျောင်းသားကျောင်းသူတို့၏ ဘဝအတွက် အဆုံးအဖြတ် သတ်မှတ် ပေးသည့် စာမေးပွဲဖြစ်ရာ အလေးထား ကြိုးစားထိုက်ပေသည်။

ထိုသို့ကြိုးစားရာတွင် ကျောင်းသား ၏ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးများ ထက် မြက်ပြီး အမှန်တကယ် ရရှိနိုင်သည့် အမြင့်ဆုံးရလဒ်ကို ရရှိရန် အရေးကြီး ပါသည်။ မြင်းကောင်းခွာလိပ် ဆိုသကဲ့ သို့ အမှတ်မထင် ခြေချော်လက်ချော် ဆုံးရှုံးမှုများ မဖြစ်ရလေအောင် ပညာ သတိဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြရန် လိုအပ် သည်။

စာရေးသူ၏သားသည် ပညာသင် နှစ်အတွင်း လပတ်စာမေးပွဲများတွင် အောင်မြင်သည့်လ ရှိသလို မအောင် မြင်ဘဲ တစ်ဘာသာ၊ နှစ်ဘာသာ ကျရှုံးသည့်လလည်း ရှိပါသည်။ ထို့ ကြောင့် သူ ရရှိသည့် လပတ်စာမေးပွဲ ရမှတ်ပေါင်းမှာလည်း သိပ်မများလှ ပေ။

စာရေးသူသည် ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်၍ ကျောင်းသားများ၏ ပညာ အရည်အချင်းအဆင့် (Education Quality Level)ကို မှန်းဆတတ်နေပါ သည်။ လပတ်စာမေးပွဲများတွင် ရရှိ သည့်အမှတ်ပေါင်းနှင့် နောက်ဆုံး

စာမေးပွဲကြီးတွင် ရရှိသည့် အမှတ် ပေါင်းတို့သည် အလွန်အမင်း ကွာဟမှု မရှိတတ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံအရ သိနေပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သား၏ ပညာရေး အတွက် စိတ်ပူမိပြီး ဆောင်းပါးရှင် “သန်းပညာ” ၏ အာဝေဏီကုတ် တော် ဆီမီးပူဇော်နည်းအတိုင်း သားတော်မောင်အား လိုက်နာဆောင် ရွက်စေခဲ့သည်။

သားဖြစ်သူကလည်း စိတ်ပါလက်မီ ရိုရိုသေသေ ပူဇော်၍ စာကိုလည်း ပုံမှန် ဆက်လက် ကြိုးစားလေ့လာခဲ့ပါ သည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲကြီး ဖြေရက်သို့ ရောက်သော် သားဖြစ်သူ သည် မိမိကိုယ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် နှင့် ရဲရဲဝံ့ ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ အောင် စာရင်းများ ထွက်သောအခါ သားဖြစ် သူသည် ဂုဏ်ထူးတစ်ဘာသာနှင့်အတူ ရမှတ်ပေါင်း (၃၈၄)မှတ် ရရှိခဲ့သဖြင့် နည်းပညာတက္ကသိုလ် (ပြည်)သို့ ချေးချောမောမော ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ပါ သည်။

သည်။

ဤသည်မှာ ဘုရားရှင်၏ အာဝေ
ဏီကဂုဏ်တော်များကို ဆီမီးပူဇော်၍
လိုရာဆုကို တောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း
အောင်မြင်မှုရရှိခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
အသေအချာ ယုံကြည်မိပါသည်။

ပညာရှင်များ၏ ဆောင်းပါးကောင်း
များကို ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးသော
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကိုလည်း
ကျေးဇူး အထူးတင်ရပါသည်။

စာရေးသူ၏ သားကိုယ်တိုင်
လက်တွေ့အသုံးပြု၍ ထူးခြားစွာ
အောင်မြင်မှုရခဲ့သော အာဝေဏီက
ဂုဏ်တော် ဆီမီးပူဇော်နည်းမှာ
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ စာရှု
သူတို့ လက်တွေ့အသုံးချ အကျိုးထူး
နိုင်ကြစေရန် ပြန်လည် ဖော်ပြပေး
လိုက်ပါသည်။

ပုဒွိန် ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ဂေနစ်
အန္တရာယော ကာတံ။

ပုဒွိန် သဗ္ဗညုတဉာဏဿ န သက္ကာ
ဂေနစ် အန္တရာယော ကာတံ။

ပုဒွိန် အဘိဟဋ္ဌာနံ စတုနံ ပစ္စယာနံ န
သက္ကာ ဂေနစ် အန္တရာယော ကာတံ။

ပုဒွိန် အသီတိယာနုပုဋ္ဌာနံ ဗျာပဟ္မဏယ
ဝါ န သက္ကာ ဂေနစ် အန္တရာယော ကာတံ။

ဣဇေယံ စတုနံ န သက္ကာ ဂေနစ်
အန္တရာယော ကာတံ ဝဏာပေ ဟောတု။

၁။ အဘိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော
အပ္ပိဟာတံဉာဏံ။

၂။ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော
အပ္ပိဟာတံ ဉာဏံ။

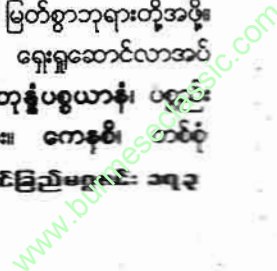
၃။ ပစ္စယနံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော
အပ္ပိဟာတံ ဉာဏံ။

၄။ ဣဇေယံ ဝီဟီ ဝေပှဟိ သယန္တဂုဏဿ
ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော သဗ္ဗံ ကာယကပ္ပံ
ဉာဏပုဏ္ဏံ ဉာဏာနုပိဝတ္တံ။

၅။ သဗ္ဗံ ဝီကာပ္ပံ ဉာဏပုဏ္ဏံ ဉာဏာနုပိဝတ္တံ

- ၆။ သဗ္ဗံ မနောကပ္ပံ ဉာဏပုဏ္ဏံ ဉာဏာနု
ယိဝတ္တံ။
- ဣဇေယံ ဝီဟီ ဝေပှဟိ သယန္တ ဂုဏဿ
ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၇။ နတ္ထိ သန္ဓဿ ဟာနိ။
- ၈။ နတ္ထိ ဝိရိယဿ ဟာနိ။
- ၉။ နတ္ထိ ဝပူဒေယနာယ ဟာနိ။
- ၁၀။ နတ္ထိ သဟပိဿ ဟာနိ။
- ၁၁။ နတ္ထိ ပညာယ ဟာနိ။
- ၁၂။ နတ္ထိ ဝိပုတ္တိယာ ဟာနိ။
- ဣဇေယံ ဒွိအဟိ ဝေပှဟိ သယန္တဂု
ဏာဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၁၃။ နတ္ထိ ဒဝါ။
- ၁၄။ နတ္ထိ ရာဂါ။
- ၁၅။ နတ္ထိ အပ္ပုဋ်။
- ၁၆။ နတ္ထိ ဝေါပိတတ္တံ။
- ၁၇။ နတ္ထိ အဗျာဝဇ္ဇနော။
- ၁၈။ နတ္ထိ အပ္ပဋိသင်္ခါနပက္ခော။
- ဣဇေယံ အဋ္ဌာရသဟိ ဝေပှဟိ သယန္တ
ဂုဏာဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နယော
သတ္တန္တံ သပ္ပာသပ္ပုဒ္ဓိနံ။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ပုဒွိနံ = ဗုတ်စာနံ
- ဇီဝိတဿ = ဇီဝိတတ်သ
- နသက္ကာ = နသက်ကာ
- အန္တရာ = အနိတရာ
- သဗ္ဗညုတ = သင်္ဘင်ညုတ
- ဉာဏဿ = ဉာနတ်သ
- အဘိဟဋ္ဌာနံ = အဘိဟတာနံ
- စတုနံ = စတုန်နံ
- ပစ္စယာနံ = ပစ်ဇယာနံ
- အနုပုဋ္ဌာနံ = အနုပုဋ်နောနံ
- ဗျာပဟ္မ = ဗျာပစ်ပ
- ဣဇေယံ = အိဇေယံ
- ပုဒ္ဓဿ = ဗုတ်ဇတ်သ
- အပ္ပဋိဟာသံ = အပ်ပတိဟာသံ
- ပစ္စုပ္ပန်သေ = ပစ်ပုန်ပန်သေ

- ဝေပှဟိ = ဝေပစ်ဟိ
- သမန္တာဂတဿ = သမန်နာဂတတ်သ
- သဗ္ဗံ = သင်္ဘင်
- ကမ္ပံ = ကမ်ပံ
- ပုဗ္ဗင်ပံ = ပုင်ပင်င်ပံ
- ဝတ္ထံ = ဝတ်တံ
- နတ္ထိ = နတ်ထိ
- ဆန္ဒဿ = ဆန်ဒတ်သ
- ဝိရိယဿ = ဝိရိယတ်သ
- သဟပိဿ = သဟပိတ်သ
- ပညာယ = ပင်ညာယ
- ဝိပုတ္တိယာ = ဝိပုတ်တိယာ
- အပ္ပုဋ် = အပ်ပုတ်
- တတ္တံ = တတ်တံ
- အဗျာဝဇ္ဇနော = အဗျာဝတမနော
- အပ္ပဋိသင်္ခါနပက္ခော = အပ်ပတိ သင်ခါ
နပစ်ခါ
- အဋ္ဌာရသဟိ = အတ်ထာရသဟိ
- နယောသတ္တန္တံ = နယောသတ်တန်နံ
- သပ္ပာသပ္ပုဒ္ဓိနံ = သင်ပာ သင်ပုတ်
စာနံ
- အနက်
- ပုဒွိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဇီဝိ
တဿ။ အသက်တော်အား။ ဂေနနစ်။
တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။
အန္တရာယော။ အန္တရာယ်ကို။ ကာတံ။
ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ။ မတတ်နိုင်။
ပုဒွိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။
သဗ္ဗညုတဉာဏဿ။ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်အား။ ဂေနနစ်။ တစ်စုံ
တစ်ယောက်သောသူသည်။ အန္တရာ
ယော။ အန္တရာယ်ကို။ ကာတံ။ ပြုခြင်း
ငှာ။ န သက္ကာ။ မတတ်နိုင်။
ပုဒွိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အဖို့။
အဘိဟဋ္ဌာနံ။ ရှေးရှုဆောင်လာအပ်
ကုန်သော။ စတုနံပစ္စယာနံ။ ပစ္စုပ္ပန်
လေးပါးတို့အား။ ဂေနနစ်။ တစ်စုံ

တစ်ယောက်သောသူသည်။ အန္တရာ
ယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အသီ
တိယာနုပ္ပန္နနာနံ၊ ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာတော်ငယ် အသွယ်သွယ်တို့
အားလည်းကောင်း။ ဗျာမပဘာယဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား အလံတော်အမျှ
ထွန်းလင်းပသည့် ဗျာမဘာမည်သော
ရောင်ခြည်တော်အား လည်းကောင်း။
ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ
သည်။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်
နိုင်။

က္ကမေသံ စတုနံ၊ သက်တော်
ဉာဏ်မြတ် လာဘ်ပမ်သကာ ကိုယ်
ရောင်ဝါဟု လေးခုသော အရာဋ္ဌာနတို့
ကို။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည်။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
မတတ်နိုင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
တဏှာ၊ ထို့အတူ တစ်စုံတစ်ယောက်
ကမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမား
တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ အတိတံသေ၊
အတိတ်အဖို့။ ဉာဏံ၊ သိတော်မူ
သောဉာဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိဟ
တံ၊ အပိတ်အပင် အဆီးအတား
မရှိ။

၂။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမား
တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ အနာဂတံသေ၊
အနာဂတ်အဖို့။ ဉာဏံ၊ သိတော်
မူသော ဉာဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိ
ဟတံ၊ အပိတ်အပင် အဆီးအတား
မရှိ။

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၃။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမား
တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်သေ၊ ပစ္စုပ္ပန်
အဖို့။ ဉာဏံ၊ သိတော်မူသော
ဉာဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိဟတံ၊
အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ။
က္ကမေဟိ တိဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤ
တရား သုံးပါးတို့နှင့်။ သမဇ္ဈာဂတ
ဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝ
တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမားတော်မူ
သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
အား။

၄။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဓာယကမ္ပံ၊
ကာယကံသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ဉာဏ်လျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ ဉာဏာ
နုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်
၏။

၅။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္ပံ၊
ဝစီကံသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ဉာဏ်လျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ ဉာဏာ
နုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်
၏။

၆။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မနောကမ္ပံ၊
မနောကံသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ဉာဏ်လျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ ဉာဏာ
နုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်
၏။

ဆဟိ၊ (၆)ပါးကုန်သော။ ဣမေ
ဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမဇ္ဈာ
ဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝ
တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမားတော်မူ
သော။

၇။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
ဆန္ဒဿဟာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော
ဆန္ဒ၏ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

၈။ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လဝီရိယ၏။
ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။

နတ္ထိ၊ မရှိ။
၉။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားတော်ကို
ဟောကြားခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်
လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၀။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ ဟာနိ၊
ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
၁၁။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်
လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၂။ ဝိပုတ္တိယာ၊ ငြိမ်းအေးသော လွတ်
မြောက်မှု ဝိပုတ္တိ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်
လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဒွါဒေသဟိ၊ (၁၂)ပါးကုန်သော။
က္ကမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤ တရားတော်တို့
နှင့်။ သမဇ္ဈာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူ
သော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
ကြီးမားတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။

၁၃။ ဒဝါ၊ မြူးထူးလို၍ ပြုခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

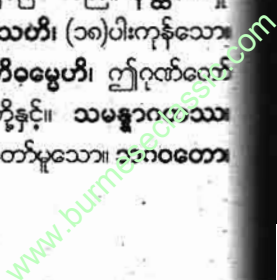
၁၄။ ရဝါ၊ အဆောတလျှင် ပြုခြင်း
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၅။ အဖုတံ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့် မတွေ့
မထိအပ်သော အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ (အဖုတံ၊ ချို့ယွင်းခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိဟုလည်း အနက်ပြန်ဆို
ကြသေး၏။)

၁၆။ ဝေဂါယိတတ္ထံ၊ ရိုန်ဟုန်ကြီးစွာ
ကပျာကယာ ပျာပျာသလဲ ပြုမူ
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၇။ အဗျာဝဋ္ဌမနော၊ လုံ့လကြောင့်ကြ
မရှိသော နှလုံးတော်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။

၁၈။ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ၊ မစူးစမ်း
မဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
အဋ္ဌာရသဟိ၊ (၁၈)ပါးကုန်သော။
က္ကမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤဂုဏ်လောက်
တရားတို့နှင့်။ သမဇ္ဈာဂတဿ၊
ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊

ဘုန်းတော် ကြီးမားတော်မူသော။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ **သတ္တန္တံ၊** (၇)
 ဆူကုန်သော။ **သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊**
 ဘုရားရှင်တို့အားလည်း။ **နမော၊**
 ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညမဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွေ့စရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ပူဇော်ရမည့် ပုံစံ

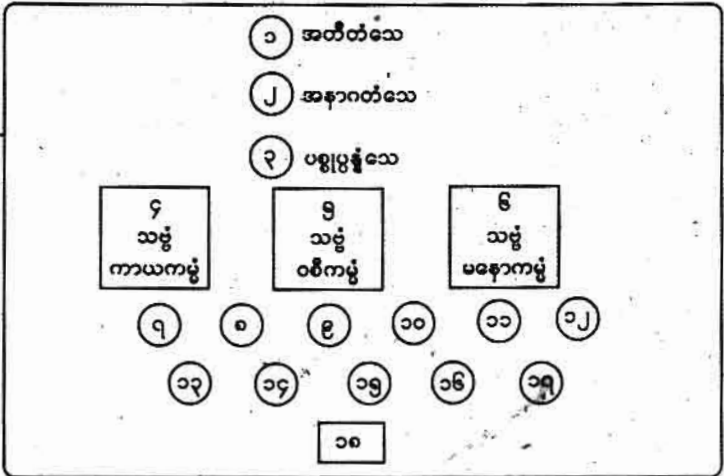
* * *

ပူဇော်နည်း

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အာဝေဏိကဂုဏ်တော်များကို ဆီမီးခွက် နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ဖယောင်းတိုင်(၁၈)တိုင်နှင့် ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

ဂုဏ်တော်များကို နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန်ဖြစ်ပြီး ဆီမီး မပြင်းမချင်း ဂုဏ်တော်များ ပွားများနိုင်ပါက

နေရာကောင်းရလိုခြင်း၊ ရာထူးတိုးလိုခြင်း၊ ကိစ္စများတွင်လည်း ပူဇော်ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။

ပိုမိုအကျိုးထိရောက်ပါသည်။ ဤနည်းအတိုင်း (၁၈)ရက် ပူဇော်ရမည်။ ကျောင်းစာမေးပွဲ ကိစ္စများအပြင် အခြား လုပ်ငန်းခွင် စာမေးပွဲများ ဖြေဆိုခြင်း၊ နိုင်ငံခြားခရီးသွားလိုခြင်း၊ အလုပ်

မေတ္တာဖြင့် ထပ်ဆင့် ဝေငှပါသည်။

စာမျက်နှာ (၁၇၆)မှ အဆက်

များ သတိပြု ကာကွယ်ကုသသင့်သည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

ကတိစကား မှန်ကန်မှုကြောင့် ငွေကြေးနှင့် လူမှုရေးအကျိုးအမြတ်များ ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။ လွင်တီးခေါင်ပြင် အရပ်ဒေသများသို့ အလည်အပတ် သွားရတတ်သည်။ လွမ်းမော ကရုဏာသက်ဖွယ် မြင်ကွင်း၊ အဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်။ ကြွေထည်မြေထည် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

❖ ခွေးနှစ်ဖွား

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်း၍ ငွေကြေး အစုအပုံလိုက် ခံစားရနိုင်ကြသည်။ ယာဉ်ရထားဝင်ကိန်းရှိသည်။ အဖော်မဲ့သူတို့ စိတ်သဘောချင်း တိုက်ဆိုင်သည့် ဘဝလက်တွဲဖော် ရနိုင်ကြသည်။

ကြေး၊ သံ၊ စတီး၊ သတ္တု ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးကောင်းသည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး ဈေးကွက်အသစ်များ

တွင် နေရာရလာမည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား

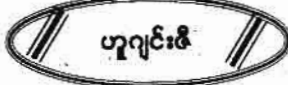

ကျန်းမာရေး အထူးဂရုစိုက်သင့်သည်။ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ပွားပါက ပြင်းထန်စွာ ခံစားရတတ်သည်။ မွေးချင်း၊ မိတ်ဆွေရင်းချာများအတွင်း ဒုမင်္ဂလ နာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ ငွေကုန်လူပန်း ဖြစ်ရဖွယ်ရှိသည်။

မီးနှင့် လျှပ်စစ်အန္တရာယ် သတိပြု ကာကွယ်ပါ။ မိတ်ဆွေအတူများကို သတိပြုရှောင်ရှားပါ။

ဤလတွင် ကံဇာတာ နိမ့်ပါးနေသူတို့သည် ရေသန့်(၈)ဘူးကို နေ့စဉ် တစ်ဘူးကျ လှူဒါန်းပါ။ မိမိမွေးနေ့တွင် စတင်ကာ ထိုနေ့တွင်ပင် အဆုံးသတ် လှူဒါန်းရမည် ဖြစ်သည်။ ဘုရားစေတီတွင် သွားရောက်ကပ်လှူခြင်း သို့မဟုတ် လိုအပ်နေသူအား လှူဒါန်းခြင်း ပြုနိုင်ကြပါသည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး ချောင်လည်၍ သောက နည်းပါးသောလဖြစ်သည်။ ဇာတ်မြေသို့ အလည်အပတ် သွားရ တတ်သည်။ မိတ်ဆွေဟောင်းများနှင့် ပြန်လည် ဆုံတွေ့နိုင်သည်။

ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်ရှိနေပါက မကြာမီ ရပ်ရွာဒေသသို့ ပြန်ရောက်နိုင် ရှိသည်။ ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ် မှု ဂရုစိုက်ပါ။ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာ ရနိုင်ခြေ မရှိပါ။

† နွားနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း မြင့်မားလာနိုင်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတိုးတက်ရန် အလားအလာ ကောင်းများ ကြုံတွေ့ရမည်။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ ပုံမှန် လည်ပတ်နေလိမ့် မည်။

ကံတိုက်လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေး သောလဖြစ်သည်။ နှာခေါင်းနှင့် အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာ များ သတိထားပါ။

† ကျားနှစ်ဖွား

မရောက်ဘူးသေးသည့် နေရာဒေသများသို့ သွားရောက်ရ တတ်သည်။ အသိပညာဗဟုသုတ တိုးပွားမည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြီးမားစွာ ကြုံတွေ့ရကိန်း မရှိပါ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ကူညီ ထောက်ပံ့ပေးသူ ပေါ်ပေါက်မည်။ စမ်းသပ်တီထွင် သုတေသနပြုမှုများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ သုခ ပြည့်စုံသော ကာလဖြစ်သည်။

† ယုန်နှစ်ဖွား

လေ့လာမှတ်သားထားသော အသိပညာ အတတ်ပညာများကြောင့် ငွေကြေး အတန်အသင့် ရရှိနိုင်ကြ သရင် နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဒါနိယမဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မိမိ၏ အတတ်ပညာဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးပေးနိုင် သဖြင့် မျက်နှာပွင့်လန်းသော ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ခါးအောက်ပိုင်း ကြွက်သားများ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

စည်းစိမ် တိုးပွားသော ကာလဖြစ်သည်။ ဖိမ်ခံပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။ ကြွက်၊ ကြမ်းပိုး၊ ခြ၊ ခြင် စသည့် ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် ရန်ဘေး နည်းပါးသွား လိမ့်မည်။ နေအိမ်ခြံမြေ မွမ်းမံပြုပြင် ရကိန်းရှိသည်။ ကြေးမြီ စာရင်းဟောင်း အချို့ ပြန်လည်ရရှိမည်။ အရေးပြားတွင် ဖြစ်ပွားတတ်သော အနာရောဂါ သတိပြုပါ။

† မြွေနှစ်ဖွား

ဩဇာတိက္ကမ ကျဆင်း တတ်သည်။ ပြောစကား ဆိုစကားများ အရာမထင် မအောင်မြင် ဖြစ်တတ် သဖြင့် မိမိနှင့် သက်ဆိုင်မှု မရှိသော ကိစ္စများတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။

မြစ်ကူးချောင်းခြားခရီး ရေလမ်းခရီး များ ဒုက္ခပေးနိုင်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးများမှာ ခင်ပွန်းနှင့် ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ရဖွယ်ရှိသည်။

† မြင်းနှစ်ဖွား

ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက်အောင်မြင်မည့်ကာလ ဖြစ် သည်။ ငွေကြေးပြဿနာ ကြီးမားခြင်း မရှိပါ။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် 'သတင်းစကား များ ကြားသိရတတ်သည်။

နေအိမ်သို့ ဂုဏ်သရေရှိ စည့်သည် ရောက်နိုင်သည်။ အမွေအနှစ်များ လက်ခံရကိန်းရှိသည်။ နားနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ သတိပြု ပါ။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးဥစ္စာ တိုးပွားနိုင်သည်။ ငွေအမြောက်အမြား ကိုင်တွယ်လုပ် ဆောင်ရတတ်သည်။ စီမံခန့်ခွဲမှုတွင် အောင်မြင်နိုင်သည်။

ဆွေမျိုးမိတ်သက်ဟများ၏ အရေး ကိစ္စများတွင် ဦးဆောင်ပါဝင်ကူညီပေး ရဖွယ်ရှိသည်။ အိမ်ထောင်မဲ့ အမျိုးသား များ မိန်းမရကိန်းရှိသည်။

† မျောက်နှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သောကကြံ့ရတတ်သည်။ နေအိမ်ဂေဟာကို သူခိုး၊ ဓားပြများ အန္တရာယ်မှ ကြိုတင်ကာကွယ်ထားပါ။ သံယောဇဉ်ရှိသူ တစ်ဦးတစ် ယောက်နှင့် ကွဲကွာရကိန်း ရှိသည်။ အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ

စာမုက်မှာ (၁၇၅) သို့

ဒွေဝါစိကသရဏမုဒြာ

ရုပ်ပွားတော်နှင့် လျှို့ဝှက်ဂန္ထီတူညီစဉ်

ကဝိသိရောဗကံ

ဒွေဝါစိကသရဏမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်တို့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါမုဒြာရုပ်ပွားတော်လို့လဲခေါ်ကြပါတယ်။ လက်ယာလက်တွင် လက်ညှိုးနှစ်လက်မ လက်ခလယ် နှစ်ချောင်းထောင်ထားတဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်တို့ ထူးခြားစွာ တွေ့ရပါတယ်။

လက်ညှိုးသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို သော်လည်းကောင်း၊ သမာဓိကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယပါရမီကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါယောဓာတ်ကိုသော်လည်းကောင်း အသီးသီး ရည်ညွှန်းထားပါတယ်။

လက်ခလယ်သည် သညာက္ခန္ဓာကိုသော်လည်းကောင်း၊ သတိကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခန္တီပါရမီကိုသော်လည်းကောင်း၊ တေဇောဓာတ်ကိုသော်လည်းကောင်း အသီးသီး ရည်ညွှန်းပါတယ်။

တစ်ဖန်...

ဘုရားရှင်က ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦးအား သရဏဂုံ(၂)ပါး ချီးမြှင့်ဟန်ကို ညွှန်းကြောင်း ဖွဲ့ဆိုထားဟန်ဖြစ်ပါတယ်။

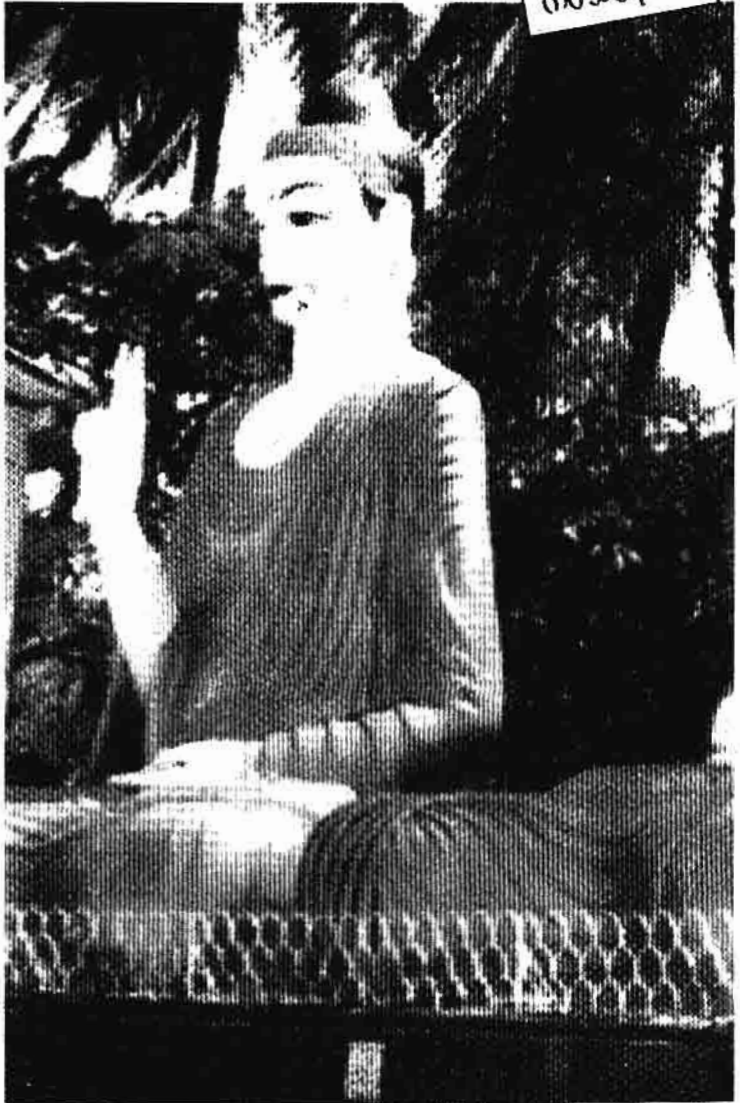
တချို့ကတော့...

ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောကြားရာ၌ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်ကို ဖော်ဆောင်ကြောင်း ဆိုပါတယ်။ အစွန်းနှစ်ပါးကို ပယ်စွန့်ရန် လမ်းပြထားတဲ့သဏ္ဍာန်လို့လဲ ဆိုပါတယ်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် ဤရုပ်ပွားတော်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့်...

* ဉာဏ်ပညာ ပွင့်လင်းခြင်း

F.23A.April, 2014.

◆ ဒွေဝါစိကသရဏမုဒြာရုပ်ပွားတော်

- * မှတ်ဉာဏ်ကောင်းမွန်ခြင်း
- * အပူအအူပူကို ဝေးနိုင်ခြင်း
- * ရာထူးဌာနန္တရ တိုးတက်ခြင်း
- * ကိုယ်အာဇာတ်အား ကြီးမားခြင်း
- * ခုစ်သုခင်သူ ကြည်ဖြူစွာ တိုးပွားခြင်း
- * လာဘ်လာဘာ ပွင့်လန်းစေခြင်း
- * လုပ်ငန်းစီးပွား အဆင်ပြေခြင်း
- * သံယောဇဉ်ကြီး ခိုင်မြဲခြင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင် သရ

စတဲ့ အကျိုးတရားများကို ရစေနိုင်ပါတယ်။

လောက၌ အကြောင်းနဲ့ အကျိုး ယှဉ်တွဲလျက်ရှိတဲ့ သဘာဝအမှန်တရား အရ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်နိုင်မယ့် နည်းစဉ်ကောင်း တစ်ခုကို တင်ပြပါမယ်။

ကြည့်ပါဦး...

လက်နှစ်ချောင်း ထောင်ထားခြင်း ကပင်လျှင် (၂)ဂဏန်းကို ပေါ်လွင်စေ ပါမယ်။ လောက၌ အဖြူနဲ့အမည်း၊ အလင်းနဲ့အမှောင်၊ အပူနဲ့အအေး၊ အဆိုးနဲ့အကောင်း၊ ဆင်းရဲနဲ့ချမ်းသာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနဲ့ချီးမွမ်းခြင်း၊ လာဘ်ပွင့်ခြင်း နဲ့လာဘ်ပိတ်ခြင်း၊ ခြွေရံပေါ်ခြင်းနဲ့ အထီးကျန်အဖော်မဲ့ခြင်း စတဲ့ လောက ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတွေ၊ လောကဝံ တရားရှစ်ပါး စတဲ့ အကြောင်းတရား တွေ ကြမယ်လို့ ဆိုထားတယ်လို့ ပြော လိုက ပြောနိုင်ပါတယ်။

ဒီတော့...

လောကဝံတရား ရှစ်ပါးကြောင့် စိတ်ဒုက္ခ ရောက်ရသူတွေအတွက် ခိုနားရာတစ်ခုလို့ ယုံကြည်မိပါတယ်။ ထို့ကြောင့်...

လောကဝံတရားက မွေနှောက်လို့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရသူများကို လက်နှစ် ချောင်းထောင်ကာ လမ်းညွှန်ထား သလို၊ ဆင်းရဲမှုက လွတ်မြောက်ပြီး ချမ်းသာသုခ ရစေသောငှာ လောကီ နဲ့ လောကုတ္တရာ၊ သမထနဲ့ ဝိပဿနာ နှစ်သက်ရာလမ်းကို ချဉ်းစာပ်ကြဖို့ပါ ပဲ။

ဘယ်လမ်းကို ချဉ်းကပ်ချဉ်းကပ် သုံးလောကထွတ်ထား ဘုရားရှင်ရဲ့ ဘုန်းတော်စိုပ်ကို ခိုလှုံပြီး ဆိုကတည်းက ဘုရားရှင်က လက်နှစ်ချောင်း ထောင်ပြ ထားသလို အသိနဲ့အကျင့် ထပ်တူကျဖို့

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါပဲ။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အသိနဲ့အကျင့် ညီမျှမှုပြု ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ဖြစ်တဲ့ “ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န” ဂုဏ် ထင်ရှားလာဖို့က လိုရင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့်...

အသိနဲ့အကျင့် (ဝိဇ္ဇာနဲ့စရဏ)

ထပ်တူကျအောင် ကြည့်ညှိကြပါစို့။ အနှစ်ချုပ်အားဖြင့် ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ် နှစ်ပါး ထင်ရှားရှိနေတယ်။ ပုထုဇဉ်မှန်သမျှ လောကဝံတရားရှစ်ပါး နဲ့ကြုံရင် တုန်လှုပ်တာပါပဲ။ အကယ်၍ များ လောကဝံရှစ်ပါးနဲ့ကြုံရင် ကုသိုလ် လမ်း လိုက်မှာလား၊ အကုသိုလ်လမ်း ကို လိုက်မှာလား စဉ်းစားလို့ မေးထား သလိုပါပဲ။

အကုသိုလ်လမ်းကတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တရားတွေကြောင့် ကောင်းကျိုးမရနိုင်ဘူး။ ကုသိုလ်လမ်း ကတော့ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမော ဟတရားတွေကြောင့် ကောင်း ကျိုးရမှာပါ။ ဒီတော့ ကုသိုလ်လမ်းက ချမ်းသာသုခကို ဖြစ်စေတယ်။ အကုသိုလ်လမ်းက ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖြစ် စေတယ်။

ရှေ့မှောက်၌ ကုသိုလ်ပြုပြီး ကြည့်ညှိ ကြမယ်ဆိုရင် အလောဘဖြစ်အောင် ဒါနကုသိုလ်ပြုပါ။ အဒေါသဖြစ်အောင် သီလကုသိုလ်ပြုပါ။ အမောဟဖြစ် အောင် ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုပါ။ ဤသို့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ သုံးဖြာသော ကုသိုလ်ကြောင့် အသိနဲ့အကျင့် ညီမျှ ပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မလွဲမသွေ ရရှိကြပါလိမ့်မယ်။

ဒါနကုသိုလ်ပြုပါဆိုတော့ လှူ ပေါ့။

သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး...

- * အလင်းတိုင် (၂)တိုင်
- * အမွေတိုင် (၃)တိုင်
- * သပြေပန်း (၁၀)ညွှန့် ကို လှူပါ။

သီလကုသိုလ် ပြုပါဆိုတော့ ငါးပါးသီလယူပေါ့။ ငါးပါးသီလခံယူ ပြီးလျှင် အဒေါသဖြစ်အောင် မေတ္တာ ပွားပါ။ ပို့ပါ။ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ပါ။

ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုပါဆိုတော့ ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပေါ့။ ဦးစွာ... သရဏဂုံ တည်လိုက်ပါ။

<p>ပုဒွေါ မေ သရဏံ အညံနတ္ထိ၊ ပုဒ္ဒံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံနတ္ထိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃော မေ သရဏံ အညံနတ္ထိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။</p>	<p>၂ (၉-ခေါက်)</p>
--	--------------------

ဒီတော့ ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်၊ ချမ်းသာနဲ့ဆင်းရဲ ဘယ်လမ်းကို ရွေးရမှာလဲ၊ လမ်းမှန်ရွေးနိုင်ဖို့ဆိုရင် အသိနဲ့အကျင့်၊ ဝိဇ္ဇာနဲ့စရဏ ညီမျှဖို့ ဟန်ချက်ညီအောင် ကြိုးစားကြပါလို့ တိုက်တွန်းထားတယ်လို့ ယုံကြည်မိပါ တယ်။

သို့အတွက်ကြောင့် ဤရုပ်ပွားတော်

ပြီးလျှင်... ဘုရားရှိခိုးပါ။
 * ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သာဂဓော၊ ဝိဇ္ဇာတနေဏော၊ ဝိဇ္ဇာ စ ဖာရဝိဇ္ဇာယော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ ပကာ သိတာ၊ အနာဂတ ဟတ္ထန္တော ဝိဇ္ဇာစရဏ ဟေ နဿ။

ပြန်ယူအင်းပညာ (၃)

ဆရာရွာ (အင်းတစ်ထောင်)

ကနေ အမှတ်(၁)လမ်းကြောင်း အစကို ရထားသွား ပြန်ပြီး မရဘူးဆိုတာပဲ။ အဆုံးကနေ အစကို ပြန်မသွားနိုင်တဲ့ အတွက်...

အင်းကောင်းတစ်ကွက်ရဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါ

ပဲ သုံး, သုံးပြီးရင် လွှင့်ပစ်လိုက်၊ နောက်တစ်ခါ မသုံးနဲ့ မရတော့ဘူး။ သုံးချင်ရင် နောက်တစ်ခါ အစကနေပြန်စပြန်ပြီးစီရင်၊ အဲဒါမျိုးကို တစ်ပွဲတိုးလို့ ခေါ်တယ်။ ကာလရှည် အဆောင်အဖြစ် မရဘူး။

ဒီအင်းမှာ အသွားက အားနည်းတော့...

အင်းဆန်သွင်းတဲ့ အလှည့်အစီအစဉ်ကို တစ်မျိုးပြင်ပြီး အားကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်ကြတယ်။

ဘယ်လိုလဲဆိုတော့...

ပထမလမ်းကြောင်း (၁)မှာ

စ.စ.ပ.ဝ ဆိုရင်...

ဒုတိယလမ်းကြောင်း (၂)မှာ

စ.ပ.ဝ.စဆိုပြီး ဝနဲ့ စတယ်။

တတိယလမ်းကြောင်း (၃)မှာ

ပ.ဝ.စ.ခဆိုပြီး ဗနဲ့ စတယ်။

စတုတ္ထလမ်းကြောင်း (၄)မှာ

ဝ.စ.စ.ပ ဆိုပြီး ဝနဲ့ စတယ်။

နောက်တစ်ဆင့် စနဲ့ စရင် မူလ

လမ်းကြောင်း(၁)ကို ပြန်ရောက်မယ်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ အဆုံးမှ အစသို့

တစ်ပတ် လည်သွားစေတယ်။

တစ်ပတ်လည်ရင် ရှင်သန်ခြင်း

ဖြစ်လာတယ်။

ဒါ့အပြင်...

ဒီလို အင်းဆန်အစလေးတွေ

ပြောင်းပေးတော့ အဝန်းအဝိုင်း ကြော

နုပျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

အရင်တစ်ပတ်က (၉)ကွက် စတုရန်းအင်းနဲ့ (၁၂)ကွက်နန်းချိုးအင်းတွေမှာ မြင်းသွားနဲ့ အင်းဆန်သွင်းနည်းတွေကို ပြောပြခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ (၁၆)ကွက် စတုရန်းအင်းမှာ မြင်းသွားနဲ့ အင်းဆန်သွားလို့ မရကြောင်းကိုလဲ ပြောပြခဲ့တယ်။

ဒီတစ်ပတ်တော့ အဲဒီ (၁၆)ကွက် စတုရန်းအင်းတွေမှာ မြင်းသွားမဟုတ်တဲ့ အခြားအသွားတွေနဲ့ အင်းဆန်သွင်းနည်းကို ပြောပြမယ်။

ပထမဆုံး ပြောပြမယ့်နည်းက ရထားသွားနဲ့ အင်းဆန်သွင်းနည်းဖြစ်တယ်။ ကံ လိုက်မှတ်မယ်။

(က)ရထားသွား

	အသွားပုံ				အင်းဆန်သွင်းပြီးပုံ			
၁	*			→	စ	ဝ	ပ	ဝ
၂	*			→	စ	ဝ	ပ	ဝ
၃	*			→	စ	ဝ	ပ	ဝ
၄	*			→ဆုံး	စ	ဝ	ပ	ဝ

၁ ရေပွင့် (*) နေရာလေးတွေကနေ အင်းဆန်ကို စတင် ရေးသွင်းရတယ်။

၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄ ဆိုပြီး အစဉ်အတိုင်း လမ်းကြောင်း(၄)ကြောင်း ရှိနေမယ်။

လမ်းကြောင်း တစ်ကြောင်းစီမှာ

စ၊ ဝ၊ ပ၊ ဝ အင်းဆန်(၄)လုံးစီ ရှိ

တယ်။

မြှားပြထားတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း အင်းဆန်တွေ ရေးသွင်းတာ ဘာမှ မခက်ဘူး။

ဒီအင်းကွက်မှာ သိစရာက...

အမှတ်(၄)လမ်းကြောင်း အဆုံး

တစ်ရပ်ဖြစ်တဲ့ “ရှင်သန်ခြင်း”ဆိုတဲ့

ဂုဏ်အရည်အချင်းဟာ ဒီအင်းကွက်မှာ ရှိမနေဘူး။

အဲဒီလို အသွားမျိုးက... လမ်းကြောင်းတစ်ခုစီမှာ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊

ဘင် ဆိုတဲ့ သက်တမ်း တစ်ခုစာစီပဲရှိ တော့...

“အင်းကြီး”တွေအဖြစ် အသုံးမပြုနိုင်ဘူး။

“တစ်ပွဲတိုး” အင်းကလေးတွေ အဖြစ်ပဲ သုံးကြတယ်။

တစ်ပွဲတိုးဆိုတာကို သိလား၊ တစ်ခါ

www.burmeseclassic.com

သဘာဝလေးတွေလဲ ရလာတယ်။
အဲဒီ သဘာဝလေးတွေ သဘောတရား
လေးတွေကို ပေါ်ပေါ်သေးသေးလို့
ထင်မထားနဲ့...

အသေးငယ်ဆုံး အက်တမ်(Atom)
လေးတွေကနေ အကြီးဆုံး စကြဝဠာ
(Universe)အထိ ဒီအဝန်းအပိုင်း
သဘောတရားတွေ လှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိ
နေတယ်။

အဲဒီလို အင်းဆန်အစလေးတွေကို
တစ်လှည့်စီ ပြောင်းပေးတော့ အင်း
ကွက်က ဒီလို ဖြစ်လာတယ်။

အင်းဆန်သွင်းပြီးပုံ

စ	ခ	ဗ	င
ခ	ဗ	င	စ
ဗ	င	စ	ခ
င	စ	ခ	ဗ

အင်းဆန် ရေးသွင်းရတဲ့ အသွားက
စောစောက ပြခဲ့တဲ့ ရထားသွားအတိုင်း
ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အင်းကွက်က မတူ
တော့ဘူး။

ပထမ ပြခဲ့တဲ့ အင်းကွက်မှာထက်
ဒီအင်းကွက်မှာက ပိုပြီး "ပညာအား"
ပါလာတယ်။ နောက် စကြာသဘော
တရားလဲ ပါလာတယ်။

ဒါ (၁၆)ကွက်စတုရန်းအင်းမှာ
ရထားသွားနဲ့ အင်းဆန်သွင်းပုံပဲ။
ဆက်ပြီး ခရုပတ်အသွားနဲ့ အင်းဆန်
သွင်းပုံဆီ သွားကြမယ်။

(၁) ခရုပတ်အသွား(စကြာပုံဆောင်
အသွား)

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အင်းဆန်က စ.ခ.ဗ.င လေးကြိမ်
လေးခါပဲ။ အားလုံး (၁၆)လုံး။

အသွားပုံကိုကြည့်။ ခရုတစ်ကောင်
ကို ဖင်ဘက်ကနေကြည့်ရင် မြင်ရတဲ့
အရပ်အပတ်အတိုင်းရှိလို့ ခရုပတ်လို့
ခေါ်တာ။

အဲဒီ ခရုပတ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း
အင်းဆန်ရေးသွင်းရင် ပုံမှာပြတဲ့
အတိုင်းရလာမယ်။

အဲဒီအသွားပုံကိုပဲ စကြာအမြင်နဲ့
ကြည့်လိုက်။ အရွက်(၁)ရွက်သာပါတဲ့
စကြာပုံကို ဆောင်နေတာ တွေ့ရမယ်။

(၁)ရွက်ပဲပါပါ။ (၂)ရွက်ပဲပါပါ
စကြာဟာ စကြာပဲ။

ဒါကြောင့် ခရုပတ်အသွား မှန်
သမျှကို "စကြာပုံဆောင်အသွား"
လို့ မှတ်ထား။ စကြာပုံဆောင်တာဟာ
အင်းကောင်းတစ်ကွက်ရဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါ
ရပ်တွေထဲက တစ်ခုပဲဖြစ်တယ်။ သူလဲ
တစ်ခါသုံးအင်းပဲ ဘာလို့လဲဆိုတော့
အဆုံးကနေ အစကို တစ်ပတ်မ
လည် ရှင်သန်ခြင်း မရှိလို့။

(၁၆)ကွက် စတုရန်းအင်းမှာ အင်း
ဆန်သွင်းပုံ ခုထိ (၂)နည်း ရှိသွားပြီ။

ရထားသွားနဲ့ သွင်းတာရယ် ခရု
ပတ်အသွားနဲ့ သွင်းတာရယ်။ ဟုတ်
တယ်နော်။

ဆက်ပြီး နောက်တစ်မျိုးဆီ သွား
မယ်။

အမှန်က ရထားသွားပဲ။
ဒါပေမယ့် သူ့မှာ ထူးခြားတဲ့
ဝိသေသတွေ ရှိနေလို့ နည်းတစ်နည်း
အဖြစ် ခွဲထုတ်ပြီး မင်းကို ပြောပြမှာ။
"အဘယျာဇာတကအင်း" လို့ ခေါ်
တယ်။ အသွားနာမည် မဟုတ်ဘူး။
အင်းနာမည်။

(ဂ) အဘယျာဇာတကအင်း
ဒီအင်းကို မသင်မီ...

ဆရာကြီး ဒေါက်တာချစ်ဆွေက
"အံ့ဩဖွယ်စတုရန်းများ" လို့ ဘာသာ
ပြန်ခဲ့တဲ့ အနောက်တိုင်းက Magic
Squares များ အကြောင်းကို နည်းနည်း
လောက် အရင်ဆုံး ပြောပြမယ်။

ဆရာကြီးက Magic Squares ကို
"အင်း" လို့ ဘာသာပြန်ခဲ့ဘူး။
အင်းစာရင်းမှာ မသွင်းဘူး။ ဘာကြောင့်
လဲဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ Magic Squares
တွေမှာက ကိန်းဂဏန်းတွေရဲ့ ထူးခြား

အသွားပုံ

အင်းဆန်သွင်းပြီးပုံ

စ	ခ	ဗ	င
င	စ	ခ	ဗ
ဗ	င	စ	ခ
ခ	ဗ	င	စ

မူလဲ ရှိတယ်။ အခြား ဘာမှ မရှိဘူး။
 တို့ မြန်မာအင်းများမှာကျတော့
 ပရိကံကအစ စီရင်ပုံအလယ်၊ အသုံးပြု
 ပုံအဆုံး ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် နက်နက်
 ရှိုင်းရှိုင်း ရှိတယ်။ ရလားမယ့် အကျိုး
 ရလဒ်မှာလဲ ဆီနဲ့ရေလို ကွာတယ်။

ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။
 အဲဒီ အံ့ဖွယ်စတုရန်းတွေကို
 အနောက်တိုင်း သင်္ချာဂျာနယ်များမှ
 ထုတ်နုတ်ပြီး ဇောတိသဝေဒမဂ္ဂဇင်း
 ကြီးမှာ ဆရာကြီးက တော်တော်များ
 များ ဖော်ပြပေးခဲ့တယ်။ ၁၉၈၃-၈၄
 ခုနှစ် ဝန်းကျင်လောက်က ထင်တယ်။
 ကြာပြီ။ ဇောတိသဝေဒမဂ္ဂဇင်း စပြီး
 ပေါ်ပေါက်လာပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ
 ရေးခဲ့တာ။

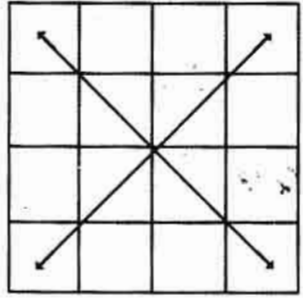
အဲဒီအထဲက သင်္ချာလိုခေါ်ရင်
 Magic Squares of order 4 မြန်မာလို
 တော့ အဆင့်(၄)ရှိသော အံ့ဖွယ်စတု
 ရန်း၊ တစ်နည်းပြောရင် (၁၆)ကွက်
 အံ့ဖွယ်စတုရန်းပေါ့။ အဲဒါ မင်းကို
 အရင်ဆုံး ပြမယ်။

Magic Square of order 4

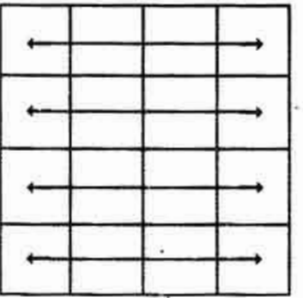
၁၆	၂	၃	၁၃
၅	၁၁	၁၀	၈
၉	၇	၆	၁၂
၄	၁၄	၁၅	၁

အဲဒီ အံ့ဖွယ်စတုရန်းမှာ ဘာတွေက
 အံ့ဖွယ် ဖြစ်နေသလဲဆိုတော့...

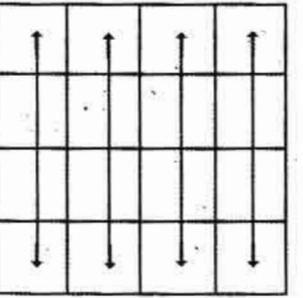
နေဦး အခေါ်အဝေါ်လေးတွေ
 အရင်ဆုံး ပြောပြမယ်။

အဲဒီမျဉ်း(၂)ကြောင်းကို "ထောင့်
 ဖြတ်" တွေလို့ ခေါ်တယ်။ ထောင့်ဖြတ်
 တစ်ကြောင်းစီမှာ ကိန်း(၄)လုံးစီပါတယ်။

အဲဒီ (၄)ကြောင်းကိုတော့
 "အတန်း" တွေလို့ ခေါ်တယ်။ တစ်
 ကြောင်းစီမှာ ကိန်း(၄)လုံးစီ ပါတယ်။

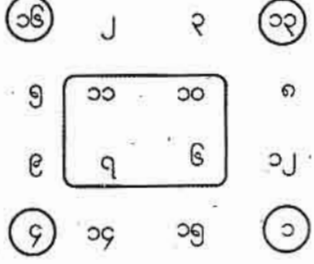

ဒီ(၄)ကြောင်းကျတော့ "အတိုင်"
 တွေလို့ ခေါ်တာပေါ့။ သူ့မှာလဲ ကိန်း
 (၄)လုံးစီပဲ ပါတယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။
 (အင်းပညာကို စိတ်ဝင်စားကြ
 သဖြင့် လေ့လာနေကြသူများထဲတွင်
 သင်္ချာအသုံးအနှုန်းများဖြင့် စိမ်းနေ
 ကြသူများ များစွာ ရှိနေနိုင်ပါသည်။
 ထိုသူများအတွက်ပါ ရည်ရွယ်ပြီး
 ယခုကဲ့သို့ စာမျက်နှာများကို
 အားမနာတမ်း အကုန်ခံပြီး ရှင်းပြရ
 ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒီမိ ပေးလိုသော
 အရာ Themeတစ်ခုကို စာဖတ်သူ
 ပရိသတ်ထံသို့ အဖိတ်အစဉ်မရှိ
 ရောက်ရှိစေလိုသော စေတနာ
 ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။)

ကဲ ဘာတွေက အံ့ဖွယ်ဖြစ်နေသလဲ
 ဆိုတော့...

- (က) ထောင့်ဖြတ်နှစ်ခု ရှိတဲ့အနက် ထောင့်ဖြတ်
 တစ်ခုရင်စီမှာ ရှိနေတဲ့ ကိန်း(၄)လုံး
 ပေါင်းလဒ်ဟာ (၃၄)စီ ရတယ်။
- (ခ) အတန်းလေးခု ရှိတဲ့အနက် အတန်းတစ်ခု
 ချင်စီမှာ ရှိနေတဲ့ ကိန်း(၄)လုံး ပေါင်းလဒ်
 ဟာ (၃၄)စီရတယ်။
- (ဂ) အတိုင်လေးခု ရှိတဲ့အနက် အတိုင်တစ်ခု
 ချင်စီမှာ ရှိနေတဲ့ ကိန်း(၄)လုံး ပေါင်းလဒ်
 ဟာလဲ (၃၄)စီပဲ ရတယ်။

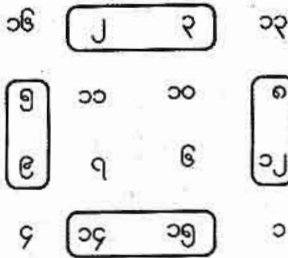
ပြီးတော့ ဒီလိုကြည့်...

- (ဃ) ထောင့်စွန်း(၄)လုံးပေါင်းရင် ၃၄
 (ပိုင်းပြထားသည်)
- (င) ဗဟို(၄)လုံးပေါင်းရင် ၃၄

(ပေါင်ခတ်ပြထားသည်)

ကျန်တဲ့ ကိန်းတွေထဲက...

- (စ) အထက်(၂)လုံးနဲ့ အောက်(၂)လုံး ပေါင်းရင် ၃၄။
- (ဆ) ဘယ်ဘက်က (၂)လုံးနဲ့ ညာဘက်က (၂)လုံး ပေါင်းရင် ၃၄။ ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်ဦး...

၁၆	၂	၃	၁၃
၅	၁၁	၁၀	၈
၉	၇	၆	၁၂
၄	၁၄	၁၅	၁

အဲဒီလိုလေးပိုင်း ပိုင်းလိုက်ရင်...

- (ဇ) တစ်ပိုင်းဆိုမှာရှိတဲ့ ကိန်း(၄)လုံး ပေါင်းလဒ်တွေဟာလဲ ၃၄။ ဒီအချက်(၈)ချက်ဟာ အဲဒီ အံ့ဖွယ်စတုရန်းရဲ့ အံ့ဖွယ်တွေပဲ။ ကိန်းလေးလုံးပေါင်းတဲ့ နေရာမှာ ယူချင်တဲ့နေရာက ယူချင်သလို ယူပြီး ပေါင်းနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ မင်း ယူလိုက်တဲ့ ကိန်းလေးလုံးဟာ စည်းကမ်းတစ်ခုနဲ့ ကိုက်ညီနေအောင် ယူနေတာ။ အဲဒါက **“အချိုးညီခြင်း”** ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းပဲ။ **အဲဒီ အချိုးညီခြင်းဆိုတာ စကြာ သဘောတရား တစ်ခုဖြစ်တယ်။** နောက်တော့ မင်းသိလာလိမ့်မယ်။

ဆရာကြီး ဒေါက်တာချစ်ဆွေက
၁၅၂ နက္ခတ္တဗေဒခြေခံပညာစာအုပ်

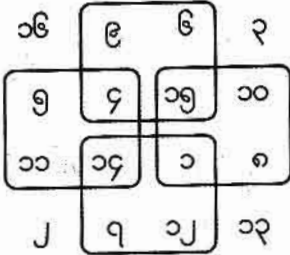
အဲဒီ အံ့ဖွယ်စတုရန်းကို ဖော်ပြပေးပြီး နောက် လအနည်းငယ် အကြာမှာ အဲဒီ အံ့ဖွယ်စတုရန်းထက် ပိုပြီး အံ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ အခု မင်းကို သင်ပေးမယ့် **“အဘယာဇာတကအင်း”** ကို ဆောင်းပါးရှင်တစ်ယောက်က ဖော်ပြခဲ့တယ်။ ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်က **“ကမ္ဘာမှာတောင် မရှိတဲ့ မြန်မာ့ အံ့ဖွယ်စတုရန်း”** တဲ့။

စကားလုံး နည်းနည်းပါးပါး လွဲချင်လွဲမယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲ။ ကဲ...အဲဒီအဘယာဇာတကအင်းကို ကြည့်ရအောင်။

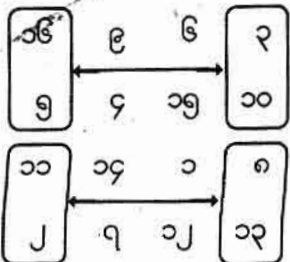
အဘယာဇာတကအင်း			
၁၆	၉	၆	၃
၅	၄	၁၅	၁၀
၁၁	၁၄	၁	၈
၂	၇	၁၂	၁၃

ဒီအင်းမှာ စောစောက အံ့ဖွယ်စတုရန်းအတိုင်းပဲ။ အင်းဆန် (၁) ကနေ (၁၆)အထိ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှိနေတဲ့ အံ့ဖွယ်တွေကျတော့ မတူတော့ဘူး။

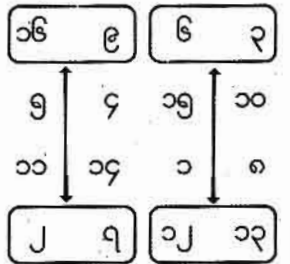
အနောက်နိုင်ငံက အံ့ဖွယ်စတုရန်းမှာ ရှိနေတဲ့ အံ့ဖွယ်တွေထက် တို့မြန်မာ **“အဘယာဇာတကအင်း”** မှာ ရှိနေတဲ့ အံ့ဖွယ်တွေက ပိုများတယ်။ သူတို့မှာ ရှိနေတဲ့ အံ့ဖွယ်(၈)ချက် စလုံး တို့မှာ ရှိနေတဲ့အပြင် သူတို့မှာ မရှိသေးတဲ့ နောက်ထပ် အံ့ဖွယ်တွေ တို့မှာ ရှိတယ်။ အံ့ဖြည့်ခြင်း အံ့ဖြည့်ရတယ်။ ကြည့်...သူတို့မှာ မရှိတဲ့ တို့မှာ သာရှိတဲ့ အံ့ဖွယ်တွေကို...

- (ဈ) ဘောင်ခတ်ပြထားတဲ့ ကိန်း(၄)လုံးတိုင်းပေါင်းရင် ၃၄။ (သူတို့မှာ ဒီလို မရဘူး ဆက်ပြီး ကြည့်ဦး...

- (ည) ဘောင်ခတ်ပြထားတဲ့ အတိုင်းမှာ ကိန်း(၄)လုံးပေါင်းရင် ၃၄။ (ဒါလဲ သူတို့မှာ မရှိဘူး ဒါပဲလားတဲ့။ ဘယ်ကမလဲ ရှိသေးတယ်။

- (ဋ) ဘောင်ခတ်ပြထားတဲ့ အတိုင်းမှာ ကိန်း(၄)လုံးပေါင်းရင် ၃၄။ (ဒါလဲ သူတို့မှာ မရှိဘူး ကဲ... ကိန်း(၄)လုံးစီ တွဲတာကို **“အချိုးညီ”** အောင်သာတဲ့ အဲဒီ (၁၀)

မျိုးအပြင် မရှိတော့ဘူး။ တွဲလိုရတဲ့ (၁၁)မျိုး စလုံးမှာလဲ ပေါင်းခြင်းရလဒ် တွေက (၃၄)ချည်းပဲ။ ဘယ်လောက် အံ့ဖွယ်ကောင်းလဲ။

အနောက်တိုင်းက Magic Square of order 4နဲ့ တို့ရဲ့ အဘယာဇာတက (၁၆)ကွက် စတုရန်းအင်းကို နှိုင်းယှဉ် ကြည့်လိုက်။ တို့ရဲ့ အင်းက နာတစ်ဖျား ကေဘူး။ နှာ(၃)ဖျားလောက် သာ တယ်။

ဒါ ကိန်းဂဏန်းအပိုင်းပဲ ရှိသေးတာ။ ဝရိတ်အပိုင်းတွေ အစီအရင်အပိုင်းတွေ မပါသေးဘူး။ သူတို့မှာလဲ ပရိတ်အပိုင်း တွေ၊ အစီအရင်အပိုင်းတွေ၊ အသုံးချ အပိုင်းတွေ ရှိတယ်ဆိုရင်တောင် တို့ကို ဘယ်လိုမှ မမီနိုင်ဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တို့တွေက ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ် သုံးပါးတို့ရဲ့ ဂုဏ်တော်စက်ဝန်းများ အောက် နိလုံပြီး ဆောင်ရွက်မှာဆို တော့... (လိုသေးလား ပြောပြဖို့။)

ဒီလောက်ဆိုရင် မင်းကို အခုသင် ပေးမယ့် အဘယာဇာတကအင်းရဲ့ အံ့ဖွယ်တွေကို တအံ့တဩ မင်း မြင် သွားလောက်စေပေါ့။ ဒါပေမယ့် မင်း စိတ်ထဲမှာ တွေးချင်တွေးနေမယ်။ ပေါင်းလဒ် (၃၄) ဖြစ်နေတာနဲ့ ဒီအင်းက ဘာများ ထူးခြားနိုင်မှာလဲလို့။

ထူးခြားတယ်။ အပြင်ပန်းအမြင်နဲ့ ကြည့်ရင် ပေါင်းလဒ်(၃၄)တွေ ဖြစ်နေတာကိုပဲ တွေ့ရမယ်။ ဒါက အကာလောက်ပဲ ရှိတယ်။ အနှစ် သာရက အဲဒီ (၃၄)မဟုတ်ဘူး။ ပေါင်းလဒ်တွေ တူနေခြင်းက အနှစ် သာရပဲ။

ကိန်း(၄)လုံးစီကို အချိုးညီအောင် တွဲတာ အားလုံး(၁၁)တွဲ ရတယ်။ ရတဲ့ အတွဲအားလုံးဟာ ပေါင်းခြင်း၌ တူနေ

ကြတယ်။ အားလုံး တူနေကြတယ်။ (လုံးဝဥသံ့ တူနေကြတယ်။) ဒါမျိုး ကို ဥသံ့ညီအချိုး ညီလိုခေါ်တယ်။

ဥသံ့ညီအချိုး ရှိနေရင် စကြာ သဘောတရား ရှိနေပြီ။

အင်းကွက်မှာ အင်းဆန်အသွားက ရထားသွားမို့ စကြာအသွား မဟုတ်ပေ မယ့် အင်းဆန်တွေရဲ့ တည်နေပုံမှာ တော့ စကြာသဘောတရား အပြည့် အဝ ရှိနေပြီ။

အဲဒီလို စကြာသဘောတရား ရှိနေ လို့လဲ...

ဒီ အဘယာဇာတကအင်းကို အင်းကွက်ပေါင်း (၇၂၀)အထိ ပါတဲ့ အင်းသိုက်တစ်ခုအဖြစ် တည်ဆောက် နိုင်တယ်။

အင်းဆန် တည်နေရာများသာ ပြောင်းသွားပြီး ဥသံ့ညီအချိုး ရှိနေတဲ့ အင်းကွက်ပေါင်း (၇၂၀)ကွက်ပေါ့။ အဝန်းအပိုင်း လည်ပတ်နေတဲ့ သဘောတရားတွေ၊ စကြာသဘော တရားတွေ အပြည့်နဲ့ပေါ့ကွာ။

အဲဒီအင်းသိုက်က အခုနေတော့ မင်းအတွက် စောနေတယ်။

မူလ အဘယာဇာတကအင်းကိုပဲ အရင်ဆုံး သင်ယူလေ့ကျင့်ထား။ ဆက် ပြီးတော့ အင်းဆန်အကြောင်းတွေ ပြောပြမယ်။

တို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ ဟိုး နစဉ် ဘဝတွေမှာ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ဘဝတွေ နဲ့ ဘဝပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ခဲ့ဖူး တယ်။ အဲဒီဘဝတွေထဲမှာ ဘေးဘယာ တစ်စုံတစ်ရာမရှိ ဘေးကင်းတဲ့ ဘဝ

တွေလဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီ ဘေးဘယာ ကင်းဝေးတဲ့ ဘဝ ဘဝတွေကို တို့က ကိန်းဂဏန်းတွေသုံးပြီး အင်းအဖြစ် ပူဇော်တာ။

ဘယ်တိရစ္ဆာန်မျိုးနွယ်မှာ ဘဝ ပေါင်း ဘယ်နှဘဝ ဘေးကင်းတယ် ဆိုတာကို ဖော်ပြတဲ့ အထောက်အထား တွေ ရှိပါတယ်လို့ ဦးတော့ ရေးထား တာလဲ မဖတ်ဖူးဘူး။ ပြောတာလဲ မကြားဖူးဘူး။ (ကျမ်းဂန် အထောက် အထားများဖြင့် ဖော်ပြ ပေးနိုင်သူ များရှိပါက အလွန် အကျိုးများပါ တယ်။) ဦးဘက်က မနှံ့စပ်တာလဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။

ဦးတို့ကတော့ တို့ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ နစဉ် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ဘဝတွေမှာ တောင် ဘေးဘယာ တစ်စုံတစ်ရာ ဘာမှ မရှိတဲ့ ဘဝတွေ ရှိကို ရှိခဲ့တယ် လို့ ယုံကြည်မှု၊ ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတွေနဲ့ အင်းကို တည်ဆောက်တယ်။

ဘယ်အမျိုးအနွယ်မှာ ဘဝ ဘယ် လောက်ရှိတယ်ဆိုတာက တို့ရဲ့အင်းမှာ ရှိနေတဲ့ ကိန်းဂဏန်းတွေကို ကိုယ်စား ပြုထားတဲ့ အမျိုးအနွယ်အမည်နဲ့ ဘဝ အရေအတွက်ပဲ။ ဆိုလိုတာက...

ဘယ်အမျိုးအနွယ်မှာ ဘဝ ဘယ် လောက် ဘေးကင်းတယ်ဆိုတာ အဓိက မထားဘူး။ တို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရား ရှင်ဟာ နစဉ် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ဘဝမှာ တောင် ဘေးကင်းတဲ့ ဘဝတွေ ရှိပါ လားဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှု၊ ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတရားတွေကိုပဲ အဓိက ထား တယ်။ အဲဒီ သဒ္ဓါတရားနဲ့ အင်းကို

www.burmeseclassic.com

တည်ဆောက်တယ်။ ရှင်းရဲ့လား...
ကဲ အင်းဆန်သွင်းဖို့ ဘယာကင်းတဲ့
ဘဝတွေကို ကြည့်ညို့ဖို့ လက်လေးကို
ကြည့်ပေတော့။

အစကြီးကြာ
ဆယ်ခြောက်ပါတည်
ဟယ်ကိဖြစ်
ခြောက်ဖြစ်ကားဆို
ကျေညိုလုံးခါ
သံသာကူးဟိတ်
ကရိုက်ငါး
လေးပါးကိန္နရီ
စာဖီဆယ်ပါး
ပျောက်ကာစစ်ဆယ်
ဆင်ဝယ်ဆယ်တစ်
ရွာဖြစ်ဆယ်လေး
ကေးသိန္နဝ(ပြင်း)
ကျွဲအငှက်
သံပြုသာညောင်း
ဥဒေါင်းနှစ်ခါ
သာလိကာသတ္တ
ဒွိဒသကြက်
ဝက်ကားဆယ်လုံး

ပေါင်းရုံးများစွာ
တစ်ရာသုံးဆယ်
ခြောက်ဖြစ်ဝယ်
အန္တရာယ်တစ်စိ
ဘေးမရှိသည့်
ပုဒ်မြတ်လောင်း
ဖြစ်တော်ပေါင်းအား
ညွတ်ပျောင်းသာယာ
ကြည်သဒ္ဓါဖြင့်
ဆယ်ဖြာလက်ဖိုး
ရှိပြီးပုလဲပါး အရှင်ဘုရား။

ဒါ တို့ဘိုးဘွားတွေ လက်ဆင့်ကမ်း
ပြီး ဘုရားရှိခိုးကြတဲ့ ဘုရားရှိခိုးလင်္ကာ
တစ်ပုဒ်ပါ။

အင်းဆန်သွင်းတဲ့ အခါကျတော့
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ နှစ်ပဲ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်
ဘဝတွေမှာတောင် အန္တရာယ် တစ်စုံ
တစ်ရာမရှိ ဘေးဘယာကင်းတဲ့ ဘဝ
တွေ ရှိနေပါလားဆိုတဲ့ ကြည့်ညို့မှု
သဒ္ဓါကို နှလုံးသွင်းပြီး အင်းဆန်တွေ
ရေးသွင်းရမယ်။

ကဲ မောင်အောင်မျိုး...
(၁၆)ကွက် စတုရန်းအင်းမှာ မြင်း

သွား မရှိတာကိုလဲ မင်း သိသွားပြီ။
မြင်းသွား မရှိတော့ ဘယ်အသွားတွေ
ရှိလဲ ဆိုတာကိုလဲ စပြီး သိလာပြီ။
ဒါ့အပြင်...

တို့ရဲ့ "အဘယာစာတကအင်း"
ဟာ အနောက်တိုင်း Magic Square of
order 4တွေထက် ဘယ်လို သာ
တယ်ဆိုတာကိုလဲ ကျွဲကျားပေါ ဆို
သလို မင်း သိသွားပြီ။ ဟုတ်တယ်နော်။
ပြောဖို့ တစ်ခုကျန်သေးတယ်။
ဒီအင်းမြတ်ကို...

ဘဏ္ဍိကတရား၊ ဘယ်တော်၊ ဘဏ္ဍ
တရား၊ ကြီးတွေ၊ နေကြီးတွေ၊ ဘာတွက်
သုံးနိုင်တယ်။ ဂရိတ်တက်က မှန်အောင်
ဘုရားတရား၊ ဘာတွက်တယ်။
ဒါ့အပြင်...

သွားတရား၊ လာတရား၊ နေတရား၊ ထိုင်တရား၊
လှူတရား၊ ဇီပွားတရား၊ ဘဝရှိတဲ့ ဘာတရား
တရား၊ မှန်သမ္မာတရား၊ တာမာန္တရား၊ ကမ်း
ဝေဖို့၊ အထောင်တင်တရားဖြစ် သုံးနိုင်တယ်။
ဒီထက်ပိုပြီး ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြု
နိုင်တယ် ဆိုတာပါ။ တော်ပြီ... နောက်
တစ်ပတ်မှ ဆက်ကြရအောင်။

ဆရာဖော(အင်းတစ်ထောင်)

စာမျက်နှာ (၁၇၈) မှ အဆက်

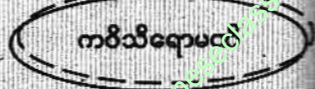
အနက်
ယော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားရှင်
သည်။ **ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော**၊ ဝိဇ္ဇာ
သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်
ငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော သမုဒ္ဓရာကို။
တိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည် အဖြစ်
ကြောင့်။ **ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော**၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူပေ၏။
သဗ္ဗညု၊ သင်္ခါရ ဝိကာရ လက္ခဏာ
နိဗ္ဗာန်ပညတ်တည်းဟူသော ဧဥယျာဓိ
တရား ငါးပါးတို့ကို ဝိင်းခြားကုန်စင်
သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်
သည်။ **ဝိဇ္ဇာတနေတော**၊ ပညာဖြင့်
ချဲ့ထွင်တတ်၏။ **ဝိဇ္ဇာစ**၊ ပညာကြောင့်
လည်း။ **မာရဝိဇ္ဇယော**၊ မာရ်ငါးပါးကို

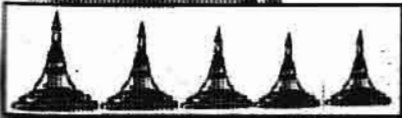
အောင်မြင်တော်မူပါပေ၏။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
ဂုဏ်ကြီးရှင် ဝိဇ္ဇာခိုရ် ဘုရင်ထွတ်ထား
မြတ်ဘုရားသည်။ **ဝိသေသာဝိဇ္ဇာ**၊
ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊
အာသဝက္ခယဉာဏ် တည်းဟူသော
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို။ **အနာဂတပစ္စုပ္ပန်**၊
အနာဂတပစ္စုပ္ပန်၌၊ ပကာသီ၊ ထင်ရှား
စွာ ပြတော်မူပါပေ၏။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္န မည်တော်မူသော။ **တော**၊
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ **နမော**၊
မြတ်နိုးသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏။
ပြီးလျှင်...
"ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော"
ဂုဏ်တော်အား ပုတီးသုံးပတ်

စိပ်ရပါမယ်။ ဤသို့ စိပ်စေလိုပါတယ်။
+ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ဖတ်
+ စရဏသမ္ပန္နော (ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ဖတ်
+ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ဖတ်
၃-ဖတ်

ထို့ပြင်...
အိမ်ထောင်သည် ဇနီးမောင်နှံများ
ချစ်သူစုံတွဲများလဲ အိမ်ထောင်သောကာ
ချစ်သောက ကင်းဝေးကြစေလိုလျှင်
ဖြင့် အတူတကွ ဆောင်ရွက် ကုသိုလ်
ယူနိုင်ကြရန် ဖြစ်ပါကြောင်းဖြင့်...

သင့်တင့်အောင် နှလုံးတွင်း အခွံ့က
ပါစေ။

စေတီငါးဆူ အောင်လံထူ

ရွှေတိဂုံ မြစင်္ဂဟ

သူ့အမည်က မကြည်ကြည်သိန်း။ အသက်(၆၀)ကျော်လာပြီ။ သွယ်သွယ် လူလူ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ နေတတ်သူ၊ စကားပြောလျှင် ဒေါသ နှိပ် မကင်းသောအသံ တစ်ခါမှ မသုံး ယဉ်ကျေးစွာ ချိုချိုသာသာ ဆက်ဆံ တတ်သည်။ လူချစ်လူခင် ပေါသည်။ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ အရွယ်ကောင်း စဉ် အခါတုန်းကတော့ မိခင်ကို လုပ်ကျွေးခဲ့သည်။ ဆေးလိပ် လိပ်ခ ဆေးလိပ်တစ်ရာလျှင် လေးဆယ့်ငါးပြား ရသည့်ခေတ်ကစ၍ လုပ်ကျွေးခဲ့သည်။ မိခင်ကို လိုလေသေးမရှိ ပြုစုခဲ့သည်။ ခင် မရှိတော့။

ယခုတော့ အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ကွမ်းယာ ရောင်းစားသည်။ ကားလမ်း ဘေး၊ ကားလမ်းနှင့် ခပ်ဝေးဝေးတွင် ကွမ်းယာဆိုင်ကလေး ဆောက်၍ F.24A. April, 2014.

ရောင်းသည်။ နေအိမ်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း ဖြစ်၍ နံနက် ထမင်းချိုင့် ထည့်လာပြီး ဆိုင်ဖွင့်ရောင်းသည်။ ညနေ ငါးနာရီ ဆိုင်ပိတ်ပြန်သည်။

မကြည်ကြည်သိန်း၏ ဘာသာရေး အလုပ်က နံနက်စောစောထ အရုဏ် ဆွမ်း သို့မဟုတ် မုန့်ဆွမ်းကို ဘုရား အား ကပ်လှူသည်။ ငါးပါးသီလယူ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်၊ ပဋ္ဌာန်းတရား တော် ဂုဏ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး တရားထိုင် သည်။

တရားထိုင်ပြီး မေတ္တာပို့ အမျှဝေ သည်။ ညဘက်တွင်လည်း ယင်းကွပ်စဉ် အတိုင်း ပြုလုပ်သည်။ မကြည်ကြည် သိန်း၏ နေ့စဉ်အလုပ်ဖြစ်သည်။

နံနက်စာစားရန် ယူဆောင်လာ သည့် ထမင်းဟင်းများကိုလည်း နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွလာသော ကိုရင်လေးတစ်ပါး ကိုလည်း အ မြစွဲလှူသည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ကိုရင်လေး သပိတ်ထဲမှာ

ဆွမ်းဟင်း အရနည်းနေလျှင် သူ့စားဖို့ နည်းနည်းချွန်ပြီး အကုန်လှူပစ်လိုက် သည်။ သူ၏ အပြောမှာ...

“ဦးလေးရယ် ကျွန်မက ထုတ်ကြော် ခိုတော့ ထမင်းဆာလာရင် ဘယ်အချိန်ဆို တစ်ခုစားလို့ရတယ်။ ကိုရင်လေးက မွန်းတည့်သွားရင် စားလို့မရတော့ဘူးလေ။ ကိုယ်ချင်းစာပဲတယ်။ ကိုရင်လေး မဝမှာစိုး လို့ ပိုလှူလိုက်တာပါ” ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သူ၏ စေတနာကို လေးစားသွားသလို သူ၏ မေတ္တာတရား နှင့် ကျင့်စဉ်များကို အသိအမှတ်ပြု လိုက်ပြီး ဘဝတွင် ပိုပြီး အကျိုးထူးမည့် ကျင့်စဉ်နည်းကိုလည်း မျှဝေပေးလို သဖြင့်...

‘မကြည်ကြည်သိန်း ဦးခေါင်းထက်မှာ စေတီ ငါးဆူ တည်နည်းသိလား’

‘မသိဘူး ဦးလေးရယ် ဘယ်လို စေတီငါးဆူ တည်နည်းလဲ ပြောပါဦး’

‘ဘယ်အချိန် ဘယ်ခါမဆို ဘုရား တရား သံဃာကို ဦးချရင် မိဘနဲ့ ဆရာသမားများပါ ထည့်ပြီး ငါ့ကြိမ်ဦးချရမယ်။ ဒါ့ကို မပေးနဲ့ ငါ့ကြိမ်ပု ပြည့်စုံတယ်။ ဦးလေးကို ရှုကွန်း စင်တောင်ဆရာတော်ကြီး ခိုင်းတဲ့နည်းပဲ’

ပြီးတော့ အဲဒီ ဘုရား တရား သံဃာ မိဘ ဆရာသမားတို့ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို စိတ်ထဲက စေတီအဖြစ် ငါးဆူ စုစည်းပြီး ဦးခေါင်းထက်မှာ ဘုရား တရား သံဃာ မိဘ ဆရာ ဆိုပြီး စေတီငါးဆူကို အစဉ် အလိုက် တည်ထားရမယ်။

စိတ်ထဲက အာရုံနဲ့ ပုန်းပြီး နေ့စဉ် ကြည့်ဖန် ပျားရင် ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ဂုဏ်တော်စေတီတွေ ငါးဆူတန်ဆတာ ရေးရေး ပြင်လာလိမ့်မယ် အဖြေရောင်ကြိုက်ရင် အဖြေပေါ့၊ ရွှေရောင် ကြိုက်ရင် ရွှေရောင်ပေါ့။

လှေကုန်ဖန်ပျားရင် အာရုံပြုလိုက်တာပဲ ပေါ်လာတာပဲ။ အဲဒီအချိန် ဦးခေါင်းထက်

နဂါးရွာရောင်ခြည်... ၁၁၅

မယ်၊ မပြတ် အာရုံပြုပါ။ ကောင်းကျိုးတွေ
ပေးပါလိမ့်မယ်။ ကောင်းကျိုးပေးသူတွေလဲ
များပြီ။ ဝါလဲ ကိုယ်တွေပဲ'

ကျွန်တော်က သဘောပေါက်အောင်
ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

'ဦးလေး စိတ်ချ ကျွန်မ အခုချိန်က
စပြီး ဦးခေါင်းထက်မှာ စေတီငါးဆူ
တည်ပါမယ်။ ကတိပေးပါတယ်။
ယုံကြည်စွာ ဂုဏ်တော်စေတီငါးဆူ
ကိုးကွယ်ပါမယ်'

* * *

ဒီလိုနှင့် လပေါင်း အတော်ကြာသွား
ပါသည်။ မကြည်ကြည်သိန်းနှင့်
တွေ့သည့်အခါလည်း သူ ဈေးအရောင်း
အဝယ်ကောင်းကြောင်း၊ လာဘ်လာဘ
ကောင်းကြောင်း ပြောပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မကြည်ကြည်သိန်း
ညနေ ငါးနာရီမှ ပြန်နေကျ ဖြစ်သော်
လည်း ညနေ သုံးနာရီခန့်တွင် ဆိုင်ပိတ်
လိုက်ပါသည်။ ဘေးမှ လူများက...

'ဟဲ့ မကြည်ကြည်သိန်း ဘာလို့
အစောကြီး ဆိုင်ပိတ်ပြန်တာလဲ'

ဟု မေးသည့်အခါ မကြည်ကြည်
သိန်းက...

'ဒီနေ့ စောစော ပြန်ချင်စိတ် ပေါ်လာ
လို့ ပြန်တာပါ။ ဒီအပြင် အကြောင်း
တော့ ဘာမှ မရှိပါဘူး'

ဟု ပြန်ဖြေပြီး ထမင်းချိုင့်ဆွဲ၍
ပြန်သွားပါသည်။

ဒီအချိန်တွင် ရန်ကုန်-ပြည်လမ်း
အတိုင်း ထော်လာဂျီတစ်စီး အရှေ့မှ
အနောက်သို့ ခပ်ပြင်းပြင်းကလေး
မောင်းလာပါသည်။ ထော်လာဂျီက
အရှိန်များလာသဖြင့် မည်သို့ဖြစ်သွား
လိုက်သည်မသိ။ လမ်းဘေးသို့ဆွဲချ
သွားပြီး အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် မကြည်
ကြည်သိန်း ကွမ်းယာဆိုင်ကို တိုက်ပစ်
လိုက်ပါသည်။

ခရစ် ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်

ပြင်းထန်သော အရှိန်ကြောင့်
ကွမ်းယာဆိုင်မှာ တော်တော်ဝေးဝေးသို့
လွင့်သွားပြီး ကျိုးပဲ့ကုန်ပါသည်။ ဘေးမှ
လူများက ဆိုင်ထဲတွင် မကြည်ကြည်
သိန်း ရှိသည်ထင်၍ ဝိုင်းအုံလာကြ
သည်။

သို့သော် မကြည်ကြည်သိန်းက
ဆိုင်ထဲမှာ မရှိပေ။ အိမ်ပြန်ခမ်းပေါ်
ရောက်နေပေပြီ။ အကယ်၍သာ
ကွမ်းယာဆိုင်ပေါ်တွင် မကြည်ကြည်
သိန်းရှိလျှင် အသက်နှင့် ခန္ဓာ အိုးစား
ကွဲပြီး မရှုမလှ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
မြင်မကောင်းအောင် ကျိုးကြေကုန်မည်
ဖြစ်ပါသည်။

ဒါတင် မကသေး။ ထော်လာဂျီ
မောင်းသူလည်း ထောင်ကျဦးမည်။
ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများလည်း စိတ်
ဆင်းရဲဦးမည်။ ယခုတော့ ဒါတွေ
အားလုံး လွတ်ကင်းသွားသည်။
မကြည်ကြည်သိန်း၏ ကျင့်စဉ်များက
အဖြစ်ဆိုးကြီးများ မဖြစ်ပွားရအောင်
ကယ်တင်ပေးလိုက်သည်။

ထော်လာဂျီ မောင်းသူကလည်း
သူ့မှားကြောင်း၊ သူ့ကြောင့် ဖြစ်ရသည့်
အတွက် အလွန် စိတ်မကောင်း
ကြောင်း၊ ကုန်ကျစရိတ်များအားလုံး
တာဝန်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပြောပြ
ပါသည်။

ဒီအဖြစ်အပျက်ကို မကြည်ကြည်
သိန်းက ကျွန်တော့်အား ပြောပြသည်
မှာ...

'ဦးလေးပြန်လို့ရ... ကျွန်မကတော့
အလွန်အမင်းကို ယုံကြည်သွားပြီ ဒီနေ့ကစ

ပြီး ဘာသာရေး သာသနာရေးတွေလဲ
တိုးလုပ်မယ်။ စိတ်ထားကိုလဲ အပြောင်း
ဖြူဖြူထားမယ်။

အနန္တဝိသိန္နိဂုဏ်တော်တွေကိုလဲ ဦးခေါင်း
ထက်မှာ အမြဲစေတီတည်ပြီး ကိုးကွယ်သွား
မယ်။ သေတဲ့အထိ ပြုလုပ်သွားပါမယ်။
ကျွန်မ ကတိပေးပါတယ်'

ဟု ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောဆို
ကတိပြုလိုက်ပါသည်။

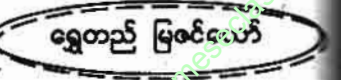
**ဦးခေါင်းထက် စေတီတည်ရင်း
ပြောဆိုရန်...**

'တပည့်တော် ဦးခေါင်းထက်တွင် ဘုရား
ဂုဏ်တော်များကို စေတီအဖြစ် တည်ထား
ပြီး အမြဲကိုးကွယ်ပါ။ တပည့်တော်၏
ဦးခေါင်းထက်တွင် တရားဂုဏ်တော်များကို
စေတီအဖြစ် တည်ထားပြီး အမြဲကိုးကွယ်
ပါ။

တပည့်တော်၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် သံဃာ
ဂုဏ်တော်များကို စေတီအဖြစ် တည်ထားပြီး
အမြဲကိုးကွယ်ပါ။ တပည့်တော်၏ ဦးခေါင်း
ထက်တွင် ဝိညာဂုဏ်တော်များကို စေတီ
အဖြစ် တည်ထားပြီး အမြဲကိုးကွယ်ပါ။
တပည့်တော်၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် ဆရာ
ဂုဏ်တော်များကို စေတီအဖြစ် တည်ထားပြီး
အမြဲ ကိုးကွယ်ပါ။'

**အနန္တဝိသိန္နိ ဦးခေါင်းထက်ပြီး
ကိုးကွယ်စေတီ ဂုဏ်တော်တည်က
မေတ္တာအရ ကင်းလွတ်ပြန်၍
မြန်စွာ လာဘ်အိမ်ထောင်
မကျောစေရန် မှတ်ကြား။**

[အဖြစ်မှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။]

၁၃၇၆ ခုနှစ်

ပက္ခိယပေနှင့် ပက္ခိယ

ကျွန်းကြွေ (ကျိုက်လတ်)

မဟာဘုတ်ဗေဒင်ပညာတွင် ပက္ခိယအယူအဆ ရှိပါသည်။ အထွန်းနှင့်ပုတီး သိုက်နှင့်ရာဇ၊ အဓိပတိနှင့်မရဏ၊ ဘင်နှင့်ဘင်ဟူ၍ ပက္ခိယအတွဲ (၄)တွဲ ရှိပါသည်။ ပုတီးမှ အထွန်းသို့ တက်သော အတွဲသည် အကောင်းပက္ခိယ ဖြစ်ပြီး အထွန်းမှ ပုတီးသို့ဆင်းသော အတွဲသည် အဆိုးပက္ခိယ ဖြစ်ပါသည်။

မရဏမှ အဓိပတိသို့ တက်သော အတွဲသည် အကောင်းပက္ခိယဖြစ်ပြီး အဓိပတိမှ မရဏသို့ ဆင်းသော အတွဲသည် အဆိုးပက္ခိယ ဖြစ်ပါသည်။ သိုက်မှ ရာဇသို့ သွားသောအတွဲ သည် အကောင်းပက္ခိယဖြစ်ပြီး ရာဇမှ သိုက်သို့ သွားသော အတွဲသည် အဆိုးပက္ခိယ ဖြစ်ပါသည်။

ဘင်နှင့်ဘင်အတွဲသည် အဆိုးပက္ခိယ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကောင်းပက္ခိယ (၃)တွဲနှင့် အဆိုးပက္ခိယ (၄)တွဲဟူ၍ အတွဲ (၇)တွဲ ဖြစ်သွားပါသည်။

***[ဇယား-၁]

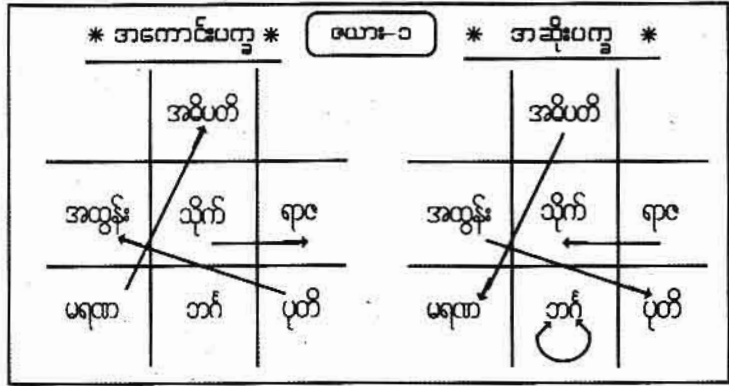
(၇)ရက်သားသမီး အားလုံးတို့သည် မြန်မာနှစ် တစ်နှစ်တွင် ပက္ခိယတစ်လုံး လုံးနှင့် မိမိနေတတ်ပါသည်။ အကောင်းပက္ခိယခြင်းနှင့် အဆိုးပက္ခိယခြင်းဟူ၍သာ ကွာခြားကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလာမည့် ၁၃၇၆ ခုနှစ် သည် (၄)ကြွင်းသော မဟာဘုတ် နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

***[ဇယား-၂]

(၁)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား (မြန်မာနှစ် ၁၃၁၀၊ ၁၃၁၇၊ ၁၃၂၄၊ ၁၃၃၁၊ ၁၃၃၈၊ ၁၃၄၅၊ ၁၃၅၂၊ ၁၃၅၉၊ ၁၃၆၆၊ ၁၃၇၃ ခုနှစ်မှစ၍) အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်းမဟာဘုတ် နှစ်တွင် သောကြာ အဆိုးပက္ခိယ မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခရီးသွားလာရာတွင် အခက်အခဲ တွေ့ရတတ်သည်။ ဇနီး

ဇယား-၂			ဇယား-၂				
၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်				
	၅			၁			
၀	၃	၆	၃	၆	၂	သိုက်	ရာဇ
၄	၁	၂	၀	၄	၅		

နှင့် မကြာခဏ စကားများပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တတ်သည်။ ဆွေမျိုးများနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ အသံထွက်ပစ္စည်းများ မကြာခဏ ပျက်မည်။ သွေးမသန့်သည်ရောဂါ၊ မီးယပ်ရောဂါ၊ သွေးအားနှင့်ဆိုင်သော ဝေဒနာ၊ သွေး၊ သွေးဖုံးတွင် ဝေဒနာ ပေါ်တတ်သည်။ သောကြာသားသမီး

နက္ခိယရောင်ခြည်ပစ္စည်း

များ ဖြစ်ပါက ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်။

ယတြာ

သောကြာနေ့ နံနက်(၈)နာရီမှ (၁၀)နာရီအတွင်း သိပ်တွင် တံပြက်စည်းလှည်း၊ သန့်ရှင်းရေး ဆောက်ရွက်ခြင်း မကြာမကြာ ပြုလုပ်ပေးပါ။

* * *

** * [ဇယား-၃]

၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၃	
	၆			၁			
၁	၄	၀	၃	၆	၂	အတွင်း	*
၅	၂	၃	၀	၄	၅		ပုတ်

(၂)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား

(မြန်မာနှစ် ၁၃၀၄၊ ၁၃၁၁၊ ၁၃၁၈၊ ၁၃၂၅၊ ၁၃၃၂၊ ၁၃၃၉၊ ၁၃၄၆၊ ၁၃၅၃၊ ၁၃၆၀၊ ၁၃၆၇၊ ၁၃၇၄ ခုနှစ်မွေး) အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် အင်္ဂါ အကောင်းပကွ မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူအများ၏ ဝေဖန်ပြစ်တင်ခံနေရာမှ နောက်ဆုံး ချီးကျူးခြင်း ခံရမည်။ အပြိုင်အဆိုင်၊ အစွပ်အစွဲခံရခြင်းမှ ကျော်လွှားအနိုင်ရမည်။ အောက်လက်ဝယ်သားကောင်း ရမည်။ ခင်ပွန်းသည် မထင်မှတ်ဘဲ အဆင်ပြေမည်။ စိတ်ညစ်စရာတွေ ကြားမှ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံမည်။ စိတ်ထဲမှာ အလိုလိုနေရင်း ပျော်နေတတ်သည်။

သူတစ်ပါးကို ဝေဖန်ပြစ်တင်တတ်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွပြီး အများလုပ်မိတတ်ခြင်း၊ ထင်ရာ ဇွတ်လုပ်တတ်ခြင်းတို့ကို သတိထား ရှောင်ကြဉ်

၁၈၈ နက္ခတ္တဗေဒကျမ်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပါ။ အင်္ဂါသားသမီးများ ဆိုးနေသည့် ကြားမှ စိတ်ချမ်းသာစရာ၊ ပျော်ရွှင်စရာများ ကြုံမည်။

ယတြာ

အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၆)နာရီမှ (၈)နာရီအတွင်း တွင် ဘုရားရှင်ကို ဆီးယို(၃)ပန်းကန် ကပ်လှူပါ။ "စ ၀ ၀ ၀ စလေးလုံး" ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

* * *

** * [ဇယား-၄]

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၄	
	၀			၁			
၂	၅	၁	၃	၆	၂	အပိုပုတ်	
၆	၃	၄	၀	၄	၅	မရက်	

(၃)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား

(မြန်မာနှစ် ၁၃၀၅၊ ၁၃၁၂၊ ၁၃၁၉၊ ၁၃၂၆၊ ၁၃၃၃၊ ၁၃၄၀၊ ၁၃၄၇၊ ၁၃၅၄၊ ၁၃၆၁၊ ၁၃၆၈၊ ၁၃၇၅ ခုနှစ်မွေး) အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် စနေအဆိုး ပကွ

မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် မီးလောင်ခံခြင်း၊ အပူလောင်၊ ဓာတ်လိုက်တတ်ခြင်း၊ နတ်တိုက်ခံရခြင်း၊ အမျိုးသမီးများ ကိုယ်ဝန်ထိခိုက်တတ်ခြင်း၊ အမှုဖြစ်တတ်ခြင်း၊ ဖြစ်လျှင် ရှုံးတတ်ခြင်း၊ ထောင်ကျတတ်ခြင်း၊ ပြဿနာများစွာနှင့် အပူသောကများစွာ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ စနေသားသမီးများ ပို၍ ဆိုးတတ်ပါသည်။

** * [ဇယား-၅]

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၅	
	၁			၁			
၃	၆	၂	၃	၆	၂		
၀	၄	၅	၀	၄	၅	ဘက်	

(၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား

စနေနေ့ ညနေ(၄)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း တွင် ဆင်းနွမ်းပါးသူ ဒုက္ခတတ်အား နွှေးထမ်းလျက်တို့ကို လှူဒါန်းပါ။

စနေနေ့ ညနေ(၄)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း တွင် ဆင်းနွမ်းပါးသူ ဒုက္ခတတ်အား နွှေးထမ်းလျက်တို့ကို လှူဒါန်းပါ။

** * [ဇယား-၅]

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၅	
	၁			၁			
၃	၆	၂	၃	၆	၂		
၀	၄	၅	၀	၄	၅	ဘက်	

(၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမားများ (မြန်မာနှစ် ၁၃၀၆၊ ၁၃၁၃၊ ၁၃၂၀၊ ၁၃၂၇၊ ၁၃၃၄၊ ၁၃၄၁၊ ၁၃၄၈၊ ၁၃၅၅၊ ၁၃၆၂၊ ၁၃၆၉၊ ၁၃၇၆ ခုနှစ်မွေး)အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးအဆိုး ပကတိ မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် သားသမီး၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ ကျန်းမာရေးညံ့တတ်၊ မိမိနှင့်အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်၊ လူငယ်များ ဒုက္ခပေးတတ်၊ ရွှေထွက်တတ်၊ လူပြုစားခံရတတ်၊ ရိုးရာပျက်တတ်သည်။ ဝမ်းဗိုက်ဒုက္ခပေးတတ်၊ ရောဂါအကြီးအကျယ်ဖြစ်တတ်၊ ဝက်ရူးပြန်တတ်၊ ရေနစ်တတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ လုပ်သမျှ အဆင်မပြေ၊ ကျန်းမာရေးညံ့တတ် အခက်အခဲများ တွေ့ရတတ်၊ အရက်သမား စိတ်ရောဂါသည်များ၏ စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း ခံရတတ်သည်။

ယဉ္ဇာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖွန်းလွဲ (၂)နာရီမှ (၄)နာရီအတွင်းတွင် နွမ်းပါးသူကလေးသူငယ်များ အား လိမ္မော်သီး ရှောက်ချိုသီးတို့ကို ယောက်လှူဒါန်းပါ။

* * *
* * * [ဇယား-၆]

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၆
	၂			၁		အိမ်ပတ်
၄	၀	၃	၃	၆	၂	မရတ
၁	၅	၆	၀	၄	၅	

(၅)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား (မြန်မာနှစ် ၁၃၀၇၊ ၁၃၁၄၊ ၁၃၂၁၊

၁၃၂၈၊ ၁၃၃၅၊ ၁၃၄၂၊ ၁၃၄၉၊ ၁၃၅၆၊ ၁၃၆၃၊ ၁၃၇၀ ခုနှစ်မွေး) အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် တနင်္ဂနွေ အကောင်းပကတိ မိပါသည်။

* * * [ဇယား-၇]

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၇
	၃			၁		အထွန်း
၅	၁	၄	၃	၆	၂	
၂	၆	၀	၀	၄	၅	ပုတ်

ထို့ကြောင့် အခက်အခဲ ဧည့်နေသော အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေလာမည်။ ဖခင် ကျန်းမာရေး ကောင်းလာမည်။

အထက်လူကြီးတို့၏ ငြိငြင်မှု ခံရပြီး ရာထူးတိုးခြင်း နေရာကောင်းခြင်း ကြုံမည်။ အင်းပညာကို စိတ်ဝင်စားတတ်သည်။ အစွမ်းထက်သော အင်းများ ဝင်လာတတ်သည်။

အိမ်ပြင် အိမ်ဆောက် လုပ်လာနိုင်မည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အလုပ်တွင် စိတ်ဝင်စားသည့် ကြားမှ အဆင်ပြေနေမည်။ ထွက်မည့်အလုပ် မထွက်ဖြစ်ဘဲ ဆက်လုပ်ရတတ်သည်။

ယဉ္ဇာ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၁၀)နာရီမှ (၁၂)နာရီ

အားလုံးကြ် အိမ်ပြု။ "အဂ္ဂိတုဒ္ဒိ" အစဉ်ကို ထား၍ နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

* * *
* * * [ဇယား-၇]

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၇
	၃			၁		အထွန်း
၅	၁	၄	၃	၆	၂	
၂	၆	၀	၀	၄	၅	ပုတ်

(၆)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား (မြန်မာနှစ် ၁၃၀၈၊ ၁၃၁၅၊ ၁၃၂၂၊ ၁၃၂၉၊ ၁၃၃၆၊ ၁၃၄၃၊ ၁၃၅၀၊ ၁၃၅၇၊ ၁၃၆၄၊ ၁၃၇၁ ခုနှစ်မွေး) အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် ကြာသပတေး အဆိုးပကတိ မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အတွေးအခေါ်များ လွဲချော်တတ်သည်။ မိတ်ဆွေတို့ အတွက် စိုးရိမ်ရတတ်သည်။ ပညာရေး မကောင်း ပညာဖြင့် အတိုက်ခံရတတ်သည်။ ဆရာတု ဆရာယောင်၊ ဘိုးတော်တု ဘိုးတော်ယောင်နှင့် တွေ့ရတတ်သည်။

မြေ၊ အမွေကိစ္စ ပြဿနာတက်တတ်သည်။ မိန်းမကိစ္စ အရက်တက္ခဖြစ်တတ်သည်။ ကြာသပတေးသား သမီးများ ဘာလုပ်လုပ် မပြတ်သားဘဲ တွေ့ဝေနေတတ်သည်။ အယူအဆ မှား၍ လုပ်သမျှ လွဲမှားတတ်သည်။ ဘာမှ မလုပ်ချင် မကိုင်ချင် ဖြစ်နေတတ်သည်။

ယဉ္ဇာ ကြာသပတေးနေ့ ဖွန်းတည့် (၁၂)နာရီမှ (၂)နာရီအတွင်းတွင် သုစိန်ကလေးများ

† ဖျာဖြူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၉

အား ပြေ(သို့မဟုတ်) ညန်သီးများ ကျွေး
ပေးပါ။

* * *

* * * [ဇယား-၆]

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်			၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်			ဇယား-၆	
	၄			၁			
၆	၂	၅	၃	၆	၂	သိုက်	ရာဇ
၃	၀	၁	၀	၄	၅		

(၀)ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား
(မြန်မာနှစ် ၁၃၀၂၊ ၁၃၀၉၊ ၁၃၁၆၊
၁၃၂၃၊ ၁၃၃၀၊ ၁၃၃၇၊ ၁၃၄၄၊
၁၃၅၁၊ ၁၃၅၈၊ ၁၃၆၅၊ ၁၃၇၂ ခုနှစ်
မွေး) အားလုံးတို့သည် (၄)ကြွင်း
မဟာဘုတ်နှစ်တွင် တနင်္လာ
အကောင်း ပကတိဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ညီနေသော
မိခင် ပြန်ကောင်းလာမည်။ အလှူ။

မင်္ဂလာကိစ္စများ အခက်အခဲ တွေ့ကြုံ
ပြီးမှ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။
တွေ့ကြုံနေရသည့် ငွေကြေးအခက်
အခဲများ ပြေလည်လာမည်။

အချစ်ရေး အစဉ်း အခက်အခဲများ
တွေ့ရပြီးနောက်ပိုင်း ပြေလည်သွား
မည်။ တနင်္လာသားသမီးများ ငွေအခက်
အခဲကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်ပြီး သူ့
နည်းနှင့်သူ အဆင်ပြေသွားမည်။ ချစ်သူ
နှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ပြီးမှ နောက်ပိုင်း
ပြေလည်သွားမည်။

ယတြာ
တနင်္လာနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီမှ (၁၂)နာရီ

အတွင်းတွင် ကိုရင်ကို ကိတ်ဖုန်း (၂)ခု ကပ်
လှူပါ။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုပါးကို နေ့စဉ်
သက်စေ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ယတြာများကို တစ်လလျှင် (၁)
ကြိမ်ခန့် လစဉ် ဆောင်ရွက်သွားရမည်
မည်။ ပကတိ ယတြာများကို ဆောင်ရွက်
ခြင်းဖြင့် အဆိုးပက္ခသမားများအနေဖြင့်
အဆိုးများ လျော့နည်းပျောက်ကွယ်စေ
ကာ အကောင်းပက္ခ သမားများအနေ
ဖြင့် ကောင်းကျိုးများကို အတိုက်အခံ
အနှောင့်အယှက် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် ရရှိ
ခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

(စကားချစ်) ။ အကောင်းပက္ခ
သမားများသည် ကောင်းကျိုးများကို
ရရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း ပကတိ
သဘော သဘာဝအရ အတိုက်အခံ
အနှောင့်အယှက် ရန်များနှင့် မကင်း
တတ်ပါ။)

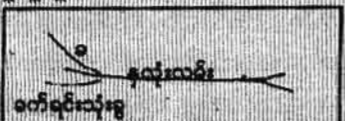
၁၀၀၀၀ လှူကြပါစေ။

အောင်နန္ဒစံ(ကျိုက်လတ်)

စာမျက်နှာ (၁၉၁)မှ အဆက်

လက္ခဏာဝေဟနိ အစခြေများ
၁။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်
နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နှလုံး
လမ်းကြောင်း အဖျားမှာ ခက်ရင်းသုံးခု
သဏ္ဍာန် လှပထင်ရှားနေခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။ "ခ" အက္ခရာ

* * *

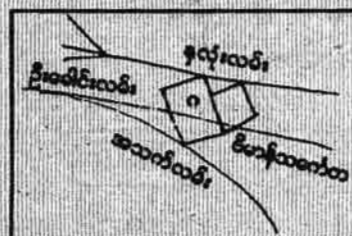

၂။ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ ခြေခြေယာဉ်
ကားတွေ ပြည်စုံနိုင်ခြင်း ဖြစ်
သည်။
အသက်လမ်းကြောင်းမှ ထောင်
တက်သော ဘိုးတက်မှုလမ်းနှင့် နှလုံး

၁၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လမ်း၊ ဦးခေါင်းလမ်းတို့မှ လမ်းခွဲများ
ပေါင်းစပ်ကာ ဗိမာန်သင်္ကေတ ထင်ရှား
နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ဂ"
အက္ခရာ

* * *

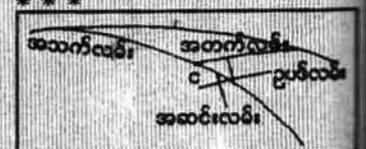

၃။ သွေးထွက်သံယို ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်း
ခြင်း မရှိပါ။

အသက်လမ်းကြောင်းကို ထိဖြတ်
နေသော ဥပဒ်လမ်းက အသက်လမ်း
၏ အတက်၊ အဆင်းလမ်းတို့နှင့် ထိ

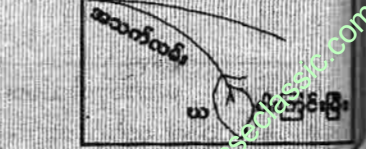
တွေ့နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "င"
အက္ခရာ

* * *

၄။ ခြေကြီးပြကြီးမှာ အခြေချ
နေထိုင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်
လမ်းကြောင်းအောက်ခြေမှာ ငါးကြင်း
ပြီးသင်္ကေတ ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။ "စ" အက္ခရာ

* * *

စာမျက်နှာ (၁၉၂) သို့

သရုပ်ဖော်ခြင်း
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

လက္ခဏာဗေဒ

အဖြေညှိကြစို့

ဥ

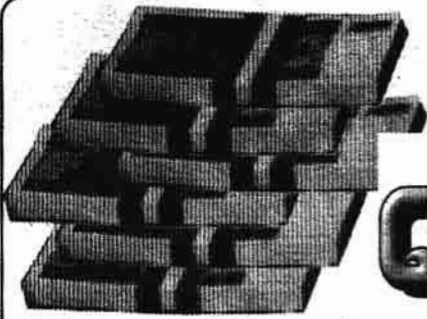
ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံ ဝိုင်ရှင်မှာ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက္ခဏာပညာရှင်ထောင့်မှ သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲနိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ။
- ၂။ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ ခြံပြေယာဉ်ကားတွေ ပြည့်စုံနိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ။
- ၃။ သွေးထွက်သံယို ထိခိုက်အင်္ဂါရာ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်ကင်းရှင်းခြင်း ရှိ/မရှိ။
- ၄။ ပြိုင်ပွဲပြိုင်ပွဲမှာ အခြေချ နေထိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ။
- ၅။ အလုပ်အကိုင်မှာ ဩဇာအာဏာရှိသော ပမ်းစိုးရာစာ ဖြစ်နိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်း ပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက် လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာ ပဟေဠိအဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးပါရန် အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၉၀)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်
ဧပြီလအတွက်

ရွှေကြေး

လာဘ်လာဘ

ဧပြီလ အတာသကြိမ်ကာလတွင် အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာ လှူနိုင်တန်းနိုင်စေရန် ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတား ကင်းရှင်းစွာ ဝင်ရောက်စေရေးအတွက် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

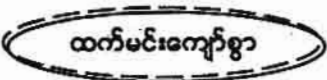
ရွှင်လန်းစေဖို့

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	ကူညီမည့်ပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်နေ့
ကြွက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ခွား ကျား	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ယုန်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး မြွေ	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ပြင်း	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဆိတ်၊ ဖျောက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ကြက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
မွှေး ဝက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

ဥပမာ။ မွေးပုံရိပ်နှစ်တွင် မွေးဖွားသူသည် နိမိတ် ပညတ် ကောင်းမွန်သည့် အောင်သပြေ၊ ကံ့ကော်၊ ဩဇာ၊ စံပယ် တစ်မျိုးမျိုး၏ ဖန်းပွင့် သို့မဟုတ် အညွန့်အခက်(၄)ခုကို လူအများ ကိုးကွယ်ပူဇော်သည့် ဘုရားစေတီ တစ်ဆူသို့ ကြာသပတေးနေ့တွင် သွားရောက်ကာ အရှေ့တောင်ထောင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူလျက် ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းဝေဆာ

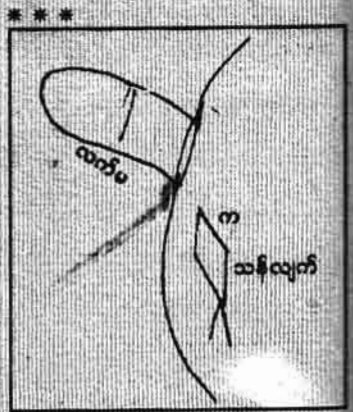
စေကြောင်း ဆုတောင်းရန်ဖြစ်သည်။ စက္ကူ၊ ပလတ်စတစ်တို့ဖြင့် ဖန်တီး ပြုလုပ်သော ပန်းအတုကို မသုံးပါနှင့်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးတစ်ဦးကို အဖော် ခေါ်သွားခြင်းဖြင့် ပိုမို ထူးခြားနိုင်ပါသည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

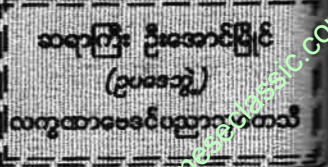
စာမျက်နှာ (၁၉၀)မှ အဆက်

၅။ အလုပ်အကိုင်မှာ ဩဇာ အာသာရှိသော မင်းရိုးရာစာ ဖြစ်နိုင်ခြင်း ရှိမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်မ ရင်းတွင် သန်လျက်သင်္ကေတ ရှိခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သည်။ "က" အက္ခရာ

မှတ်ချက်
ယင်းလက္ခဏာရှင်မှာ ယခုအချိန်ထိ ဆိပ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲနေသည်။ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ ခြံမြေယာဉ်ကား၊ ပိုင်ဆိုင်သည်။ စစ်မြေပြင်တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ၍ လက်ချောင်းတစ်ချောင်း၊ ဖြတ်သွားသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် အခြေချနေထိုင်လျက်ရှိသည်။ စစ်ဘက်မှာ ရေး၊ နယ်ဘက်မှာပါ အရာရှိအဆင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ ယခု အငြိမ်းစားယူထားပြီ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ကျွန်တော်သည် ခန္တီလုံပုတီးစိပ်စဉ် က ဖြစ်ပါသည်။ ခန္တီလုံပုတီးစိပ်နည်း နှင့်ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ခန္တီလုံပုတီးစိပ်နည်းနှင့် ထူးဆန်းသည့် အိပ်မက်များနှင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (ပါရမီ) မဂ္ဂဇင်းမှာပဲ ခန္တီလုံပုတီးစိပ်နည်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း လေ့လာခြင်းတို့ ရေး သားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ပုတီးစိပ်နည်းအရ စေတီ(၁၀၈)ဆူ တည်ပြီးသည့်အခါ ထူးဆန်းသော အိပ်မက်များ၊ ထွက်ရစ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် များနှင့် တွေ့ရခြင်း၊ အပြင်၌ တွေ့ရ ခြင်း၊ အိပ်မက်၌ တွေ့ရခြင်း စသဖြင့် ရေးသားဖော်ပြထားပါသည် ဆိုသည့် အတိုင်းလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် (၁၀၈)ဆူကျော် သည့်အခါ ကျွန်တော်သည် အတော် ကလေး နေမကောင်းဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ် မိမိ ဆန်းစစ်သည့်အခါတွင် လည်း အညံ့ပိုင်းများ ကြုံနေသော ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

မကျန်းမာသော်လည်း ခန္တီစေတီ ပုတီးစိပ်နည်းကို ဆက်စိပ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ည၌တွင် ကျွန်တော်နေသော ရပ်ကွက်မှ သေဆုံးပြီးသော အမျိုးသား နှစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို မြင်မက် ပါသည်။

ပထမတစ်ဦးမှာ စာရေးသူ ကျွန်တော် အိမ်မရောင်းမီက အိမ်ချင်း တပ်လျက်အိမ်က ဖြစ်သည်။ သူက အသက်ကြီးပြီး သူ့မိန်းမက လွန်စွာ ငယ်သူဖြစ်သည်။ ပါတီကလောင်စည်း များနှင့် ရပ်ရွာ၏ သာရေးနာရေးတို့တွင် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယတစ်ဦးမှာ ကျွန်တော်၏ အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေးအတွက်

ဆန်းဖေဒင်၏ ယတြာတစ်ထွက်

ဗလတောင့်တောင့် အရပ်(၆)ပေကျော် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဖြစ်သည်။ ပထမလူက အရင်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဒုတိယလူကမူ (၃)နှစ်ခန့်လွန်မှ ကွယ်လွန်သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးကမူ အဆိုပါ အမျိုးသားနှစ်ဦးထက် အရင်ဦးစွာ ကွယ်လွန်သူဖြစ်သည်။ အမျိုးသား နှစ်ဦးမှာ ရပ်ရွာ၏ သာမူနာမှု ကိစ္စရပ် များတွင် ရွက်ဆောင်သူဖြစ်ရာ ငွေကြေး လိုက်ကောက်ရသူများလည်း ဖြစ် သည်။

အိမ်မက်ထဲတွင် စာရေးသူ ကျွန်တော် ၏ နေအိမ်ရှေ့တွင် (၃)ဦးစလုံး ရောက် လာပါသည်။ သူတို့(၃)ဦးစလုံး သေဆုံး သွားမှန်း စိတ်ထဲမှ သိသော်လည်း မသေသေးဟု ထင်နေပါသည်။

သူတို့(၃)ဦးစလုံး ငွေကောက်လာ လေသလား၊ မည်သည့်အကြောင်း ကြောင့် လာလေသလား ကျွန်တော်

မသိ။ ကျွန်တော်သည် အိမ်ဝင်းအပြင် ဘက်ထွက်ပြီး ငွေ(၂၅)ကျပ် အလှူငွေ ထည့်လိုက်ပါသည်။ ငွေထည့်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ကျွန်တော် ပြန်ဝင်လာခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်တော် ငွေထည့်လိုက်ပြီး သူတို့ (၃)ဦးစလုံး လှည့်ပြန်သွားပါသည်။ နောက် ဘယ်သောအခါမျှ သူတို့(၃) ဦးကို ထပ်မံ၍ အိပ်မက် မမက်တော့ ပါ။

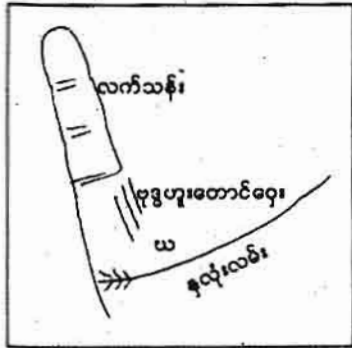
ကျွန်တော်လည်း နောက်တစ်နေ့မှ စပြီး ကျန်းမာလာပါတော့သည်။ စကား စပ်မိ၍ စာရေးသူ နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏထံ ရောက်သည့်အခါ အိပ်မက်အကြောင်း အခြင်းအရာနှင့် ပတ်သက်ပြီး လျှောက်ထားပြောဆို မေးမြန်းပါသည်။

ဆရာတော်က ပြန်လည်ဖြေကြား သည်မှာ...

www.burmeseclassic.com

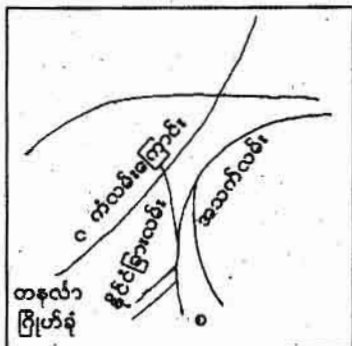
ဘာလုပ်လုပ် အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားဖြစ်နိုင်ပြီး စီးပွားရေးမှာ ထိပ်ဆုံးရောက်တတ်တဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်ပါတယ်။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့မှာ ဗုဒ္ဓဟူးတောင်ဝှေးများရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စကားပြောကောင်းခြင်း၊ ဆက်ဆံရေး ဖော်ရွေခြင်း၊ သင်္ချာအတွက်အချက် လုပ်ပြန်ခြင်း ဉာဏ်ရည်ထက်မြက် တက်ကြွလှုပ်ရှားပင်ကိုစီရင်ခြင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံပါ။

“c”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့မှာ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ထောင်တက်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်ပနိုင်ငံခြား လူမှုကြားတို့နဲ့ ဆက်သွယ် သွားလာ ရောင်းဝယ်လုပ်ကိုင်ခြင်းတွေ အထူး

အကျိုးပေးနိုင်တဲ့ ကံလမ်းကြောင်းမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်းမှာ ငါးကြင်းပြီးသင်္ကေတရှိပြီး သောကြာဂြိုဟ်နဲ့ထဲ ကွေးဝင်ခြင်း၊ ထိုငါးကြင်းပြီးသင်္ကေတမှ နိုင်ငံခြားလမ်းများ ထွက်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်သက်တ သဘောက ပြည်ပနိုင်ငံခြားကို သောဓတာ သွားလာ ရောင်းဝယ်လုပ်ကိုင်ရပါမယ်။

ဒီပေယျံပြည်မှာ အခြေချ နေထိုင်ခြင်း မရှိတဲ့ ပြည်တွင်းမှာသာ အခြေချနေထိုင်ရလိမ့်မယ်။ ပြည်တွင်းမှာ လူနေစဉ်ကားတဲ့ ပြို့ကြီးပြို့ကြီးမှာ အခြေချ နေထိုင်ရပါမယ်။ အိမ်တာကောင်းမယ်။

ဒီဘဝမှာ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး အခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်မားမယ့် သူလို့ လက္ခဏာပညာက ပြောပြပါတယ်။

အရောင်းအဝယ် ကုန်သည်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးစီးပွားဖြစ်နိုင်တဲ့သူလို့လဲ ပြောပြတယ်။ ပြည်တွင်းနဲ့ပြည်ပ သွားလာရောင်းဝယ် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ခြင်း အကျိုးပေးမယ့်သူလို့လဲ ပြောပြနေတယ်။

သွင်းကုန်၊ ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းရှင်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ သူဌေးလို့ အခေါ်ခံရမယ့် ကံကြမ္မာမျိုး ရှိသူပေါ့။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၉၃)မှ အသက်

‘အာလဲ ဗေဒင် လေ့လာနေတာပဲ ဖြစ်မှာ ရှိရာ လက်ဆန်းနဲ့ပဲ ဗေဒင်ကျွမ်းကျင်ပြီး သန်းသင်္ဘောပုံဖြစ်ဖြစ် မကုန်းမှာနေတဲ့အခါ ကိုယ့်ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကိုယ့်နေရပ်ထဲမှာ ကွယ်လွန်သူ ရှိနေတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ပြည်လဲ မလုပ်ရသေးတော့ဆိုရင် သူရဲ အလက်အရ ငွေသွားကုန်တယ်။

တုန်းကြီးတို့ ခေတ်ကဆိုရင် တစ်ကုပ်ဟာလဲ အလုပ်ထဲတွေ ဒီကိစ္စရပ်က အသက် (၆၉)နှစ်ဆီက (၆၉)ကုပ် ကုတာပေါ့။ ကုတဲ့အခါမှာလဲ ‘ဟဲ့ နင်သွားနှင့် ငါ့ပလိပ်သေးဘူး ကုစေ့သုစေ့’ လို့ ပြောရတယ်။ စိတ်ထဲက ပြောရတယ်။

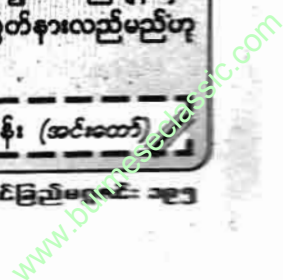
ဒါလဲ ဆန်းပေးရုံ အကောင်းဆုံး ယတြာ တစ်ကွက်ပဲ။ ဒီတော့ အကာက နေလဲ မကောင်းချိန်မှာ ကွယ်လွန်ပြီးသူ ပေါ်လာတော့ ပိုက်ဆံပြန်ကုလိုက်တယ်။ ဆန်းပေးဒင် ယတြာနဲ့ ကိုက်တာပဲ။

ဒါကြောင့် အာလဲ နေပြန်ကောင်းလာတယ်။ အိမ်ပက်ထဲမှာ ပေးလိုက်သလို အပြင်မှာတော့ သူတို့ကို ပေးလိုက်တဲ့ ငွေအတိုင်း ရဟန်းနံ့သာများကို ငွေကပ်လိုက်ရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ နောက်ပြီး အပူလဲဝေသာရလဲ ခေါ်ပေါ့။

‘တင်ပိုဘုရား၊ တပည့်တော် နားလည်သဘောပေါက်ပါပြီ ဘုရား’ ကျွန်တော်၏ အိပ်မက်အရ ဆရာတော်ဦးကလျာဏ၏ ပြန်လည်ဖြေကြားချက်မှ ဆန်းပေးဒင်ယတြာ တစ်ကွက်ကား ကျွန်တော့်အဖို့ တန်ဖိုး မြေတန်နိုင်တော့ပါ။

စကားချော် ။ ဖြစ်ရပ်မှန် အိပ်မက် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ရပ်ကွက်တည်းဖြစ်၍ အမည်ချန်လှင် မြင်းကို ခွင့်လွှတ်နားလည်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

ကြေးမိုးကြွသွား မင်းလေးပါး (၃)

ရွှေတောင် သင်္ဘောကြွနာ

သခင်လမူ အဆက်

'ဦးနေတဲ့ တတ်သား၊ ကြေးပြဒါ ပိအောင်
ချမ်း ပိနေအောင် လှမ်းရယ်။ ကနေ ဆက်
ပြီ၊ ငါကစားမယ်၊ စာသင်ကြားမှု ယူကစား
စိတ်စနောင့်စနင်း ယူရိန်'

ဆရာတော် ရေခွေး ဘုဉ်းပေးရင်း
မိန့်ကြားတယ်။

ဖိုးဟန် စိတ်ထဲမှာ စနိုးစနောင့်
မရှိပါဘူး။ ဆရာတော်ရဲ့ အဂ္ဂိရတ်မီး
ပညာကို မောင်ဖိုးဟန် အသေအချာ
သိတာပေါ့။

ကိုရင်ဝတ် သာမဏေဘဝ
ကတည်းက ရွှေဖြစ်တဲ့ ဆရာတော်။
ဖိုးဟန် မှတ်မိသမျှ ရွှေမြင်တင်

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စေတီတော်ကြီးကို (၄)ကြိမ်တိုင်
လုံးတော်ပြည့်ရွှေချ၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်
လှူ။ လူမရှာ၊ သင့်ရာသင့်ရာ ဒကာ၊
ဒကာမတွေနဲ့။ (၁၀)နှစ်တာ တစ်ကြိမ်
တစ်ကြိမ်ခြား။

ဖိုးဟန် ဆယ်နှစ်သားမှာ တစ်ကြိမ်
အသက်(၂၀)မှာ တစ်ကြိမ်၊ အသက်
(၃၀)မှာတစ်ကြိမ် နောက်ဆုံး ဆရာ
တော် ပျံလွန်တော်မူခါနီး မောင်ဖိုးဟန်
အသက်(၄၀)ကျော် ပြုစုလေးမှာ တစ်
ကြိမ်၊ (၄)ကြိမ်။

ဆရာတော်က ကိစ္စပြီးခါနီး ပြဒါလုံး
ကို ကာယသဒ္ဓိ စမ်းခဲ့မိလို့ ပြဒါလုံး

ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ဒီလိုသာ
မစမ်းခဲ့ရင် ရဟန်းပျို
ဘဝကတည်းက ထွက်ရင်
မြန်းပြီး မင်းတို့တောင်
ဖူးတွေ့လိုက်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလို့
ဆရာရသေ ဦးအောင်နက်
မိန့်ခွဲကစကား ဖိုးဟန်ကို
ပြောကြားခဲ့ဖူးတယ်။
အဲဒီအကြောင်း ဆရာတော်ကို
မေးလျှောက်ကြည့်တော
ဟုတ်နေတယ်။ အမှန်ပဲ။

'ထွက်သွားပေမယ့် တော်သေးတာပေါ့
ကွ။ မတော်တဆ လက်ချော်ခြေချော်
ဖြစ်လာရင်ဆိုတဲ့ အသိကလဲရှိ လမ်းစဉ်
ကိုလဲ သိနေတော့ တတ်တူ ပြဒါလုံးတစ်လုံး
ကိုတွဲခေါ်ထားတယ်။ ပြဒါဘတ်လုံး ညီနောင်
ပေါ့။

အစ်ကိုကြီး ထွက်သွားတော့ ညီလေး ရှိ
သေးတယ်လေး ညီလေးကလဲ အစ်ကိုကြီး
လိုပဲ ခရီးရောက်လို့ ပြီးပြောက်တော့မယ်
အဆင့်။

အိပ်ပေမယ့်ကွ ပုကြာသင့်တဲ့ ကြာတာပေါ့။
ဆတ်ဆော့တဲ့ မကောင်စိတ်ဆိုတာ အဖျက်
အသီးတစ်ခုပဲ။ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းနဲ့
ရင်ဆိုင်ရတယ်'

ဆရာတော်ရဲ့ မျက်နှာတော်က
ရှုတ်ခြည်း မှိုင်းကျသွားတယ်။ အတိတ်
ကို ပြန်တွေးပြီး မျက်စိထဲမှာ တာရေးရေး

မြင်နေသလိုပဲ။ ဘယ့်နှယ်ရှိစ။
မေးမိတဲ့မောင်ဖိုးဟန် စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ရပြီ။ မေးဦးလေ။

ဆရာတော်တစ်သက် ဖိုးဟန်တစ်
သက် ဒီတစ်ခါပဲ မေးလျှောက်ခဲ့ဖူးပါ
တယ်။

နောက်တစ်ပတ် စနေနေ့မနက်မှာ
လုံကိုခွဲတယ်။ လုံမခွဲခင် ဖိုးဟန် ကြည့်
လိုက်တော့ လုံနှုတ်ခမ်းက ပါးနေပြီ။
လက်နဲ့ စမ်းကြည့်တော့ စောင်းထနေ
တယ်။ ဓားသွားလို မြဲလို့၊ လုံပတ်လည်
ကတော့ စင်းလုံးချော။ ချော်ပတ်နေ
တယ်။

မီးသွေးမှာ ကပ်ပါတဲ့ သဲက ဖြစ်တဲ့
ချော်၊ လုံသားကျက်လို့ဖြစ်လာတဲ့ချော်၊
လုံပေါက်လို့ ယိုဖောက်ထွက်လာတဲ့
ချော်မဟုတ်ဘူး။

ကြေးမိုးကြိုးသွားကို အုပ်နေတဲ့
လုံထဲက ချော်ကတော့ ခွက်ယောင်
ယောင်နဲ့ နောက်တောက်တောက်။
အမှောင်ရိပ်သန်းတဲ့ မီးခိုးရောင်။

လုံထဲက ထွက်လာတဲ့ ကြေးမိုးကြိုး
သွားက နှုတ်ခမ်းလုံးပြီး မောက်ယောင်
ယောင်လေး။ ဘေးနဲ့ အောက်ခြေမှာ
အခွက်ရာလေးတွေနဲ့။ ဓာတ်ပြုပြီးပြီ။
ပထဝီဆောင်ပြီ။ ဓာတ်ထိုင်ပြီ။

ဇောက်လုံနံပါတ်(၂) အသစ်တစ်လုံ
ထဲကို ကြေးမိုးကြိုးသွား ဓာတ်လုံးကို
ထည့်တယ်။

မင်းလေးပါးကို ဓာတ်လုံးအောက်က
တစ်မတ်သာ။ အပေါ်က သုံးမတ်သား
ဖိုခွင် ၈,၀၀၀တို့နေကအတိုင်း ထည့်
တယ်။ ဇော်မံ အဖုံးဖုံး။ အန္တာပိတ်
မီးလျှံက ၈,ထိုးတယ်။

ဓာတ်မထွက်ဖို့ ယုတ်စွအဆုံး အနဲ့
တောင် မထွက်အောင် ထိုးတာပဲ။

မီးကို ချောထိုးလိုက်၊ လုံလှည့်
လိုက်၊ မီးသွေးအကျမှာ ဂေါက်ချလိုက်၊

ကျပ်ပေးလိုက် ဆက်တိုက် မီးကစား
တယ်။

လုံကို ဆွဲတင်တယ်။ ဖိုခွင်ထဲမှာ
ခဏထားတယ်။ နောက် မီးဆက်ကစား
တယ်။ ဓာတ်အခြေအနေကို ကြည့်
တယ်။ မီးမြင့်တယ်။ မီးဆင့်တယ်။
အဲဒီလိုနဲ့...

ရက်သတ္တလေးပတ် မီးကစားပြီးတဲ့
အခါ မင်းလေးပါး ချော်ဟောင်းတွေ
ကိုစု၊ မကောင်းတဲ့ လုံသားကပ်ချော်
ဟောင်းတွေ ဘေးကိုဖယ်၊ ချော်သန့်
သန့်လေးတွေကိုယူ၊ ချော်သန့်တာ
မှန်သမျှ အကုန်ပေါင်း သံဆုံနဲ့ထောင်။
မှုန့်ညက်ညက်ကြေ။

ကြေးမိုးကြိုးသွား ဓာတ်သားကို
ဇောက်လုံနံပါတ်(၂)ထဲ မထည့်ခင်
ဆရာတော်က ဖိုးဟန်ကိုပြတယ်။

ဓာတ်လုံးအပေါ်ဘက်က ခိုပြောရောင်
အဆင်း ခပ်ရင့်ရင့်။ ဘေးပတ်ပတ်
လည်က အနက်ရောင်မှိုင်းမှိုင်း။
ဓာတ်လုံးအောက်ခြေက အနက်ရင့်။
ခပ်ပြောင်ပြောင် ခွက်ရာသေးသေး
လေးတွေနဲ့။

နေရောင်မှာ အရောင်က တဖိတ်

ဖိတ်။ ဟိတ်ထွက်နေတာက သက်တံ
ရောင်။

ဓာတ်လုံးကို နေရောင်မှာ လှည့်
လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အရောင်တချို့
က ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲ။ အမှောင်တချို့
ကလဲ လင်းခနဲ လင်းခနဲ မျက်စိကျိန်း
စရာ။

ပြူးတူးပြုတ် မနည်းကြည့်မှ မြင်ရ
တဲ့ ရောင်စဉ်တန်း တချို့ကလဲ ရှိသေး။
ဖိုးဟန် ငယ်ငယ်က သရီဒီ ကြည့်သလို
ကြည့်မှမြင်ရတဲ့ ရောင်ပြန်မျိုး။ အဖိုးတန်
လိုက်လေ။ တောဖောမီးနေ။

ဖိုးဟန် သေချောချော ကြည့်ပြီး
တော့ ကြေးမိုးကြိုးသွား ဓာတ်လုံးကို
ဆရာတော်က ပြန်ယူတယ်။ ဇောက်လုံ
နံပါတ်(၂)ထဲကို ဓာတ်လုံးထည့်၊
အပေါ်က မင်းလေးပါး ချော်ဟောင်း
ထောင်းထားတာတွေ သိပ်သိပ်ထည့်။
ချော်ဟောင်းအမှုန့်တွေ ကျပ်၊ကျပ်ပြီး
ညပ်သွားအောင် လုံကို မ၊ယူ လုံဖင်ကို
ဆောင့်၊ဆောင့်ပေး။

ဖိုနာပေါက် အောက်နှုတ်ခမ်းရဲ့
အောက် စပါးလုံးတစ်ထောက်လောက်
အကွာမှာ လုံကိုထား။ လုံငှားဖုံးကိုဖုံး။
ဖိုခွင်မှာ မီးတင်ပြီး ဓာတ်ကစားတော့
တယ်။

မီးညီပြီဆိုတော့ ဖိုးဟန်ကို ဖိုခွင်အုပ်၊
ဆရာတော်က မတ်တတ်ရပ်ကြည့်နေ
ပြီ။ လက်ထဲမှာ ညှပ်ရှည်တစ်ချောင်းကို
လဲကိုင်လို့။

ဖိုးဟန် တွေးတယ်။ ဆရာတော်
အဂ္ဂိရတ်စာမေးပွဲ စစ်နေပြီ။ မှန်လဲမှန်
တယ်။

မီးတစ်အုပ်က လုံငှားဖုံးနဲ့ အညီ
မကျသေးခင် မီးသွေးများ ထပ်အုပ်
လိုက်မိရင် ဆရာတော် အော်ပြီ။

လုံနဲ့ မီးသွေးအကြားမှာ လေအဟာ
ဖိုးဟန်သာ မသိရင် ဆရာတော်က

www.burmeseclassic.com

အော်ပြန်ပါပြီ။

လေက အဟာ၊ မီးသွေးက အကျ၊
ဂေါက်ကို အချ မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင်
လုံသာ ယိုင်သွားလို့ကတော့ လက်ထဲ
မှာ ကိုင်ထားတဲ့ ညှပ်ရည်နဲ့ ဖိုးဟန်
ထိပ်နားထင် ချို(ဂျို)စောင်းကို ဆော်
ပြီ။ ခွပ်ခနဲ ခွပ်ခနဲ။ မနာပါဘူး။ ပူတူတူ
ရှိန်းတိန်းတိန်းလေး။

မီးကလဲ မမှန်၊ ဖိုဆွဲချက်ကလဲ
မကျ၊ ဓာတ်ကလဲ မမြင် ဖြစ်နေရင်
မျက်စိလျင်တဲ့ ဆရာတော်က အော်
ပြန်ပါပြီ။

ပညာပေးနေတာ၊ ပညာပေးနေတာ
လက်ပူးလက်ကြပ်။ လက်ထပ်။

တကယ်သာရှိရင် ထိပ်ပေါက်
ခေါင်းကွဲ။ ဆရာတော် ဘယ်လုပ်ရက်
ပါ့မလဲ။ တပည့်အရင်းလေး မောင်ဖိုး
ဟန်ကို။

ဒီနေ့တော့ မနက်ပိုင်းတွင် မက
တော့ဘူး။ နေ့ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးတဲ့
အချိန် မီးဆက်ကစားတယ်။ ညနေ
(၄)နာရီခွဲမှ ပြီးတယ်။

နောက်နေ့ တနင်္ဂနွေမှာ စနေနေ့က
အတိုင်း။ မောင်ဖိုးဟန်က ဖိုဆရာ၊
မီးဆရာ။

ဒီတစ်ခါတော့ လုံထဲက ဓာတ်လုံး
အပေါ်မှာ လက်ချားမီးပေါက် စပါးလုံး
တစ်ထောက်လောက် တင်တယ်။
လက်ချားမီးပေါက် အပေါ်ကမှ မနေ့က
ချော်ဟောင်း ထောင်းထားတာ ထည့်
တယ်။

'ဓာတ်လုံးထဲမှာရှိတဲ့ အညစ်အကြေးကို
လက်ချားမီးပေါက်က စုပ်ယူမယ်။ ဓာတ်
ပထွက်အောင် ချော်ဟောင်းက ဖိထားမယ်'
ဆရာတော်မိန့်စကား ဖိုးဟန်တို့များ
ခေါင်းတညိုတညို။

'ပထမဆုံး လက်ပြန်ပြန်နဲ့ မီးမှန်ကစား။

ဓာတ်ခိုးဓာတ်ရွှေ ထွက်ပထွက်ကြည့်၊
ပိရိုကို လုံပြောက်ပြောက်ပြီးနား ပြီးမှ
ဆက်ကစား'

လို့ ဆရာတော်က အမိန့်ရှိတယ်။
ဒီနေ့လဲ မျက်နှာလွှဲတော်မူပြန်တယ်။
ဘယ်လိုလဲ အဂ္ဂိရတ်ဆရာကြီး
မောင်ဖိုးဟန်။

ဒီနေ့အဖို့ မသက်သာဘူး။ ဖတ်ဖတ်
ကို မောလို့၊ တစ်ကိုယ်တော် ကြံရတဲ့ပွဲ၊
နည်းတဲ့ အချိန်လား။

ဆရာတော်က လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်
ဖွယ် ကိစ္စကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေကို ညွှန်
ကြားနေတယ်။ အလုပ်တွေလဲ ခိုင်း
တယ်။

ကျောင်းမကြီးပေါ် တက်လိုက်၊
ပြန်ဆင်းလိုက်၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကို
သွားလိုက်၊ ဖိုရုံထဲကို ဝင်လာလိုက်၊
ဖိုးဟန် ဖိုဆွဲနေတာကို ကဲ၊ကဲကြည့်
လိုက်။

ဖိုခွင်နဲ့ ဖိုရုံကို ဖိုးဟန်ကိုအပ် ပစ်
ထားလိုက်ပြီ။ ယုံမှတ်လိုက်ပြီ။

ဆရာတော် နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး
တော့ ဖိုးဟန်က ထမင်းစား၊ ရေခွေး
လေး နည်းနည်းပါးပါးသောက်။ ဖိုခွင်
ပြန်ဝင်။ မီးတင်ဖို့ ဆက်ထိုး။ ညနေ
(၆)နာရီကျော်ကျော် မိုးကြီးချုပ်တဲ့
အထိ တစ်နေ့လုံး။

တနင်္လာနေ့မှာတော့ မနေ့က
တစ်နေ့လုံး ဖိုခွင်မှာ မီးတင်လို့ ထိုးထား
တဲ့လုံကို ဆရာတော်က ဖိုးဟန်ကို
ပေးတယ်။ လုံကို ကြည့်လိုက်တော့

ချော်က စုပ်ချော်ဖြစ်ဖို့ အရိပ်အကဲ
ပြနေပြီ။ ဆရာတော်က...

'ကိစ္စပြီးခါနီးနေပြီ။ သိပ်မလိုတော့
ဘူး။ အလွန်ဆုံး နောက်ထပ် (၁၀)လုံ
ပဲ'

လို့ ပြောတယ်။

'ကိစ္စပြီးမပြီး ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ
ဘုရား'

'ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးပါး ပုံလွန်တော်မူ
တယ်လို့ အိပ်မက် မက်ပြီဆိုရင် ကိစ္စပြီးပြီ
ကာယသိဒ္ဓိ ပြုပြောက်ပြီ။ ဆက်ပထိုးတော့
မီးရပ်တော့'

တစ်သက်တာ မှတ်သားစရာ စကား
တစ်ခွန်း ဖိုးဟန် သိလိုက်ရပြီ။

ကာယသိဒ္ဓိအဆောင် ပြောင်မြောက်
လေပြီကော။

ဖိုးဟန် ကျောင်းတက်တဲ့ရက်မှာ
ဆရာတော် ကြေးမိုးကြိုးသွားကို ဇီး
ကစားတယ်။ ဖိုးဟန်ကတော့ (၅)ရက်
လုံးလုံးနား။ မအားရတာက စနေ
တနင်္ဂနွေ။

တစ်ခါတလေကျတော့လဲ မောင်ဖိုး
ဟန် ဘယ်လိုအားသော်လဲ ဆရာတော်
က မအားမလပ်။ ကျောင်းဇေယျသီလ
ကိစ္စတစ်ခုခု ရှိနေမယ်။ အလှူအတန်း
တွေ ကြုံရမယ်။

ဆောင်းအကုန် နွေအကူး အလှူ
မျှားတဲ့လ။ ရဟန်းခံရင်ပြု တစ်ခုခု
အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း ဆွမ်းစား
ပင့်ပြီ။ ကြုံရပြီ။ ပရိတ်တရား ချီးမြှင့်
ရပြီ။ ရေစက်ချတရား ဟောရပြီ။
ကျောင်းတကာ၊ အိမ်တကာ ကြုံရပြီ။
မြန်းရပြီ။

ကျောင်းတကာကျောင်း ကျောင်း
ပေါင်းစုံ အလှူတွေ ကြုံရတာက
တစ်ရက်ပဲ။ အလွန်ဆုံး (၂)ရက်။
ဆရာတော်ရဲ့ ဥပဿနပင်ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

သာမဏေဘောင်အတွင်း သွတ်သွင်း
မိန့်မြင့်မယ့် သားရင်ပြုအလှူ။ အနည်း
ဆုံး (၃)ရက် ဖိခွင်မှာ မီးပျက်။ ဖိခွင်
အားလို့ နားတွဲရက်။

ဆရာတော်ကိုသာ သိက္ခာထပ်
ရဟန်းခံလို့ကတော့ အနည်းဆုံး (၅)
ရက်။

တစ်ရက်ရွှေ၊ နှစ်ရက်ရွှေနဲ့ ရက်
တွေ ရွှေ၊ ရွှေလာလိုက်တာ။ မီးနဲ့ကြေး
မီးကြိုးသွား ဝေးကွာသွားပြီ။ (၂)လ
ကျော်ကျော် (၃)လနီးနီး။ ခရီးက
နီးမလိုလိုနဲ့ ဝေးဝေးသွား။

ဖိုးဟန်မှာ အားမလိုအားမရ။ တား
မရတဲ့ အလိုရမ္မက်က ထိပ်တက်လာ
တယ်။ ခြေ... လောဘ... လောဘ
ဒေါသပါ ဆက်နွယ်တော့မယ်။

ဩချရတော့မယ့်အချိန် ကံကောင်း
မှုတစ်ကွက် ပေါ်ထွက်လို့လာပြီ။ ဖိုးဟန်
သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတော့မယ်။
သဲကုန်း ဆရာအတတ်သင်ကျောင်း
(ယခုတော့ မရှိပြီ။) မူလတန်းပြသင်
တန်း (၁၀)လ။

အိုးပစ်အိမ်ပစ် ရပ်ပစ်ရွာပစ် တစ်နှစ်
နီးနီး။

မီးနဲ့ ကြေးမိုးကြိုးသွား နှစ်ပါးဂဟေ
ဆက်ဖို့ မောင်ဖိုးဟန် ရှေ့မျက်နှာ
နောက်ထား ကြောက်အားတပိုပိုနဲ့
ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားတယ်။

သင်တန်း မသွားခင် ကြေးမိုးကြိုး
သွား အဆောင်လေး ရချင်တယ်။

တပည့်ရဲ့ လိုအင်ကို ဖြည့်ပေးဖို့
ဆရာတော် ဖိခွင်ဝင်တယ်။ နေ့ဘက်
မှာမအား။ အလှူအတန်းတွေကများ။

အားမယ့်ရက်ကလေးရှား။ နေ့ရော
ညပါ ဖိခွင် ဆင်းတော်မူရတာ။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မေလ သင်တန်းကို
သွားရတော့မယ်။ ဇွန်ဆိုရင် သင်တန်း
ကစပြီ။

ဖိုးဟန်မှာတော့ မရသေး ကာယ
သိဒ္ဓိအဆောင်လေး။

မေလ(၂၁)ရက်။ မောင်ဖိုးဟန် ရက်
ပျက်တဲ့ ဆရာတော် ဝေယျာဝစ္စ
ဆောင်ရွက်နေကျ။ ကေသီလျှော်၊
သင်းပိုင်လျှော်၊ တန်းထိုးလှန်း၊ မနား
တမ်း အလုပ်အပြီ။

ကျောင်းမကြီးပေါ်က ဆင်းလာတဲ့
ဆရာတော် ဆွမ်းစားကျောင်းပေါ်ကို
ကြွသွားတယ်။ မောင်ဖိုးဟန် အသာ
လေး လိုက်သွားတယ်။ ရွှေရွှေ ရွှေရွှေ။
ဆရာတော်ကို မောင်ဖိုးဟန် ရှိခိုး
ဦးချကန်တော့အပြီးမှာ ဆရာတော်
က...

'မင့်ပစ္စည်း ကိစ္စပြီးပြီ'
လို့ အမိန့်ရှိတယ်။ ဖိုးဟန် ဝမ်းသာ
လိုက်တာ။ ရေးပြလို့ မရနိုင်အောင်။

'ရော့ လာယူ'
ဆိုပြီး ဆရာတော်က ပေးတယ်။
ဖိုးဟန် ကြည့်လိုက်တော့ ဘေးပတ်
လည် အပေါ်အောက် ခိုရောင်။
အောက်ဘက်က ပြားပြီး မနည်းကြည့်
မှ မြင်ရမယ့် ခွက်ရာကလေးတွေရှိ
တယ်။

လက်ဖက်ရည်အကြမ်း ပန်းကန်လုံး
ကို မှောက်ထားသလိုပဲ။ ထိပ်ပိုင်းက
နည်းနည်းလေး ပြားတယ်။ ငရုတ်
ကောင်းစေ့ တစ်ခြမ်းစာလောက်။

နှာတံပေါက်တဲ့ စုပ်ချော်၊ စုပ်ချော်
မှာ နှာတံပေါက်သွားဟန် တူတယ်။
ကြေးမိုးကြိုးသွား ဓာတ်လုံးက

ဆရာတော် ဦးကလျာဏရဲ့ အင်္ဂါရတ်
သမ္မာကို ပြတော်မူတယ်။ မီးအတတ်
နိုင်နင်းမှုက လက်တွေ့နဲ့ မျက်မြင်။
ဖိုးဟန်ရဲ့ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်။ ပထမ
ဆုံးအကြိမ်မြင်ကွင်း။ သင်တန်းလဲ
ဆင်းပြီ။

မောင်ဖိုးဟန် ဖိခွဲကြမ်းလွန်းလို့
ဆရာတော်က ချီးကျူးခန်း ဖွင့်တော်
မူတယ်။

'ဖိုးဟန်တို့ အနီးရွာတို့ ဖိခွဲတာက သံကြား
ချွန်ကောင်းတယ်'
တဲ့။

ဘာပဲပြောပြော ဖိုးဟန်က ဆရာ
တော်ဖိခွဲ။ ဖိခွဲနဲ့ မီးပညာ သင်ပါများ
တော့ တတ်တာပေါ့။ အနွံအတာ ခံတဲ့
တပည့်ရင်။

လက်စွပ် ကွင်းခိုင်းတယ်။ ငွေဒဂါးရှိ
သလားလို့လဲ မေးတယ်။ ငွေဒဂါး
ငါးမျှပြား ရှိပါတယ် ဘုရားလို့ လျှောက်
တော့ အကုန်ကွင်းလိုက်ကွာ။ ထူထူ
ထဲထဲလေးတဲ့။

ဖိုးဟန်က ရက်ကြာကြာ မဆိုင်းဘူး။
နောက်တစ်နေ့မနက် ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ
ဦးအေးကြိုင်ဆီကိုသွား။ ချက်ချင်းလုပ်
ခိုင်းတယ်။ နားပူနားဆာ လောတော့
တယ်။

အိမ်ကိုမပြန်ဘူး။ လက်စွပ်ပြီးတဲ့
အထိ ထိုင်စောင့်တာ။ ဦးအေးကြိုင်ဆို
တာ စိတ်တွေညစ်လို့။ မင်းကွာ...
မင်းကွာနဲ့ သူ့ခမျာ တစ်မနက်နဲ့ အပြီး
လုပ်ပေးရှာတယ်။

လက်စွပ်ပြီးတော့ မွန်းလွဲပြီ။ (၁၂)
နာရီခွဲပြီ။ နှစ်ယောက်စလုံး မနက်စာ
ထမင်းစားနောက်ကျ။ စောင့်စားရတဲ့
ဒုက္ခ။ လွတ်ပြီ။ သုခ ချမ်းသာခြင်း။

ဓာတ်လုံးလက်စွပ်ကလေးကို လက်
မှာ စွပ်ကြည့်လိုက်တော့ ဝေဆီကို
အံ့ကိုက်။

www.burmeseclassic.com

အိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ အဖေကို ပြု၊ အမေကိုပြု၊ ဖိုးဟန် ဒကာမကြီး ဒေါ်ရွှေမြကိုလဲပြု။ သူ့ခိုးရွှေရ တပြုလို့။

နောက်တစ်နေ့ မနက် ဖိုးလင်းတာနဲ့ ဆရာတော် အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးချိန် ဥသျှစ်ပင်ကျောင်းကို ဖိုးဟန်သွားတယ်။

ဆရာတော်ကို ရှိခိုးဦးချဲ့။ လက်စွပ်ကိုလဲ ပြတယ်။ ဘယ်ဘက် လက်သူကြွယ်ကချွတ်ပြီး ဆရာတော်ကို ကပ်လိုက်တော့ ဓာတ်လုံးက အရောင်တစ်မျိုး ပြောင်းနေတယ်။

မနေ့က နေ့ခင်းဘက်အရောင်နဲ့ မတူဘူး။ တစ်မူကွဲလို့။

ဓာတ်လုံးပေါ်မှာ ဟိတ်တက်နေတဲ့ အရောင်က ဘယ်လိုအရောင်လဲ ဖိုးဟန် မသိဘူး။ မသိတော့ မပြောတတ်ဘူး။

ဆရာတော်က ဖိုးဟန်ကပ်တဲ့ လက်စွပ်ကို ဘယ်လက်တော်နဲ့ ယူပြီး ကြည့်တယ်။ ကပ်ကြည့်တယ်။ ခွာကြည့်တယ်။ ဘယ်လက် တစ်ဆန့်ထားပြီး ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ မေးတယ်။

'မင်း မနေ့တုန်းက ညနေဘက် လက်စွပ်ကို ကြည့်မိသေးလား'

'မကြည့်မိဘူး ဘုရား'

'ရက်တစ်ရက်ကို အချိန် (၃)ပိုင်းပိုင်း'

'ဘယ်လိုပိုင်းရမလဲ ဘုရား'

'မနက်စောစော နေထွက်တပြု တစ်ချိန် နေ့လယ်ပိုင်း မွန်းတည့်နေတစ်ချိန် ညနေ နေဝင်ခါနီး တစ်ချိန်'

'အဲဒီအချိန်တွေမှာ'

'မင်္ဂလာမှာ ဝတ်ထားတဲ့ ဓာတ်လုံးကိုကြည့်'

'ကြည့်လိုက်တော့'

'မင်း သိလိမ့်မယ်' ပြောပြောဆိုဆို ဆရာတော်က ဖိုးဟန်ကို လက်စွပ်ပြန်ပေးတယ်။

ကြေးမိုးကြိုးသွား မင်းလေးပါး ဓာတ်လုံးကို ဘယ်ဘက်လက်သူကြွယ်မှာ ဝတ်လိုက်တဲ့အထိ ဖိုးဟန်က လက်စွပ်ကို သေသေချာချာ မကြည့်မိဘူး။ အကဲမခတ်မိဘူး။ လိုတာရပြီ ကို။

နောက်နေ့မှာတော့ ဆရာတော် အမိန့်ရှိလိုက်တဲ့ ကာလ(၃)ပါးကို ပိုင်းခြားလို့ မောင်ဖိုးဟန် ဓာတ်လုံးကို ကြည့်တယ်။

အချိန်ယူပြီးတော့ကို ကြည့်တာ။ ကျကျနန။ ဂယနဏ။ ကြပ်ကြပ်မမ။

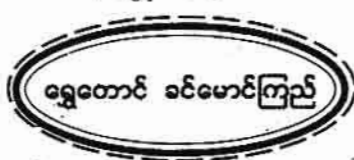
မနက်ဝေလီဝေလင်း။ နေမင်းကြီး မပြုတပြုအချိန် ငွေလက်စွပ်ကို ချွတ်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ကြေးမိုးကြိုးသွား မင်းလေးပါး ဓာတ်လုံးက သက်တံဖုံးတဲ့ ငှက်ခါးရောင်။

မွန်းတည့်ချိန် နေပြင်းပြင်း နေ့လယ် နေ့ခင်းကြီးမှာတော့ ဒိုပြာရောင်။

ညနေဘက် နေညိုညို ဆည်းဆာချိန် တိမ်အတောက်မှာတော့ ဖိတ်ဖိတ်တောက် ပိတုန်းရောင် မည်းနက်လို့ မှောင်။

မောင်ဖိုးဟန်ကို တရုတ်မှော်ရွာ ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကလျာဏ ဖိခွင်ဝင် မီးကစားလို့ ကြိုးစားပမ်းစား နေ့ညမရွေ့ ထိုးပေးသွားတဲ့ အရောင် (၃)မျိုး သိဒ္ဓိတန်ခိုး ကြေးမိုးကြိုးသွား မင်းလေးပါး အဆောင်။

ကာယသိဒ္ဓိမှာတော့.....ခေါင်။

စာအုပ်အမည်

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၂ (၂၉)လမ်း
မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့
စုန်း-၀၀ ၂၄ ၂၁၄

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းပြည့်တော်စာပန်း
(ဂန္ထီရနယ်မြေ)

နမောတဿဇာ ဂွမ်းအင်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည့်စုံအောင် ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယခုလမှ သိဒ္ဓိဝင်သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်ကို ရေးသား ဖော်ပြပါတော့မည်။

ရေးသားမဖော်ပြမီ ဦးစွာ ပြောကြား လိုသည်မှာ ဤကျင့်စဉ်သည် အနည်း ငယ် ပြင်ပြင်းထန်ထန်ကျင့်ရပြီး ရလာ သော အကျိုးတရားကလည်း ထူးခြား ပါသည်။ လူတိုင်းတော့ ကျင့်ဖြစ်ကြ မည်။ ကျင့်နိုင်ကြမည် မထင်ပါ။

ပါရမီအကျင့်စခန်းကို ဒုက္ခ အဆင်း ရဲခံ၍ လျှောက်လှမ်း ကျင့်ကြသူတို့ကမူ ကျင့်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

နောက်မှ လူတိုင်း ကျင့်ကြနိုင်မည့် နမောတဿကျင့်စဉ်ငယ်နှင့် အသုံးချပုံ ကို ရေးသားတင်ပြပါမည်။ မြန်မာ့ဂန္ထီရ သမားများမှာ ကိုယ်ပိုင် လျှို့ဝှက်ကျင့်စဉ် များ ရှိကြပါသည်။

အချို့က အောင်မြင်ပြီးသော ဆရာ သခင်က ချပေးသည့် ကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ကြပါသည်။ ယင်း ကျင့်စဉ်ခွင် တို့မှာ ကြီးမြတ်လွန်း၍ မည်သူမျှ စာတစ်စောင်၊ ပေတစ်ပွဲ ရေးသားကြ ခြင်းမရှိပါ။ ကျင့်ဆောင်ရာ၌ အချိန် ပေးခြင်း၊ ခက်ခဲပင်ပန်းခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျင့်ဆောင်ပုံ အစီအစဉ်

မိမိကျင့်ဆောင်သော နေရာသည် အိမ်၊ ကျောင်း၊ သိမ်၊ ဘုရား၊ ဂူ တောတောင်စခန်းတစ်ခုခု နှစ်သက်ရာ မှာ ကျင့်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

အဓိက အေးချမ်းသိတိဋ္ဌိ၍ အခြား အပူအပင် သံယောဇဉ်ကင်းကင်းဖြင့်

သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်

နမောတဿဂွမ်းအင် (၃)

ကျင့်နိုင်သောနေရာဖြစ်ဖို့ လိုပါသည်။ လူဖြစ်ပါက အဝတ်ဖြူ သို့မဟုတ် ယောဂီဝတ်နှင့် ကျင့်ရပါမည်။

ကျင့်ဆောင်ရမည့် ရက်အပိုင်း အခြားမှာ သတ္တဋ္ဌာနကို ရည်စူး၍ တစ်ဋ္ဌာနမှာ (၇)ရက် စုစုပေါင်း (၄၉)ရက် ဖြစ်ပါသည်။

အစီအစဉ်(၁)

ဦးစွာ မိမိလိပ်ပြာသန်မည့်နေရာဋ္ဌာန ကို ရွေးချယ်ပြီး ထိုနေရာဋ္ဌာန၌ သာသ နာပွဲ တစ်ပွဲကို ပြင်ပါ။ အပို မည်သည့် ပွဲမျှ မပြင်ပါနှင့်။

အစီအစဉ်(၂)

ယနေ့မှစ၍ (၄၉)ရက်တိုင်တိုင် သိဒ္ဓိဝင်သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်အား ကျင့် ဆောင်မည်ဖြစ်၍ သာသနာစောင့် နတ်မင်းကြီးများ၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးများ၊ သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိရှင်များ မှစ၍ ရုက္ခစို၊ ဘုမ္မစို၊ တောပိုင်၊

တောင်ပိုင်၊ နယ်ပိုင်ရပ်ပိုင် အသီးသီး တို့မှ ကျင့်စဉ်တော် အောင်မြင်ရေး အတွက်အကူအညီပေးကြပါရန် မေတ္တာ ရင်ခံပါ။

အစီအစဉ်(၃)

ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ နံ့သာတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်အား ပူဇော်၍ အနန္တငါးပါး အား ရှိခိုး၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။

ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌ (နဝဂ်)ကိုး ပါးသီလဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။ အသား ငါးမစားရပါ။ သက်လွတ် သို့မဟုတ် သစ်သီးဆွမ်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်ကာလအတွင်း ပြုဖွယ်များ

အဓိဋ္ဌာန်ကာလ (၄၉)ရက်အတွင်း သိဒ္ဓိဝင်သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်ကို တစ်ရက် လျှင် လေးကြိမ် ကျင့်ဆောင်ရပါမည်။ ကျင့်ဆောင်ရမည့် အချိန်ဇယားမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ပထမအကြိမ်

နံနက်(၄)နာရီမှ(၅)နာရီအတွင်း → ဘုရားရှိခိုးမေတ္တာပို့
 နံနက်(၅)နာရီမှ(၆)နာရီအတွင်း → ကျင့်စဉ်ဂါထာရွတ်
 နံနက်(၆)နာရီမှ(၇)နာရီအတွင်း → နမောတဿစမကိုရေး၍ မီးရှို့ပြာချသောက်။

ဒုတိယအကြိမ်

နံနက်(၈)နာရီမှ(၉)နာရီအတွင်း → မေတ္တာပို့ (မေတ္တသုတ်ရွတ်)။
 နံနက်(၉)နာရီမှ(၁၀)နာရီအတွင်း → ကျင့်စဉ်ဂါထာရွတ်။
 နံနက်(၁၀)နာရီမှ(၁၁)နာရီအတွင်း → စမသောက်။

တတိယအကြိမ်

မွန်းလွဲ(၁)နာရီမှ(၂)နာရီအတွင်း → မေတ္တာပို့
 မွန်းလွဲ(၂)နာရီမှ(၃)နာရီအတွင်း → ကျင့်စဉ်ဂါထာရွတ်။
 မွန်းလွဲ(၃)နာရီမှ(၄)နာရီအတွင်း → စမသောက်။

စတုတ္ထအကြိမ်

ညနေ(၅)နာရီမှ(၆)နာရီအတွင်း → မေတ္တာပို့
 ညနေ(၆)နာရီမှ(၇)နာရီအတွင်း → ကျင့်စဉ်ဂါထာရွတ်။
 ညနေ(၇)နာရီမှ(၈)နာရီအတွင်း → စမသောက်။

တစ်နေ့တာ ကျင့်ဆောင်မှု ပြီးဆုံးတိုင်း အမျှဝေပါ။ အမျှဝေခြင်းကို ဘယ်သောအခါမျှ မမေ့ပါနှင့်။

သိဒ္ဓိဝင်သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်ဦးနားချိန်များ

ပထမနားချိန် (၁)နာရီအတွင်း၌ အစာတစ်ခုခု အနည်းငယ်ဖြည့်ခြင်း၊ ရေချိုးထားခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယနားချိန် (၂)နာရီအတွင်း၌ အစာစားခြင်း၊ နားနားနေနေ အပမ်းဖြေခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။

တတိယနားချိန် (၃)နာရီ၌ ရေချိုးနိုင်ပါသည်။

မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တသုတ်ရွတ်ခြင်း

မေတ္တာပို့ခြင်းနှင့် မေတ္တသုတ်ရွတ်ပွားခြင်းအပိုင်း၌ မိမိတို့သန်သလို မေတ္တာပို့ပါ။ အထူးသဖြင့် မိမိတို့ကျင့်ဆောင်နေသော နေရာဌာနရှိ

နံနက်(၇)နာရီမှ(၈)နာရီအတွင်း → ပထမအကြိမ်နား။
 နံနက်(၁၁)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁)နာရီအတွင်း → ဒုတိယနားချိန်။
 ညနေ(၄)နာရီမှ(၅)နာရီအတွင်း → တတိယနားချိန်။
 ညနေ(၈)နာရီမှ နံနက်(၄)နာရီထိ → အိပ်ချိန်။

မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ လူ၊ နတ်၊ သတ္တဝါ၊ ရဟန်းသံဃာ၊ ရုက္ခစိုက်။

န	ပျော	တ	သ	တ	ဂ	ဝ	ဏာ	အ	ရ	တ	ဏာ	သ	ပျော	သ	ပျော	ဒွ	သ
ဝ	ပျော	တ	ရ	ဒွ	ဂ	သ	ဏာ	အ	ပျော	တ	ဏာ	န	ဏာ	သ	သ	တ	သ
သ	ဏာ	တ	ပျော	တ	ဂ	န	ပျော	အ	သ	ဒွ	ဏာ	ဝ	ဏာ	သ	ရ	တ	သ
န	ဏာ	တ	သ	တ	ဂ	ဝ	ဏာ	အ	ရ	တ	ဏာ	သ	ပျော	သ	ပျော	ဒွ	သ

ဘုမ္မစိုက်၊ တောပိုင်တောင်ပိုင် ဝေဟနိကများကို မေတ္တာပို့ရန် လိုပါသည်။

ထိုသို့ မိမိတို့သန်သလို မေတ္တာဓာတ်ကို ပျံ့နှံ့စေပြီးနောက် မေတ္တာပို့ အချိန်ကုန်အောင် မေတ္တသုတ်တော်ကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရွတ်ပွားရပါမည်။

ကျင့်စဉ်ဂါထာရွတ်ခြင်း

ကျင့်စဉ်ဂါထာရွတ်ရမည့် အချိန်၌...
 နမောတဿ ဘဂဝတော ဒရုပတော သပ္ပာသပ္ပဋ္ဌဿ။
 ဝပတ ရဒ္ဒဂသမော အပ္ပမာတော နတောသဿဟဿ။
 သတောတဗ္ဗ ဟဂနပ္ပာ ဒဿဒ္ဓတော ဝမောသရတဿ။
 နမောတဿ ဘဂဝတော ဒရုပတော သပ္ပာသပ္ပဋ္ဌဿ။
 စတုတ၊ စတုဂ၊ စတုအ၊ စတုတော၊ စတုသ၊ စတုဿ၊
 ဟူ၍ ရွတ်ပွားပါ။

နမောတဿ စမသောက်ခြင်း

နမောတဿ ဂါထာလေးပိုဒ်ကို စာတစ်လုံးလျှင် လေးထောင့် စတုရန်းကွက်တစ်ခုအတွင်းသွင်း၍ မီးရှို့ပြာချပြီး သောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်အကြံပေါက်သလို လိုအပ်ဆန္ဒ ပြီးမြောက် အောင်မြင်ကြပါစေ၊ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ အားလုံးကို ဂီဝေပြုပါသည်။

ဘုန်းပြည့်တေဇာဟိနိ
 (ဂန္ထီရနယ်မြေ)

ပိရမစ်

သင်္ကေတများ၏

ဟုမ္မဒိ

ဘာသာစကား(၃၃)

လေးထောင့်စတုရန်းပုံ အောက်ခြေတွင် အထက်သို့ သုံးမြှောင့်ပုံ ရှူးတက်ကာ ထိပ်တွင် စုစည်းဆုံတွေ့ကြသော ရှေးဟောင်းအီဂျစ်လူမျိုးများဆောက်လုပ်လေ့ ရှိကြသော ပိရမစ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။

ပိရမစ်များသည် တည်ဆောက်သူ၏ အဓိက ဖော်ပြလိုသော အမှတ်တရ ညွှန်းဆိုမှုများအရ ပုံသဏ္ဍာန်များ ထင်ရှားစွာ ကွဲပြားခြားနားနေတတ်သည်။

ပုံသဏ္ဍာန်ချင်း ကွဲပြားခြားနားကြသည် ဆိုသော်လည်း တန်ဆာဆင်မှု သာလျှင် ကွဲပြားခြင်းဖြစ်၍ သုံးမြှောင့် ဝြိဂံပုံထုချွန်၊ လေးခု စပ်ထားသည့် ယေဘုယျပုံသဏ္ဍာန်ကား တူညီကြသည်သာဖြစ်သည်။

ပိရမစ်သင်္ကေတသည် အမိမြေပြင်ကို ကိုယ်စားပြုသောသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ အခြေခံ စတုရန်း ပုံသဏ္ဍာန်သည် မြေ၏အမှတ်အသား ဖြစ်သည်။ အထက်တွင် သုံးမြှောင့်ပုံသဏ္ဍာန်၏ ထိပ်ထောင့်များက ဆုံမှတ်တစ်ခုတည်း၌ ဆုံစည်းနေကြသည်။

ဤသို့သော ခြောက်သည့် ပုံသဏ္ဍာန်က ဇီဝကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတ ဖြစ်သည်ဟု အကျေအဿက ယူဆကြသည်။ အထက်သို့ လားရာမြှင့် တက်မှု တက်နေသော ဇီဝသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပိရမစ်သည် သက်တမ်းရှည်ကြာစွာ တည်တံ့ခြင်း၊ မြင့်မားသော ဘဝအခြေအနေ ခိုင်ခံ့မြဲမြံခြင်း။

အင်အားကြီးမားခြင်း စသည်တို့ကို ညွှန်းဆိုသည်။

ပိရမစ်ကို ခရစ္စမတ်ပွဲလမ်းဆိုင်ရာ သင်္ကေတများ ဖြစ်ကြသော မီးဆိုင်းများ၊ သစ်ပင်များ စသည်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲဖော်ပြပါက သေခြင်းတရား မရဏနှင့် ထာဝရရှင်သန်ခြင်း(ရှေးဂရိ အီဂျစ်လူမျိုးတို့၏ နတ်ဘုရားများ)ကို ပေါင်းစည်းဖော်ပြလိုခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မေတ္တာကရုဏာ ကြီးလှစွာသော မဟာမိခင်ကြီးဟုလည်း ညွှန်းဆိုတတ်ကြသေးသည်။

ထိုသို့သော ယူဆချက်များအပြင် ပိရမစ်၏ မီးနှင့်မြေ အဓိက အားပြုသော ပုံသဏ္ဍာန်ကြောင့် အဆိုပါ မီးညွန့် မီးနွယ်၏ အလျှံတည်းညီ တောက်လောင်လှုပ်ရှားမှုသဘော၊ မြေကြီး၏ တည်တံ့ခိုင်မြဲရှည်ကြာမှု သဘောများ ပေါင်းစပ်ကာ ပိရမစ်များအတွင်း သင်္ဂြိုဟ်ထားသည့် ရှေးဘုရင်တို့၏ ဘုန်းသမ္မာသည် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ဩဇာအာဏာ တည်ရှိနေကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ရှေးဘုရင်များ၏ ဂူသင်္ချိုင်းအဖြစ် သာမက ရှေးဦး ဘိုးဘွားတို့၏ နေအိမ် သို့မဟုတ် အထိမ်းအမှတ် အဆောက်အအုံအဖြစ်လည်း တင်စားကြသည်။

ပိရမစ်တို့သည် နားပင်ပိတ် ထုထည်များ မဟုတ်ကြဘဲ အတွင်း၌ လိုက်နာသော ပါဝင်ပွဲ့စည်းလေ့ ရှိသော တူညီသော ဘိုးဘွားတို့၏ ဝိညာဉ်များ ကျန်ရှိနေစေရာ ဝိမာန်အဖြစ် ယူဆတတ်ကြသည်။ ကိုးကွယ်သမှု

ဆိုင်ရာ ပုံသဏ္ဍာန်အဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။

အရှေ့တိုင်းဒေသ အထူးသဖြင့် တရုတ်လေ့တွင်လည်း ပိရမစ်နှင့် ဆင်တူသည့် သုံးမြှောင့်ပုံသဏ္ဍာန်ကို လယ်သမားပြကွဲဒီနို ခုနစ်လခွဲ(တရုတ်ပြကွဲဒီနို သတ္တမလ၏ (၁၅)ရက်နေ့) တွင် ကျင်းပလေ့ရှိသော ကောက်ညှင်းပွဲတော်တွင် တွေ့မြင်နိုင်သည်။

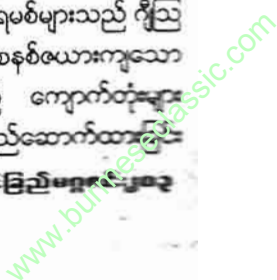
သုံးနားညီတိုက်လေးခု (အခြေတစ်ခုနှင့် ပတ်လည်သုံးခု)ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကောက်ညှင်းထုပ်များ ဖြစ်သည်။

ဒူးရင်းသီးခွံကို ပြာချ အရည်ဖျော်ထားသည့် ပြာရည်ကို ကောက်ညှင်းတွင် ရောနယ်ကာ ဝါးရွက်ဖြင့် သုံးထောင့်ချွန် ထုပ်ပိုးလျက် ပြုတ်ထားသော ကောက်ညှင်းထုပ်ဖြစ်သည်။

ထိုကောက်ညှင်းထုပ်ကို အဓိက ပါဝင်စေကာ အခြား ပူဇော်ဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့် ဘိုးဘွားမိဘတို့အား ပူဇော်ပသလေ့ရှိကြသည်။

သုံးမြှောင့်ပုံ မျက်နှာပြင်များ စုစည်းထားလေရာ သုံးနှင့်သုံး ပေါင်းလျှင် မဝေးတော့ပြီဟူသည့် တရုတ်ဂဏိတဗေဒ ဆိုရိုးအရ မိမိတို့ ဂါရဝပြု ပူဇော်ပသမှုများကို တမလွန်ရှိ မိဘဘိုးဘွားတို့ထံ ဆိုက်မြိုက်စွာ ရောက်ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

အီဂျစ်တို့၏ ပိရမစ်များသည် ဂျီဩ မေတြီဆိုင်ရာ စနစ်ဇယားကဲ့သော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် ကျောက်တုံးများဖြင့် ပေါင်းစပ် တည်ဆောက်ထားခြင်း

ဖြစ်သည်။

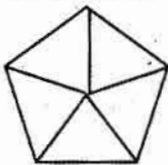
ပိရမစ်ထိပ်အစွန်းကို စတည်မှတ် သို့မဟုတ် ပေါင်းဆုံခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်လျက် ဇနီးမောင်နှံအချင်းချင်း၊ မိသားစုအချင်းချင်း သို့မဟုတ် အဖွဲ့ အစည်း တစ်ခုခုတွင် ပါဝင်သူများ အားလုံးတို့ တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်း ညီညွတ်စွာ ပေါင်းဆုံခြင်း၊ ကိုယ်စား သင်္ကေတအဖြစ်လည်း သုံးလေ့ရှိကြ သည်။

ကျောက်တုံးမှာ မြေဓာတ်သဘော ပင် ဆောင်သည်ဖြစ်ရာ ထာဝရ မကွဲ မကွာ အတူအမျှ ရှိခြင်းဟု ယူဆခြင်း ဖြစ်သည်။

အပေါ်ထိပ်ဆုံးမှတ်မှ အောက်ခြေ မြေပြင်သို့ စနစ်တကျ ပြန့်ကားလျက် ခိုင်မာသည့် အုတ်မြစ်သို့ ရောက်သည့် သဘောကိုလည်း ဆောင်ယူကာ သားစဉ်မြေးဆက်တိုင်အောင် စည်ကား ရှင်သန်ခြင်း "သင်္ကေတအဖြစ်လည်း သုံးကြပေသည်။

လက်တွေ့သုံးနယ်ပယ်တွင် ကတ် ထူစက္ကူဖြင့် ပိရမစ် ပြုလုပ်၍ အလယ် ၌ ဘရိတ်စားကို ထားရာ သံချေးတက် ပျက်စီးခြင်းမရှိဘဲ ကြာရှည်ခံသည်ဆို၏။

ကွင်းနာရီ(Quinary)

ငါးခုပါအစု ဖြစ်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန် အားဖြင့် ပဉ္စဂံ ငါးမြှောင့်ကြယ် စသည် တို့ဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။ အလယ် ဗဟိုချက် အမှတ်ပါသော စတုရန်းပုံ ဖြင့်လည်း ဖော်ပြတတ်သည်။

ထို့အပြင် ခြေငါးချောင်း၊ လက်ငါး ချောင်း စသည်ဖြင့်လည်း အလှည့်သင့်

သလို အသုံးပြု ဖော်ပြ၏။ ငါးခုရှိမှ ပြည့်စုံသော တစ်ခုခုကို သင်္ကေတထား ခြင်းဖြစ်သည်။ သဘာဝငါးမျိုး ပါဝင် သောအုပ်စုဖြစ်သည်။ (Quinary = This is a group of five elements.)

ရှေးယခင် ကာလများကပင် သုံးစွဲ ခဲ့ကြသော သင်္ကေတဖြစ်ကာ အင်္ဂလန်၊ ဥရောပမှ အစပြုလျက် အရှေ့ဖျားသို့ တိုင် ကျယ်ပြန့်စွာ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဘီစီ (၁၂)ရာစုမှ (၃)ရာစုအထိ ထွန်းကားခဲ့သော ရိမန်လူမျိုးတို့၏ စစ်အင်အားချဲ့ထွင်မှုဆိုင်ရာ မြို့ပြ ယဉ်ကျေးမှုကာလတွင် ပင်တာဂွန် (pentagon) ပဉ္စဂံပုံကို လူသား၏ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်နှင့် ခန္ဓာ ကိုယ် စသည်ဖြင့် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း ငါးခု ကိုယ်စားပြုသည်ဟု သတ်မှတ် ခဲ့ကြသည်။

ဤသည်ကား ရှေးခေတ်ကာလက ပင် ကွင်းနာရီ(Quinary)ကို သင်္ကေတ အဖြစ်အသုံးပြုကြခြင်းပြယုဂ်ဖြစ်သည်။

(Quinary ဝေါဟာရအတွက် မြန်မာပြန်ဆိုထားခြင်း မရှိသဖြင့် ကွင်းနာရီ ဟူ၍ တိုက်ရိုက်ဗွေးစား ဝေါဟာရအဖြစ် သုံးနှုန်းပါသည်။)

ကိုယ်ခန္ဓာ၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက် ပြည့်စုံမှ လူသားဟူ၍ တည်ရှိသည် ဖြစ်ရာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားချက်ဖြစ် သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကျန်းမာ သန်စွမ်းခြင်း ဟူသည့် လူသားအတွက် အရေးပါသော လောကီမျက်နှာစာတို့ ကိုလည်း ကွင်းနာရီအဖြစ် အမှတ် အသား ပြုကြလေသည်။

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ဘာသာရေး တွင်လည်း ကွင်းနာရီ ပါဝင်လေ့ရှိ၏။ ဥပမာ မဟာမေဒင်ဘာသာဝင်တို့ အတွက် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ် ငါးရပ်၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ဂမ္ဘီရပညာ

များအတွက် အဓိက သော့ချက်(၅)ခု ဘုရားသခင်အား နေ့စဉ် ဝတ်ပြုဆု တောင်းသူ(၅)ဦးနှင့် နေ့စဉ် ဝတ်ပြု ဆုတောင်းသင့်သည့် အကြိမ်(၅)ကြိမ် စသဖြင့် ရှိကြသည်။

အရှေ့ဖျားဒေသ တရုတ်ယဉ်ကျေးမှု နယ်ပယ်တွင်ကား ကွင်းနာရီကို အထူး ပင် အလေးထားကြသည်။ ဝူယုင်း ဓာတ်(၅)ပါး၊ ကမ္ဘာတည်ဓာတ်ကြီး ငါးပါး ဖြစ်လေသည်။ သစ်သားဓာတ်၊ မီးဓာတ်၊ မြေဓာတ်၊ သတ္တုဓာတ်နှင့် ရေဓာတ် ဟူ၍ ငါးမျိုးပါဝင်သည်။

ထိုဝူယုင်းဓာတ်ငါးပါးသည် လူသား တို့၏ ဘဝနေမှုဖြစ်စဉ် အားလုံးသည် သဘာဝအတိုင်း စည်းဝါးနစ်နက် ကြောင်းလဲ ဖြစ်တည်နေကြသည်။ အချင်းချင်း ပေါင်းစည်းဆက်စပ်ကာ အားပြိုင်နေကြသည်။ ထောက်ကူမှု လည်း ပေးကြသည်။

အချိန်ကာလအနေဖြင့် နှစ်၊ လ၊ ရက်၊ နာရီ အသီးသီးကို ထိုဓာတ် ငါးပါးက ခွဲဝေပိုင်ဆိုင်ထားကြသည်။ တရုတ်တို့၏ အချိန်ကာလညွှန်း သင်္ကေတဖြစ်သော ထျန်းကန်း (Tian Gang) ကောင်းကင်ပင်စည်နှင့် တီကျီးရီ (Di Zhi) မြေလွှာခက်ဖြာများ ကိုလည်း ထိုဓာတ်ငါးပါးကပင် ခွဲဝေ ပိုင်စိုးသည်။

ဝူယုင်းဓာတ်တစ်ခုစီတွင် ထိုက်ကိုရ် (Tai Ji)ဟုခေါ်သော အင်အားကြီး နှစ်ရပ်(ယင်းနှင့်ယန်း)လည်း ပါဝင်ဖွဲ့ စည်းထားသဖြင့် စုစုပေါင်း ဝူယုင်း ဓာတ်(၁၀)ပါး (ယင်း(၅)ပါးနှင့် ယန်း (၅)ပါးတို့ဖြစ်၏။) ပါဝင်ကြပေသည်။ ထို့အပြင် ခန္ဓာကိုယ်တွင် အသည်း၊ အဆုတ်၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်နှင့် သရက်ရွက် ဟူသော ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ (၅)ပါးနှင့် သည်းခြေ၊ ဒုဗ္ဗသိမိ၊ အစာ

www.burmeseclassic.com

အိမ်၊ အူမ၊ ဆီးအိမ် ဟူသည့် ဝမ်းမီး အင်္ဂါ(၅)ပါး။

ကောင်းကင်ဂြိုဟ်(၅)လုံး (ပစ္စတ ဂြိုဟ်ဟုခေါ်၏။) ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ သောကြာ ဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်။

ဂီတသံစဉ်ငါးမျိုးအဖြစ် ခြောက်သွယ် ညွှန်း၊ အောက်ပြန်၊ ပုလဲ၊ ညှင်းလုံး၊ ပြည်တော်ပြန် (မြန်မာ့စောင်းသံစဉ်ဖြင့် တိုက်ဆိုင်ပြန်ဆိုထားပါသည်။)

ရောင်စဉ်ငါးမျိုး = အစိမ်း၊ အနီ၊ အဝါ၊ အဖြူ၊ အနက်။

အရပ်ညွှန်းနတ်မင်း (ဒိသာ ကာရက)ငါးပါး = "ဆန်းလုံ" နဂါး စိမ်း၊ "ဖူန့်ဟွမ်း" ဖိုလ်ဝင်မီးငှက်၊ "ဟွမ်းလုံ" နဂါးဝါ၊ "ပိုင်းဟူ" ကျားဖြူ၊ "ရွှမ်းဝူ" စစ်သည်ညို။

ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်ငါးရပ် = ဖွေးဖွား ခြင်း၊ ကြီးမြင်းခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း(သေ ဆုံးခြင်း)၊ ရိတ်သိမ်းခြင်း၊ သိုလှောင်ခြင်း။

ထို့အပြင် **အနံ့ပြင်း**၊ **ဟင်းခတ်**၊ **အမွှေးပင်(၅)မျိုး** = ဝူဟွင်း (Wú Hūn)၊ **ပစ္စသီလ** = ဝူကျဲ (Wú Jiè)၊ **ဂန္ထဝင် ကျမ်းငါးစောင်** = ဝူကျင်း၊ **နီတိငါးရပ်** = ဝူလွန်း (မင်းဘုရင်နှင့်မှူးမတ်ကြား၊ အပေနှင့်သားအကြား၊ ညီအစ်ကို ကြား၊ လင်မယားကြား၊ မိတ်ဆွေ များကြား လိုက်နာသင့်သည့် နီတိ ငါးရပ်။)

ကောက်ပဲသီးနှံ(၅)မျိုး၊ အသား (၅)မျိုး၊ အဆိပ်ပြင်းသတ္တဝါ(၅)မျိုး ထည့်ပျာအွာသတ်နှုတ်ထားကြလေသည်။

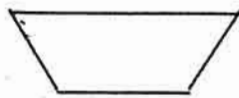
မိုး

အခြေခံကျခြင်း၊ ပင်ကိုမူလကျခြင်း နှင့် ထင်သာမြင်သာရှိခြင်းတို့၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ အရေးပါခြင်း၊ မြင့် မြတ်ခြင်းအနက်ဖြစ်လည်းသုံးကြသည်။

မိုးရေတွင် ကမ္ဘာမြေလောက အတွက် အရေးပါသည့် ရေပါဝင်ခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝေဟင်အမြင့် မှ ကျဆင်းလာခြင်းကြောင့် လည်း ကောင်း ထိုသို့ အနက်ဆောင် သုံးစွဲ ခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင်မူ အဆက် မပြတ် ကျဆင်း သက်ရောက်ခြင်းကို ခိုင်းနှိုင်းသုံးနှုန်းသည်။ (The brave soldiers defied a rain of bullets.) ရဲရင့် သော စစ်သားများသည် အဆက် မပြတ် ကျဆင်းနေသည့် ကျည်ဆန် များကို ပမာမထားဘဲ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြ သည်။ (ကျည်ဆန်မိုး ရွာနေသည်ဟု သောမြန်မာစကားနှင့်တူညီပါသည်။)

ထောင့်မှန်စတုဂံ

တြာပီဇီယမ်(လောားပုံ)

အိမ်ခန်းလွတ်၊ စားပွဲ၊ ခုတင် စသည် တစ်ခုခုဖြင့် ဖော်ပြတတ်ကြသည်။ ထောင့်မှန်စတုဂံသည် "အချိန်တိုင်း နေရာတိုင်း" ဟူသော အနက်ဆောင် သင်္ကေတဖြစ်သည်။

နုလုံးသားရေးမျက်နှာစာ၌ "အချိန် တိုင်းမှာ မင်းကို သတိရနေတယ်။ နေရာတိုင်းမှာ မင်း ရှိနေသယောင် ခံစားရတယ်" စသည်ဖြင့် ညွှန်းဆိုနိုင် သည်။

အကယ်၍ ထောင့်မှန်မကျဘဲ **တြာပီဇီယမ်(လောားပုံ)** ဖြစ်နေလျှင် ကား ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း အထိမ်း အမှတ်ဖြစ်၍ စိတ်အစဉ်၌ နက်ရှိုင်းစွာ သောကပရိဝေဒမီး လောင်မြိုက်နေ ကြောင်း ဖော်ပြလေသည်။

ဟူဂျင်းမီ

နယ်မှ စာဖတ်ဝိသုတ်များသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင် အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား မှာယူနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့ လက်ဝယ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ (၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ (၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသောလကို ရေးသား၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။ မှာကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ် ၂၃၂၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

www.burmeseclassic.com

တနင်္ဂနွေ

ပိဋကတ်။ ။ အသင်ချုပ်ပြီး အဝတ်အစားများ၊ အမျိုးသမီး အသုံး အဆောင်များ၊ အနုပညာလုပ်ငန်းများ၊ ခရီးသွားလာခြင်း လုပ်ငန်းများ၊ ယာဉ်ကားလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ ကြီးမား သော အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းကြီးများ အမြတ်နည်းမည်။

ဇနီးထွက်ကုန်။ ။ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ အလုပ်တွင် အကြီးအကဲ၊ အုပ်စုခေါင်းဆောင်များနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေးတွင် ငွေကြေးကိစ္စကြောင့် အဆင်မပြေမှု အနည်းငယ် ရှိနိုင်သည်။ မိသားစုစစ် ဖွေတာရား ရှေ့ထား၍ ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းလျှင် ပြီးမြောက်သွားပါလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးကတော့ အတွတ်အထိပ် အောင်မြင်နေသည်။ အချစ်နယ်ထက်လွန်၍ အိမ်ထောင်ရေးနယ်ထဲသို့ မဝင်ရောက်ပါနဲ့ဦး။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရပါမည်။ နိုင်ငံခြား ပညာသင် သွားရန် စိစဉ်ထားလျှင် အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဦးခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းဝေဒနာ ခံစားရ တတ်သည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၅၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၅၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၅၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၅၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၅၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

အထောက်အကူ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးအား ယုန်ဟင်းခါးဖတ်လုပ် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပါ။

တနင်္လာ

ပိဋကတ်။ ။ ရွှေလုပ်ငန်း၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး အကျိုးအမြတ် များမည်။ အိမ်အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ရှေ့နေ လုပ်ငန်းများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

ဇနီးထွက်ကုန်။ ။ မိမိလုပ်ငန်း၊ အလုပ်များကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း လုပ်ကိုင် နိုင်မည်။ သက်ဆိုင်ရာလူကြီးများ၏ ကူညီအားပေးမှုကို ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ သာယာမည်။ သားသမီးများ ၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ပျက်စရာ ကြုံရလျှင် စိတ်ပျက်အားငယ်မနေပါနဲ့။ လူကြီးမိဘများကြောင့် ပြန်လည် အဆင် ပြေသွားမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံစာတာတက်နေသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ချစ်သူရှိသူများ အချစ်ရေး အဆင်မပြေ၍ ပညာရေးကို ထိခိုက်နိုင်ပါ သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သည်းခြေနာ ဖြစ်တတ်သည်။ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ သတိမေ့ ခြင်း၊ တက်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ သည်းခြေဆေးများကို (သမားတော်နှင့် ပြသ၍) ကြိုတင်ကုသပါ။ ဆေးစားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၅၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၅၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၅၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၅၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၅၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

အထောက်အကူ။ ။ လှုပ်ဆောင်ရန်၊ ပြောဆိုရန်၊ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စရှိ နှူးနို့တစ်ခွက်ကို သကြားထည့်သောက်သွား။

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါ့ပေါ့ပေါ့

ဆရာမောင်မြတ်

ထိထိုက်ကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၅၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၅၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၅၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၅၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၅၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

အင်္ဂါ

ပိဋကတ်။ ။ ငွေထည်လုပ်ငန်းများ၊ ငွေကြေး ရောင်းဝယ် ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ယာဉ်ကား လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ဆန်စပါး လုပ်ငန်းများ၊ စားသုံးဆီ၊ စက်ဘုံးဆီများ လုပ်ငန်းကောင်း မည်။

ဇနီးထွက်ကုန်။ ။ ဝန်ထမ်းများ လုပ်ငန်းအတွင်း အဆင် ပြေမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးကိစ္စကြောင့် သို့မဟုတ် သားသမီး၏ ကျန်းမာရေးကြောင့် စိတ်ပူပန်ရမည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူ မရှိသေးသူများ ချစ်သူရရှိလိမ့်မည်။ ရုပ်ချောပြီး ငွေကြေးဥစ္စာ ပြည့်စုံသူဖြစ်မည်။ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းထံမှ ဖြစ်မည်။

ပညာရေး။ ။ ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများ၏ ကူညီအားပေးမှုကြောင့် ပညာရေးတွင် အောင်မြင်မှုရရှိမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင့်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ လေမချွေ အောင် သတိထား စားသောက်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၅၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၅၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၅၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၅၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၅၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

အထောက်အကူ။ ။ လှုပ်ဆောင်ရန်၊ ပြောဆိုရန်၊ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စရှိ နှူးနို့တစ်ခွက်ကို သကြားထည့်သောက်သွား။

ဗုဒ္ဓဟူး

ပိဋကတ်။ ။ လျှပ်စစ်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေး အမြတ်များမည်။ ထိလုပ် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ အိမ်၊ အိမ်ခန်း၊ တိုက်ခန်း အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ အမြတ်ရမည်။

ဇနီးထွက်ကုန်။ ။ မိမိထမ်းဆောင်နေရသော တာဝန်များ၊ လုပ်ငန်း များ အလုပ်များ အောင်မြင်၍ သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးများ၏ ချီးကျူး ခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ သာယာမည်။ စီးပွား လုပ်သော သားသမီးများ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

www.burmeseclassic.com

အချစ်တူ။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်မြင်လွဲခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန် မကြံစည်ပါနှင့်။

ပညာတူ။ ။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ သင်တန်းများ တက်လိုက် ဆက်နိုင်ပါသည်။ အခြေအနေ ကောင်းပါသည်။

တူနီးတူ။ ။ အကြော်တက်ခြင်း၊ အကြော်နာကျင်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူကြား။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ပြောဆိုရန် ကိစ္စတစ်ခုရှိလျှင် "အောင်" ဆွဲတတ်ပါသော ဘုရားတစ်ဆူထွင် ရေသပ္ပယ်ပေး။

ကြားသံပေး

ဗိမ္မာတူ။ ။ ပညာရေး ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ၊ မြေယာ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ပညာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းများ၊ အတတ်ပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းများ အောင်မြင်မည်။ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အမြတ်များမည်။

လိုက်တူ။ ။ ဝန်ထမ်းများ ခရီးထွက်ရမည်။ ဂုဏ်သိက္ခာကျမည် အလုပ် မလုပ်မိဖို့ သတိထားပါ။

အိမ်တွင်တူ။ ။ အိမ်တွင်းရေး ပုံမှန်ဖြစ်နေပါသည်။ သားသမီးများ ပညာရေးတွင် ကောင်းပါသည်။

အချစ်တူ။ ။ ချစ်သူ မရှိသေးသူများ ချစ်သူတွေ့မည်။ မင်္ဂလာပွဲ ပြုလုပ်လိုက် ပြုလုပ်နိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ပညာတူ။ ။ ပညာရေးကံဇာတာ တက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲများရှိလျှင် ဖြေဆိုပါ။ အောင်မြင်မည်။

တူနီးတူ။ ။ ဒူးနာခါးနာ ဖြစ်တတ်သည်။ အလေးအပင်များ မ၊ မခံနိုင်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူကြား။ ။ ကိစ္စရှိလျှင် ပြောရန်ဆိုရန်ရှိလျှင် အပြင်အဆိုင်ရှိလျှင် ဆိတ်သားကင် (သို့မဟုတ်) ဆိတ်သားကြော် စားသွား။

သောကြာ

ဗိမ္မာတူ။ ။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ဆေးဝါးရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆန်ပေး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ရွှေလုပ်ငန်း၊ ဗိန်ရွှေရတနာလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ထင်တာထက် ပို၍ အမြတ်ငွေများမည်။

လိုက်တူ။ ။ ဌာနတွင်း လုပ်ငန်းထက် ပြင်ပလုပ်ငန်း ပိုလုပ်ရမည်။

အိမ်တွင်တူ။ ။ သားသမီးများ၏ အလုပ်အကိုင်၊ လုပ်ငန်းအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရလိမ့်မည်။ မိသားစုစု ဖျော်ရွှင်ရပါမည်။

အချစ်တူ။ ။ ချစ်နေရုံနှင့် မပြီးပါ။ ချစ်လည်းချစ်ပါ။ ဘဝရှေ့ရေးကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါ။

ပညာတူ။ ။ ပညာရေးကို အာရုံစိုက်၍ ကြိုးစားပါ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။

တူနီးတူ။ ။ ဖျားနာတတ်သည်။ အအေးမခံပါစေနှင့်။ နေပူထဲမှ ပြန်လာလာချင်း ရေပေးချိုးပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူကြား။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စတစ်ခုရှိလျှင် ပြောဆိုရန် ကိစ္စရှိလျှင် ဆီးချိုသီး (၃)လုံး စားသွား။

ပဏ္ဍ

ဗိမ္မာတူ။ ။ အလုပ်အကိုင်များ ကောင်းမွန်မည်။ အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ အိမ်ခန်းများ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ငွေကြေး ရောင်းဝယ်လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်များများရမည်။

လိုက်တူ။ ။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးစီးမည်။ အထက်အရာရှိများ၊ လူကြီးများနှင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်မည်။

အိမ်တွင်တူ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ငွေကြေးလည်း ပြည့်စုံ၍ ဆန္ဒရှိသမျှ ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်။ သားသမီး နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်တူ။ ။ ငွေကြေးလည်း အဆင်ပြေမည်။ လူကြီးမိဘများကလည်း သဘောတူမည်။ ချစ်လျက်သာ နေပါစို့။ အိမ်ထောင်ရေး မစဉ်းစားသင့်သေးပါ။

ပညာတူ။ ။ ပညာရေး ကံဇာတာတက်ချိန် ဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲများ ရှိလျှင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဖြေဆိုပါ။ သင်တန်းများ တက်လိုလျှင်တက်ပါ။

တူနီးတူ။ ။ စိတ်ရှုပ်စရာလေးများ ပေါ်လာလျှင် စိတ်အပန်းဖြေပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၃၀။

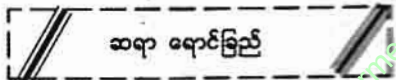
ကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူကြား။ ။ ဆောင်ရွက် ပြောဆို ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကိစ္စရှိလျှင် "ဝေတ" (သို့မဟုတ်) "ပြေဝေတ"ကို (၄) ချောင်းကုန်အောင် စားပြီးမှ ဆောင်ရွက်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ။

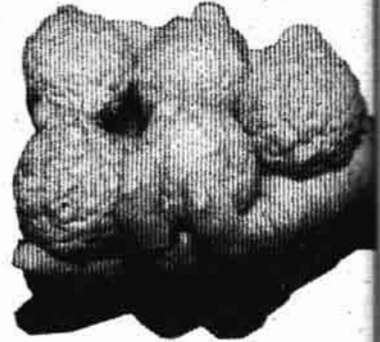

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဏ္ဍိုင် ၂၀၂

ရင်ကျပ်ပန်းနာ

လေဖြတ်တာ

ပျောက်မှာ ဤဆေးနည်း

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၃) ရက်၊ နေ့ခင်းအချိန်။

‘ပျားရည်ပါတယ်၊ ပျားရည်ပါတယ်’ ဆရာမကြီး အခု ပျားရည်က တန်ဆောင်မုန်းလမှာရတဲ့ ပျားရည်ဆို တော့ တောထဲမှာ ပန်းပေါင်းစုံ ပွင့်နေကြလို့ ဆေးဖက်ပိုပြီးဝင်တယ်။ ဆေးဖော်ရင် ကောင်းတယ်ဗျ’

စာရေးသူ၏ ဇနီးဖြစ်သူနှင့် အညာသွား မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်တို့ အပြန်အလှန် အချီအချ ဖြောနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ပျားရည်လာရောင်းသည့် နေ့ရက်သည် တန်ဆောင်မုန်းလ လွန်မြောက်လို့ နတ်တော်လပင် ဆန်းနေပါပြီ။ ဤနေ့၊ ဤရက်၊ ဤအခါမျိုးတွင် ရရှိသော ပျားရည်မှာ ကောင်းမုန်းသိပါသည်။

ငယ်စဉ်က မိမိတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ ဖိုးနွံချုံများအတွင်းမှ ပျားအုံများကို ရှာဖွေဖွပ်ယူပြီး စားခဲ့ဖူးကြသဖြင့် ပျားရည်အစစ်၏ အနံ့အရသာကို ကောင်းစွာ သိခဲ့ကြသည်။

ရင်းနှီးနေပြီဖြစ်သော ဈေးသည်မှ ဆက်လက်၍ မိမိအား...

‘ဆရာကြီး ပျားရည်ရဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အသုံးကို ပြောပြရဦးမယ် ကိုယ်တွေ့ပါ။ ဒီဆေးနည်းကို ပေးခဲ့လို့ ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းခဲ့ရသူတွေ မနည်းတော့ဘူး။ ရင်ကျပ်ပန်းနာ ကောင်းတဲ့ ဆေးနည်းပါ။ ဆေးနည်းကတော့...

- (၁) တောရှောက်သီး (ရှောက်ခါးသီး/ ရှောက်နွယ်)၊ (၅)လုံး ပါးပါးလှီးထား
- (၂) ဗာတီပျိုလ်သီး (၁)လုံးကို မီးပြု (အနည်းငယ်လှော်) အပူနဲ့ထောင်းထား
- (၃) စပျန်ပျိုပါးကို (၅)ကျပ်ထား ထောင်း

ထည်း

(၄) ဆား (၁)ကျပ်ထားကို လှော်၍ထည်း

(၅) ပျားရည်စစ်စစ် (၁)ပုလင်း လောင်းထည်း ဖော်ပြပါ ဆေးအမည် (၅)မျိုးကို လေးထောင့်ဖန်ပုလင်းတွင်ထည့် အဖုံးပိတ်ပြီး နေပြင်းပြင်းတွင် (၇)ရက်ထား တစ်နေ့ကို လက်ဖက်ရည်ခွန်းနဲ့ တစ်ခွန်းကျစီ၊ နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ည တစ်ကြိမ် ရေအေးနဲ့ သောက်ပေတော့။ ပန်းနာရင်ကျပ်အတွက် အလွန် ကောင်းတဲ့ ဆေးတစ်လက်ပါ။ နှလုံး၊ သွေးတိုးအတွက်လဲ ကောင်းတယ်။ လေဖြတ်တာကိုတော့ အထူးကောင်းတဲ့ဆေးပါ။ ကျုပ် လက်တွေ့ ကိုယ်တွေ့မို့ ပြောတာပါ။

နောက်ထပ် ကိုယ်တွေ့ဆေးတစ်ခု ပြောပြမယ်။ ကျုပ်အမေ အခု အသက် (၉၂)နှစ်ရှိပြီ။ အရင်က ဆီးချိုရောဂါ စွဲကပ်နေလို့ သံပရာရည်ထဲ ပျားရည် သင့်သလောက်ထည့်ပြီး နံနက် စတီး (၁)ခွန်း၊ ည လက်ဖက်ရည်(၁)ခွန်း မှန်မှန် သောက်ပေးတာ ဆီးချိုရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသွားလို့ အခု အသက် (၉၂)နှစ်မှာ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိနေတယ်။ ပျားရည်ကိုတော့ အချိုလွန်အောင် မထည့်မိအောင် လျော့ထည့်ပေါ့ ဆရာကြီးရယ်’

ဤတွင် မိမိမှ...
 ‘ဒါဆို နာမည်လေးလဲ ပြောပါဦး။ ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသကလဲ ဆိုတာကို သိချင်ပါတယ်။ ပြီးရင် ဒီဆေးနည်းနဲ့

တစ်နိုင်ငံလုံးမှာရှိကြသူ ဝေဒနာရှင်တွေ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေကြဖို့ ကျွန်တော် ရေးပို့နေကျဖြစ်တဲ့ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ဆေးနည်းစို့ခွင့်ပြုပါ’

‘ရေးပို့နိုင်ပါတယ်။ ကျုပ်နာမည်က ဦးမြသိန်။ ကြာသသပတေးသား၊ နေရပ်က ကျောက် ပန်းတောင်း၊ မြို့နယ်အပိုင် ကျောက်တံခါးမြောက်ရွာကပါ။ ရွာကြီးပါ’

ဈေးသည်မှာ ပြောပြရတာ အာခြောက်သွားသဖြင့် ရေအေးတစ်ခွက် တောင်းသောက်ပြီး နှုတ်ဆက်လျက် အိမ်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆေးနည်းဒါနတစ်ခုအား မေတ္တာ စေတနာ ရှေ့ထား၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ အရောဂါ တောန္တု
 ။ ထွန်းငွေ (အမတ၊ ၂၄၁၄) ။
 ။ တံတာဗျီ၊ သန်လှူ ။
 ။

အချစ်ရေး

ကံကောင်းပါးလား

ကြည့်ပါ။

(A.A)အရ...

ကံတရားက မျက်နှာသာပေးထား
ကြောင်း သိနိုင်ပါတယ်။ တနင်္လာ
ထီးရိုးဖြစ်တဲ့အတွက်...

ကံကောင်းခြင်း စန်းပွင့်ခြင်း
လူချစ်လူခင် ပေါ်ခြင်း ကူညီပေး
သူများခြင်း ကောင်းသတင်း
ကျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေပါတယ်။

(B.B)အရ...

ဂုဏ်သိက္ခာမကျခြင်း ဘဝ
အခြေအနေ တိုးတက်ပြင်ပား
နိုင်ခြင်း အခွင့်အရေးကောင်း
များ ကြုံရခြင်းတို့ ဖြစ်စေပါ
တယ်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ
ပေါ်က မှုန်မတ်လေးက
ကောင်းစားခြင်း အလိုဆန္ဒ
ပြည့်စေခြင်းများကို
ဖြစ်စေပါတယ်။

(C.C)အရ...

လက်ညှိုးဖြောင့်
တန်းပြီး အား
ကောင်းတဲ့အတွက်
ရိုးသားဖြူစင်တဲ့
စရိုက်ကို
သိစေပါတယ်။

(D.D)အရ...

လက်သန်မိတဲ့အတွက် ဆင်
ခြင်တဲ့အားကောင်းခြင်း အကား
ပါးခြင်း ဖြူစင်တဲ့စိတ် ထားရှိ
ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပါတယ်။
ဒါတွေကို ခြုံငုံသုံးသပ်
ရင်တော့ သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း ၂၀၁၃

ကောဠမြတ်စွာ
(မာသာတ)

[၁]

'ဦးလေး ဦးလှရှိန်'

'ဟဲ့ ဘယ်သူလဲ'

'မြမေ... မြမေပါ ဦးလေးရဲ့ သပြေ
ဆိပ်ကလေး'

'ဪ... ဘယ်သူများလဲလို့
နေခင်းကြောင်တောင် နေကပူသန့်
အဖော်ကော မပါဘူးလား။ လာ...
လာ... အိမ်ပေါ်တက်၊ မကြည်သိန်း
နေရာပေးလိုက်ပါကွာ'

ဦးလှရှိန်၏ ပြောစကားကြောင့်
မကြည်သိန်းက မမြမေအား ဖျာခင်း
ပေးပြီး...

"မမြမေ ရေခွေးသောက်" ဟု ဆို
ကာ ရေခွေးအိုးအား တိုး၍ ပေးလိုက်
ပါသည်။

မမြမေက ခင်းပေးသော ဖျာပေါ်
တွင် ကျုံ့ထိုင်လိုက်ကာ ခွေးများကို
မျက်နှာသုတ်ပစ်ဖြင့် သုတ်ပြီး...

'ဦးလေးနဲ့ တွေ့မှ တွေ့ပါ့မလားလို့
စိတ်ပူလာတာ တွေ့လို့ တော်ပါသေး
တယ်'

'ဟဲ့... ဘာတွေ အရေးကြီးနေလို့လဲ
ဟဲ့'

'မေမေ နေမကောင်းတာ တစ်လခွဲ
လောက်ကြာပြီ။ အဲဒါ ဦးလေး ဓာတ်စာ
တွက်ပေးပါဦး ဦးလေးရဲ့'

'တခြားမှာ မပြဘူးလား'

'ပြပါတယ်... ဒါပေမယ့် မရဘူး'

'ကဲ...ကဲ ထားပါတော့၊ ရေခွေး
သောက်ဦး။ မကြည်သိန်းရေ... ငါ့
စာအုပ်နဲ့ မင်ချောင်းပေးပါဦး'

ဟု ဦးလှရှိန်က ပြောသဖြင့် မကြည်
သိန်းက စာအုပ်၊ ဘောလ်ပင်တို့ကို ယူ

မြန်မာ သင်္ကာခတ် စာတတ်စာ

၍ ဦးလှရှိန်အား ပေးပါသည်။
'အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ'
'အသက်...'
ထိုအချိန်တွင် မလှမေ ရောက်လာ
ပါသည်။

'ဪ... မလှမေလဲ ပါလာတာ
ကိုး'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး။ မေမေ့အသက်
က (၆၆)နှစ်ရှိပြီ'

မလှမေက တစ်ဆက်တည်း
အသက်ကို ပြောပါသည်။

'ဪ... အေး...အေး ရေခွေး
သောက်ကြ။ ငါ တွက်ကြည့်လိုက်ဦး
မယ်။ ဒီနေ့ပဲ ပြန်ကြမှာလား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး'

သပြေဆိပ်ရွာနှင့် သစ်ဖြူကွင်း
ကျေးရွာမှာ သိပ်ပြီး မဝေးလှပါ။ (၅)
မိုင်၊ (၆)မိုင်ခန့်သာ ဝေးပါသည်။ ထို့
ကြောင့် (၁)နာရီခွဲ၊ (၂)နာရီလောက်
သွားလျှင် ရောက်ပါသည်။

မမြမေ၊ မလှမေတို့မှာ မကြည်သိန်း
၏ တူမဝမ်းကွဲများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဦးလှရှိန်မှာ ဓာတ်စာအတွက်
တွက်ချက်ပြီး...

'ရောဂါအခြေအနေကို ငါ စစ်ကြည့်
မယ်၊ ငါမေးတာကို အမှန်အမှား ဖြေရ
မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး'

'သူ့ရဲ့ ဝမ်းမှာ လေပွသလား'

မမြမေက စဉ်းစားပြီးနေစဉ် မလှမေ
က...

'ဟုတ်တယ် ဦးလေး။ လေပွထိ
တယ်'

'အင်း...ဒီလိုဆိုရင် အပူကော
အားကြီးမှာပေါ့'

မမြမေရော မလှမေပါ မပြောတတ်
သလို ဖြစ်နေပါသည်။

'ကဲ...ကဲ ဒီလိုဆိုရင် အာပုပ်ရမယ်
မျက်စိနီရမယ်။ ဘယ်နှယ်လဲ ဟုတ်
လား'

'အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး
မမြမေက ဖြေပါသည်။ မမြမေက
ပင် ဆက်လက်၍...

'ခွဲသလိပ်တွေလဲ ထတယ်။ အမြဲ
လိုလို မူးနေတယ်။ အခုလဲ မူးငြီး
ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ သတိတောင် မ
တစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်မျိုး ဖြစ်ပြီး မူးသ
နေတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။

'အေး...အဲဒါ၊ ဘေးသည်းခြေချုပ်

ပြီး ငန်းအေးဖြစ်နေတာ၊ သွေးငန်းလို့ လဲ ခေါ်တယ်။

သူက (၃)ကြွင်းတော့ တေဇာ အမှုကလဲ အားကြီးတာပေါ့။ ကဲ... ဒီလို ဆိုရင် သမီးတို့ရွာကို အချိန်မီပြန်ကြ။ ဒီက ဦးလေး ဓာတ်စာရေးပေးလိုက် မယ် ဟုတ်လား။ ဦးလေးတို့ မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်လာခဲ့မယ်

'ဟုတ်ကဲ့'

'ဓာတ်စာက သမီးတို့ အိမ်ကို ရောက်ရောက်ချင်း ကောက်ညှင်း ငချိပ်၊ ကောက်ညှင်းအဖြူ မပါစေရ ဘူး။ ဆန်လဲ မရောရဘူး။ ကောက် ညှင်းငချိပ်သီးသန့် မုန့်ဆီကြော်၊ ကြော် ပြီး တဝကျွေးရမယ် ဟုတ်လား။

ကျွန်တို့ သင့်လျော်တဲ့ ဓာတ်စာနဲ့ မသင့်လျော်တဲ့ဓာတ်စာကို ဦးလေး လာမှ ပြောပြမယ် ဟုတ်လား။

အခုပဲ ပြန်ကြ။ ဒီက သားကို ရွာထိအောင် လှည်းနဲ့ လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက် မယ်'

ဟု ဦးလှရှိုန်က ပြောပါသည်။

'နေပါစေ ဦးလေး။ ကျွန်မတို့ လှည်း ကြိုရိုပါတယ်။ အခုပဲ ပြန်ပါမယ်။ မနက်ဖြန် ဦးလေးရော ဒေါ်လေးပါ လာမယ် မဟုတ်လား'

'လာမယ် လာမယ်'

ဟု မကြည်သိန်းက ပြောပါသည်။ တိုအချိန်မှာပင်လျှင် သူမတို့စီးရန် လှည်းကြိုသည် အိမ်ရှေ့သို့ ရောက် လာလေသည်။

မမြမေက ဦးလှရှိုန်အား ၄၄(၃၀၀၀) ကျပ်လှူပြီး ညီအစ်မနစ်ယောက် လှည်းရှိရာသို့ အပြေးကလေး ဆင်း သွားကြလေသည်။

'မနက်ဖြန် စောစောလာခဲ့မယ်။ မုန့်ဆီကြော်ကို ကြော်ပြီး တဝကျွေး

ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး'

ဟု ဆိုကာ လှည်းပေါ်သို့ တက် လိုက်ပါသည်။ လှည်းမောင်းသူက နွား ကို ကြိမ်တို့လိုက်ပါသည်။ နွားလှည်း သည် ချက်ချင်းပင် ထွက်ခွာသွားပါ တော့သည်။

[၂]

ဦးလှရှိုန်နှင့် မကြည်သိန်းတို့သည် သပြေဆိပ် မြေမေတို့၏အိမ်သို့ (၇)နာရီ ခန့်တွင် ရောက်ပါသည်။ လူမမာမှာ အစနဲ့သား ရှိနေပါသည်။

'ဟဲ့...မုန့်ဆီကြော် ကျွေးသေးလား'

'အဒေါ်မတင်ပုက မကျွေးရဘူးဆို လို့ မကျွေးဘူး ဦးလေး'

'ဟေ... မတင်ပုက ဆရာလား၊ ငါက ဆရာလား၊ နင်တို့ တော်တော် ခက်ပါလား။ အခု ကြော်ကျွေးရမယ်။ အားလုံး အဆင်သင့်ရှိလား'

'မနေ့ကတည်းက အဆင်သင့်ရှိပြီး သားပါ၊ မကျွေးရဲလို့'

'တော်...တော်ကြစမ်း အခုပြင်၊ အခုကျွေး။ ဒီဓာတ်စာကျွေးလို့ တစ်ခုခု ဖြစ်ရင် ငါတာဝန်ယူတယ်။ ကဲ... မကြည်သိန်းလဲ ကူလုပ်ပေးလိုက်စမ်း ပါ'

ဦးလှရှိုန်က ပြောပြောဆိုဆို လူမမာ အနားသို့ သွား၍ ခြေ၊ လက်၊ နဖူး

စသည်တို့ကို စမ်းသပ်နေပါသည်။

မကြည်သိန်း၊ မလှမေ၊ မမြမေတို့ က မုန့်ဆီကြော်၊ ကြော်ရန် ပြင်ဆင်နေ ကြ၏။

'ဦးလေး ညှော်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား' မမြမေက မီးမွှေးရင်း မေးလိုက်ပါ သည်။

'ဖြစ်တယ်... ညှော်လေကောင်း လေ ကြော်သာကြော်ပါ' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကောက်ညှင်းငချိပ် မုန့်ဆီကြော်ကို ထန်းလျက်ဖြင့် ရော ကြော်ပြီး လူမမာကို ကျွေးပါသည်။ အခြားဓာတ်စာများ ကျွေးရန်ကို လှည်းညွှန်ကြား စီမံပေးလိုက်ပါသည်။ နေ့(၂)ချက်ခွဲလောက်တွင် လူမမာမှာ ထိုင်နိုင်လေတော့သည်။

ဦးလှရှိုန်သည် မုန့်ဆီကြော်(၃)နပ် ကျွေးစေသည်။ စားသင့်သော ဓာတ် စာများကို လည်းကောင်း၊ မစားအပ် သော အစာအာဟာရများကို လည်း ကောင်း ရေးပေးပြီး (၂)ရက်အကြာ တွင် လူမမာ ပျောက်ကင်းတော့မည်ဟု စိတ်ချရသဖြင့် ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြလေ သည်။

[၃]

'အဲဒါ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပဲကွ' 'ဪ...အသက်မုန့်ရင် ဓာတ်စာ

www.burmeseclassic.com

မှန်ပြီး ရောဂါ သေချာပျောက်တယ်ပေါ့နော်

'အေး...သေချာတာပေါ့ကွာ။ တို့ဆရာကလဲ အသက်နဲ့ရောဂါ ဖြစ်ရပ်ထပ်တူနေရမယ်။ အဲဒါဆိုရင် ဓာတ်စာကို စိတ်ချပြီး ရဲရဲကြီးပေးလိုက်လို့ မှာခဲ့တယ်။ ဒီပညာက မြန်မာ့ရှေးရိုးစဉ်လာ ဓာတ်စာပေးနည်းပဲ။

ဆရာက မှာသေးတယ်။ ပညာကို အလကားမလုပ်ပါနဲ့တဲ့။ တန်ဖိုးမရှိ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်တဲ့။ လာဘ်တင်မှ ဓာတ်စာကို ပေးရမယ်လို့ ကတိခံခိုင်းတယ်။ ဒီဓာတ်စာပေးနည်းကို သူ့တပည့်နစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ တို့ကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကို မပေးခဲ့ဘူး'

'ဪ...ဪ အခု ကျွန်တော့်ကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးတာ အထူး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'အေး... ငါက ဒီပညာတွေ ငါတစ်ယောက်တည်း တတ်သိနေတာ အကျိုးသိပ်မများဘူး။ အများသိနေရင် အကျိုးများမယ်လို့ စိတ်ကူးမြော်မြင်မိတဲ့အတွက် အခုလို လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်တာပါပဲကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ပညာဒါနကုသိုလ်ပေါ့နော်'

၂၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'အေး...ဟုတ်တယ်။ မင်းက မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ စာရေးတော့ ပိုပြီး ပြန့်ပွား၊ ပိုပြီး ကောင်းကျိုးတွေ ရတာပေါ့ကွာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ပါတယ်။ အခုလို ခွင့်ပြုချက်ရတဲ့အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ကျွန်တော် ရေးထည့်လိုက်ပါမယ်။ အများသိရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက်ပေါ့'

'အေး...ကောင်းတယ်၊ ရေး...ရေး' ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ဦးလှရှိန်ထံမှ ကူးယူရရှိခဲ့သော မြန်မာ့ရိုးရာဓာတ်စာကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဦးလှရှိန်၏ မူပုဂ္ဂိုလ်ရေး၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပို့လိုက်ပါတော့သည်။

[၄]

ဓာတ်ထွက်နည်း

လူ့ဟာ၏ ရောက်သက်ကို တည်၍ (၇) ဖြင့် စားရပါသည်။ အကြွင်းကို ယဟာဘုတ်၏ အထွန်းအိမ်မှ စချရပါသည်။

ချပြီး အထွန်း၊ သိုက်၊ ရာဇ၊ အဓိပတိအိမ်တို့မှ ဂဏန်းနံသင့်များကို တစ်ခုချင်း သော်လည်းကောင်း၊ (၂) အိမ်တွဲ၍ သော်လည်းကောင်း ကျွေးရပါသည်။

အောက်(၃)လုံးဖြစ်သော ပုတီး၊ ဘက်၊ မရဏ အိမ်ဌာန နံသင့်အစာတို့ကို ရှောင်ရသည် ဖြစ်ပါသည်။ မသင့်သောအစာဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

ဥပမာပုံစံမှာ...

အသက်(၅၀)နှစ်ရှိသူ ဖြစ်လျှင်...

၇ | ၅၀ | ၇
၄၉

၁ ကြွင်းပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းအကြွင်း(၁)ကို မဟာဘုတ်၏ အထွန်းအိမ်ဌာနမှ စ၍ ချရပါသည်။

လင်္ကာမှာ...

		၅	
အစ ၁	၂		၃
၄	၆		၇

ချပုံ အစဉ်

ပုံစံ

		အဓိပတိ	
စ၍ချ အထွန်း	သိုက်		ရာဇ
မရဏ	ဘက်		ပုတီး

		၆	
အထွန်း ၁	၄		၀
၅	၂		၃

(၁) ကြွင်း ပုံစံ

www.burmeseclassic.com

အကြွင်း (၁) ဖုတ်တွင်...
 အထွန်း (၁) တနင်္ဂနွေ၊
 သိုက် (၄) ဗုဒ္ဓဟူး၊
 ရာဇ (၀,၇) စနေ၊
 အဓိပတိ (၆) သောကြာတို့ ဖြစ်
 ပါသည်။

ယင်းတို့ကို တစ်အိမ်ချင်း သော်
 လည်းကောင်း၊ (၂) အိမ်တွဲ၍ သော်
 လည်းကောင်း ဓာတ်စာအဖြစ် ပေးပါ
 သည်။

ပုတီ (၃) အင်္ဂါ၊
 ဘင်္ဂ (၂) တနင်္လာ၊
 မရဏ (၅) ကြာသပတေးတို့ ဖြစ်
 ပါသည်။

ယင်းတို့ကို တစ်အိမ်ချင်းဖြစ်စေ၊
 နှစ်အိမ်တွဲဖြစ်စေ မသင့်သော အစာ
 ဟု သတ်မှတ်၍ မစားမသောက် ရှောင်
 ရပါသည်။

ဤနည်းကို မိုး၍ အခြားအကြွင်း
 များကိုလည်း သိ၍ သဘောပေါက်ကြ
 မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအကြွင်းများအလိုက် ရောဂါ
 လက္ခဏာများကို ပြဆိုထားပြီး ယင်း
 အကြွင်းများအလိုက် သင့်စာ၊ မသင့်စာ
 များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း
 ဆက်လက် ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ပါ
 သည်။

[၁] ကြွင်း

(၁) ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၆	
၈	၄	၀
၅	၂	၃

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ အောင်၊ လံ၊ ထု၊
 စင်၊ သူ၊ ကြီး၊ ပွဲ ဟူ၍ မဟာဘုတ်သွား

နည်းအတိုင်း ချသွားရပါသည်။

(၁) ကြွင်း ရောဂါစွဲ လက္ခဏာ

သည်းခြေပျက်၏။ အစာပုပ်ပြန်၏။
 အစာမကြေဖြစ်၏။ အသားအရောင်
 ရွှေရောင်အဆင်းရှိ၏။ အံ့ကြိတ်၏။
 မျက်စိမှိတ်တတ်၏။ တွန့်လိမ်နေ၏။
 စိတ်ထဲတွင် ဂနာမငြိမ် စိတ်ပွေလှုပ်၏။
 စိတ်ညစ်၊ စိတ်နောက်နေ၏။ စိတ်
 အတွင်း မုန်တိုင်းကျနေသည်ဟု ဆိုပါ
 သည်။

(၁) ကြွင်း သင့်သော မာတ်စာ

အရည်သောက်၊ အုန်းရေသောက်
 ပါ။ ဖရုံ၊ ဖရဲ၊ ရဲယို စားပါ။ ဝက်သား၊
 ငါးထွေ၊ ငါးသလောက် ချက်စားပါ။
 ရှောက်သီးကို ကြက်သွန်နီဥကြီး များ
 များနှင့် သုပ်စားပါ။ ဒန့်သလွန် အသီး၊
 အရွက်တို့ကို စားပါ။

(၁) ကြွင်း မသင့်သော အစာ

ကောက်ညှင်းငချိပ် မုန့်ဆီကြော်
 (ကောက်ညှင်းအဖြူကိုလဲ မစားအပ်)
 ဆီထမင်း၊ ပုစွန်၊ ဆီးသီး၊ ဆီးယို၊
 ကန်စွန်း၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ ကြံ၊ ကြံသကာ၊
 ကြက်သား၊ သခွား၊ ငါးချဉ်၊ ငှက်ပျော
 သီး၊ ဘူး၊ ပဲ၊ ပြောင်းတို့ကို မစားအပ်
 ရှောင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

[၂] ကြွင်း

(၂) ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ ကြီး၊ ပွဲ၊ အောင်၊
 လံ၊ ထု၊ စင်၊ သူ ဟူ၍ မဟာဘုတ်သွား
 နည်းအတိုင်း ချသွားရပါသည်။

(၂) ကြွင်း ရောဂါစွဲ လက္ခဏာ

သည်းခြေလွန်၏။ (ပေတတ်၏။)
 သည်းခြေကို လေထိုးတတ်၏။ ဆီးချုပ်
 ၏။ ဝမ်းချုပ်၏။ မပြတ် လေထ၏။
 အိပ်၍မပျော်၊ မျက်စိဖြူ၏။ အံ့ကြိတ်
 ၏။ မအိပ်မနေ ရှိတတ်၏။

(၂) ကြွင်း သင့်သော မာတ်စာ

ငှက်ပျောသီး၊ ဖီးကြမ်းတစ်ကိုက်၊
 ထန်းလျက်တစ်ကိုက် အဝစား။ (ရှေးဦး
 စွာ စားရမည့် ဓာတ်စာဖြစ်ပါသည်။) (၃)
 နှစ်စားပါ။

ကြံ၊ ကြက်၊ သခွား၊ ခရမ်း၊ မရန်း၊
 မန်ကျည်း၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ ချဉ်ခါးသီး၊
 ချင်း၊ ဘဲသား၊ သင်္ဘောသီးမည်း၊ ဘူး၊
 ပဲအမျိုးမျိုး၊ ပြောင်းပူး၊ ငါးမျိုးစုံတို့
 သင့်သဖြင့် စားရပါမည်။

(၂) ကြွင်း မသင့်သော အစာ

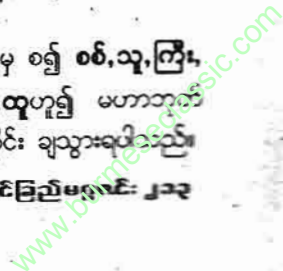
ဝက်သား၊ ကောက်ညှင်း၊ ကောက်
 ညှင်းဖြင့်ပြုလုပ်သော မုန့်များ၊ ပုစွန်၊
 ရှောက်သီး၊ ဖရုံ၊ ဖရဲ၊ ရဲယို၊ သံပရာသီး၊
 ဒန့်သလွန်အသီး၊ အရွက်၊ လက်သုပ်၊
 လက်လုပ်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ငါးထွေ၊ ငါး
 သလောက်တို့သည် မသင့်သော ဓာတ်
 အစာများဖြစ်သဖြင့် မစားမသောက်
 ရှောင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

[၃] ကြွင်း

(၃) ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ စင်၊ သူ၊ ကြီး၊
 ပွဲ၊ အောင်၊ လံ၊ ထု ဟူ၍ မဟာဘုတ်
 သွားနည်းအတိုင်း ချသွားရပါသည်။

(၃)ကြွင်း ရောဂါစွဲ လက္ခဏာ

လေပူ၏။ တေဇော အပူအားကြီး၏။ အာပုပ်၏။ မျက်စိနီ၏။ သွေးချုပ်၏။ သည်းခြေချုပ်၏။ ငန်းအေးခိုက်၏။ ခွဲသလိပ်ထ၏။ မူးဝေတတ်၏။ (မပြတ်မူးဝေတတ်၏)သွေးငန်းဟူ၍ လည်း ဆိုပါသည်။

(၃)ကြွင်း သင့်သောဓာတ်စာ

ကောက်ညှင်းငရိပ်(ဆန်မပါ) မုန့်ဆီကြော် ရှေးဦးစွာ (၃)နပ်ကျွေးရပါသည်။ (အဝကျွေးရပါသည်။) (ယင်းမုန့်ဆီကြော် ညှော်ခံလျှင် ကောင်း၏။) ဆီထမင်းထိုး၍ (၃)နပ်စားပါ။ လက်သုပ်များ၊ လက်လုပ်ချဉ်များ စားပါ။

ခံတက်ချဉ်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ ကြံ၊ ကြက်သား၊ သကြား၊ သခွား၊ ခရမ်း၊ ချဉ်ခါးတို့ကို စားပါ။ ဆီးသီးကို သကြားဖြူး၍ မကြာမကြာ စားပါ။

(၃)ကြွင်း မသင့်သောအစာ

ဘူး၊ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ပြောင်း၊ ချဉ်ပေါင်၊ ရဲယို၊ ဝက်သား၊ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ ဒန့်သလွန်အသီး၊ အရွက်၊ နွားသား၊ နွားနို့၊ နှမ်းဆီ၊ နှမ်းပျစ်၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ ခေါက်ဆွဲ၊ ကြာဆံ၊ ငါးထွေ၊ ငါးသလောက်၊ (ထန်းလျက် အစိမ်းလိုက် မစားအပ်၊ ကြော်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ရေခဲနွေးနှင့်ဖျော်၍ သော် လည်းကောင်း သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

၂၁၄ နက္ခတ္တရောဂါခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

[၄] ကြွင်း

(၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ လံ၊ ထူ၊ စစ်၊ သူ၊ ကြီး၊ ပွဲ၊ အောင်ဟူ၍ မဟာဘုတ်သွားနည်းအတိုင်း ချသွားရပါသည်။

(၄)ကြွင်း ရောဂါစွဲလက္ခဏာ

အော့အန်တတ်၏။ သည်းခြေနာ၊ သွေးငန်းနာ ဖြစ်တတ်၏။ မူးဝေ၏။ (မီးလာကျောက်စိ အပူအုပ်နေ၏။ အပူအုံးနေ၏။ အပူမပွင့်)ပယောဂဆန်ဆန် ကယောင်ကတမ်း ပြောဆို၏။ ပြူးတူးပြတ် လုပ်နေတတ်၏။

(၄)ကြွင်း သင့်သောအစာ

(ရှောက်သီးတစ်ကိုက်၊ ထန်းလျက်တစ်ကိုက်(၃)ရက် စားနိုင်သလောက် စားပါ။ သို့မဟုတ် (၃)နပ်စားပါ။) ဖရုံ၊ ဖရုံ၊ ရဲယို စားပါ။ ဝက်သား၊ နွားသား၊ မုန့်ဟင်းခါး(မုန့်တီဟု ခေါ်၏။) ဒန့်သလွန်အသီး၊ အရွက်၊ ငါးမျိုးစုံ စားပါ။ နွားနို့၊ ထန်းလျက် စားနိုင်ပါသည်။

(၄)ကြွင်း မသင့်သောအစာ

လက်သုပ်၊ လက်လုပ်ချဉ်၊ ဥ(အု)အုန်း၊ ဘူး၊ ပြောင်း၊ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ချဉ်ပေါင်၊ ငှက်ပျောသီး၊ သဘောသီး၊ ဘဲသား၊ သင်ဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊ ဘဲဥတို့ မစားအပ်ပါ။

[၅] ကြွင်း

(၅)ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ ပွဲ၊ အောင်၊ လံ၊ ထူ၊ စစ်၊ သူ၊ ကြီး ဟူ၍ မဟာဘုတ်သွားနည်းအတိုင်း ချသွားရပါသည်။

(၅)ကြွင်း ရောဂါစွဲ လက္ခဏာ

“နဂါးဂဠုန်၊ ကြက်သူပုန်ကောင်၊ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်၏” ဟု ဆိုပါသည်။ တေဇောဓာတ် အားကောင်း၏။ မျက်စိမိမိန်း၊ မှိတ်နေတတ်၏။ မျက်စိပူ၏။ မူးဝေတတ်၏။

တေဇောစနေ အလွန်မွေ့၏။ ထင်လျှောတတ်၏။ အော့အန်သည်။ မခဏခဏ သောက်သည်။ ဆီးနည်းသည်။ သည်းခြေနာဖြစ်၏။ သွေးငန်းဟု ဆိုပါသည်။

(၅)ကြွင်း သင့်သောဓာတ်စာ

(ရှေးဦးစွာ ဘဲကပ်ကို ဆီပြန်ချက်နှင့် အုန်းထမင်းနှင့် (၃)နပ်ကျွေးသော ဥ(အု)၊ အုန်း၊ အုန်းနို့၊ ငါးမျိုးစုံ၊ ဘူးပြောင်း၊ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ချဉ်ပေါင်၊ ငှက်ပျောသီး၊ ပဲကြော်၊ ဗယာကြော်၊ သဘောသီး၊ မဲလေီ အဖူး၊ အရွက်တို့သည် စားသင့်သော ဓာတ်စာများ ဖြစ်ပါသည်။

(၅)ကြွင်း မသင့်သောအစာ

အမဲသား၊ နွားနို့၊ ထန်းလျက်၊ ကြံ၊ ကြံသကာ၊ သကြား၊ ကြက်သား၊ ထန်းလျက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ ခရမ်းသီး၊ မရမ်းသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ ချဉ်ခါး၊ သခွားသီး၊ သရက်၊ သင်ဥ၊ လက်ထူ

www.burmeseclassic.com

ဆင့်များ မစားအပ်ပါ။

[၆] ကြွင်း

(၆) ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ "သူ,ကြီး,ပွဲ,အောင်,လံ,ထူး,စစ်" ဟူ၍ မဟာဘုတ် သွားနည်းအတိုင်း ချရပါသည်။

(၆) ကြွင်း ရောဂါစွဲ လက္ခဏာ

ပထဝီဓာတ် ပျက်၏။ အာပေါဓာတ် အထက်လှန်၏။ ငနိုး, လေအပုပ်, သည်းခြေချုပ်၏။ တစ်ကိုယ်လုံး အပူ ထွန်တတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အလွန် အေး၏။ သွေးငုပ်သည်။ အအေးချုပ်၍ အပူလွန်၏။ ရေငတ်တတ်သည်။ အိပ် မပျော် ရှိနေတတ်ပါသည်။

(၆) ကြွင်း သင့်သောဓာတ်စာ

ကြံ၊ သကြား၊ ကြက်သား၊ သခွား၊ သီး၊ သရက်သီး၊ ဝက်သား၊ ဖရုံ၊ ဖရုံ၊ ခဲယိုသီး၊ ငါးထွေ၊ ငါးသလောက်နှင့် ငါးချိုးစုံ စားသင့်ပါသည်။

(၆) ကြွင်း မသင့်သောဓာတ်စာ

(မှန်ဟင်းခါး) မုန့်တီ၊ အမဲသား၊ နွားနို့၊ ဆိတ်သား၊ ဆီးသီး၊ နှမ်းဆီ၊ နှမ်းပျစ်၊ ထန်းလျက်၊ ကောက်ညှင်း၊ မုန့်ဆီကြော်၊ ပုစွန်၊ ကန်စွန်းဥ(အု)၊ အုန်းသီးတို့ ရှောင်သင့်ပါသည်။

[၇] ကြွင်း

(၇) ကြွင်း မဟာဘုတ်တည်နေပုံ

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

အထွန်းအိမ်မှ စ၍ ထူး,စစ်,သူ,ကြီး,ပွဲ,အောင်,လံ ဟူ၍ မဟာဘုတ် သွားနည်းအတိုင်း ချရပါသည်။

(၇) ကြွင်း ရောဂါစွဲလက္ခဏာ

ရင်မှာအပုပ်၊ သည်းခြေငုပ်လျက်၊ မဟုတ်စကား၊ ပြောကြား ကြမ်းရမ်း၊ ကယောင်ကတမ်း၊ အပူငန်းနှင့်၊ ပျက် ခန်းအာကာသ၊ ခြေလက်ကစ ကိုက်ခဲ ရ၏။ ပူရိုးပူတုံရှိ၏။ အခိုးပျက်၏။ ချွေးငုပ်၏။ အာကာသပျက်၏။

(၇) ကြွင်း သင့်သော ဓာတ်စာ

(ကောက်ညှင်းငချိပ် မုန့်ဆီကြော်၊ ၃-နပ် အဝစား) (ယင်းညှော်အိမ်၏) နွားသား၊ နွားနို့၊ နှမ်း၊ နှမ်းပျစ်၊ နှမ်းဆီ စားအပ်၏။ ထန်းလျက်၊ ဆီးသီး၊ နာနတ်၊ ပိန္နဲသီး၊ ဆီကြော်၊ ဆီချက်၊ ဆိတ်သား စားအပ်၏။ ကန်စွန်းသင့်လျော်၏။

(၇) ကြွင်း မသင့်သောဓာတ်စာ

ကြံ၊ ကြက်သား၊ သကြား၊ သခွား၊ ဖရုံ၊ ဖရုံ၊ ရဲယို၊ ဝက်သား၊ သရက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ ချဉ်ခါးသီး၊ ခရမ်းချဉ်၊ မရမ်းသီး၊ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ ဒန့်သလွန်အသီး၊ အရွက်၊ ဘဲသား၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ၊ မြေပဲ၊ အာလူး။
မာလကာသီး၊ ပန်းသီးတို့ စားရန် မသင့်ပါ။ (အအေးအပတ်မခံရ) ရေ မတည့်ပါ။ သို့သော် ရေကို အခါအချိန် ကြည့်၍ ချိုးပါ။ (ရေမတည့်ပါ။)

[၅]

ဓာတ်စာတွက်နည်းနှင့် ရောဂါအစွဲ သင့်သောဓာတ်စာ၊ မသင့်သော အစာ (ရှောင်ရန်) တို့သည် ထိုမျှ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလှရိန်က ပြောပြသည်မှာ... မသင့်သောအစာ (ရှောင်ရန်) အာဟာရတို့ကို ရောဂါ ပြင်းထန်နေ လျှင် လုံးဝ မစားအပ်ပါ။ ရောဂါစွဲများ

မထင်ရှားလျှင် တစ်ခါတစ်ရံ စားနိုင်ပါ သည်ဟု ပြောပါသည်။

ထို့အပြင် မသင့်သောအစာ (ရှောင် ရန်) ကို (၃) နပ် သို့မဟုတ် (၃) ရက် ဆက်၍ စားခြင်း၊ မသင့်စာများကို (၃၊ ၄) မျိုးတွဲ၍ သော်လည်းကောင်း၊ အလွန်အကျွံ စားမိ၍ သော်လည်း ကောင်း ကြံကြိုက်လျှင် အကြွင်းမှ ဆိုင်ရာရောဂါများသည် ဖြစ်ပေါ်လာ သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဓာတ်စာကျွေးရာ၌ မွေးလ၏ မတိုင် မီ(၁၅)ရက်နှင့် မွေးလ၏ အလွန် (၁၅) ရက်တို့တွင် စားခုံးလျှင် ဓာတ်စာ သင့်(မသင့်) အာနိသင်သည် မစွဲ၊ မထက်ဟု ပြောပါသည်။

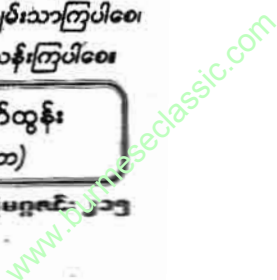
ဥပမာ တန်ခူးမွေးသူသည် တန်ခူး လမတိုင်မီ တပေါင်းလ လပြည့်ကျော် (၁) ရက်မှ လကွယ်ထိ လည်းကောင်း၊ တန်ခူးလအလွန် ကဆုန်လဆန်း (၁) ရက်မှ လပြည့်နေ့အထိ လည်းကောင်း ဓာတ်စာသင့်မသင့်တို့သည် အာနိသင် မထက်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ဤကာလကို နီယတကာလဟု ဆိုပါသည်။

ဤရွှေ ဤမျှဖြင့် အကြွင်းအလိုက် ရောဂါစွဲလဲက္ခဏာ အကြွင်းအလိုက် စားသုံးသင့်သော ဓာတ်စာ၊ မသင့် သောအစာတို့ တင်ပြပြီးပါပြီ။ လိုအပ် သောပုဂ္ဂိုလ်များ အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေ ဟူ၍ မေတ္တာစေတနာဖြင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

နည်းပေးသော ဦးလှရိန်အား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ အားလုံးကျန်းမာ၍ ချမ်းသာကြပါစေ၊ အဆင်ပြေ၍ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

ကောင်းမြတ်ထွန်း (ဟသာထ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

ကျန်းမာရေး အတွက် အပြပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	တူညီသူ	တံပွင့်နေ့
ကြက်	နှလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	အမီး	တောင်	ကျား၊ မြင်း၊ ခွေး	ပုစွန်သားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ခွေး	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ကျား	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ယုန်	သရက်ရွက်	မျှော်	၂	ကောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အဆူ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာစားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြွေ	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အဆူ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့မြောက်	မြင်း၊ ခွေး၊ ကျား	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဆိတ်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုစွန်နေ့
မျောက်	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုစွန်နေ့
ကြက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်မြောက်	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ခွေး	သည်းခြေ	အစိမ်းနု	၄	ဂျုံ	အဆူ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္လာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဝက်	သည်းခြေ	အစိမ်းနု	၄	ဂျုံ	အဆူ	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ကြက်၊ ခွေး	တနင်္လာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ဝက်နှစ်ဖွား၊ မျောက်နှစ်ဖွား၊ မြွေနှစ်ဖွားတို့မှာ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းနိုင်ကြသည်။ ဤလတွင် ဝက်နှစ်ဖွားတို့ကို နမူနာပြု၍ ဝေးကို ရှင်းပြပေးပါမည်။
 ဝက်နှစ်ဖွားတို့သည် သည်းခြေနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ဂရုစိုက် ကာကွယ်ကုသပါ။ အစိမ်းရင့်ရောင်နှင့် (၄) ဂဏန်းတို့က ကံလာဘ် ပွင့်စေလိမ့်မည်။ ဂျုံနှင့် ပြုလုပ်သော စားစရာ၊ ချဉ်သောအရသာတို့နှင့် သင့်သည်။
 အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်သို့ သွားရောက်၍ အနားယူခြင်း၊ ထိုအရပ်တွင် ၂၁၆ နှစ်ကျဆောင်ခြင်းမဂ္ဂဇာင်း

ဆေးဝါးကောင်းသမားကောင်း တွေ့ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ခံစားနေရသော ရောဂါ

ဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်ကြသည်။
 မြွေနှစ်ဖွား၊ ကြက်နှစ်ဖွား၊ ခွေးနှစ်ဖွားတို့သည် သင်တို့၏ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည်။ အရေးအကြောင်း ငြိမ်ဆံ့ရလျှင် တနင်္လာနေ့သားသမီးက ကူညီပေးနိုင်လိမ့်မည်။ ကြာသပတေးနေ့နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။
 ကျန်းမာရေးများ ဤကဲ့သို့ပင် ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

ရန်အောင်ယော (ခေါ်) သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး

ရန်အောင်ယော (ခေါ်) သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး
အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင် ရှိပြီး ဝယ်ယူမှုများနှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

• ရန်အောင်ယောပုထိုး သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး

[သက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခု ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ဘုရင်မင်းတင်ကြီးနှင့် မိဖုရားများမင်းတော်၊ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။]

သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးပု

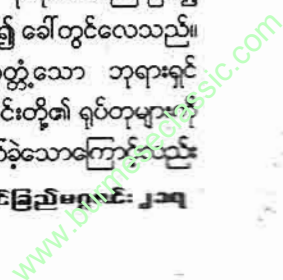
ရွေးခေတ် ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံနှင့် အခြားဒီဇိုင်းလက်ရာများ(၁)

ရခိုင်ဒေသတွင် ရှေးဟောင်း စေတီပုထိုးအဆောက်အအုံများ လက်ညှိုးထိုးတိုင်းမလွတ် တည်ရှိနေသော ရန်အောင်ယော (ခေါ်) သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး တစ်ဆူလည်း တည်ရှိပါသည်။ မြောက်ဦးစွန်းတော်ကုန်း၏ မြောက်ဘက် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာ ဖိုးခေါင်အောင် အနောက်ဘက်ခြမ်း ပေ(၄၀) အမြင့်တွင် တည်ဆောက်ထားပါသည်။ ထိုအတွင်းပိုင်းတွင် ပုထိုးတော်ကြီး၏ အပူပေးတောင်ထောင့်၊ အံတော်သိမ်

ပုထိုးတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ပုထိုးတော်ကြီးကို “အပြည်ပြည်ကို ရင်ငယ်ရစ်ဝန်း အေးပူထမ်း” ဆိုသော ဥဒါန်းဖြင့် သျှင်ငယ်ဆရာ ဦးမြဝါ ကြီးမှူးလျက် ကြံပဋိကုမ်းနှင့် အညီ ဘုရင်မင်းဟကြီး(အေဒီ ၁၅၃၁-၁၅၅၅)သည် ရခိုင်သက္ကရာဇ် ၈၉၇ ခုနှစ်(အေဒီ-၁၅၃၆ ခုနှစ်) တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် စနေနေ့တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရင် မင်းဟကြီးသည် အနောက်မဇ္ဈိမဒေသမှ ပင့်ဆောင်လာသော

ဖူးချိထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ဓာတ်တော်မွေတော်ပေါင်း သျှစ်သောင်း၊ ကျောက်၊ ကြေး၊ သံ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာတို့ဖြင့် ထုလုပ်သော ဆင်းတုတော်ပေါင်း သျှစ်သောင်းတို့ကို ဌာပနာထည့်သို့ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ပုထိုးတော်ကြီးဖြစ်၍ သျှစ်သောင်းဟူ၍ ခေါ်တွင်လေသည်။ နောင်လာလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းတို့၏ ရုပ်တုများကို ထုလုပ် ကိုးကွယ်ခဲ့သောကြောင့်လည်း

သျှစ်သောင်းဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း တချို့က ယူဆကြပါသည်။

အနောက်ဘက် တစ်ဆယ့်နှစ်တိုင်း နှင့် ပေါ်တူဂီရေတပ်မတော်ကြီးကို အောင်နိုင်သော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့၍လည်း **ရန်အောင်ဇေယျပုထိုးတော်ကြီး** ဟူ၍ လည်း ခေါ်တွင်ပါသေးသည်။

သျှစ်သောင်း ပုထိုးတော်ကြီး၏ တောင်ဘက် စောင်းတန်းလှေကား၏ ယာဘက်တွင် **ဂုဗ္ဘန်(ဒွါရပါလ) နတ်ရှပ်တစ်ရှပ်** ရှိပါသည်။ ထိုနတ်ရှပ် ကို ယခု မုခ်ဦးတွင် ထည့်ထားပါသည်။

ဝတ်ဆင်ထုံးပွဲမှ အပြည့်ဖြင့် တွေ့ရှိ နိုင်ပါသေးသည်။ မူလ ရှေးဟောင်း လက်ရာမှန်း မသိရှိနိုင်အောင် ရွှေဆေး များ သုတ်လိမ်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။

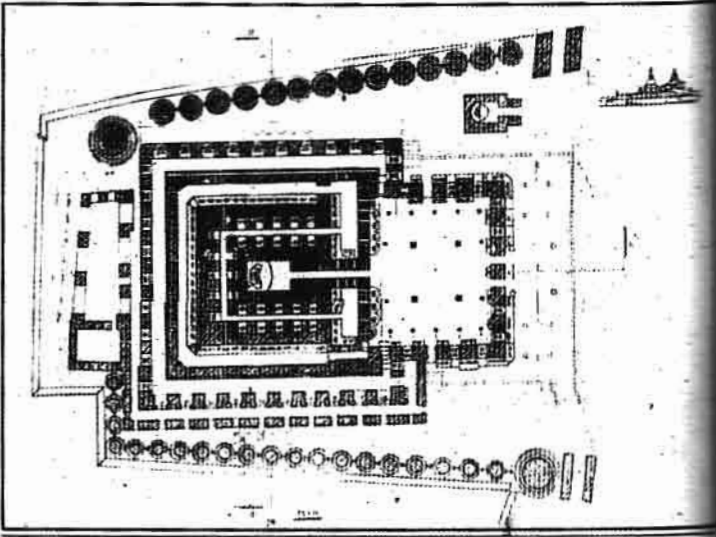
ကျောက်လှေကားအတိုင်း တက် သွားပါက လက်ဝဲဘက်တွင် အာနန္ဒ စန္ဒြားကျောက်စာ (ခေါ်) သျှစ်သောင်း ဘုရားကျောက်စာတိုင်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ဤ အာနန္ဒစန္ဒြား ကျောက်စာတိုင် ကို ဘုရင် မင်းဗဟကြီးသည် မြောက်ဦး မြို့မြောက်ဘက် ခြောက်မိုင်ခန့်အကွာ ဝေသာလီမြို့တော်ဟောင်း အနန္တော ဒယျ ကျောင်းတော်ရာဟောင်းမှ ပြောင်းရွှေ့စိုက်ထူခဲ့သော ကျောက်စာ တိုင်တစ်တိုင် ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါ သည်။

ကျောက်စာတိုင်မှာ မြေပြင်မှ အမြင့် (၉)ပေ (၇)လက်မခန့်ရှိပြီး လေးမျက် နှာကျောက်စာတိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်မျက်နှာ (၂)ပေ (၄)လက်မခန့် ကျယ်ပါသည်။

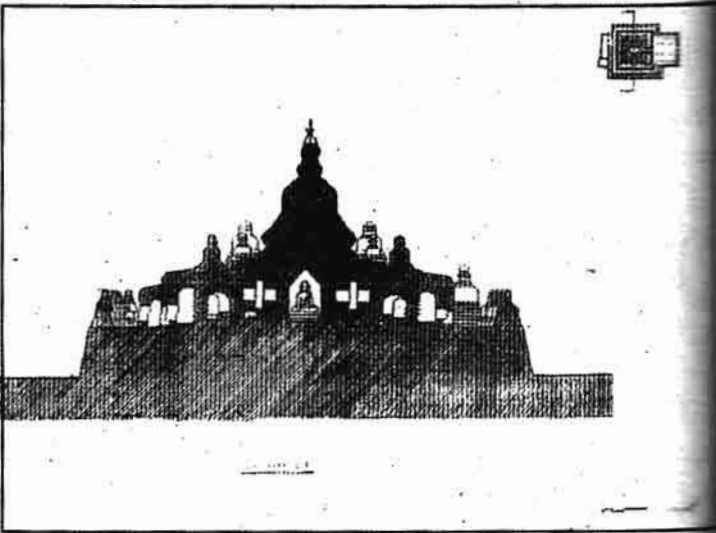
ဤ ကျောက်စာတိုင်တွင် ရေးထိုး ထားသော ကျောက်စာများမှာ နှစ်

၂၁၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စာပုဂ္ဂလိ:

သျှစ်သောင်း ယွက်ပုံဆွဲ

သျှစ်သောင်း မြောက်ပုံဆွဲ

ပေါင်း နှစ်ရာခန့်စီ ခြား၍ ပြောင်းလဲ လာသော အိန္ဒိယနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းသုံး ပြဟိယား အက္ခရာသုံးမျိုးကို သက္ကဋ ဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

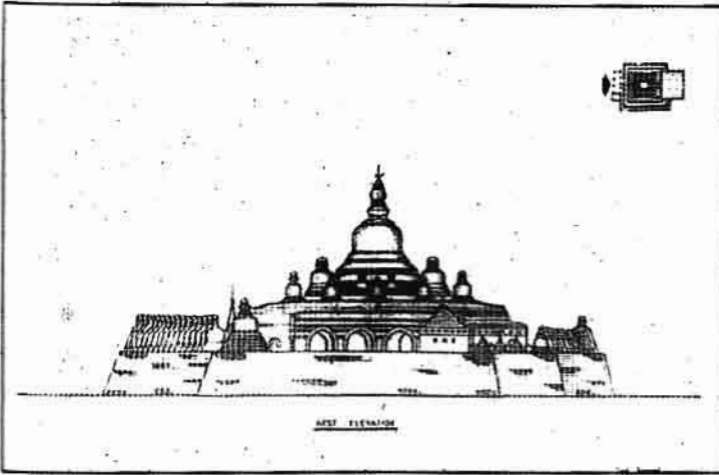
ခရစ်တော် မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းများစွာ မှစ၍ အေဒီ(၁၀)ရာစုအထိ ရခိုင်မင်း သက်များအကြောင်းကို ကျောက်စာ တိုင် တစ်တိုင်တည်းတွင် ရေးထိုးထား သဖြင့် ဤကျောက်စာတိုင်ကြီးကို ရခိုင်

သမိုင်းကြီးတစ်စောင်ဟုပင် ဆိုနိုင် သည်။

ဤကျောက်စာတိုင်မျိုးမှာ ကမ္ဘာတစ် ကွက်တွင် အလွန်ရှားပါးသဖြင့် ရခိုင်သမိုင်း တွင် တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်သော ကျောက်စာ တိုင် တစ်တိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အာနန္ဒစန္ဒြား ကျောက်စာတိုင် မြောက်ဘက်တွင် ကျောက်ပြားကြီး တစ်ချပ်ရှိသည်။ ကျောက်ပြားကြီးပေါ်တွင် လက်ယာရစ် ခရုသင်

www.burmeseclassic.com

◆ သျှစ်သောင်း အနောက်ဘက်ခြင် ပုံဆွဲ

သျှစ်သောင်း ပုထိုးတော်ကြီး တောင်ဘက်တောင်တန်းလှေကားရင်း
ယာဘက်မှ (မြို့ရပ်လင်္ကာ) ◆

တစ်ပုံရှိ၍ ခရုသင်းမှာ တောင်ပံများ တပ်ထားပါသည်။

ခရုသင်းထိပ်တွင် ကြာပွင့် ပွင့်နေပြီး ကြာပွင့်၏ အဖျားသည် ဓမ္မစကြာစက်ဝိုင်းကို ထိထားပါသည်။ ကြာပွင့်ဖတ်များ၊ ရွှေလုံးများဖြင့် အလှဆင်ဖန်တီးထားသော ဓမ္မစကြာ အဝန်းမှာ လက်ရှိအခြေအနေ၌ တချို့ ကြာဖတ်များ ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤခရုသင်းနှင့် ဓမ္မစကြာစက်ဝိုင်း ရှေးခေတ်ရခိုင်ရိုးရာ စိတ္တလင်္ကာရ အနုလက်ရာဒီဇိုင်းကို ပညာရှင်များက ခရုသင်းမှာ ဗြဟ္မဏအယူဝါဒကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတဖြစ်ပြီး ဓမ္မစကြာ အဝန်းမှာ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ရခိုင်လူမျိုးများသည် ဗြဟ္မဏဝါဒမှ ဗုဒ္ဓဝါဒသို့ ကူးပြောင်းလာသော အမှတ်သင်္ကေတ လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသင်္ကေတလက်ရာမှာ ရခိုင်

လူမျိုးများအတွက် အရေးပါသော ဘာသာရေး အယူအဆဆိုင်ရာ ရှေးခေတ်ရခိုင်ရိုးရာ စိတ္တလင်္ကာရ အနုလက်ရာ ဒီဇိုင်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အာနန္ဒစန္ဒြား ကျောက်စာတိုင်နှင့် တစ်ခေတ်တည်းလက်ရာဟု တချို့ ပညာ ရှင်များက ယူဆကြပါသည်။

သျှစ်သောင်းဘုရား ကုန်းမြေဒုတိယဆင့် တောင်ဘက်မျက်နှာစာ၌ နေထွက်ဘုရားနှင့် နေဝင်ဘုရား ခေါ် ကျောက်စေတီငယ်နှစ်ဆူ တွေ့ရှိရပါသည်။

နေထွက်ဘုရားစေတီ၏ ဝုဏ်ဉာဏ်သည် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြင် ထားပြီး နေဝင်ဘုရားစေတီ၏ ဝုဏ်ဉာဏ် သည် အနောက်ဘက်သို့ လှည့်လျက် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤစေတီငယ်များမှာ နေထွက်၊ နေဝင် တစ်ရိုးပိုင်စိုးခဲ့သော မင်းဟူ၍ မင်းဟူ၍၏ အာဏာစက်ကို ဖော်ညွှန်းသောစေတီငယ်များ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ယင်းစေတီငယ်နှစ်ဆူ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း ကျောက်စေတီငယ်များစွာ

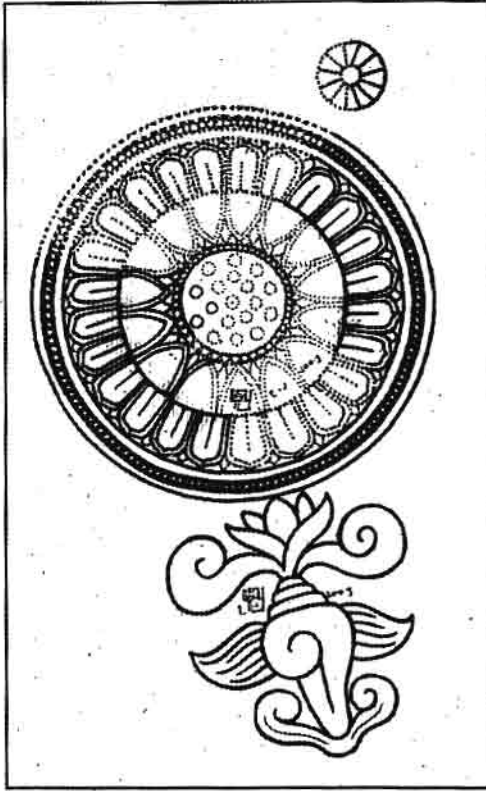

တွေ့ရှိရပါသေးသည်။ တချို့ စေတီငယ်များ အရာသာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤစေတီငယ်များ မြောက်ဘက် အပေါ်ဆင့်တွင် သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးကို တည်ဆောက်ထားပါသည်။ သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး အလျား(၁၆၀)ပေခန့်၊ အနံ(၁၂၄)ပေခန့်ရှိပြီး ပုထိုးတော်ကြီးနှင့် တစ်ဆက်တည်း အရှေ့ဘက် အာရုံခံ သိမ်တော်ကြီး အလျား(၇၀)ပေခန့်၊ အနံ(၄၆)ပေခန့်ရှိပါသည်။

ပုထိုးတော်ကြီးအမြင့်မှာ အောက်မဟာရုံမှ ဗဟိုစေတီတော်ကြီးအဖျားထိ အမြင့်(၈၆)ပေခန့် ရှိပါသည်။

သျှစ်သောင်း ပုထိုးတော်ကြီးကို ဝက်ပါသဖွယ် လိုဏ်ဂူတော်(၅)ထပ်ဖြင့် တည်ဆောက်ထားပါသည်။ လိုဏ်ဂူတော်များ၏ ခေါင်မိုးပေါ်တွင် အချို့

www.burmeseclassic.com

● ဗြဟ္မဏ အယုဒ္ဓိယ ဣန္ဒြေအယုဒ္ဓိယ ကျောင်းသော
ရုက္ခိတိင်္ဂုဏ်သောတို့၏
ဘာသာရေးလက်တံဆိပ်လက်ရာ

စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် စေတီရံ
ပေါင်း (၂၆)ဆူ တည်ရှိပါသည်။

သတ္တဝါသနက္ခတ် (၂၇)လုံးကို ရည်
ရွယ်၍ တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။ စေတီတော်အားလုံးမှာ ခေါင်း
လောင်းမှောက် စတုဂံပုံစေတီငယ်ပုံစံမျိုး
ပင် တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး၏ အလယ်တည့်
တည့် လိုဏ်ဂူတော်မှာ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်
ခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်ခန်း
ထဲတွင် သျှစ်သောင်း ဆင်းတုတော်ကြီး
စံပယ်လျက် ရှိပါသည်။ ဘူမိဗဿမုဒြာ
ပုံစံမျိုး ထုလုပ်ပူဇော်ထားပါသည်။

ဆင်းတုတော်ကြီးမှာ ဉာဏ်တော်
အမြင့် (၉)ပေကျော်ခန့် ရှိပါသည်။
ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်ခန်းကို စတုရန်းကျကျ

၂၂၀ နှစ်ကျော်အရင်ခြေတည်ပုဂ္ဂိုလ်း

ပတ်ထားသော လိုဏ်
ထပ်မှာ ဒုတိယလိုဏ်ထပ်
ဖြစ်သည်။

ဤ လိုဏ်ထပ်တွင်
သဗ္ဗဒွေ ဂါထာတော်ကို
ရည်ညွှန်း၍ တည်ထား
သော ဆင်းတုတော်(၂၈)
ဆူ ရှိပါသည်။ ဤလိုဏ်
ထပ်တစ်ခုကိုသာ အုတ်
ဖြင့် တည်ဆောက်ထား
သဖြင့် အုတ်များမှာ လက်
ရှိ အခြေအနေ၌ ရွှံ့စေး
သဖွယ် နူးညံ့ပျော့ပျောင်း
နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ လိုဏ်ထပ်ကို
ပတ်ထားသော တတိယ
လိုဏ်ထပ် အတွင်းတွင်
ဆင်းတုတော် ကြီးငယ်
များ ပြည့်ကျပ်နေပါ
သည်။ ဤ တတိယ
လိုဏ်ထပ် အဆုံးနှင့်
ဒုတိယ လိုဏ်ထပ်ဝင်ဝ

အနီးတွင် ခြေတော်ရာတစ်ဆူ ပူဇော်
ထားပါသည်။

ဤခြေတော်ရာမှာ မင်းဗာဘုရင်
သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂါယာစေတီ
တော်မှ ပင့်ဆောင်ယူလာသော ခြေ
တော်ရာတစ်ဆူ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါ
သည်။

လိုဏ်ဂူတော် ဒုတိယထပ်နှင့်
တတိယထပ်တို့၏ အဝင်ပေါက်မှာ
သျှစ်သောင်းဘုရား သိမ်တော်ကြီး၏
အနောက်တောင်ထောင့် စနေထောင့်
တွင် တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိသည်။

လိုဏ်ဂူတော်များ၏ ဝင်ပေါက်တိုင်း
တွင် တံခါးဆုံလည်များ တပ်ဆင်ခဲ့
သော သံကို ကြေးကွပ်ထားသည့်
ကွင်းကြီးများ ကျောက်နံရံ တစ်ဖက်

တစ်ချက်တွင် တပ်ဆင်ထားပါသည်။
တတိယလိုဏ်ထပ်ကို ပတ်ထား
သော စတုတ္ထလိုဏ်ထပ်၏ နံရံများတွင်
အဆင့်(၇)ဆင့်ခွဲပြီး ကျောက်ဆစ်ရံ
ကြွများ အပြည့်ထုဆစ်ထားပါသည်။

အရှေ့ဘက် မျက်နှာတစ်ခုတွင်သာ
အဆင့် နှစ်ဆင့် သုံးဆင့် ထုဆစ်ထား
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အရှေ့ဘက်
မျက်နှာ ဆိုသော်လည်း အရှေ့မြောက်
ထောင့်အနီးနှင့် အရှေ့တောင်ထောင့်
အနီးတွင်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

သျှစ်သောင်း ပုထိုးတော်ကြီး
အနောက်ဘက်တွင် ဘုရင် ဥပုသ်
ဆောင်နှင့် ဘိသိက်ဆောင်ကိုလည်း
တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုထိုးတော်ကြီး
တောင်မြောက် အပြင်အောက်ခြေနား
တွင် အရံစေတီငယ်များလည်း တည်
ဆောက်ထားပါသည်။

အရံစေတီငယ်များ ကြားတွင်လည်း
ရုပ်ကြွများ ထုဆစ်ထားပါသည်။ သိမ်
တော်ကြီး အပြင်ဘက်တွင် မင်းဗာကြီး
ကျောက်ရုပ်တုနှင့် ဘုရင် မင်းဗလောင်
ရုပ်တုပါ ကျောက်စာတစ်ချပ်ကိုလည်း
တွေ့ရှိရပါသည်။

သိမ်တော်ကြီးထဲ နံရံအဆင့်များ
တွင်လည်း ဆင်းတုတော်ပေါင်း
မြောက်မြားစွာကို ပူဇော်ထားပါသည်။
သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး စတုတ္ထ
လိုဏ်ထပ် အရှေ့တောင်ထောင့် အရှေ့
ဘက်ခြမ်းမှ စ၍ တွေ့ရှိသည်။ ရုပ်ကြွ
များကို စ၍ တစ်ရပ်ချင်း ကောင်းနိုးနိုး
ရာရာ လက်ရာများကို ရေးသား ဖော်
သွားပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ဆရာကြီး ပင်းယကွ

၏ သာသနာ့အကျိုးများ (၂၆)

ဆရာကြီးမင်းယကွ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်ပေမူ အာဆာန်

စာရေးသူ(ကျွန်တော် မင်းယကွ)မှာ
လည်း ဆရာတော်ဦးကော၏ ဖိတ်ကြား
ချက်အရ မော်လမြိုင်ကျွန်း ကန္တာ
ကျောင်းတွင် ဆရာကြီး ဓားတစ်လက်
ဦးနေဝင်း၏ ဓားတစ်လက်သိုင်း
ပိုင်းထွက်ပညာ၊ ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း
၏ ဓားတစ်လက်သိုင်း၊ ဓားနှစ်လက်
သိုင်း၊ တုတ်ရှည်သိုင်း၊ လှံရှည်သိုင်း
နှင့် ဗန်တိုပညာရပ်တို့ကို သင်ကြားပေး
ခဲ့ရသည့်အပြင်...

ဆရာကြီး ဦးလှမောင်(ရန်တိုင်း

အောင်ပင်မသိုင်းအဖွဲ့၊ ပင်မဦးသျှောင်
ဆရာကြီး)၏ လှံရှည်သိုင်း၊ လှံတို
(လှံယဉ်)နှင့် လေးဖက်လှံသိုင်း ပညာ
ရပ်များ...

ဆရာကြီး ပေါင်းတည် ဦးသန်းတင်
(မြန်မာ့ရိုးရာ ပင်မသိုင်းအဖွဲ့ကြီး၏
ပင်မဦးသျှောင်ဆရာကြီး)၏ တောင်ပိုင်း
ရှမ်းသိုင်း၊ မြောက်ပိုင်းရှမ်းသိုင်း ပညာ
ရပ်များ...

ဆရာကြီး စိုင်းခင်သောင်းနိုင်
(ပလောင်ရိုးရာ ပင်မသိုင်းအဖွဲ့ကြီး၏
ပင်မဆရာကြီး)၏ ပလောင်ရိုးရာ ကြီး
ဆက်တုတ်သိုင်းခေါ် (ခွမ့်ဟော့ကပ်)
နှင့် ပလောင်တိုင်းရင်းသား ရိုးရာသိုင်း
ပညာရပ်တို့ကို လနှင့်ချီ၍ သင်ကြားပေး

ခဲ့ရပါသည်။
ကျွန်တော်အနေဖြင့် မော်လမြိုင်
ကျွန်းကန္တာကျောင်းတွင်
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သိုင်းသင်တန်းများ
ဖွင့်လှစ် သင်ကြားပေးသည့်အပြင်
မော်လမြိုင်ကျွန်း မြို့နယ်အတွင်းရှိ
ကျေးရွာအုပ်စုများသို့လည်း သွားရောက်
၍ သိုင်းသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။
ပုဂံတောင်ဝဲချောင်း၊ ကျုံသင်၊ မြင်း
ကချောင်း၊ စိန်ပန်းတို့တွင် သာမက
ပင်လယ်စပ်ဖြစ်သော မီးပြသိုပင်
ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မြန်မာ့
သိုင်းပညာအပေါ် ထားရှိသော
စေတနာနှင့်မြန်မာ့သိုင်းပညာ ပြန့်ပွား
တိုးတက်ရေးတို့အတွက် လုပ်ဆောင်
ချက်များ ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်ချက်များ
ကို ဖွင့်ဆိုရေးသားမည် ဆိုပါလျှင်
ကျမ်းတစ်စောင်တစ်စွဲပင် ဖြစ်လောက်
ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကောလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး
ကတော့ တစ်သက်မှာ တစ်ယောက်
ဆိုရမလောက်ပင်။ အလွန်တွေ့နိုင်ခဲ့
တွေ့ရခဲ့သော ရှာမှရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းမင်းသားနှင့် အဖွဲ့သည် ကန္တာ
ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဆရာတော်
အား ဦးတင်ကြသည်။ ဆရာတော်က

လည်း ရှမ်းမင်းသားကိုကြည့်၍ စိတ်ထဲ မှ အကဲခတ်နေမိသည်။

'လှုပ်ကတော့ လှုပ်ချောပဲ။ အဝတ်အစား ဝတ်တာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ခုံခုံညာညား ရှိလှတယ်။ ဥပမာရုပ်ကလဲ ကောင်းတယ်။ နှုတ်ခမ်းပွားစခနဲ့ ပိုပြီး ရင့်ကျက်သွားတယ်။ လိုအပ်တာထက် ပိုပြီးတော့ ကြားချင်ပါရင် တဲ့ စိတ်တတ်တော့ရှိတယ်။ ရှိတာထက် ပိုပြီး သူတစ်ပါးက အထင်ကြီးစေချင်တဲ့ စိတ်သဘော ရှိတယ်။ အဆောင်အယောင် ကတော့ အထင်ကြီးစရာပေမဲ့ သိုင်းပညာ အနာမှာတော့ ဘယ်လောက်တတ်ဖယ် ပယ်ပေတုံး'

ဟု သုံးသပ်နေမိသည်။ ဆရာတော်က စုံစမ်းမေးမြန်းလိုက်သည်။

'ဒကာလေးက ဘယ်လိုကိစ္စနဲ့ ဆရာတော်ကျောင်းကို ရောက်လာတာပဲ။ ဒကာလေးက ဘယ်သူလဲ ဆိုတာကို ရော ပြောပြစမ်းပါဦး'

'တပည့်တော်က တောင်ပိုင်းရှမ်း ပြည်နယ်က စော်ဘွားကြီးတစ်ဦးရဲ့ သားတော်အငယ်ဆုံးပါပဲ။ ဖခမည်းတော်ရဲ့ နာမည်နဲ့ ဂုဏ်သတင်း ထိခိုက်မှာစိုးတဲ့အတွက် ခမည်းတော် စော်ဘွားကြီးရဲ့ အမည်နာမကိုတော့ မပြောပါရစေနဲ့ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ရဲ့ ရှမ်းစော်ဘွားတွေက ရှမ်းပဒေသရာဇ် အာဏာတွေကို စွန့်ခွဲရပေမယ့် တပည့်တော်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ဒီနေ့အထိ ရှမ်းစော်ဘွားတွေရဲ့ မျိုးရိုးအစဉ်အလာ နေထိုင်မှုကို မဖြုတ်ပါဘူး။

တပည့်တော်တို့ရဲ့ ရိုးရာမပျောက်ရအောင် မျိုးရိုးဂုဏ်ကို ဖော်ပြတဲ့ အဆင့်အတန်းကို ဖော်ပြတဲ့ အဆောင်အယောင်နဲ့နေပါတယ်။ စော်ဘွားသားတော်တွေရဲ့ ပုံဟန်အတိုင်း နေပါတယ်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပါတယ်။

တပည့်တော်အနေနဲ့ ဆရာတော်ကျောင်းကို လာရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ သိုင်းပညာ သင်ကြားပေးချင်လို့ပါပဲ။ ဆရာတော်က ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်တွေကို ကိုယ်တိုင် သိုင်းပညာတွေ သင်ပေးတဲ့အပြင် အခြားအခြားသော သိုင်းဆရာတွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး သိုင်းပညာကောင်းတွေကို သင်ပေးစေတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။

နောက်ပြီး ပညာသင်ကြေးကိုလဲ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ချီးမြှင့်တယ်လို့ သိထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကျောင်းကို မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ရောက်ရှိလာတာပါဘုရား'

ဟု ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းလင်းပြောလိုက်သောကြောင့် ဆရာတော်ကလည်း...

'ကျုပ်ဆီမှာ သိုင်းလာသင်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ကျုပ်တပည့်တွေကလဲ သိုင်းပညာရပ်အမျိုးမျိုးကို သင်ယူတတ်မြောက်ထားတာဖြစ်လို့ တော်ရုံတန်ရုံ သမားရိုးကျ သိုင်းပညာလောက်နဲ့တော့ ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး'

ဟု ရှင်းရှင်းနှင့် ဘွင်းဘွင်း ပြောချလိုက်ရာ ရှမ်းမင်းသားလေးက...

'ဒီတွေကလဲ စုံစမ်းသိရှိပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရား သိဖူးတတ်ဖူးတဲ့ သိုင်းပညာမျိုး ယုတ်ပါပဲ။ ဆရာတော်တို့

အနေနဲ့ ထုတ်ဖို့ မဆိုထားနဲ့ အဲဒီသိုင်းပညာရဲ့ အယုတ်ကိုတောင် ကြားနာမှာ ယုတ်ပါပဲဘူး'

သူ့စကားအရ ဆရာတော်မှာ အတော်ကလေး စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ကြားတောင် မကြားဘူးသေးသည့် သိုင်းပညာ ဘယ်လိုသိုင်းပညာမျိုးလဲ ဆိုသည်ကို ဆရာတော်က သိချင်လာသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှမ်းမင်းသားအား...

'ဪ ဟုတ်လား ဒီလောက်တောင်လား။ ဘယ်လို သိုင်းပညာမျိုးလဲဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါဦး ဒကာလေး'

'တပည့်တော် အခုပြောတဲ့ သိုင်းပညာကတော့ ဟော်နန်းသုံး ရှေးဆရာကြီးတွေ အစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းဆင်ကြားပေးလာတဲ့ ပညာပါပဲ။ ဒီမြေပြင် သိုင်းလောကမှာတော့ ဒီလိုပညာမျိုးက ရှိမယ်မထင်ပါဘူး'

ဟော်နန်းသုံး သိုင်းပညာဆို၍ ဆရာတော်မှာ ပို၍ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပညာရပ်အကြောင်းကို တိတိကျကျ သိချင်၍ အမောတကော မေးမြန်းမိသည်။

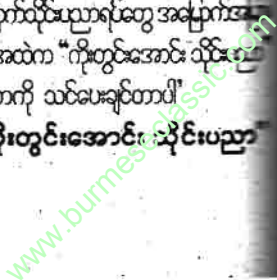
'ဘယ်လို ဟော်နန်းသုံး သိုင်းပညာလဲ။ ဘယ်လိုထက်မြက်တယ်ဆိုတာလဲ ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

ရှမ်းမင်းသားကတော့ ခေါင်တညိတ်ညိတ်ဖြင့် မိန့်မိန့်ကြီးပြီးကာ...

'တပည့်တော်တို့ ဟော်နန်းသုံး ရှေးဆရာအဆက်ကတည်းက လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာရပ်တွေ ရှိပါတယ်။ အစဉ်အလာအားဖြင့် စော်ဘွားမျိုးနွယ်တွေသာ အဆင့်ဆင့် ဆင်ကြားလာရတာပါ။

လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာရပ်တွေ အပြောက်အပိုက်ရှိတဲ့အထဲက "ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာ" ဆိုတာကို သင်ပေးချင်တာပါ'

"ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာ"

ဆို၍ နာမည်ဟိတ်အရ တော်တော်လေး အထင်ကြီးသွားသည်။

'ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာ ဟုတ်လား'

ဟူ၍ ဆရာတော်မှာ နှုတ်မှပင် ဖွင့်အန်ထွက်သွားသည်။ ရှမ်းမင်းသားက ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ...

'ဟုတ်ပါတယ် ကိုတွင်းအောင်သိုင်းပညာပါ။ အဲဒီပညာကတော့ ဟော်နန်းသုံးပညာ ရပ်တွေထဲက အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာတစ်ခုပါ။

ဒီပညာကို တတ်မြောက်သွားရင် ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါ့ပြီ။ လူသားယန်တွေထက် ခုန်နိုင်ကျော်လွှားနိုင်တယ်။ အားမာန်ထည့်ပြီး ခုန်လွှားလိုက်ရင် အလျားလိုက်ဆိုရင် ဆယ့်ဝါးပေ ပေးနှစ်ဆယ်လောက် နောက်အောင် ခုန်နိုင်တယ်။ ခုတ်ချက်ချက်ချက် ရုန်ပြုချက်တွေကို ခုန်ပုံပြီး နှောင်နိုင်တယ်။

သာယန်သိုင်းဆရာတွေ ပစ္စည်းအောင်နိုင်တဲ့ ကာယပစ္စည်းရည်တွေ ကာယသိဒ္ဓါတွေကို ရရှိမှာဖြစ်တယ်။ ဒီပညာဟာ ဒီပညာကိုတော့ လွယ်လွယ်နဲ့ တတ်မြောက်ဖို့ကတော့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဟော်တော်လေး ကြီးစားသင်ယူပါမှ အကွဲခွဲမှ ရနိုင်မယ့်ပညာ ဖြစ်ပါတယ်'

ဟူ၍ ဣန္ဒြေရရပင် ရှင်းပြလိုက်သည်။ သူ့စကားကို ကြားလိုက်ရသည့် နှင့် ဆရာတော်စိတ်ထဲတွင် "ဒီပညာကိုသာ တပည့်တွေ တတ်မြောက်သွားရင် အခြားပညာရပ်တွေကို ထပ်ပြီး အပင်ပန်းခံပြီး သင်နေစရာမလိုတော့ဘူး။ သိုင်းပညာအရာမှာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်သွားတော့မှာပဲ။

သူ အနှစ်အနှစ်အလလ တောင့်တခဲ့တဲ့ သိုင်းပညာသင်ယူဖြည့်ဆည်းရေး လုပ်ငန်းကြီးလဲ အောင်မြင်ပြီးမြောက်တော့မှာပဲ" ဟု စဉ်းစားတွေးတောရင်း

ရင်တွင်းမှာ ပီတိဖြာမိသည်။ ဆရာတော်၏ တပည့်များအပေါ်တွင်ထားသော စေတနာသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဆရာတော်က ရှမ်းမင်းသားအား ဝမ်းသာအားရ မေးလိုက်မိသည်။ ဆရာတော် မျက်နှာပေါ်တွင်မှာ တော့ စေတနာမေတ္တာ အပြုံးပန်းများက လန်းဆန်းပွင့်လှက် ရှိပါသည်။ 'ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲဒီလို အဆင့်မြင့်ပညာဖြစ်တဲ့ ဘာတဲ့... အဲ... ကိုးတွင်းအောင်းသိုင်းပညာကို သင်ယူမယ်ဆိုရင် ဘယ်လို အစဉ်အလာတွေရှိသလဲ၊ ဘာတွေ လုပ်ဆောင်ရမလဲ၊ ပညာအတွက် ဘယ်လောက်ပူဇော်ရသလဲ ဆိုတာ ရှင်းပြပါဦး'

ဟု မေးလိုက်ရာ ရှမ်းမင်းသားက... 'ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာကို သင်ယူမယ်ဆိုရင် သူ့ထံအတိုင်းကတော့ ငှက်ပျော(၅) ဇီး၊ အုန်း(၁) လုံးနဲ့ အနန္တော အနန္တ ဝါးပွဲအတွက် ကန်တော့ပွဲ(၅) ပွဲ ငှက်ပျော(၃) ဇီး၊ အုန်း(၁) လုံးပါတဲ့ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ လပိုင်ပွဲက ထောင့်(၄) ထောင့်မှာ (၁) ပွဲစီနဲ့ ပွဲ(၄) ပွဲ ပေါင်း ပွဲ(၉) ပွဲ ထိုးရမယ်။ အမွှေးတိုပဲ၊ ဖယောင်းဆီပဲ၊ ကွမ်း၊ ဆေး

လက်ဖက်နဲ့ အောင်သင်ပြန်ကာ (၉) ခက်စီ ပိတောက်ခက်က (၁၂) ခက်စီ ထိုးရမယ်။ ပွဲ(၁) ပွဲမှာ ပညာပုဇော်ကြေးအဖြစ် (၁) ပွဲမှာ ကျပ်(၉) ထောင်စီ ထည့်ရမယ်။ ပေါင်း (၁၀၀၀၀) ကျပ် ကန်တော့ရမယ်။

ပညာသင်ယူနေတဲ့ ကာလမှာ ကျုပ်ငါတို့ အဖွဲ့ရှဲ့ နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေး ကွမ်းဆေးလက်ဖက်ကအစ အားလုံးကို သင်တန်း အောင်မြင်ပြီးဆုံးသည်အထိ တာဝန်ယူရမယ်' ဟူ၍ ပညာသင်ကြေးနှင့် ကန်တော့ပွဲများအကြောင်းကို ရှင်းပြပြီး ဆက်လက်၍...

'အဲဒီမှာ မပြောရင်ဖြစ်တဲ့ အရေးအကြီးဆုံး လိုက်နာရမယ့်ဟာကတော့ ပညာသင်ယူနေတဲ့ ဆရာခိုင်းတာကို လုပ်ရမယ်။ ဘာမှ မပေးရတူး၊ ဘာမှ မဝေဖန်ရတူး၊ ဘယ်တော့ပြီမလဲ၊ ဘယ်တော့ တတ်မလဲ ဆိုတာမပေးရတူး။ သင်ရင်းနဲ့ ပညာသင်ရိုး ကုန်ရင် သူ့အလိုလို တတ်မြောက်လာလိမ့်မယ်'

ဟူ၍ သူ့သင်တန်းစည်းကမ်းကို တင်းတင်းမာမာပင် ရှင်းပြခဲ့သည်။ သူက ဆက်လက်၍...

'ပညာသင်ယူမယ့် သူတွေက ကော်လံပါတဲ့ ရှမ်းတိုက်ပုံ(တိုက်မောင်း) အနက်ရောင်နဲ့ ရှမ်းဘောင်းဘီ အနက်ရောင်ကို ဝတ်ဆင်ရမယ်။ သင်တန်းမှာ လက်တွေ့လေ့ကျင့်တဲ့အခါမှာ မျက်လုံးပေါက်ပါတဲ့ ခေါင်းစွပ်အိတ်အနက်ကို စွပ်ထားရမယ်။ ဆရာ ခိုင်းသမျှကို မညည်းမညူဘဲ လုပ်ရမယ်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါး စိုးမိုးမှုနှင့်အောင်ဘာလေ

ထိထိ ဆူနေ

ဧပြီလတွင် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံကောင်းနိုင်ကြစေရန် ရွေးချယ်သင့်သော ဂဏန်းများမှာ ၃၊ ၂၊ ၇၊ ၀ ဖြစ်၍ ၇၊ ၉၊ ၆၊ ၁ အကွရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်ပါသည်။

ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထိပ် အလိုရှိပါက ၃၊ ၂၊ ၇၊ ၀ တွင်းမှ နှစ်လုံးထက် ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးပါ။

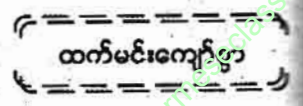
မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်းကို အသုံးချလိုပါက အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

နေ့တွင် ထိထိုးကံစမ်းပါ။
ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်ဖွင့်လှစ်ရာနေရာ အခြေအနေအရ ရွေးချယ်ကံစမ်းလိုပါက ပန်းခြံ၊ လွင်ပြင်ကျယ် တောင်ကုန်းမြေမြင့်၊ လမ်းဆုံလမ်းခွကောင်း၊ မြို့တော်ခန်းမ စသည့် အဓိကရ အဆောက်အအုံကြီးများ၊ တည်ဆောက်လက်စ အဆောက်အအုံအုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် အိမ်ဆောက်ပစ္စည်း အရောင်းဌာန၊ ကြွေထည်မြေထည် စဉ်ထည် ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်၊ ကွန်မြေ စသည်တို့အနီး ဖွင့်လှစ်သည့် ထိဆိုင်များကို ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါလျှင် စနေနေ့တွင် သက်ငယ်ဝိုင်း အမျိုးသား တစ်ဦးအား ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည် သစ်သီးရည် စသည့် သောက်သုံးဖွယ် တစ်မျိုး လှူဒါန်း၍ ထိဆုကြီးများ ရရှိနိုင်ရန် သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်တည် ဆုတောင်းပါ။

ပူယင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကုသုဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	၉	အနီရောင်	တောင်	ငွေဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
ရွာ၊ ကျား	၇	ရွှေရောင်	အနောက်	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
ယုန်	၂	ပြေပါရောင်	အနောက်တောင်	နေ့သားသီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး ဝှေ	၃	အစိမ်းရောင်	အရှေ့	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ပြင်း	၈	အညိုရောင်	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ဆိတ်၊ ဓမ္မာ	၁	အပြာရောင်	မြောက်	အင်္ဂါသားသီး	ငွေဟူးနေ့
ကြက်	၆	အဖြူရောင်	အရှေ့မြောက်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္လာနေ့
မွှေး ဝက်	၄	အစိမ်းရောင်	အရှေ့တောင်	တနင်္လာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့

သင်သည် ကြက်နှစ်တွင် မွေးဖွားသူဖြစ်ပါက ၉-ဂဏန်းက ကံပွင့်စေ၍ အနီရောင်မှာ လာဘ်ပွင့်အရောင် ဖြစ်သည်။

တောင်အရပ်ရှိ ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်တွင် ကံစမ်းသင့်သည်။ တွဲဖက်ကံစမ်းလိုပါက ငွေဟူးသားသီးနှင့် စပ်တူထိုးပါ။ ကံပွင့်စေသည့် အင်္ဂါ

စံကားဝါ ရွှေစတီပျဉ် (၂)

ရွှေစတီ ပြန်ဖော်ပြော

ယခင်လမှ အဆက်

အဝေးအရပ်က မိုင်းပျံပျံ စိမ်းညို
အောင်ကို လှမ်းမြင်ရတယ်။ ဂူဝကို
ဆက်တော့မယ်။ မဝေးတော့ဘူး။
မြေပြင်ကမ်းအလို။
ဂူဝနားကို နီးလာလေ။ အမြင်က
လာလေ။ ဂူဝက ထွက်တော့ စိမ်းပြ
အောင် တောတောင်တွေရဲ့ အလယ်
ဆက်နေပြီ။ တောင်တန်းနစ်ခုတို့ရဲ့
အကြား လွင်ပြင်ကျယ်။ တောင်နဲ့
အောက်က အရည်ကြီး မျက်စိတစ်ဆုံး
သေး။ တစ်မျှတစ်ခေါ်ကြီး။
ဒီနေရာကို ဦးသက်ပန် မသိဘူး။
မရောက်ဖူးဘူး။ ဘယ်နေရာ
ဆက်နေပြီလဲလို့ တွေးမိတယ်။

ဂူဝကအထွက် ဆက်လျှောက်လိုက်
တော့ မြေသားလမ်းကလေးက မဖုန့်
တဖုန့် ဖုန့်တဖုန့်။ လူတစ်ယောက်
သွားသာရုံလေ။ ခြေတစ်ဖက်နင်းသာရုံ
ကျယ်တဲ့လမ်းကလေး။ လမ်းဘေး
တစ်ဖက်တစ်ချက်မြက်သောသောနဲ့...
တောတစ်ခွင် တောင်အနံ့ကလဲ မိုး
အုံ့လို့ နေသာ။ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့်
မျက်စိအေးလို့၊ ကျော့ငှက်သာရကာတို့
ရဲ့ တွန်ကျူးသံသာကလဲ ညံ့စာစာ။
ဦးသက်ပန်ရဲ့ မမောတဲ့ရင်အစုံ မခုန်
မယ့်အပြင် ဘဝချမ်းမြေ့ ရွှင်လန်းမွေ့
လို့။
ကြည့်ကြည့်နူးနူးနဲ့ မြင်ဖူးလိုက်ရတဲ့
ဒီနေရာ...

ရှေ့ဆက် လျှောက်လိုက်ကြတော့
မြေစိုက်စေတီတော်လေးတစ်ဆူ ဖူးမြင်
ရတယ်။ ရွှေရောင်ဟိတ်က တဖိတ်
ဖိတ်တောက်လို့ အလှူညီးလို့။
လုံးတော်ပြည့် ရွှေစေတီတော်လေး
နဲ့ ကိုက်(ရွှေ)လောက်အကွာမှာတော့
ကျောင်းသင်္ခန်းလေး တစ်ဆောင်
ထီးတည်း။
ရွှေစေတီတော်လေး ဘေးမှာ၊
ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံးမှာ စံကားဝါပင်
တွေပြည့်နေတယ်။ စံကားဝါပန်းရနံ့
သင်းယုံ့လို့ ထုံအီ။
အဘိုးကြီးက ကျောင်းဝင်းထဲကို
ဝင်သွားတယ်။ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ မရမ်း၊
အုန်း၊ ထန်း၊ ပေပင်တွေနဲ့ စိမ်းစိမ်းကို
စိုလို့၊ ကျောင်းကလေးရဲ့ တောင်ဘက်
အစပ်မှာ အဆက်မပြတ် တသွင်သွင်
ရေစီးတဲ့ ဂီတသံ ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း

www.burmeseclassic.com

စမ်းချောင်းကလေး။

တောင်ကြီးတောင်ကြား၊ ကျောက်ကြီးကျောက်ကြားက ထွက်လာပြီး၊ ချောက်ကြီးချောက်ကြားကို ဖြတ်ပြီး စီးလာလို့ အေးမြလိုက်မယ့် ဖြစ်ခြင်း။ လှမ်းမြင်နေရင်းကကို စိန်စိန်ပြီး တက်လာတယ်။

ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံးက ရှင်းပြီး သန့်နေတယ်။ မြက်တစ်ပင်မရှိ အမှိုက်သရိုက်မရှိ၊ မြေခသစ်ရွက် မရှိ။ တလင်းလို ပြောင်လို့ နေချင်စဖွယ်လေး။

တစိုက်စိုက်နဲ့ အဘိုးကြီးက ကျောင်းပေါ်တက်သွားတယ်။ ကျောင်းပေါ်ရောက်တော့ ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးကို ထက်ပိုင်း၊ ပိုင်းတယ်။ တစ်ပိုင်းကို သူစားတယ်။ တစ်ပိုင်းကိုတော့ ဦးသက်ပန်ကို ကျွေးတယ်။ စားပေါ့၊ ဦးသက်ပန်ကလဲ စားတာပေါ့။ ရေတစ်ခွက် ခပ်တိုက်ပြန်တော့လဲ သောက်လိုက်ပြန်တာပဲ။

တစ်သက်တာ စားခဲ့သမျှ ငှက်ပျောသီးတွေနဲ့ တစ်လီမတူဘူး။ ထူးကဲလိုက်တဲ့ အရသာ။ အကြောပေါင်းစုံ စိမ့်ထွက်သွားတယ်။

ကျောင်းပေါ်မှာ ထိုင်တောင် မထိုင်ကြဘူး။ အဘိုးကြီးက ဦးသက်ပန်ကို မြေစိုက်ရွှေစေတီလေးဆီ ခေါ်သွားတယ်။ ဝတ်ပြုကြည့်ညိုစေတယ်။

မြေစိုက်ရွှေစေတီတော်လေးက ရွှေရောင်ဝင်း ပြောင်လက်လို့ ရွှေသင်္ကန်းကပ်ထားတာနဲ့ မတူဘူး။ ရွှေသားနှစ်အသွင် မြင်နေရတယ်။ စိန်ဖူးတော်မှာက စိန်ဖူးတော်ဆိုတဲ့အတိုင်း စိန်တွေစီထားတယ်။ အလှူတဖိတ်ဖိတ်နဲ့ ရောင်စုံဝန်းယှက် လက်နေတယ်။

ငှက်မြတ်နားတော်မှာတော့ ပတ္တမြားနဲ့ စိန်တွေစီလို့၊ ထီးတော်ပတ်လည်ကို

လဲ ပတ္တမြားတွေ ရစ်ခွေပန်းလို ကုံးထားတယ်။ ပတ္တမြားတွေကို စွန်ကုပ်နဲ့ ကုတ်ပြီး ထိန်းထားတယ်။ ပတ္တမြားလုံးချောတွေ ကြိုးတွေယှက်လို့၊ အရည်တွေ ယိုကျတော့ မလိုလို့၊ ရွှေစွန်ကုပ်တွေကြားက အောက်ကိုများကျသွားလေမလား။

ထီးတော်ကို ငှက်ပျောဖူးမှာ ပိန္နဲတိုင်လေးစွပ်ပြီး ရွှေကြိုးတွေနဲ့ ဆိုင်းထားတယ်။ ကြာလန်ကြာမှောက်နဲ့ ခေါင်းလောင်းပုံ ပလ္လင်ကတော့ မြေမှာစိုက်လို့၊ မြေစိုက်စေတီ... ရွှေစေတီ။

လေတိုက်ရင် ဘယ်ညာတိမ်းလို့ ယိမ်းနေတဲ့ ဆည်းလည်းတွေကလဲ အသံသာ။ တစ်လုံးတည်း အသံ၊ နှစ်လုံးတွဲအသံ၊ သုံးလုံးလေးလုံး၊ ငါးလုံး တွဲလုံးတွေရဲ့ အသံစာစာ။ ရင်မှာ စွဲငြိတဲ့ နားဝင်ပီယံ။ ဘဝင်အထိညံ့။

မြေစိုက်ရွှေစေတီတော်လေးကို သုံးကြိမ်သုံးခါ ရှိခိုးဦးခိုက် ကန်တော့လိုက်ပြီ။ နမော်တဿ(၃)ကြိမ် ရွတ်ပြီးမှ ဩကာသနဲ့ ငါးပါးသီလခံယူတယ်။

အဲဒီနောက် ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဟောမော်မြွက်ခဲ့တဲ့ ပရိတ်တော်မြတ်ဒေသနာကို ရွတ်ပွားတယ်။ မေတ္တာတွေပို့ အမျှတွေလဲဝေ။ ဘယ်လောက်ကြာလေသလဲ

မသိ။ ကြည့်နူးမှုပီတိကတော့ အပြည့်ဦးသက်ပန်မှာ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ တစ်ခဏတာ နိဗ္ဗာန်ရွှေငြိမှာ...

* * *

အိမ်မှာကတော့ ပွက်လောရိုက်ပြီ။ အချိန်တန်လို့မှ ဦးသက်ပန် အပြန်မလာလေတော့ အိမ်က ဒကာသောကတွေ ရောက်ရပြီ။ သားခေါ်ခေါ်၊ သမီးတွေကိုခေါ်...

'အချိန်မတော် နေဝင်မိုးချုပ် အလုပ်တဲ့ မင်းတို့အဖေ သူငယ်အိပ်ဆီကြက်တောင်တွန်နေပြီ။ အိမ်မရောက်သေးဘူး။ ယာခင်းဆီလို့ကြပါဦး'

ဆိုတော့... သားတွေနဲ့ သမက်တွေက ဆေးတွေခေါ်၊ မိတ်ဆွေတွေခေါ်၊ အိမ်ချင်းတွေကိုခေါ် တစ်ရွာလုံးလောက်မီးတုတ်တွေ လက်ကစွဲလို့ ယာခင်းကို သွားကြပြီ။

ဦးသက်ပန်ရဲ့ ယာခင်းကို မသေမီ ယာ(၃)ကွက်၊ (၄)ကွက်ကျော်လောက်ကတည်းက တကြော်တော်အော်ဟစ်လို့ ခေါ်ကြပြီ။

'အဖေရေ... ဦးလေးရေ... ဦးပန်ရေ'

ဦးသက်ပန်ရဲ့ ပြန်ထူးသံ မကြားဘယ်ကြားရမလဲ။ ဦးသက်ပန်ကတော့၊ ယာတစ်ခင်းလုံး တိတ်တိတ်ကလေးကလဲ ဆိတ်လို့။ တိတ်တိတ်ငြိမ်သက် အနေအထားမပျက် သက်ငြိမ် ဣန္ဒြေကအပြည့်။

ခေါ်သံအော်သံတွေက ဆူဆူမီးတုတ်တွေက ထိန်ထိန်ညီညီအလို့။

ယာတံကလေးကို ရော့တံကလေးကြမ်းပြင်ကို ခင်းထားတဲ့ ဖျာ

မှာ လက်ဖက်ရည် အကြမ်းအိုးလေး
ရယ်၊ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တစ်လုံး
ရယ်တွေ့နေရ၊ ထန်းလျက်ထုပ်ကလေး
က တဲအမိုးမှာ ညှပ်လို့၊ ဘာသံ
ကြော၊ ညာသံမကြော။

သားတစ်ယောက်နဲ့ အဖော်တွေက
ယာခင်းထဲမှာ လှည့်ပတ်ရှာကြတော့
ခေါင်းထိုးတဲ့ တူးရွင်းကလေးက မြေမှာ
ဖိုက်လျက်၊ လုပ်လျက်ကိုင်လျက်က
ထွက်သွားပုံပဲလို့ တွေးကြတယ်။
ဘူးရွင်းကလေးကို ယူသွားပြီး တဲ
ကြမ်းပြင်အောက်မှာ ပစ်ထားလိုက်
အယ်။

ရှာလိုက်ကြတာ ညသန်းခေါင်
အချိန်နီးပြီ။ အကောက်တောင်ခြေ
အထိတောင် ရောက်ကြရ။ ယာခင်း
အစ်ဝိုက် နေရာတကာ ဘယ်မှာပဲ
ရှာရ၊ ဘယ်လောက်ပဲ မွေ့နှောက်လို့
ရှာရ မတွေ့ကြပါလေတော့ အိမ်ပြန်
ကြရပြီ။

မျက်စိမလှ၊ မျက်နှာမလှ ဦးသက်ပန်
နဲ့ဒကာမ ဘယ်လိုပြောရပါ။

နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာတော့ လူ
တွေခွဲပြီး ဦးသက်ပန်ကို ရှာကြရပြန်ပြီ။
ဆရာဝန်ဖြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ညောင်စာရေး
ကိုပဲ သွားလေသလား။ ကျားအို၊ ရေ
နောက်နဲ့ ကွဲသေ၊ ကျောက်တွင်း ရေ
ပင်စမ်းရွာတွေကိုပဲ ရောက်နေလေ
သလား။ အကောက်တောင်ရဲ့ တောင်
အောက်အစပ် ရောဝတ်မြစ်အနောက်
အောက်ကမ်း သောကြာဒူးကစ နံဂတ်နဲ့
ဆီသားအဆုံး...

အထက်ဘက်မှာတော့ ထုံးဘိုနဲ့
သူရဲတန်းအနွဲ့၊ တဲကြီးကုန်းနဲ့ ညောင်
ဆယ်ကတော့ အခေါက်ခေါက် အခါ
အကောက်တောင်ပေါ်မှာများ ရှိ
သလား တက်ကြည့်ရတာက နေ
အင်း...

အဆိုင်းလိုက် အဆိုင်းလိုက် လူတွေ
ခွဲပြီး ရှာလိုက်ကြတာ။ ခြေကုန်ပြီး
လက်ပန်းကျလို့ ဖတ်ဖတ်ကို မောလို့
ဦးသက်ပန်ကို တွေ့ကြရလို့ကတော့ဖြင့်
တကယ့်ကို မလွယ်။ မလွယ်ရေးချာ
မလွယ်။ အိမ်ကိုသာ ပြန်ပြန်ရောက်
လာကြတယ်။

ဦးသက်ပန် တစ်ယောက်ကတော့
ပါမလာလေဘူး။ သူဒကာမကတော့
ရှူးမတတ်ဖြစ်နေပြီ။

သားတွေ၊ သမီးတွေကလဲ စိတ်
သက်သာရာမရ။ သောကကို ရင်မှာ
ပိုက်လို့။ ကိုယ်စီကိုယ်စီ။ အဖေ ဘယ်
ဆီများရှိလေမတုံး။ လုံးလုံးကို တွေး
လို့မရ။ လက်မှိုင်းချရတော့မယ့်အခြေ။
သေသာ သေလိုက်ချင်ပါတိ။

အဖေကိုလဲ တမ်းတ၊ အမေဆိုလဲ
နားချ။ ပြောမရတဲ့အဆုံးမှာတော့
ပျောက်သောသူ ရှာမတွေ့၊ သေဖို့
တော့များပြီ။ ဦးသက်ပန်ပျောက်သွား
တာလဲ (၇)ရက်လည်တော့မယ်။
မနက်ဖြန်ဆို (၇)ရက်လည်ပြီ။

ကဲ...သပိတ်သွတ်ကြစို့ရဲ့။
ကနေ့က သွားလေသူ ပြန်မလာတဲ့
ဦးသက်ပန်ကို ရည်မှန်းလှူဒါန်းတဲ့
ဆွမ်းသွတ်ပွဲအစ။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်း
တွေက အရံသင့်။ ဘုရားအမှူးပြုတဲ့
သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ကို မုန့်ဟင်း
ခါး ဆွမ်းကပ်မယ်။ အလှူပွဲလာ

ပရိသတ်ကိုလဲ တိုက်မကွဲ ကျွေးမယ်။
ဝမ်းနည်းပက်လက် ကြေကွဲလျက်
က...

မနက်ကတည်းက လုပ်ကြကိုင်ကြ၊
ပြင်ကြဆင်ကြ၊ ချက်ကြပြုတ်ကြ၊ စား
ကြသောက်ကြ၊ အလုပ်လဲလုပ် စားလဲ
စားကြ။ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း မြိုင်မြိုင်
ဆိုင်ဆိုင် အလှူအစနေ့မှာကိုက အလှူ
လေး တစ်လှူ။

ဦးသက်ပန်ရဲ့ ဒကာမကြီးကတော့
အလှူအစနေ့ မိုးမှ မလင်းသေးဘူး။
ကိုတိုက်တိုက်ဆွေးလို့ တိတ်တိတ်
ကလေး ကျလာတဲ့ မျက်ရည်ကို သုတ်
လိုက်၊ နှပ်ရှုပ်လိုက်။ ပွေ့ပိုက်မထားနိုင်
တဲ့ အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်။ အပူရုပ်
သူနုတ်က...

'ဘယ်လိုလုပ်ရပါ ကိုသက်ပန်ရေ'

* * *

ဦးသက်ပန် မြေစိုက်ရွှေစေတီလေး
ကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိုပြီးတော့ ကျောင်း
သစ်မီးလေးဆီ လှမ်းလာတယ်။
ကျောင်းရှေ့မှာ အဘိုးကြီးက တံမြက်
လှည်းနေတယ်။ အမှိုက်မရှိတဲ့ မြေပြင်
မှာ ပြောင်တလင်းကို ခါလို့။

အဘိုးကြီးအနားကို ဦးသက်ပန်
ရောက်လာတော့...

'မောင်ရင်...အဘိုးဆီက လိုချင်တာ
တောင်း'

လို့ ပြောတယ်။
ဦးသက်ပန် ဘာတောင်းရမှန်း မသိ

www.burmeseclassic.com

ဘူ။ တောင်းလဲ မတောင်းတတ်ဘူး။
တောသားလူရိုးဆိုတော့ တွေးတယ်။
တောတွေတောင်တွေရဲ့ အလယ်
အဘိုးကြီးတစ်ယောက်တည်း နေတဲ့
ကျောင်းကလေးမှာ ဘာမှမရှိ။ တောင်း
စရာလဲ မမြင်။ ဒီတော့...

'ဘာမှ မလိုချင်ပါဘူး အဘိုး'
အဘိုးကြီးက ဆက်ပြီး ပြောပြန်
တယ်။

'မင်းလိုချင်တာ တစ်ခုခုတောင်း
ကွာ'

ခက်တာက ဦးသက်ပန် ဘာမှ မလို
ချင်ဘူး။ အိမ်ပြန်ချင်တာပဲ ရှိတယ်။
ဦးသက်ပန်က ခေါင်းခါလိုက်တယ်။

'အိမ်ပြန်မယ်'
'အေး...မင်း မတောင်းတတ်ရင်
အဘိုးပေးလိုက်မယ်။ ဟောဒီ စံကားဝါ
ပွင့်တွေ ခါးပိုက်ထောင်တစ်လုံး ထည့်
သွား'

ဦးသက်ပန် တွေးတယ်။ အဘိုးကြီး
နယ် ပေးစရာရှားလို့ စံကားဝါပွင့်တွေ
ပေးရတယ်လို့ တို့ရွာ ညောင်ဖျားမှာ
ပေါလို့... အောတိုက်...ဗျောရိုက်'

'မယူတော့ပါဘူး အဘိုးရယ်'
လို့ ဆိုတော့...

'ခါးပိုက်ထောင်တစ်လုံး နင်းသိပ်
ပြီး ထည့်သွားကွာ။ မင်းနယ်လေ...
ဒီကောင်တော့'

လို့ ထပ်ပြီး ပြောပြောပေးပေး ပေး
ပြန်တယ်။

အဘိုးကြီး ဘယ်လိုပြောပြော၊ ဘယ်
လောက်ပဲပေးပေး ဦးသက်ပန်က လို
ချင်တဲ့စိတ်ကို မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့်
အဘိုးကြီး စိတ်ချမ်းသာအောင်
အားနာပါးနာနဲ့ စံကားဝါပန်းတစ်ပွင့်ကို
ကောက်ယူပြီး အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်
လိုက်တယ်။

ဦးသက်ပန်ရဲ့ လုပ်ဟန်ကိုင်ဟန်ကို

ကြည့်ပြီး အဘိုးကြီးက စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ပုံတယ်။ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့...
ဘာမှတော့ ဆက်မပြောတော့ဘူး။
နောက်တော့...

အိမ်ပြန်ချင်နေတဲ့ ဦးသက်ပန်ကို
အဘိုးကြီးက သူတို့လာခဲ့တဲ့ ဂူအဝကို
ခေါ်သွားတယ်။ ဂူအဝအထိ လိုက်ပို့
တယ်။ ဂူဝရောက်တော့ ဦးသက်ပန်က
အဘိုးကြီးကို ရှိခိုး ဦးချကန်တော့
တယ်။

'ကဲ...အိမ်ပြန်ချင်တဲ့မောင်ရင် ပြန်
ပေတော့ ကျန်းမာ...ချမ်းသာပါစေ'

လို့ ဆုတွေပေးပြီး ဦးသက်ပန်ရဲ့
နဖူးဆံစပ်ကို အဘိုးကြီးက သူညာ
လက်ဝါးနဲ့ (၃)ကြိမ် သပ်လိုက်တယ်။
ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထသွားတာပဲ။
မွေးညင်းတွေက ထောင်၊ တုန်တောင်
သွားတယ်။

ဦးသက်ပန်ရဲ့ အပြန်ခရီးက အလာ
တုန်းကနဲ့ မတူဘူး။ ဂူဝကိုဝင် မြေပြင်
ကို ခြေတင်လို့ လျှောက်လိုက်တာ။
ဘာကြာလိုက်မတုံး။ ကြာလှ ကွမ်း
တစ်ယာညက်ပေါ့။ ခဏလေးမှ ခဏ
လေး။ ဟော...

အကောက်တောင် တောင်ထိပ်က
ဂူဝကို ထွက်ပြီ။

ဂူဝကနေ လှမ်းမြော်ကြည့်လိုက်
တော့ သူ့ယာခင်းကွက်ကွက်လေးကို
နေညိုချိန် ဖြာကျတဲ့ နေရောင်ခြည်
အောက်မှာ တွေ့လိုက်ရပြီ။ အားမာန်
ကိုကိုး ရှေ့ကို တိုးတိုးပြီး လျှောက်

လိုက်တာ မကြာပါဘူး။ ယာခင်းအစင်
ကို ရောက်ပြီ။

ယာခင်းထဲဝင် ပေါင်းထိုးတဲ့ တူးရွင်း
လေးကြည့်လိုက်တော့ မရှိ။ ဘယ်ဆီ
များ ခြေထောက်ပေါက်ရောက် သွား
လိမ့်လို့ တွေးပြီး တဲဆီအဝင် အဆင်
အပြင်က သူ့သွားတုန်းကလို မဟုတ်၊
ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းပြန် မြန်ဆန်
လိုက်ပုံများ...

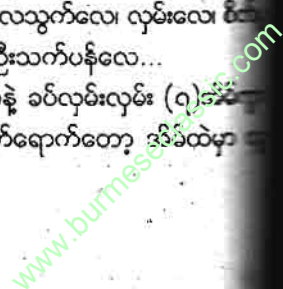
ရေခွေးအိုးက မီးပိုပေါ်မှာ လက်ဖက်
ရည်ပန်းကန်လေးက တဲခေါင်းရင်းမှာ
မှောက်လို့ ပေါင်းထိုးတူးရွင်းလေးက
တဲ့ကြမ်းပြင်အောက်မှာ ရောက်လို့

နေကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျနေ
အနောက်ရခိုင်ရိုးမကို မေးတင်တော့
မယ်။ ဒီနေ့တော့ အချိန်လဲ မရှိဘူး
ဘာမှမလုပ်တော့ပါဘူးလို့ တွေ့နှုတ်
ဦးသက်ပန်အိမ်ကို ပြန်တယ်။ လမ်း
ပဲ နေဝင်ဖျိုးဖျ မှောင်တရိမှာတော့
ရွာနားကပ်နေပြီ။

မိုးကြီးစုပ်စုပ်ချုပ် မီးခွက်ထွန်းချိန်
ညောင်ဖျားရွာကို ဝင်ပြီ။ ညီအစ်ကို
မသိတဲသိအချိန် ရွာလမ်းတစ်လျှောက်
လူတစ်ယောက်မှ မတွေ့ဘူး။ ရှင်း
လင်းလို့။

သူ့အိမ်ဆီ မျှော်ကြည့်လိုက်တော့
အောက်လင်းဓာတ်မီး တထိန်ထိန်
အိမ်မှာ ဘာတွေဖြစ်ပါလိမ့်။ ဒီခိန်
ငါ့ကို ဘာအကျိုးအကြောင်းမှ မပြော
သူ့သဘောနဲ့သူ ဘာတွေလုပ်ပါလိမ့်
ကြိုပြီးလဲ မသိ။ သူ့အမယ်ကြီးက
တစ်ခုခု ဖြစ်လေသလား။ ဝေထိ
အတွေးနဲ့ တဖြည်းဖြည်းလျှောက်နဲ့
အိမ်နားနီးလာလေ ခြေလှမ်း
သွက်လေသွက်လေ၊ လှမ်းလေ၊ စိတ်
လေ၊ ဦးသက်ပန်လေ...

အိမ်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း (၇)ခန့်
လောက်ရောက်တော့ အိမ်ထဲမှာ

တွေလူတွေ သွားလာလှုပ်ရှား စကား သံတွေ ကြားရတယ်။ ဝင်ချည်ထွက် ချည်၊ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်...

အိမ်ဝင်ရောက်ရော ဦးသက်ပန်က ကမန်းကတန်းအဝင် စမြင်တဲ့ သမီး အကြီးမက...

“အဖေရေ...အမျှ...အမျှ” တဲ့။
‘နင့်အမေကလွှား ဘာအမျှလဲ’ ဆိုပြီး ဦးသက်ပန်ရှေ့ကို တိုးလိုက် တော့ အိမ်ရှေ့က လူတွေ အိမ်ထဲကို ပြေးဝင်ကြပြီ။ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွား ပြီ။ ပြေးကြလွှားကြ ပြောင်းဆန်သွား တာပဲ။

‘အဖေရယ်...အဖေရယ်’ လို့ ကတုန်ကယှင် ဖြစ်နေတဲ့ သမီး အကြီးမက လက်ညှိုးတထိုးထိုးနဲ့ သူ့ အမေကိုအပြော...

ဦးသက်ပန်ဒကာမကြီးက ပူပင် သောက ရင်ကိုမပြီး နေရာက ထ ကြည့်လိုက်ပါလေတော့...ဟုတ်ပ... ဦးသက်ပန်မှ ဦးသက်ပန်အစစ်၊ ရေ မရောဘူး။

ခေါင်းရင်းခန်းမှာ တရားဓမ္မ ဆွေး နွေးနေကြတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အို လူကြီး

တွေ၊ ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်နေတဲ့သူတွေ၊ အိမ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဧည့်ပရိသတ်တွေ၊ ကစားနေကြတဲ့ကလေးတွေ တစ်ခဏ တော့ ငေးပြီး မေ့သွားကြတယ်။

‘ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေကြတာတုံး’ ဦးသက်ပန်က အမေး...

‘ကိုရင်...မဟုတ်တာတွေ မပြောနဲ့။ ရှင် အိမ်ပြန်မလာတာ (၆)ရက်ရှိပြီ တော့... ကျုပ်တို့မှာ စိတ်တွေပူလို့ ရှာလိုက်ရတာ တောတောင်အနံ့၊ ရွာ အနံ့’

‘ဟယ်...ငါ ဘယ်သွားရမလဲဟ... ယာထဲက ပြန်လာတာလေ’

အဲဒီအချိန် ခေါင်းရင်းခန်းက အဘိုး ကြီးတွေ ထလာကြပြီ။ ဦးသက်ပန် အနားကို ရောက်လာကြပြီ။

‘မင့်မိန်းမပြောတာအမှန် ဖိုးသက် ပန်’

လို့ ဘကြီးကွမ်းက ဝင်ပြောတယ်။ ဦးသက်ပန်ကလဲ သူ့ဘက်ကအမှန် ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ တကတည်း...

‘ကနေမနက် ယာခင်းဆင်းတယ် ဗျာ။ နေ ထန်းတစ်ဖျားလောက်မှာ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာ

တယ်။ ဂုံးကုံးကျွတ်ကို လိုက်ပို့ခိုင်းတယ်။ လိုက်ပို့ပြီး အခုပြန်လာတာပဲ။ ဘုရား တောင် ဖူးခဲ့ရသေး’

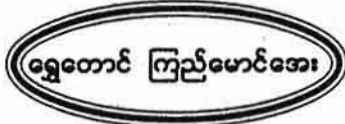
ဦးသက်ပန်က သူ့သွားခဲ့လာခဲ့ တွေ ကြုံခဲ့တာတွေကို ပြန်ပြောပြတယ်။ သူ့ အိမ်ပြန်ရောက်လာတဲ့အထိပဲ။ တစ်ခု မချန် အကျန်မရှိ...

ခက်တာက ဦးသက်ပန် ပြောတာ ကို ဘယ်သူမှ မယုံကြဘူး။ မယုံကြ တော့ စိတ်ထဲမှာ မခံချင်မခံသာ ဖြစ် လာတယ်။ ဒီတော့ ဦးသက်ပန်က ပြောတယ်။

‘မယုံကြဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ် အိတ် ထဲမှာ သက်သေပြစရာ စံကားဝါတစ်ပွင့် တော့ ပါလာတယ်။ ပြရသေးတာပေါ့’

လို့ ပြောပြီး သူ့အိတ်ထဲကိုနှိုက် စံကားဝါတစ်ပွင့်ကိုလဲ ထုတ်လိုက် ရော...

‘စံကားဝါပွင့်လေး အသွင်ပြောင်း ရွှေဖက်လိပ် နားတောင်း’

စာမျက်နှာ (၂၃၁)မှ အဆက်

အတိုင်း တွေ့ရမည်။

အသင်းများ၊ မိတ်ဆွေ ဆရာသမားတို့၏ ဖြိုငြင်ခံရ မိန်းမကိစ္စရပ်တွေ အစကောင်း

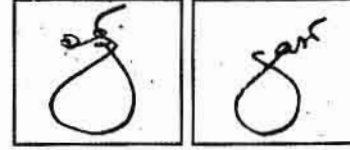
*** မြန်မာ အင်္ဂလိပ်

	အိမ်ပတ်		၂		၄
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၄	၀	* ၃
မရဏ	ဘင်	ပုတ်	၁	၅	၆

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

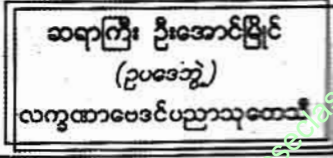
	၂	၄
* ၃	၂	၄
၁	၀	၆
၆	၅	

(နာမက္ခရတိုင်)

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား သင့်ပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့် လှလှ ဆွဲပါ။ အညွန့်မရှည်စေရပါ။
(ဤတစ်လ ဤမျှသာ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

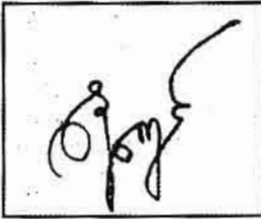
နာမည်မှာ အဂါ+ကြာသပတေး= ရာဇ+ဘင်= ဣဋ္ဌ +အနိဋ္ဌ နာမက္ခရ တိုင်စဉ်များ၊ နာမည်ညံ့ ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးညံ့ တော့ပုဒ်ကြံ အပေါင်း

အနှောင်းပျက် ဖြစ်တတ်သည်။ ဤနာမည်မျိုးတွင် ရာဇဋ္ဌာနမှ မွေးနံ့အဂါ "စန်း" ကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်ပါသည်။

စိတ်ဝင်စားစွယ်ကောင်းသော

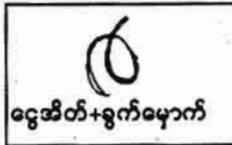
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၀။

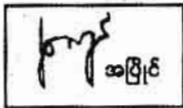

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ “နေကျော်” ဆိုသော် နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ရှိသော်လည်း ခွက်မှောက်သင်္ကေတနှင့် တွဲလျက်ရှိသဖြင့် ငွေဝင်ကောင်းသော်လည်း ငွေထွက်များပြီး မစုဆောင်းမိ ဖြစ်တတ်သည်။

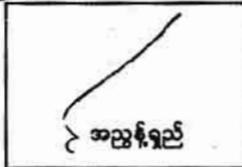
လက်မှတ်အောက်ခြေတွင် တူညီသော သင်္ကေတအပြိုင် ရှိနေသည်။

ထိုသင်္ကေတကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး၊ ကာယဂုဏ်ရေး၊ အရွယ်အထွေးများပြားပြီး ငွေကုန်ငွေထွက် များခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုးမြဲလက်မှတ် နောက်ဆုံးအညွန့်မှာ ရှည်လျားလွန်းသည်။ ထိုသင်္ကေတကြောင့် ဘာလုပ်လုပ် အစတော့ အဟုတ်ကြီး နောက်ပိုင်း အဖျားရှူး ဖြစ်တတ်သည်။

၂၃၀ နက္ခတ္တဓာတ်မြဲခြေမဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီး ဦးစောင့်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ယင်းမှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပွေး (စနေ)သား ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်နှင့် နာမက္ခရတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်။

	၆		အိမ်ပတ်		၁
၁	၄	၀*	အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
၅	၂	၃	မရဏ	ဘက်	ပုတ်

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

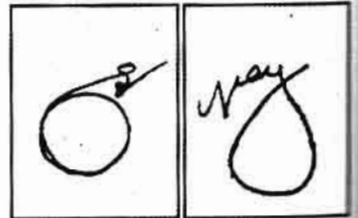
*၅	၆
၅	၄
၃	၂

(နာမက္ခရတိုင်)

စနေအစ တနင်္လာအဆုံး နာမည်မှာ ရာဇ + ဘက် = ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည် နာမက္ခရတိုင်စဉ်များဖြစ်၍ အချစ်ရေးနှင့် ငွေကြေးကိစ္စများ မတည်မမြဲ စိတ်ဆင်းရဲသောက မကြာခဏ ကြုံရတတ်သည်။

ဤနာမည်မျိုးတွင် မူလမဟာဘုတ်၌ ရာဇဋ္ဌာနလည်း ဖြစ်၊ မွေးနံလည်း ဖြစ်သော “နေ” တစ်လုံးတည်းကိုသာ လက်မှတ်ထိုးသင့်သည်။

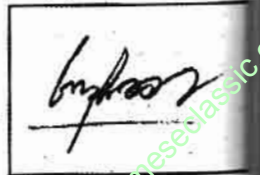

မြန်မာ

အင်္ဂလိပ်

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားသင့်ပါ။ ငွေအိတ်သဏ္ဍာန်သင်္ကေတတည်တည်လှလှ ဆွဲရမည်။ လက်မှတ်၏ အညွန့်လည်း ခပ်တိုတိုသာ ဖြစ်ရမည်။

၂။

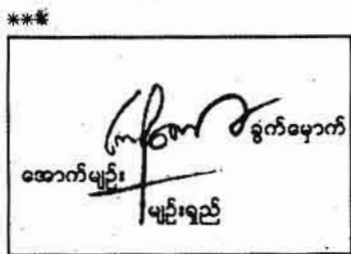
ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

'ငွေကြေးရင်းနှီးမြှုပ်နှံရာတွ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ အယှဉ်အပြိုင်များ အဆုံးအရှုံးများပြီး အဆင်မပြေဖြစ်ရတာ ဘာကြောင့်ပါလဲရှင်' တဲ့...

ထိုးမြဲလက်မှတ်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်လျှင် အပေါ်မှာ အပြိုင်သင်္ကေတတွေ့ရမည်။ ဒီသင်္ကေတဟာ ဘယ်မှာ

နေနေ ဘယ်လုပ်လုပ် အယှဉ်အပြိုင်များတတ်သည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်၏ အောက်ဘက်ကို ထိုးဆင်းသည့် မျဉ်းရှည်တစ်ကြောင်းရယ်၊ နောက်ဆုံးက ခွက်မှောက်သင်္ကေတရယ်ဟာ ငွေကြေးဆုံးရှုံးနှစ်နာ၊ အထွက်များခြင်းတို့ ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။

လက်မှတ်အောက် မျဉ်းပိတ်နှင့် လက်မှတ်က အောက်ဘက်မျဉ်းရှည်တို့ ဖြတ်သန်းမှုဟာ အဆင်မပြေခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်သည်။

သူမဟာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တနင်္လာသမီးဖြစ်ပြီး "ကေခိုင်စော" ဆိုတဲ့ နာမည် သုံးလုံးတွဲကို မြန်မာလို လက်မှတ်ထိုးထားတာပါ။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင်

အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမည်။
* * *

	အဝိပတိ		၅		၀
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၄	၁	၂*

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၅	၀
၆	၅	
၄	၃	
*၂	၁	

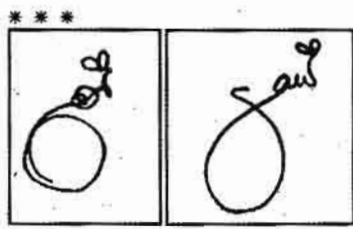
(နာမက္ခရတိုင်)

တနင်္လာ ပုတိဖွားကို တနင်္လာ+တနင်္လာ+အဂါ= ပုတိ+ပုတိ+သိုက်= အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ + ကုဋ္ဌ နာမည်မျိုး ပေးထားတာပါ။ မွေးနံကို အညွန့်အုပ် နာမည်ဖြစ်ပြီး နာမက္ခရတိုင်စဉ် မှန်တယ်။

ဒါပေမယ့် တနင်္လာ(ငွေဂြိုဟ်) ပုတိဌာန အက္ခရာစာလုံး(၂)လုံးနဲ့ နာမည်အစပေးထားလို့ ငွေကြေးရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု လုပ်ငန်းတွေ အဆုံးအရှုံး အကုန်အကျများရခြင်းဖြစ်သည်။

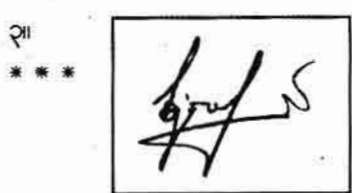
ဒါပြင် အချစ်ရေးအတွက်လည်း စိတ်ညစ်စရာတွေ များတတ်သည်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နာမည်၏ နောက်ဆုံးစာလုံး မဟာဘုတ်မှာ သိုက်ဌာန မွေးနံ၏ အညွန့်လည်း ဖြစ်သည့် အဂါနံ "စော" ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါသည်။

မြန်မာ အင်္ဂလိပ် လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှ

လှ ဆွဲ၊ လက်မှတ်အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်နှစ်ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်ပုံထည့်။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ "စန်းဇိုလ်" ဆိုသည့် နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာပါ။

'စီးပွားရေးအဆင်မပြေ အယှဉ်အပြိုင်များ ငွေပျံ့တွေဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ၊ စီးပွားရေး ထိပ်ဆုံးရောက်နိုင်လား' ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံစံက အပေါ်မှာ ရော အောက်မှာပါ အပြိုင်သင်္ကေတ ရှိနေသည်။ အပေါ်ပြိုင်၊ အောက်ပြိုင်ဟု ခေါ်သည်။

အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေးမှာပါ အပြိုင်အဆိုင် ရှိနိုင်သည်။ ထိုအချက်ကပင် ငွေကြေးစွာ ရလဒ်သလောက် မရခြင်းနှင့် ငွေထွက်များခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။

ယင်း၏ မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ အင်္ဂါနေ့ ဖွားဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်နှင့် နာမက္ခရတိုင်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါ

တစ်ချက်ကောင် လောကွက်

ကြည့်ပါ။

(A.A)သည် စနေဂြိုဟ်ခုံတွင် ထင်ရှား အားကောင်းတဲ့ မျဉ်းမတ်နှစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါသည် စနေဂြိုဟ်ခုံကို အားကောင်းစေပါတယ်။

ဒါကြောင့်...

- ❖ တစ်ဦးတည်းနေတတ်တယ်။
- ❖ လူများများနဲ့ နေရာတမျိုး မနှစ်ခြိုက်ဘူး။
- ❖ မျက်နှာထား သန်ပျံ့ပြီး တည်တည်ကြီးနေမယ်။
- ❖ ဇကာနည်းမယ်။
- ❖ ချီတုံချတုံ ဒွါစိတ်တွေရှိမယ်။
- ❖ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အလမ်းကြီးမယ်။
- ❖ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွေမှာ ထူးချွန်မယ်။
- ❖ လောဘကြီးမယ်။
- ❖ ဒုက္ခရောက်သူတွေ ကူညီတတ်မယ်။
- ❖ စိတ်ရှည်မယ်။

❖ သစ္စာတရားကို အလေးထားမယ်။

❖ အထင်အမြင် လွှဲပြားခြင်းကို ခံရတတ်တယ်။

❖ ဩဇာတိက္ကမကြီးမယ်။

❖ ယင်းစိုးရာတရားမှာ အကျွမ်းဝင်မယ်။

စတဲ့ အချက်အလက်များကို ကြည့်ပြီး လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို ကြည့်ပြီး ဖြေလိုက်ရုံပါပဲ။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခထိ

ဦးသော်ခင် (ဟောပြော)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်မသည် စိတ်လေ
ဆေရှိသည်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်
သော သူငယ်ချင်း၏အိမ်သို့
အလည် ရောက်သွားမိ၏။
သူငယ်ချင်း၏အိမ်တွင်
သူမိတ်ဆွေ ကိုယ့်အသိများ
သည်း ရောက်ရှိနေသည်ကို
တွေ့ရပေသည်။

သူတို့သည် အပျိုကြီးများပီပီ
ဖာလိပ်နတ်မေးရန် စီစဉ်နေသည်
ကို တွေ့ရပေသည်။

ဖာလိပ်နတ်၏ အမည်မှာ
အောင်ဖြူဖြစ်ပြီး ထိုနတ်အား
ဆွဲခေါ်ရာတွင် သင်ဖြူးကိုလိပ်၍

အပေါ်ပိုင်းကို အမျိုးသမီးဝတ်
အင်္ကျီ ဝတ်ပေးပြီး အောက်ပိုင်းကို
အမျိုးသမီး ဝတ်လုံချည် ဝတ်ပေးကာ

ဆင်းနေရာ တွင် ဆံထုံးတူကို တင်၍
ဆံထုံးတွင် ပန်းကို ပန်းပေးပါသည်။

ဖျက်နာကို ပုံဖော်၍ သနပ်ခါး လိမ်း
ပေးကာ ပါးစပ်နေရာ၌ နှုတ်ခမ်းဆိုး
များကို ဆိုးပြီး မှန်ကို ထောင်ပြပါ

သည်။ ပြီးလျှင် ဖျာလိပ်ကို သုံးယောက်
ခိုင်းကိုင်ပြီး ကျန်သည့်သူများက
ထိပ်ဝင်စားစွာ ဝိုင်း၍ ကြည့်နေကြ

ပါသည်။
ထိုကြည့်ကြသူများထဲတွင် ကျွန်မ
သည်း ပါပါသည်။ ထိုအခါ ခေါင်း

အောင်လုပ်သူက “မမအောင်ဖြူ
ကျွန်မတို့ရှိရာကို ကြွရောက်ပါ”

ကိုထောင်ပြပြီး “မှန်ကိုကြည့်ပါ။
အောင်ဖြူက သိပ်လှတာပဲ။ ဖျော်

ထယ်မဟုတ်လား။ ဒါဆိုရင် မမ
ရောက်ကြောင်းနဲ့ ဖျော်တယ်ဆို
ခေါင်းညိတ်ပြပါ” ဟု ပြောပါ

အခါ ဖျာလိပ်ကြီးက ခါးကျိုးသွား

သန်းတင့်ဦး
(သီရိဆေတ္တရာ-မြည်)

မီးမိုတောင့်နုတ်

ပူဇော်ခြင်းနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်

သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် ထင်ရာ
ထင်ရာကို မေးကြပါတော့သည်။ “ဒီ

ကြည့်နေကြသူတွေထဲမှာ ယောက်ျား
လိုချင်နေတဲ့သူရှိရင် ခေါင်းကို ရိုက်ပြ

ပါ” ဟု ပြောရာ ထိုဖျာလိပ်ကြီးမှာ
ရည်းစားရှိနေသူ၏ ခေါင်းကို ရိုက်ပြ

ပါတော့သည်။
ထိုအခါမှာ သူတို့သည် ဝိုင်း၍ ဟား
တိုက်ရယ်ကြသည်မှာ အလွန်ပင်

ကာကွဲခြေမဲ့လှသည်ဟု ထင်ရလောက်
အောင်ပင် ကျယ်လောင်လှပေသည်။
“မမအောင်ဖြူ ဒီအထဲမှာ ကြွေးထူ

နေတဲ့လူရှိရင် ပုတ်ပြပါဦး” ဟု ပြောပြန်
ရာ ဖျာလိပ်ကြီးမှာ မည်သူ့ကိုမျှ ပုတ်

မပြဘဲ အလယ်တွင် ဟိုယမ်းဒီယိုင်
ဖြစ်နေပါသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ထို
မေးသူကြည့်သူများသည် အတန်ငယ်

ပြည့်စုံသူများ ဖြစ်ကြပြီး ကြွေးရှိသူများ
မဟုတ်ကြပါ။ “ဟင်း သူတို့ဟာက

အကြောင်းသိချင်း လျှောက်လုပ်နေကြ
တာ ဘာမှ ယုံကြည်စရာ မကောင်း
ဘူး” ဟု ကျွန်မ တွေးနေစဉ် နောက်
တစ်မျိုး ပြောင်းမေးကြပြန်သည်။
“မမအောင်ဖြူ ဒီဝိုင်းမှာ ယောက်ျား
နက္ခတ္တရာင်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

ဘယ်လောက်လိုချင်လိုချင် မရမယ့်သူ
ရဲ့ ခေါင်းကို ပုတ်ပြပါ” ဟု ပြောပါသည်။
ထိုအခါ ဖျာလိပ်ကြီးက ကျွန်မခေါင်း
ကို လာ၍ ပုတ်ပြပါသည်။

ကျွန်မ အတော်ကလေး ရှက်သွားပါ
သည်။ သူတို့က မဟုတ်က ဟုတ်က
မေးပြီး သူတို့လက်က ကျွန်မရှိရာ
တွန်းတာလား။ တကယ်လားဆိုတာ
ခွဲခြားမသိနိုင်ပါ။ သူတို့ပြောသလို
အရမ်းယောက်ျား လိုချင်နေတာတော့
မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ယခုအချိန်အထိ
တော့ အပျိုကြီးပါပဲ။

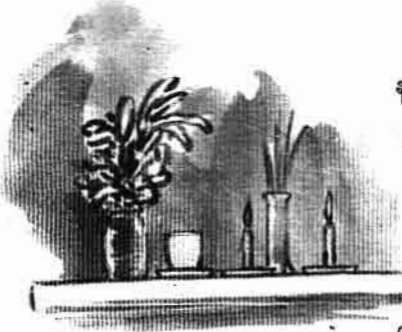
သူတို့၏ ဟားတိုက်ရယ်မော
လှောင်ပြောင်နေခြင်းမှာ အလွန်ပင်
ရှက်ဖို့ကောင်းလှပါသည်။ ဒါပေမယ့်
လည်း သူတို့လည်း ဘယ်သူမှ
ယောက်ျား မရရှာသေးပါ။ ဘူဘူချင်း
လူလည်လုပ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုသို့ ဟားတိုက်ရယ်မောကြပြီး
ဖျာလိပ်နတ်ကို အထပ်ထပ် အခါခါ
ပင့်၍ ထင်ရာမြင်ရာများကို လျှောက်
မေးနေစဉ် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက
သတိလစ်သွားသကဲ့သို့ မျက်လုံးကြီး
ပြူးလာပြီး လေသံပါ ပြောင်းလာကာ
လေသံမာမာနှင့် ယောက်ျားသံကြီးကဲ့
သို့ ဩဩကြီးလုပ်ကာ ပြောတော့
သည်။

ကျွန်မအတွေးထဲတွင် “လုပ်ပြန်
ပဟ နောက်တစ်မျိုး။ ဘယ်သူ့ကို
ဘယ်လိုပုံနဲ့ အရှက်ခွဲဦးမလဲ မသိဘူး”
ဟု တွေးနေစဉ် ကျန်သည့်သူများက...

‘မအောင်မြင် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာကို
မကျေနပ်လို့လဲ၊ မိတ်ကပ် ထိပ်လိမ်းပေးရ
မလား၊ ခေါင်းပြီးပေးမလား’

ဟု ဝိုင်းမေးနေစဉ်...
‘တယ် ဘာမိတ်ကပ်လဲ၊ ဘာခေါင်းပြီးပေး
ရမှာလဲ၊ ငါ ယောက်ျား၊ နင်တို့ မွယ်မရာ

တွေ လုပ်နေလို့ ပြီးတော့ ငါ့နေတဲ့ နေရာ
မှာ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်တွေ လုပ်နေကြလို့
ငါ့မကျေနပ်လို့ နင်တို့ပေးခါတဲာ် ငါ လာတယ်။
ငါ့နေရာကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ပထားရင်
ညစ်ပတ်ရင် ငါ မစောင့်ရှောက်တော့ဘူး။
နင်တို့ ပွဲဖို့သာပြင်’
ဟု ပြောရာ အိမ်ရှင် အစ်မမှာ
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့်...

‘အခုအထိရှိတာ ဘယ်သူများပါလဲ ဘာကို
မကျေနပ်တာပါလဲ ဘယ်နေရာမှာ ညစ်ပတ်
နေလို့လဲ’

ဟု မေးရာ...

‘ဟိုရက်တွေတုန်းက နောက်နှစ်လလောက်
က ငါ့နေတဲ့ မီးဖိုချောင်(စားဖိုဆောင်)ထဲမှာ
နင်တို့ သင်္ဘောသီလုပ်တွေ စုစားကြပြီး
နပ်တွေညှစ်၊ တံတွေးတွေ ထွေးချနဲ့ ငါ့ကို
မလေးမစား လုပ်ကြတယ်။ ငါ ရွံတယ်ဟဲ့’

ဟု ပြောရာ သူတို့သည်
တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်၍ အံ့ဩနေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် “ငါ သွားမယ်” ဟု
ပြောပြီး မီးဖိုစောင့်နတ် ဝင်ပူးခံရသူ
သည် ကြောင်တောင်တောင်နှင့် သတိ
ရလာပါသည်။

သတိရလာသူက “ နင်တို့ ငါ့ကို
ဘာကြည့်နေတာလဲ” ဟု မေးရာ...

‘ငါတို့က ပုဂံလို့ ပျော်ရမလားလို့ မအောင်
ဖြူနတ်ပေးပါတယ်။ နင်ကို မီးဖိုစောင့်နတ်
ဝင်လာပြီး ငါတို့ကို ညစ်ပတ်လို့ မစောင့်
ရှောက်တော့ဘူးလို့ ပြောသွားတယ်’

ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ မီးဖိုစောင့်
နတ် အဝင်ခံရသူက...

‘ဘာ ငါ့ကို မီးဖိုစောင့်နတ် ဝင်တယ်ဟုတ်
လား။ ငါက လျှောက်ပြောနေတယ် ဟုတ်
လား’

ဟု မေးရာ...

‘နင်ကို လျှောက်ပြောနေတယ်လို့
ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့က
ငါတို့ပဲ နောက်နှစ်လလောက်က နင်
ဖောင်ကြီးသင်တန်း တက်နေတဲ့
ပေါ့ဟယ် ငါတို့ ငရုတ်သီးစပ်စပ်
သုဘောသီး သုပ်စားကြတယ်။ ငါ
တော့ နှပ်ညှစ်မိ၊ တံတွေးထွေးမိ၊ တွေး
ကို ယပ်ခတ်မိနဲ့ပေါ့။ နင်မပါဘူး
ဟယ်။ အဲဒါ ငါတို့ကို ပြောသွားတာပဲ
ညစ်ပတ်တယ်၊ ရွံတယ်လို့ အဲဒီ
ဘာလုပ်ကြမလဲ’

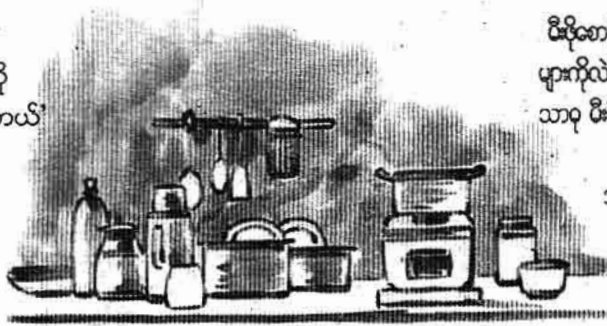
‘ဒါဆို တို့တောင်းပန်ကြရမှာပေါ့
‘အေးပါဟယ် ငါ့ကို ကူညီကြမလို့
ဟု ဝိုင်းပါကြီးနှင့် ပြောပါသည်။
ကျွန်မလည်း ကျွန်မ၏ အထွေး
အကြိုကို ပြောပြပါသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့နှစ် နှစ်ဆယ့်ငါး
လောက်ကပေါ့ ကျွန်မ ဘာသာ
မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မှာ မီးဖိုစောင့်
ပူဇော်နည်းနဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရင်
စာရေးသူက မကြွယ်ကြွယ်တဲ့ စာ
ဆရာမ မကြွယ်ကြွယ်တာ တွေး
သိရသလောက် သူ ရေးတဲ့စာတွေ
ကြည့်ရင် ဘာသာရေးစာတွေ
တယ်။ ရတနာသုံးပါးမှ တစ်ပါး တစ်
ဘာကိုမှ ကိုးကွယ်သူ မဟုတ်ဘူး’

ဒါပေမယ့် မီးဖိုစောင့်နတ်
နည်းနဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို ဖတ်
ရင် သူ(စာရေးဆရာ) ပြောပြတဲ့
မှန်ကို မီးဖိုချောင် အုပ်ချုပ်သူ ဒါ
တွေ ကောင်းဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး
ဖြစ်လိမ့်မယ်။

www.burmeseclassic.com

ဘာပဲပြောပြော အဲဒီ
မကြွယ်ကြွယ် ရေးတဲ့စာကို
ဖတ်ပြီး ကျွန်မလုပ်ကြည့်တယ်'
'အဲဒီတော့
အဆင်ပြေသွားရောလား'
'အဆင်ပြေလား
မပြေလား အစ်မ
သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။

မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးရဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
များကိုလဲ သာဓုခေါ်ပါတယ်။ သာဓု သာဓု
သာဓု မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးရဲ့

မီးဖိုချောင်၌ လိုအပ်သော
အသုံးအဆောင် ဖွဲ့စည်းပုံများကိုလဲ

ဖြည့်စွက်ပေးတော်မူပါ။

မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးမှ

ဖြည့်ပါလျှင် အချိန်ပစ္စည်း

ဖြည့်ပေးပါ။ အခု ရှိသမျှတွေကိုလဲ မီးဖို
စောင့် နတ်မင်းကြီးမှ ဖြည့်စွက်ပေးတယ်
လို့မှတ်ယူပါတယ်။ မီးဘေးအန္တရာယ်ကိုလဲ
ကာကွယ်ပေးတော်မူပါ။

လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ ကျွန်မ လိုတာ
တောင်းနေခြင်းကို ကြားရသူများက
ရယ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တောင်းတဲ့
အတိုင်း ရနေတာကိုလဲ သူတို့ သိကြ
ပါတယ်။

မီးဖိုချောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်မ၏
ပြုလုပ်ပုံကို ပြောပြသောအခါ သူတို့
သည်လည်း သူတို့၏ မီးဖိုချောင်ကို
ကျွန်မကဲ့သို့ ပြုလုပ်ကြရန် စိုင်းပြင်ကြ
ပါတော့သည်။

ကျွန်မသည် စာရေးဆရာမ မကြွယ်
ကြွယ် ရေးထားသကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်
နိုင်ပါလျှင် ဒီထက်မက ပြည့်စုံပါလိမ့်
မည်။ ယခုတော့ မေ့သည့်ဟာမေ့
ဖြစ်နေသောကြောင့် တတ်နိုင်သမျှ
ရိုရိုသေသေ လုပ်ဆောင်ခြင်းသာ
ဖြစ်ပါသည်။ မီးဖိုစောင့်နတ်အား
မေတ္တာပို့သရန်နှင့် အမျှအတန်းပေးဝေ
ရန်ကိုတော့ မမေ့သင့်ပါ။

[ကျွန်မ ပြောပြသည့်အတိုင်း မီးဖို
စောင့်နတ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းပြုကြသူ
တိုင်း အဆင်ပြေကြသည်ဟု သိရပါ
သည်။]

မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့
ဆန်ကို ပြည်ကောက် ဝယ်စားနေရတဲ့
ဘဝကနေပြီးဆန်ဆီ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်
လက်ဖက်ခြောက်၊ သကြား၊ အချိုမှုန့်၊
ငံပြာရည်၊ ဆပ်ပြာအမျိုးမျိုး၊ နို့ဆီ၊
နုခွင်းမှုန့်ကအစ မကျန် လိုလေသေးမရှိ
ဖြည့်စုံလာတာပဲ။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝယ်
တာရော၊ သူများက လက်ဆောင်ပေး
တာရော၊ အကန်တော့ခံရတာရောပေါ့။
ဆန်ဆိုတာ အိတ်လိုက် တစ်အိတ်
တောင်မကဘူး။ နှစ်အိတ်အထိ ဝယ်
ထားနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် သီလရှင်တွေ
ကဲ့လဲ ကြွသလောက် လောင်းလှူနိုင်
တယ်။ အိုးခွက်ပန်းကန်တွေလဲဝင်
တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝယ်ဝယ်
သူတစ်ပါး လက်ဆောင်ပေးလို့ရရ
မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးက မတော့လို့
သူဆရာတယ်။

မီးဖိုချောင်ကိုလဲ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
ထားရတယ်။ မီးဖိုထဲမှာ တံတွေးမထွေး
တော့။ နှပ်မညစ်ရဘူး။ အိုးခွက်ပန်းကန်
တွေကိုလဲ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ထားရ
တယ်။ လေလဲ မလည်ရဘူး။ မတော်
အဆ ဖြစ်တာဆိုရင်တော့ ဘာမှ မဖြစ်
တော့။ မလေးမစား မထိခဲ့ခြင်းနဲ့ မယုံ
မလုံလို ဘာလိုလိုလုပ်ရင်တော့ သိပ်
မရွယ်လှဘူး။

'ဒါဆို ညည်းက ဒါတွေ လုပ်တယ်
အဲဒါ ရတနာသုံးပါးကလွဲရင် ဘာမှ
မကုသိုလ်ဘူးဆို'

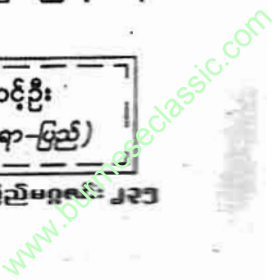
'ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်မ ကိုးကွယ်တာ
မဟုတ်ပါဘူး။ အလေးထားတာပါ။ မရှိ
မသေ မလုပ်တာပါ။ သူတို့ဖြစ်လိုတဲ့
ဆန္ဒအတိုင်း လိုက်လုပ်ပေးတာပါ။
သက်ကြီးဝါကြီး အဘိုး၊ အဘွားတွေလို
ရိုသေသလိုမျိုး လုပ်တာပါ။

မီးဖိုချောင်ကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်းထား
ပြီး စင်ကလေး ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။
မွှေးလဲမွှေး လှလဲလှတဲ့ ပန်းကို တစ်ဖွင့်
ဖြစ်ဖြစ် ထိုးပေးပါတယ်။ လပြည့်
လကွယ်နေတိုင်း ဖယောင်းတိုင်နဲ့
ကရမက် အမွှေးတိုင်ကို မီးထွန်းညှိပေး
ပြီး မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးနဲ့ မီးဖိုစောင့်
နတ်မင်းကြီးမှ လှူဒါန်းနိုင်ရန် ဆောင်
ရွက်ပေးတာပါ ဆိုပြီးတော့ ဒီလို လေး
လေးနက်နက် ပြောပါတယ်။

"မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးရဲ့ (ဤလပြည့်
လကွယ်)နေ့တွင် ဖယောင်းဆီမီး နံ့သာမီး
ဖြင့် မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးကို ပူဇော်ပါတယ်။
မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးမှ ကြည်ညိုသော
ပြတ်စွာဘုရားရှင်ကို လှူဒါန်းပူဇော်နိုင်ရန်
အတွက် ဆီမီးတိုင်နဲ့ ကရမက်အမွှေးတိုင်ကို
မီးပါထွန်းညှိပြီး လက်ဆောင်ပေးပါတယ်။

ဤဆီမီးတိုင်၊ အမွှေးနံ့သာတိုင်များဖြင့်
ပြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်း၍ ကပ်လှူ
ပူဇော်ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတော်မူပါ။
ကျွန်ုပ် ပြုပြင်သည့်ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏
အဖို့တာကကိုလဲ မီးဖိုစောင့်နတ်မင်းကြီးကို
အပူပေးပေးပါတယ်။ အပူရ၍ ကိုယ်စိတ်
နှစ်ဖြာ ကျွန်းမာရွှင်သာပါစေ။

သန်းတင့်ဦး
(သီရိဓမ္မရာ-ဖြည့်)

ပိုလေးလယ်
(လယ်တော်)

ကျွန်တော်နှင့် ကြုံဆုံခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်း

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်ကာလ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အား ချောင်းနှင့် ဘုရားစေတီ စတင်တည်စီမံက ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဘုရားကို ကလေးမြို့မှ ဆရာတော် အရှင်အဇ္ဈိတနန္ဒ(မနောလှဆရာတော်)မှ လာရောက် တည်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာတော်သည် စိတ်နှလုံးဖြူစင်၍ သမာဓိရှိသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နယ်လှည့်ကာ သာသနာပြုနေခြင်းဖြစ်၏။

ဘုရားတည်ရာတွင် လုပ်အားဒါနဖြင့် ကုသိုလ်ယူနေကြသော ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များအဖွဲ့ကို အားလပ်သည့် အချိန်များ၌ ဆုံးမဲ့ ပုံပြင်ခြင်း၊ ဘုရားစာ၊ ဂုဏ်တော်များ သင်ကြားပေးခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခိုင်းခြင်းတို့ ပြုတတ်

၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါသည်။ ဆရာတော် သင်ပေးသော ဘုရားစာများမှာ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် ရွတ်ဖတ်နည်းများ၊ ပရိတ်ကြီး(၁၀)သုတ်များနှင့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရေးစပ်ထားသော ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ကဗျာများ စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့မှာ (၁၃)နှစ်ဝန်းကျင်များသာ ရှိကြသေးသည့် အတွက် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်များ၌ ဆရာတော် ဘုရားတည်ရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌သာ ညအိပ်၍ ဘုရားတည်ရာ၌ လုပ်အားဒါနပြုရင်း၊ ဆရာတော်ထံမှ ဘုရားဂုဏ်တော်များ သင်ကြားရင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူကာ နေခဲ့ကြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် နွေရာသီ၏ တစ်ခုသော

နေ့တစ်နေ့၌ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အား ဆွမ်းစားဆောက်လုပ်မည့် မြေနေရာတို့ကို ထိုနေရာသည် တောင်ပိုဖြစ်နေကြောင့် ထိုတောင်ပိုအား တူးဖွဲ့ခဲ့၏။

ဆရာတော်က သူ၏ အဓိဋ္ဌာန် ဘုရားကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံးတွင် တည်ရန်နေရာ၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန်နေရာ၊ နဂါးရုံတည်ရန်နေရာ စသည်ဖြင့် မြေများကို သတ်မှတ်ထား၏။

ထိုမျှသာမက ကံ့ကော်ပင်၊ နံ့သာဂမုန်းပင်၊ သရက်ပင် စသည်များကိုပါ ကျောင်းဝင်းပတ်လည် အဓိဋ္ဌာန်၍ သူ့နေရာနှင့်သူ ထားထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဆွမ်းစားဆောက်လုပ်မည့်နေရာသည် ကောင်ပို

သော်လည်း တခြားနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်း မဆောက်ဘဲ ထိုတောင်ပို့ကို တူးဖြို၍ ထိုနေရာတည့်တည့်တွင်သာ ဆောက် လုပ်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော် တူးဖြိုခိုင်းသော တောင်ပို့မှာ မိုးမောက်နေပြီး အတော် ပင် ကြီးသောကြောင့် တူးဖြိုပါက အချိန်အတော်ကြာမည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဆရာတော်၏ စေခိုင်းချက် ကြောင့် ထိုတောင်ပို့ကို တူးဖြိုရမည် သာ ဖြစ်၏။

ဆရာတော်က ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ အား ထိုတောင်ပို့ကိုပြ၍ ထိုနေရာမှာ ပင် တောင်ပို့ကို တူးဖြိုရန် ပြောခဲ့သည်။ သို့သော် ချက်ချင်း တူးဖြိုခိုင်းခြင်း မဟုတ်ဘဲ ရွာထဲရှိ ဆရာတော်၏ ဒကာ တစ်ဦးထံ လုပ်အားဒါနများ အလှူခံပြီး လူအင်အားများမှ တူးဖြိုရန် ပြောခဲ့ပါ သည်။

ဤသို့ဖြင့် သုံးရက်လောက်ကြာပြီး ညတစ်ည၌ ဆရာတော်သည် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲမှ ကျွန်တော် အပါအဝင် ကျောင်းသား (၃)ယောက် ကိုခေါ်၍ တောင်ပို့ဖြိုရန်အတွက် လုပ် အားဒါနအတွက် အလှူခံရန် ရွာထဲမှ ဆရာတော်၏ ဒကာအိမ်သို့ သွားရောက် ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သွားရောက်ချိန်မှာ ည(၈)နာရီကျော်ကျော် အချိန်လောက် ဖြစ်ပြီး လမိုက်ည ဖြစ်သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပိန်းမှောင်နေပါ သည်။ ဆရာတော်က ဓာတ်မီးတစ် လက်ဖြင့် ရှေ့မှ လမ်းပြကာ ကျွန်တော် တို့အား ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ကျွန်တော် တို့ သွားလိုသော ဆရာတော်၏ဒကာ ဦးဝင်းနိုင်အိမ်မှာ ရွာ၏ တောင်ဘက် အစွန်ဆုံးတွင် ရှိပါသည်။

ဦးဝင်းနိုင်အိမ်သို့ ရောက်ရန်မှာ ရွာ

၏တောင်ဘက်အစွန် တောလမ်းခရီး ကို နာရီဝက်နီးပါး ဖြတ်သန်းသွားရ၏။ မှောင်မည်းနေသော ပတ်ဝန်းကျင်ကြီး ကို ဆရာတော်အပါအဝင် ကျွန်တော် တို့ (၄)ဦးအဖွဲ့မှာ တောလမ်းခရီးဝယ် အန္တရာယ်ကင်းရန် သတိထား သွားနေ ရသည်။

လမ်းမှာ လူသွားလမ်း ကျဉ်းကျဉ်း လေးသာဖြစ်ပြီး လမ်းဘေးတွင်ရှိသော ရွာ၏ လုပ်ကိုင်စိုက်ပျိုးရာ ရေခြံများမှ ရေသွင်းထားသောကြောင့် တချို့နေရာ များတွင် လမ်းပေါ်သို့ ရေတင်နေသေး ၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့မှာ တဖြည်း ဖြည်း လျှောက်လာရင်း ဦးဝင်းနိုင်အိမ် သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ အိမ်သို့ ရောက်သော် ဦးဝင်းနိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ၏ ဆီးကြိုမှုဖြင့် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ သည်။

ဦးဝင်းနိုင်တို့ဇနီးမောင်နှံသည် သား နှစ်ယောက်သာရှိပြီး နှစ်ယောက်စလုံး ကို မြို့ပေါ်မှ အဘွားဖြစ်သူထံ ပို့ထား၍ ယခုနေအိမ်တွင် ဦးဝင်းနိုင်တို့ဇနီး မောင်နှံနှစ်ယောက်သာ ရှိပါသည်။

အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သော် ဆရာ တော်က ဘုရားရှိခိုး၍ ဘုရားစင်ရှေ့ တွင် ထိုင်တော်မူပါသည်။ ထို့နောက် ဦးဝင်းနိုင်က ဇနီးဖြစ်သူအား...

'မိန်းမ ဆရာတော်နဲ့ ကျောင်းသား လေးအတွက် ရေနေကြမ်းလေး လုပ် ပါဦး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ရွှေခိုင်မှ အိမ်ဘေးတွင်ရှိသော မီးဖိုဆောင်ထဲသို့ ရေနေကြမ်းယူရန် ဆင်းသွားခဲ့၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်က ဦးဝင်းနိုင် အား...

'ကဲ ဒကာကြီးရေ အလှူခံချင်လို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ လာခဲ့တာမျိုး'

'မှန်ပါတဲ့ဘုရား မိန့်တော်မူပါဘုရား' 'ဒီလိုကွယ် အခု ဘုရားမှာ ဦးပဉ္စင်းတို့ ဆွမ်းစားဆောင် ဆောက်မယ့် နေရာက တောင်ပို့ပြန်နေတယ်။ အဲဒီတောင်ပို့ကို ဖြို ချင်လို့ ကျောင်းမှာရှိတဲ့ ကျောင်းသားလေး တွေနဲ့ မြို့ပိုက် အင်အားမပျော့ ဖြစ်နေတယ် လေ။ အဲဒီ ဒကာကြီးကပဲ ဦးဆောင်ပြီး ရွာ က ကာလသား လူငယ်တွေနဲ့ လုပ်အားဒါန ကုသိုလ် ယူပေးကြဖို့ လာအလှူခံတာပါ' ဆရာတော်၏ စကားအဆုံး၌ စောစောက ဒေါ်ရွှေခိုင် ဆင်းသွားပြီး စေ့ထားသော တံခါးမှာ ရုတ်တရက် ကြမ်းတမ်းစွာ တွန်းဖွင့်လာပြီး ဒေါ်ရွှေ ခိုင်တက်လာသည်။

ဒေါ်ရွှေခိုင်မှာ အရင်ပုံစံ မဟုတ်ဘဲ တစ်ခုခုကို စိတ်တိုနေသည့် ပုံစံဖြစ်နေ သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး အံ့ဩသွားရသည်။ ဒေါ်ရွှေခိုင်မှာ အိမ် ပေါ်သို့ ရေသံကြမ်းကြမ်းဖြင့် တက် လာပြီး မတ်တတ်ရပ်လျက် ဆရာတော် အား ကြည့်ကာ...

'ကျုပ် ဒီအကြောင်းကို ပြောချင်နေ တာကြာပြီ'

ဟု ဆိုသည်။ ဒေါ်ရွှေခိုင်ထံမှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားသံမှာ ဒေါ်ရွှေခိုင်၏ အသံမဟုတ်ဘဲ အသက်ကြီးကြီး အချိန်သာမန်သို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ ၂၃၅

၏အသံ ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်တော်တို့မှာ လွန်စွာကြောက်လန့်ပြီး ဆရာတော်ဘေးသို့ ပြေးကပ်လိုက်ကြသည်။ ဆရာတော်နှင့် ဦးဝင်းနိုင်တို့က ဒေါ်ရွှေခိုင်အား တစ်စုံတစ်ယောက်က နှုတ်စီး ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပြောဆိုနေသည်ကို ချက်ချင်းသိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က...

‘ကဲ ဒကာကြီး ပြောချင်တာရှိရင် ပြောပါ။ ကလေးတွေ ကြောက်နေကြပြီ။ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အမှုအရာကို ပြုတ်အေးဆေးညင်သာစွာ ပြောပါ’

ဆရာတော်၏ စကားအဆုံး၌ ဒေါ်ရွှေခိုင်ထံ ပူးကပ်နေသူမှာ ကြမ်းတမ်းသည့် အမှုအရာများကိုပြင်၍ ဆရာတော်အား ကန်တော့၏။ ထိုနောက်မှ ငိုသံစွက်၍ ဆရာတော်အား စကားဆိုပါသည်။

‘ဒီလို ဘုန်းဘုန်း...ဘုန်းဘုန်း အခု တူးမြေ ဖယ်တောင်ပိုဟာ တပည့်တော်တို့ ဝန်းမောင်နံတို့ နေထိုင်ရာ နေရာပါ။ ဒီတောင်ပိုမှာ တပည့်တော်တို့ ဝန်းမောင်နံ စောင့်ရှောက်နေထိုင်ခဲ့တာ လွန်စွာ ကြာပြင်ခဲ့ပါပြီ။

ဒီတောင်ပိုကို ဖြိုလိုက်ရင် တပည့်တော်တို့ နေရာပဲ စားရမဲ့ ဖြစ်သွားရမှာပါဟုရာ။ ဒါကြောင့် ဒီတောင်ပိုကို မတူးဖြိုဖို့ တောင်းပန်လျှောက်ထားပါတယ် ဘုရား’

ကျွန်တော်တို့မှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်အတွက် မည်သို့မျှ နားမလည်နိုင်ဘဲ ဆရာတော်ဘေးတွင်သာ တဆတ်ဆတ်တုန် ကြောက်နေပါတာသည်။ ဆရာတော်ကတော့ တည်ကြည်သော မျက်နှာတော်ဖြင့်...

‘ဟုတ်ပါပြီ ဒကာကြီး ဘုန်းဘုန်း မသိလို့ မြို့မလို့ လုပ်ခဲ့တာပါ။ ဒီလိုဆိုတော့ ဒီတောင်ပိုကို ဘုန်းဘုန်း မဖြိုတော့ပါဘူးကွယ်။ ဆွမ်းစားဆောင်ကို လဲတခြားနေရာကို ပြောင်းရွှေ့ဆောက်

လုပ်ပါ့မယ်’

‘ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကလဲ တတ်နိုင်သရွေ့ ဆရာတော်ဘုရား တည်ထားတဲ့ ဘုရားကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးပါမယ် ဘုရား’

‘အင်းသာခုကွယ်...သာခု...သာခု’ ထို့နောက် ဒေါ်ရွှေခိုင်အား နှုတ်စီး၍ ဝင်ရောက်ပူးကပ် ပြောဆိုနေသူမှာ ဆရာတော်အား ရှိခိုးပြီး ဒေါ်ရွှေခိုင်အား ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေရာမှ ထွက်ခွာသွား၏။ ထိုအခါ ဒေါ်ရွှေခိုင်မှာ ကြမ်းပြင်တွင် လဲကျသွားပြီး သမ်းဝေကာ ထလာ၍ ဆရာတော်၏ရှေ့တွင် ဖြစ်သောကြောင့် ကမန်းကတန်း အနေအထားဖြင့်သာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား... ‘ကျွန်မ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ’

ဟု တအံ့တဩ မေးလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်ကို ပြောပြလိုက်ပြီး...

‘အင်း တစ်ခါတလေတော့ လောကကြီးမှာ သဘာဝလွန် ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ များစွာရှိနေတတ်တာ ဘယ်သူမှ မယုံမကြည် မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ အခု အားလုံး မြင်တွေ့ရတဲ့

အတိုင်းပဲလေ’

ဟု ငြိမ်းချမ်းစွာ မိန့်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော်နှင့် ဦးဝင်းနိုင်က ဒေါ်ရွှေခိုင်အား ဝင်ရောက်ပူးကပ် ပြောဆိုသူ ထိုသူကို ထိုခြံအား စောင့်ရှောက်နေသူ ဥစ္စာစောင့်တစ်ဦးဦး ဖြစ်မည်ဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။ သို့သော် ဘုရားဝင်းအတွင်း၌ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အမှုအတန်း ရနေကြသော်လည်း မကျွတ်မလွတ်ကြခြင်းသည်ကား သူတို့၏ ဝင်ကြွေးကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုသူ ဝင်ရောက်ပူးကပ်သည်ကို ဒေါ်ရွှေခိုင်၏ ပြောပြချက်အရ သူရေနှေးကြမ်းယူရန် မီးဖိုဆောင်ထဲ ဆင်းသွားစဉ် တစ်စုံတစ်ခုနှင့် တိုက်မိသလို ခံစားလိုက်ရပြီး ယခု သူ အမှတ်ပြန်ရလာချိန်ထိ ဘာမှ မသိတော့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား(၃)ဦးမှာ ထူးဆန်းလှသော ဖြစ်ရပ်များကြောင့် ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထံကာ ကြောက်ရွံ့သွားရပြီး အပြန်လမ်း၌ ဆရာတော်၏ သက်န်းစများအား ကိုင်စွဲ၍ ပြန်လာခဲ့ကြရပါတော့သည်။

(၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ သက်တော်(၅၈)ဝါတော်(၂၁)ဝါတွင် ဖျံလွန်တော်မူသော ကျေးဇူးရှင် မနောလှဆရာတော်အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဦးဆိုင်ကန်တော့ပါ၏။)

မှတ်ချက်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

စာရွှေသူများအား အစဉ်လေးစားလျက်...

ညီလေးငယ် (လယ်တော်)

စီးပွားတက်

စီးပွားအောင်စေသော ငါးချက်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အတွဲ(၃၂၈)၊ စာမျက်နှာ(၂၃၂)တွင် အောင်အိုး(နတ်မောက်)ရေးသားထားသော “နံနက် ဦးမင်္ဂလာ ငါးချက်” ဂါထာ အကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို စာရေးသူ ဖတ်ရှုရပါသည်။

ဖတ်ရှုရင်းဖြင့် သူ၏ နောက်ဆုံး စာပိုဒ်တွင် “ကွဲလွဲချက်ရှိလျှင်၊ ပိုမို ဗဟုသုတရှိလျှင် ဆက်လက် တင်ပြ ပေးကြပါရန်” ဟု ဆိုပြီး မေတ္တာရပ်ခံထားသည်ကိုပါ တွေ့ရှိရပါသည်။

သို့ပါ၍ စာရေးသူကိုယ်တိုင် သိရှိထားသည့် အချက်အလက်လေးများကို စာရှုသူများ ပိုမို ပြည့်စုံစွာ ရရှိကြစေရန် ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။

ငါးချက်ဂါထာ၏ စွမ်းပကားသည် လာဘ်ပွင့်၊ ကံမြင့်၊ လာဘ်ရွှင်၊ ငွေဝင်၊ စီးပွားခွင်တွေ ကောင်းသည့် ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် “ငါးချက် စီးပွားတက်” ရုံမက “ငါးချက်ကိုဆောင် စီးပွားအောင်” ဟုလည်း ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

လိုရင်းကို မရောက်မည် စိုးပါသဖြင့် ဘယ်လို ဆောင်ရမည်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ရေးသားသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

နံနက်ပိုင်းတွင် အောင်အိုး(နတ်မောက်)၏ ရေးသားထားသည့်အတိုင်း တံခါးဖွင့်ခြင်း၊ ဘုရားအား ပူဇော်ကန်တော့ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပြီးပါ

နိုးဂိုဂိုပြီး (စစ်ဆေးရေး၊ ၈၈၈(၁၂)၊ ထုံးတို)

က ထပ်ဆင့်လုပ်ရမည့် ဝတ္တရားများမှာ...

ဘုရားရှေ့မှပင် “မင်္ဂလာသုတ် ပဇိတ်တော်” ကို မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန် အနည်းဆုံး (၁)ခေါက်မှ အများဆုံး (၃)ခေါက် ရွတ်ပွားရပါမည်။

ဒီနောက် မေတ္တသုတ်ပဇိတ်တော် အား အနည်းဆုံး(၁)ခေါက်မှ အများဆုံး (၃)ခေါက် ရွတ်ပွားရပါမည်။

ပြီးပါက “ငါးချက် စီးပွားတက်၊ ငါးချက်ကိုဆောင် စီးပွားအောင် ဂါထာ” ကို မျက်လွှာကိုချပြီး (၉)ခေါက် တိတိ စိတ်ပါလက်ပါ အားပါပါ ရွတ်ဖတ်ရပါမည်။

ထိုကဲ့သို့ နေ့စဉ်ပုံမှန် ရွတ်လာမှုတို့သည် ရက်မှ လ၊ လမှ နှစ်သို့ ကြာလာပါက ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှုတွေ အားကောင်းလာပြီး ထိုအိမ်တွင် စီးပွားတွေလည်းတက်၊ လုပ်သမျှ စီးပွားရေးတွေလည်း အောင်မှာ မလွဲဟု စာရေးသူ၏ ငယ်၊ဆရာတော် ဦးဥတ္တရ (ဂိုဏ်းထောင့်ကျောင်း၊ သရက်မြို့)မှ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးဥတ္တရမှပင် အတိတ်ကံကောင်းခဲ့သူများဆိုလျှင် ထိုသူများ၏ စီးပွားရေး မည်သူမျှပင် လိုက်မမီ နိုင်အောင် ကောင်းမှာဖြစ်ပြီး အတိတ်

ကံနည်းသူများအဖို့ ဆိုပါလျှင်လည်း ဂါထာ၏ စွမ်းအားကြောင့် ဆင်းရဲတွင်းသို့ မကျရောက်နိုင်ကြောင်းနှင့် သင့်တင့်သော စီးပွားကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်ဟု မိန့်မှာပါသည်။

ဆရာတော် အမိန့်ရှိသည်နှင့်အညီ စာရေးသူကိုယ်တိုင်ရော လက်လှမ်းမီရာ စာရေးသူမှ မေ့ဒါနပြုထားသူ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ လုပ်ဆောင်ကြရာ အားလုံးမှာ အဆင်ပြေကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

“ငါးချက်ကိုဆောင် စီးပွားအောင်” ဆိုသည်ကတော့ အနည်းငယ်မျှ ဝီရိယ စိုက်ထုတ်ရပါမည်။

ကြေးပြားရလျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ မရပါက အဖြူရောင် အလျား (၃) လက်မ၊ အနံ (၂)လက်မရှိသော ကတ်ပြားပေါ်တွင် လက်ရေးလှလှ ပိုင်းပိုင်း လေးနှင့် ဂါထာကို “ကူတိပိသော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော၊ သဂတော၊ လောကဝိဒု၊ အနတ္တရာပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ” ဟု (၉)ခေါက် နှုတ်မှ ရွတ်ဆိုပြီးမှ “ဧတိပိတ္ထံ” ကို မင်္ဂလာ ရောင်ဖြင့် ရေးသွင်းရပါမည်။

ကျန်သော “ဧတိ(၄)အုတ်” ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မျှင်၂၈၈

လည်း ထိုအတိုင်းပဲ ရေးသွင်းရပါမည်။
အားလုံးရေးသွင်းပြီးပါက ကတ်ပြား
လေးကို ဘယ်လက်ဝါးပေါ်သို့ တင်
ပြီး...

'ပြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ပြတ်ကြီး
ဘုရား...တပည့်တော်အား စီးပွားတွေတက်
စီးပွားတွေ အောင်နိုင်ရန်အတွက် စွမ်းအား
များ ပေးဆွေးတော်မူပါဘုရား'

ဟု တောင်းဆိုကာ ညာလက်ဝါး
နှင့် ထိုကတ်ပြားလေးအား အုပ်ချုပ်လိုက်
ပါ။

ပြီးလျှင် ကတ်ပြားလေးအား မြတ်
ဘုရား၏ရှေ့တွင် (၉)ရက်တိတိ ထားရှိ
ရပါမည်။ (၉)ရက်ပြည့်ပါက မိမိ၏
အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲတွင် ကိုယ်နှင့်မကွာ
ဆောင်ထား၍ ကောင်းမြတ်မှန်ကန်
သော၊ ဥပဒေနှင့် ကင်းရှင်းသော စီးပွား
ရေးဟူသမျှ အကုန်လုပ်ပါ။ မုချ အောင်
ပါလိမ့်မည်ဟု ဆရာတော်၏ မိန့်မှာ
ချက်အတိုင်း စာရေးသူ ရေးသား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

(ဘုရားရှေ့ဟု ဆိုရာ၌ စီးပွားရေး
သမားများ ဖြစ်ပါက တန်ခိုးကြီး
ဘုရားများရှေ့တွင် စီရင်လျှင် ဝိ၌

အစွမ်း ရှိပါသည်။)

အထူး သတိထားရမည့်အချက်
မှာ စီးပွားရေးဆိုသည်မှာ လူသားများ
ပီပီ အပြိုင်အဆိုင် အနိုင်လုပ်ကြသည်
ရှိကြရာ တစ်ဖက်လူ စီးပွားပျက်အောင်
လုပ်ပြီး မိမိသာ စီးပွားအနိုင်ရတာမျိုး
လုံးဝ မလုပ်ရပါ။

**“သူလဲ ကြီးပွားတိုးတက်အောင်
လုပ်ပါစေ၊ မိမိလဲ စီးပွား တိုးတက်
အောင်လုပ်”**ဆိုသည့် စိတ်စေတနာ
မျိုးဖြစ်ဖို့ရန် အထူး လိုပါသည်။ ထိုသို့
သော စိတ်စေတနာမျိုးသည် ပို၍
စီးပွားအကျိုး ဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။

ဧည့်သည်များအတွက်၊ ဧည့်သည်ကို
အောင်ဆောင်ပေးအောင်
ဂါထာတော်မြတ်

- ◆ ဖော် ပိတ္တံ
- ◆ ဖော် ဝန်
- ◆ ဖော် လာဘ်
- ◆ ဖော် သုံး
- ◆ ဖော် လေ့လာအပ်
- ◆ သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊
ဟု စာတစ်ကြောင်း ထပ်ဖြည့်ရပါ

မည်။
ဆရာတော် ဦးဥတ္တရမှ စီးပွားမှူး
ကြီးပွားမှူး၊ လာဘ်လာဘာတို့ကို လိုလို
လားလား ဖိတ်ခေါ်နေရုံတင် မဟုတ်ဘဲ
သတ္တဝါများပါ ကျန်းမာချမ်းသာစေ
ကြောင်း မေတ္တာဆုမွန်ကောင်း ပို့မှုကို
ပါ မိမိစိတ်ထဲ ထည့်၍ ပို့လိုက်ပါလျှင်
မွန်မြတ်သန့်စင်ပြီး အစွမ်း အင်မတန်
ထက်သော ဂါထာဖြစ်သွားမည်ဖြစ်
ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။
သို့ပါသောကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်
အပေါင်း စီးပွားရေးများ တိုးတက်
ကောင်းမွန်၍ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါ
စေရန် စိတ်ရည်သန်ကာ စေတနာ
ကောင်းတို့ဖြင့် ရေးသား တင်ဆက်
လိုက်ရပါသည်။

[ဆရာတော်ဦးဥတ္တရ (ဂိုဏ်း
ထောင့်ကျောင်း၊ သရက်မြို့)အား
ဤဆောင်းပါးဖြင့် ရှိခိုးဦးတင်
ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်ဘုရား...]

ဦးကိုကိုကြီး
(စစ်ဆေးရေး၊ ၈၈၀(၁)၊ ထုံးဘို)

ဝမ်းကိုက်၊ဝမ်းပျက်ခြင်းသည် တွဲ
လျက်ဖြစ်ပေါ်သော ဝမ်းရောဂါတစ်မျိုး
ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝမ်းထဲမှာ တစ်စစ်
ကိုက်ခဲနာကျင်ပြီး အိမ်သာသွားသော
အခါလည်း ဝမ်းမလိုက်၊ တစ်စက်၊
နှစ်စက်သာ သွားသည်။

အိမ်သာမှ ဆင်းလာသောအခါတွင်
ဝမ်းသွားချင်သလိုလို ဖြစ်လာပြန်သည်။
အလွန်ပင် အခံ့ချဆိုးရွားသော ဝေဒနာ
ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဝမ်းကိုက်၊ဝမ်းပျက်ခြင်း
အတွက် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေ
သည့် ဆေးနည်းတို့ကို တင်ပြအပ်ပါ
သည်။ မိမိနေအိမ် မီးဖိုခန်းမှာ အလွယ်
တကူ ရရှိသော ဆေးဖက်ပစ္စည်းများ

ဝမ်းကိုက်၊ဝမ်းပျက် သုံးခွက်သောက်

ဖြစ်ပါသည်။
ဆားမီးဖို (၁)ကျပ်သား
နွန့်ငှက်ထောင်း (၁)ကျပ်သား
အထက်ပါဆေးနှစ်ပါးကို “**ရေခွေး**”
နှင့် ဖျော်၍ အပြန်သောက်
ပေးပါ။ အချိန် အနည်း
ငယ်ခြား၍ ချင့်တွက်၍
သုံးခွက်အထိ ပြုလုပ်
သောက်ပေးပါ။
ဝမ်းနာကျင်ခြင်း ကိုက်

ခဲခြင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားပြီး
တဖြည်းဖြည်း ဝမ်းရပ်တန့် မှန်သွား
ပါလိမ့်မည်။

ရောဂါ အကင်းမသေပါက နောက်
တစ်နေ့တွင် ဆက်လက် ပြုလုပ်
သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။ လွန်သည်
မှားသည် များသည် မရှိပါ။

မိတ်ဆွေ တော်တော်များများ လက်
တွေ့ သုံးစွဲ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့
သော ဆေးနည်းအမှန်
ဖြစ်ပါ၍ တင်ပြ လိုက်ပါ
သည်။

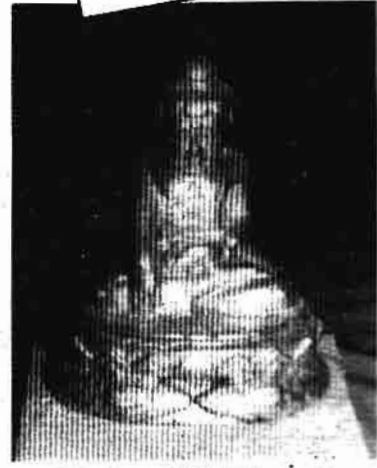
နတ်မောက် မျိုးစေ့

ဝန်းပေါင်းဘုရား

နှင့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ဝယ်ပစ်ရာ

အချိန်အားဖြင့် ကြာပြီဖြစ်သည်။ သို့ပါသော်လည်း စာရေးသူ၏ ဘဝစာ မျက်နှာတွင် မေပျောက်မရနိုင်သော မှတ်တမ်းတစ်ခုအဖြစ် တည်ရှိနေသည် က ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် ပန်းပေါင်း ဘုရား ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၏ အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိဘများက ကျွန်မအား ကိုးကွယ် ရန် ဘုရားတစ်ဆူ ပေးခဲ့ပါသည်။ ဒက္ခိဏသာခါရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပါ သည်။

ကိုင်ကြည့်လျှင် ခဲသား၊ သစ်သား၊ ဓာတ်သား တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ထုလုပ်ထား ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပွစိပူရောင်းနှင့် အနှစ် မပါကြောင်း တွေ့ရသည်။ အနီးကပ် တွင် သင်းပုံသော ပန်းရန်ကို ရသည်။ ပန်းပေါင်းနံ့နှင့် ဆင်တူ၏။

ဖခင်က ထုံးဘိုမြို့၊ နန်းကျောင်း ဆရာတော်ထံမှ လျှောက်ထား ပင့် ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏ ဓမ္မခဏ်တွင် ကြာဖူးတစ်ခုစီကို လက်နှစ်ဖက်တွင် ကိုင်ထားပြီး မျက်လုံး ပြူးပြူး၊ အစွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် ဘီလူး ဦးခေါင်းပုံ ပါရှိ၏။

မေးစေ့အောက်၌ ငါးကြင်း(၂) ကောင်လည်း ပါရှိလေသည်။ ကြာဖူး နှင့် ငါးပုံ ပါ၍ ရေကန်ထဲမှ ခေါင်းဖော် ကြည့်နေသည့် ဘီလူးပုံ ထုလုပ်ထား ဖာန် ဖြစ်သည်။

ဘုရားနှင့် တစ်ပါတည်း ဘီလူးပုံရှိ နေသဖြင့် ဝတ်ဖြည့်သည့်အခါ ဘီလူး F.31A. April, 2014.

ကိုပါ ရိုခိုးနေရသည်သို့ စိတ်၌ ထင်ကာ မကြည်မလင် ဖြစ်မိသည်။

စာရေးသူအိမ်၌ ဘုရားကိန်းခဲ့သည့် (၅)နှစ်ကာလ အပိုင်းအခြားအတွင်း မိသားစုတွင် မန်ကျည်းရွက် လက်နှင့် သပ်သည့်အလား ကြုံတွေ့ခဲ့သည့် လောကဓံအဆိုးသည် များလှ၏။

ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက် ဆရာသခင် များ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုများကြောင့်သာ လျှင် ယနေ့ထိ ရပ်တည်နေနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။

စာရေးသူ မကြာခဏ မက်လေ့ရှိ သည့် အိပ်မက်နှင့် ထိုဘုရားသည် ဆက်စပ်မှုရှိပုံရ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အိပ်မက်အတွင်းရှိ ဘုရား ကျောင်းဆောင်သည် ဗီရိတစ်လုံးမျှ ကြီးမားလှ၏။

ထိုဗီရိအောက်ဘက်မှ ကုလား အဘိုးကြီးတစ်ဦး ဖလားတစ်လုံးကို လျက် ထွက်လာသည်ကို မြင်ရ၏။ နောက် ဖလားကို ဘုရားကျောင်း ဆောင်ပေါ်သို့ တင်ပြီး မတ်တတ်ရပ် လျက် အနေအထားဖြင့်ပင် အိုအသေ ပြုလျှင် ဗီရိတွင်းပြန်လည် ဝင်ရောက် သွားသည် ဖလားအတွင်းတွင် ပန်း များကို မြင်ရသည်။

ကုလားအဘိုးကြီးတွင် အင်္ကျီမပါဘဲ အောက်ပိုင်း၌ နံငယ်ပိုင်းပါသည်။ ဆံပင်များ ရေစိုနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး ဖြန့်ချထားသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်သည် စက္ကန့်ပိုင်း၊

မိနစ်ပိုင်းခန့်သာဖြစ်ပြီး မြင်ရသည်မှာ ပီသရှင်းလင်းလှသည်။

အိပ်မက် မြင်မက်တိုင်း ဤမြင်ကွင်း ပင်ဖြစ်သည်။ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းလည်း မရှိ၊ ဆက်စပ်မှုလည်းမရှိသည့် မကြာ ခဏမက်သည့် အိပ်မက်ကို နားလည် နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

စာရေးသူတို့ ရုံးဘေးတွင် ရွှေ ကျောင်းကြီးဘုရားနှင့် ဓမ္မာရုံ ရှိပါ သည်။ ဌာနအကြီးအကဲနှင့် ရပ်မိရပ်ဖ များ ပူးပေါင်းကာ ယင်းဓမ္မာရုံတွင် ဝါတွင်းကာလ ဥပုသ်နေ့တိုင်း သီလ ပေးပွဲနှင့် ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲ ရှိ၏။

ယနေ့ ဥပုသ်နေ့သည် ရုံးဖွင့်ရက်နှင့် ကြိုသည်။ သီလပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဇောတိကာရုံ ပါဠိတက္ကသိုလ်မှ စာချ ဆရာတော် ဦးသူရဓဇ ဖြစ်သည်။

သီလပေးခြင်းနှင့် သင်္ကန်းကပ်လှူ ပြီးဆုံးပြီး ဘုန်းတော်ကြီးအား ဖြန့်ပို့

ရမည့် တာဝန်ကျကား ရောက်ရှိမလာ သေး၍ ဒုဦးစီးအရာရှိဖြစ်သူ ဒေါ်နုနု ဆွေနှင့် စာရေးသူ အပါအဝင် ရုံးသူရုံး သား(၄/၅)ဦးတို့ ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့် ညှဉ်ခံစကား ပြောဆိုနေကြ တ်။

စာရေးသူလည်း အခွင့်သာသဖြင့် ဆရာတော်အား ဘုရားအကြောင်း လျှောက်ထားဖြစ်သည်။ လျှောက်ထား ချက်ကို နားထောင်အပြီးတွင် ဆရာ တော်မှ...

'ဒီကာမကြီး လျှောက်တာ ကြားရတော့ ဘုန်းကြီး စာသင်သာတာဝန် ပွင့်လေးမှာရှိစဉ် ကြိုးစားအဖြစ်က ဆင်နေတယ်' ဟု မိန့်ပြီးဆက်လက် ပြောဆိုပါ သည်။

'ဘုန်းကြီးကို ဆွမ်းလှူနေတဲ့အိမ်က ဒါယကာက တစ်နေ့မှာ ဘုရားတစ်ဆူ လှူလိုကြောင်းနဲ့ မလှူမီ ဘုရားရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြောပြချင်ကြောင်း လျှောက်တယ်။

လျှောက်တာက... လှူတာက တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား။ တော်ကြာ မကောင်းကျောင်းပို့ ဆိုသလို ဖြစ်မှာစိုး လို့ နားထောင်ပြီးမှ သင့်၊မသင့် ဆုံး ဖြတ်ပါလို့ လျှောက်တယ်။

သူပြောခဲ့တာကတော့ ဘုရားကို ဇနီးရဲ့ဖခင်(ရဟန်းကြီး)က အိမ်ထောင် ဦး ကိုးကွယ်ရန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ပစ္စ လောဟာနှင့် သွန်းထုထားကြောင်း၊ နေ့နဲ့ညတွင် အရောင်မတူ ကွဲပြား ကြောင်း၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲ၊ ကျောက်စိမ်းရောင်များ တစ်လှည့်စီ ထွက်ကြောင်း...

ကိုးကွယ်လာတဲ့ (၅)နှစ်တာ ကာလအတွင်း စီးပွားရေး တစ်စထက် တစ်စ ယိုယွင်း ပျက်စီးလာသည်မှာ ယခင်က ရွှေပန်းတိမ် နောက် ငွေ

အဆင့်မှ ယခု ကြေးပန်းတိမ် ဖြစ်လာ ကြောင်း...

အိမ်သူအိမ်သားများလည်း မကြာ ခဏ ဖျားနာခြင်း၊ စိတ်လက်ကြည်လင် မှု မရှိဘဲ ရန်လိုနေကြကြောင်း...

တစ်နေ့ ဇနီးရဲ့သူငယ်ချင်း ရန်ကုန် မှ ခေတ္တရောက်လာပြီး သူ့ရဲ့ အရေး ကြီးကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဗေဒင်သွား မေးရာ အဖော်လိုက်တဲ့ ဇနီးဖြစ်သူအား ဗေဒင်ဆရာက မေးမြန်းခြင်း မပြုပါဘဲ လျက် ယခုလိုပြောတယ် ဆိုပါတယ်။

"အစ်မကြီးအိမ်မှာ ထူးခြားတဲ့ဘုရားတို့ ဒီပုဟုတ် အဆောင်ယကြာတို့ စတဲ့ တစ်ခုခုကြောင့် ထိခိုက်နစ်နာမှု ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့နေရာသူ ယုတ်လဲ ဘုရား တစ်ဆူဆရာ သွားပို့ပါ"

လို့ ဟောပြောတယ်လို့ ပြောပြပါ တယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ လှူသာ လှူပါ။ စိတ် ရှင်းရှင်းထားပါ။ ကျုပ်က ဘုရားသား တော်ပဲ၊ ပြောပြီး ပင့်လာတယ်ပေါ့ဗျာ။ ကျောင်းရောက်တော့ ကျုပ်ရဲ့ အဝတ် သေတ္တာပေါ် သက်န်းထည်ခေါက်တင် ပြီး ဘုရားအတွက် နေရာထိုင်အဖြစ်နဲ့ ရော ဆွမ်းသပိတ်နဲ့ ရေချမ်းတစ်ခွက် ပါ ကပ်လှူလိုက်တယ်။

စိတ်ထဲမှာလဲ သူတို့က လူဝတ် ကြောင်တွေမို့ အစွဲအတွေးတွေနဲ့ စိုးရိမ် ကြတာ။ ငါက ဘုန်းကြီး၊ ဘာပူရန်

ရှိလို့လဲလို့ တွေးမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရေတော်ချိန် ရေတော်၊ ဆီမီးချိန်ဆို ဆီမီး၊ ဆွမ်းချိန်ဆို ဆွမ်းနဲ့ ကပ်လှူပြီး နေလာလိုက်တာ တစ်လခွဲ လောက်ကြာကရော အခြေအနေထူး တွေ တွေ့လာရတာပဲ။

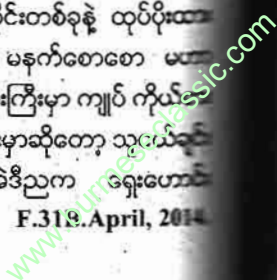
ဖြစ်တာကတော့ ညဘက်ဆို တဖျပ် ဖျပ်နဲ့ လန့်နိုးတာတို့၊ အနားကနေ တစ်စုံတစ်ယောက် ရိုးခနဲ ရိပ်ခနဲ ဖြတ် သွားတာတို့၊ သေချာကြည့်ရင် ဘာမှ မမြင်မတွေ့ဘဲ စိတ်လက် နောက်ကျီ ရတာတွေ များလာတယ်။

ညမှာ အိပ်ရေးမဝ၊ မနက်စောစော လဲ ဘုံလောင်းတိုး၊ နေ့ဆွမ်းလဲခံ၊ စာဝါလဲလိုက်ရဆိုတော့ အအိပ်ပျက် အစားပျက်နဲ့ သွပ်ချောင်ချောင် ဖြစ်လာ တယ်ပေါ့။

တစ်နေ့ ဘုန်းကြီးသူငယ်ချင်း ဦးကေတုတစ်ပါး ဦးပွင်းဆီ ရောက် လာတယ်။ စာဝါအတွက် ရန်ကုန်က လာခဲ့တာ။ တွေ့တယ်ဆိုပဲ "ဟာ... ကိုယ်တော် ပိန်လှချည့်လား၊ ကျန်းမာ ရေးမကောင်းဘူးနဲ့ တူတယ်" လို့ ဆို တယ်။

ကျုပ်လဲ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်း ဆိုတော့ ဘုရားရဲ့ဘာက အစ အကုန် ပြောပြလိုက်တယ်။ ဒီတော့ သူက "လှူချင်လား" လို့ မေးတယ်။ ကျုပ် ကလဲ သူများဆိုရင် ဘုန်းကြီးဖြစ်ပြီး ဘုရားကို တခြားပို့ရလားလို့ အကဲ့ရဲ့ ခံနေရဦးမယ်။ သူနဲ့က ကိစ္စမရှိဘူး လေ။

ဒါနဲ့ လှူဖို့ကိစ္စ သေချာတော့ ဘုရား ကို သက်န်းပိုင်းတစ်ခုနဲ့ ထုပ်ပိုးထား လိုက်တယ်။ မနက်စောစော မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးမှာ ကျုပ် ကိုယ်တော် သူက လှူပေးမှာဆိုတော့ သူငယ်ချင်း ဘုန်းကြီးနဲ့ အဲဒီညက ရှေးဟောင်း

နှောင်းဖြစ်တွေ ပြောရင်းကိုနိုးကြတယ်။
မနက်လင်းတော့ ဦးကေတု ဘုရား
က ပြန်လာတယ်။ သူနဲ့အတူ သတင်း
ထူးလဲ ပါလာတယ်။ အဲဒါကတော့...

ဘုရားအထုပ်ပိုက်ပြီး မဟာမြတ်မုနိ
ဘုရားဆီအလာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
တစ်ဆိုင် ဝင်ထိုင်စဉ်မှာပင် မိမိကဲ့သို့
ရဟန်းနှစ်ပါး ဆိုင်တွင်းဝင်လာပြီး သူ့ရဲ့
စားပွဲမှာ ထိုင်ကြကြောင်း၊ တစ်ပါးနဲ့
တစ်ပါး အာလာပသလ္လာပ ပြောကြား
ရင်း သင်္ကန်းထုပ်နဲ့ ဘုရားအကြောင်း
ရောက်တော့ ကြည့်ချင်ကြောင်း ပြော
တယ်။

ဒါနဲ့ ဦးကေတုက သင်္ကန်းဖြေပြ
တယ်ပေါ့။ ဒီတွင်ပဲ တစ်ပါးက...

“ဟာ... အကျွန်ုပ်တို့ ဂိုဏ်းဘုရားပဲ ဆေး
ဘုရားပါ။ ဆေးလုံးကတော့ လက်မှာ မရှိ
တော့ဘူး။”

လို့ ဆိုတယ်။ လှူမှာဆို သူတို့ကို
လှူဖို့ ပြောတယ်။

ဦးကေတုလဲ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်း
ထဲကျ ဆိုသလို သင်္ကန်းစတောင်
ပြန်မယူလိုက်ဘူး။ အထုပ်လိုက်
ပေးလိုက်တယ်။ ဆေးလုံးက ဘယ်ရှိ
တော့မလဲ ကျုပ် ယူထားလိုက်တာ
လေ။ ဓာတ်လုံးလားဆိုပြီး စိတ်က
ယူချင်စိတ်ပေါက်လို့ ဒါယိကာမကြီး
တို့ရေ။ အဲဒီ ဆေးလုံးလေးကတော့
ဘုန်းကြီးကို ကောင်းကျိုးတော့ ပေး
သားဗျ။

ဘာကောင်းကျိုးလဲဆိုတော့ ဆွမ်း
ကွမ်းမပြတ်ဘူးဗျ။ ဟိုက ဆွမ်းပင့်
ဒီက ဆွမ်းပင့်နဲ့

ဟု မိန့်၏။

နောက်ဆုံးတွင် စာရေးသူ၏ ဘုရား
မှာလည်း ဂိုဏ်းတစ်ခုခုမှ အစီအမံဖြင့်
ပန်းပေါင်းဘုရား ထုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ဟန်
တူကြောင်း၊ ကိုးကွယ်သူတို့နှင့် မအပ်

စပ်လျှင် ယခုလို ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်
တတ်ကြောင်း သို့ကြောင့် ဘုရား
တစ်ဆူဆူတွင် လှူရန် ပြောကြားခဲ့ပါ
သည်။

* * *

စာရေးသူလည်း နေ့တစ်နေ့၏
နံနက်စောစောတွင် ပြည်မြို့လယ်မှ
တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည့်
ရန်အောင်မင်္ဂလာ ကင်းဘုရားကြီးသို့
သွားရောက်ပြီး လမ်းမတော်မုခ်ပေါက်
ရှိ မကိုဋ်စလွယ်တို့ဖြင့် သပ္ပာယ်လှ
သည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ဘယ်
ဘက်ခြမ်း စလွယ်၏ နောက်ဘက်
တွင် ဘုရားအား ထားရှိခဲ့ပါသည်။

နောက်(၃,၄)ရက်အကြာ ထပ်မံ
သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ မတွေ့ရှိရတော့
ချေ။ ဂိုဏ်းဂနတစ်ခုခုမှသော် လည်း
ကောင်း၊ ကိုးကွယ်လိုသူ တစ်ဦးဦးမှ
လည်းကောင်း ယူဆောင်သွားဟန်
ရှိ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ စာရှုသူအပေါင်း
သတိချပ်အပ်သည်မှာ မိမိနှင့်ဆိုင်ရာ
နေ့သားနာမ်သားများကို တတ်ကျွမ်း
နားလည်သည့် အသိပညာရှင်၊
အတတ်ပညာရှင်များနှင့် အပ်နှံ ထုလုပ်
ကိုးကွယ်ခြင်း မဟုတ်သည့် အခြား
သော ကျောင်းကန်ဘုရားများမှ သော်
လည်းကောင်း...

စေတီပျက် ပုထိုးပျက်များမှ သော်
လည်းကောင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ
ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွား ပစ္စည်းများကို အလွယ်
တကူ ယူဆောင်ခြင်း၊ ကိုးကွယ်ခြင်း
စသည်တို့အား ပြုလုပ်ခြင်းမှ ရှောင်
ကြဉ်နိုင်ကြရန် စာရေးသူ၏ ဖြစ်ရပ်
မှန်ကို ရေးသားအပ်ပါသည်။

ထပ်တစ်ရာ
၇
၆

စာမျက်နှာ (၂၄၄) မှ အဆက်

တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ပင်လယ်ကန်တော့
ပြီး ယခုကဲ့သို့ မှောင်စပျိုးချိန်တွင်
တစ်ရွာလုံး တစ်နယ်လုံး ဆန်ကောနှင့်
ယောက်မကိုင်း ထူကြ နက်ကြ အိုးစည်၊
အုန်းမောင်းများ ရိုက်ခြင်း ဓလေ့သည်
အိမ်တွင်း အိမ်ပြင်၊ ရွာတွင်း ရွာပြင်ရှိ
မကောင်းသော ပယောဂ အဖျက်အဆီး
မိစ္ဆာ၊ သရဲ ဗုတ်၊ တစ္ဆေများအား
တောထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့မှသာ ရွာတွင် အမှောင်ပယောဂ
နှင့် အဖျားအနာကင်းပြီး စီးပွားလာဘ်
လာဘများ တိုးတက်စေသည်ဟု
အယူအဆဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ပင်လယ်
ကန်တော့ပြီးသည်နှင့် မိစ္ဆာများကို
နှင့်ထုတ်ချခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

စာရေးသူတို့ ပင်လယ်ပိုင်းအရပ်
တွင် ရေလုပ်ငန်းရှင်များသည် လည်း
ကောင်း၊ ရေလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်း ပြုကြသော ရေလုပ်သား
များသည် လည်းကောင်း ဝါဝင်ဝါထွက်
ကန်တော့ကြရသည်။

တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် ပင်လယ်
ကန်တော့ကြခြင်းဖြင့် ပင်လယ်ထွက်
သည့်အခါ အန္တရာယ်ကင်း၍ နှစ်စဉ်
ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိကြသော ဝမ်းရောဂါ
ဘေးများ ကင်းလွတ်အောင် ဆုတောင်း
သည့် ဓလေ့များ ရှိပါသည်။

မည်ကဲ့သို့ပင် ဆိုစေကာမူ
တစ်ကျောင်း၊ တစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ
တစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသကဲ့သို့ သူ့အရပ်နှင့်
သူ့ဇာတ် ဓလေ့ထုံးစံဆိုတာ ရှိကြပါ
သည်ဖြစ်၍ ပင်လယ်ပိုင်းဒေသနေ
ကျေးလက်ပြည်သူများ၏ ဓလေ့ထုံးစံ
တစ်ခုဖြစ်သော ပင်လယ်ကန်တော့
ခြင်း(ဆွမ်းကန်တော့ခြင်း) ဟုသုတ
အဖြစ် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပင်မနိဒ္ဒါ

ပင်လယ်ကန်တော့ခြင်း

ပင်လယ်ကန်တော့ခြင်း ဆိုသည်မှာ ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်းဒေနှင့် ရွာသူရွာသား များနှင့် ဇရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ ရှိ ပင်လယ်ပိုင်းနေ ဒေသခံများ၊ ရေ လုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ကြံသောဒေသ ပင်လယ်နှင့် ထိစပ် ဝန်းကျင်မှ ဒေသခံများတို့၏ နှစ်စဉ် မပျက်မကွက် ပြုလုပ်ရသော လေ့ဖြစ် သည်။

စာရေးသူ လေ့လာသိရှိမိသော ရခိုင်ပြည်နယ်ဒေသကြီး၊ ဂွဗြူနယ် အပိုင်း ကမ်းသာယာနယ်မြေရှိ ကင်းပုံ ရွာ၊ ရှေးက အဘဲကျွန်းခေါ် ဘဲအင်း ကျွန်း၊ ဆပ်သွားကျေးရွာ၊ ကျောက် ကြီးကွင်းကျေးရွာ၊ သံခဲချိုင်ရွာ စသည် ဖြင့် ရှိကြသည့် ကျေးရွာများသည် တစ်နှစ်တစ်ခါ ပင်လယ်ကန်တော့ကြ ရပါသည်။

ပင်လယ် မကန်တော့မီ ရှေးဦးစွာ အတိုး အတွားများကို ကန်တော့ရပါသည်။ ဆွမ်းမကန်တော့မီ တစ်ရက်အလိုကပင် ကျေးရွာ ပိုက်သူကြီးများက ထိတိရွာ၏ သက်ကြီးရွယ်အို အတိုး အတွားများကို ဦးစွာ ဖိတ်ထားရပါသည်။

ဆွမ်းမကန်တော့ပြီးသည့်အတိုး အတွား များကို ကန်တော့ပြီးနောက် လက်ဆောင် ပစ္စည်းများ ထပ်ပါသည်။

အတိုး၊ အတွားများကို ကန်တော့ပြီး နောက် ပိုက်သူကြီးများမှ မိမိတို့ အဖွဲ့ လိုက် စနစ်တကျ ကလေးသူငယ်များ ကို ကောက်ညှင်းတစ်ဆုပ်၊ ငှက်ပျော သီးတစ်လုံးစီ ဝေပြီးနောက် ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာသည့် ပရိသတ်ကို စနစ် တကျ စီတန်းပြီး စားသောက်ဖွယ်ရာ များကို ပေးဝေငှပါသည်။

နောက်နေ့တွင် ဆွမ်းကန်တော့ကြ

သူ့အာရပ် သူ့ဒေသမှ ဝေလှေဆန်းများ

ပါသည်။ ဆွမ်းကန်တော့ပြီးနောက် ရေလုပ်သားတို့၏ လေ့အရ ပင်လယ် ကန်တော့ရပါသည်။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် မဖြစ်မနေ ကန်တော့ရပါသည်။

ဒါမှလည်း တစ်နှစ်တာပတ်လုံး ရေလုပ်ငန်းနှင့် စီးပွားရှာသည့်သူအဖို့ အသက်အန္တရာယ်ကင်းပြီး လုပ်ငန်း ကိုင်ငန်း အဆင်ပြေသည်ဟူသော ယုံကြည်မှုနှင့် ပင်လယ်ကန်တော့ကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပင်လယ်ကန်တော့(ဆွမ်း ကန်တော့)ပြီးနောက် ပိုက်သူကြီး တစ်ဦးက ဦးဆောင်ပြီး မှောင်ရီပျိုးစ ညနေ နေဝင်ရီတရောအချိန်၌ ရွာရှိ လူများ အလုပ်အကိုင် အားလုံးသိမ်း၍ ကျွဲ၊ နွားများကို ချည်တိုင်တွင် ချည်ပြီး ချိန် ပိုက်သူကြီးက ဦးဆောင်၍ ဆန်ကောက်ကို ယောက်မနှင့် ရိုက်ကာ စတင် အချက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ပိုက်သူကြီး၏ အချက်ပေးသံ ကြားလိုက် သည့်နှင့် ရွာရှိအိမ်ရှိ လူကန် ကလေးလည်း များမကုန် ထိတိ၏ အိမ်အတွင်း ရေချိုး ခြံတွင်း ခြံပြင် လမ်းပ ထွက်၍ ဆန်ကောက် ယောက်မနှင့် ဖွဲ့ပတ်၍ ရိုက်ကြ ထုကြ သည်။

ပါးစပ်မှလည်း အိမ်တွင်း အိမ် မကောင်းမိတ္တများ တောထုတ်ပြီဖြစ်၍ ထွက်ကြဟု ပြော၍ ဆန်ကောက် ထုကြ ရိုက်ကြပါသည်။

ကလေးသူငယ် ဘုန်းကြီးကျောင်း သားများကလည်း အိုးစည်၊ အုန်းဟောင် များကို အဆက်မပြတ် ထုနက်ရိုက်ကြ အသံများ၊ ခွေးများ အဆက်မပြတ် အူသံများ၊ တစ်ရွာလုံး ကမ်းခြေတစ် လျှောက် ဆူဆူညံညံ အုန်းအုန်း ကျွက်ကျွက် မြည်ဟည်းသွားသလို အသံများနှင့် တစ်တော တစ်ဟော လုံး ဆူညံသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၁၉၆၂ ခုနှစ်
လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
လေးဆယ်ကျော်
ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်
ဒေသ၊ ဖျာပုံခရိုင်၊
ကျိုက်လတ်မြို့၊

အပိုင်ရွာလေးတွင်
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်
ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း၏
နုလဖြစ်ပျက်ခဲ့သူမှာလည်း
စာရေးသူ၏အမေ၏
အစ်ကိုကြီး ဆွေမျိုးရင်းချာကြီး
ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့်
အဘိုးတော်သူ ရှိစဉ်က
ဆွေကြုံခဲ့ရသော
ဖြစ်ရပ်အား ယခုအခါတွင်
စာရေးသူ၏ အဘိုးသာမက
မိခင်လည်း ကွယ်လွန်တိမ်းပါး
သွားမှသာ ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို
ရေးသားလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ ကျိုက်လတ်
မြို့နယ်နှင့် ဒေးဒရဲမြို့နယ်အစပ်တွင်
ရှိသော ရွာလေးတစ်ရွာတွင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုရွာလေးတွင် မောင်လှ၊
မိမိ မောင်ရ ဆိုသော မောင်နှမသုံးဦး
ရှိပါသည်။

မောင်လှသည် အစ်ကိုအကြီးဆုံး
ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဖခင်၏ အရိုက်အရာ
ဖြစ်သော တောင်သူလယ်သမား
အဖေကို ခုံမင်သည့်အလျောက် မိမိတို့
အဖေသာ လယ်ကေ(၂၀)ကျော်ကို ဦးစီး
ထမ်းကိုင်နေသည်။ မောင်လှသည်

ကျော်စင်ဖြူ

လယ်တံစောင့်လေးသော

ရွှေအိုး

ပင်ကိုဗီဇက ရိုးသားပြီး ရတနာသုံးပါး
အား ရိုသေဆည်းကပ်သူလည်း ဖြစ်
သည်။

နှမဖြစ်သူ မမြက အိမ်မှုကိစ္စများကို
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက် မိဘ

နှစ်ပါးကို ပြုစုရင်းဖြင့် မောင်အငယ်ဆုံး
မောင်ရအတွက်လည်း တာဝန်ကျေ
အောင် ဆောင်ရွက် စီမံကွပ်ကဲနေရ
လေသည်။

မိဘနှစ်ပါးမှာ အသက်အရွယ်
ရလာသည်နှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး
လုပ်ငန်းအဝဝကို သားကြီး မောင်လှ
ကို စီမံကွပ်ကဲ ဦးစီးလုပ်ကိုင်စေခဲ့ပါ
သည်။

မောင်လှသည် လယ်ထဲသို့ နေ့စဉ်

ပိုင်းတစ်ခေါက်၊ ညနေဘက်တစ်ခေါက် သွားရောက်၍ လယ်မြေများကို သွားရောက်စီမံကွပ်ကဲလေ့ရှိသည်။ သူ့ရင်းငှားများကို လိုအပ်တာများမှာကြားပြီး လယ်ယာမြေများ အောင်ရေ ရရှိရေး ထွန်းယက်စိုက်ပျိုးထားသော စပါးပင်များ ပိုးမကျစေရန် တတ်မြေဩဇာများ ကျွေးခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ပေါင်းမြက်များ ရှင်းလင်းခြင်း၊ လယ်ကန်သင်းတင်ရခြင်း စသည့် လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝကို ကျွမ်းကျင်စွာ စီမံလုပ်ဆောင်ရလေသည်။

မောင်လှသည် အသက်အားဖြင့် (၃၀)ခန့် အသားဖြူဖြူ မေးရိုးကားကား သူ၏ ဥပဓိရုပ်ရည်အရ သူ့ဇာတာက က ဆင်းရဲမည့်လက္ခဏာ မပါသလို ကျန်သော ညီမနှင့် ညီကလည်း မောင်လှကဲ့သို့ ရုပ်ရည်အသွင်အပြင် အဆင်းက မလေ့ပါချေ။

အသက်(၃၀)ပင် ရှိသော်လည်း မောင်လှသည် အိမ်ထောင်မရှိ လူပျိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သလို ညီမကလည်း အတွယ်အတာမရှိ။ ညီမကတော့ ငယ်ပါသေးသည်။

မောင်လှ၏ ရိုးဂုဏ်နှင့် မိဘများကို အလိုက်သိတတ်မှုကြောင့် ရွှေလမ်းငွေလမ်း ဖောက်ချင်သူ၊ သမက်တော်ချင်သူများက မျက်စိကျစရာ ဖြစ်လာပါသည်။

သို့သော် မောင်လှ၏ ဇာတာတွင် အသက်(၅၀)အတွင်း အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကြင်ဖက် မရနိုင်ဟု ဗေဒင်ဆရာများက ဟောထားလေသည်။

မောင်လှသည် အသက်အားဖြင့် လူလတ်ပိုင်း မရှိတရှိ အလှူဒါနတွင် ဝါသနာ အထုံအလေ့ပါသည်။ လှူလည်း လှူလေ့ရှိပါသည်။

၂၄၆ နက္ခတ္တရာဇင်ခြင်္စာမဂ္ဂစာ

ထို့ကြောင့် မောင်လှတို့ မိသားစုသည် လူချမ်းသာစာရင်း မဝင်သော်လည်း စိတ်ချမ်းသာ၏။ စားနိုင်သောက်နိုင်သည့် လူလတ်တန်းစားများဟု ထိုခေတ်အခြေအနေအရ သတ်မှတ်နိုင်ပါလေသည်။

တစ်ခု ထူးခြားသည်မှာ မောင်လှတို့ လယ်အား သူ ဦးစီး စီမံလုပ်ကိုင်သည့် အချိန်မှစ၍ စပါးသီးနှံများ အထွက်တိုးသည်မှာ အခါတိုင်းနှင့် မတူအောင်ပင်။ မောင်လှ၏ စိတ်ရင်းစေတနာ ဖြူစင်တာလည်း ပါပါလိမ့်မည်။

သူ့ရင်းငှား အလုပ်သမားများအပေါ်တွင် တန်းတူညီမျှ ဆက်ဆံခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်းတို့ကြောင့် အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားဟု မမြင်ကြဘဲ မိသားစုစိတ်ဓာတ်နှင့် လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း လုပ်ကိုင်ကြရသဖြင့် လယ်ယာမြေများ ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်ခြင်းသည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်၏။

ထို့အပြင် မောင်လှတို့လယ်ထဲတွင် ခရာပင်တစ်ပင် ရှိသလို ထိုခရာပင်အနီးတွင်လည်း သစ်ငုတ်တိုတစ်ခုလည်းရှိသည်။ မောင်လှသည် သူတို့၏ စားဦးစားဖျားများကို သစ်ငုတ်တိုတွင် တင်မြှောက်၍ပြီးမှ စားစေသည့် ဓလေ့တစ်ခုလည်း ရှိသည့်အတွက် မည်သည့်အခါမျှ မပျက်ကွက်စေရ။

စပါးစိုက်တော့မည့်အချိန် စပါးရိတ်သိမ်းတော့မည့်အချိန် ရပ်ရွာဓလေ့အရ ကွင်းမြှောက်ခြင်း၊ ကွင်းအပ်ခြင်းတို့က အစ “နတ်နန်းဂါး မလှည့်စားရ” အဆိုအတိုင်း ရိုသေစွာ တင်မြှောက်ခြင်းတို့ကို လစ်ဟာမှု မရှိစေရပါ။

ပိုင်ရာဆိုင်ရာများအားလည်း အပ်ထားသည့်အပြင် အလုပ်သမားများလည်း ပိုးမွှားအန္တရာယ်မှ ကင်းစေရန် ရဟန်းသံဃာများ ပင့်ဖိတ်၍ ပရိတ်

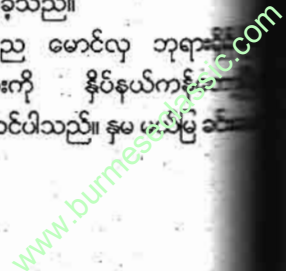
တရားနာခြင်း၊ မြင်အပ်မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များအားလည်း အမျှအတန်း ပေးခြင်းတို့အပြင် လယ်မြေကန်သင်းများ အိမ်ထောင်များတွင် စပါးလင်များ စိုက်ခြင်း၊ မြွေပါးကင်းပါး မရှိစေရန် ဆီးဖြူသီးများ ပက်ကြဲခြင်းတို့ကိုလည်း မပြတ် ပြုလုပ်သည့်အတွက် သူ့သူ့ရင်းငှားတို့မှာလည်း မြွေကင်းအဆိပ်ရှိသတ္တဝါရန်မှလည်း လွတ်ကင်းကြသည်။

ထူးခြားသည်ကား မောင်လှအတစ်ခါတစ်ရံ အိပ်မက်ထဲတွင် “သာသနာပြုရမည်၊ အိမ်ထောင်မပြုရပါ။ ပြုလျှင်လည်း မပြုပါ” ဟု ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ မကြာခဏ လာရောက် အိပ်မက်ပေး၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ လယ်စောင့်ကြီးဟု သိရ၏။

ထို့ကြောင့်လား မောင်လှ အသက်(၃၀) ရှိလာသော်လည်း အိမ်ထောင်မရှိ ရည်းစားမရှိ တစ်ခု ထူးခြားသည်မှာ မောင်လှနှင့် ရွှေလမ်းငွေလမ်းဖောက်တော့မည့် အမျိုးသမီးများ အနည်းဆုံး သုံး၊ လေးယောက်ခန့် ရှိသည်။

မောင်လှက မိဘများ သဘောတူစီစဉ်သည့်အတိုင်း လက်ခံလိုက်သည့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ရွှေလမ်းငွေလမ်းထားခြင်းကိစ္စတို့မှာ ပျက်ပြယ်သွားသဖြင့် မောင်လှ၏ မိဘများမှာ သူ့အား အိမ်ရာကို မတိုက်တွန်းသော သို့သော် မောင်လှက လူရိုက်ကြီးမိဘလက်ငုတ်လက်ရင်း လယ်လုပ်ငန်းအား လုပ်ရင်းဖြင့်သာ အကျန်စေခဲ့သည်။

တစ်ည မောင်လှ ဘုရားနာရာ မိဘများကို နှိပ်နယ်ကုန်းသို့ အိပ်ရာဝင်ပါသည်။ နှမ မသိမြဲ သံဃာ

သော အိပ်ရာခင်းအဖြူပေါ်တွင် မောင်လှ အိပ်ပျော်၍ သွားသည်။ ကြာမီ အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို အလင်းရောင်တန်းကြီးတစ်ခု တွေ့လိုက်ရပြီးနောက် ထိုအလင်းရောင်တန်းသည် မောင်လှ၏ လယ်မြေတစ်နေရာ ရေအိုင်စပ်လေးနားတွင် လှည့်ပတ်ပျံ့လျက်ရှိ၏။

အလင်းတန်းနှင့်အတူ လူတစ်ဦးမှ တောင်ပေးနှင့် နေရာကို သေသေချာချာ ထောက်ပြပြီး ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ရုတ်တရက် မောင်လှ အိပ်ရာမှ ထန်နိုးလာပြီး အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို အဖြစ်ကြောင့် ဆက်၍ အိပ်မက်ထဲ မကြာမီ ရွာဦးကျောင်းမှ တုံးမောင်းဆဲခါက်သံ ကြားလိုက်ရပြီးလျှင် နှမအိမ်၌ အိပ်ရာကထပြီး ဆွမ်းချက်သံကြားလိုက်ရသည်။

နံနက်အရုဏ်လာသော် မောင်မြနှင့် သူရင်းငှား ငွေ့တို့ လယ်ထဲသို့ လာကြလေ၏။ မောင်လှ စိတ်ထဲတွင် ညက အိပ်မက်ကို မည်သူ့ကိုမှ မပြောချေ။

'မောင်ဌေးရေ ဒီမနက် ကန်သင်းဆွ နည်းနည်းပါးပါး လိုက်ကြည့်မယ်။ အိပ်ရင် ရေတွေ ဖောက်ထုတ်ရအောင် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလှ ညက လပြည့်ရ တက်ထားတော့ အနိမ့်ပိုင်းမှာ ဆယ်မှာ အမြင့်ပိုင်းလယ်တွေက ကိစ္စနဲ့ကား'

'အေး ဟုတ်တယ် ဒါကြောင့် စောစောထပြီးလယ်ထဲ ထွက်လာတာ မင်းအစားခဲလဲ မောင်ဌေး'

'ကျွန်တော် အိမ်က အစ်ကိုညီမအင်းကြမ်း လုပ်ပေးထားတာနဲ့ ငါးကြောက်ဖုတ် ဆီဆမ်းစားခဲ့တယ်'

'အေး အေး ငါ့မှာ မယ်မြ ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ ထမင်းထုပ်နဲ့ မုန့်ပဲသရေစာတွေ ပါတယ်။ အဲဒီက ဆာရင်ယူစား။ မစားခင် ခရာပင်နားမှာ ထမင်းဦးပေါင်း သွားတင်လိုက်ဦး ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလှ'

မောင်ဌေးက ခရာပင်နားသို့ ထွက်သွားတော့မှ မောင်လှသည် သူ၏ လယ်မြေများကို လှမ်းကြည့်ရင်း 'ဒီနှစ် စပါးအဖျက် မရှိရင်တော့ အလှူအတန်း ထပ်လုပ်နိုင်ဦးမှာ။ ရာသီဥတုနဲ့ မိုးမွှားအဖျက်တွေ မရှိပါစေနဲ့' ဟု စိတ်ကူးနှင့် တွေးနေမိပါသည်။ လယ်တဲစောင့်ကြီးကိုလည်း မေတ္တာပို့ပေးလိုက်သည်။

'အစ်ကိုလှ ထမင်းဦးပေါင်း တင်ထားခဲ့ပြီးပြီ'

'အေး ဒါဆိုရင် ကန်သင်းတွေ ရေဖောက်သင့် မဖောက်သင့် လိုက်ကြည့်ရအောင်'

ထိုသို့ဖြင့် မောင်လှနှင့် သူရင်းငှား ငွေ့တို့ လယ်ကန်သင်းများကို လိုက်ကြည့်ရင်း တစ်နေရာတွင် လယ်ကန်သင်းပြတ်တစ်ခု တွေ့ပြီး ရေများ အခြားလယ်ကွက်များအတွင်း စီးဆင်းနေ၏။

မောင်လှက ထိုလယ်ကန်သင်းပြတ်ကို ဖြတ်ကျော်လိုက်သောအခါ တစ်

ဖက်သို့ မရောက်တရောက် ကန်သင်းနှုတ်ခမ်းကိုသာ နင်းမိလိုက်သည်။ ထိုသို့ နင်းလိုက်သော ရေစပ်စပ် ရွံ့စပ်စပ်တွင် ခြေထောက်က ခပ်မာမာ အရာတစ်ခုကို နင်းလိုက်မိ၍ ကြည့်လိုက်သော် မြေအိုးနှုတ်ခမ်းက အနည်းငယ် အပဲ့လေး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့၍...

'ဟ... ဒီမှာ မြေအိုးလေးပါလား။ ဘယ်သူ လာပြင်ထားတာလဲ မယ်တူး'

မောင်ဌေးဆီမှ ပေါက်ပြားနှင့် အသာတူးယူသော် နောက်ထပ် မြေအိုးလေးနှစ်လုံး ထပ်တွေ့၏။ စုစုပေါင်း (၃) အိုး လယ်ထဲမှ ရေနှင့် ရွံ့များ စင်ကြယ်အောင်ဆေး၍ အိုးဖုံးထားသော အဖုံးလေးအား ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ...

'ဟာ ရွှေအိုးတွေ ပိုတိုထယ်ရှည်ချောင်းစီးအလှူကြီး လှူလိုပြီဟေ့ ရွှေအိုးပိုလောက်လဲ အမှုအတန်းစေ့ပယ်။ သာသနာပြုဖို့ လာပေးတာပဲဖြစ်မှာ'

ဟု ပြော၍ ညက အိပ်မက်ကို ပြန်တွေး၍ တောင်ပေးနှင့်ပုဂ္ဂိုလ် ထောက်ပြသွားတာ ဒီနေရာပါလား။ မောင်ဌေးနှင့်အတူ အိုးများကို ဝှက်ယူလာပြီး အိမ်တွင် သိမ်းထားလိုက်၏။

ညဘက်သို့ ရောက်သော် မောင်ဌေးကို အသာ တိတ်တဆိတ်ခေါ်၍...

www.burmeseclassic.com

‘မောင်ဌေး ဒီအကြောင်းကို ဘယ်သူ ကိုမှ မပြောနဲ့’

ဟု သစ္စာရေတိုက်ပြီး ရွှေအိုး(၃)အိုး အနက် တစ်အိုးကို ပေးလိုက်ပြီး...

‘ဒီက တစ်လပြည့်ရင် မြို့မှာ အလုပ် သွားလုပ်သလို ပြောင်းသွား လှူလဲလှူ စားလဲစား အိုးပိုင်ရှင်ကို အမှုအတန်း လေးဘာလေး ပေးဝေ အသက်ထက် ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို မမေ့နဲ့’

မောင်ဌေးသည် အစ်ကိုလို ချစ်ခင် အားကိုးရသော မောင်လှအား ရိုသေ စွာကန်တော့၍ အမှောင်ရိပ်ကို တိုးကာ ပျောက်ကွယ်သွားပါလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်တို့ဖြစ်ပြီး တစ်လ ခန့်အကြာတွင် မောင်လှသည် သူနှင့် မိဘများအား ကျိုက်လတ်မြို့တွင် မြေ တစ်ကွက်နှင့် အိမ်တစ်လုံးကို ဝယ်ယူ စေပြီး ညီမ မမယ်မြနှင့် ညီ မောင်ရ တို့နှင့် အတူနေထိုင်စေခဲ့သည်။

မောင်လှမှာ လုပ်ငန်းများကို အကွက်ကျ စီမံ၍ သူ၏ သူရင်းငှား များကို လယ်မြေများ အညီအမျှဝေခြမ်း ပေးပြီးနောက် မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လာ ခဲ့သည်။

မြို့သို့ရောက်လျှင် မောင်လှသည် လယ်သမားမိသားစုများမှ ပေါက်ဖွား လာသူဖြစ်၍ ထိုခေတ်က ဆန်စက် တစ်စက်ကို ဝယ်ယူ၍ စပါးများကို

အဖိုးနှုန်း ချိုသာစွာ နဝလီ ကြိတ်ခွဲပေး သည်။

တစ်ဖက်မှလည်း လူမှုရေးလုပ်ငန်း များကို လုပ်ဆောင်သည်။ ဘုန်းကြီး ကျောင်း ဇရပ်များကို လှူဒါန်းသည်။ ထို့ကြောင့် အသက်အရွယ် ငယ်ငယ် နှင့် ဦးတစ်ခေါ်ရလောက်အောင် လူရာ ဝင်ဆုံလာပါသည်။

စီးပွားရေးတွင် ဆန်စက်ကလည်း အကျိုးပေးသဖြင့် ရတနာသိဒ္ဓိ၊ မြသိဒ္ဓိ တန်(၅၀၀)ပါ (ဆန်အိတ်တစ်သောင်း ကျော် တင်နိုင်သည်။) အညာဆန် သစ်သားခွဲသဘောကြီးနှစ်စင်းကို ပိုင် ဆိုင်လာသလို အလှူရေစက် လက်နှင့် မကွာစေ ဆိုသည့်အတိုင်း ရဟန်း သံဃာများ နားနေဆောင်နှင့် သံဃာ့ ဆေးရုံတစ်ရုံကို လှူဒါန်း၍ (၃၁)ဘုံရှိ ဝေနေယျများနှင့် လယ်တဲစောင့်ကြီးကို အမျှအတန်း ပေးဝေလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ စက်ပိုင်စက်သူဌေး ဦးလှအဖြစ် မြို့တွင် ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မိဘများက စက်သူဌေးသားဘဝတွင် လိုအပ်နေ သော ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် မြို့မှ ဆွေ မကင်း မျိုးမကင်း အမျိုးသမီးကောင်း တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား ပေးရာ အထမြောက်၍ စက်သူဌေး ဦးလှမှာ လူပျိုကြီးဘဝမှ အမှန်တကယ်

ကျွတ်ခဲ့ရရှာလေသည်။
ဤသို့ဖြင့် တောရွာလေးမှ မထင် မရှား မောင်လှဆိုသော လူငယ်တစ်ဦး မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ လယ်တဲမှ ကောက် ရခဲ့သော ရွှေအိုးကြောင့် ချမ်းသာ၍ စက်သူဌေး သဘောပိုင်ရှင် ဆေး အလှူရှင် မြို့မိမြို့ဖ လူကြီးလူကောင် အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

စက်သူဌေး ဦးလှသည် သားသမီး နှစ်ယောက်ရှိပြီး အသက်(၈၀)ကျော် အရွယ် လူကြီးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန် ခဲ့ပါသည်။

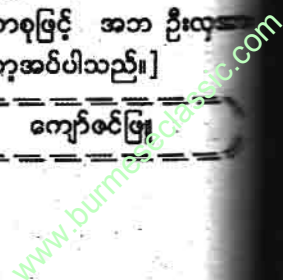
လှိုသော် ဦးလှသည် အလှူကောင် မှ စေတနာ့ကောင်းမှု ရတနာသုံးပါးကို ကိုင်းရှိုင်းမှုကြောင့် လူသေသော်လည်း ဦးလှ၏ နာမည်ဂုဏ်ပုဒ်မှာ မသေသလို ထူးခြားစွာ လယ်တောထဲမှ ရွှေအိုး ခွဲသူအဖြစ်လည်း ပြောမယုံ ကြီးနာ သိသလို လွန်စွာမှ ထူးဆန်းသည့် ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော် ဖျာပုံမှ မအူပင် ရေလမ်းဖြင့်သွားတိုင်း ကျိုက်လတ်မြို့ တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တစ်ချိန်က ဦးလှ ပိုင်ဆိုင်သည့် ဆန်စက်ကြီးကို မြင်တိုင်း တစ်ချိန်က အဘိုး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်ကြောင်းကို ပြန်တွေး၍ လွမ်းမိသည်။

ကျိုက်လတ်မြို့ထဲမှ ကားဖြင့် သွား တိုင်းလည်း ကျွန်တော်တို့ နေခဲ့သည့် အိမ်နှင့် ဆေးရုံကို မြင်တိုင်းလည်း ယခင်က အဘိုးဖြစ်သူ လှူဒါန်း သော သံဃာ့ဒါနဆေးရုံဟောင်းကြီးက အဘိုး၏ တစ်ချိန်တုန်းက အလှူဒါန ပြောပြနေသယောင် ခံစားမိပေ တော့သည်။

[ဤစာစုဖြင့် အဘ ဦးလှ ကန်တော့အပ်ပါသည်။]

ကျော်စင်မြို့

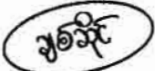

တကယ်တော့ လူသာမန်တို့၏ မျက်စိဖြင့် မမြင်တွေ့ရနိုင်သော နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ၊ နတ်ဆို၊ နတ်ကြမ်း၊ နတ်ဘီလူး၊ ပြိတ္တာ၊ ပရလောကသားများသည် ရှိ၏။ ရှိခဲ့၍လည်း မြတ်ဗုဒ္ဓက ပေတဝတ္ထုများဖြင့် ဟောကြားထားခဲ့အပ်ပြီးသားပင်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ နတ်ဆိုး နတ်ကြမ်း နတ်ပြိတ္တာများသည် ယင်းတို့၏ ကမ္မဇိဒ္ဓိ တန်ခိုးဖြင့် လူတို့အား လှည့်ဖြားသွေးဆောင်ပြီး ဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ပေးနိုင်၏။ နောက်ဆုံး အသက်အန္တရာယ်ရောက်သည်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်၏။

သို့ဖြစ်၍လည်း ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ထဲက ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊

သေမင်းတမန်တို့ရဲ့

မရုဏာဆိုလေသံ

အာဇာနည်ယသုတ်များသည် အဆိုပါ မကောင်းဆိုးဝါး၊ အစိမ်းသရဲ မြေပုတ်ပြိတ္တာ၊ ကျတ်၊ တစ္ဆေ အစရှိသည်တို့၏ အန္တရာယ်ပြုခြင်းမှ ကင်းလွတ်စေနိုင်ရန် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရသော သုတ်တော်များပင် ဖြစ်သည်။

ယခု တင်ပြမည့် ဇာတ်လမ်းမှာလည်း အဆိုပါ လောကသားများနှင့်

မကင်း။ ထိုမကင်းသော ဇာတ်လမ်းကို တင်ပြရသော်...။

* * *

တကယ်တော့ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ် အတွင်းရှိ ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာဆိုတာ ကျုပ် ငယ်စဉ်အခါကဆိုရင် ချင်းတွင်း မြစ်ကမ်းဘေးက ရွာတစ်ရွာ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ ချင်းတွင်းမြစ်ဆိုတာက တူညီတဲ့

www.burmeseclassic.com

ရွာရဲ့ မြောက်ဘက် (၆,၇)မိုင်လောက်
ဝေးတဲ့ ထုံပေါ်ကျောက်ဘက်ကနေပြီး
စီးဆင်းခဲ့တာပါ။

ကျုပ်တို့ရွာက သောက်သုံးခဲ့ရတဲ့
ရေဟာ နွေရာသီမှာ လူ့ခါးလည်
လောက်သာနက်တဲ့ ပုရစ်ချောင်း
ကလေးပါပဲ။ ချင်းတွင်းမြစ်ထဲကို စီးဝင်
တဲ့ ချောင်းတစ်ချောင်းပါပဲ။

ပုရစ်ချောင်းကလဲ ကျုပ်တို့ရွာရဲ့
မြောက်ဘက်မှာပဲ ရှိတာပါ။ ဒါပေမယ့်
သူက ရွာနဲ့ကပ်ပြီး စီးဆင်းနေတယ်။
အဲဒီချောင်းရဲ့ တစ်ဖက်ကမ်းမှာတော့
မိုးမခအင်းဆိုတာ ရှိတယ်။ ကျုပ်
ငယ်စဉ်အခါက နွေရာသီမှာ လူတစ်ရပ်
လောက် နက်ပါတယ်။ အဲဒီအင်းကလဲ
အခုတော့ အရာလေးလောက်ပဲ ကျန်
ပါတော့သတဲ့။ ကောနေပြီပေါ့။

အဲဒီအင်းရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာတော့
ကျုပ်ငါနဲ့ မိုးမခပင်တွေက သိပ်သည်း
ထူထပ်စွာနဲ့ ပေါက်ရောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ
လို မိုးမခပင်တွေ ဝိုင်းပြီး ပေါက်ရောက်
နေတာကို အကြောင်းပြုပြီး မိုးမခအင်း
ရယ်လို့ ခေါ်ခဲ့ကြဟန် တူပါရဲ့။

နောင်သောအခါမှာ ချင်းတွင်းမြစ်ကြီး
က ရေစီးကြောင်းတွေ ပြောင်းလာပြီး
ကျုပ်တို့ရွာက သောက်သုံးနေတဲ့ ပုရစ်
ချောင်းထဲ စီးဝင်လာတဲ့အခါ ပုရစ်
ချောင်း ပျောက်ပြီး ချင်းတွင်းမြစ်ကြီး
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတော့တာပေါ့။

ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ရွာဟာ ယခင်က
ချောင်းကမ်းဘေးက ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ခဲ့ရ
ပေမယ့် ခုချိန်မှာတော့ မြစ်ကမ်းဘေး
က ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။ မတည်မမြဲ
ပြောင်းလဲတတ်တဲ့ လောကရဲ့နိယာမ
သဘောတွေပါပဲ။

ဒီလိုပါပဲ ကျုပ်တို့ရွာက ဟိုယခင်
အခါက **ရေလဲ(မြင်သာ)**လို့ ခေါ်ခဲ့ကြ
တာ မဟုတ်ပါဘူး။ **ရေလဲ(ထိန်ကျော်)**

ဆိုပြီး ခေါ်ခဲ့ကြတာပါ။ ဘာကြောင့်
ရေလဲထိန်ကျော်လို့ ခေါ်ခဲ့ကြရသလဲ
လို့ ကျုပ်က လေ့လာကြည့်တော့
ချင်းတွင်းမြစ်ကြီးဟာ မိုးအခါ ရောက်
လာပြီဆိုတာနဲ့ ရေတွေက လျှံတက်
လာကြပြီ။

ဘယ်လောက်အထိ လျှံတက်လာ
သလဲဆိုတော့ ကျုပ်တို့ရွာရဲ့ ဘေးပတ်
ဝန်းကျင် အပါအဝင် ကျုပ်တို့ရွာတွေပါ
မြုပ်ကုန်သည်အထိ ဆိုပါတော့။

ရေကလဲ အစီးသန်တာပေါ့။ ဒါပေ
မယ့် မြစ်ချောင်းတွေရဲ့ သဘာဝအရ
ဘယ်လောက်ပဲ ရေအစီးသန်ပါစေ
မြစ်တစ်ခု၊ ချောင်းတစ်ခုထဲမှာကိုပဲ
တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာက ရေစီးနှုန်း
မတူညီကြဘူးလေ။ ရေစီးကြမ်းတဲ့
နေရာ ရှိသလို ရေစီးမကြမ်းတဲ့ နေရာ
လဲ ရှိတတ်တယ်။

အဲဒီလို ဖြစ်နေတဲ့ အခါကျတော့
ချင်းတွင်းမြစ်ကြီးကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိုးဦးနဲ့
မိုးနှောင်းမှာ တွေ့ရတဲ့ ပုရစ်ချောင်းက
ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ရွာကို ရောက်လာ
တဲ့ အခါမှာ အခြားနေရာတွေထက်
ထူးပြီး ရေစီးနှုန်းကြမ်းခဲ့တယ်လို့ ဆို
တယ်။

ဟိုးဟိုးကျော်အောင် ရေစီးကြမ်း
တယ်။ ထိန်ထိန်ကျော်အောင် ရေစီး
ကြမ်းတယ်။ အဲဒီလို ရေစီးကြမ်းခဲ့တယ်
လို့ဆိုတယ်။ ချင်းတွင်းမြစ်ဖျားကနေပြီး
စီးဆင်းလာတဲ့ သစ်ဖောင်၊ ဝါးဖောင်၊
ကြိမ်ဖောင်တွေဟာ ကျုပ်တို့ရွာနားကို
ဖြတ်ရပြီဆိုတာနဲ့ အသက်ကို ဖက်နဲ့
ထုပ်ပြီး ဖြတ်ကျော်ရတယ်လို့ ဆိုတယ်။
သစ်ဖောင်ဝါးဖောင်တွေတောင် ပျက်
စီးတာတွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်လို့ ဆိုတယ်။
နာမည်ကျော်ပေါ့လေ။

အဲဒီလို တထိန်ထိန် ကျော်ခဲ့တာကို
အကြောင်းပြုပြီး ကျုပ်တို့ ရေလဲရွာကို

လဲ **ရေလဲ(ထိန်ကျော်)**လို့ နာမည်ပေး
ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဒါက ကျုပ်
မမွေးခင် ကျုပ်ရဲ့ ဘိုးဘွားဘီဘင်များ
လက်ထက်ကတည်းကပါ။ ကျုပ်တို့
အနေနဲ့ကတော့ ပါးစပ်ရာဇဝင်အဖြစ်
ကြားခဲ့ရတာပါ။

ပြောခဲ့သလိုပါပဲ... ကျုပ်တို့ရွာက
သောက်သုံးနေတဲ့ ပုရစ်ချောင်းဟာ
မိုးဦးနဲ့ မိုးနှောင်းပိုင်းတွေမှာ ရေစီးက
တအားသန်ပါတယ်။ ရေစီးသန်တော့
ရေဆင်းချိုးတဲ့သူတွေ၊ ရေခပ်တဲ့သူ
တွေ၊ ဟိုဘက်ကမ်း ဒီဘက်ကမ်း
ကူးတဲ့သူတွေအတွက် အန္တရာယ်များ
တာပေါ့။

ကျုပ် ငယ်စဉ်အခါကအထိ အဲဒီ
ချောင်းထဲမှာ ရေဆင်းချိုးရင်း ရေနောက်
ပါလို့ သေဆုံးခဲ့ရတဲ့သူတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါ
တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့
ပါပဲ။

အဲဒီတုန်းက တချို့ရွာသားတွေက
ခွေးသေကောင်တွေကို ချောင်းထဲပစ်ချ
ကြတာလဲ တွေ့ရဖူးပါရဲ့။ သူတို့အပြော
ကတော့ လူအစား ခွေးကိုကျွေးတာတဲ့။
ကျုပ်က ငယ်သေးတော့ ဂယနထ
မသိပါဘူး။

ဒီအရာမှာ ထက်ဦး ပြောချင်တာက
ကျုပ်တို့ရဲ့ တီဘွားဘီဘင်လက်ထက်
တုန်းကဆိုရင် အဲဒီချောင်းထဲမှာ လူ
တစ်ယောက် ထုနှစ်ပြီး သေတာနယ်
ဆိုတာမှ မိုးထောင်ထဲက ဆိုင်းဆံ့ နံ့ထွေ
ကြားရတော့တာပဲတဲ့။

ညကြီးသန်းခေါင် အခါလောက်မှ
ကြားရတာပါ။ မိုးသံ၊ လှေသံ၊ ရေစီး
သံတွေနဲ့ ကြားမှာ ကြားရတယ်ဆို
ပေမယ့် နည်းနည်းလေးကရုစိုက်ဦး
နားထောင်ရင် ဝီဖီမြင်မြင်ကို ကြားရ
တယ်လို့ ဆိုတယ်။

အဲဒီလို ဆိုင်းသံပိုင်းသံတွေ ကြားရ
ပြီဆိုတာနဲ့ လူကြီးသူမတွေက ကိုယ်
ရဲ့သားသမီးတွေကို သတိပေးလာကြ
ရပြီပေါ့။ သတိထားပြီး ရေချိုးရေခပ်

ကြည့်ပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲ သတိပေးထား ထား၊ ဘယ်လို သတိနဲ့ ရေချိုးရေခပ် ကြတာပဲ ဖြစ်စေ နောက်ဆုံးမှာတော့ ရေနောက်ကိုပါပြီး သေဆုံးကြရတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဆိုင်းတီးသံကတော့ဖြင့် တစ်ခါကြား တစ်ယောက်၊ နှစ်ခါကြား နှစ်ယောက် ဒါမျိုးပါ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ နှစ်တိုင်းလည်း မကြားရတတ်ဘူးလို့ ဆိုတယ်။

အဲဒီလို ကြားရပြီ ဆိုတာနဲ့ လူကြီးသူမတွေက ခွေးအရှင်လတ် လတ်ကို သတိပြီး ရေချောင်းထဲ ပစ်ချတာမျိုးတွေလဲ လုပ်ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုတယ်။

အခု ပြောခဲ့ ရေးခဲ့သမျှတွေဟာ ကျုပ် ကြားရမိသလောက် ရေးခဲ့တာပါ။ ပိုပြီးပြည့်စုံအောင်ဆိုပြီး ကျုပ်ရဲ့ဖခင် ဦးအောင်ချယ်ကို ထပ်မေးပြန်တော့ ကျုပ်ဖခင်က...

'လူကြီးသူမတွေရဲ့ ပြောစကားအရ ဟိုးရှေးယခင်က အခု မိုးမခအင်း ဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။ မြေနိမ့်မြေပြန့် လွင်ပြင် ဆိုတာကတော့ အခု ငါသား မြင်ရတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ မိုးတွင်းအခါ ရောက်လာပြီဆိုရင်တော့ ရေတွေက ဖုံးလွှမ်းသွားတာပေါ့။ ရေစီးက ကြမ်းပြီး ရေဝဲကတော့ကြီးတွေကလဲ တင်းကျန်း ပြည့်ခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ ရေဝဲကတော့ ဆိုတာမျိုးက စုတ်ဝဲတွေရော မှုတ်ဝဲတွေ ရောပေါ့။

အဲဒီလို ရေစီး တအားကြမ်းတဲ့ မိုးတွင်းအခါကြီးမှာ အထက်ချင်းတွင်း

မူတွေကြောင့် မြေပြင်မှာ ကြီးမား ကျယ်ပြန့်တဲ့ ချိုင့်ခွက်ကြီး တစ်ခု ကျန်ခဲ့ခဲ့ရတယ်။ အဲဒါကတော့ အခု မြင်တွေ့ရတဲ့ မိုးမခအင်းကြီးပါပဲ။ မိုးမခအင်းဟာ အဲဒီက စခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။ တချို့ကလဲ အဲဒီ ဆိုင်းပိုင်းတီးပြီး စုန်ဆင်းလာတဲ့ အဖွဲ့ဟာ သိုက်နန်းရှင်တွေ နေရာပြောင်းလာတာ။ ဒီနေရာကို ပြောင်းလာတာ။

ဒါကြောင့် ဒီနေရာကို ရောက်တော့ ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ အတူ ရေထဲကို ငုပ်ဆင်းသွားကြတာ ဆိုပြီး ပြောသူတွေကလဲ ပြောကြပါရဲ့။ တချို့ကြတော့လဲ ရိုးရိုးသာမန်လူ တွေ စီးလာတဲ့လှေပါပဲ။ ဒီရောက်မှ လှေမှောက်ပြီး သေသွားကြရတာ။ သေပြီးနောက်ပိုင်း အစိမ်းသရဲ နာနာ ဘာဝအဖြစ်နဲ့ လှေမှောက်ပြီး သေသွား ကြရတယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့ဆီက လူစားလဲ လိုတဲ့ အခါမျိုးမှာ ဆိုင်းသံပေးပြီး ခေါ်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီလို ဆိုင်းသံပေး လိုက်တာနဲ့ အထုံအဆက်ရှိတဲ့ လူတစ် ယောက်က ရေနစ်ပြီး သေပေးရတယ်။ အဲဒီလိုတွေလဲ ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြ တယ်။

ဟုတ်မဟုတ် ဆိုတာကတော့ နတ်တွေကပဲ သိနိုင်ကြမှာပဲ။ အဖေတို့ အနေနဲ့ကတော့ အဲဒီအင်းထဲမှာ ဆိုင်းသံပုံသံတွေ ကြားရပြီဆိုတာနဲ့ ရင်တမမနဲ့ ဖြစ်နေကြပြီး သူ ပါသလား

အရပ်ဒေသကနေပြီး စုန်ဆင်းလာတဲ့ ဆိုင်းပိုင်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က လှေတစ်စင်းနဲ့ ရောက်လာတယ်လို့ ဆိုတယ်။ လှေပေါ် မှာ တီးရင်းမှုတ်ရင်း စုန်ဆင်းလာတယ် လို့ ဆိုတယ်။ ဇာတ်အဖွဲ့ဖြစ်မလား၊ နတ်ကနားအဖွဲ့ ဖြစ်မလားတော့ မသိ ပါဘူး။

အဲဒီလို တီးရင်းမှုတ်ရင်း စုန်ဆင်း လာကြရင်းက အခု မိုးမခအင်းရဲ့ နေရာ ကိုလဲ ရောက်ရော စုတ်ဝဲနဲ့ သွားမိတယ် ထင်ပါရဲ့။ လှေကြီးတစ်စင်းလုံးလုံး မြုပ်သွားကြတယ်။ တစ်ယောက်မှ အသက်ရှင်ပြီး မကျန်ခဲ့ကြဘူးလို့ ဆို တယ်။

ရွာသားတွေကလဲ မြင်တော့မြင်ကြ ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သွား ကယ်နိုင်မှာလဲ။ ခဏလေးအတွင်းမှာပဲ ရေအောက်ကို ရောက်သွားတာလေ။

ဒီလိုနဲ့ ရေအပြန်အကျမှာ စုတ်ဝဲ မှုတ်ဝဲတွေရဲ့ ဆွဲအားတွန်းအား ပြင်းထန်

သွားကိုယ်ထဲ ဝင်သည့်

ဝဇုလောကသားနှင့်
ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ကျွန်း
(အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်)

ကျွန်မ၏ ဖြစ်စဉ်ကို သိကြသူတိုင်း အံ့ဩသွားကြမည် ဖြစ်ပေမည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ပရလောက သားက ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်ရောက်သည့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ပြောပြပေး ပါမည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာမြို့၊ အိုးဘိုတောင်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်

၂၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သော ကျွန်မသည် အိမ်ထောင်ကျပြီး ကျွန်မ၏ အိမ်သားရှိရာ ချောင်းဦးမြို့ နယ် ခင်မွန်ရွာရှိရာသို့ လိုက်သွားခဲ့ရပါ သည်။

ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းမှာ လယ်ယာလုပ် ငန်း လုပ်ကိုင်စားသောက်သူ ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်မလည်း လယ်တောထဲသို့ လိုက်ပါ ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးရပါသည်။ လယ်တောထဲတွင် စပါးများ စိုက်ပျိုး

ထားပါသည်။ စပါးပင်များ စိုက်ပျိုးပြီး စပါးနှံများ စတင်ထွက်နေစဉ် ကျေးငှက်များ ထ ရောက်စားလေ့ရှိသဖြင့် လယ်တောထဲ တွင် တဲလေးတစ်လုံး ဆောက်ကာ ထားပြီး နေ့ခင်းပိုင်းတွင် တစ်နေ့စောင့်ရပြီး ညပိုင်းတွင် တစ်နေ့အခင်းစောင့် အိပ်လေ့ရှိပါသည်။ လယ်တောထဲတွင် တောအသ

လေ့ထုံးစံအတိုင်း ကောက်ရိုးများကို လှုပ်သံဇွာန် ပြုလုပ်ကာ ခေါင်းပိုင်းမှာ အိုးလေးတစ်လုံးအား လူခေါင်းနှင့်တူ အောင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်များကို ထုံးဖြင့် ရေးခြယ်ထားကာ ကိုယ်ပိုင်းတွင် အင်္ကျီဝတ်ဆင်ပေးထားပြီး ဝါးခမောက်ကလေးပါ ဆောင်းပေးထားပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ထားသည်ကို စာခြောက်ရုပ်ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

စာခြောက်ရုပ် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးများ လာရောက် စားသောက်ဖျက်ဆီးခြင်း အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးအောင် ပြုလုပ်ထားသည်မှာ အခြားသော လယ်တောတိုင်း စပါးခင်းများတွင်လည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

လယ်တောနှင့် မနီးမဝေး စပါးခင်းတွင် လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင်လည်း ရှိနေသည်ကို သတိထားမိပါသည်။ လယ်တောထဲရှိ တဲကလေးတစ်လုံး ဆောက်လုပ်စေကာ စပါးခင်းစောင့် အိပ်နေစဉ်အတွင်း ကျွန်မသည် မေတ္တာပို့ပေးခြင်းနှင့် ဘုရားမေ့၊ တရားမေ့ မေ့နေခဲ့သည်မှာ ရက်များစွာ ကြာနေမိပါသည်။

လယ်တောထဲရှိ တဲလေးထဲတွင် အိပ်ရသည့်အတွက် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာကာ ဗိုက်ထဲမှ မခံမရပ်နိုင်သည့် မအီမလည် ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာ ရရှိလာပါသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်မ၏ ဗိုက်ထဲမှ ခပ်မာမာအလုံးတစ်လုံး စမ်းမိလာပါသည်။

ထိုခပ်မာမာအလုံးသည် ရက်အနည်းငယ် ရလာသည့်အခါ သွားသီးအရွယ်မျှ ကြီးလာသည်ကို သတိထားမိပါသည်။ ကျွန်မသည် ခင်မွန်ကျေးရွာမှ အိုးဘိုတောင်သို့ ပြန်လာပြီး ဆွေမျိုးချင်းများနှင့် တိုင်ပင်ကာ မုံရွာရှိ

ဒေါက်တာ ဆန်းလွင်ထံ ပြသကြည့်ရာ မုံရွာဆေးရုံသို့ တက်ရောက်စေရန် ညွှန်ကြားလာပါသည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်မသည် မန္တလေး အလုပ်သမားဆေးရုံကြီးသို့သာ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ မန္တလေးဆေးရုံကြီးတွင် ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်ရာ ဘာမှ မတွေ့သည်ကို သိရှိရသည်။

ကျွန်မ၏ ဗိုက်မှ သွားသီးအရွယ် ပမာဏရှိသည့် အလုံးကို စမ်းမိသော်လည်း ဓာတ်မှန်တွင် ရိုက်ကြည့်သော်လည်း မည်သည့်ပုံသဏ္ဍာန်မျှ မတွေ့ရသည်မှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်နေကြပါသည်။ ဓာတ်မှန်(၅)ကြိမ် ရိုက်ခဲ့ရပါသည်။

ဆေးရုံတွင် ကျွန်မဗိုက်ထဲမှ အလုံးကို ခွဲစိတ်ရမည် ဖြစ်သဖြင့် အစာစားချင်သော်လည်း နေကောင်းခြင်း မနေရ၊ စားကောင်းခြင်း မစားရ။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ဆန္ဒက စားချင်၊ မစားချင် ခံစားနေမိပါသည်။

ပထမအကြိမ် ခွဲစိတ်ခန်းထဲတွင် အဝတ်အစားများ လဲလှယ်ပြီး ခွဲစိတ်

ခုတင်ပေါ်တွင် ရောက်ရှိလဲလှောင်းပြီး ဗိုက်ခွဲစိတ်မည်ဟု ပြုလုပ်သော် သွေးတိုင်းကြည့်ရာ ကျွန်မမှာ ရုတ်တရက် သွေးတိုးလာသည့်အတွက် မခွဲစိတ်လိုက်ရပေ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဒုတိယအကြိမ် ဗိုက်ခွဲစိတ်မည်ဟု ပြောထား၍ မည်သည့် အစားအစာမျှ မစားရပါ။ ခွဲစိတ်ခန်းထဲအရောက် ခုတင်ပေါ်တွင် သွေးထပ်မံတိုးလာသဖြင့် ခွဲစိတ်ခြင်းမှ ရပ်နားခဲ့ရပြန်ပါသည်။

နောက်တစ်ရက် တတိယအကြိမ် ခွဲစိတ်ရန် ခွဲစိတ်မှု ပြုလုပ်မည် ပြုနေစဉ် ဆေးရုံမှ လျှပ်စစ်မီးမှာ ရုတ်တရက် ပြတ်တောက်သွားသဖြင့် ခွဲစိတ်ဆရာ ဝန်ကြီးများ ဘုတ်ထိုင်ကာ နောက်နေ့ရက်မှ ခွဲစိတ်မည်ဟု တိုင်ပင်ပြောကြားပြီးလျှင်ပြီးချင်း လျှပ်စစ်မီးမှာ ရုတ်တရက် ပြန်လင်းလာသည်ကို တွေ့ရှိရပြန်ပါသည်။

အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သော ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးမှ သံသယရှိလာသည်ကို ရိပ်စားမိလာကာ ကျွန်မအား မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့လေ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ပယောဂ စစ်ဆေးမှုများ ယုံကြည်မှု ရှိ/မရှိ မေးမြန်းရာ ယုံကြည်ပါကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ဆေးရုံတက်နေစဉ် ယခင် သိကျွမ်းသော ဘုန်းတော်ကြီးဆရာတော်တစ်ပါးအား သွားရောက်ပင့်၍ ကျွန်မအား စမ်းသပ်ကြည့်ရာတွင် ကျွန်မ၏ လက်ကို စမ်းသပ်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးခန္ဓာကိုယ်မှာ ရုတ်တရက် အထက်သို့ ကြွတက်သွားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဆရာတော်မှ...

ဒါ ရိုးရိုးယုတ်တူး ချုပ်နုပေးထားတာပဲ ပယောဂဆရာ ခေါ်ကုသပါ

www.burmeseclassic.com

ဟု မှာကြားခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ ရေမန်းပေးထားသည့် ညတွင် နှစ်နှစ်ကာကာ အိပ်ပျော်ခဲ့ရပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ပယောဂဆရာ ဦးဌေးမောင်ဆိုသူအား သွားရောက် ပင့်ခေါ်ဆောင်က ကျွန်မအား ကုသစေရာ ဆေးစား ဆေးသောက် ကုသနေစဉ်တွင် ကျွန်မအား ဝင်ရောက်ကပ်နေသော ပရလောကသားလည်း မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်သွားဟန်တူပြီး ကျွန်မ၏ ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှ ထွက်ခွာသွားကာ ကျွန်မ ဆေးရုံတက်စဉ် လိုက်ပါကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးနေသော မသန်းဆင့်အား ဝင်ရောက်ပူးကပ်သဖြင့် မသန်းဆင့်မှာ ရုတ်တရက် လဲကျသွားသဖြင့် ပယောဂဆရာမှာလည်း မသန်းဆင့်အား ထပ်မံ ကုသရပြန်ပါသည်။

ထို့နောက် မသန်းဆင့် သတိပြန်လည် ရရှိလာကာ ပရလောကသားလည်း ထွက်ပြေးသွားပါတော့သည်။ ကျွန်မ၏ ခန္ဓာကိုယ် ဗိုက်ထဲတွင် ယခင်က သွားသီးမျှ ကြီးမားသော အလုံးကြီးလည်း မခွဲစိတ်ရဘဲ ပျောက်ချင်း မလှ ပျောက်သွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ၏ သွေးခုန်နှုန်းမှာလည်း ယခင်ကလို သွေးတိုခြင်းလည်း မရှိဘဲ သွေးလည်ပတ်မှုမှာ ပုံမှန်ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ဆေးရုံမှ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီးတို့လည်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နေသည့်အတွက် အထူး အံ့ဩနေကြပါသည်။

အတွေ့အကြုံရှိသော ဆရာဝန်တစ်ဦးမှ ယခင်ကလည်း အမျိုးသမီးငယ်ငယ်တစ်ဦး ဗိုက်အလုံးတွေ့ရှိ၍ ဆေးရုံ လာရောက်ကုသရာတွင် ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်ပြီး ဆေးရုံပေါ်မှ ခုန်ချတာ ဘာမှ မဖြစ်ဘဲ ခြေ

လက်များ ကျိုးခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ထိုအမျိုးသမီးငယ်အား မေ့ဆေးပေး ခွဲစိတ်လိုက်သောအခါ ဗိုက်ထဲမှ ခုံဖိနပ်တိုလိုလို ပစ္စည်းတစ်မျိုး တွေ့ရကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးလည်း ခွဲစိတ်ကုသရာ ရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ပြောပြ၍ သိရပါသည်။ ကျွန်မ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သော ပရလောကသားသည် အစားအစာစားချင်လိုသောကြောင့်လော အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်ကို ယနေ့တိုင် မတွေ့တော့တတ်အောင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကျွန်မသည် ဆေးရုံတွင် (၁၂)ရက်ကြာပြီး ဗိုက်မခွဲစိတ်ရဘဲ ကျန်းမာစွာဖြင့် ဆေးရုံမှ ပြန်လည် ဆင်းလာသည့်အခါ လာရောက် တွေ့ဆုံမေးမြန်းကြသည့် ဆွေမျိုးသားချင်းများအား ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ပြောပြရာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်ဖြစ်ရပ်ကို ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေကြပါသည်။

ကျွန်မ ဆေးရုံမှ ဆင်းလာသည့်အချိန်မှစ၍ ရတနာသုံးပါးနှင့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို အလေးထား ယုံကြည်ရွတ်ပွားသည်မှာ "ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" ရတနာသုံးပါးသာ ပွားများနေသည်မှာ ယနေ့အချိန်တိုင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

[ကိုတင်သန်း၏အဒေါ် ဒေါ်ဒေါ်အိကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ် အမှတ်တရ...]

ကျော်သန်း
|| (အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်) ||

စာမျက်နှာ (၂၅၁) မှ အဆက်

ငါ ပါမလားပေါ့။

မိုးမခအင်းထဲက ဆိုင်းသံကြားနေရုံနဲ့ ချောင်းထဲမှာ ရေနစ်ပြီး သေချောင်းထဲမှာ ရေနစ်ပြီး သေရမယ်ဆိုရင် အဲဒီအင်းထဲမှာ ဆိုင်းသံကြားရဦးမယ်။

ဒီတော့ မိုးမခအင်းမှာ ဆိုင်းသံနဲ့ ဒီမှာ လူသေပေးရတာနဲ့ ဒီမှာ လူသေပေးရတာနဲ့ မိုးမခအင်းက ဆိုင်းသံ ဒါတွေဟာ ဘယ်လိုများ ဆက်ပတ်သက်နေသလဲဆိုတာ ဘယ်တစ်အုပ်အုပ်သေချာ မပြောနိုင်ပါဘူး။

အဖေတို့အနေနဲ့ကတော့ မိုးမခအင်းထဲက ဆိုင်းသံကို မမြင်ချင်ကြတာ အမှန်ပါပဲ။ ခုတော့ ဒီပြစ်မျိုးက ကျပါလားခဲပါပြီ။

ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ ပြန်ပြန် ဖြစ်လာတတ်သေးတာပဲ။ ဥစ္စာစောင့်ဆိုရင်လဲ နေရာပြင်ပဲဖြစ်တာပါ။ နာနာတာဝန်လဲ အချိန်တိုရင်တော့ ကျွတ်တမ်းထင်ကြရတာပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆိုင်းသံဆိုင်းဆိုတာက လူတွေအတွက် သာယာပျော်ဖွယ် တေးတုနိယာတွေနဲ့ ဖော်ဆောင်ပေးနေခြင်းမို့ လူသားအားလုံးပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ကြိုဆိုရမယ့်ကိစ္စကြီးပဲ။

ဒါပေမယ့် ဒီအင်းက ထွက်လာဆိုင်းသံကြီးဟာ အဖေတို့အတွက်တော့ဖြင့် သေမင်းတမန်တို့ရဲ့ မရမယ့် ဆိုင်းသံကြီးပါပဲ။ နောင်သောအခါ ဒီဆိုင်းသံတွေ မကြားရပါစေနဲ့ ဆုတောင်းကြရမှာပေါ့။

ဟု ရှည်လျားစွာဖြင့်ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

* * *

မည်သို့ပင် ဖြစ်ခဲ့စေကာမူ ယခုအချိန်မှာတော့ သေမင်းတမန်တို့ရဲ့ မရမယ့် ဆိုင်းသံကြီး ထွက်လာတတ်သည့် မိုးမခအင်းမှာလည်း ကောသွားပြီ။ ရေနစ်သေပေးလေပေရစ်ချောင်းကလည်း မရှိတော့ပြီဖြစ်သလို လန့်စိုးရိမ်သောက ရောက်နေများ မရှိတော့ပါကြောင်း...။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ချစ်ဆိုင်

ဇိုလင်းဘောင်
(မြန်မာအောင်)

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလော

သိုက်ပစ္စည်းလော

လွန်ခဲ့သော (၁၀)ရက်ခန့်က ငရုပ်
နန်းရပ်ကွက်ရှိ ကိုဌေးအောင်၊ မသန်း
အေးတို့အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ကိုဌေး
အောင်၏ သမီးကို အအပ်ခံရန် မင်္ဂလာ
ဘေး ပြောကြားရင်း သွားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

လူကလည်း ခံသွားသည်။ ကလေး
အုပ်ပြီး လူကျသွားသောအခါ
အောင်ကျော်လှိုင်နှင့် စကားပြောကြ၏။
'ကိုစိုးလင်း ခင်ဗျား ကျွန်တော့်
အကြောင်း မရေးဘူးလား'

'အေး အရင်တစ်ခါတော့ မင်းပြော
တယ်။ မေ့တော့တော့ဖြစ်နေလို့ ပြန်
ပြောစမ်းပါဦးကွ'

(တစ်ခါက သူ့အကြောင်းကို စာရေး
အေး ပြောပြဖူးသော်လည်း မေ့နေ၍
မေးမိခြင်းဖြစ်၏)။

'ဒီလိုမျှ ကျွန်တော် မမြင့်ဌေးနဲ့
ထောင်ကျပြီး ယောက္ခမအိမ် လိုက်
တော့နှစ်ကပေါ့။ ကျွန်တော့်ယောက်ဖ

ကိုလနဲ့ ရွာနားက ခြံမှာ ထယ်ထိုးရင်း
တွေ့ခဲ့ရတာ'

'မတွေ့ခင်က ဘာတွေ ထူးထူးခြား
ဖြစ်သေးလဲ'

'တစ်ခါက ကိုးမြို့စင် နတ်ပွဲက
တော့ ကျွန်တော်လဲ ထန်းသမားပီပီ
ကိုကြီးကျော်ကို ထန်းရည် သွားဆက်
ဖူးတယ်။ ထန်းတက်တဲ့ လူတိုင်း
ကိုကြီးကျော်ကို ထန်းနတ်တင်ရတယ်
မဟုတ်လား။ ထန်းလျက်ရအောင်၊
အန္တရာယ်ကင်းရှင်းအောင် ဘာညာ
ညာဘာပေါ့ဗျာ။ (အောင်ကျော်လှိုင်မှာ
ကိုယ်တိုင် ထန်းတက်ပြီး ထန်းလျက်
ချက်ပါသည်။)

အဲဒါနဲ့ ကိုကြီးကျော်က ပြောတယ်။
ညီဘွား မင်းက သိုက်က လာတာကွ။

မင်းကို မကြာမီမှာ ထိုက်ထိုက်တန်တန်
ရွှေတွေ ပေးလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ
ဘယ်သူမှ မခေါ်နဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်
တူးယူ။

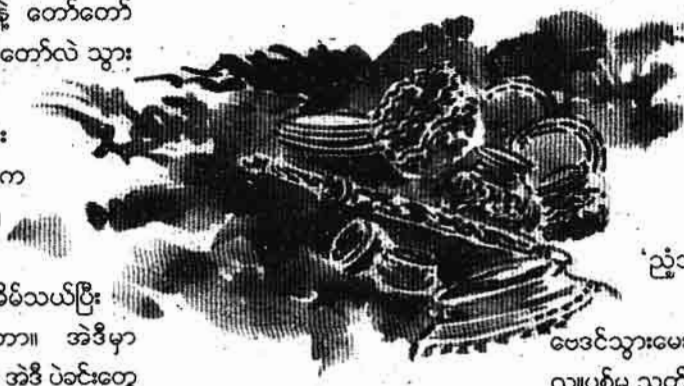
သူများခေါ်ရင်တော့ မင်းဟာတွေ
ရွှေကနေ ကြေးဖြစ်သွားမယ်။ မင်းလဲ
ကျန်းမာရေးညှိပြီး သေလောက်အောင်
ရောဂါ ရလိမ့်မယ်လို့ ပြောထားတာ
ရှိတယ်ဗျ။

မိုးတွင်း ပဲတွေနတ်ချိန် ကျွန်တော်တို့
လင်မယား တဲထဲမှာ စောင့်အိပ်ကြတာ
ပေါ့။

နောက်ဆုံးညကျတော့ ဟို ဆည်
မြောင်းဘက်ကို စွန်းထွက်သွားတဲ့
ထောင့်နားမှာ ပျားလိမ္မော်သီးလောက်
အရွယ် မီးလုံးလေးတစ်လုံးဟာ တက်
လိုက်၊ ဆင်းလိုက် လုပ်နေလိုက် ဝဲသည့်

www.burmeseclassic.com

ဝဲလည် လုပ်နေလိုက်နဲ့ တော်တော်
လေး ကြာတယ်။ ကျွန်တော်လဲ သွား
မကြည့်ရဘူးဗျာ။
ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်း
ဟိုဘက်က ဖက်တောက
သရဲခြောက်တယ်လေ။

လောက်အောင်
ကျန်းမာနေ
ညံ့မယ်ဆိုတာ
သိပ်မှန်တာပေါ့ဗျာ
'မင်းက ကျန်းမာနေ
ညံ့သေးလို့လားကွာ
'ညံ့သမုဗျာ၊ သေပြီတောင်
အောက်မေ့တာ

နောက်နေ့မှာ
တဲတွေဖျက် ပဲတွေ အိမ်သယ်ပြီး
ပဲခင်းကို ထယ်ထိုးတာ။ အဲဒီမှာ
ပစ္စည်းတွေ တွေတာပဲ။ အဲဒီ ပဲခင်းတွေ
လုပ်လာတာ နှစ်ပေါင်း(၂၅) နှစ်ကျော်
ပြီ။ နွားတွေနဲ့လဲ အထပ်ထပ် စက်တွေ
နဲ့လဲ အကြိမ်ကြိမ် ထယ်ထိုးခဲ့တယ်။
ခြံထဲမှာ ရေနံတွင်းတူးတုန်းကလဲ
ဘူဒီဇာကြီးတွေနဲ့ မြေညှိခဲ့ ထိုးခဲ့ပေမယ့်
မတွေ့ခဲ့ကြဘူးဗျာ။ ကိုဗလက ရွှေက
နွားတစ်ရှဉ်းနဲ့ ထိုးတုန်းကလဲ မတွေ့
ဘူး။ ကျွန်တော့်ထယ်နဲ့ကျမှ တည့်
တည့် သွားထိုးမိတယ်။

ဂျိုးခနဲ ထယ်နဲ့ထိုးမိတော့ ဓားရိုးပေါ်
လာတယ်။ ဝင်းခနဲ မြင်လိုက်ရတော့
ရွှေလို့ထင်ပြီး အားရဝမ်းသာနဲ့ နွားကို
ရပ်လို့ ကိုဗလကို လှမ်းခေါ်တာပေါ့။

အဲဒါနဲ့ ဟိုဘက်ခြံက လူရောက်လာ
ဒီဘက်ခြံက လူရောက်လာနဲ့ လူပေါင်း
စုံသွားတယ်။ တူးရွင်းယူပြီး ဆက်တူး
ကြည့်တော့ အဲဒီပစ္စည်း တွေရတာပဲ
ထိုနေရာမှ ရသော ပစ္စည်းများမှာ...

- ဓားရိုး (ကြေး) (၉) လက်မခန့်အရှည်။
- ဖျတ်ဆုံ အလေးချိန် (၅၀) သား (ကြေး) အချင်းထိပ် (၄) လက်မ၊ အပေါ်အောက် အရှည် (၅) လက်မ။
- နွားဆွဲသော ခြုံလုံးများ (ကြေး) (၃၇) လုံး (၁) လက်မ ဖတ်လည်ခန့်။
- သပိတ်တပ်သော သပိတ်ခြေ (ကြေး) ထိပ် (၄) လက်မ၊ အပေါ်အောက် (၅) လက်မခန့်။
- ဖား (၇) လုံး (ကြေး) ၇, ၆, ၅, ၄, ၃, ၂, ၁ လက်မခန့် (အစဉ်လိုက် ထပ်ထားသည်။)

၂၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ရွှေက (၁) ရွက် (ကြေး) ထိပ် (၃) လက်မ အမြင့် (၃) လက်မ။
- လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် (ကြေး) (၅) လုံး။
- ပန်းကန်ပြား (ကြေး) (၁) ချပ်။
- ပန်းကန်လုံး (ကြေး) (၁) လုံး စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

'အဲဒါတွေလဲရရော လူတိုင်းက ရွှေ
တွေကွ၊ ရွှေတွေကွဆိုလို့ ရွှေဆိုင်ပြ
ကြည့်တော့ ကြေးလို့ ပြောတယ်ဗျာ။
အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော် နတ်ပွဲတုန်းက
ကိုကြီးကျော်ပြောတာ သွားသတိရ
တယ်ဗျာ။ ဘယ်သူ့မှ မခေါ်နဲ့။ ခေါ်ရင်
ရွှေကနေ ကြေးဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ဆို
တာလေ ဟုတ်များ ဟုတ်နေမလား
ပေါ့ဗျာ'

'အောင်ကျော်လှိုင်ရာ မင်းဟာ နဂို
ကတည်းက ကြေးတွေမို့လို့ ကြေးဖြစ်
တာပေါ့ကွာ။ ရွှေကနေ ကြေးဖြစ်ရ
အောင်လို့ ရွှေနဲ့ ကြေးက သိပ်သည်းဆ
ခြင်းမှ မဟုတ်ဘာ ဘယ်လိုလုပ် ပြောင်းလဲ
သွားမှာလဲ'

'အေး ခင်ဗျား ပြောတော့ ဟုတ်
တော့ ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ နောက်
ကိုကြီးကျော်ပြောတာ မှန်တာရှိသေး
တယ်ဗျ'

'ဘယ်လိုမှန်တာလဲ ဆက်စမ်းပါဦး
ဟ'

'ကြေးတွေ ဖြစ်သွားရင်လေ သေ

ဗေဒင်သွားမေးတော့ အဲဒီပစ္စည်းတွေ
လှူပပုံမှ သက်သာမယ်ဆိုလို့ ဘုရား
သုံးဆူသာသနာ့နယ်မြေက ဦးစောကြီး
ဓာတ်နန်းကို သွားလှူလိုက်တယ်
အဲဒါနဲ့ နေကောင်းသွားတာ'
'ဒီလိုဆို မင်းလှူတဲ့ပစ္စည်းတွေ အဲ
ဓာတ်နန်းမှာ အခု ရှိသေးလား'

'ဓာတ်နန်းက ပြတိုက်မှာ ဒီနေ့အထိ
ပြထားတာရှိတယ်'
စာရေးသူ စဉ်းစားမိသည်။
အောင်ကျော်လှိုင်ပြောသော ပစ္စည်း
များမှာ "ရွေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ
လား။ သိုက်က ပစ္စည်းတွေသာ
ဆိုသည်ကို ဘယ်လို စဉ်းစားရမှန်
ဖြစ်နေပါသည်။

(မြန်အောင် ရေနံမြေထွေး
ဘက် ဘုရားသုံးဆူ သာသနာ့
မြေရှိ ဦးစောကြီးဓာတ်နန်း
မည်သူမဆို သွားရောက် ကြည့်
ပါသည်။)

ဝန်ခံချက် ။ ။ ကုန်းတထောင်
မြောက်ပိုင်းမှ အောင်ကျော်
ပြောပြသလို ရေးသားပါသည်။

သမ္မာဆန္ဒ ပြည်ကြပါစေ

ကျေးဇူး ကျေးဇူး

၁၉၅၅

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောင်
သည်နှင့် ကျေးငှက်သာရကာတို့၏
အသံများသည် ဘာသာဘာဝ
အော်မြည်ကြသလို တစ်နေ့တာ အစာ
ရာဖို့အတွက် အုပ်စုဖွဲ့၍ ပျံသန်းသွား
ကြသည်။

ကိုဒွေးမောင်တစ်ယောက် မျက်နှာ
သစ်ပြီး အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ဖွင့်လိုက်
သည်နှင့် ပဲပြုတ်သည်ဒေါ်အာကျယ်၏
အသံသည် နံနက်ခြောက်နာရီ အချိန်
နှုတ်ပင်။

ရုက္ခမြိုင်ဝံအိမ်မှ

လူတို့ကြီး ဦးစစ်မြိုင်

'ဟောဒီက ပဲပြုတ်... ယူကြဦး
လော့၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းလဲ ပါတယ်။
ပူပူနွေးနွေးလေး ကောက်ညှင်းပေါင်း...
ပဲပြုတ်'
ဒေါ်အာကျယ် အော်ရောင်းသွား

သလို ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ အကြော်သည်
များကလည်း အသံစုံလှသည်။
ကိုဒွေးမောင်၏ အိမ်ရှေ့တည့်
တည့်တွင် ညောင်ကြတ်ပင်ကြီး
တစ်ပင် ရှိသည်။ ထိုညောင်ကြတ်ပင်

www.burmeseclassic.com

ကြီးအောက်တွင် ကိုဒွေးမောင်၏နန်း မပုကြွယ်က မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် ထွက် သည်။

မပုကြွယ်၏ မုန့်ဟင်းခါးက ဟင်းရည်ကောင်းသဖြင့် (၈)နာရီထိုး သည်နှင့် အမြဲတမ်း ကုန်နေကျပင်။ မပုကြွယ် ဆိုင်စထွက်ချိန်တွင် ထို ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် ညောင် ရွက် တစ်ရွက်တလေပင် မတွေ့ရ။ အမြဲတမ်းပြောင်လျက် လှည်းထား သည့်အတိုင်းပင်။

မည်သူက လှဲသနည်း။ တံမြက် စည်းလှည်းသည့် အသံလည်း မကြား ရဘဲနှင့် အမြဲတမ်း ပြောင်နေသော ဤညောင်ပင်အောက်တွင် ရပ်ကွက် ထဲက ကလေးတစ်သိုက် ကစားနေ ကျ။

ကိုဒွေးမောင်နှင့် မပုကြွယ်တို့တွင် သားသမီးမထွန်းကား။ လင်မယား နှစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သဖြင့် စီးပွားရေး အသင့်အတင့်ကောင်းသည်။

ထိုညောင်ပင်တွင် မပုကြွယ်က အမွှေးတိုင်နှင့် ပန်းတို့ကို လှူသလို ကိုဒွေးမောင်က ရေချမ်းစင် ဆောက် ပေးထားသည်။

ကိုဒွေးမောင်က မီးရထားဘူတာရုံ တွင် ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမား။ ရထား ဝင်ချိန် ထွက်ချိန်တွင် သူ့အလုပ် က ပုံမှန်မအား။ အချိန်ဆိုတာ မှန်တယ် မရှိ။ နေ့ညတော့ရှိ၏။

တစ်နေ့ ကိုဒွေးမောင် အလုပ်က ပြန်လာသည်မှာ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် (၁၂)နာရီကျော် ဆောင်းတွင်းကာလ ဖြစ်သဖြင့် ချမ်းအေး၏။

ပတ်ဝန်းကျင် နေအိမ်များမှ လူများ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် အိပ်မောကျနေကြ ပြီ။ ညောင်ကြတ်ပင်အောက်တွင် ညောင်ရွက်များ တဖြောက်ဖြောက်

ကြွေကျသလို ဗလကောင်းကောင်း အင်္ကျီမပါ ကျောပြောင်ဖြင့် ပုဆိုးကို ခပ်တိုတိုဝတ်ထားသော အသားညိုညို ခေါင်းတုံးပြောင်နှင့် လူတစ်ယောက် သည် ချမ်းအေးမှုကို အလေးမထားဘဲ သစ်ရွက်များကို တစ်ရွက်ချင်းကောက် ၍ ဆာလာအိတ်ထဲသို့ ထည့်နေသည် ကို တွေ့ရသည်။

ထိုအခါ ကိုဒွေးမောင်သည် အသံ မပေးဘဲ အသာရပ်ကြည့်နေသောအခါ ထိုသူက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အရေးမစိုက် သူ့အလုပ်ကိုသာ ဆက်လက်ပြီး လုပ် နေလေသည်။ “အရူး အမှိုက်ကောက် ဆိုတာ ဒါပဲဖြစ်ရမယ်” ဟု တွေးပြီး အိမ်သို့ရောက်လျှင် မပုကြွယ်ကို ပြော ပြသည်။

မပုကြွယ်က...

‘သနားပါတယ်တော် ဆောင်းတွင်း ကြီး အင်္ကျီမပါဘဲနဲ့ ကျုပ်တို့ ဆိုင်ရှေ့မှာ အမှိုက်ကောက်ပေးတဲ့ အိဒီ စိတ် မကောင်းတဲ့သူကို ကျုပ်တို့ ဆိုင်ဖွင့်လို့ တွေ့ရင် ကျုပ် မုန့်ဟင်းခါး အဝ ကျွေးလိုက်ဦးမယ်တော်’

ဟု ပြောသောအခါ ကိုဒွေးမောင် က...

‘အေး...မင်းက ကျွေးချင်ပေမယ့် သူက လာဦးမှ ဖြစ်မှာ။ ငါလဲ အင်္ကျီ

တစ်ထည် ပေးမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထား တယ်ကွ။ တို့ဆိုင်ဖွင့်တဲ့အချိန် လာစီ စေကွ။ ငါတို့လဲ ဒါနမြောက်အောင် သူ့အတွက်လဲ အာဟာရပြည့် အချမ်း လဲ လုံပေါ့ကွာ’

ဟု လင်မယားနှစ်ယောက် အတိုင် အဖောက်ညှိစွာဖြင့် ပြောဆိုပြီး မုန့်ဟင်း ချက်ဖို့ ပြင်ဆင်လေတော့သည်။

ထို့နောက်ပိုင်း (၃)ရက်မြောက် သောနေ့တွင် ဒေါ်ဒေဝီဆိုသော သီလရှင်ကြီးတစ်ပါးသည် သူ့ထံ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်သို့ ရောက်လာပြီ။

‘ကလေးတို့ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်က နာမည်ကြီးလို့ အဘွား အားပေး အောင် လာခဲ့တာပါ။ အရုဏ်ဆွမ်း အတွက်ပါ။ “ရွှေညောင်ပင် ဟင်္သာတ မုန့်ဟင်းခါး” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ တော့ ပဏာရတာပေါ့’

ဟု ပြောပြီး အဘွားဒေါ်ဒေဝီ ဝင်ထိုင်လေသည်။

မပုကြွယ်က မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲ ဟင်းရည်နှင့် လိုက်ပွဲပါ အပိုပေး၍ အလှူမှာ ကျွေးသကဲ့သို့ပင် ယင်း ကောင်များ မလာစေရန် ယပ်ခတ်လေ လေသည်။

အဘွားဒေါ်ဒေဝီသည် မုန့် ပန်းကန် ကုန်အောင် ဆွမ်းစား၍ မေတ္တာများဖြင့် ကျသင့်ငွေကို ပေးသော အခါ မပုကြွယ်က...

‘နေပါစေ အဘွား... သမီးတို့က အဘွားကို လှူတာပါ။ ဒီနေ့ ရေခဲ လာမယ့် လူတစ်ယောက်ကိုလဲ ထား ဦးမယ်။ အဘွားက သူတော်စင်သီလ ရှင်ဆိုတော့ သမီးတို့ လှူရကျိုး နှစ် တယ်’

ဟု မပုကြွယ်က ပြောသော သီလရှင်ကြီး ဒေါ်ဒေဝီက...

‘သာပူတော်သာပူ...သာပူ...’

ရာသက်ပန် လျှင်တန်နိုင်ကြပါစေ။ လိုအင်
သန့်တွေလဲ ပြည့်ဝပြီး တရားထူး တရား
ပြတ်များလဲ ရှိကြပါစေကွယ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ
ကတော့ ကိုယ်လုပ်နိုင်မှ ကိုယ်ရမှာပါ။
လောလောဆယ် တရားရှာရင်တော့
ကိုယ်မှာ တွေ့နိုင်မှာပါကွယ်။

သမီးတို့ကို ဒီရွှေညောင်ပင်ကြီးက ရုက္ခစိုး
ကြီးက အပြဲ စောင့်ရှောက်နေပါတယ်။
သမီးတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာလဲဖြစ်၊ ဘုရား တရား
လဲ ပြုကြတော့ နတ်ကောင်းတွေက
စောင့်ရှောက်ကြတာပေါ့ကွယ်’
ဟု ပြောပြီး ထွက်ခွာသွားခဲလတော့
သည်။

ထို သီလရှင်ကြီး ထွက်ခွာသွားပြီး
နောက် အမှိုက်တောင်းကို ဘယ်ညာ
ထမ်းလျက် ဦးသန်းအေးဆိုသော အရှား
တစ်ယောက် ဝင်လာလေသည်။
ဦးသန်းအေးက...

‘ဟဲ့...ကလေးမ ငါ့ကို မုန့်တစ်ပွဲ
လောက် ကျွေးပါလား။ ငါ တစ်မြို့လုံး
ပြုပြင်စင်အောင် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်နေ
ရတာ ပိုက်ဆံတော့ မရဘူး။ ကုသိုလ်
တော့ ရတယ်။ နင်လဲ ကုသိုလ်လိုချင်
ရင် ငါ့ကို မုန့်ကျွေး’

ဟု ပြောသောအခါ မပုကြွယ်သည်
ခြင်းဆန်မှု မရှိဘဲ မုန့်တစ်ပွဲကို ပြင်ပေး
ပြီး...

‘ဦးသန်းအေးက ကျွန်မတို့ ညောင်
ပင်အောက်က အမှိုက်တွေတော့
မကောက်ပေးဘူး။ တခြားတော့ သွား
ကောက်တယ်’

ဟု မပုကြွယ်က ပြောသောအခါ
ဦးသန်းအေးက...

‘ဟဲ့ ကလေးမ ငါက ဘုရားဝန်းကျင်
တွေမှာ သွားပြီး ကောက်တာ။ နင်တို့
ညောင်ပင်မှာ ငါကောက်လို့ မရဘူး။
ရုက္ခစိုးကြီးက သူ့တပည့် ပေတိုးကြီးကို
ကောက်ခိုင်းတာ။ ငါ မကောက်ရဲဘူး။

ပေတိုးကြီး လက်သီးကို ငါ ကြောက်
တယ်။

ငါ တစ်ခါက ဒီညောင်ပင်ကို လာပြီး
အမှိုက်ကောက်မယ်လုပ်တော့ ပေတိုး
ကြီးက ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့ ငါ့ကို
မောင်းထုတ်တယ်။

ငါကလဲ ဘာရမလဲ မင်းလဲ ကောက်
ငါလဲ ကောက်ဆိုပြီး ကောက်တာပေါ့။
ဒါပေမယ့် သူက ငါပြောတာကို
လက်မခံဘူး။ ငါ့ကုပ်ကိုဆွဲပြီး ကိုင်
ပေါက်တယ်။

ငါလဲ ဖင်ထိုင်လဲကျပြီး နောက်
မကောက်တော့ပါဘူးဆိုပြီး သူ့ကို ရိုနှိုး
ပြီး ပြေးခဲ့ရတာ အမောပါပဲ။ လက်သီးနဲ့
မထိုးလို့ တော်သေးတာပေါ့’

ဟု ပြောပြီး မုန့်တစ်ပွဲကိုသာ ကုန်
အောင်စားပြီး ရေတစ်ခွက်တောင်း
သောက်၍ အမှိုက်တောင်းများကို ထမ်း
ပြီး ဦးတည်ရာသို့ ထွက်ခွာသွားလေ
တော့သည်။

မပုကြွယ်က အမှိုက်များကို ခြင်း
တောင်း(၂)လုံးဖြင့် အပြည့်ထမ်းသွား
သော ဦးသန်းအေး၏ ကျောပြင်ကို
မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ပြီး ဦးသန်းအေး
တစ်ယောက် ဘဝဟောင်းက ဝဋ်ကြွေး
ကို ယခုလက်ရှိ အရူးဘဝနှင့် ဆပ်နေ
ရသည်ကို တွေးမိပြီး သနားလေသည်။
မပုကြွယ် မျှော်မှန်းထားသည်က

ကိုဒွေးမောင် တွေမြင်ခဲ့သည် အမှိုက်
ကောက် ခေါင်းတုံးနှင့်လူကြီး။ ထို
လူကြီးအလာကို မျှော်နေမိသော်လည်း
ဦးသန်းအေး ပြောပြမှ သိခဲ့ရသည်။

ကိုဒွေးမောင် တွေခဲ့သည် ခေါင်းတုံး
ကြီးနှင့် အင်္ကျီမပါ လူကြီးက လူမဟုတ်
မှန်း ညောင်ပင်စောင့်ရုက္ခစိုးကြီး၏
တပည့် ပရလောကသားကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသဖြင့် ကိုဒွေးမောင်
ကို ပြောပြသောအခါ ကိုဒွေးမောင်က
မယုံ။

‘မင်းကလဲကွာ ဟိုအရူး ဦးသန်းအေး
တောင်ပြော ပြောကပြော လျှောက်ပြောတာ
မင်းမို့လို့ ယုံတယ်။ ပုပြစ်နိုင်ပါကွာကွာ။ ငါ
တွေ့ခဲ့တာ လူမှု လူအစစ်ပဲ။ သရဲတစ္ဆေ
ဆိုရင် ငါ ရပ်ကြည့်နေကတည်းက လျှောက်
သွားမှာပေါ့’

ဟု ပြောသောအခါ မယုံကြည်
တတ်သော ကိုဒွေးမောင်ကို မပုကြွယ်
စောဒက မတက်တော့ပေ။

မပုကြွယ်သည် ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း
ဘုရားရှိခိုးပြီး အမျှဝေရာတွင် ရုက္ခစိုး
ကြီးနှင့် တပည့် ပေတိုးကြီးကိုပါ အမျှ
ဝေပါသည်။ အမျှဝေပြီး ကြေးစည်ကို
သုံးကြိမ်ထုပြီးမှ အိပ်လေ့ရှိပါသည်။

ကိုဒွေးမောင် ပေတိုးကြီးကို တွေ့ပြီး
(၉)ရက်မြောက်သော ညတွင် ရုက္ခစိုး
ကြီးနှင့် ပေတိုးကြီးက အိပ်ပျော်နေ
သော ကိုဒွေးမောင်ကိုနှိုးပြီး ရုက္ခမြိုင်
စံအိမ်သို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ကိုဒွေးမောင်သည် ရုက္ခစိုးကြီးကို
သေချာစွာ ကြည့်ပြီး...

‘ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မြင်ဖူးသလို
တော့ ရှိသား’

ဟု ဆိုသောအခါ ရုက္ခစိုးကြီးက...

‘မင်း ငါ့ကို မမှတ်မိလို့ပါကွာ။ ငါက
မင်းအစာရဲ့သူငယ်ချင်း ဦးစစ်မြိုင်လေး
ငါ လူ့ဘဝက ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်

www.burmeseclassic.com

စေတနာတွေကြောင့် အခုလို ရုက္ခစိုး ဘဝကို ရောက်ခဲ့တာပေါ့။

ငါ့ရဲ့ ရုက္ခမြိုင် စံအိမ်ရှေ့မှာ မင်းတို့ က ဆိုင်ဖွင့်ထားလို့ မင်းနဲ့ မင်းမိန်းမ မပုကြွယ်ကို ငါ သိရသလို ဟောဒီက ငါ့တပည့်ကြီး ပေတိုးကြီးကလဲ သိခဲ့ရ တာပါ။

ငါနေတဲ့ စံအိမ်ရှေ့မှာ ကလေး တစ်သိုက် နေ့စဉ် လာကစားတာကို တွေ့ရတာ ငါပျော်တယ်ကွာ။ ကလေး ချစ်တတ်တဲ့ ပေတိုးကြီးကလဲ သူတို့ ဘယ်လိုပဲ အမှိုက်တွေဖွဲ့စိတ်မဆိုဘဲ အမြဲတမ်း သိမ်းတယ်ကွာ။

မင်းမိန်းမ မပုကြွယ်က ဘုရားရှိခိုး တိုင်း ငါတို့ကို အမျှအတန်း ပေးဝေပြီး ကြေးစည်ရိုက်သံ ငါတို့ ကြားရပါတယ်။ ငါတို့က အမျှဝေသံကြားရတိုင်း သာဓု ခေါ်နိုင်ပေမယ့် ရုက္ခစိုးဘဝက မကျွတ် နိုင်သေးပါဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲသိလား နောင်ပွင့်လာ မယ့် အိမ်မေတ္တာယူဘုရားကို စောင့်ပြီး ဖူးရဦးမယ်လေ။ ငါနေတဲ့ စံအိမ်ကို တစ်ခါတစ်ရံ ချီ ချီး ဆက်ရက်ကလေး များ လာနားတာကို လူတွေက လေးခွနဲ့ ပစ်လွှတ်ကြတယ်။

သူတို့ဘာသာဘာဝ ညောင်သီး စားနေကြပေမယ့် လေးသံကိုတော့ နားစွင့်နေကြရတာ အပြစ်မရှိတဲ့ ငှက် ကလေးတွေရဲ့ ဘဝပါကွာ။

ငါတပည့် ပေတိုးကြီးက ငှက်ပစ်တဲ့ လူနဲ့ အိမ်ပေးနေ အခက်ချိုးတဲ့ လူတွေ ဆိုရင် မှတ်လောက်အောင်ကို တီး လွှတ်လိုက်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ပေတိုး ကြီးက ဟိုဘဝက ဝဋ်ကြွေးရှိလို့ အခု ဘဝမှာ အကျိုးမဝတ်နိုင်ဘူး။ အကျိုးဝတ် ရင် တစ်ကိုယ်လုံး မီးနဲ့ တို့ထားသလို ဖြစ်လို့ သူက မဝတ်ပါဘူးတဲ့။

လူ့ဘဝက နောက်ခဲ့ပြောင်ခဲ့တဲ့

အကျိုးတွေပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူက စိတ်ကောင်း ရှိပါတယ်။ ဘုရား တရား မြဲတဲ့သူဆိုရင် သူက အမြဲတမ်း သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးတယ်။

လူ့ဘဝက သန့်ရှင်းရေး အလုပ် သမားပေါ့။ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတစ် ယောက်ပါပဲ။ သူများအကျိုးကို ငှက်ပြီး ဆူးချပေါ်မှာ တင်ထားခဲ့တာ။ သူ သတိရတော့မှ အကျိုးကို သွားကြည့် တော့ အကျိုးက ဆူးပုံပေါ်မှာ မရှိတော့ ဘူး။

အဲဒီနောက် သူလဲ အကျိုးပိုင်ရှင် သူငယ်ချင်းအတွက် စိတ်မကောင်းစွာ နဲ့ပဲ သူ ငှက်တဲ့အကြောင်းကို မပြောရ တော့ဘူး။ သူသေတော့ အဲဒီစိတ်က အထင်းသား ပြန်ပေါ်လာတယ်။ သူ့မှာ နေစရာမရှိတော့ ဒီရုက္ခမြိုင်စံအိမ်မှာ ကျွပ်တပည့်အဖြစ်နဲ့ ခေါ်ထားတာပါ။

ဒါပေမယ့် သူက မမြဲပါဘူး။ လူ့ ဘဝကို ပြန်သွားရမှာပါ။ ကျွပ်ကတော့ ဒီစံအိမ်ကြီး ပြုပျက်သွားလဲ နောက်

စံအိမ်အသစ်မှာ ပြောင်းနေရမှာပါ။ မောင်ရင်က ကျွပ်တို့ကို မယ့်ဘူးဆိုလို့ ကျွပ်တို့ မောင်ရင်ကိုခေါ်ပြီး ပြောရတာပဲ။ ဘုရားတရားမြဲတဲ့ မောင်ရင်ရဲ့ ဇနီး မပုကြွယ်ကို ဒီဂါထာစာရွက်လေး ပေးလိုက်ပါ။ အမြဲ ရွတ်ပါလို့ မောင်ရင် လဲ သွားသွားလာလာ ဒီဂါထာလေး ရွတ်ပေးပါ။

ကျွပ်တို့ ရုက္ခမြိုင်စံအိမ်က နေ ထောင်နေပါမယ်။ ရောက်တုန်းပေါ် တုန်း ကျွပ်စံအိမ်ကြီးထဲကို ဝင်ကြည့် ပါဦး။ ဟောဟိုမှာ ကျောက်ဆင်း ဘုရား၊ ဒါက ဒက္ခိဏသာခါဘုရား၊ ဒီဘက်ဘေးက ကြေးဘုရား၊ ငွေကြေး များများ ရချင်ရင် ဒီကြေးဘုရားမှာ ဆုတောင်းပေါ့။ ဆုတောင်းပြည့် လိမ့်မယ်။

ဘုရားသုံးဆူရှေ့တွင် သစ်သီးဆူး များ ကပ်ထားပြီး အမွှေးထိပ် ဖယောင်းတိုင် အလင်းရောင်များ လည်း တောင်ပစ္စာဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ ဖွယ်ရာပင်။

'ကျွပ်တို့ ရုက္ခစိုးဆိုတာ သက် သတ်လွတ်ပဲ စားတယ်။ ကျွပ်တပည့် ပေတိုးကြီးကလဲ သက်သတ်လွတ်ပဲ စားတယ်။ သူများအသက်ကို မထင်စိတ်နဲ့တောင်မပြစ်မှားနဲ့။ ကံငါးပိတ် လုံရင် ကျွပ်တို့ ရုက္ခစိုးတွေက နေ ရောက်တဲ့သူကို ကူညီဖို့ ဝန်မလေးဘူး။

မောင်ရင် ချမ်းသာချင်ရင် ယခုမှာ ပုတီးများများစိပ် နတ်မင်းကြီး ပါးကိုလဲ မေတ္တာပို့ပါ။ သက်သတ်လွတ် လဲ စားပေး။ ရာသက်ပန် စားနိုင် တော့ ကောင်းတာပေါ့။ ကဲ မောင်ရင် လဲ ပြန်ဖို့ အချိန်နီးပြီ ဟဲ့ ပေတိုး ကိုလို့လိုက်စမ်း'

ဟု ရုက္ခစိုးကြီးက ဆိုသော

ပေတိုးကြီးက “ကောင်းပါပြီအရှင်” ဟု ရိုသေစွာ နှာခံပြီး ကိုဒွေးမောင်ကို အိမ်အရောက် ပို့သောအခါ အိမ်ရာ ထက်တွင် ဂါထာရွတ်လျက်ဖြင့် ရှိနေ ပါတော့သည်။

ရုက္ခစိုးဂါထာတော်ကြီး

၁။ ဥုံ တုပ္ပဋ္ဌဒေဝံ ယာစာမိ၊
ဥုံတုပ္ပဋ္ဌဒေဝံ ဝနံ သုခံ လာဘံ၊
ဘောဂဉ္စ ယာစာမိ သပ္ပတ္တိံ ဒေဟိ မင်္ဂလံ။

၂။ ဥုံ ရုက္ခဿ ဒေဝံ ယာစာမိ၊
ဥုံ ရုက္ခဿ ဒေဝံ ဝနံ သုခံ လာဘံ၊
ဘောဂဉ္စ ယာစာမိ သပ္ပတ္တိံ ဒေဟိ မင်္ဂလာ။

၃။ ဥုံ အာကာသဋ္ဌ ဒေဝံ ယာစာမိ၊
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဘုမ္မဋ္ဌ = ဘုံမတ်ထ
- ဘောဂဉ္စ = ဘောဂင်စ
- သပ္ပတ္တိံ = သန်ပတ်ထိန်
- ရုက္ခဿ = ရုတ်ခတ်သ
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

အာကာသဋ္ဌ = အာကာသတ်ထ

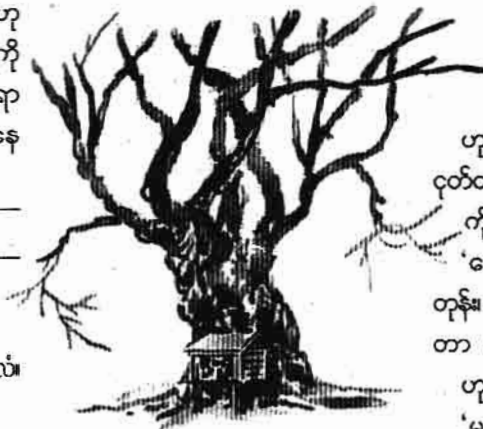
အနက်

၁။ ဥုံ၊ တန်ခိုးရှင်သုံးဆူ ကြည်ဖြူညွတ်စ ဦးချပါ၏။ ဘုမ္မဋ္ဌဒေဝံ၊ ဘုမ္မစိုးနတ် ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။

ဘုမ္မဋ္ဌဒေဝံ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်အား။ ဝနံ သုခံ လာဘံ၊ ဥစ္စာချမ်းသာ လာဘ် လာဘကို လည်းကောင်း။ ဘောဂဉ္စ၊ သုံးဆောင်ဖွယ်ရာ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ သပ္ပတ္တိဉ္စ၊ ပြည့်စုံရိပ် ငြိမ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။) မင်္ဂလံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါ လော့။

၂။ ဥုံ၊ တန်ခိုးရှင်သုံးဆူ ကြည်ဖြူ ညွတ်စ ဦးချပါ၏။

ရုက္ခဿဒေဝံ၊ ရုက္ခစိုးနတ်ကို။

ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။

ရုက္ခဿဒေဝံ၊ ရုက္ခစိုးနတ်အား။

ဝနံ သုခံ လာဘံ၊ ဥစ္စာချမ်းသာ

လာဘ်လာဘကို လည်းကောင်း။

ဘောဂဉ္စ၊ သုံးဆောင်ဖွယ်ရာ စည်းစိမ်

ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ သပ္ပတ္တိဉ္စ၊

ပြည့်စုံရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို

လည်းကောင်း။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်

ပါ၏။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။) မင်္ဂလံ၊

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကို။

ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။

၃။ ဥုံ၊ တန်ခိုးရှင်သုံးဆူ ကြည်ဖြူညွတ်စ

ဦးချပါ၏။ အာကာသဋ္ဌဒေဝံ၊

အာကာသစိုးနတ်ကို။ ယာစာမိ၊

တောင်းပန်ပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း

အောင်ရွှေ မြေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ

ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယ

ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ မြန်ဆိုပေး

ပါသည်။]

ဤဂါထာတော်ကြီးကို အိမ်ရာထဲက

မထဘဲ ယောင်၍ရွတ်နေသော ကိုဒွေး

မောင်ကို မပုကြွယ်က လှုပ်နှိုးပြီး...

'ကိုဒွေးမောင်... ကိုဒွေးမောင် ရှင်

ယောင်နေတယ် ထင်တယ်။ ဘုရား

ရိုသုံးစာ ရွတ်နေတာလား ထတော့လေး။ ကျုပ်တို့ မုန့်ဟင်းရည် ချက်ဇဉ်းမယ်

ဟု နှိုးသောအခါ ကိုဒွေးမောင်က

ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး ပျာပျာသလဲ စာရွတ်

ကို ရှာသောအခါ မပုကြွယ်က...

'တော် ဘာပျောက်လို့ ရှာနေတာ

တုန်း၊ ပျာယီးပျာယာနဲ့ ပိုက်ဆံဝှက်ထား

တာ ပျောက်လို့လား'

ဟု မေးတော့ ကိုဒွေးမောင်က...

'မဟုတ်ရပါဘူးကွာ၊ ငါ ညက

အိပ်မက်ထဲမှာ ရုက္ခစိုးကြီးနဲ့တွေ့တယ်။

အဲဒါ ရုက္ခစိုးကြီးက ဂါထာတစ်ပုဒ်ပေး

လို့ ယူခဲ့တာ။ ငါ ဘယ်နားထားမှန်း

မသိလို့ ရှာနေတာပါ။ ဩော်...တွေ့ပြီ၊

တွေ့ပြီ ငါ့အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲက တွေ့ပြီ

ဟေ့'

ဟု ကိုဒွေးမောင် အားရဝမ်းသာစွာ

ဖြင့် မပုကြွယ်ကို ထုတ်ပြသောအခါ

မပုကြွယ်က...

'ဟုတ်ပါရဲ့တော် ဒီဂါထာတော်ကို

ကျုပ်လဲ အလွတ်ရအောင် ကျက်ဦး

မယ်။ တော်လဲ အလွတ်ရအောင်

ကျက်။ တော့ကို အိပ်မက်ပေးတော့မှပဲ

တော် ယုံပြီပေါ့။ ဦးသန်းအေးကြီး

ပြောတာကို ကျုပ်ပြောပြတုန်းက

တော်က မယုံဘူး။ အခု လက်တွေ့

အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့တော့မှ တော်က

ယုံတယ် မဟုတ်လား'

ကိုဒွေးမောင်လည်း ခေါင်းကို ကုတ်

ပြီး...

'အေးပါ မိန်းမရာ မင်းက မင်းထင်

တိုင်း ဟုတ်နေတော့ ငါ့ကို ပြောအားရ

တော့တာပေါ့။

လောကမှာ ကိုယ်မမြင်ရတဲ့ အရာ

တွေဟာ အများကြီးပါပဲကွာ။ ဝရ

လောကသားဆိုတာ ဘဝခြားပေမယ့်

မသိရင်တော့ ကြောက်ကြောက်ပါပဲ။

တကယ်တော့ သနားစရာတွေပါကွာ။
ငါပြောတာက ပရလကသားတွေကို
ပြောပြတာပါ။

ရုက္ခစိုးဆိုတာကတော့ အောက်
နတ်တစ်မျိုးလို့ ဆရာတော်ကြီးတွေက
အဆိုရှိတယ်။ သူတို့က တောစိုးသစ်ပင်
တွေမှာ အနေများတယ်။ ရုက္ခဆိုတဲ့
သစ်ပင်တွေကို ဖန်ဆင်းပြီး သူတို့ရဲ့
စံအိမ်အဖြစ် အနေများကြတယ်။

အချို့ကလဲ မိသားစုလိုက် နေကြ
သလို သားမွေးခြင်းအမှုကို ပြုကြ
တယ်။ လူတွေလိုပဲပေါ့။ အချို့ကျတော့
လဲ တစ်ကိုယ်တည်း ထီးထီးမားမားနဲ့
တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ
တယ်။

ငါ့အိမ်မက်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ရုက္ခ
စိုးကြီးက တရားသမားကြီး။ သူပေးတဲ့
ဂါထာစာရွက်လေးက အိမ်မက်ထဲမှာ
ပေးလိုက်ပေမယ့် တကယ်အမှန်ဖြစ်နေ
တာဟာ မင်းရောငါရော လက်တွေ့ပဲ။
အံ့သြစွာ မကောင်းဘူးလား။

ရုက္ခစိုးကြီးက သူ့နာမည်ကိုတောင်
ပြောပြလိုက်သေးတယ်။ လူ့ဘဝက
ဦးစစ်မြိုင်တဲ့။ ငါ့အဖေ့နဲ့က သူငယ်ချင်း
ဆိုပဲ။

ငါလဲ ဒီနေ့ကစပြီး ပုတီးမှန်မှန်စိပ်
တော့မယ်။ ဝါတွင်း(၃)လ ရောက်တိုင်း
ဥပုသ်သီလ မလွတ်တမ်း စောင့်တော့
မယ်။ မွေးနေ့တွေမှာ သက်သတ်လွတ်
စားမယ်။ ဝေနေယျသတ္တဝါတွေအပေါ်
မှာ စာနာစိတ်ထားပြီး ကိုယ်ကျင့်တရား
ကို မြဲမြံ ထိန်းရမယ်။ ငါ ကံငါးပါးကို
လုံအောင် ထိန်းတော့မယ်ကွာ'

ဟု ကိုဒွေးမောင်က ပြောသောအခါ
မပုကြွယ်က...

'ကျုပ်လဲ တော့လိုပါပဲတော်။ ဒါနနဲ့
သီလကိုတော့ လက်ကိုင်ထားပြီး
တရားကိုတော့ တွေ့အောင် ရှာရမှာပဲ'

ဟု ဆိုသောအခါ ကိုဒွေးမောင်သည်
မပုကြွယ်ကို သေချာစွာ စိုက်ကြည့်
ပြီး...

'တရားရှာရင် မင်းဘယ်ကိုမှ သွား
ရှာစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်
ကြည့် ဖြစ်ပျက်သိ၊ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်
ကြည့်ဖြစ်ပျက်သိလို့ တို့ ပုဂံပြန် ဆရာ
တော်ကြီးက ဟောကြားထားတဲ့ တရား
ကို အမှတ်ရပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်
လဲ နိဗ္ဗာန်မရောက်သေးခင်စပ်ကြား
သေသွားတောင်မှ ကောင်းတဲ့။ ဘုံတစ်
ခုခုမှာ ရောက်ရမှာပေါ့ကွာ'

ဟု ကိုဒွေးမောင်က ပြောသောအခါ
မပုကြွယ်က...

'တော်ကလဲ ကျုပ်ကို ဆရာ လုပ်နေ
ပြန်ပါပြီ။ ကျုပ်လဲ နားလည်ပါတယ်။
ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ မမြဲတဲ့ တရား။ သင်္ခါရ
ကို အစဉ်ပွားတဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ
ဆိုပြီး ဝင်လေသိ ထွက်လေသိ၊ ဝင်လေ
ထွက်လေကို ရှုမှတ်တတ်ရင်လဲ ရပါတယ်။
ကျုပ်က ငယ်ငယ်ကတည်းက

အဖေ့နဲ့အမေ မိုးကုတ်တရားစခန်းမှာ
တရားဝင်တိုင်း ဝေယျာဝစ္စ ပို့ပေးနေ
ကြပါတော်။ တရားနဲ့ ကျုပ်က မစိမ်း
ကားပါဘူး။

တော်က ကျုပ်ကို အန္တပုထုဇဉ်လို့
ထင်နေတယ်။ ကျုပ်က အန္တပုထုဇဉ်
မဟုတ်ပါဘူး ကလျာဏပုထုဇဉ်ပါ။
ကျုပ် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီးနဲ့
ဝိပဿနာအလုပ်ပေး တရားစာအုပ်
တွေ ဖတ်နေကျပါ။

တော်နဲ့ ကျုပ် တရားဆွေးနွေးရမယ့်
အစား စကားနိုင်လှနေရတာနဲ့ အချိန်
ကုန်တော့မှာပဲ။ ရုက္ခစိုးကြီး ဦးစစ်မြိုင်
ရေ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်း ကိုဒွေးမောင်တို့
နောက်ညာတွေမှာ ဆက်လက်ပြီး
အိမ်မက် ပေးလိုက်ပါဦး'

ဟု မပုကြွယ်က မတိုးမကျယ် ပြော
လိုက်သောအခါ လေမတိုက်ဘဲနှင့်
ညောင်ကြတ်ပင်ကြီးက လှုပ်ခါယမ်း
သွားခဲ့သလို တဟီးဟီး မြည်သံများ
လည်း ကြားခဲ့ရသဖြင့် ညောင်ပင်ကြီး
ပြိုလဲသွားမှာကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့
သော မပုကြွယ်နှင့် ကိုဒွေးမောင်တို့
နှစ်ယောက်သည် မျက်စိကိုစုံမှိတ်၍
ရုက္ခစိုးကြီးပေးသော ဂါထာတော်ကို
ပြိုင်တူရွတ်လိုက်မှ ညောင်ပင်ကြီး
မြည်သံလည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေ
တော့သည်။

ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်သော ထိုညောင်
ပင်ကြီးကို နောက်ပိုင်းတွင် ကြွေကျ
သော ညောင်ရွက်အမှိုက်များကို သူတို့
နှစ်ယောက် နေ့စဉ် လှုံပေးရလေတော့
သည်။

ဪ... ပေတိုးကြီးတစ်ယောက်
ကျွတ်လွတ်သွားခဲ့ပေပြီကိုး။ ခန္ဓာရလှ
သင်္ခါရသည် ပြေးမလွတ်တော့ပါ။

ရောမြေ ကျော်သေ

ကျောင်းခန်းထဲတွင် အမှတ်တမဲ့ ကြားလိုက်သောစကားကြောင့် ကျွန်မ အရမ်းဝမ်းနည်းပြီး စာသင်မရအောင် ငိုကြွေးနေသောကြောင့် ကျွန်မကို ဆရာမနှင့် သူငယ်ချင်းတစ်စုက ဝိုင်း၍ ချောနေကြသည်။ ထို့နောက် ကျောင်း ဆင်းချိန်တွင် ဆရာမက ကျွန်မကို ခေါ်ပြီး မငိုကြွေးရန် နှစ်သိမ့်သည်။

'သမီးရဲ့မေမေ အပြောင်းအရွှေ့ ကိစ္စကြောင့် သမီး မငိုနဲ့လေ။ မေမေက ရာထူးတိုးကြောင့် ပြောင်းတာ၊ သမီးငို နေရင် သမီးအမေ ဘယ်လိုဝမ်းသာ မှာလဲ။ ဒီတော့ မငိုနဲ့တော့နော်။ သမီး အခက်အခဲရှိရင် ဆရာမတို့ ရှိသေး တယ်လေ'

ထိုအခါ ကျွန်မက...
'ဆရာမ သမီး အမှန်က မနေည ကတည်းက အမေ သမီးတို့နဲ့ အဝေး တစ်နေရာသွားရမယ်ဆိုတာ သိနေ တာပါ။ ဘာအကြောင်းကြောင့် သွားရမလဲ မသိပေမယ့် သမီး ည ကတည်းက သိနေပါတယ်'

ဆရာမက...
'ဟင် အပြောင်းအရွှေ့က မနက် ကမှထွက်တာ၊ သမီးက ဘယ်လိုသိ လဲ၊ ဆရာမကို ပြောပါဦး'

ထိုအခါ ကျွန်မက...
'ဒီလိုပါ ဆရာမ၊ သမီး မနေညက အိပ်တော့ အိပ်မက်တစ်ခုကို ထူးထူး ဆန်းဆန်း မက်တယ်။ မနက်နိုးတော့ စိတ်ထဲ တထင့်ထင့်နဲ့ စိတ်တွေ အရမ်း လေးနေတယ်။ ဒါနဲ့ ကျောင်းလာတော့ ဆရာမပြောတာပဲ။ သမီး အမေနဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး'

ဆိုပြီး ငိုနေပြန်လေသည်။ ဆရာမ က ချောပြီး ကျွန်မကို...

'ဟင် သမီးက ဘယ်လိုအိပ်မက်မျိုး မက်တာလဲ၊ ဆရာမကို ပြောပြပါဦး'

အိပ်မက်
ဆန်းကြယ်မှု
Top
(မန္တလေး)

'ဟုတ်ကဲ့'
ဟု ဆိုကာ ကျွန်မ၏ အိပ်မက်ဆန်း လေးအား နိဒါန်းပျိုးလိုက်တော့သည်။

* * *

ဆောင်းတွင်းည၏ ချမ်းအေးမှု ကြောင့် စာကျက်ပြီး ကျွန်မ စောင် ပုံပုံ နွေးနွေးလေးပေါ်မှာ ဝင်အိပ်မိ သည်။ အိပ်ပျော်သွားပြီး ခဏကြာ သော် အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့သည်။

ကျွန်မတို့မှာ မိသားစုလေးယောက် ရှိသည်။ ဖေဖေက စစ်မှုထမ်း၊ မေမေ က ဆရာမ၊ ကျွန်မနှင့် အစ်ကိုတစ် ယောက် ရှိလေသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အိမ်အနီးမှာရှိသော အများသုံးတယ်လီ ဖုန်းဆိုင်မှ အိမ်သို့ ဖုန်းလာကြောင်း ပြောသည်။

အိမ်တွင်ရှိသော ကျွန်မ ဖုန်းသွား ပြောရာတွင် ဝမ်းနည်းစရာသတင်း တစ်ခု ရခဲ့သည်။ ထိုသတင်းမှာ ကျွန်မ မိခင်၏အမေ ကျွန်မအဘွား ဆုံးသွား ကြောင်း အဒေါ်က အသိပေးခြင်းဖြစ်

သည်။
ထို့နောက် မနက်ဖြန် အသုဘချရန် လာခဲ့ဖို့ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြောပြီး ဖုန်းချသွားလေသည်။

ညနေ ကျောင်းမှပြန်လာသော ကျွန်မမိခင်ကို ထိုသတင်းပြောပြရန် ကျွန်မ မရဲပေ။ သို့သော် မပြောမဖြစ် သတင်းမို့ ည မိသားစုထမ်းပိုင်းမှာ တော့ မိဘများကို အသိပေးလိုက်တော့ သည်။

ထိုအခါ ကျွန်မတို့ တစ်မိသားစုလုံး အလွန် ဝမ်းနည်းကာ ငိုကြွေးနေကြ လေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မတို့ မောင်နှမနှင့်အတူ အဘွား အသုဘချ ရန် နံနက်အစောကြီး ထွက်ခွာလာ ကြသည်။

နံနက်အစောကြီးမှ စတင် မောင်း နှင်လာသော လိုင်းကားသည် နံနက် (၉)နာရီလောက်တွင် မိခင်၏ မြေးချစ် မြေသို့ ကျွန်မတို့ မိသားစုလုံးယောက် ကို ဝို်ဆောင်ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မတို့လာသော အသံကို ကြား
သောအခါ မေမေ၏ ဆွေမျိုးသားချင်း
များက ကျွန်မတို့ကို ခရီးဦးကြိုကြ
သည်။ ထို့နောက် ကျွန်မမိခင်မှာ
အဘွား လဲလျောင်း အနားယူနေသော
ခုတင်ဆီပြေးကာ အဘွားကိုဖက်ရင်း
ငိုကြွေးလေသည်။ ကျွန်မတို့ မောင်နှမ
မှာလည်း အဘွား၏ ခုတင်ဘေးတွင်
မိခင်နှင့်အတူဝမ်းနည်းမှုဆွေးနေမိသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မအဘွား၏
ရုပ်အလောင်းဘေးတွင် ငိုသံများ
သောသောညံ့နေလေသည်။ ကျွန်မ၏
အဘိုးမှာ အဘွားဘေးတွင်ထိုင်ကာ
တရားမှတ်နေလေသည်။ ထို့နောက်
မေမေနှင့် အခြားဆွေမျိုးများ၊ သား
သမီးများကို ဝမ်းမနည်းကြရန် တရား
ပြ နှစ်သိမ့်ပေးလေသည်။

ထို့နောက် နေ့လယ်ထမင်းစားချိန်
တွင် ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်မှုဇော်ကြသော
ရွာဦးကျောင်းမှ ဘုန်းကြီး(၅)ပါးတို့က
နေအိမ်သို့ ကြွရောက်လာပြီး တရား
တော်များ ဟောကြားပေးသည်။ ထိုသို့
တရားများ ဟောပြီးသောအခါတွင်
ရွာအနောက်ဘက်ရှိ သုသာန်လေး၏
ဖျော်ရုံရာသို့ အဘွား၏ ရုပ်အလောင်း
ကို ဘုန်းကြီးများ၊ ကျွန်မတို့ မိသားစု
များ၊ ဆွေမျိုးသင်္ဂဟများက လိုက်ပါ
ပို့ဆောင်ပေးလေသည်။ ထို့နောက်
အဘွား၏ သေဆုံးသွားသော ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးအား မြေကြီးအတွင်းသို့မြှုပ်
ရန် ရွာသားအချို့မှ တွင်းတူးကြလေ
သည်။

ထို့နောက် အဘွား၏ ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးအား မြေကြီးတွင်း၌ မြှုပ်ရန်
စတင် ချလိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံး
အနေဖြင့် အဘွား၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
အား ကျွန်မမိခင်နှင့် အဖော်များ၊
ဦးလေးများက ဖက်ကာ ငိုကြွေးကြ

သေးသည်။ ထို့နောက် မြေစိုင်းမြေခဲ
များနှင့် အဘွားအခေါင်းအား ဖုံးပိတ်
ရန် စတင်၍ ပစ်ချကြသည်။

ထိုသို့ ပစ်ချနေစဉ် မိခင်ကို ချစ်
ဖြတ်နိုးလွန်းသောစိတ်၊ ဝမ်းနည်းသော
စိတ်တို့နှင့် နှလုံးရောဂါအခံရှိသော
ကျွန်မမိခင်မှာ ရှေးစကားအရပြောလျှင်
အမောဖောက်၊ ရင်ကွဲနာကျကာ ထို
နေရာ၌ပင် ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

ထိုအခါ မြန်မာတို့၏ အယူအဆ
တစ်ရပ်ကြောင့် အိမ်သို့ ပြန်ခေါ်ခွင့်
မရှိသဖြင့် ကျွန်မမိခင်ကို အဖော်များနှင့်
ဆွေမျိုးများက အဘွားနှင့် တစ်ပါတည်း
မြှုပ်နှံပေးလိုက်သည်။

ထိုကဲ့သို့ မိခင်ဆုံးသွားသောအခါ
ကျွန်မတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်မှာ
အံ့ဩထိတ်လန့်ခြင်းများစွာဖြင့် တက်
မတတ် ငိုကြွေးကြရသည်။

ထိုသို့ အိပ်မက်ထဲ သည်းထန်စွာ
ငိုကြွေးသလို အပြင်မှာလည်း အိပ်
နေရင်း ကျွန်မ မျက်ရည်များ စိရွှဲနေ
သည်။ ကျွန်မ အိပ်မက်ဆိုးကြီးမက်ပြီး
လန့်နိုးသောအခါတွင် ထူးထူးဆန်း
ဆန်း မျက်ရည်များ စိရွှဲနေသော
ကြောင့် အပြင်မှာ တကယ်များဖြစ်နေ
သလားဟု မေမေတို့ ခုတင်ထံ ပြေး
ကြည့်ရသေးသည်။ ပြီးမှ သက်ပြင်း
ချကာ နံနက်ကျလျှင် တစ်ခုခုဖြစ်တော့

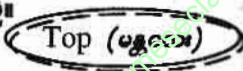
မှာဟု တွေးထင်ကာ ကျွန်မ ဝမ်းနည်း
နေမိသည်။

ထို့နောက် စိတ်ထဲ တထင့်ထင့်နှင့်
တစ်ခုခုဖြစ်မှာကြောက်ကာ စိတ်နှုတ်
ကိုယ်နှင့် မကပ်ဘဲ အတန်းထဲတွင်
အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်နေခဲ့သည်။
ထို့နောက် ဆရာမ အသိပေးသော
ကျွန်မမိခင် ရာထူးတိုးနှင့် အပြောင်း
အရွှေ့ကိစ္စ ကြားသောအခါ ကျွန်မ
ပြောမပြတ်အောင် ဝမ်းနည်းသွား
ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဘယ်သူမှ မသိသေး
ပေမယ့် ညကမက်သော အိပ်မက်ဆိုး
ကြောင့် ကျွန်မမိခင် ကျွန်မနှင့် အတေး
တစ်နေရာ ထွက်သွားရမှာကို ကြိုညီ
နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာမအား ပြော
ပြရာ ဆရာမက အံ့ဩခြင်းများစွာနှင့်
ရယ်မောပြီး...

'သမီး ဒီအိပ်မက်က ထူးဆန်းတယ်
နော်။ သမီးအတွက် ကြိုညီစေတဲ့
အတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်နိုင်တာပေါ့
ဘာမှ ဝမ်းမနည်းနဲ့၊ သမီးအမေက
ရာထူးတိုးနဲ့ ခဏလေး သမီးတို့ကို
ခွဲသွားရမှာ။ သမီးက အမေအတွက်
ဂုဏ်ယူစမ်းပါ'

ဟု နှစ်သိမ့်အားပေးရင်း ကျွန်မနှင့်
စကားများစွာ ပြောကြလေသည်။ ထို့
နောက်မှ ကျွန်မ ပျော်ရွှင်ခြင်းများစွာနှင့်
အခန်းထဲသို့ ပြန်လာလေတော့သည်။
စာကြွင်း။ ။ ထိုအိပ်မက်ကို ကျွန်မ
အလယ်တန်း ကျောင်းသူဘဝထူး
မက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအိပ်မက်မက်ပြီး
နံနက်တွင် တိုက်ဆိုင်လွန်းစွာ ကျွန်မ
မိခင် ဆရာမ အပြောင်းအရွှေ့
သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအိပ်မက်
ပရိသတ်ကြီးကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်
သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျောက်လက်ဝါး

ဝယ်ဖူးသူ

နတ်မောက် ဖုတ်သစ်

စိန်စိန် ၂၀၁၄

ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ထွေးထွေး၊ ဆောင်းပါး၊ အထွေထွေဟုသူတို့ အနေဖြင့် မဂ္ဂဇင်းတော်တော်များများကို ဖတ်ဖူးခဲ့ပါသည်။ ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်များ ရှိခဲ့ပါသည်။ တစ်ခါက ကျောက်ပြားကြီးတစ်ပြား ပေါ်တွင် လက်ဝါးပုံ ထွင်းထုနေသော ကျောက်ဆစ် ပန်းပုဆရာတစ်ဦးကို တလေးငယ်တစ်ယောက်က...

လို လက်ဝါးကြီးရှိနေတာ ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ' ဟု မေးသံကြားရပြီး ရယ်မောခဲ့ရဖူး သေးသည်။ ထားပါတော့။ ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အသေ၊အရှင် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ တော်တော်များများလည်း ပြောသံကြား ခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် ကျောက်လက်ဝါးရောင်း

သူရော၊ ဝယ်ဖူးသူရော ယနေ့အထိ မတွေ့ခဲ့ဖူးသေးပါ။ တွေ့မယ့်တွေ့တော့ အနီးဆုံးမှာ လာတွေ့ရသည်။ ထိုသူ က...

ထိုသူမှာ ကျွန်တော်၏ဖိတ်ဆွေရင်း ဖြစ်သော ဦးတာတီး(ခေါ်) ဦးမြင့်စိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးမြင့်စိုးမှာ နတ်မောက် မြို့၊ ဈေးရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ပြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်သော သူဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ဈေးသည်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

၂၂-၉-၂၀၀၉ နေ့တွင် ဦးမြင့်စိုး၊ ကျွန်တော် စာရေးသူနှင့် ရှေ့နေကြီး ဦးတူးတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဆုံကြရာ ဘောလုံးပွဲအကြောင်းနှင့် အခြား တွေ့ရာလေးပါးအစုံ စကားစပ်မိ ပြောဆိုရင်း ကျောက်လက်ဝါးအကြောင်း စကားစပ်မိသွားပါသည်။

ကျွန်တော်မှ ဖတ်မှတ်လေ့လာဖူးသော ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်ပြီး သိသမျှ ဗဟုသုတများကို ဆရာကြီး ဟန်ပန်နှင့် အိတ်သွန်ဖာမှောက်ဆိုသလို ပြောဆိုဆွေးနွေးမိသည်။

“ဒီလိုရှိတယ် ကိုမြင့်စိုး၊ ကျောက်လက်ဝါးမှာ အသေအရှင်ဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ အရှင်မှာ ဂန္ဓိအစောင့်ရှိပြီး အသေမှာ ထာအစောင့်ပဲ ယှက်ဗျာ။

ကျောက်လက်ဝါးအရှင်မှာ ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ ဂန္ဓိအစောင့်တွေ ရှိသလို အစွမ်းသတ္တိများစွာလဲ ရှိတယ်။ အသေကတော့ သာယနကျောက်ပြားတစ်ပြားပါပဲ”

‘ဒါဆိုရင် ကျောက်လက်ဝါးအသေလား။ အရှင်လား ဘယ်လိုခွဲမလဲ ကိုလှမြင့်သစ်’

ဟု ကိုမြင့်စိုးက အမေးရှိလာပါသည်။

‘အမေးရှိတော့လဲ အဖြေရှိရတာပေါ့ဗျာ။ ကျောက်လက်ဝါး အရှင်လား။ အသေလား သိချင်ရင် ထမင်းအိုးနှစ်တဲ့ အခါ ထမင်းအိုးအဖုံးပေါ် တင်ထားကြည့်လိုက်။ ထမင်းအိုးအဖုံးက ပူတဲ့အခါ ကျောက်လက်ဝါးက အောက်ကို သူ့ဘာသာ ခုန်ချတယ်ဗျာ။ အဲဒါ အရှင်ပဲ’

‘ဒီထက်လွယ်တဲ့နည်း ခင်ဗျားမသိဘူးလား။ ဒီစားပွဲပေါ်မှာတင် စမ်းသပ်လို့ရတယ်။ ကျောက်လက်ဝါးပေါ်ကို

ဟောဒီလို ဆေးလိပ်မီး၊ ဆေးလိပ်ပြာ ခါချလိုက်။

ကျောက်လက်ဝါးအရှင်ဆိုရင် ဆေးလိပ်မီး၊ ဆေးလိပ်ပြာကို ခုန်ပြီး ရှောင်တယ်။ သူ့ဘာသာ ပြာကို ခါချတယ်။ ကဲ ရှင်းပလား’

‘ရှင်းပါပြီဗျာ။ ခင်ဗျားနည်းစနစ်က ပိုပြီး လွယ်တာပေါ့။ ဒါနဲ့ ကိုမြင့်စိုး ကျောက်လက်ဝါးကို လက်တွေ့ မြင်ဖူးထိတွေ့ကိုင်တွယ်ဖူးသလားဗျာ’

စာရေးသူ ကျွန်တော်မှ ဦးမြင့်စိုးကို အကဲခတ်မေးလိုက်မိသည်။ ဦးမြင့်စိုးက ပြုံးနေသည်။ ရှေ့နေကြီးဦးတူးမှာ ကျွန်တော်နှင့်ဦးမြင့်စိုး အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးပြောဆိုနေသည်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ဆေးလိပ်ဖွာ၍ လက်ဖက်ရည်ကို ကျွိုက်နေသည်။ အတန်ကြာမှ ကိုမြင့်စိုးက...

‘မြင်ဖူး။ ကိုင်တွယ်ဖူးရုံ မကဘူး။ ကိုယ်တိုင်သွားပြီး ဝယ်ခဲ့ဖူးပါတယ်ဗျာ’

‘ဟာ တကယ်လား ကိုမြင့်စိုး’ ကျွန်တော်က အံ့ဩစွာဖြင့် မယုံသလို မေးလိုက်မိပါသည်။

‘တကယ်ပါဗျာ။ ဒီကိစ္စမျိုးက လိမ်ပြောရမယ့်အကြောင်းအရာမှ မဟုတ်ဘဲ။ တကယ်ကို ဝယ်ခဲ့ဖူးပါတယ်’

“ရွှေ ဟန်ပြီဟ” ဟု ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်၍ ဝမ်းသာသွားမိ

သည်။

‘ဒါဆိုရင် ကိုမြင့်စိုးက လက်တွေ့အတွေ့အကြုံရှိသူ ကိုယ်တွေ့သမားဗျာ။ ဘယ်တုန်းက၊ ဘယ်နေရာက ဘယ်သူ့ဆီက ဝယ်ခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုတွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ပြောပြမယ်ပါဗျာ။ ကျွန်တော် စာရေးချင်လို့ပါ’

‘ကိုယ့်လူရေးချင် ရေးပေါ့။ တကယ်ဝယ်ခဲ့ဖူးတာပါ။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ကိုကြည်ဆွေနဲ့အတူ တကူးတကသွားပြီး ဝယ်ခဲ့တာပါ’

ဟု ဆိုကာ ကိုမြင့်စိုးက ကျောက်လက်ဝါးဝယ်ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံအောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါလေသည်။

* * *

‘လွန်ခဲ့တဲ့ (၂၅)နှစ်လောက်ကပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော့်အသက်ဟာ (၂၄)နှစ်အရွယ်ပေါ့။ ချီးအမြဲဆန်းကြီးသွား။ ကျောက်လက်ဝါး စသည့် ဂန္ဓိရပစ္စည်းဆန်းတွေကို ကျွန်တော်အလွန်စိတ်ဝင်စားနေခဲ့တဲ့ အချိန်က ကျွန်တော်နဲ့ ဝါသနာတူ သူငယ်ချင်း ကိုကြည်ဆွေကလဲ အလွန်စိတ်ဝင်စားတက်ကြွနေခဲ့တယ်။

ဘယ်မှာ ချီးအမြဲတော့ရှိတာလဲ။ သွားလိုက် လက်တွေ့စမ်းသပ်ခဲ့တာ ဘယ်သူ့ဆီမှာ ကြေးမုံကြီးက

တယ်ဆိုရင် သွားလိုက် စမ်းသပ်ကြည့် လိုက်နဲ့ လက်တွေ့မှာ ခရီးပန်း၊ လူပန်း တာပဲ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကြည့် ဆွေ စိတ်တိုင်းကျ မှီခိုကျေနပ်မှု မရခဲ့ပါဘူး။ မဝယ်ဖြစ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ စိုက်ကောင်းနယ်ဘက်က သတင်းထူးတစ်ခု ရတယ်။ "စိုက်ကောင်းရွာ ရဲ့ အရှေ့ဘက် ပြင်းတဲကြီးရွာ မှန်ခြေရင်း တောင်ပေါ်က ခင်ကြီးရဟန်းတစ်ပါးမှာ ကျောက် လက်ဝါနီတယ်။ ကျောက်လက်ဝါ အရှင်တဲ့။ ကြိုက်သလို စမ်းယပ်ကြည့်နိုင် တယ်။ ရောင်းမယ်၊ ပရောင်းဘူးတော့ ပပြောနိုင်ဘူး"တဲ့။

အဲလို သတင်းစကားရတော့ ကျွန် တော်လဲ ချက်ချင်းကို ထသွားချင်တာ ပဲ။ သူငယ်ချင်းကိုကြည့်ဆွေက ခရီး ထွက်နေတော့ စောင့်နေရတယ်။

သတင်းစကားရပြီး တစ်လလောက် ရှိမှပဲ သွားဖြစ်ခဲ့တယ်ဗျာ။ နတ်မောက် ကနေ ခိုင်သုံးဆယ်လောက်ဝေးတဲ့ စိုင်ကောင်းကို ကာစီ။ စိုင်ကောင်း ကနေ (၇)မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ မြင်း တဲကြီးရွာကို ခြေကျင်လမ်းလျှောက်၊ မြင်းတဲကြီးမှာ တစ်ညအိပ်တည်းဆို နားပြီးမှ နောက်တစ်နေ့မှာ မြင်း တဲကြီးအရှေ့ဘက် သုံးမိုင်လောက် ဝေးတဲ့ မှန်ခြေရင်းတောင်ကို လှည်း နဲ့ သွားခဲ့တယ်။

မှန်ခြေရင်းတောင်က တော်တော် မြင့်တယ်ဗျာ။ ပေလေး၊ ငါးရာလောက် မြင့်မယ်ထင်တာပဲ။ တောင်ပေါ်မှာ ခင်ကြီးရဟန်းတစ်ပါးတည်း ကေစာရိ ကျင့်နေတာဗျာ။ ရဟန်းတော့ ရဟန်းပဲ။ ဆရာတော်က ဖိုထိုး၊ အဂ္ဂိရတ်၊ ဂမ္ဘီရ ဘက်လိုက်စားတော့ ခင်ကြီးရဟန်းနဲ့ နားမည်တွင်နေတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ ကပ္ပိယကာရကတစ်ယောက် ရှိပြီး

တောင်ခြေမှာ နေရတာ။ သူ့ကျောင်း မှာ အတူအနေမခံဘူး။ သူလိုမှာ၊ ခေါ် မှ တောင်ပေါ်တက်ရတယ်။ တောင် ပေါ်ကနေ လှမ်းပြီး အော်ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ကြီးရဟန်းက အလိုရှိ ရင် အဲဒီကပ္ပိယကြီးက သူ့အလိုလို သိရတာပဲလို့ ပြောတယ်ဗျာ။ ထားပါ တော့ဗျာ။

တောင်ပေါ် ခင်ကြီးရဟန်းဆီရောက် တော့ ကျောက်လက်ဝါးကို စိတ်ဝင်စား လို့ပါ။ ကြည့်ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်း လျှောက်တော့ အလွယ်တကူပဲ ဘုရား စင်ရှေ့ ကလပ်ပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ကျောက်လက်ဝါးကို ပြပါတယ်။

ခင်ကြီးရဟန်းက သူ့လက်ထဲမှာပဲ ကိုင်ပြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ပေး မကိုင်ဘူးဗျာ။ ကိုင်ကြည့်ပါရစေဘုရား၊ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။ မကိုင်ဖူးဘူးလို့ပါ ဘုရားနဲ့ တောင်းပန်လျှောက်ထားမှ "ကိုင်ခွင့်၊ ကြည့်ခွင့်ပြုတယ်"နဲ့ မိန့် ပြီး ကျွန်တော်လက်ထဲ ထည့်ပေးတယ်။ ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ကြည့်တော့ ထူး ခြားပါတယ်။ တကယ့်သက်ရှိလူတစ်

ယောက်လက်ကို ကိုင်ရသလိုပဲ၊ နူးညံ့ စိုပြည့်နေတယ်။ လက်ချောင်း၊ လက် သည်းတွေလဲ ထင်ရှားနေတယ်။ ကျွန် တော်လဲ ရောက်မိမှတော့ မထူးပါဘူး။ သိချင်တာ မေးလျှောက်မယ်လို့ ဆုံး ဖြတ်ပြီး...

'အရှင်ဘုရား ဒီကျောက်လက်ဝါး ဟာ အရှင်လား၊ အသေလားဘုရား၊ ဘာတွေ စွမ်းပါသလဲဘုရား'

နဲ့ မေးလျှောက်တော့...

'ကျောက်လက်ဝါးအစစ် အရှင်ပါ။ စွမ်းတာကတော့ ဦးပွင့်ကို လိုသလို စောင့်ရှောက် အကူအညီပေးပါတယ်။ "ဟေ့ကောင် ဟောဟိုက ရေခွေး ကရားကို မှောက်လိုက်စမ်းကွာ"နဲ့ မိန့်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ တစ်မှဟုတ်ချင်း မှာ ရေခွေးကရားဟာ ဝှမ်းခနဲ မှောက် သွားတယ်။

ကျောင်းအပြင်မှာ ပိုးမွှားရန်သူတွေ ရှိနေသလား ကျောင်းထရံကို လိုက် ပုတ်၊ ခြောက်လှန့်စမ်းနဲ့ဆိုတော့ ကျောင်းထရံတွေကို တဖုန်းဖုန်းနဲ့ လိုက်ပုတ်တော့တာပဲ။

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကြည့်ဆွေတို့နှစ် ယောက်လုံး မျက်လုံးကျွတ်ထွက် မတတ် လိုချင်ရမ္မက်တွေနဲ့ ကျောက် လက်ဝါးကို ကြည့်နေမိရတယ်။ မရ အရ ဝယ်မယ်လို့လဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ တယ်။

ဒါနဲ့ပဲ နောက်ဆုံးမှာ ခင်ကြီးရဟန်း ဆီ ကျောက်လက်ဝါးကို ရောင်းပါ။ တပည့်တော်တို့ လိုချင်လွန်းလို့ပါနဲ့ လျှောက်တော့...

'ပယ်ချင်မိနဲ့ အရင်သုံးကြိမ် ရောင်းခဲ့ ပြီး ဘုန်းကြီးဆီပဲ ပြန်ယူပါတယ်' လို့ မိန့်တယ်ဗျာ။ အဲလိုမိန့်လေ ကျောက်လက်ဝါးကို ယူချင်၊ ဝိုင်းဆိုင်

ချင်လေပဲ။

‘ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တပည့်တော်တို့ကို ရောင်းပါဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဆီ ပြန်မရောက်စေရပါဘူး’

ဆိုပြီး ကိုကြည်ဆွေနဲ့ ကျွန်တော် ဇွတ်အတင်း လျှောက်ထားပြီး အဲဒီ အချိန်ကာလ ငွေကြေးငါးသောင်းကျပ်နဲ့ ကပ္ပိယကြီးဆီ ပိုက်ဆံပေးချေပြီး ဝယ်ခဲ့တယ်။

ကပ္ပိယကြီးက ပြောသေးတယ်။

‘ဆရာလေးတို့ သေသေချာချာ လုံလုံခြုံခြုံ ထုပြီး ထည့်သွားနော်၊ ယုန်ပြန် ကျုပ်တို့ဆီ ပြန်ရောက်နေဦးမယ်၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျား တို့ပေးခဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံ သုံးရာတော့မှာပဲ’ လို့ ပြောတယ်ဗျ။

‘သုံးပါးဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ပိုက်ဆံ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ဘာတို့ပိုက်ဆံ ဖြစ်သွားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့လိုချင်တဲ့ ကျောက်လက်ဝါးလဲ ရပြီပဲ’

လို့ ပြောခဲ့ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကြည် ဆွေတို့ တောင်ပေါ်ကနေ ဆင်းခဲ့၊ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။

မြင်းတဲကြီးရွာမှာ နောက်တစ်ည အိပ်နားပြီး မနက်လင်းတော့ ဗိုင်းကောင်း ရွာကနေ ကားစီးပြီး နတ်မောက်ကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ နတ်မောက်မရောက်ခင် “လေးအိမ်ရွာ” ထမင်းဆိုင်မှာ ကားရပ် နားတယ်။ ခရီးသည်တွေ လေးအိမ် ရွာထမင်းဆိုင်မှာ ထမင်းစားကြပေမယ့်။

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကြည်ဆွေလဲ လေး အိမ်ရွာ ထမင်းဆိုင်မှာ ထမင်းစားပြီး ကျောက်လက်ဝါးကို အိတ်ထဲကနေ ထုတ်၊ သတင်းစာစက္ကူ၊ ပလတ်စတစ် အိတ် အထပ်ထပ် ပတ်ချည်ထားတာ ကို ပြုပြီးကြည့်လိုက်တော့ နှစ်ယောက် သား ဟာခန့် ဖြစ်သွားရတယ်။

ကျောက်လက်ဝါး မရှိတော့ဘူးဗျ။

ငွေငါးသောင်းတောင် ပေးဝယ်လာတဲ့ ကျောက်လက်ဝါး မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့ကိုကြည်ဆွေ နှစ်ယောက် လုံး မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူးနဲ့ ချွေး သီးချွေးပေါက်တွေ ထွက်လာတာပဲ ဗျာ။ ကပ္ပိယကြီးပြောသလို သူတို့ဆီ ပြန်ရောက်နေတာ ဖြစ်ပါစေလို့ပဲ တတွတ်တွတ် ပြောနေမိရတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ နတ်မောက်ကို ဆက်မလိုက်တော့ဘဲ ဗိုင်းကောင်းရွာ ဘက်ပြန်တဲ့ ကားကြမ်းပြီး မြင်းတဲကြီး ကို ပြန်သွားခဲ့တယ်။ မြင်းတဲကြီးမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်နေ့မနက် မှန်ခြေ ရင်းတောင်ပေါ်သွားတော့ အံ့လဲအံ့ည ဝမ်းလဲသာသွားရတယ်။

တကယ်ပဲ ကျောက်လက်ဝါးဟာ မှန်ခြေရင်းတောင်ပေါ်ကျောင်းက ဘုရား စင်အောက် ကလပ်ပေါ်မှာ ပြန်ရောက် နေတာ တွေ့မြင်ရတယ်ဗျာ။ ကပ္ပိယ ကြီးက ကျွန်တော်နဲ့ကိုကြည်ဆွေကို ကြည့်ပြီး ရယ်နေတယ်။

‘ဆရာလေးတို့ကို ကျုပ်ပြောသားပဲ၊ ဒီကျောက်လက်ဝါးဟာ ကျုပ်တို့ဆီ ပြန်လာမှာပါဆိုတာ’

လို့ ပြောပြီး တဟားဟား ရယ်နေ တော့တယ်။

‘ကဲပါ ကပ္ပိယကြီးရယ်၊ ခင်ဗျားပြော သလို ကျောက်လက်ဝါးလဲ ခင်ဗျားတို့ ဆီ ပြန်ရောက်နေပြီပဲ။ ကျုပ်တို့ကို ငွေငါးသောင်း ပြန်ပေးပါ။ ကျုပ်တို့နှစ်

ယောက် စပ်တူဝယ်တာပါ။ ငွေငါး သောင်းဟာ အလွန်မလွယ်တဲ့ ငွေ ကြေးပါ’

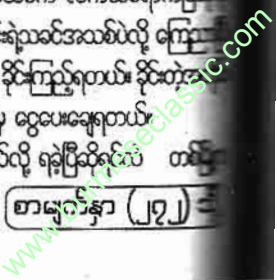
နဲ့ ကိုကြည်ဆွေက ပြောထား ကပ္ပိယကြီးက...

‘ကျုပ် အစကတည်းက ပြောခဲ့ သားပဲ။ ဒီငွေတွေကို သုံးပစ်မှာပဲဆို တာ၊ ခင်ဗျားတို့ပဲ သုံးပါ။ သုံးပဲ အဘငွေဖြစ်သွားပါပြီ ကျွန်တော်တို့ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆီ ချင်တဲ့ ကျောက်လက်ဝါးလဲ ရပြီပဲဆို ပြောခဲ့တာလေ။ ဒီတော့ ကျုပ်ဆီ သုံးပစ်ပြီပေါ့ဗျာ ဟား ဟား ဟား’

နဲ့ ရယ်နေတော့တာပဲ။ ကျွန်တော် ကိုကြည်ဆွေလဲ ဘာဆက်ပြောမှ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ မျက်နှာ ငယ်နေရတာပေါ့။ တော်တော်ပေး ကြာမှ ကပ္ပိယကြီးက...

‘မောင်ရှင်လေးတို့ နောက်နောင်ကို မှတ် ထားပါ။ ဒီပစ္စည်းမျိုးဆိုတာ ထိုက်တန် ပါရမီရှင်ဆီမှာမှ နေတာ၊ ပိုင်ဆိုင်ရတာ မသုံးတတ်၊ မကိုင်တတ်ရင်လဲ အလှူပေး အကျိုးပဲ ပျောက်ပျက်ပျက်စီးသွားတတ် တယ်။’

အခုလို ရောင်းတယ်၊ ဝယ်တယ်ဆိုရင် မူလပိုင်ရှင်က အဆီပေး အဆီပြန် တယ်။ ‘မင်း ငါနဲ့ ယက်ဆိုင်တော့ သါဟာ မင်းသခင် မဟုတ်တော့ဘူး။ ကစပြီး မင်းကို (...) သူ့လက်ထဲ အင်္ကျီ သူ့ဟာ မင်းရဲ့ သခင်အသစ်ပဲ’ ဆိုပြီး ထာ ကမ်း ကူးပြောင်း ထည့်ပေးရတယ်။ ပိုင်ရှင်အသစ်က လက်ထဲရောက်ပြီး သါဟာ မင်းရဲ့ သခင်အသစ်ပဲလို့ ကြေညာ အဆီပေး ခိုင်းကြည့်ရတယ်။ ခိုင်းတဲ့ အလုပ်ပြုဆီမှ ငွေပေးချေရတယ်။ အဲလိုဝယ်လို ရခဲ့ပြီဆိုရင်လဲ တစ်ပြိုင်

ရွှေဘိုမြို့
မောင်ဖြူသိန်း

ခြေရာတစ်ဖောက် ကိုယ်ပေါင်နဲ့

ဝရလောကသားများ

စာရေးသူ လေးဆူတတ်ပျော် ရွှေဆံတော်ဘုရားကြီးရှိရာ “ပြည်”မြို့ ရောက်စဉ်က ဘုရားကြီးရင်ပြင်တော် မှာ ရေးထားသည့် “ခြေရာတစ်ဖောက် မောင်မဲခေါင်”ဆိုသည့် ဒကာတစ်ဦး တည်ထားသည့်ဘုရား ဖူးဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

စေတီရင်ပြင်ထက်မှ ဟိုးအဝေး အနောက်ဘက်ကမ်း လှမ်းမျှော်ကြည့် လိုက်လျှင် “တန်ကြည်တောင် ဘုရား”၊ “ရွှေဘုံသာ၊ ငွေဘုံသာ ဘုရား” “ဖိုးဦးတောင် ဘုရား” များကို ဖူးမြော်ရင်း တသွင်သွင် စီးဆင်း နေသည့် ရောဝတီမြစ်ကြီးထက် လေ့

ငယ်လေးများ၊ မော်တော်များကို မြင်ရ တော့ မွေးရပ်မြေ ‘တရုပ်မှော်’ရွာလေး ကို ပြေးပြီး သတိရမိသည်။

ရောဝတီမြစ်ကြီးကနေ စုန်မော့ လိုက်ရင် (၅)နာရီသာသာဆို ရွာ ရောက်နိုင်ပါသည်။

တစ်နေ့ စာရေးသူရဲ့နဲ့(ရ.ယ.က)ကို (၁-၁၁-၂၀၁၃)မှာ အစည်းအဝေးရှိ၍

ရောက်သွားခဲ့တယ်။ ဒီမှာ စာရေးသူလို ရာအိမ်မှူး ‘ကိုဝင်းမောင်’နဲ့ စကား လက်ဆုံကျတော့...

‘ဒီက စာရေးဆရာကို ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ပြောပြမယ်ဗျ’ ‘ဟုတ်ပြီဗျာ နားဆင်နေပါတယ်’ ‘ဇာတ်လမ်းက ခပ်ဆန်ဆန်ဗျာ’ ဒါ တကယ့်အဖြစ်အပျက်နော်၊ နိတ်တူ

နက္ခတ္တဇာတ်မြစ်မောင် ၂၆၉

ယဉ် မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်အမေရဲ့ အမေ သွားအေပေါ့ဗျာ။ သူ့သား နာမည်က “ခြေရာတစ်တောင် ကိုသာမောင်” တဲ့ဗျ’

‘ဗျာ...ဘယ်လို ကျွန်တော် သိတာ က “ခြေရာတစ်တောင် မောင်မဲ့ခေါင်” ပါဗျ’

‘ဟုတ်တယ်လေ ကျွန်တော့်ဦးလေး နာမည်ကလဲ ခြေရာတစ်တောင် “ကိုသာမောင်” ပါဗျ’

‘နီ...နေပါဦး၊ သူ့ခြေရာက “တစ် တောင်” ရှိရဲ့လား’

‘ဟာ...ရှိတာပေါ့ စာရေးဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ပါဗျ။ လက်တံ ခြေတံလဲ အရှည်ကြီး အရပ်လဲ (၇)ပေ တောင် ရှိတယ်။ လမ်းလျှောက်လာ တာများကြည့်ရင် ခင်ဗျား ဟိုတုန်းက

“ဆရာမနိုင် နှစ်ဆောင်ပြိုင်တို့”၊ “ဒေးစွန်ပါ သိုက်သမိုင်း” ကားထဲက “တာတေကြီး” ကြည့်ဖူးလား’

‘ကြည့်ဖူးပါဗျာ။ ဒီကားကြည့်ပြီး အိမ်ပြန်ရင် နောက်ကို မကြာမကြာ လှည့်ကြည့်ရတယ်။ ကျောချမ်းလို့ဗျီ’

‘အဲဒီအတိုင်းပဲ ကိုယ့်လူ’

‘ဟုတ်ပြီဗျာ ပြောပါဦး’

‘ဇာတ်လမ်းက ဒီလိုဗျ...ဒီလို ကျော ချမ်းစရာ၊ လန့်စရာဗျီ’

* * *

‘ကျွန်တော့် အသွားအမည်က ဒေါ်ဇွေ၊ နေတာက မကွေးတိုင်းဒေသ ကြီး၊ အုတ်ဖိုရွာနဲ့ (၁)မိုင်ကွာ ကင်းရွာ လေးကစတဲ့ ဇာတ်လမ်းဗျ။ သား ဆိုလို့ ဒီတစ်ဦးပဲ ရှားရှားပါးပါး ပါလာ တာဗျ’

ကင်းရွာဆိုတာ စာရေးသူနဲ့ မစိမ်းပါ ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုရင် စာရေးသူ မကွေး အလုပ်သမား ညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာန မှာ စာရေးအဖြစ် ဝင်ရောက်စဉ်က

ညစောင့် “ပြုံးချို” က အဲဒီ ကင်းရွာ နားက “အုတ်ဖို” ရွာကမို့ အလည် သွားရင်း ရောက်ခဲ့တာပါ။

ဇရာဝတ်မြစ်ကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက် ကမ်းမှာရှိတာ၊ ဟိုး... အနောက်ဘက် ကမ်းက “မင်းလှ” အထက်မင်းလှ” လို့ ခေါ်တယ်။

မင်းလှနားမှာ “မလွန်” မလွန်ဆန် လှူအသင်းဆို လူတိုင်းသိပြီးသား။ “မင်းလှခံတပ်ကြီး တည်ဆောက်တော့ “အုတ်” ဖုတ်ရတဲ့ ရွာကြီးမို့ “အုတ်ဖို” လို့ ခေါ်တယ်။

ရန်သူများအတွက် စောင့်ကြပ် ကြည့်ပေးရတဲ့ရွာက “ကင်းရွာ” လို့ ခေါ်ကြောင်း ညစောင့် “ပြုံးချို” က ပြောပြလို့ သိရပါတယ်။ ဒီအဖြစ် အဖျက်က ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၅၀)က အဖြစ်လေးပါ။

* * *

‘လူလေး သာမောင်ရေ’

‘ခင်ဗျား အမေ သားခေါ်လား’

‘အေးကွယ် ဈေးကြွေးလေး တောင်းဖို့ ဟိုဘက်က “အုတ်ဖို” ရွာကို သွားလိုက်ပါလား။ မိုးမချုပ်စေနဲ့ လူလေး၊ ဖြေကင်းလဲ ဂရုစိုက်နော် လူလေး’

‘စိတ်ချပါ အမေ၊ သားသွားလိုက်ပါ မယ်’

သာမောင်သွားမယ်လမ်းက အုတ်ဖို ရွာကြီးအဝင် “သရဲ” အလွန်ခြောက် တယ်ဆိုတဲ့ သင်္ချိုင်းကြီးကို ဖြတ်သွား ရမယ်။

ဒါပေသိ သာမောင်ဆိုတဲ့ကောင် ကလဲ “သရဲ” ဆိုတာ ချိုနဲ့လားလို့ ပြောရအောင် ကြောက်စိတ်က “စိုးစဉ်း” မျှ မရှိ၊ ကြောက်သွေးပါရင် ဖောက်ထုတ်မယ့် ဒီမောင်ပါ။

‘ဟေ့ သာမောင်’

‘ဘာတုန်းက ထွန်းကျော်ရ’

‘မင်း ညနေအုတ်ဖိုရွာ ကြွေးတောင်း သွားမယ်ဆို’

‘အေးလေ ဘာပြုလို့တုံး’

‘အုတ်ဖိုရွာအဝင်က သင်္ချိုင်းက အရမ်းနာမည်ကြီးနော်။ တလောက ထွေးခင် ကြက်သွားရောင်းတာ လက် မည်းကြီးနဲ့ ကြက်တစ်ကောင် လှမ်းဆွဲ ပြီး ညောင်ကြတ်ပင်ကြီးပေါ် လွှားခနဲ တက်သွားတာများ မကြည့်ရဲစရာကြီး တဲ့၊ ထွေးခင် ကြောက်လွန်းလို့ “ဇူ ရှူး” တွေတောင် ထွက်ကျသတဲ့ကွ’

‘ဒါမျိုးမှ ကြိုက်တာ “ခြေရာ တစ်တောင် သာမောင်” နဲ့တော့ တစ်ဦး တစ်လမ်း အကဲစမ်းချင်လိုက်တာကွ’

‘အေးပါ တော်ကြာ “သာမောင်” ရွာတောင် ပြန်မရောက်ဘဲ နေဦးမယ် နော်။ တို့လိုက်ခဲ့ရမလား’

‘မလိုပါဘူးကွာ၊ သာမောင် တစ်မောင်တည်း ရှိတယ်ကွ’

* * *

‘ဟဲ့သာမောင် နင့်အမေ နေကောင်း လား’

‘ကောင်းပါပေ ခွေးလေးရာ၊ ဒါ သိ တလောက ဖျားလိုက်တာ သွား အောက်မေ့ရတယ်’

'နင်ပြန်ရင် နင်အမေစားဖို့
ကြက်တစ်ကောင်ဖမ်းသွား။
စွပ်ပြုတ်လုပ်တိုက်နော်'
'အင်းပါ ဒွေးလေးရာ'
'ကဲ မိုးတောင်ချုပ်လှပြီ၊
ပြန်တော့ သာမောင်'
'ဟုတ်ကဲ့ ဒွေးလေး'
သာမောင် ကြက်လေး
တစ်ကောင် ဖမ်းပြီး
အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။
သူရိန်နေမင်းကြီးက
ဂေါ်ယာကျွန်းကို

ယွန်းခဲ့ပြီပေါ့။ တစ်လမ်းလုံး သူတစ်
ယောက်တည်း။ အဖော်ဆိုလို့ သူရယ်
ကြက်လေးရယ်ပဲ။ နှစ်ဦးတည်း မားမား
မားမားနဲ့ လျှောက်လာလိုက်တာ အုတ်
ဖိုရွာပြင်က သင်္ချိုင်းနား ရောက်မှန်းမသိ
ရောက်လာခဲ့ပြီး...

ညောင်ကြတ်ပင်ကြီးပေါ်က ညဉ့်
ငှက်ကြီးရဲ့ လန့်ယုံပြေးသံ။ "ဖလူး...
ဝေါ" ဆိုတဲ့ အသံကြားလို့ အပေါ်
မော့အကြည့် လက်မညှိုးကြီးတစ်ဖက်
က သူ့လက်ထဲက ကြက်ဖလူး လှမ်း
ဆွဲလိုက်ပြီ ပြန်းခနဲမို့ လက်ထဲက
ကြက်ပါသွားပြီ သာမောင် ဒေါသက
အထွတ်ထိပ်ရောက်သွားပြီ။

ခါးတောင်းမြှောင်အောင် ကျိုက်
လိုက်ပြီး "ဒီကုသုဒါးသားတွေ သတ္တိရှိ
ရင် လာလေ"

ဆိုပြီး တိုက်ခိုက်ဖို့ အသင့်အနေ
အထားနဲ့ လုပ်နေတုန်း သူ့ကျောကို
"အုံး"ခနဲ လှမ်းထုလိုက်လို့ ရှေ့ကို
ငိုက်ကျသွားတယ်။

ပြန် ဟန်ချက်ညီအောင် လုပ်ပြီး
နုန်းလုံးကြတယ်။ သူတစ်ပြန် ကိုယ်
တစ်ပြန် ထိုးတယ်။ သူ့ထိတော့ "အင့်
ခနဲ"။ သရဲကိုထိုးတော့ ဖွဲအိတ်ကြီးထိုး
သလို အရာမထင်။ သာမောင် ခြေကုန်

လက်ပန်းကျလာပြီ။

'ဟေ့ ခု ဒီပွဲ ခဏနားမယ်။ မင်းတို့
ထဲက တစ်ကောင်ထွက်။ ငါကြောက်
အောင် လုပ်ပြမယ်ဆိုရင် ခုချက်ချင်း
ရွာပြန်မယ်။ မနက်ဖြန် ငင်းတို့စားဖို့
ကြက်တစ်ကောင် ယူလာခဲ့မယ်။ ကဲ...
ဘယ်နှယ်ရှိစ၊ ခုချက်ချင်း ကိုယ်ရောင်
ပြကြစမ်း'

ဆိုရာ နည်းနည်းနော့နော့ မဟုတ်
ဘူးတဲ့။ ကိုယ်လုံးကြီးက "ပီပီ"လုံး
လောက်။ အရပ်ကြီးက ထန်းတစ်ဖျား။

'အဲ...ဟုတ်ပြီကွ၊ ဒီတစ်ခါ နားရွက်
ကြီးတစ်ဖက်ခြုံ၊ တစ်ဖက်ခင်းပြီး ပြ
စမ်း'

အဲလိုလဲဆိုရာ လုပ်ပြန်သတဲ့။

'ကဲ...ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံးအနေနဲ့
ခုံညှင်းဒီးလေးလို လိုခွဲလာပြစမ်း'

ဆိုတော့ ခုံညှင်းဒီးလေးလို လိုခွဲလာ
တယ်ဆိုရင် အကြံသမား သာမောင်က
ပုဆိုးချွတ်ပြီး လိုခွဲလာတဲ့ ခုံညှင်းဒီး
လေးကို အမိအရဖမ်းပြီး ထန်းပင်နဲ့
လွှဲခိုက်တော့...

'အမယ်လေး သေပါပြီဗျ၊ ကြောက်
ပါပြီဗျ၊ လွှတ်ပါတော့ဗျ။ ခင်ဗျားပေး
မယ့် ကြက်လဲ မယူတော့ပါဘူးဗျ'

ဆိုတော့မှ သာမောင်လဲ လွှတ်ပေး
ပြီး ရွာပြန်ခဲ့တယ်။

* * *

'သာမောင် လူလေး... ပြန်တာ
နောက်ကျလှရပြန်လား။ အမေဖြင့် စိတ်
ပူလိုက်ရတာကွယ်။ ငါ့သားလေး ဘေး
မသိရန်မခအောင် အမေ မေတ္တာဖို့နေ
တယ်'

'အမေမေတ္တာကြောင့် ဘေးဘယာ
မရှိ ကျန်းမာစွာပြန်လာခဲ့ပါတယ်အမေ'
သာမောင်လည်း ဖြစ်ကြောင်း
ကုန်စင်ကို နတ်သံနှောပြီး ပြောပြတော့
ငိုအားထက် ရယ်အားသန်ကြရသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ နှစ်တွေညောင်းလာတော့
အမေကလဲ ဆံဖြူသွားကြော့၊ ပါးရေ
နားရေတွေ တွန့်လို့ ရောထောင်းလာခဲ့
ပြီကော။ "သာမောင်အမေ ဆုံးပြီတဲ့"
တစ်ရွာလုံး ကောက်ရိုးမီးလို တစ်ခဏ
ချင်း ယုံနဲ့သွားခဲ့ပြီ။

'ဘယ်ကလာ ကျွန်တော့်အမေ
သေရမှာလဲ၊ မသေပါဘူးဗျ။ မြောနေ
တာပါ'

'ဟုတ်ရဲ့လား သာမောင်ရယ်၊
ဆရာလေးဘာလေး ပြကြည့်ပါဦး'

'ဒီမှာ အမေ့နှလုံး ခုန်နေပါသေး
တယ်ဗျ'

သာမောင် ညဆို သူ့အမေဘေးမှာ
စောင်လေးခြုံပြီး စောင့်အိပ်ရှာတယ်။
ဒီနေ့ပါဆို (၅)ရက်ရှိပြီ။

'ဟဲ့ သာမောင်၊ နင့်မလဲ ပိန်သွား
လိုက်တာ။ အိပ်ရေးလဲ ဝအောင်အိပ်၊
အစားလဲ ကောင်းကောင်းစားပေါ့'

'အင်းပါ ဒွေးလေးရာ'
လူနာမေးတဲ့ လူတွေကလဲ တစ်နေ့
တစ်နေ့ မနည်းပါလား။

'ဟဲ့ ဟဲ့ သာမောင် ဘယ်တို သွား
မလို့လဲ ပြောခဲ့ဦးလေ'
သာမောင်တစ်ယောက် မပြောဆို
နာထွာရောင်ခြည်လွန်းစွာ ၂၃

အိမ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းသွားတာကို လူနာ မေးသူများ အံ့အားသင့်နေစဉ် သာမောင်ကတော့ ရွာထိပ်သင်္ချိုင်းကို အပြေးသွားနေတယ်။ ဟော...ပြော ရင်းဆိုရင်း ထန်းပလပ်ပြားကြီးနှစ်ဖက် လက်က ကိုင်ပြီး အိမ်ပေါ်ပြေးတက် လာပြီး "ဗုံး...အုန်း၊ ခုံး...လျှိုး"မြည် အောင် သူ့အမေဘေးကို တဖြန်းဖြန်း အားရပါးရ ရိုက်နေတယ်။ ဘေးလူများ ဝင်မဆိုရဲ၊ အတော်လေးကြာမှ...

'ငါ့...သားတွေ သေစမ်းကွာ၊ သေ စမ်း'

'ဟဲ့သာမောင်၊ ဘာတွေမြင်ပြီး ဘာ တွေရိုက်တယ်ဆိုတာ တို့ကို ပြောစမ်း ပါဦးကွာ'

ဆိုတော့...
'ဒီလို ဒွေးလေးရေ၊ အမေဘေးမှာ မှင်စာလေးတွေ ဝိုင်းပြီး အုံနေလိုက်တာ မနည်းဘူး။ အမေလိပ်ပြာ နှုတ်မလို့ဗျ။ အဲဒါကြောင့် စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်ထုတ် နေတာ၊ ဒွေးလေးတို့ မမြင်ရပေမယ့် ကျွန်တော်က မြင်နေရတယ်ဗျ'
'ဟယ် ဟုတ်ရဲ့လား'လို့ ပြိုင်တူ ပြောတဲ့အသံကလွဲလို့ ဘာသံမှ မကြား

ရ။
* * *
'ဟော... အမေ သတိရလာပြီဗျို့။ လာကြပါဦးဗျ၊ လာကြပါဦး' သာမောင်အော်သံကြောင့် အိမ်နီး နားချင်းတွေ ဝိုင်းအုံလာပြီး...
'ဟဲ့ငွေမုံ သတိရလာပြီလား။ နင် ဘယ်တွေ့ရောက်လို့ ဘယ်တွေ့ပေါက် နေတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး။ နင်(၅)ရက် တောင် မြောနေတာလေ'

'ဟုတ်တယ်ဟေ့... ငါမြောပြီး ရွာ ကြီးတစ်ရွာ ရောက်သွားတာ မနှစ်က ဆုံးသွားတဲ့ "ထွေးခင်"တို့၊ "အေး မောင်"တို့ ရွာထိပ်က ဘကြီး"အောင် သာ"တို့ တွေ့တော့ ငါ နှုတ်ဆက်တာ သူတို့က ပြန်မနှုတ်ဆက်ဘူး။ ထွေးခင် ဆို ကလေးတောင် နို့တိုက်နေတာ၊ ဟိုဘဝမှာ အိမ်ထောင်ကျနေတဲ့ပုံပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ခေါင်းမှာ ပြိုဟ်ကြီးနဲ့ လူကြီးက နင် ရွာပြန်ဦး၊ နင့်အလှည့် မရောက်သေးဘူး။ နင့်သား သာမောင် ကို ရဟန်းခံရဦးမယ်လေဆိုပြီး ပြန်ပို့ လိုက်လို့ ခု ပြန်သတိရလာတာပေါ့' နားထောင်နေသူများလည်း မျက်

လုံးလေး ပေကလတ်ပေကလတ်နဲ့ နား ထောင်နေလိုက်တာ အိမ်အဆင့် တောင် ကျိုးမတတ် လူတွေဆိုတာ နည်းပါရိုးလား။ ဒါ ဘာကြောင့်ဆိုရင် မေတ္တာတန်ခိုး၊ သီလတန်ခိုးကြောင့် "သေရွာပြန်"ခဲ့ရတာဆိုရင် မမှန်ဘူး လား'
အဲဒါပဲ စာရေးဆရာ ဒီအဖြစ်အပျက် က သည်းထိပ်ရင်ဖို ဇာတ်လမ်းလေး ဗျို့။ စာရေးဆရာ လက်စွမ်းပြပြီးသာ ရေးလိုက်တော့ဗျို့'

'ကျေးဇူးအနန္တပါ ကိုဝင်းမောင်ရာ' မကြာဘူးလို့ မယုံဘူးဆိုသူများ သာမောင်လို "နဖူးတွေ့၊ ခူးတွေ့" ရင်ဆိုင်ရ၍ ကြောက်စိတ်တော့ "စိုးစဉ်း"မျှမထားဘဲ မေတ္တာပို့ သီလ မြင်ဖြင့် အန္တရာယ်စက်ကွင်းက လွတ် ကင်းနိုင်ပါကြောင်း မေတ္တာရှေ့ထား ရေးသားလိုက်ပါတယ်။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာချစ်သော ကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

စာမျက်နှာ (၂၆၆) မှ အဆက်

တစ်မြို့ တစ်ရွာကတစ်ရွာ ကုသန်းသယ်ယူပို့ဆောင် ပြီးအောင် ရွာအဝင် မှာကတည်းက သူ့ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ပြုစောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ်များကို ဒီ ကျောက်လက်ဝါး သယ်ယူရာ၊ ဗြဟ္မသန်းမှာဖြစ်ကြောင်း ခွင့်ပေးဖို့ ခွင့်ပြုပို့ တောင်းပန်ပြီမှ သယ်ယူပို့ဆောင်ရတယ်။
အဲလို ခွင့်ပေးတောင်းခံ ပြုစောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ်တွေက အဝင်ပံ့ကွာ၊ အဝင်မံ့ရင် ကျောက်လက်ဝါးအရှင်မှာစောင့်တဲ့ ဣန္ဒြေအစောင့်ဟာ ရှောင်ခွာ သွားပြီး အဲဒီကျောက် လက်ဝါးဟာ ချက်ချင်းအသေဖြစ်သွားတာပဲ။ မောင်ရင် လေးတို့နှစ်ယောက်ကို ခုနက ဟောပေးလိုက်တာပဲ သိပြီလား'
နဲ့ ဆိုပြီးမှ ငွေငါးသောင်းကို ပြန်ထုတ်ပေးတယ်။
ကွိယကြီးက ဘုရားလျှာတဲ့ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နဲ့ သစ်သီး၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း ဝေယျာဝစ္စ သုံးစွဲထားလို့ ငွေနှစ် ထောင် လျော့သွားတယ်။ လေးသောင်းနဲ့ရှစ်ထောင် ကျွန်တော် တို့ကို ပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်ဗျာ။
အဲဒီအချိန်ကစပြီး ခုထို ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကြည်ဆွေဟာ ကျောက် လက်ဝါးဆိုရင် ကြောက်လွန်းလို့ ဝယ်လဲမဝယ်ချင်တော့ဘူး။ လိုလဲ မလိုချင်တော့ပါဘူး။ ဘာကုန်ရပစ္စည်းနောက်မှလဲ မလိုက်တော့ ပါတူးဗျာ'

ကိုမြင့်စိုး(ခေါ်) ကိုတာတီးမှ လက်တွေ့ အတွေ့အကြုံရှင်နဲ့ ချက်ကို မူရင်းအတိုင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ ကျွန်တော်မှ ထပ်ဆင့်ပြီး...
'အဲဒီ ခင်ကြီးရဟန်းနဲ့ ကွိယကြီးတို့ မှန်ခြေရင်းတောင်ပေါ်မှာ ရှိနေသေးလား၊ နေသေးလားဗျ'
ဟု မေးရာ...
'ခပ်တူပေးမှ ပြောရာ ကျွန်သားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောက်လက်ဝါး သယ်တာ အဲဒီလို မအောင်မပျင်ဖြစ်ပြီး တစ်လ၊ နှစ်လလောက်ရှိတော့ ရန်ကုန်ဘက်က ကျွန်တော်လို ဝယ်နာတဲ့ ပိတ်ဆွေနှစ်ယောက် ရောက်လို့ သွားသေးတယ်။ သိကြီးရဟန်းနဲ့ ကွိယကြီးတို့ မနေတော့ဘူး မနေ တော့ဘူးဗျ'
'အေးဗျာ အခုလို ကိုယ်တွေ့၊ လက်တွေ့ ဗဟုသုတကို မြေပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲဗျာ'
'နတ်မောက်မြို့ ရှေးရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ပြီး အဖဦးကြည်စိုး (ခေါ်) ဦးအောင်စိန်၏သား ဦးမြင့်စိုး(ခေါ်) ဦးတာတီးထံ သော အသေးစိတ် အချက်အလက်များ သိလိုပါက မေးမြန်း ပါကြောင်း...။
အားလုံးကို ကျေးဇူးထင်ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

၂၀၁၄

ဘင်္ဂလား

ဂမုန်းပင်နှစ်ပင် နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ကျွန်မ ဂမုန်းပင်များနှင့် ပတ်သက်၍ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်များကို စာအုပ်များထဲတွင် ဖတ်ဖူးခဲ့ရုံသာမက လူကြီးသူမများ၏ ပြောပြချက်အရ သိခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မအိမ်တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တို့ စာဖတ်ပရိသတ်များအား သိစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေးသားလိုက်ပါသည်။ ယင်းမှာ ကျွန်မတို့အိမ်တွင် စိုက်ပျိုးထားသည့် ဂမုန်းပင်နှင့် ဖတ်သက်၍ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်မအသက်သည် (၁၄) နှစ်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့

မိသားစုမှာ အလွန်များပါသည်။ ကျွန်မတို့အိမ်သည် ခြံဝင်းကြီး၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ကျွန်မအမေသည် စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာပါသူဖြစ်သဖြင့် အိမ်မှုကိစ္စ လုပ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် ခြံထဲဆင်းကာ သစ်ပင်များနှင့်ပင် အချိန်ကုန်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

အမေ စိုက်ပျိုးထားသော အပင်များမှာ အမျိုးအစား စုံလင်လှသည်။ ထိုအထဲမှ အမေသည် အပင်နှစ်ပင်ကို အလွန် ဂရုစိုက်ပါသည်။ ထိုအပင်နှစ်ပင်မှာ ကိုယ်တော်ကြီးဂမုန်းပင်နှင့် မယ်တော်ကြီးဂမုန်းပင်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အမေသည် ထိုအပင်နှစ်ပင်ကို နေ့စဉ် ရွှေရေလောင်းပေးခဲ့သည်။ ရွှေရေလောင်းသည် ဆိုသည်မှာ ရေခွက်ထဲတွင် ရွှေများထည့်ကာ ရွှေရေစိမ်ပါသည်။ ထိုရေကို ဂမုန်းပင် နှစ်ပင်အား နေ့တိုင်း လောင်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂမုန်းပင်နှစ်ပင်မှာလည်း အမေ၏ ဂရုစိုက်မှုကြောင့် အရွက်များ ဝေဆာကာ စိမ်းစိုလှပနေပါသည်။ အမေသည် ရွှေရေလောင်းရုံသာမက နှုတ်မှလည်း...

'ကိုယ်တော်ကြီး ယယ်တော်ကြီးတို့နှင့် နေ၍ ရွှေရေလောင်းပေးရသော အခြားသူတို့ကြောင့် စီးပွားရေး အဆင်မပြေ ဘူးဘို့

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေစာရင်း ၂၅၃

အိမ်ကို စောင့်ရှောက်ပါ'

ဟု အမြဲ ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်မဦးလေးသည် ရန်ကုန်မှ မန္တလေးသို့ ရထားဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ လမ်းတွင် ရထားဘီးချော်၍ အိမ်အပြန် မိုးချုပ်ခဲ့ပါသည်။ ညဉ့်နက်သည်အထိ ဦးလေး အိမ်သို့မရောက်သဖြင့် ကျွန်မတို့မိသားစု ဦးလေးအား မစောင့်ဘဲ အိမ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဦးလေး အိမ်ရောက်လျှင် နှိုးမှာပဲဟု ဆိုပြီး အားလုံး တွေးခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် ထိုနေ့ညက ဦးလေး အိမ်သို့ ပြန်မလာဘဲ မနက်ကျမှသာ အိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ ဦးလေး ရောက်ရောက်ချင်းပင် အမေက...

'ဟဲ့... နင် အခုမှ ရောက်တာလား၊ မနေ့ညက ရောက်တာလား။ နင် ဘယ်မှာအိပ်လဲ'

ဟု ဆီးမေးပါသည်။ ထိုအခါ ဦးလေးက အကြောင်းစုံ ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော် အစ်မအိမ်ရှေ့ရောက်တော့ ည (၁)နာရီကျော်ကျော်လောက် ရှိမယ်ထင်တယ်။ အစ်မကို အော်နှိုးမယ်ဆိုပြီး တံခါးနားလျှောက်လာတော့ အိမ်နောက်ဘက်ကနေ ခြေသံ ကြားလိုက်ရတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အိမ်က တစ်ယောက်ယောက်ထင်ပြီး တံခါးကနေ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ အဘိုးကြီးတစ်ဦးနဲ့ အဘွားကြီးတစ်ဦး လမ်းလျှောက်နေတာကို တွေ့တယ်။ လက်ထဲမှာလဲ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းစီ ကိုင်ထားတယ်။ အသက်ကတော့ နှစ်ယောက်စလုံး တော်တော်ကို ကြီးတယ်ဗျ။ ခေါင်းက ဆံပင်တွေတောင် အကုန်ဖြူနေတာ တွေ့တယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်း မသိဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ အစ်မတို့ကိုလဲ

အော်မနှိုးခဲ့တော့ဘူး။ အဲဒါနဲ့ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီး အလင်းဆိုင်သွားထိုင်နေတာ။ အဲဒါ အခု ဒီတန်းလာတာပဲ'

ဟု ဦးလေးက ပြောပြပါသည်။ နောက်ထပ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ရှိပါသေးသည်။ တစ်ညတွင် ကျွန်မတို့ အိမ်ကို သူခိုးကပ်ပါသည်။ သို့သော် မနက်လင်းသောအခါ ထိုသူခိုးနှစ်ယောက်မှာ ခြံထဲတွင် သတိလစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ထို့နောက် အမေလည်း သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးများကို သွားခေါ်လာပြီး သူခိုးနှစ်ယောက်ကို သတိလည်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပြီး သက်ဆိုင်ရာကို အပ်လိုက်ပါသည်။ သူခိုးများ သတိလစ်နေသည့် အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်မတို့ မိသားစုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်က လူများကပါ သိချင်နေကြသည့်အတွက် သူခိုးနှစ်ယောက်ကို ပြောပြခိုင်းပါသည်။

သူခိုးမှ...

'ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဒီအိမ်ကို သေချာလေ့လာပြီးမှ ဝင်ခိုးခဲ့တာပါ။ ပစ္စည်းတွေ သယ်နေတုန်း ခြေသံတွေ ကြားလိုက်ရတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဘာမှ မလှုပ်ရှားသေးဘဲနဲ့ အသာလေး ငြိမ်နေလိုက်တယ်။ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်နဲ့ အဘွားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က အဘိုးကြီးနဲ့ အဘွားကြီးတွေပဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး ခဏ စောင့်ကြတာပေါ့လို့ တိုင်ပင်ပြီး ထိုင်နေလိုက်တယ်။ ခဏကြာတော့ ဘာခြေသံမှ မကြားရတော့ဘူး။ အဲဒီနှစ်ယောက်ကိုလဲ မတွေ့တော့ဘူး။

ပြန်အိပ်ပြီးလို့ ထင်ပြီးတော့ ဝင်းတံခါးဆီကို ပစ္စည်းတွေ သယ်လာ

ပြီး ကျော်တက်မလို့ လုပ်တုန်း ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းတွေ ချာချာလည်သွားတယ်။ "ဒုတ်" ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ အဲဒီနောက် ဘာမှ မသိတော့ဘူး'

ဟု ပြောပြပါသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်နှစ်ခုကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုအဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီးမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် မယ်တော်ကြီးသာ ဖြစ်မိလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ကျွန်မအမေလည်း ထိုအပင်နှစ်ပင်အား အရင်ကထက် ပိုမိုဂရုစိုက်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ကျွန်မလည်း ယခုအသက်ကြီးပြီဖြစ်၍ ယခင်ကလို အပင်များကို ဂရုစိုက်ခြင်း မပြုလုပ်နိုင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် အစောင့်အရှောက်ရှိသော ထိုဂမုန်းပင်နှစ်ပင်ကို ရွာဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ လှူဒါန်းလိုက်ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များလည်း ဂမုန်းပင်စိုက်မည်ဆိုလျှင် သန့်ရှင်းသောနေရာတွင် စိုက်ပါ။ ဂမုန်းပင်နားတွင် အပင်အလေးသွားခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊ အပင်ကို ကျော်ခွဲသွားခြင်းများ မပြုလုပ်မိအောင် အထူး ဂရုစိုက်ပါဟု အသိပေးအပ်ပါသည်။

စာကြွင်း

ဂမုန်းပင်နှစ်ပင်အား ဓာတ်ပုံဖော်မဖော်ပြနိုင်၍ အထူး တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်း နှင့်အညွှန်းပြေပါစေ။

ဒီနှစ် ကျွန်မ ရွာကို ပြန်စဉ် ထူးဆန်း
သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ကြုံခဲ့သည်။
ထူးဆန်းသည် ဆိုသည်မှာ ဖြစ်ခဲ့သည့်
ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ တစ်စုံ
တစ်ဦး ကြုံရသည်လည်း မဟုတ်။
ညအချိန်လည်း မဟုတ်။
နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီး
ဖြစ်နေ၍ ပိုလို့
ဆန်းကြယ်နေခဲ့သည်။

အိမ်ဝိုင်းတစ်ခုအတွင်း
မြေကြီးထဲမှ မီးလုံးကြီးများ
တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး
ထွက်ပေါ်နေ၍ ဖြစ်ပါသည်။
ထိုအိမ်ကို စုံစမ်းကြည့်ရာ
ဒေါ်ထွေးအိမ်မှ ဖြစ်ကြောင်း
သိရသည်။ ကျွန်မ မကြည့်ဖြစ်ပါ။
အိမ်နီးနားချင်းများ သွားကြည့်ကြ၍
ပြန်ပြောတာကို နားထောင်ရသည်နှင့်
ပင် ပြည့်စုံသည်။

ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလ အိမ်ဝိုင်းထဲ
ကဟု အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက် ပြော
သွားသည်။ ဒေါ်ထွေးက ဆရာကြီး
ဦးစိန်ဗလ၏သမီး ဖြစ်ပါသည်။
ဟိုအရင်တစ်ချိန်က ဦးစိန်ဗလ၏
အိမ်ဝိုင်းမှာ ယခု ဒေါ်ထွေး၏အိမ်ဝိုင်း
ဖြစ်နေသည်။

မိဘပိုင်ပိုင် သားသမီးလက်ထက်
မှာ မီးလုံးတွေ ထပေါ်သည်ဆို၍ တခြား
သူတွေတော့ မည်သို့ ထင်မြင် ယူဆ
မည် မသိသော်လည်း ကျွန်မ အနေနှင့်
တော့ ဘာကြောင့် မီးလုံးတွေ ပေါ်လာ
သလဲ ဆိုသည်ကို မသိသော်လည်း
ဆက်စပ်မှု တစ်ခုတော့ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ထိုဆက်စပ်မှုကလည်း အဖေပြောပြ
ထား၍ သိထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာကြီးကို ကျွန်မ မမိပါ။ ဆရာကြီး
ကို မိလိုက်သော အဖေလည်း အသက်

တပဒီ

မာတိဗျာန်မှ ဓာတ္တု

လျော်ကြေးတစ်စုံ

ခြောက်ဆယ်တွင် ကွယ်လွန်သွားပါ
သည်။ ယခုဆိုလျှင် အဖေဆုံးသည်မှာ
(၇)နှစ်ပင် ကျော်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မအဖေသည် ကျောင်းဆရာ
ဦးမြင့်နိုင် ဖြစ်ပါသည်။ အဖေ ကျောင်း
ဆရာဘဝ အစမှာ ဆရာကြီးအိမ်မှာ
နေထိုင် စားသောက်ခဲ့ကြောင်း မြို့ပြ

ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့ပြင် ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလ၏ အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မအဖေ ဆရာ ဦးမြင့်နိုင် ပြောပြခဲ့ဖူးသော ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလ အကြောင်းကို ရေးသား ဖော်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ကိုမြင့်နိုင် ကျောင်းဆရာဖြစ်စတွင် တာဝန်ကျသော ရွာမှာ အသိမိတ်ဆွေ ဟူ၍ ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလတစ်ယောက်သာ ရှိခဲ့၏။ ဆရာကြီးမှာ ကိုမြင့်နိုင်၏ မိဘများနှင့် ရင်းနှီးကြသည်။ ထိုရွာတွင် သူတို့နှင့်သိသော ဆေးဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလရှိကြောင်း ပြော၍ စာရေးကာ အပ်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာကြီးမှာလည်း သဘောထားပြည့်ဝသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ လယ်လုပ် တောင်သူကြီးဖြစ်၍ လယ်လုပ်သားများစွာကို ချက်ပြုတ်ကျွေးရသောကြောင့် ဆရာလေးအတွက် အပန်းမကြီးဟု ဆိုကာ အိမ်မှာပင် စားစေသည်။ ထိုအိမ်မှာနေ၍ ထိုအိမ်တွင် စားကာ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ကျေးဇူးတရားလည်း ကြီးမားလှပါသည်။

ကိုမြင့်နိုင် စိတ်ထဲတွင် ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလကို မေးခွန်းမေးရန် သင့်မသင့် စဉ်းစားရင်း မမေးဖြစ်ခဲ့သေးပါ။ အခြေအနေ အချိန်အခါ ကြည့်၍ မေးမည်ဟု စိတ်ထဲတွင် မှတ်ထားလိုက်ပါသည်။ မိဘများ ပြောတော့ နာမည်ကြီး ဆေးဆရာကြီးတဲ့။ အခု ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလကို တောင်သူကြီး တစ်ယောက်အနေဖြင့် တွေ့မြင်ရပါသည်။

မိဘများ ပြောပြထားသော နယ်

လှည့် ဆေးကုဆရာကြီးက မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရဟု မပြောခဲ့ပါ။ ယခု ကိုမြင့်နိုင် မြင်တွေ့နေသည့် ဆရာကြီးက မိဘများ ပြောပြထားသော ဆရာကြီး မဟုတ်တော့ပါ။ လယ်မြေများစွာ ပိုင်ဆိုင်သော၊ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရ၍ အိမ်မှာ ထိုင်နေရသော ဆရာကြီး ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး ဇနီးမှ ဦးဆောင် လုပ်ကိုင်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဇနီးမှာလည်း ဆရာကြီးကို မျက်စိမမြင်သူ ဟူ၍ မထိခဲ့မြင် မပြုပါ။ ချစ်ကြောက် ရိုသေ လျက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ လယ်မြေများစွာနှင့် လုပ်သားအားလုံးကို အုပ်ချုပ်နိုင်သော စွမ်းရည် ဆရာကြီး၏ဇနီးမှာ ရှိပါသည်။

မှတ်မှတ်ရရ။ တပေါင်းလပြည့်နေ့ည လမင်းထိန်ထိန်သာ နေခဲ့သည်။ ကိုမြင့်နိုင်လည်း ညလုံးပေါက် အဆိုအကများ ပါသော တပေါင်းပွဲကို ကြည့်ပြီး ပြန်လာရာ သန်းခေါင်ကျော်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အိမ်ခိုင်းတံခါးကို တစ်ချက် မ၊ပြီး ဝင်လာခဲ့သည်။ မန်ကျည်းပင်ရိပ်အောက်က ဖြတ်အလျှောက် ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ လူတစ်ယောက် ထိုင်နေခဲ့သည်။ လရောင်က

အပင်ရိပ်ကြောင့် မည်သူလဲဟု စူးစမ်းသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်စဉ်ခဏ... 'ဆရာလေး ပြန်လာပြီလား' ဟု ဆရာကြီး နှုတ်ဆက်သံကြောင့် အံ့သြသွားသည်။

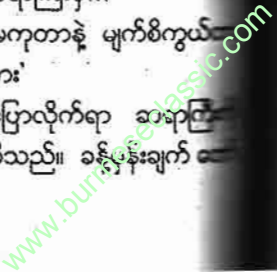
'ဆရာကြီး မအိပ်သေးဘူးလား' 'မအိပ်သေးပါဘူး ဆရာလေးရယ်' ဟု ဆရာကြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်ကို မြင့်နိုင် အားနာသွားခဲ့သည်။ ဆရာကြီး ကိုမြင့်နိုင်ကို စောင့်နေသည်။ ညှော်ဝတ် အကျေလွန်သော ဆရာကြီးကြောင့် ဘုရားပွဲ သွားမိသည့် ကိုပင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ဆရာကြီး အသက်(၇၀)နီးပါး နှုတ်လောက်ပြီ ဖြစ်သည်။

'ဆရာကြီး အိပ်ရေးပျက်နေဦးမယ်' 'မအိပ်တော့ပါဘူး ဆရာလေးရယ်' ရေခွေးနဲ့ လက်ဖက်တွေ့တော့ မျက်စိကွယ်သွားတယ် ထင်ပါရဲ့'

ပြောရင်း ရေခွေး ဆက်သောက်သောကြောင့် မအိပ်မယ့် အတူပင် မေးခွန်း မေးရန် စိတ်ကူးလိုက်မိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးဘေးတူဝင်ထိုင်ရင်း လောကဝတ်စကားများ ပြောကြရင်း လက်ဖက်စား၊ ရေသောက် နေခဲ့ကြပါသည်။

'ဆရာကြီး ခွင့်ပြုရင် ကျွန်တော် မေးခွန်း နှစ်ခုလောက် မေးချင်တယ်' ဆရာကြီး။ ဖြေလို့ မဖြစ်ရင် မဖြေပါ' ဆရာကြီး။ ဖြစ်ရင်တော့ ဖြေပါ' ဟု အဖွင့်အပိတ် တစ်ခါတည်း လုပ်၍ မေးခွန်း မေးလိုက်သည်။ လျှင်ပဲ ဆရာကြီးမှ...

'ဆေးမကုတာနဲ့ မျက်စိကွယ်တာ မဟုတ်လား' ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီး လေးစားမိသည်။ ခန့်မှန်းချက်

လွန်းသော ဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာလေးကိုတော့ ပြောပြပါ။ တခြား
လူတွေ မေ့ရင်တော့ ယဿိရင်ပါနဲ့ဆိုပြီး
မဖြေဖြစ်တူး။ အကျိုးထူးမှာလဲ မဟုတ်ဘူး
လေ။

ဟု ပြောရင်း ဆရာကြီးမှ သူ့ဖြစ်စဉ်
စဆုံးကို အသေးစိတ် ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် အလွန်ယဉ်ကျေး
သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့သားငယ်အရွယ်
ကိုမြင့်နိုင်ကိုလည်း ဆရာလေးဟုပင်
ခေါ်ပါသည်။

မြင့်နိုင်ဟု ခေါ်ပါရန် (သို့မဟုတ်)
မောင်မြင့်နိုင်ဟု ခေါ်ပါရန် ပြောသော်
လည်း မရပါ။ ရှေးလူကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး
လွန်စွာ သဘောပြည့်ဝ ယဉ်ကျေးသူ
ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် သူ့အကြောင်းကို
ပြောရန် အားယူသည့် အနေဖြင့်
လက်ဖက်တစ်ဖွန်း စားပြီး ရေခွေး
တစ်ခွက်သောက်ကာ ပြောပြခဲ့ပါ
သည်။

[၁]

'ကျွန်တော် အသက်(၁၈)နှစ်မှာ
အိမ်ထောင်ကျခဲ့တယ်။ အသက် (၂၀)
မှာ ကလေးတစ်ယောက်ရနေပြီ ဆရာ။
ကျွန်တော်က (၁၅)နှစ်သားလောက်
ကစပြီး ထွန်ဦးစီး လုပ်ကိုင်လာတာ
ဆရာရဲ့။ ကျွန်တော်မိဘတွေကလဲ
လယ်မြေများများ တစ်ဦးတည်းသော
သားဆိုတော့ အိမ်မခွဲဘဲ ချစ်ချစ်ခင်ခင်
နေခဲ့ကြတယ်ပေါ့ ဆရာ။

မိဘများကလဲ ရတနာသုံးပါး
ကြည့်ညှိတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ မိဘ
များ ဆုံးမအတိုင်း နာခံတယ်။
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ ရတနာသုံးပါး
ကို ကြည့်ညှိတယ်။ (၅)နှစ်သား
လောက်ကနေ (၁၃)နှစ်သားထိ ကိုရင်

ကြီးဘဝနဲ့ နေခဲ့တော့ ဘုရားစာတွေ
အကုန်ရတယ် ဆရာ။

မိဘများက တစ်ဦးတည်းသော
သားဆိုတော့ မဖြစ်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့်
လူထွက်ရတာ ဆရာ။ ကျွန်တော်
အလုပ်ကတော့ လယ်ဦးစီးအလုပ်ပေါ့
ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်း လယ်
ကလဲ စိုက်ချိန်နဲ့ သိမ်းချိန်ပဲ မိုးလင်း
မိုးချုပ် အလုပ်ရှုပ်တာ။ ကြားရက်
ကတော့ ပုံမှန် အလုပ်ကလေးပဲ
ရှိနေတော့ အလုပ်ပြီးချိန် စောတာပေါ့
ဆရာ။

ကျွန်တော်တို့ လယ်ရဲ့ အနောက်
ဘက် တောင်ပေါ်မှာ ရှေးဟောင်း
စေတီလေးရှိတယ် ဆရာ။ လူသူ
အရောက်အပေါက်လဲ နည်းတယ်။
တချို့ လယ်သမားတွေက အလုပ်ပြီး
တာနဲ့ အိမ်တန်းပြန်ဆိုတော့ အရောက်
နည်းတာပေါ့ ဆရာ။

ကျွန်တော်ကတော့ နေ့တိုင်း
ရောက်တယ်။ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိ
တယ်။ စိုက်ချိန်၊ သိမ်းချိန်ဆို မိုးချုပ်လို့
မသွားနိုင်ခဲ့ဘူး။ ကျန်တဲ့ ရက်တွေက
တော့ ပုံမှန်ရောက်တယ်။ ရေဘူးထဲက
ရေနဲ့၊ ပန်းဆိုတာကလဲ တောပန်းပေါ့
ဆရာ အမြဲ သွားလှူဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ပုတီးတောင် ထိုင်စိပ်နေ
သေးတယ် ဆရာ။

တစ်နေ့မှာ ညနေပိုင်း အလုပ်ပြီး
တော့ ဘုရားပေါ် တက်တာပေါ့။ ပန်း
လှူ။ ရေချမ်းလှူ။ ဘုရားရှိခိုးပြီးတာနဲ့
ပြန်ဖို့ ထလိုက်တော့ ကျွန်တော့်ကျော
နောက်က "လူလေး" ဆိုပြီး အသံ
ကြားတာနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
ဘုန်းကြီးအိုကြီး တစ်ပါး တွေ့ရတယ်။
မျက်နှာတော်က ကြည်လင်တယ်။

"အရှင်ဘုရား ဘယ်က ကြွလာ
တာပါလဲ ဘုရား"

လို့ လျှောက်တော့...

"လူလေးဆီ လာတာပဲ။ လူလေးက
ရတနာသုံးပါး ကြည့်ညှိတယ်။ ယောဇနာ
နားထောင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆေးကုသတဲ့
ပညာ သင်ပေးရအောင် လာခေါ်တာ"

လို့ ပြောတော့ ဝမ်းသာသွားတာ
ပေါ့။ လူကလဲ သန်တုန်းမြန်တုန်းဆို
တော့ စိတ်အားထက်သန်တာပေါ့
ဆရာရယ်။ နောက်ပြီး ပြောသေးတယ်။

"အခကြေးငွေ တတ်နိုင်သူကို အခ
ကြေးငွေ ယူ၊ မတတ်နိုင်ရင် မယူနဲ့
လူလေး"

ပြောပြီး ဘဘုန်းကြီးက ငှက်ပျော
သီးတစ်လုံး ကျွေးတယ်။ ကျွန်တော်လဲ
စားလိုက်တယ်။ စားပြီး အင်အားတွေ
ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းလာတယ်။ ဆာ
စိတ်လဲ ပျောက်သွားတယ် ဆရာလေ။

စားပြီးတဲ့နောက် ဘဘုန်းကြီးက
မျက်စိမှိတ်ထားခိုင်းတော့ မှိတ်လိုက်
တယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ နားထောင်
ပြီဆိုတော့လဲ တစ်သဝေမတိမ်းဘဲ
ဆရာ။ မျက်စိလဲ မှိတ်လိုက်ရော
ဘဘုန်းက လက်ကို ဆွဲပြီး လေထဲ
မျောနေသလိုပဲ အသည်းတအေးအေး
မဟုတ်ဘူး ငြိမ့်ငြိမ့်လေး ဆရာ။

"ကဲ ဖွင့်တော့" ဆိုမှ ပိတ်ထားတဲ့

မျက်လုံးကို ဖွင့်လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ အမြင်ဆန်းတွေ မြင်ရတော့တာပဲ ဆရာ။ များပြားလိုက်တဲ့ လူတွေ ဝိဇ္ဇာ ဘုန်းကြီးတွေ၊ ဇော်ဂျီတွေ၊ အညိုဝတ် တွေ၊ အဖြူဝတ်တွေ၊ ဆံကျစ်ရသေ့ စုံဇွဲပီပဲ ဆရာ။ အင်မတန် စိမ်းစို ညိုမှိုင်းတဲ့၊ တောင်ပတ်လည် ဝိုင်းရံ ထားတဲ့ နယ်ပယ်အတွင်းမှာပါ ဆရာ။ ဆေးကျိုနေတဲ့ သူ၊ သမာဓိ ထူထောင် နေတဲ့သူ၊ ဆေးအိုး လှယ်နေတဲ့သူ များစွာပါပဲ။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်လာတဲ့ ဘာဘုန်းက ပိတ်ဖြူဝတ် ဆံရှည်အဘ ကြီးဆီမှာ ကျွန်တော့်ကို အပ်တော့တာ ပါပဲ။ ဆံရှည်ဘကြီးက ကျွန်တော့်ကို ဆေးပင် နာမည်နဲ့ ဆေးဖော်နည်း အဆင့်ဆင့်ကို နေ့စဉ် သင်ကြားပေး တယ်။ နောက်မှ ကုသပုံ အဆင့်ဆင့် ထပ်မံ သင်ကြားပါတယ်။ ကျွန်တော့် ဉာဏ်တွေကလဲ ထူးခြားပြီး အားလုံး မှတ်မိနေတယ် ဆရာ။

ဆေးပညာတွေ တတ်မြောက်ပြီး တော့ ဆံရှည်ဘကြီးက ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်ကို လက်ဖဝါးအစုံနဲ့ သုံးချက် တွန်းပြီး “အထက်ဆရာများရဲ့ စွမ်းအားတွေ သင့်ကို ပေးတယ်” လဲ ဆိုရော ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ကျဉ် တက်သွားတာပါပဲ ဆရာ။ ပြီးတာနဲ့ ဆံရှည်ဘကြီးက...

“လူလေး မင်း အထက်လမ်း ဆေးဆရာ တစ်ဦး ဖြစ်သွားပြီ မင်းလက်နဲ့ ဖော်တဲ့ ဆေး သိပ်အစွမ်းထက်ပြီ အောက်လမ်း ပညာတွေကိုလဲ မင်းနိုင်ပြီ ဝါထည့်” ဆိုပြီး ပြောတော့ ကိုယ့်လက်ကို ကိုယ်ကြည့်ပြီး မယုံနိုင်အောင်ကို ဖြစ် သွားတယ် ဆရာ။

နောက်ပြီး မှာသေးတယ်။ မကောင်း

တဲ့ ပညာသည်တွေကို ဆုံးမရာမှာ တစ်ချက်ရှိက်ပြီး ဆုံးမရမယ်တဲ့ ဆရာ။ နှစ်ချက်ရှိက်ရင် အဲဒီပညာသည် သေ မယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် တစ်ချက်ပဲ ရိုက်ရ မယ်တဲ့ ဆရာ။

ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပေးတော့မယ် ဆိုတော့ ပျော်တာပေါ့ဆရာ။ ပထမဆုံး ကျွန်တော့်ကို ခေါ်လာတဲ့ ဘာဘုန်း ပြန်ရောက်လာတယ်။

“လူလေး မင်း ကတိပေးရမယ်။ အောက်လမ်းပညာသည်တွေကို လုံးဝ မသတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိ ပေးပါ လူလေး။ မင်းကြောင့် ဘယ်ပညာသည် မှ မသေစေရဘူး။ ဘယ်လောက် ကြမ်း တဲ့ ပညာသည်ဖြစ်ပါစေ သတ်မပစ်ရ ဘူး လူလေး”

လို့ ဘာဘုန်းက ပြောတော့ ကျွန်တော် ကတိပေးခဲ့တယ်။ မသတ်ပါ ဘူးလို့။ နောက် ထပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဆေးပညာတွေ သင်ပေးတဲ့ ဆံရှည် အဘကလဲ ပြောတယ်။

“လူလေး မင်းကတိပျက်ရင် မင်းမျက်လုံး နှစ်လုံး ပေးရမယ်နော် မင်းကို အပ်မတ်ရင် ဘူး အပြစ်ပဲဖြစ်အောင် လုပ်ပါ လူလေး” လို့ ပြောပြီး ကျွန်တော်လဲ ပြန်ဖို့ စိတ်စောနေခဲ့တယ်။ ဘာဘုန်းက

ကျွန်တော့်လက်ကို ဆွဲပြီး မျက်စိမှိတ် ဆိုတော့ မှိတ်တာပေါ့။ အလာတုန်းက အတိုင်းပါပဲ ဆရာ။ “ကဲ ရောက်ပြီ ဖွင့်” ဆိုတော့ ကျွန်တော့်လယ်နားက ဘုရားမှာ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်နေ တယ် ဆရာ။

[၂]

ကျွန်တော်လဲ ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ် ချပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ အမေနို့မိန်းမက ကျွန်တော့်ကို ဖက် ဖက်ပြီး ငိုပါလေရော။ ကျွန်တော့်ကို ဆွမ်းတောင် သွတ်ပြီးပြီတဲ့။ ကျွန်တော် ကလဲ အကျိုးအကြောင်း အမှန်အတိုင်း ရှင်းပြရတာပေါ့ဆရာရယ်။

ကျွန်တော့်အဖေကလဲ ဝမ်းသာ လွန်းလို့ မျက်ရည်တွေတောင်ကျတယ် ဆရာ။ ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးပဲ စားခဲ့ရ တဲ့ကျွန်တော် ဗိုက်ဆာလာတာ အိမ် ရောက်မှပဲ အမေတို့က ထမင်းခူးခပ် ကျွေးနဲ့ တစ်အိမ်လုံး ပျော်နေကြတာ ပေါ့ဆရာ။

ကျွန်တော် ပျောက်သွားတာ ငါးလ လောက်ရှိနေပြီတဲ့ဆရာ။ တခြားသူ တွေကိုတော့ ဖွင့်မပြောဘူး။ ပြောလဲ ယုံမှာမဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ဆေး ကုပညာ သွားသင်နေတာပါလို့ သာမန် ပဲ ပြောခဲ့တယ်ဆရာ။

အဲဒီကတည်းကနေ ဆေးကုလိုက် တာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)နီးပါးပါပဲဆရာ။ ပင်ခေါ်ရင်လဲ လိုက်ကုတယ်။ အိမ်မှာ လာကုလဲ လက်ခံတယ်ပေါ့ဆရာ။ လူနာပေါင်းများစွာကို ကုသခဲ့တယ်။ ပျောက်ကင်းတယ်။ ရှေး မကောင်းလို့ ပျောက်ကို မပျောက်ဘဲ လူနာကျ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ကံ ဘဝ ပြန်ခံရတာဆိုရင်တော့ ထင် လျှော့ရတာပေါ့။ ဒါပေးမယ့် ကျွန်တော်

ကုသမျှ လူနာအားလုံးထဲက တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စပဲ မရတယ်။ ကျန်တဲ့လူတွေအားလုံးကို ပျောက်ကင်းသွားအောင် ကုနိုင်ခဲ့တယ် ဆရာ။ ဒါကြောင့် ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ နာမည်ရတာပေါ့ ဆရာရယ်။

ကျွန်တော် ဆုံးမလိုက်လို့ အသိ တရားရလာတဲ့ ပညာသည်ဆို ပညာ လာပြီး လှူတာ မနည်းဘူးဆရာ။ တချို့ကျတော့လဲ ကျွန်တော့်ကို ကြောက်လို့သာ သူများကို ပြုတာရုပ် လိုက်တာ ပညာကတော့ သိမ်းထား သေးတယ်လေ မလှူဘူးပေါ့။ တချို့ ပညာသည်တွေကျ အသိတရားရပြီး အပြီးတိုင်ကို ကျွန်တော့်ကို လှူတာ။

တစ်နေ့မှာပေါ့ဆရာ ယောနယ် ဘက်က အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ သူ့သမီးရဲ့ တစ်ဦး တည်းသော သားလေးဟာ ပညာ သည်တွေကြောင့် ဝေဒနာခံစားနေရ တာပြောတော့ လိုက်သွားပြီး တိုတို ပြောရရင် ကုသပေးရင်း လက်ဝါး နှစ်ချက် သုံးမိသွားတယ်ဆရာ။ ဒီလိုနဲ့ ကုသပြီးလို့ အိမ်ကိုပြန်လာတယ်။

ကျွန်တော် အိမ်ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အဖေနဲ့အမေကို သွားတွေ့တယ်။ သွားတွေ့တယ်ဆိုတာက မိဘတွေကို ခေါင်းရင်းက ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးမှာ ပြုစုသူ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ထား တယ်။ အသက်တွေကလဲ ကြီးလှပြီ မဟုတ်လား။

ကျွန်တော့်အတွက် မိဘတွေ စိတ် ဒုက္ခမရောက်စေချင်ဘူးလေ။ နောက် ပြီး ချက်ချင်းမဟုတ်တောင် အေးဆေး မှ ပြောပြသင့်လဲ ပြောပြမယ်လို့ပဲ ထားလိုက်တယ်။

အမျိုးသမီးတော့ ပြောပြလိုက်

တယ်။ ငိုလိုက်တာ တက်မတတ် ချက်မတတ်ကြီးပါပဲ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသမီးကို သေချာ မှာရတာပေါ့။

အိမ်အောက်ကစောင့်နေ၊ အိမ်ပေါ် ကို မတက်ခဲ့နဲ့။ ဘယ်သူလာလား၊ ဘယ်သူမေးမေး မပြောနဲ့။ ဒီနေ့ ဆရာကြီးတွေ လာမှာဆိုပြီး ရေချိုး၊ ထမင်းစားပြီး အခန်းတံခါးပိတ် စောင့် နေခဲ့ပါတယ်ဆရာ။

ကျွန်တော့်မှာ ခေါင်းလောင်းလေး တွေ ရှိတယ်။ လူနာတွေဆေးကုရင် ခေါင်းလောင်း(၃)လုံးကို အလှည့်ကျ တီးပြီး ကုတယ်ဆရာ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးကို ခေါင်းလောင်း သုံးလုံး တစ်လှည့်စီတီးပြီး ခေါ်မှ အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့ပါလို့ ပြောပြီး မှာခဲ့ သေးတယ်။

[၃]

ကျွန်တော်လဲ ခရီးပန်းလာတာ ကြောင့် မှေးခနဲ တစ်ချက် အိပ်ပျော် သွားတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဆီမှ တစ်နာရီ သံချောင်းခေါက်သံနဲ့အတူ နိုးလာတယ်။ အခန်းထဲမှာ ပိန်းပိတ် မှောင်နေသလိုပါပဲဆရာ။

နောက်ပြီး ချက်ချင်း ရုတ်တရက် လျှပ်စစ်မီးလို ဝင်းထိန်ပြီးလာပါတယ်။ ကျွန်တော်သိလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် ဆရာကြီးတွေ ရောက်နေပြီဆိုတာကို ပေါ့။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကတိပျက် သွားခဲ့တာပဲ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော် ဒဏ်ခတ်ခံရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ယောက်ျားစစ်စစ်ပါ ဆရာ။ ဆိုခဲ့စေ မြဲစေပါပဲ။ ကျွန်တော် ကတိပျက်ချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါ ဘဲ ပျက်ခဲ့ရတယ်။ မှားပြီးသားကို ပြင်လို့မှမရတာ။

တစ်ခုတော့ တတ်နိုင်တယ်။ ကတိ ပျက်ကွက်မှုအတွက် ပေးအပ်တဲ့ အထက်ဆရာများ အပြစ်ဒဏ်ကို ကျေ ကျေနပ်နပ်ကြီး ခံယူဖို့ပေါ့ဆရာရယ်။

“လူလေး ဖင်းကို ဒဏ်ခတ်ရလိမ့်မယ်။ ဖင်း ကတိပျက်ဘူးကွယ်”

လို့ အဘဆံ့ရှည်ဆရာ ပြောသံကို နားထောင်ရင်း လူနာပေါင်းများစွာ ကယ်ဖို့ ပညာသင်ခဲ့တဲ့ ဆရာသခင် ကို ကန်တော့ခဲ့တယ်။ ပညာသင် အောင် ခေါ်ခဲ့၊ ပို့ခဲ့တဲ့ ဘဘုန်းကိုလဲ ကန်တော့တယ်။ ဘဘုန်းကပြော တယ်။

“လူလေး ဖင်း ဝယ်ယူခြင်းအတွက်

ဆိုတာ အသက်နဲ့တောင် ရင်းရတာတွေ ရှိတယ်။ ရတနာသုံးပါး မပေးနဲ့။ ဘာတို့လမ်း လိုက်ချင်ရင် သဟာဓိထူထောင် ဂုဏ်တော် ပွား ဘာတို့နဲ့ မနော့ချင်း ဆက်လို့ရတယ်။ ဘာတို့တစ်တွေက နောင်ပွင့်ပယ်ဘုရားကို စောင့်ဖူးပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ကူးမှာကွယ်။ ဒါက လူလေးသဘောပါ။ ဝိပဿနာပဲ လုပ်ချင် တယ်ဆိုရင်လဲ လုပ်ပါကွယ်”

ပြောပြီး ကျွန်တော့်ခေါင်းကို ညှင်သာစွာ သုံးချက် ပွတ်သပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို အဘဆံ့ရှည်က သူ့ မျက်နှာဘက် ကျောပေးရပ်ဖို့ ပြောတာ နဲ့ ကျောပေးရပ်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကျောကို လက်ဝါးနဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ် သုံးချက် ပုတ်ချလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်မှာရှိတဲ့ အားအင်တွေ ဆုတ်ယုတ်သွားသလိုပဲ။ ပညာတွေ ပြန်နုတ်ယူသွားတာလေ။ ကျွန်တော် ဆေးကုခွင့် မရှိတော့ဘူး။ ရာသက်ပန် ပါပဲ။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြန်လှည့်ခိုင်းလို့ လှည့်လိုက်တော့ မျက်စိမိတ်ခိုင်းပါတယ်။ ပြန်ဖွင့်ခိုင်းတော့ အမှောင်အတိ ပါပဲ။ ဘာမှ မမြင်ရတော့ဘူး။ ထုံးခြား တာက မနာဘူး။ သွေးစသွေးနု လုံးဝ မထွက်ဘူးဆရာရယ်။ ဆရာသခင် တွေ ညာတာလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဆရာ။

တံခါးချက်က သူ့အလိုလို ပွင့်သွား ပါတယ်။ ဆရာတွေ ဖွင့်ခဲ့တာ နေ မှာပေါ့ဆရာ။ ကျွန်တော် ထစမ်းပြီး တံခါးစမ်းတော့ ပွင့်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လဲ ခေါင်းလောင်းသုံးလုံးကို အလှည့်ကျ တီးလိုက်ပါတယ်ဆရာ။

ခေါင်းလောင်းသံ မရေးမနှောင်းမှာ ပဲ ကျွန်တော်အမျိုးသမီး တက်လာပြီး ကျွန်တော့်ကိုဖက်ပြီး ကြူကြူပါအောင် ငိုပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ

စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးပဲဆရာ။ လင်းရာက ချက်ချင်း မှောင်သွားတာဆိုတော့ မနေတတ်ဘူးဆရာရယ်။

အသက်ကလဲ ကြီးနေပြီလေဆရာ။ နေဖို့နဲ့သေဖို့ သေဖို့များပါတယ်ဆိုပြီး ဖြေရတာပေါ့ဆရာရယ်’ ဟု ရှင်းပြပြီး ရေခွေး ဆက်သောက်ခဲ့ကြသည်။

‘ကျွန်တော်လဲ မျက်စိအလင်း မရ ဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း ဝိပဿနာပဲ တစ်စိုက်မတ်မတ် လုပ်ခဲ့တယ်ဆရာ။ ဘာတွေမှ ကြာရှည်မမြဲဘူးဆိုတာ နားလည်သွားတယ်။ ဘာစွမ်းအား၊ ဘာတန်ခိုးမှလဲ ကြာမြဲစွာရှိမှာ မဟုတ် ဘူး။ တစ်နေ့နေတော့ ပျက်စီးမှာပဲလို့ အသိတရားရပြီး ဝိပဿနာလမ်းကိုပဲ တည့်မတ်စွာ လျှောက်ခဲ့တယ်ဆရာ။

ခန္ဓာဆင်းရဲလွတ်တာ ဝိပဿနာပဲ လေ’ဟု ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလ ရှင်းပြ သည်ကို သေချာ နားစိုက်ထောင်ရင်း ပညာရှင်များ ဘဝ၏ လောကခံကို စဉ်းစားရင်း သံဝေဂ ယူမိနေပါတော့ သည်။ ကိုမြင့်နိုင်လည်း ထိုည မအိပ် ဖြစ်တော့ဘဲ ဆရာကြီးအနားမှာ မိုးလင်းထိုင်ခဲ့သည်။

* * *

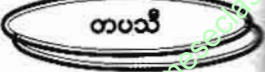
ဤသည်မှာ ကျွန်မအဖေ ပြောပြ သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးအိမ်မှာနေ၍ ကျောင်းဆရာဘဝနှင့်ပင် ကျွန်မအဖေ နှင့် အကြောင်းပါခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အဖေနှင့်အမေ အကြောင်းပါပြီး ထိုရွာမှာပဲ ကျွန်မတို့မောင်နှမတစ်တွေ ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ကျွန်မ မမိလိုက် သော ဆရာကြီး ဦးစိန်ဗလကို ကျေးဇူး များစွာ တင်မိပါသည်။

ကျွန်မအဖေဖြစ်မည့် ဆရာကိုမြင့်နိုင် ကို လက်ခံကျွေးမွေးထားသောကြောင့် ကျွန်မအဖေ ဦးမြင့်နိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယခု ဆရာကြီး အိမ်ပိုင်းအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်နေသော မီးလုံးများသည် ဆရာကြီး အလှူခံထားသော ပညာ သည်များ၏ မီးလုံးများလား။ ပိုင်ရှင်မဲ့ လျှောက်သွားနေကြသလား ဆိုသည် ကိုတော့ ကျွန်မ အတိအကျ မပြောနိုင် ပါ။ အထင်နှင့်အမြင်သာ ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြေကြီးထဲမှာ မီးစုန်းတတ်ရှိ၍ မီးလုံးထွက်တာလားဆိုသည့် လား ပေါင်းများစွာထဲက တစ်စုံတစ်ခုတော့ သေချာမှုရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ အတိ အကျ မသိပါ။

ယခု မီးလုံးပေါ်နေသော အိမ်ပိုင်းနှင့် နောက်ခံ သမိုင်းကြောင်းကိုသာ အတတ်နိုင်ဆုံး ဆက်စပ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် လည်း ကျွန်မမသိသော ဖြစ်ရပ်ပေါင်း များစွာ ရှိပေလိမ့်မည်။ ထိုအထဲမှ ကျွန်မ ကြားသိထားခဲ့ဖူးသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ကြိုးစား ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ပုတီးကျွန်ုပ်တို့

ဝတ္ထုန်းဒေသနာတော်

တက္ကသိုလ် ဘာမန်လယ်

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်သည်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပဟေဠိသဖွယ် မကြာခဏ ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်၊ မသင့် အကြံပြုခြင်း မဟုတ်သော်လည်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့် အဖြေညှိနှိုင်းရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် ကျောင်းတက်စဉ်က စာရေးသူကဲ့သို့ပင် ပုတီး စွဲစွဲမြဲမြဲ စိတ်တတ်သော သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရှိသည်။ သူငယ်ချင်းသုံးဦး ဆုံကြပြီး ဘုရားများတွင် သွားရောက် ပုတီးစိပ်တတ်၏။

ခရိုင်ကျောင်းသား အသင်းဖွဲ့များ ပျော်ပွဲစားထွက်လျှင် လိုက်ပါတတ်ပြီး ဘုရားတွေ့လျှင် ပုတီးစိပ်တတ်စမြဲတည်း။ ကျောင်းနေ သူငယ်ချင်းများက စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းသုံးဦးကို "ဘိုးတော်များ" ဟု ချစ်စနိုး နောက်ပြောင်ကျီစယ်ကြသည်။

သူငယ်ချင်းသုံးယောက်မှာ ပုတီးအတူစိပ်ကြသော်လည်း ပုတီးစိပ်ပုံအယူအဆ မတူညီကြပါ။ တစ်ယောက်က ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တစ်လုံးကျွတ်ဖြင့် ကိုးပတ်စိပ်၏။ တစ်ယောက်ကမူ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် ပုတီးကိုးပတ်စိပ်၏။

စာရေးသူကမူ ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏ ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် ကိုးပတ်စိပ်ရသည်။ လျှောက်လှမ်းသောလမ်းမှာ မတူကြပါ။ သို့ရာတွင် သမာဓိပန်းတိုင်ကို အတူရောက်ကြ၏။ ထူးခြားမှုများ တွေ့ရှိပါက တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တိုင်ပင်

နီးနှော၍ အသိချင်း ဖလှယ်ကြသည်။

ကျောင်းပြီးသွားသောအခါ လုပ်ငန်းခွင်သို့ ကိုယ်စိပ်ကြသည်။ တစ်ယောက်က ပညာရေးဌာနတွင် အလုပ်ဝင်ပြီး တစ်ယောက်ကမူ လူမှု ဖူလုံရေးဌာန တွင်အလုပ်ဝင်ကြသည်။ စာရေးသူက စာရင်းရုံး(ယခု စာရင်းစစ် ချုပ်ရုံး)တွင် အလုပ်ဝင်သည်။ အလုပ်ဝင်ပြီးသောအခါ ပုတီးစိပ်ချိန် ပိုရသည်။ သူငယ်ချင်းသုံးဦး မကြာခဏ ဆုံ၍ ဘုရားတွေ့မှာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ဖြစ်ကြ၏။

တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ သူငယ်ချင်းများနှင့် တွေ့ဆုံသည့်အခါ သမထလုပ်ငန်း၏ အောင်မြင်မှုအဆင့်ကို လေ့လာဆည်းပူးမိ၏။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် တစ်နေ့လျှင် ကိုးပတ်ကျစိပ်သော သူငယ်ချင်းက အတွေ့အကြုံကို အောက်ပါအတိုင်း

ပြောပြလာသည်။

အိပ်မက်နိမိတ်များ ထူးခြားလာကြောင်း၊ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး ချဲထီနံပါတ်များကို မကြာခဏ မက်တတ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ဓာတ်ရောနတ်ပါ အစုံလုပ်သဖြင့် ကြိုတင်နိမိတ်များ အတိအကျ ရတတ်၏။

ဥပမာ အိပ်မက်ထဲတွင် ပါတိတ်ဝမ်းဆက်ဝတ်ထားပြီး ပုသိမ်ထီးဆောင်းထားသော အစ်မဖြစ်သူကို မြင်မက်ရာတွင် နောက်တစ်နေ့၌ အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့သော အရောင်အသွေးနှင့် ပုံစံအတိုင်း တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရသည်။

မြောင်းထဲတွင် လူလေးယောက် မှိုနတ်နေသည်ကို မြင်မက်သောနေ့၌ ချဲထီ(၅၄၅)ထွက်လာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ချဲထီဂဏန်းများကို ရသေ့ကြီးတစ်ပါးက ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် မြေဖြူဖြင့် ရေးပြနေတတ်သဖြင့် ချဲဘိုးတော်ဟု နာမည်ကြီးလာသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက အသေအချာ စောင့်ရှောက်လျက်ရှိကြောင်း ပြောပြလာပါသည်။

ပညာရေးဌာနနှင့် လောင်းကစားသည် မသင့်တော်သော်လည်း ဓာတ်ကြောင့်လား၊ နတ်ကြောင့်လားမသိ အကျိုးပေးကောင်းသဖြင့် စီးပွားဥစ္စာများ တိုးတက်နေကြောင်း ကိုယ်တွေ့

www.burmeseclassic.com

ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကိုးပတ်နေစဉ်စိပ်သော လူမှုပူလုံရေး အဖွဲ့မှ ဝန်ထမ်းသူငယ်ချင်းက ပြောပြ ရာတွင် ထိုသို့ အိပ်မက်နိမိတ်များ မရဘူးသေးကြောင်းနှင့် ဓာတ်လည်း မစီးသေးကြောင်း...

သို့ရာတွင် ဓာတ်စီးသကဲ့သို့ နှုတ်ဖျားမှ ထွက်သွားသော စကားများသည် ထူးဆန်းတိုက်ဆိုင်စွာ မှန်ကန်နေတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မပြောလိုသော စကားများ ပြောထွက်လာ၏။

သူငယ်ချင်းသည် ဗေဒင်ပညာကို ဝါသနာပါ၍ လိုက်စားထားသဖြင့် ဗေဒင်ဟောရာတွင် အထောက်အကူပြုနေပါသည်။ အဟောအပြောများ မှန်ကန်နေသဖြင့် တချို့သော မိတ်ဆွေများက အကြားအမြင် ရနေပြီဟု ထင်မြင်ချက်ပေးကြ၏။

ဆရာတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ သူငယ်ချင်းအား ယခင်ဘဝက ဖခင်ဖြစ်သူက စောင့်ရှောက်စောင့်မနေကြောင်း သိရသည်။ သူငယ်ချင်းမှာ ဗေဒင်ပညာဖြင့် နာမည်ရကြီးပွားနေပါသည်။

စာရေးသူ၏ အတွေ့အကြုံကို ပြောရလျှင် ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏ ပုတီးစိပ်နည်းကို တစ်ကြိမ်လျှင် ပုတီးကိုးပတ်ပြည့်အောင် စိပ်ပါသည်။ တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ်စိပ်၏။ ကျောင်းသားဘဝမှာပင် ဓာတ်တွေ စီးလာသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ ကြွလာကြသည်။ တရုတ်၊ ကုလား၊ ရှမ်း၊ မြန်မာ စကားအစုံ ပြောကြ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ ဆိုသည်မှာ လမိုင်းများလည်း ပါလာတတ်ပါသည်။ အမျိုးမျိုး ညွှန်ကြားချက်ပေးတတ်၏။ နာသီးဖျား

မှ ဝင်လေထွက်လေကို အသိကပ်ပြီး အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို (၁၅) မိနစ် ပြုလုပ်သည့်အခါ အကျင့်ရလာသောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်များ မချဉ်းကပ်ကြတော့ပါ။

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဆုံကြသော နေ့တစ်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရင်ပြင်၌ မဟာပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲကျင်းပနေ၏။ သုံးဦးသား ဝင်ရောက် နာယူ ကြည့်ညိုကြပြီးနောက် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်အကြောင်းကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမိကြသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး စတုတ္ထမြောက် သတ္တာဟ၌ စံနေတော်မူစဉ် အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ သတ္တမမြောက်ဖြစ်သည့် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါတွင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်အစွမ်းသည် အံ့မခန်း ပွင့်လန်းခဲ့သည်။ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့သည် ကိုယ်တော်မှ ကွန်မြူးခဲ့ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြီးသည် သိမ်မွေ့နက်နဲကြီးကျယ်သော တရားဖြစ်ပြီး တန်ခိုးကြီးသည့် နတ်ဗြဟ္မာများ ရိုသေမြတ်နိုးသည့် တရားဖြစ်သည်။ သာသနာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ရှေ့တန်းခံတပ်ကြီးလည်း ဖြစ်

ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသနှင့် ပစ္စယုဒ္ဓေသတို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် အခါမလင့်စေဘဲ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါသည်။ ယင်းဖြင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသည့် ဘေးအန္တရာယ်များ၊ ကျရောက်လတ္တံ့သော ဘေးအန္တရာယ်များကို ကင်းလွတ်စေနိုင်သည်။

အပြစ်ကင်း၍ ကောင်းကျိုးပွားများစေသည့် ဆောင်ရွက်ချက် ကိစ္စအထဲတို့ ပြီးစီးအောင်မြင်၍ အပြစ်မရှိမကောင်းကျိုးဖြစ်စေမည့် ကျူးလွန်ခြင်းမျိုးကို ရှောင်လွှဲစေနိုင်သည်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြခြင်းနှင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာအဖြာဖြာ ပြည့်ခြင်း အကျိုးများ ရနိုင်ပါသည်။

သူငယ်ချင်းသုံးဦး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးနောက် ဤမျှ တန်ခိုးကြီးမားသော ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို လူတိုင်း ရွတ်ဖတ်သင့်ကြောင်း မှတ်ချက်ပြုပြန်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ သုံးဦးလည်း နေ့သုံးခေါက်ကျစီ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပြီး တိုင်ပင်ကြပြီး ခြောက်လအကြာတွင် တွေ့ကြုံခံစားရသော အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည် ပြောပြကြသောဘောတု၌ ဘုရားပေါ်က ဆင်းလာကြပါသည်။

ကိုးလမျှ ကြာမြင့်လာသောအခါ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဘုရားပေါ်တပြန်ဆုံကြပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အရှေ့ဘက်ရှိ မေ့စေတီတွင် သုံးသား ပုတီးစိပ်ကြပြီးနောက် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သဖြင့် ရရှိခံစားခဲ့သော အတွေ့အကြုံများကို ကိုယ်စီ ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အိပ်မက်ရသောချဲ့ ဆရာပညာရေး ဝန်ထမ်းက အိပ်မက်များ ဆိတ်သွင်း ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ချဲ့ မပေါက်တာလည်း ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ လောင်းကစားနှင့် ကျောင်းဆရာဘဝ လည်း မသင့်တော်သဖြင့် ဝမ်းမနည်း ပါကြောင်း ပြော၏။

စောင့်ရှောက်သော ဓာတ်၊ နတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပဋ္ဌာန်းတန်ခိုးကြောင့် ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်နေ ကြကြောင်းနှင့် တစ်ခါတစ်ရံမှပင် အိပ်မက်နိမိတ်များ မရတော့သဖြင့် ဆန်းကြယ်နေကြောင်း ပြောပြသည်။

သို့ရာတွင် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာကို ပုံမှန် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သဖြင့် မိမိတို့၏ စာရေး ကိရိယာဆိုင်လေးမှာ ရောင်းအား တက်လာသဖြင့် သမ္မာအာဇီဝ ဝင်ငွေ ဖြင့်သာ ကုသိုလ်ဒါန ပြုကြရ၏။

ယခင်က ရပ်ကွက်လူမှုရေးလုပ်ငန်း နှင့် ကင်းကွာနေရာမှ ယခုဆိုလျှင် သမာဓိစွမ်းအားကြောင့် ရပ်ကွက် အသင်းဖွဲ့များတွင် နေရာရလာ၏။ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ ကျယ်ကျယ်ပြန့် ပြန့် ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလာပါသည်။

ဗေဒင်ဟောပြောသော သူငယ်ချင်း က ပြန်လည်ပြောပြရာတွင် ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော် နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ၍ မကြာမီအချိန်မှာပင် နှုတ်မစီးတော့ ကြောင်း၊ စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော ယခင်ဘဝက ဖခင်ဖြစ်သူလည်း ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိတော့ ကြောင်း ပြောပြသည်။

နှုတ်မစီးတော့သဖြင့် ဗေဒင်ဟော ရာတွင် တိကျမှန်ကန်မှု မရှိတော့၍ ဗေဒင်ဟောသည့် လုပ်ငန်းကိုလည်း စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို

ပုံမှန်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့သဖြင့် ကျန်းမာ ရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် သက် ဆိုင်သော ဘုန်းပွင့်ယတြာများကို ထူးခြားစွာ ထိရောက်အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင် အကြံ ပေးခဲ့ရာ များစွာအောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ သဖြင့် ချဉ်းကပ်သူ များပြားလာခဲ့ ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ် ရောဂါများကို အထူးကုသပေးနေ ကြောင်းနှင့် အလုပ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကိုပါ လုပ်နေ ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ငယ်သူငယ် ချင်း ကိုစိုးအောင်ကို ယခုအခါ "အဘ အောင်" အဖြစ် လူသိများနေပြီ ဖြစ်ပါ သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ယခင်အခါက ဓာတ်စီးပါသည်။ လမိုင်းများ အပါ အဝင်ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ ကြွလာ၏။ အာနာ ပါနဿတိဘာဝနာ ပြုလုပ်သောအခါ လမိုင်းများ ဝင်ပူးခြင်း မရှိတော့ပါ။ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လာသောအခါ ဓာတ်စီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ လုံးဝ မကပ်တော့ပါ။

အကြံပေးမည့်သူ၊ ခိုင်းစေမည့်သူ မရှိတော့သဖြင့် အစပထမတွင် ဝမ်း နည်းသလိုလို ဖြစ်မိ၏။ နောင်တွင်

သမာဓိအား များစွာတိုးတက်လာ ကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာမိ တော့သည်။

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်သည် မြတ် ဘုရား ဟောကြားခဲ့သော တရားတော် တွင် အလေးနက်ဆုံး၊ အခက်အခဲဆုံး၊ အထူးခြားဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ သည်။

ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားများ ရုပ်နာမ်တရားများကို သိခွင့်ရပြီး ရုပ် နှင့်နာမ်တို့မှာ မတည်မြဲဘဲ ဖြစ်၊ ပျက်၊ အနိစ္စ သဘောမျှသာဖြစ်ကြောင်း နာမ် နှင့်ရုပ် ပိုင်းခြားသိသော ဉာဏ်ကို ရရှိစေပါသည်။

စာရေးသူသည် ဝိပဿနာ ဘာဝနာ သို့ ကူးပြောင်းလာသောအခါ ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြောင့် လျင်မြန်စွာ တရားထူးကို ရစေခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ တရားမှတ်နေတိုင်း မည်သို့ပင် မှောင်မည်းနေစေကာမူ အလင်းရောင်တန်းကြီးသည် စာရေးသူ အား ဆလိုက်မောင်း ထိုးထားသည့် အလား လင်းထိန်နေ၏။ ဤသို့ ဖြစ် စဉ်မှာပင် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်၏ တန်ခိုးတစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပါဝင်နိုင် သည်ဟု ထင်ရပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အသိဉာဏ်ပညာ ကြီးရင့်စေခြင်း၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရောက် ရာ လမ်းကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြစ် စေခြင်း၊ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်အသွယ် သွယ်ကို ကင်းဝေးစေခြင်းနှင့် ကိလေသာ ကွာရှင်းကြောင်းဖြစ်သော ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို စာဖတ်သူ အပေါင်းတို့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့် မသင့် ကို စဉ်းစားချင့်ချိန် ဝေဖန်နိုင်ကြရန် အတွက် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် အဖန်သ်

နံရံထဲက လက်နှစ်ဖက်

ယခုဖြစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ မဟုတ်ပါ။ မှော်ဘီမြို့နယ် အတွင်းရှိ တရားစခန်းတစ်ခု၌ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၂၁)ရက်မှ စတင်၍ တစ်လကျော်ကျော် တရားသွား အားထုတ်ရာမှ ထိုတရားစခန်းသို့ ကျွန်တော်နောက်မှ ရောက်ရှိလာသော ဦးပဉ္စင်း ဦးခေမာစာရ၏ ကိုယ်တွေ့ ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပဉ္စင်းမှာ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ သီရိရတနာကျောင်းတိုက်မှ တရားစခန်းသို့ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အိပ်ဆောင် မတူသော်လည်း တရားထိုင်ချိန် မွှော့ရုံညို အသွားအပြန် အတူတူ သွားသည်။ လာသည်။ အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း စားသောက်ချိန် အမြဲဆုံသည်။

သွားရင်း လာရင်း တရားအကြောင်း၊ ဘာသာရေးအကြောင်းများ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြရင်းမှ ဆံရာဒကာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဦးပဉ္စင်းက ဘုရားဟော မေတ္တာသုတ်ကို အမြဲရွတ်ဆို ပွားများသည်။

ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း၊ သဗ္ဗဒွေဂါထာ တို့ကိုလည်း နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုကြောင်း သိရသည်။ အထူးအားဖြင့် အချိန်ရတိုင်း သရဏဂုံသုံးပါးကို မပြတ်ရွတ်ဆိုပါသည်။

ယခု တရားစခန်း၌ သရဏဂုံသုံးပါးကို ရွတ်ဆိုသဖြင့် ယောက်ဆောင်ထဲ၌ အန္တရာယ်၊ အနှောင့်အယှက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပုံ ကိုယ်တွေ့အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။ ဦးပဉ္စင်း ဦးခေမာစာရ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် စာဖတ်

သူများအတွက် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

ထိုညကို မှတ်မှတ်ရရ ရှိပါသည်။ ၉-၂-၂၀၁၀နေ့ ညဉ့်နက် (၁၁)နာရီကျော် ဖြစ်သည်။ တရားထိုင်ချိန် များသဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှသော်လည်း နေ့ဆွမ်း စားသောက်ပြီးချိန်၌ ကော်ဖီတစ်ခွက် သောက်ထားခဲ့သဖြင့် ကော်ဖီဖစ်တန်နိုးဖြင့် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ မျက်လုံးကြောင်နေပါသည်။

ယောက်ဆောင်ထဲမှ

၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိပ်မပျော်သဖြင့် ခုတင်ပေါ်တွင် ဖက်လက်လဲလျောင်းရင်း သရဏဂုံ သုံးပါးကို ရွတ်ဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

နှုတ်မှ သရဏဂုံသုံးပါးကို တိုးတိုး ရွတ်ဆို ပွားများရင်း စိတ်မှလည်း ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို အောက်မေ့နေမိသည်။

တစ်အောင်အကြာတွင် အနည်းငယ် ညောင်းလာသဖြင့် ကိုယ်ကို တစ်ဖက်သို့ စောင်းလှည့်သည်။ အခန်း နံရံကို ကျောပေး၍ ဘေးတစောင်း နေပြီး ဘယ်လက်ဖဝါးကို ညှာပခုံး အောက် ခေါင်းအုံးနှင့် ဦးခေါင်းကြားသို့ ထိုးသွင်းရင်း သရဏဂုံသုံးပါးကို ဆက်လက် ရွတ်ဆိုပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဦးပွဉ်း၏အာရုံထဲ၌ ကျောပေးထားရာ အခန်းနံရံ ပြတင်းပေါက်မှ လက်နှစ်ဖက် ထွက်လာသည်ကို မြင်မိသည်။

အဆောင်မှာ နှစ်ထပ်ဆောင်ဖြစ်ပြီး ဦးပွဉ်းနေသော အခန်းမှာ အပေါ်ထပ် ဖြစ်သည်။ ပြတင်းပေါက်တံခါးလည်း ပိတ်ထားသောကြောင့် ပြတင်းပေါက်မှ လက်နှစ်ဖက် ထွက်လာသည်ကို မြင်တော့ အလွန်အံ့သြမိသည်။

မျက်စိမှိတ်ထားလျက်မှ အာရုံထဲတွင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်သည်။ လက်ပိုင်ရှင်ကို မတွေ့ပါ။ ဦးပွဉ်း၏ လည်ပင်းကို ညှစ်ဖို့ လက်နှစ်ဖက် ဆန့်ထုတ်လာသည်။ လက်တစ်ဖက်က ပခုံးပေါ်သို့ လာဖိသည်။ ပခုံးကို ဖိမှန်း သိသည်။

ထိုခဏ၌ ဦးပွဉ်းလည်း ညှာလက်ကို ဘယ်ပခုံးပေါ်သို့ ကပ်တင်ရာ

လက်က ပခုံးကို မထိဘဲ နံရံမှ ဆန့်ထုတ်လာသော လက်ကြီးကို ထိမိသည်။

ဦးပွဉ်း၏ လက်ဖဝါး ရုတ်ခြည်း အေးစက်စက် ခံစားရပြီး တစ်ပြိုင်နက်...

'အမယ်လေး ပူတယ် ပူတယ်၊ ကြောက်ပါပြီ အီး ဟီး ဟီး'

အနီးကပ် အော်ငိုသံ ကြားသည်။ အမျိုးသားတစ်ဦး၏ မချို့မဆုံ အော်ငိုသံ ဖြစ်သည်။ ထိုအသံကြောင့် ဦးပွဉ်း လန့်ဖျပ်ပြီး အိပ်ရာပေါ်မှ ကမန်းကတန်း ထလိုက်သည်။

* * *

ဦးပွဉ်း လဲလျောင်းရာမှ ထလိုက်လျှင် အော်ငိုသံ ပျောက်သွားသည်။ စောစောက အာရုံထဲတွင် တွေ့သော လက်ကြီးကိုလည်း မတွေ့တော့ပေ။ အခန်းထဲ၌ ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုသော်လည်း ဘာမှ မတွေ့မြင်သဖြင့် အထူးအဆန်း ဖြစ်သည်။

သူ့လည်ပင်းကို လာညှစ်သော လက်ကြီး ဘယ်ကို ရောက်သွားပြီလဲ။ ဘာကြောင့် ဒီအသံတွေ ကြားတာလဲ။ အခုန အော်ငိုတာက ဘယ်သူလဲ။ လက်ပိုင်ရှင်ကို မမြင်သဖြင့် အမျိုးမျိုး တွေးတော စဉ်းစားသော်လည်း အဖြေမပေါ်ပါ။

နောက်ဆုံး "ဪ" ဒီအခန်းထဲမှာ သူရှိတာကို သိစေချင်လို့ အသိပေး

တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အခု ပြုနေဆဲ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်အပေါင်းရဲ့ အစို့ဘာဂကို သူ့အား အမှုပေးဆောင်စေချင်လို့ပဲ" ဟု ယူဆမိသည်။

ဦးပွဉ်း တော်ရုံနှင့် အိပ်မရတော့ပါ။ ယောဂီဆောင်ထဲမှ မမြင်ရသော ပရလောကသားအကြောင်း အမျိုးမျိုး တွေးရင်း နံနက်(၂)နာရီကျော်လောက်မှ မှေးခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်ပြီး (၃)နာရီခွဲ ဘုရားဝတ်တက် တုံးခေါက်သံ ကြားလျှင် အိပ်ရာမှ ထလိုက်ရပါသည်။

ထို့နေ့ နံနက်မှစ၍ ဦးပွဉ်း ဦးခေမာစာရလည်း နေ့စဉ် ပြုမြဲကုသိုလ်ကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ပြီးတိုင်း ယောဂီဆောင်သို့ ပြန်ပြီး ထို ပရလောကသားအား ရည်စူး၍ အမျှပေးဝေသည်။

ဦးပွဉ်း၏ နေ့စဉ် ပြုလုပ်သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့အတွက် အမျှပေးဝေခြင်းကို ရသည်။ မရသည် မသိနိုင်သော်လည်း ထို့နေ့ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးပွဉ်း တရားစခန်းမှ ပြန်လည် ဝံ့ထွက်ခွာသွားချိန်အထိ ထိုပရလောကသားကို အာရုံထဲတွင် မကြား၊ မတွေ့ရတော့ပေ။ မည်သည့် အနှောင့်အယှက်မျှ မခံရတော့သဖြင့် ဦးပွဉ်း ဦးခေမာစာရ၏ ယောဂီဆောင်ထဲမှ ပရလောကသားအကြောင်းကို နိုးကမ္မတ် အဆုံးသတ်ပါတော့သတည်း။

(ဤစာမူဖြင့် ဦးပွဉ်း ဦးခေမာစာရအား ဂါရဝပြုပါသည် ဘုရား)

သုစိဟောတု ဒုက္ခာနုစတု
ချမ်းသာ
နက္ခတ္တဇာန်ခြင်း

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ
(ရွှေတောင်)

တရားမဝင်သားသား

ရွှေတောင်

၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မတ်လကုန်လောက် ကဖြစ်၏။ ဘားတိုက်(အိပ်ဆောင်)ကြီး အတွင်း ပျော်ရွှင်စွာ စကားပြောနေ သော အသံများ ဆူညံနေလေသည်။

တပ်သားသစ်မြင့်ဝေ၊ ပျဉ်းမနား သား ချစ်တင်တို့ အပါအဝင် မြန်မာ နိုင်ငံအနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဝင်ရောက် လာကြပြီး စစ်သင်တန်းကာလ (၆)လ အတွင်း ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ချစ်ခင် ကြင်နာရင်းနှီးခဲ့ကြသော ရဲဘော်သစ် များဖြစ်၏။

ယခုလည်း ထိုစဉ်က ရခိုင်တိုင်း(ယခု ရခိုင်ပြည်နယ်)သို့ တပ်ရင်း တစ်ရင်း တည်း အတူတကွ တာဝန်ကျသဖြင့် ပျော်ရွှင်ဆူညံနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တာဝန်ကျရောက်သည့် တပ်ရင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီး တာဝန် ထမ်း ဆောင်ရမည့် တပ်ခွဲအသီးသီးသို့ တာဝန်ချရာတွင်လည်း အတူတူပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျောက်တော်မြို့

နယ်အပိုင် ကစ္ဆပဒဒီမြစ်အနီးရှိ ကျေးရွာကြီးတစ်ရွာတွင် လုံခြုံရေး တာဝန် ထမ်းဆောင်ကြရသည်။

ဇာတိပြုလာပြီ

တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် (၈)လတာ ကာလပတ်လုံး ချစ်တင်သည် အထူး အရာရှိမှစ၍ အရာခံ အကြပ်ကြီး အကြပ်များ၊ ဘဝတူ ဝန်ထမ်းများ

အပေါ် အနစ်နာခံခြင်း၊ ပေးအပ်သမျှ တာဝန်ကျေပွန်ခြင်း၊ အပြောင်အပျက် အရွတ်အနောက် ပြောတတ်ခြင်းတို့ ကြောင့် အားလုံးကပင် ချစ်ခင်ကြလေ သည်။

တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် သူ သည် ရွာထဲမှ ချောမောလှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား ခိုးယူ ပေါင်းသင်းလေ၏။

စစ်သက်မပြည့်မီ မိန်းမယူခြင်း ကြောင့် နောက်တန်းတပ်ရင်း အချုပ် သို့ သင်္ဘောပတ်အကြံ့နှင့် ပြန်ပို့လိုက် လေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ သူငယ်ချင်းအတွက် စိတ် မကောင်းသည်မှလွဲ၍ ဘာမျှမတတ် နိုင်ပါ။

စစ်သားဘဝ၏ ပထမဦးစစ်ဆင်ရေး

ချစ်တင်အား အချုပ်နှင့် ပြန်ပို့ပြီး နောက်မကြာမီ အတွင်းမှာပင် တပ်ခွဲ တစ်ခွဲလုံး တပ်ရင်းသို့ ပြန်လာကြ သည်။

ကျွန်ုပ်သည် စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ အထိ အခိုက် အကျအဆုံးမရှိ အောင်မြင်ခဲ့ ၏။ ထိုစစ်ဆင်ရေးကို ကွပ်ကဲသူမှာ ထိုစဉ်က ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး လွန်းတင် ဖြစ်လေသည်။

ရွာစခန်းလုံခြုံရေးတာဝန်ယူ

ကျွန်ုပ်တို့ စစ်ဆင်ရေး ပြန်ဝင်လာ ချိန်တွင် ချစ်တင်လည်း တပ်ရင်းအချုပ် မှ လွတ်လာခဲ့လေပြီ။ ဇွဲစည်းပုံခွဲရာတွင် သူသည် တပ်စု(၁) ပေါက်တောမြို့သို့ လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်မှာ တပ်စု(၂) ပေါက်တောမြို့နယ် လက်ပန်ပြားရွာသို့ လည်းကောင်း အသီးသီး တာဝန်ကျ သဖြင့် လူချင်းကွဲသွားလေသည်။

တစ်ရက်တွင် ပေါက်တောမြို့ပေါ်ရှိ

တပ်ခွဲရုံးမှ တပ်ခွဲမှူးနှင့်အဖွဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းသို့ စစ်ဆေးရန် လာရောက်သည် အခါ ချစ်တင်လည်း ပါလာသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ချင်းအား ရွာ တွင်းသို့ လိုက်လံပြသပြီး ရွာခံလူများ နှင့် မိတ်ဆက်ပေး၏။ မကြာမီ တပ်ခွဲ မှူးနှင့်အတူ ချစ်တင်လည်း ပြန်သွား လေသည်။

ချစ်တင်သေပြီ

ချစ်တင်သည် ကျွန်ုပ်တို့စခန်းမှ ပြန် သွားပြီး မကြာမီအတွင်းမှာ တောခို သွားကြောင်း၊ သူနှင့်အတူ တင်ဖေ လည်း ပါသွားကြောင်းနှင့် သေနတ် (၂)လက်ပါ ယူသွားကြောင်း ဆက် သွယ်ရေးစက်သို့ နံနက်(၆း၃၀)နာရီ တွင် သတင်းရောက်လာသည်။

ပေါက်တောအလွန် မော်တပ်ကြီး တောင်တွင် ချစ်တင်တို့နှစ်ဦးစလုံး သေဆုံးသွားကြောင်း ထပ်မံအကြောင်း ကြားပြန်သည်။ ယင်းတို့သေဆုံးသော နေရာသည် ကုန်းကြောင်းမှ သွားပါက (၇)မိုင်ခန့် ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ တပ်စိတ်သည် တိုက်ကင်း လှည့်လည်ရှင်းလင်းပြီး ယင်းတို့ သေ ဆုံးသည့်နေရာသို့ အရောက်သွား ကြသည်။ တပ်ခွဲမှူး၏ ညွှန်ကြားချက် ကို ရယူပြီး ယင်းတို့နှစ်ဦး အလောင်း များအား ကောင်းမွန်စွာ မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြသည်။

ဆွမ်းသွတ်ရန်စီစဉ်

ကျွန်ုပ်တို့ တပ်စခန်းသို့ ပြန်ရောက် ပြီးသည် နောက်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဓလေ့ အရ သရဏဂုံလည်း မတင်ရပါ။ ပုန်ကန်သည့် သဘောမျိုး ဖြစ်သည့် အတွက် သူ့အား မည်သူ့ကမ္ဘာ အရေး တယူလုပ်၍ ဆွမ်းသွတ်ပေးခြင်းလည်း မရှိပါ။

ကျွန်ုပ် သူငယ်ချင်းအား ကောင်းရာ ဘဝ ရောက်စေလိုသောဆန္ဒ ကျွန်ုပ်၌ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် လစာငွေ မှ အကုန်အကျစံပြီး ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးကိုပင့်၍ သက်ကြီးရွယ်အိုများ ကိုပါ ကျွေးမွေးရန် စီစဉ်ရပါလေသည်။ (ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် အသက်ငယ် သူဖြစ်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိစ္စများကို မသိပါ။ ချစ်တင် ဘဝကူးကောင်းရန် ကိုသာ စိတ်စောနေပါသည်။ စကား ချစ်)

ထို့ကြောင့် ဦးဖြူသီးနှင့် ဒေါ်သာဖြူ တို့ နေထိုင်ရာ ရွာလယ်သို့ ထွက်ခဲ့လေ သည်။

ဆွမ်းကျွေးရန်တိုင်ပင်

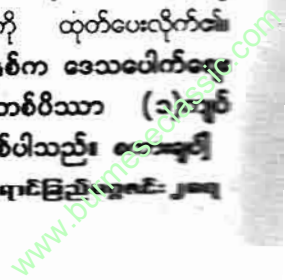
ဦးဖြူသီးအိမ်သို့ ကျွန်ုပ် ရောက်သွား ချိန်တွင် ဦးဖြူသီးသည် နေရာမှ ထ သွားပြီး သေတ္တာထဲမှ စာတစ်ရွက်နှင့် ငွေ(၁၀၀)ကျပ်အား ထုတ်ပြလေ သည်။

စာရွက်ကို ဖတ်ကြည့်သောအခါ ချစ်တင်ရေးထားသည့်စာ ဖြစ်နေ သည်။ ချစ်တင်သည် မင်းစေချောင်း ရွာမှ သူ ခိုးယူပေါင်းသင်းခဲ့သော မိန်းကလေးထံသို့ ပေးသည့်စာ ဖြစ်၏။

ငွေ(၁၀၀)ကျပ်မှာ ဦးဖြူသီးအတွက် လမ်းစရိတ်နှင့် မိန်းကလေးအတွက် စားသောက်စရိတ်ဟု ဆိုလေသည်။

အရင်တစ်ခေါက် ချစ်တင် တပ်ခွဲမှူး နှင့်အတူ ပါလာစဉ်က ကျွန်ုပ် မသိ အောင် ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖြူသီးတို့အား အမြန် ဆုံး ဆွမ်းသွတ်ပေးစေလိုကြောင်း ပြော ပါသည်။ အသင့်ပါလာသော ငွေ (၁၂၀)ကျပ်ကို ထုတ်ပေးလိုက်၏။ [၁၉၅၅ ခုနှစ်က ဒေသပေါက်ရေး ကြိုက်သားတစ်ပိဿာ (၁၇)ချစ် (၅၀)ပြားဖြစ်ပါသည်။ စောအုတ်]

ဆွမ်းသွတ်ရန် ချက်ပြုတ်

နောက်တစ်နေ့တွင် ဦးဖြူသီးတို့ နေအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူကြီး လူငယ် (၃၀)ယောက်တို့အား ထမင်းကျွေးရန် စီစဉ်ကြသည်။ ဆန်(၈)ပြည်၊ ကြက်သား(၃)ပိဿာနှင့် အရန်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူကာ ဦးဖြူသီးနေအိမ်၌ ချက်ပြုတ်ကြပါသည်။

အိမ်အနီးမှ လူငယ်များ ရောက်ရှိလာကြပြီး စပါးလုံးကောက်သူ ကြက်မွေးနတ်သူ၊ ထုထောင်းသူများနှင့် မြိုင်ဆိုင်နေလေသည်။

ညနေ(၆)နာရီအချိန်တွင် ဦးဖြူသီး၏ မိခင်ကြီးသည် တဲအိမ်လေးပေါ်ရှိ တစ်လုံးတည်းသော ဘုရားပန်းအိုးတွင် ပန်းထည့်လှူပြီး သောက်တော်ရေကပ်လှူသည်။ ကျန်လူများကမူ လုပ်လက်စ အလုပ်များအား နေရောင်ကို အားပြုလျက် လျင်မြန်စွာ လုပ်ကိုင်နေကြ၏။

ထိုစဉ် ဦးဖြူသီး မိခင်ကြီးသည် ငယ်သံပါအောင် အော်လျက် အောက်ထပ်သို့ ပြေးဆင်းလာလေသည်။ ထိုမိန်းမကြီးမှာ အောက်ထပ် ရောက်ရောက်ချင်း သတိမေ့သွားရှာသည်။ သတိပြန်ရသည့် အချိန်၌ မေးကြည့်သောအခါ ဘုရားဝတ်တက်စဉ် အပေါ်မှ ရေနင့် လောင်းချလိုက်ကြောင်း ပြောပြီး သူမ၏ ရေစိုအင်္ကျီကို ပြုလေ၏။

ဦးဖြူသီး အိမ်ပေါ်တက်ကြည့်သောအခါ ရေစိုနေသည်က လှေ၍ မည်သည့်သဲလွန်စမျှ ရှာမရကြောင်း ပြောလေသည်။

ဆွမ်းသွတ် အမျှအတန်းငဝ

နောက်တစ်နေ့နံနက် တန်းစီပြီးချိန်တွင် တပ်စုဖျူးထံ ခွင့်တောင်းပြီး မြင့်

လွင်ကို ခေါ်ကာ ကပျာကသီ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဦးဖြူသီးအိမ်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးနှင့်တကွ ပရိတ်နာသူများ စုံလင်စွာ ရောက်ရှိနေပြီ။ ကြည့်ရသည်မှာ ကျွန်ုပ်အား စောင့်ဆိုင်းနေပုံ ရပါ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ယူနီဖောင်းဝတ်နှင့်ပင် မိနပ်ကို ချွတ်ကာ ငါးပါးသီလ ခံယူရေစက်ချပြီး သူငယ်ချင်း ချစ်တင်အား အမျှအတန်း ဝေလိုက်ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ပြန်ကြွသွားချိန်တွင် ချစ်တင်၏ ဝိညာဉ်သည် ဦးဖြူသီး၏ ဇနီး ဒေါ်သာဖြူအား ဝင်ရောက်ပူးပါလေတော့၏။

ပူးပြီးပြောသွားသော စကားများမှာ ယင်းတို့ မည်ကဲ့သို့ သေရကြောင်း၊ မည်သို့ နေထိုင်စားသောက်ရကြောင်း များ ပါဝင်လေသည်။

အိမ်မက်ပေး၍

အောင်ဘာလေထီပေါက်

ဆွမ်းသွတ် အမျှဝေပြီးနောက် (၃)ရက်မြောက်သော ညနေတွင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် သောက်ရေကန်ကြီးဘေးရှိ ထန်းပျို(၃)ပင်အား သတိထားကြည့်မိရာ ယင်းအပင်ကို ကြည့်၍ ခွေး(၂)ကောင်သည် အူလိုက်ဟောင်လိုက်လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အချိန်ကြာပြင်စွာ ဟောင်နေလေရာ ည(၁၀)နာရီတိုင်လေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ် အိပ်ပျော်သွားရာ အိပ်မက်ထဲတွင် ချစ်တင်သည် ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်လျက် ကျွန်ုပ်အား စကားဆိုလေသည်။

‘သူငယ်ချင်းကို ကျေးဇူး အထူးတင်တယ် ကွာ။ ပင်း အခုအပတ် အောင်ဘာလေထီ ထိုးပါ။ ထီပေါက်လို့ပယ်။ ငါ သွားတော့မယ်’

ဟု ပြောပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လန့်နိုးလာရာ သူငယ်ချင်းအကြောင်းကို တွေးမိပြီး အိပ်မပျော်နိုင်ဖြစ်နေ၏။ လက်မှ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ (၀၄:၀၀)နာရီပင် ရှိနေလေပြီ။ နံနက်လင်းသောအခါ အိပ်မက်ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ အောင်ဘာလေထီ (၂)စောင်လောက်တော့ ထိုးကြည့်ရန် စစ်တွေထွက်မည့် မော်တော်ဆိပ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ကံအားလျော်စွာ ဦးစိန်ပန်းခိုင်ကို အဆင်သင့် တွေ့ရသဖြင့် ထီထိုးရန် ငွေ (၅)ကျပ်ပေးလိုက်သည်။ (ထိုစဉ်က ထီတစ်ဆောင် (၂)ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။)

သူငယ်ချင်း ချစ်တင်၏ အိက်မက်ကား လွန်စွာအံ့ဩဖွယ် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ် ထိုးခဲ့သည့် လက်မှတ်တစ်ဆောင်မှ ငွေ(၅၀၀၀)ကျပ်နှင့်အမျှ အပိုဆု (၃၀၀)ကျပ်ပါ ပေါက်ပါလေတော့၏။

ဪ... ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မှုဟူသည့် ကား လူတို့နယ်၌သာ ရှိသည်မဟုတ်ဘဲ ပရလောကတွင်လည်း ရှိတတ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြင့်ဝေ(ရွှေတောင်)

ဝိသုဒ္ဓိ
(ဘားအံ)

လှေကားပေါ်တွင်

ရွေးတောင်းအုတ်ဂူများ

လွန်ခဲ့သော ၁၉၈၄ ခုနှစ် ဆောင်း ကာလဖြစ်ပါသည်။ ဘားအံမြို့ တစ်ဖက်ကမ်း မြိုင်ကလေးကျေးရွာ အုပ်စုမှ ဖြစ်၏။ မဖွံ့ဖြိုးသေးသော ကာလ ကျေးလက်သဘာဝအလျောက် ဇာတ်ပွဲများ ရှိသည်ဆိုသည်နှင့် မည်မျှ ပင် ဝေးစေကာမူ သွားကြည့်ကြသည်။

တချို့ကလည်း နွားလှည်းဖြင့် သွားကြ သည်။ တချို့ကလည်း အဖော်ကောင်း လျှင် အုပ်စုပွဲ၌ ခြေကျင်သွားကြသည်။ ယခုလည်း ဘားကပ်ကျေးရွာတွင် ဖော်လမြိုင်မှ နာမည်ကြီးဇာတ်ပွဲ လာ ရောက် ကပြနေချေပြီ။ ဇာတ်ပွဲက ဗလာပွဲဆိုတော့ ပို၍ လူစည်ကားပေ

မပေါ့။ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပွဲသွားရန် အဖော်ညှိကြ၊ နွားလှည်းတွေပြင်ကြနှင့် ကာလသာ၊ ကာလသမီးများ ခြေရှုပ်နေကြသည်။ ကလေးတချို့ကလည်း ပွဲသွားရန် ပူဆာငိုယိုနေကြသဖြင့် မြိုင်ကလေး ကမ်းနားရွာတွင် ကျွက်ကျွက်ညံ့လျက် စည်ကားနေသည်။

ထိုရွာအတွင်းမှ မလှလှနှင့် မယ်တို့လည်း အပါအဝင်။ သူမတို့နှစ်ဦးမှာ ဇာတ်ပွဲရှိသည် ကြားသည်နှင့် ဇာတ်

www.burmeseclassic.com

မငြိမ်ကြတော့။ ဝါသနာ အလွန်ကြီးကြသည်။ သူမတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ အိမ်ထောင်ရှင်တွေ့ အိမ်ထောင်သက်တမ်းမှာ သိပ်မကြာသေး။ လသားအရွယ် ကလေးကိုယ်စီ ရှိကြသည်။ အိမ်နီးနားချင်း ညီအစ်မဝမ်းကွဲတော်ကြသည်။

မလှလှ၏ယောက်ျားမှာ ကိုအောင်ပန်း၊ မယ်ပု၏ယောက်ျားမှာ ကိုစံငြိမ်း။ ကိုအောင်ပန်းနှင့် ကိုစံငြိမ်းတို့မှာ ထန်းသမားများဖြစ်ကြသည်။ ထန်းရည်အချိုခံ၍ ထန်းလျက်ချက်ကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် သောက်ရန်အတွက် အခါးရည်ကိုလည်း သီးသန့်တစ်ပင်စီခံထားကြသည်။ ထိုအခါးရည်ဖြင့် ညနေတိုင်း ဝိုင်းပွဲ၍ သောက်ကြသည်။ ညနေ အလုပ်ပြီးသည်နှင့် ကိုအောင်ပန်းနှင့် ကိုစံငြိမ်းတို့မှာ အခါးရည်ဖြင့် ခိုဝေလျက် စောစီးစွာ အိပ်ရာဝင်ကြလေပြီ။ မလှလှမှာဖြင့် နောက်တစ်နေ့ ဘားအံဈေးသို့ပို့ရန် ဟင်းရွက်များကို စည်းနှောင်ပြင်ဆင်နေရသည်။

ထိုအချိန်တွင် မယ်ပုရောက်လာပြီး ပွဲသွားရန် အဖော်ညှိတော့သည်။ ပွဲကြိုက်သူမို့ နှစ်ခါမခေါ်ရ။ ပွဲသွားရန် ဆန္ဒစောနေလေပြီ။ ဟင်းရွက်တွေကလည်း စည်းနှောင်၍ မပြီးနိုင်။ မယ်ပုက ကူညီပြင်ဆင်ပေးသည်။

အလုပ်အားလုံးပြီးချိန်တွင် ရွာမှလှည်းများ တစ်စီးမျှမရှိတော့။ ထို့ကြောင့် ရေဘူး၊ အနီးများကို ဆွဲခြင်းတွင်ထည့် လက်တွင်ဆွဲ ကလေးငယ်များကို ပုဆိုးဖြင့် ကိုယ်စီလွယ်ပြီး ခြေကျင့်ဖြင့် ထွက်လာကြလေသည်။

ဇာတ်ပွဲရှိရာ ဘားကပ်ကျေးရွာသည် ကမ်းနားရွာမှ နာရီဝက်ကျော်ကျော် လမ်းလျှောက်ရသည်။ လမ်းတစ်

လျှောက် လယ်ကွင်းများနှင့် ထန်းပင်ကျိုးတိုးကျွတ်သာ ရှိသည်။ ဒီခရီးလောက်ကို သူတို့မမူပါ။

သူတို့နှစ်ယောက်က လိုက်လည်းလိုက်ဖက်ပါသည်။ မယ်ပုက အရွှန်းဖောက်ပြီး နောက်ပြောင်ပြောဆိုတတ်သည်။ လှလှက အရယ်သန်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တည်း တဝါးဝါး တဟားဟားနှင့် စည်ကားနေ၏။ သို့နှင့် ပြောဆိုရယ်မောရင်း ပွဲခင်းရှိရာ ရောက်လာတော့သည်။

ညဉ့်လည်း နက်ချေပြီ။ ပြဇာတ်တစ်ဝက်ခန့် ရောက်လေပြီ။ လှလှမှာ အိပ်ငိုက်လွန်းသဖြင့် ရှေ့တွင်ထိုင်နေသည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး၏ ကျောပြင်ကို နဖူးဖြင့် မကြာခဏ ဆောင့်မိလေသည်။ ရှေ့မှ အမျိုးသမီးကြီးကိုလည်း အားနာလှသည်။ ကျောခင်းစရာ နေရာကလည်း မရှိ။ သို့နှင့် မယ်ပုအား ပြန်ရန်ခေါ်တော့သည်။

‘ပြန်ကြရအောင်အေ၊ နက်ဖြန်ဟင်းရွက်အစောကြီး ဈေးပို့ရဦးမယ်’ မယ်ပုလည်း နောက်နေ့ ထန်းလျက်ချက်ရန်ရှိသောကြောင့် ပြန်ရန် သဘောတူလိုက်သည်။

‘ပြန်ကြတာပေါ့၊ ဆက်နေရင် ညည်းခေါင်းကွဲမလား၊ အဒေါ်ကြီး ကျောကွဲမလားဘဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ’

သို့နှင့် သူတို့နှစ်ဦးသား ကလေးကိုယ်စီပွေ့ကာ ပွဲခင်းအပြင်သို့ထွက်ပြီး အပြန်လမ်းသို့ ဦးတည်လိုက်ကြသည်။ ကလေးငယ်များမှာလည်း နှစ်ဦးကြိမ်စွာ အိပ်မောကျလျက်။

လဆုတ် (၈)ရက်ညပို သန်းခေါင်ကျော်မှ လကသာနေသည်။ လသည် ထန်းပင်တစ်ဖျားခန့် ရောက်နေပြီမို့ လင်းထိန်နေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦး ပွဲခင်းရှိရာမှ တရွေ့ရွေ့နှင့် ဝေးလာခဲ့ပြီ။

အပြန်လမ်းသည် ဇာတ်ပွဲ၏ နောက်ကျော်ဘက်ကျသဖြင့် ဇာတ်ပွဲမှ အသံများ မကြားရတော့။ လေပြည်ကလေး အလိုက်သင့် တိုက်ခတ်လာသော အခါမှသာ ဆိုင်းသံသဲ့သဲ့ကလေး တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားနေရသည်။ အသွားလမ်းတွင် ရောက်လိုစေဖြင့် နီးသလောက် အပြန်လမ်းတွင် ဝေးလွန်းလှသည်ဟု ထင်မိပါသည်။

မကြာမီတွင် ရှေ့မှ လှည်းတစ်စီးတို့ လရောင်ဖြင့် ရေးရေးမြင်နေရသည်။ လှည်းဝင်ရိုးသံ၊ ချူသံ၊ အော်ငေါက်၊ နွားမောင်းသံ၊ ပြောဆိုရယ်မောသံများကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ထိုစဉ် မယ်ပုက...

‘ဟဲ့ ရှေ့မှာ ရွာကလှည်းဟ၊ အောင်လိုက်မယ်၊ လူချောင်ရင် လိုက်စီးရတာပေါ့’

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် နှစ်ဦးသား ငြိမ်လှမ်းများကို သွက်သွက်ကလေး ထုခတ်လိုက်ကြသည်။ လှည်းနောက်သို့ လိုက်ရင်း အော်ခေါ်ကြည့်သည်။

‘ဟေ့ ရှေ့က ဘယ်သူလှည်းဆုံးတို့ကိုစောင့်ပါဦး’

ဘာသံမျှ တုံ့ပြန်မလား။ လှည်းမှ စကားပြောသံတွေမှာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်မို့ စကားသံတွေ လုံးဝမကြားရ။

နေသည်။ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါမှန်း မခွဲခြားတတ်ပါ။ နှစ်ခါ၊ သုံးခါလောက် ဆက်ခေါ်ကြည့်သည်။ ဘာမျှ ပြန်မဖြေ။

သူတို့ခေါ်သံတွေကို မကြားလိုလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ရွာကလှည်း မဟုတ်လိုလား။ လှည်းနောက်သို့ လိုက်ရင်း လိုက်ရင်း ရွာအပြန်လမ်းကြောင်းမှ ခွဲထွက်သွားသည်ကို သူတို့နှစ်ဦးစလုံး သတိမထားလိုက်မိကြ။

ချုံစပ်တစ်နေရာအရောက် လှည်းမှာ လမ်းဘေးသို့ ကွေ့ပြီး မြောင်းနှင့် တူသော မြေနိမ့်လျှိုလေးထဲသို့ ကွေ့ဝင်သွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦးလည်း လှည်းဝင်သွားရာ လမ်းအတိုင်း လိုက်ဝင်ပြီး လှည်းကိုရှာကြည့်သည်။

ထိုနေရာတွင် သစ်ပင်ကြီးများ၊ ထန်းပင်များ၊ ချုံများ ထူထပ်နေပြီး လူသွားလမ်းကျဉ်းကလေးသာ ရှိသည်။ ပါးစပ်မှလည်း အော်ခေါ်ကြည့်သည်။ ဘာသံမှ မကြားရ။ ရှာရင်း၊ ခေါ်ရင်း လမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း ဝင်သွားကြသည်။

သစ်ပင်ကြီး၊ ထန်းပင်ကြီးအောက် ရောက်နေသဖြင့် လရောင်ပြောက်ကျားသာ မြင်နေရသည်။ ဇာတ်ပွဲမှ အသံတွေလည်း လုံးဝမကြားရတော့။ မယ်ပုက...

'ရွာကလှည်း မဟုတ်ဘူးထင်တယ်။ ကျွန်းတောကုန်းရွာကလှည်းပဲ ဖြစ်မှာပါ'

လှလှက...

'တို့ ရွာအပြန်လမ်းလဲ မဟုတ်ပါလား။ နောက်ပြန်လှည့်ကြရအောင်'

ဘေးဘီဝဲယာ ကြည့်လိုက်တော့မှ သူတို့ရွာ အပြန်လမ်း မဟုတ်ကြောင်း ထိုအချိန်ကမှ သတိထားလိုက်မိသည်။

လှလှနှင့်မယ်ပု နှစ်ဦး နောက်ပြန်လှည့်ပြီး ထိုသစ်ပင် အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင် များအောက်မှထွက်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်သော်လည်း တောအုပ်ကလေးအောက်မှ မထွက်နိုင်ဘဲ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်လာကြတော့သည်။ သို့နှင့် မယ်ပုက...

'တို့လာတန်းက ဒီလမ်းပါပဲ ဘာဖြစ်လို့ လယ်ကွင်းလမ်းကို မရောက်တာလဲ မယ်ဘူးနော်' လှလှက...

'အေးဟ ငါလဲ မှတ်မိပါတယ်။ လမ်းကျဉ်းကိုလိုက်ပြီး ထပ်သွားရအောင်'

ဟု ပြောဆိုပြီး နှစ်ဦးသား ညောင်ပင်အောက်မှထွက်၍ လမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက်သွားကြသည်။

ကလေးငယ်ကတစ်ဖက် ဆွဲခြင်းကတစ်ဖက်နှင့် မမောနိုင် မပန်းနိုင် အိမ်ရောက်လိုစေဖြင့် ခြေလှမ်းသွက်သွက် လျှောက်နေကြသည်။ ကလေးငယ်များမှာတော့ ငြိမ်သက်စွာ အိမ်မောကျနေဆဲ။

လှလှမှာတော့ အိမ်ခေါ်စိတ်တွေ ပျောက်နေပြီ။ အတန်ငယ် လျှောက်ကြသောအခါ ယခင်ရောက်ခဲ့သော ညောင်ပင်ကြီးအောက်၌သာ ပြန်လည် ရောက်ရှိနေကြောင်း အံ့ဩစွာဖြင့် တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအချိန်မှ မယ်ပုက...

'လှလှရ ငါတို့တော့ မျက်စိလှည့်စားခံလိုက်ရပြီ။ နင် မကြောက်ဘူးနော်။ ငါပဲ မကြောက်ဘူးဟာ။ ငါတို့ စိတ်ဆိုင်ဆိုင်ထားယမ်း ဒီလို လိုက်သွားရင်းနဲ့ ပိုးလင်းလာမှာပဲ အဲဒီအခါကရင် ရွာလမ်းပြန်တွေ့မှာပါ။ နင်နဲ့ငါ မကြောက်ကြေးနော်' ဟု တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ပြောလေသည်။ လှလှကလည်း...

'အေး မကြောက်ဘူးဟာ။ နင်လဲ မကြောက်နဲ့' ပြောသာ ပြောရသည်။ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထနေပြီဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိနေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး ခပ်လှမ်းလှမ်း မလျှောက်ရဲကြတော့။ အတန်ငယ် ပူးကပ်၍ ဘေးချင်းယှဉ် လျှောက်ကြတော့သည်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ တစ်ဖန် ပြန်ထွက်လာကြပြန်သည်။ လှလှက...

'ငါတို့ တခြားလမ်းကို ပြောင်းပြီး သွားကြရအောင်'

ဟု အကြံပေးသဖြင့် ချုံခပ်ပါးပါး လေး တိုပြီး သွားကြတော့သည်။ ချုံပင်အများစုမှာ အိုးပုတ်ပင်ကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။

အတန်ငယ် သွားမိသောအခါ ထန်းရွက်မိုး တဲကလေးတစ်လုံးနှင့် မိပုံဘေးတွင် မီးလှုံနေသော အဘွားအိုတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အားတက်သွားပြီး တစ်ခွဲချသို့ ခုခွဲတစ်

www.burmeseclassic.com

သွားကြသည်။ သတိထားကြည့်လိုက်
သောအခါ ခြံဝင်းကျဉ်းကျဉ်းကလေး
တစ်ခုလုံးကို သံဆူးကြိုးလျှော့ရဲရဲလေး
ဖြင့် ဝင်းခတ်ထားကြောင်း တွေ့ရ
သည်။ ခြံဝင်းပေါက် မည်သည့်နေရာ
တွင် ရှိမှန်းမသိ။ သံဆူးကြိုးတန်းကျ
သောနေရာကို တွေ့သဖြင့် အနည်း
ငယ် ငုံ့ပြီး ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်သွားလိုက်
ကြသည်။

'အဘွား ကျွန်မတို့ ကမ်းနားရွာက
ပါ။ ကျွန်မတို့ ရွာလမ်းကို ဘယ်က
ဘယ်လို သွားရမလဲ'

ဟု လှလှက မေးလိုက်သည်။
အဘွားအိုက...

'မိုးလင်းမှပဲ ပြန်ကြပါလား။ ဒီမှာပဲ
တစ်ရေးလောက် အိပ်လိုက်ဦး။ မိုးလင်း
ဖို့ လိုပါသေးတယ်။ အကြာကြီး စောင့်
ရဦးမှာ'

ဟု လက်ယပ်၍ တတွတ်တွတ်
ပြောနေသည်။ မယ်ပုက...

'ဟင့်အင်း မအိပ်တော့ဘူး ကျွန်မ
တို့ကို လမ်းပဲပြပါ'

ဟု ပြန်ပြောသည်။ အဘွားအိုက
လည်း ထပ်မံ၍...

'မပြန်နဲ့ဦး တစ်ရေးလောက် အိပ်
လိုက်ပါ'

ဟု ခေါ်ပြန်သည်။ မယ်ပုက လှလှ
နားကပ်၍...

'မအိပ်ဘူးနော် ဒီအဘွားကြီး
ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး။ တို့ကို ဘာလုပ်
ချင်လို့ ခေါ်အိပ်တာလဲ မသိ'

ဟူ၍ တီးတိုးပြောလေသည်။ ထို
အချိန်တွင် နှစ်ဦးစလုံး ပြိုင်တူပြေး
ထွက်လာရာ သံဆူးကြိုးကို မည်သို့
ကျော်ထွက်ခဲ့သည်မသိ။ သံဆူးကြိုးကို
လွန်၍ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ကြရာ
တဲကုပ်ကလေး၊ မီးပုံနှင့် အဘွားအိုကို
မတွေ့ရတော့။

နှစ်ဦးစလုံး သက်ပြင်းချရင်း မယ်ပု
က သူ့ကလေးအပေါ်သို့ ထို့ခနဲ
တံတွေးထွေးချလိုက်သည်။

'ကလေးကို တံတွေးဆွတ်လိုက်ရင်
မကောင်းဆိုးဝါးတွေ မစားနိုင်ဘူးတဲ့။
နင်လဲ နင့်ကလေးကို တံတွေးဆွတ်
လိုက်'

မယ်ပု၏စကားကို မယုံချင် ယုံချင်
နှင့် လှလှလည်း သူ့ကလေးအပေါ်
သို့ တံတွေးထွေးချလိုက်သည်။ ဟုတ်
သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိပေါ့။ မယ်ပုက
ဆက်၍...

'တော်သေးတယ် လှလှရယ်။ ငါတို့
သာ အိပ်လိုက်ရင်တော့ ဘာများလုပ်
မလဲ မသိဘူး။ ဒီလိုလုပ်လို့ ဘာရမလဲ
ဒင်းထက် ကျုပ်လည်တယ်။ မယ်ပုတို့
က မကြောက်တတ်ဘူးဟေ့'

ဟူ၍ ကြိုးဝါးပြောဆိုရာ လှလှမှာ
တဟီးဟီး တဟားဟားနှင့် ရယ်မော
လေတော့သည်။

သူတို့နှစ်ဦးသား လမ်းပျောက်နေ
ချေပြီ။ သို့နှင့် ချုံများကိုတိုးရင်း ဆက်
သွားကြသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
အတန်ငယ် စကားမပြောမိကြ။ တစ်ခါ
တစ်ရံ လေတိုးသံ၊ သစ်ရွက်လှုပ်သံမှ
တစ်ပါး ညဉ့်ကား တိတ်ဆိတ်နေသည်။
ထိုစဉ် လှလှက...

'ဟာ မီးသွေးပုံကြီး တက်နင်းမိ
တယ်ဟ'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မြေကြီးကို လက်
ဖြင့် လိုက်စမ်းနေသည်။

'မီးသွေးပုံက အကြီးကြီးပဲဟဲ့'
မယ်ပုကလည်း မြေကြီးကို လက်
ဖြင့်လိုက်စမ်းရင်း...

'ဟာ ဒါ လူသေမြှုပ်တဲ့ မြေပုံကြီး
ဟ ဝါးတွေတောင် ရှိသေးတယ်'

နှစ်ဦးစလုံး ပြိုင်တူ မျက်နှာချင်းဆိုင်
ပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြသည်။ မယ်ပု

က အသံ ကတုန်ကယင်နှင့်...

'ငါတို့ သင်္ချိုင်းကုန်းကို ရောက်နေ
တာပဲ မြန်မြန်ထွက်ကြစို့'
ဟူ၍ ပြောကာ ပြိုင်တူသုတ်ခြေတင်
ကြတော့သည်။

တစ်ခြမ်းပဲ့နေသော မိုးလမင်း
ကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင့်တင်
လာချေပြီ။ တိမ်မျှင်တွေကလည်း ဟို
တစ်ကွက် ဒီတစ်ကွက်နှင့် တစ်ခါတစ်
လမင်းကြီးကို တိမ်မျှင်များကွယ်သဖြင့်
အနည်းငယ် မှောင်ကျသွားတင်
သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လရောင်လင်းထိ
နေတတ်သည်။

သို့နှင့် အတန်ငယ် လျှောက်မိသော
အခါ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ထိတ်လန့်
အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ယခင်ရောက်ခဲ့သော
ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ ပြန်လည်
ရောက်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

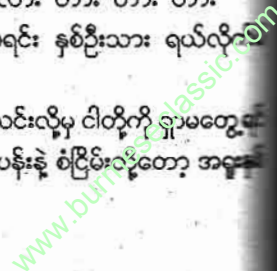
'မထူးပါဘူးဟာ ဒီညောင်ပင်
အောက်မှာပဲ ထိုင်နားကြရအောင် ငါ
တော့ မောနေပြီ'

မယ်ပုက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အနီး
တစ်ထည်ခင်းပြီး ကလေးငယ်ကို
အသာအယာချလိုက်သည်။ သူမကိုယ်
တိုင်လည်း ဘေးမှထိုင်ချလိုက်သည်။
လှလှကလည်း သူမ ကလေးငယ်ကို
ယှဉ်လျက်သိပ်ပြီး အတူထိုင်ချလိုက်
သည်။ မယ်ပုက...

'ငါတို့ ဒီမှာပဲ မိုးလင်းတဲ့အထိ စကား
ထိုင်ပြောကြမယ်။ မိုးလင်းလာရင်တော့
လမ်းပြန်တွေ့မှာပါ။ နေလုံးကြီး အထင်
ရှိရင် အထွက်ရှိရမှာပေါ့ ဟုတ်တယ်
မဟုတ်လား ဟား ဟား ဟား'

ပြောရင်း နှစ်ဦးသား ရယ်လိုက်
သည်။

'မိုးလင်းလို့မှ ငါတို့ကို ရှုမတွေ့
အောင်ပန်းနဲ့ စံငြိမ်းခွဲတော့ အဇာနည်

ပိုင်းဖြစ်ပြီ'

'အရှူးတစ်ပိုင်းပါဟာ'

'တစ်ယောက်တစ်ပိုင်းဆိုတော့

နှစ်ပိုင်းပေါ့ ဟား ဟား ဟား'

ထိုသို့နှင့် မယ်ပုက ဟို

အကြောင်း ဒီအကြောင်း

ပြောလိုက် လှလှက

ရယ်မောလိုက်နှင့်

မိုးလင်းအောင် အချိန်

ဖြန်းနေလိုက်ကြသည်။

အတန်ကြာအောင် ပြောဆိုရယ်မော

ကြပြီးနောက် လှလှက ရေဆာသဖြင့်

ရေဘူးကို ဆွဲခြင်းထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်

သည်။ မယ်ပုက ရုတ်တရက်...

'အကြည့်ဟေ့ ငါ့ရေဘူးက သောက်

ပြီးသား၊ ငါ့ရေဘူးကို ယူသောက်လိုက်

မသောက်ရသေးတဲ့ နှင့်ရေဘူး ငါ့ကို

ပေး'

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး မယ်ပုက လှလှ

ထံမှ ရေဘူးကိုယူကာ ညောင်ပင်ရင်း

တွင် လောင်းချရင်း...

'ညောင်ပင်စောင့်တဲ့ နတ်မင်းကြီးရှိ

ရင် ကျွန်တော်မျိုးမတို့က ဒီရေကို

ပူဖော်ပသပါတယ်။ ဒီအနီးအနားတစ်

ဝိုက်က အစောင့်အရှောက်များကိုလဲ

ပူဖော်ပသပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးမတို့

ကို အိမ်ပြန်ရောက်အောင် လမ်းပြပေး

ပါ။ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ။ ကလေး

တွေကိုလဲ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းအောင်

စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ'

ဟူ၍ တတွတ်တွတ်နှင့် စုံနေအောင်

ဆုတောင်းနေလေတော့သည်။ လှလှ

ကလည်း မယ်ပု၏ အမူအရာကို ကြည့်

ရင်း ရယ်နေလေတော့သည်။

ဆုတောင်းပြီး၍ မယ်ပု နေရာတွင်

ပြန်ထိုင်လိုက်ချိန်၌ သူမတို့ သေသေ

ချာချာကြည့်လိုက်ရာ အုတ်ဂူအစီအရီ

ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်တော့သည်။

ထိုစဉ် မယ်ပုက ရုတ်တရက်...

'ဟားဟားဟား ငါသိပြီ။ ဒီနေရာကို

ငါသိပြီ။ ဒါ ညောင်ပင်သာကျောင်းရဲ့

အနောက်ဘက်ပဲကိုး ဟားဟားဟား'

ဟူ၍ အော်ပြောလိုက်ရာ လှလှပင်

လန့်သွားတော့သည်။ မယ်ပုက...

'ငါ့ယောက်ျား စံငြိမ်းက ဒီနားမှာ

ထန်းလာတက်ဖူးတယ်လေ။ ငါ ဒီနား

ကို ခဏခဏ ရောက်ဖူးတာပဲ။ လမ်း

သိပြီ ကဲ ပြန်ကြမယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး နှစ်ဦးသား ကလေး

ကိုယ်စီပိုက်ပြီး ဆွဲခြင်းကောက်ကိုင်

ကာ ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ ထွက်ခွာ

လာကြတော့သည်။

ရွာပြန်ရောက်ပြီး အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်

ပေါ်တွင် ပုဆိုးခင်းကာ ထိုင်အမော

ဖြေလိုက်စဉ် အဝေးဆီမှ အုန်းမောင်း

ခေါက်သံများ ဆက်တိုက်ကြားနေရ

လေသည်။ လေးနာရီဝန်းကျင်ခန့် ရှိ

နေလေပြီ။ အရှေ့အရပ်ဆီမှ ရောင်နီ

များပင် ရေးရေးပေါ်ချေပြီ။ အချို့အိမ်

များမှ ဆွမ်းထချက်နေလေပြီ။

အိမ်နီးနားချင်းများကို ခေါ်၍ သူမ

တို့ ဖြတ်သန်းခဲ့သော ညဇာ အဖြစ်

အပျက်များအကြောင်းကို ပြန်လည်

ဖောက်သည်ချလေသည်။ ကျော့ချင်း
စရာကောင်းလှသော သူတို့အဖြစ်ကို
အိမ်နီးနားချင်းများက စုတ်တသပ်သပ်
နှင့် နားထောင်ကြသည်။ ကိုအောင်ပန်း
နှင့် ကိုစံငြိမ်းတို့ကတော့...

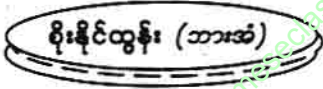
'နည်းတောင် နည်းသေးတယ်
ပွဲမက်တာကိုး'

ဟူ၍ မြည်တွန်တောက်တီးနေကြ
တော့၏။ ထိုနေ့ နံနက်တွင်ပင် ကလေး
ငယ်များကို မိန္ဒောဆရာကြီး ဦးထွန်းရီ
ထံတွင် လိပ်ပြာချုပ်ခြင်းနှင့် အဆောင်
လက်ဖွဲ့များ စီမံပေးရတော့၏။

ယခုအခါ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်
သော ကာလအလျောက် ထိုဒေသတွင်
လျှပ်စစ်မီးရောင်များ ထိန်လင်းလျက်
ရှိနေချေပြီ။ လူဦးရေ ထူထပ်စည်ကား
လာချေပြီ။ နိုင်ငံတော်မှ သံလွင်မြစ်ကူး
တံတား (ဘားအံ)နှင့် ကားလမ်းမကြီး
ကို တည်ဆောက်ဖောက်လုပ် ပေး
လိုက်သဖြင့် ဘားကပ်သို့ မိနစ်အနည်း
ငယ်အတွင်း ရောက်နိုင်လေသည်။
လျင်မြန်ချောမွေ့စွာ သွားရောက်နိုင်
လေပြီ။

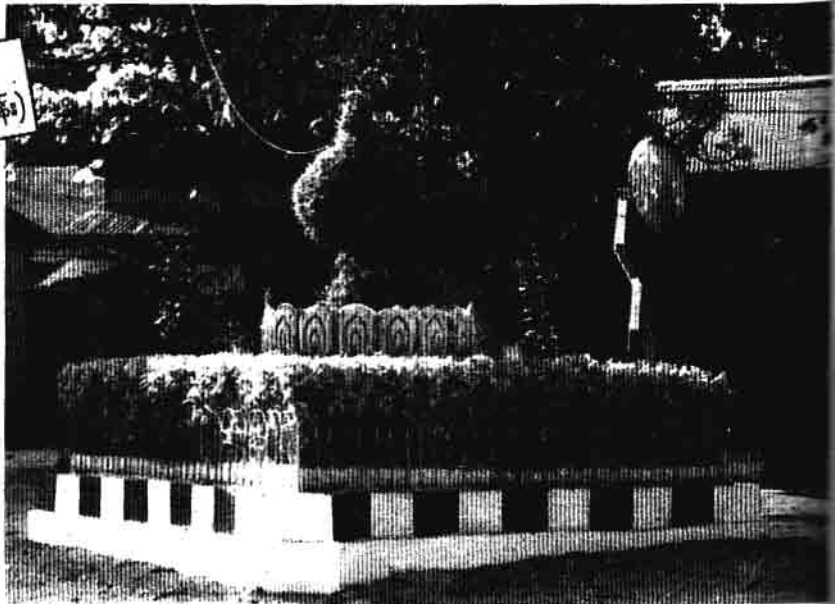
ရန်ကုန်မှ ဘားအံသို့အသွား သံလွင်
မြစ်ကူးတံတား (ဘားအံ)သို့ မရောက်
မီ လက်ယာဘက်ခြမ်းရှိ ညောင်ပင်သာ
ကျောင်းအနောက်တွင် ညောင်ပင်ကြီး
နှင့် ရှေးဟောင်းအုတ်ဂူ အစီအရီ
စီတန်းထားသည်ကို ယနေ့တိုင် တွေ့
မြင်နိုင်ပါကြောင်း။

နာမည်များ လွှဲပြောင်းထား
သည် ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ပါကြောင်း။ ထို
အုတ်ဂူများ မည်သည့်အချိန်တွင်
တည်ထားခဲ့သည်ကို သိမိသူများ
မရှိတော့ပါ ခင်ဗျား

www.burmeseclassic.com

မင်းဘူး မြို့နယ်
(အသေးစား ချေးငွေလုပ်ငန်း)

မင်းဘူးမြို့၊ မြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေးမှ မြို့ရွာ သာယာ လှပရေးအတွက် လမ်းဘေး ပလက်ဖောင်း များအား သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဆေးသုတ် ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မင်းဘူး မြို့နယ်တွင် အထူးသဖြင့် မန်းရွှေစက်တော်ရာ ဘုရား ပွဲတော်ချိန် ဆိုပါက အမြို့မြို့ အနယ်နယ်မှ လူမျိုးစုံတို့ ဖြတ်သန်း သွားလာကြပါ သည်။

ထို့ကြောင့် မန်းရွှေစက် တော် ဘုရားပွဲချိန် ခြေတော်ရာ ဘုရားဖူးရင်း မင်းဘူးမြို့မှ စက္ကီန်းတဲ ဘုရား၊ နဂါးပွက်တောင်တော်မှ အစ်မတော်၊ မောင်တော်တို့၏ နတ် နန်းသို့ လာရောက်လေ့လာကြသော ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်အစုံတို့ လာ ရောက်ကြသောကြောင့် မြို့နယ် တာဝန်ရှိ လူကြီးများမှ မိမိတို့မြို့အား အတတ်နိုင်ဆုံး သာယာလှပအောင် ပြုပြင်ကြပါသည်။

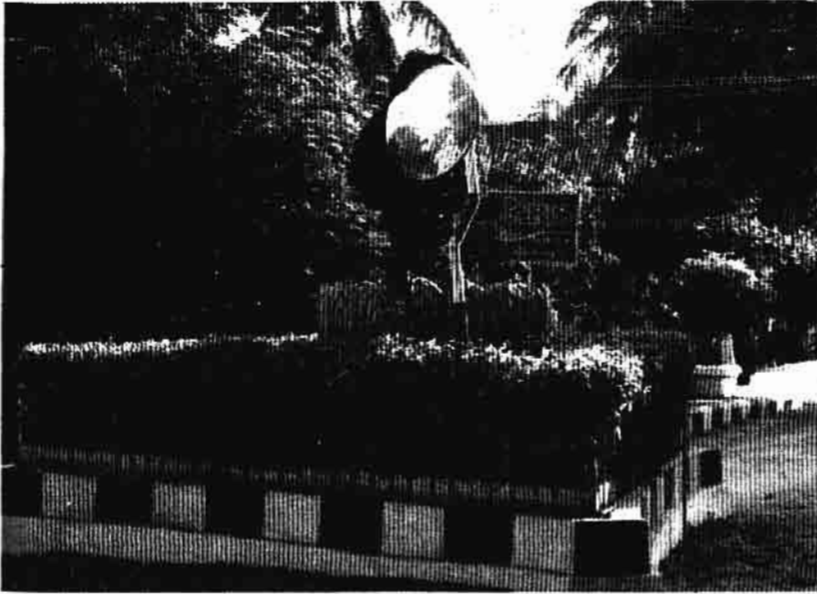
ဤတွင် ဖော်ပြပါ ဓာတ်ပုံမှာ မြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေးရုံးအနီးမှ ရိုက်ကူး ထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဤလမ်းဆုံ မှ အရှေ့သို့ သွားပါက စက္ကီန်းတဲဘုရား သို့ ရောက်ရှိပြီး အနောက်သို့ သွားပါက အစ်မတော်၊ မောင်တော်တို့၏ နတ်နန်း တည်ရှိရာ နဂါးပွက်တောင်တော်သို့သွား ရာ ဖြတ်လမ်းဖြစ်ပြီး တောင် မြောက်

မင်းဘူးမြို့ အမှတ်(၁)နယ်မြေ

နဂါးသုံးကောင် စာနုဒိုးပြတူလား

လမ်းမကြီးမှာ အဝေးပြေးလမ်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်ကြောင့် ဓာတ်ပုံအတိုင်း တြိဂံပုံအလှ ဖော်ထားသည်မှာ ကြည့် ၍ ကောင်းလှပါသည်။ ယခု ဓာတ်ပုံ မရိုက်ခင်က ဤနေရာတွင် တာဝန်ရှိ လူကြီးများမှ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်း ကောင်းဖြင့် ဤလမ်းဆုံနေရာတွင် ပန်းပု၊ ပန်းရန်ဆရာများ ခေါ်ဆောင်၍ အုတ်၊ သဲ၊ တိလပ်မြေများ ချ၍ အလုပ်အပ်ပါတော့သည်။ ပန်းပု၊ ပန်းရန် ဆရာများ ခေါ်ဆောင် ၍ အလုပ်အပ်တော့ ဘာပုံများ ပုံဖော် ၍ ပန်းပုထုမှာလည်း မသိဘူးဟု စိတ် ဝင်စားနေကြပါသည်။ ပန်းရန်ဆရာနှင့်

ပန်းပုဆရာတို့ ပုံဖော်၍ ပြီးစီးသွားသော ပုံမှာ နဂါးပုံ ဖြစ်ပါသည်။ တြိဂံလမ်းဆုံ ဖြစ်သောကြောင့် နဂါးမှာလည်း သုံးကောင်ဖြစ်ပါသည်။ နဂါးပုံ အမျိုးမျိုးရှိကြရာ ယခု နဂါးပုံမှာ ပါးစပ်ဟ၍ အမြီးထောင်နေသော လိုက်နဂါးပုံ(ဒေါသကြီးနေပုံ) ဖြစ်ပါ သည်။ ဆေးရောင်များ ခြယ်သပြီသွား သောအခါ အတော်ကြည့်ကောင်း သော နဂါးရုပ်များ ဖြစ်ပါသည်။ မြို့၏ နိမိတ်ဆောင် နဂါးပွက်တောင်ကို အံ့ ပြု၍ ထုလုပ်ထားတာ ကောင်းသော လှသည်ဟု ချီးကျူးနေကြပါသည်။ ထိုသို့ ချီးကျူးချိန်မှာ သိပ်မကြာ

သေဆုံးခဲ့ရပါသည်။ ထိုသို့ (၃)ကြိမ် ဆက်တိုက် လောင်ကျွမ်းသော မီးမှာ အခြားအကြောင်းတော့ မဖြစ်နိုင်ရာ အဘကြီး သတိပေးသွားသော ရေပျော်နဂါး ကုန်းပေါ်တင်တော့ နဂါးတွေ ဒေါသကြီးပြီး မီးနဲ့တိုက်တော့တာပေါ့ဟု ရပ်ကွက်အတွင်း လူတကာမှ ဒီရုပ်တုကြောင့်ဟု ဝိုင်းပြောကြတော့ နဂါးရုပ်ကြီးအား ဖယ်ရှားလိုက်တော့ပါသည်။

နဂါးရုပ်ကြီးနေရာတွင် ယခု ဖော်ပြ ထားသော ဆွမ်းအုပ်ပုံ အစားထိုး အလှဖော်လိုက်ပါတော့သည်။ ထိုဆွမ်းအုပ်ပုံလေးတွေ လမ်းဆုံလေးတွေမှာ ပုံဖော်လိုက်တော့ မီးလောင်ကျွမ်းမှု ရပ်စဲသွားပါတော့သည်။

ထို့နောက် ရပ်ကွက်ထဲမှ စုဝေးတိုင်ပင်ကြပြီး ဆရာတော်ကြီးများထံသို့ အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်များ ဖြူပတ်၍ ကားများဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပါရန် လျှောက်ထားကြပါသည်။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပြီးနောက်ပိုင်း အေးချမ်းသာယာသွားပါတော့သည်။ ရှေးရိုးအစဉ်အလာများအား မဖယ်ရှားဘဲ ဘာပဲလုပ်လုပ် တတ်သိနားလည်သော အဘိုး၊ အဘွားတို့ထံမှ ပညာပဟုသုတများ ယူနိုင်ကြပါစေရန် ဤဖြစ်ရပ်မှန်ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းမှ သတိထားနိုင်ရန် တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ချမ်းသာပြီး ကိုယ်ကျန်းမာကြပါစေ။

မင်းဘူး မြင့်မောင်
(အသေးစား ဆွေးနွေးထုတ်ဖော်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၂၉၅

လိုက်ပါ။ လမ်းဆုံအနီးမှ ကိုစန်းလွင် +မဝေတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ဧည့်သည်အဘိုးကြီးတစ်ဦး ရောက်လာပါသည်။

'ငါ့တူတို့ ဒီနဂါးရုပ် ထုလုပ်တာ ဒီနှစ်မှထင်တယ်။ အရှင်နှစ်တွေ ပတွေ့မိတူ။ ဒီနဂါးရုပ် ထုလုပ်ပြီးမှ ဘာတွေထူးလဲကွာ' ဟု ဧည့်သည် အဘကြီးက မေးတော့ ကိုစန်းလွင်က...

'အဘရယ် ဒီနဂါးရုပ်တုက ဒီနှစ်မှပြီးတော့ ဘာမှ မထူးသေးပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲအဘ အဘ သိတာရှိရင် ပြောပြပါ'

ဟု မေးမြန်းတော့မှ...

'ငါ့တူ နဂါးဆိုတာ ရေမှာပျော်တာမဟုတ်လား မှ ယင်းတို့ နဂါးက ကုန်းပေါ်တင်ထားတာ။ နောက်ပြီး နဂါးသုံးကောင်ရှိ အလယ်မှာလဲ မီးတိုင်ထွန်းညှိထားတဲ့ မီးပန်းလည်ဆွဲ စိုက်ထားလိုက်သေးတယ်။ နဂါးသုံးကောင် အောက်မှာလဲ ရေကန် လုပ်ပေးထားတာ။

နဂါးသုံးကောင်အောက်မှာလဲ ရေကန် လုပ်ပေးထားရင် ဖော်သေးတယ်။ နဂါးကို

ကုန်းပေါ်မှာ တင်ထားပြီး မီးနဲ့ တိုက်သလို ဖြစ်နေတော့ ဒီပြီဟု မီးအန္တရာယ် စိုးရိမ်ရတယ်။ သတိထားပါ'

ဟု အဘအိုကြီး သတိပေးသွားပါသည်။

ထိုအဘကြီး သတိပေးပြီး ရက်မကြာမီမှာဘဲ နဂါး၏ ပထမဦးခေါင်း လှည့်ရာအပိုင်းသို့ ပထမအကြိမ် မီးလောင်ကျွမ်းပါတော့သည်။ အိမ်ခြေအတော်များများ လောင်ကျွမ်းခံရပါသည်။

နောက် ဒုတိယနှစ်မှာ ဒုတိယနဂါးဦးခေါင်းလှည့်ရာ အရပ်သို့ မီးလောင်ရာတွင်လည်း အတော်များများ လောင်ကျွမ်းခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ လောင်ကျွမ်းခဲ့သော်လည်း မီးမှာ ရပ်နားခြင်း မရှိသေးဘဲ တတိယနဂါး ဦးခေါင်းလှည့်ရာ အရပ်ထောင့်သို့ တတိယအကြိမ် မြောက် (၃)နှစ်ဆက်တိုက် အမှတ်(၁) နယ်မြေတွင် မီးလောင်ခဲ့ရာ အချို့အိမ်များမှာ (၃)ကြိမ်လုံး အလောင်ခံရသောအိမ်များ ရှိပါသည်။

နောက်ဆုံးအကြိမ်တွင် လူတစ်ဦး

ချောင်းဘိုးအတွက်

အတွယ်နှည်းလေးတစ်ခု

သူငယ်ချင်းသိန်းဟန်ထံ အလည် ရောက်သွားခဲ့သည်။ သိန်းဟန်ရော၊ သူ့ဇနီးကိုပါ တွေ့ရသည်။ သိန်းဟန်က...

'လာသူငယ်ချင်း ထိုင်း ရေခွေးကြမ်း အရင်သောက်'

ဟု ဆိုကာ ရေခွေးကြမ်းပွဲပေးသည်။

စာရေးသူက ရေခွေးကြမ်းပန်းကန်ကို ကောက်ကိုင်ရင်းမှ တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ချောင်းတွေ ဆိုးသည်။ ရေခွေးကြမ်းပန်းကန်ကို ပြန်ချထားလိုက်ရင်းမှ ပါးစပ်ကို လက်ကိုင်ပမိနှင့် ကာထားလိုက်ရသည်။ သိန်းဟန်က...

'အဟုတ်ဟုတ်... ချောင်းတွေဆို၊ အဟင်းဟင်း... အသံလဲဝင်... ဟား... ဟား... ဟား'

ဟု ဆေးကြော်ငြာတစ်ပိုင်းတစ်စကို ဆိုရင်း သူ့ဟာသူ သဘောကျစွာ ရယ်နေသည်။

'ဟုတ်ပါကွာ၊ ငါလဲ ချောင်းဆိုးတာ တော်တော်ကြာနေပြီ။ သမီးကတောင် အဆုတ်အထူးကုဆရာဝန်နဲ့ ပြန်ပြောနေတာ၊ အဖေအဆုတ်တွေ ပွနေလောက်ပြီတဲ့။ ငါလဲ ဝိုက်ကြောတွေ့'

ရင်ညွန့်တွေတောင် နာနေပြီ'

'အမယ်လေး မင်းတင်မဟုတ်ဘူး၊ ငါလဲချောင်းဆိုးတာ နှစ်လတောင်ကျော် သွားတယ်။ တိုင်းရင်းဆေး၊ အနောက်တိုင်းဆေးတွေလဲ စုံပါလေရော။ အနာမသိတော့လဲ ဆေးမရှိဘူး။ ဒါပမယ့် တိုက်ဆိုင်မှုလဲ လိုတယ်ထင်ပါရဲ့ကွာ'

စာရေးသူက သူ့စကားကို ဖြတ်ပြောမိသည်။

'နို့ မင်းက ဘယ်ဆေးနဲ့ ပျောက်သွားတာလဲ'

'ပြောပယ်လေ ဒီလိုကွ... ကွမ်းရွက်အရွက် (၃၀)လောက်ရယ် ဆား၊ စားပွန်းတစ်ပွန်းနွင်းကလဲ စားပွန်း တစ်ပွန်းစာကို ရောပြုတ်၊ ကွမ်းရွက်တွေ ပျော့ပြုပြီး ကြောသွားတဲ့အထိပေါ့'

ရောနဲ့ဘူးကို တစ်ဘူးခွဲစာလောက် ကုန်ပစေ၊ ပြီးရင် အဖတ်တွေစပါပြီး ဆေးတိုင်း သောက်ပေတော့၊ ဒါကတော့ ဝါကိုယ်တွေ့ ချောင်းဆိုပျောက်ဆေးပေါ့'

'တို့ငယ်ငယ်

တုန်းကတော့ ကွမ်းရွက်ရယ်၊

ခွေးသေး

ပန်းရွက်ရယ်၊

ဆားနည်းနည်းရယ်ကို

ကြိုက်ခြေ အရည်ညှစ်ယူပြီး သောက်လို့

ပျောက်ခဲ့တာလဲ ရှိတယ်ကွနော်'

'ဟုတ်တယ်သူငယ်ချင်းရေ... ဆေးတိုင်းက လူတိုင်းအတွက်တော့ မဟုတ်ဘူးကွ။ တိုက်ဆိုင်မှုဆိုတဲ့ သဘောတော့ ရှိတယ်လို့ ငါထင်တယ်'

'ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ။ သုံးနဲ့ သူတွေ သုံးနိုင်အောင် မင်းပြောတဲ့ အလျဉ်းသင့်လို့ ပျောက်သူတွေလဲ ပျောက်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာပေါ့ကွာ။ ငါ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို နေ့နိုက်လိုက်မယ်နော်'

ဟု ဆိုတော့ သိန်းဟန်က...

'ရေးစေဗျား' တဲ့။

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

ကျွန်တော်ရဲ့ စေတနာနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပရိသတ်များအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမယ့် နည်းကောင်းတစ်ခုကိုဖြင့် ရေးသားတင်ပြမယ်လို့ ကြံရွယ်ခဲ့ပါသော်လဲ တစ်နေ့မှ မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ ယနေ့ဖြင့် တင်ပြနိုင်ပါပြီ။ အမရပူရမြို့၊ မိုးကုတ်ရိပ်သာ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်းမှာ တရားစခန်းရှိတာနဲ့

ကြက်မွေးရင်

ဆောင်ထား

မွေ့မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဦးသိန်းထံ အလည် ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

နေ့လယ် ခေတ္တတရားအားချိန်မှာ မိတ်ဆွေဦးသိန်းနဲ့ စကားစပ်မိရာမှ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ဇီဝိတဒါန နည်းလေးတစ်ခု ရရှိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနည်းလေးက ကြက်မွေးမြူကြသူများအတွက် တန်ဖိုးရှိမယ့် နည်းကောင်းလေးပါ။ မိမိတို့အိမ်မှာ မွေးမြူထားသော ကြက်များ ကြက်နာကျခြင်းနဲ့ အသေအပျောက် မရှိပါဘဲ အကျိုးများတဲ့ နည်းလေးဖြစ်လို့ တင်ပြခြင်းပါ။

ကြက်မွေးမြူသူများ ပြုလုပ်ရမယ့် နည်းလေးမှာ မခက်ခဲပါဘူး။

မိမိတို့ရဲ့ ကြက်ခြံအတွင်းမှာ ဆင်များရဲ့ မစပ်တုံး(ချေး)ခြောက်ကို ကြက်ခြံအလယ်မှာ ကြီးချပ်ပြီး ချိတ်ထားပါ။

ကြက်များ သောက်ခွေကပ်မှာ ဆင်ချေး ခြောက်ကို အပူနိပ်လုပ်ပြီး ထည့်ပေးပါ။ ယခုလို ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် မိမိတို့ရဲ့ ကြက်များ ထူး

ကြက်နာကျခြင်း အသေအပျောက် မရှိခြင်း လုံးဝ မရှိတော့ပါ။

ကြက်မွေးမြူသူများ ငွေကုန်ကြေးကျ မရှိဘဲ အကျိုးများတဲ့ နည်းကောင်းလေးဖြစ်လို့ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ကိုမင်းဦး(နေရှင်နယ်)

ဤ အဖြစ်အပျက်ကလေးသည် စာရေးသူတို့မြို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ရွာကလေးတစ်ရွာမှ အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဝါဆိုဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင် ဆိုသည့်အတိုင်း ယင်းလတွင် အထက်ဘက် မြို့ရွာများမှ မျှောလိုက်သော ရှင်ဥပဂုတ်ဖောင်တော်သည် မြို့ရွာကမ်းနား၊ ဆိပ်ကမ်း စသည် အစဉ်အတိုင်း မျှောပါနေရာမှ ပူဇော်ပွဲကျင်းပချင်သော မြို့ရွာများမှ ဖောင်တော်အား ဆွဲယူပြီး အလှူခံရသမျှ ငွေများကို ဖောင်တော်အား ပြုပြင်ပြီး ပိုသမျှ အလှူငွေများကို ဆွမ်းဟင်းချက်၍ ဆရာတော် သံဃာတော်များကို လှူဒါန်းသမှုပြု သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ပြီး ဖော်တော်ကို စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာဖြင့် ရေလယ်သို့ ပို့ဆောင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာတို့၏ ရိုးရာအစဉ်အလာတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း အထက်ဘက်က မျှောလိုက်သော ရှင်ဥပဂုတ်ဖောင်တော် မြတ်ကို မြို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း အောက်ဘက်မြစ်ကမ်းနားနေ ရွာကလေးတစ်ရွာမှ လူငယ်တစ်စုမှ လှေလေးစင်းဖြင့် ဖောင်တော်အား ကမ်းစပ်သို့ ဆွဲယူ ပင့်ဆောင်ကြသည်။

ချစ်ကြီး၊ ဖိုးအေး၊ လူမုန်းနှင့် ကာလ

ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော် နှင့်

ဆန်းကြယ်သည့်ဖြစ်ရပ်

ဟာဟာ သန်းလှိုင်တော် (ရွှေပန်းချီ)

သားခေါင်း ကိုတင်လှတို့ ထွက်ဆွဲသောကြောင့် ကမ်းစပ်မှ ရွာသားများက ဝမ်းပန်းတသာ ဖောင်တော်ကို ကြိုဆိုကြသည်။

ကမ်းစပ်ရောက်ရောက်ချင်း ကြိုးများနှင့် ချည်စိုင်းပြီး ကာလသားခေါင်းတင်လှမှ...

'ကဲ...တို့ ဒီနေ့ကစပြီး အသံချဲ့စက်ငှား အလှူခံကြမယ်ကွ'

ထိုနေ့မှစ၍ ကာလသားခေါင်းတင်လှတို့အဖွဲ့သည် ဖောင်တော်ကြီးတွင် လိုအပ်ချက်မှန်သမျှ အလှူခံပါတော့သည်။

တောသူတောင်သားများ၏ ရိုးစင်းသော သဒ္ဓါထက်သန်သော လှူဒါန်းမှုဖြင့် အလှူငွေများမှာ လေးငါးခြောက်သောင်းအထိ အလှူခံရကြပါသည်။ ယင်းဖောင်တော်ပေါ်သို့ ညဘက်တွင်လည်း ရွာသူရွာသားများက ငွေနှင့် ဖယောင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင်း စသည်များ လှူဒါန်းသည်။

ထို့ပြင် နံနက်လင်းလျှင်လည်း ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်

မြတ်ကိုလည်း ဆွမ်းတော်ကပ်၊ သစ်သီးကပ်ဖြင့် စည်ကားလှပါသည်။ တင်လှတို့အဖွဲ့ထဲတွင် မရိုးသားသော ချစ်ကြီး၊ သူသည် တင်လှနားကပ်ပြီး... 'ကိုတင်လှ' အသံတိုးတိုးဖြင့် နားနား ကပ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။

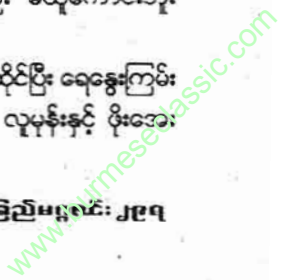
'ဘာလဲပြော' ချစ်ကြီးမှ...

'ဟို ဖောင်တော်ပြင်တာ အကုန်ပြည့်စုံနေပြီ ဒီ ပိုနေတဲ့ ဖန်ဆယ့်ငါးပျစ်ကိုတော့ လုပ်တဲ့ကိုင်တဲ့သူအနေနဲ့ ကျွန်တော်ယူမယ်ဗျာ'

ကိုတင်လှ အလှူငွေစာရင်းကြည့်နေရင်းမှ ချစ်ကြီးဘက်လှည့်ပြီး...

'ဟာ... ဒါတော့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ဘုရားဖောင်ပစ္စည်း မယူကောင်းဘူးကွ'

ဘေးနားတွင် ထိုင်ပြီး ရေနှေးကြမ်းသောက်နေသော လူမုန်းနှင့် ဖိုးအေးကလည်း...

'ကိုကြီးတင်လှရယ် ဒီကောင့်အိမ်
မလုံမလဲနဲ့ ဒီ ဝန်ဆယ့်ငါးပျစ်တော့
သူယူပါစေဗျာ။ ဟော့ကောင် ယူ...ယူ'
ကိုတင်လှမှ ပြောမရသည့်အဆုံး...
'ကဲ...မင်းတို့ သဘောပဲ။ ငါ
သဘော မဟုတ်ဘူး'
ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့ မိုးချုပ်စတွင် ချစ်ကြီး ဝန်
ဆယ့်ငါးပျစ်ကို ရွက်ပြီး ယူဆောင်သွား
ပါတော့သည်။

(၇)ရက်မြောက်နေ့တွင် ဖောင်
တော်ပေါ်မှ အသံချဲ့စက်ဖြင့်...

'ကျွန်တော်များ ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်
တော်ကို ဒီနေ့ မနက်(၁၁)နာရီတွင်
မြစ်လယ်သို့ အိုးစည်ဗုံမောင်းများ၊
ပရိသတ်အသင်းများဖြင့် စည်စည်
ကားကား ပို့ဆောင်ကြပါမယ်။ ဒီနေ့
မနက်(၉)နာရီမှာလဲ သံဃာတော်
အရှင်မြတ်များကို ဆွမ်းကျွေးပြီး ဖောင်
တော်မျှောရန်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဖောင်
တော်ပေါ်သို့ ကြွပါခင်ဗျား'

အသံတစာစာဖြင့် ကြေညာလိုက်
သော ကာလသားခေါင်း ကိုတင်လှ
အသံ။ မကြာမီ သံဃာတော်များ ကြွ
လာပြီး သံဃာတော်များအား ဆွမ်း
ကျွေး။ ရွာသူရွာသားများကို သာကူ
တိုက်ကျွေး၍ ဖောင်တော်ကို မြစ်လယ်
သို့ မျှောလိုက်ပါသည်။

ဘုရားဖောင်သည် မြစ်လယ် ကိုက်
နှစ်ရာအထိ မျောပါပြီးမှ ဝဲပြန်ဖြင့် ရွာ
နှင့် ကိုက်တစ်ရာခန့်အရောက်တွင် ရေ
အောက် ကုန်းကမူပေါ် သောင်တင်ပြီး
ရပ်သွားပါတော့သည်။

ကာလသားခေါင်းတင်လှမှ ချစ်ကြီး၊
ဖိုးအေး၊ လူမှန်းနှင့် လူငယ်တစ်စုကို
ခေါ်၍ လှေ(၆)စင်းဖြင့် လူအားနှင့်
ဖောင်တော်အား ဆွဲကြပြန်သော်လည်း
ဖောင်တော်သည် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်

ဘဲ တင်မြဲတိုင်း တင်နေပါသည်။
ကိုတင်လှမှ ချွေးစေးများကို သုတ်
ရင်း...

'အင်း... ငါတို့ တစ်ခုခုတော့ မှားပြီ
ထင်တယ်'

ထိုစဉ် ဝန်ပျစ်ယူထားသော ချစ်ကြီး
မှ ပျာပျာသလဲဖြင့်...

'အာ...ကိုကြီးတင်လှကလဲ ဘာမှား
လို့လဲ ကျွန်တော်တို့ ရသမျှ အကုန်
လှူတာပဲ။ ဒီနေရာကို ပျော်လို့ ဆွဲမရ
တာပါ'

လူငယ်များကလည်း...

'ဟုတ်မယ် ကိုကြီးတင်လှရဲ့ ချစ်ကြီး
ပြောသလို ပျော်လို့နေမှာပေါ့'

ကိုတင်လှမှ...

'ကဲ ကဲ ဒါဆိုလဲ တို့တာဝန်ကျေပြီ။
လာ သွားကြမယ်'

ကိုတင်လှတို့အဖွဲ့ ဖောင်တော်အား
ဒီအတိုင်းထားပြီး ပြန်သွားကြသည်။
ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်မျှောပြီး (၉)ရက်
မြောက်နေ့ ညနေစောင်းတွင် ကမ်းစပ်
ရွာလေးမှ...

'မီးပျို...မီး...မီး မီးလောင်နေ
တယ်'

ဆူဆူညံညံ အသံများကြောင့် ရပ်ရွာ
လူကြီး ဘကြီးသောင်းမှ...

'ဟ မိုးတွင်းကြီး ဘယ်က မီးလောင်
တာလဲဟေ့'

ထိုစဉ် အမောတကော ပြေးလာ

သော ဖိုးအေးမှ ...
'ချစ်ကြီးအိမ် မီးလောင်နေတာ
ဘကြီးသောင်းရေ'

ထိုမီးသည် ချစ်ကြီးအိမ် တစ်အိမ်
တည်း ကပ်လောင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။
မိုးတွင်းကြီး ချစ်ကြီး အိမ်မရှိတော့။
ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်မှ ဝန်ဆယ့်ငါးပျစ် ယူ
ပြီး အိမ်မိုးလိုက်သော ချစ်ကြီး၊ ဖေး
ဆပ်ရသည်က အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဘဝ။

ဘုရားဖောင်သည်လည်း ပြာသိုလ
အထိ မည်သူမျှ မမျှောတော့။ ကုန်းပေါ်
တင်ပြီး မြောက်လေကတိုက်နှင့် ထရံ
များကွာ၊ ဝါးများကလည်း ယိုင်နဲ့နဲ့
ဖောင်ပေါ်ရှိ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများလည်း
ပျောက်ပျက်ပြီး ဘုရားဆင်းတုတော်
(၃)ဆူနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တအရှင်မြတ်
တစ်ပါး၊ ပြီးတော့ ဖောင်ပေါ်မှာ တုံးလုံး
လဲနေသော တောင်ဆုပ်လောက်နို့
ဖောင်စောင့်ဘီလူးရုပ်တစ်ခုသာ။

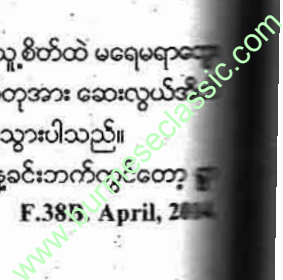
နံနက်စောစော နှင်းများ တဖွဲဖွဲကျ
နေသည့်ကြားက ဗိန္ဒောဆရာ ဆရာမီး
သူသည်လည်း ရွာထဲမှ လူနာများကို
ဆေးကုပြီးတိုင်း "ဟဲ့...နင်တို့ ကိုဆို
အလုပ် ကိုယ်လုပ် ကြားလား" ဆိုပြီး
ဩဝါဒပေးလေ့ ရှိပါသည်။ ယခုထ
ဆရာမီး ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်နို့
ဘုရားဖောင်နားကို ကျီးကန်းတောင်
မှောက် ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။

မျက်စိကစားကြည့်လိုက်ရာ ထောင့်
တစ်နေရာတွင် တုံးလုံးလဲနေသော
ဖောင်စောင့်ဘီလူးရုပ်တု...

'ဟား အတော်ပဲ ဒီဘီလူးရုပ်တု
ငါယူသွားမယ်။ အိမ်ကြ သူ့ကို အသက်
သွင်းမယ်'

ဆရာမီး သူ့စိတ်ထဲ မရေမရာ
ပြီး ဘီလူးရုပ်တုအား ဆေးလွယ်အိမ်
ထဲ ထည့်ယူသွားပါသည်။

ထိုနေ့ နေ့ခင်းဘက်တွင်တော့

ထဲမှ ထင်းလာရှာသော (၁၇)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ (၁၆)နှစ် အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ သူတို့နှစ်ယောက်လည်း ဘုရားဖောင် နားအထိ ထင်းလာရှာပါသည်။

တစ်ယောက်သော မိန်းကလေးမှ... 'ဟဲ့မိဂျမ်း... တို့ ဒီဖောင်က မြေကြီးပေါ် ပြုတ်ကျနေတဲ့ ဝါးဆွေးတွေ ထင်းစိုက်ဖို့ ယူကြမယ်' ကျန်သော မိန်းကလေးမှ...

'အေး...ဟုတ်ပါရဲ့ ခင်မြရယ် မြေကြီးထဲမှာ ဖြစ်မယ့်အတူတူ တို့ နိုင်သလောက် ယူကြမယ်'

ထို မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တို့သည် ဘုရားဖောင်ဝပွန်းမှန်း သိသော်လည်း အသိပညာခေါင်းပါးတော့ ထင်းစိုက်ဖို့ သာ သိနေသည်။ ကမ်းစပ်မှ ရေမျော ထင်းများနှင့် ဘုရားဖောင်မှ ဝါးဆွေးများကို စုစည်းပြီး အိမ်ပြန် သယ်သွား ကြလေသည်။

ည(၁၁)နာရီခန့်တွင် တစ်နေရာမှ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်သော ခွေးအူသံ တွေက တိတ်ဆိတ်သောညကို ဖုံးလွှမ်း သွားပါသည်။

'အူ အူ အူ အူ' ရွာထဲမှ ရိုသမျှ ခွေးများကလည်း အူလိုက်သည်မှာ ကျောချမ်းစရာပေ။ သက်ကြီးခေါင်းချသော်လည်း အိပ် မပျော်နိုင်သော ဘကြီးသောင်း...

'အင်း... ဒီညမှ ဘယ်နှယ်ခွေးတွေကလဲ ရွာထဲ လျှောက်အူနေတာပါလိမ့်၊ ရှေးလူကြီး တွေ ပြောစကားအရ မကောင်းဆိုပါးများ ရွာထဲဝင်ရင် ခွေးတွေ အူတတ်တယ်တဲ့' ဘကြီးသောင်း တွေးတောရင်း အိပ် ပျော်အောင် အိပ်လိုက်ပါသည်။ နံနက် လင်းတော့ အမင်္ဂလာစကား ဝိဇ္ဇော ဆရာ ဆရာပိုးတစ်ယောက် အကောင်း သားကနေ နံနက်လင်းတော့ သမီးဖြစ်

သူက သွားနှိုးတော့ မျက်လုံးပြူး၊ လျှာထွက်ပြီး သေနေပါသည်။ အနား မှာတော့ ဖောင်စောင့် ဘီလူးရုပ်တု တစ်ခုက အခန့်သား...

ရပ်ရွာလေ့အရ ဆရာပိုးအား (၃) ရက်ထားပြီး မြေဖို့သင်္ဂြိုဟ်ကြသည်။ သမီးဖြစ်သူလည်း ယင်းဘီလူးရုပ်တု အား အိမ်မှာမထားရဲ၍ ဘုရားဖောင်သို့ ပြန်ထားလိုက်ပါသည်။

ဆရာပိုး မြေချပြီး ည(၁၁)နာရီတွင် လည်း ညအမှောင်ကို ထိုးဖောက်၍ ခွေးအူသံများက ရွာရိုးတစ်လျှောက် ဆူညံ၍နေပါသည်။ သန်းခေါင်ယံအချိန် တွင် အိမ်တစ်အိမ်မှ...

'သမီးရေ မဂျမ်း၊ အမေကို ထကြည့် ပါဦး သမီးလေးရဲ့... ဟင် အကောင်း သားကနေ လည်ပင်း အင့်တယ် အင့် တယ်နဲ့ အသက်ရှူမရဘူးဆိုပြီး အသက်ပျောက်သွားတဲ့ သမီးလေးရဲ့ အမေလွမ်းရချည့်ရဲ့ ဟီး ဟီး'

ထိုသို့ကြောင့် အိမ်နီးနားချင်းများ နီးလာပြီး သေသူ မဂျမ်းအိမ်သို့ စုပြုံ တက်လာကြသည်။

ထိုအထဲတွင် ဘကြီးသောင်းလည်း အိမ်ထဲရောက်နေသည်။ ဘကြီး သောင်းမှ...

'ဟဲ့...ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ မရင် ရယ်။ နင့်သမီး နေထိုင်မကောင်းဖြစ် တာ မကြားဘဲနဲ့ မြန်းစားကြီး သေတာ ရိုးရဲ့လားဟာ'

ဒေါ်မရင်သည် မျက်ရည်များကို တဘက်နှင့်တို့ရင်း...

'မသိပါဘူး ဘကြီးသောင်းရယ် အသက်ရှူကျပ်တယ်ဆိုပြီး ဆုံးတာပါ' နံနက်လင်းလျှင် အသုဘကိစ္စ စသည်များ လုပ်ဆောင်ပြီး (၃)ရက် ထား၍ ဆရာပိုးသင်္ဂြိုဟ်သော သုသာန် သို့ ပို့ဆောင်မြေဖို့ကြပါသည်။ အသုဘ ပို့ဆောင်သူများ ရွာထဲအပြန် အိမ် တစ်အိမ်မှလည်း...

'သမီးလေးရေ... သမီးလေးရဲ့ အမေတို့ကို ထားခဲ့ပြီလားဟင်။ မူး တယ် မူးတယ်ဆိုပြီး အသက်ပျောက် သွားတဲ့သမီး ခင်မြရေ သမီးရဲ့'

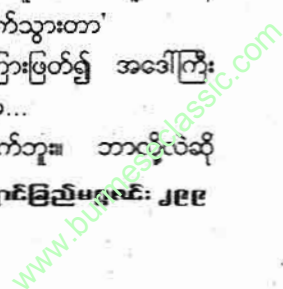
ဆိုသည့် ကျယ်လောင်သော အသံ ကြောင့် အသုဘပို့သူများလည်း ထို ငိုနေသောအိမ်သို့ အပြေးအလွှား သွား ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ဘကြီးသောင်း က ရှေ့က အရင်ရောက်နေပါသည်။ ဘကြီးသောင်းမှ...

'ကဲ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တာလဲ ဟိုမှာ အသုဘပို့တာ မပြီးသေးဘူး။ ဒီမှာ တစ်ယောက်က ဆုံးပြန်ပြီ၊ နင့်သမီး တော့ တစ်ခုခုတော့ မှားပြီထင်တယ်' မိခင်ဖြစ်သူမှ...

'ဦးလေးသောင်းရယ် ညဘက် ခွေး တွေ အူသံတွေ ကြားကတည်းက သမီးလေး ဂနာမငြိမ်တော့ဘူး။ ကြောက်တယ် ကြောက်တယ်နဲ့ ဆုံး မယ့်ဒီနေ့မှာ မူးတယ် မူးတယ်နဲ့ အသက်ပျောက်သွားတာ'

ထိုစဉ် ကြားဖြတ်၍ အဒေါ်ကြီး တစ်ယောက်မှ...

'မရိုးလောက်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆို

တော့ သူနဲ့ မိဂျမ်း(၅)ရက်၊ (၆)ရက် လောက်က ဘုရားဖောင်နားမှာ ထင်း ရှာနေတာ ငါ ပဲစိုက်ရင်း တွေ့ရတယ်' ထိုခဏ ဘကြီးသောင်းအတွေး ဝယ်...

'အင်း...ဒါဆို ဒီကလေးနှစ်ယောက် သေတာ မရိုးဘူး။ ဘုရားဖောင်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်။ ဘုရားဖောင် ပစ္စည်း တစ်ခုခုယူလို့ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု တွေးတောရင်း...

'တို့ရွာမှာ မကြုံစဘူး (၃)လောင်း ပြိုင် ရက်ခြားသေတာဆိုတော့ ဟဲ့... မိဈေး နင့်သမီး ခင်မြသေတာရယ်၊ ဟို မရင်သမီး မိဂျမ်းသေတာရယ်၊ ဗိန္ဒောဆရာ ဆရာပိုးသေတာရယ်က ဘုရားဖောင်နဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။

အဲဒီတော့ နင့်သမီးအသုဘကိစ္စပြီး

တာနဲ့ ရွာထဲ ပရိတ်ရွတ်ပြီး၊ ဘုရား ဖောင်တော်အတွက် ငွေစုပြီး ဖောင် တော်အသစ် ပြုလုပ်မယ်။ သန့်သန့် ရှင်းရှင်းဖြစ်အောင် တို့ မြစ်လယ်ကို ဖောင်တော် ပို့ဆောင်ကြမယ်။

ဒီရွာမှာ ကြာကြာထားပြီး မပြုပြင်ဘဲ မသိနားမလည်သူတွေက ဖောင်က ပစ္စည်းတွေယူရင် ဆက်ပြီး သေကြေ ဒုက္ခရောက်ကြမယ်။ မလုပ်ထိုက်တာ လုပ်တဲ့သူတွေမှာလဲ အသက်နဲ့ လဲကြရ တယ်'

ဘကြီးသောင်းသည် စကားကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောပြီး အသုဘအိမ်မှ ပြန်ခဲ့ပြီး ရွာထဲ တစ်အိမ်တစ်ယောက် လူစု၍ ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော်အား အုသစ်ပြုလုပ်ပြီး ဖောင်တော်မျှောဖို့ စည်းဝေးကြသည်။

ခင်မြ အသုဘရက်လည်သောနေ့ မှာတွင် ဖောင်တော်လည်း အသစ် ပြုပြင်ပြီးသွားလေသည်။ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ကျောင်းတိုက်အသီးသီးသို့ သံယာ တော်အရှင်မြတ်များ ပင့်ဖိတ်ပြီး ဖောင် တော်ပေါ်တွင် ပရိတ်တရားနာကြား၍ ရှင်ဥပဂုတ္တ ဘုရားဖောင်တော်အား မြစ် လယ်သို့ စံပယ်ရန် ပို့ဆောင်ပြီး ရိုသေ စွာဖြင့် မျှောလိုက်ကြပါတော့သတည်း

[သင်ခန်းစာ တစ်ရပ်အဖြစ် တကယ့် အဖြစ်အပျက်အား အမည် ပြောင်း၍ ဖတ်လမ်းဆင် တင်မြ လိုက်ပါသည်။]

ဟာသာတ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထီဂဏန်းတွဲ များက အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၃၀၃
ဧပြီလ	၄
ခုနှစ်	၂၀၁၄

$၂၃၂၁ = ၈$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၈)ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေး ချယ်ပါ။ ရှေ့ဂဏန်းများကို ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများပင် ရွေးချယ်ရမည်။

ဥပမာ

စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး

၂...၂	၅...၂	၈...၂	၉...၂
၂...၅	၅...၅	၈...၅	၉...၅
၂...၈	၅...၈	၈...၈	၉...၈
၂...၉	၅...၉	၈...၉	၉...၉

မှတ်ချက်။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၂၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်း ပါက $(၄ + ၂ + ၀ + ၁ + ၄) = ၁၁ = ၂$ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၂” ဂဏန်းက ပို၍ အားကောင်းပါသည်။ သို့ဖြစ်၍...

စ...ဆုံး

၂...၂	၅...၅	၈...၈	၉...၉
၅...၅	၅...၈	၈...၉	၉...၂
၈...၈	၈...၉	၉...၂	၅...၅
၉...၉	၉...၂	၅...၅	၈...၈

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏အိမ်ရှိ ဘုရားတွေ တွင် ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်းနှင့် (၂) ရက် သို့မဟုတ် (၈)ရက်တိတိအိမ်ဌာန ဝင်ရန်ဖြစ်သည်။ (၁၀၈)လုံး ပုတီးစိပ် နှင့် နေ့စဉ် သက်စေ့စိပ်ပွား ပူဇော် အိမ်ဌာနဝင်ပါ။ အိမ်ဌာနအောင်မြင် ပြန် က လမ်း တံတား သို့မဟုတ် ဘုန်းကြီး ကျောင်း သိမ် ဆောက်လုပ်ရေးတစ်ခု တွင် တတ်နိုင်သမျှ အလှူငွေ ထည့်သွင်း ပြီးမှ ထိက်စမ်းရန် ဖြစ်သည်။

အထူးဂဏန်း

◆ ၂၂၅၈၉၉ ◆ ၅၂၂၈၀၉ ◆ ၉၂၂၈၀၉

ထိက် ပွင့်ပါစေ။

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

ရှားစောင်းကြီးအနှစ်

နှင့် သူ၏အသုံး

ရှားစောင်းဟူသော အမည်အား ရှေးကထားပြီး အစချီတွင် ခေါ်ဝေါ်ထားကြသည့် အပင်များနှင့်စပ်၍ ကျွန်တော် သိထားသည်မှာ ရှားစောင်းလက်ပပ်၊ ရှားစောင်းလက်ဆက်၊ ရှားစောင်း လက်ဝါး၊ ရှားစောင်းပြာသာဒ်၊ ရှားစောင်းမြင်းနား၊ ရှားစောင်းသိင်္ဂီနီ၊ ရှားစောင်းကြီးတို့ ဖြစ်ပေသည်။

တချို့အရပ်ဒေသတို့၌ ရှားစောင်းဆိုသော အသံထွက်အား သုံးနှုန်းခြင်း မပြုကြဘဲ (ဂစောင်း) သို့မဟုတ် (ဒစောင်း) ဟူသည့် အပြောအဆိုတို့နှင့် ယှဉ်ပါးနေကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ပမာ အနည်းငယ်ပြရသော် **“ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို (ဂစောင်းလက်ပပ်) သို့မဟုတ် ဒစောင်းလက်ပပ် ရှားစောင်းကြီးကို (ဒစောင်းကြီး) သို့မဟုတ် (ဂစောင်းကြီး) ဟူလို။**

ရှားစောင်းကြီးသည် အပူပိုင်း၌ ပေါက်ရောက်သော အပင်ပုမျိုး ဖြစ်ပေသည်။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ မည်သည့် အစိတ်အပိုင်းမဆို အစေးများ ထွက်ပေသည်။

ရှားစောင်းကြီးသည် အနှစ်ရှိသော အပင်မဟုတ်၍ ရာနှင့်ချီ ခုတ်လှဲကြည့် စေဦးတော့ အပင်အတွင်းက အနှစ်အသားကို တွေ့ဖို့ရန် မလွယ်ကူငြား အကြောင်းဆိုက်လျှင် တစ်ပင် တလေ၌ တွေ့ရှိရတတ်သည်ဟု ဆိုရာ...

ထိုရှားရှားပါးပါး ရှားစောင်းကြီး အနှစ်အား ကံအားလျော်စွာ ရရှိခဲ့သည် ရှိအံ့။ ကောင်းစွာ ယူငင်သိမ်းဆည်းထားပေလော့။

အနှစ်ဆိုသည့်အတိုင်း ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ဟကုန်ကုန်ရှိပြီး နက်ပြာရောင်အဆင်းရှိသော သူ၏ အဖွင့်သတ္တိသည်ကား သာမန် ဝမ်းလျှော ဝမ်းပျက်တို့ကို မဆိုထားလျှင် အလွန် ကြောက်စရာကောင်းသည့် ကာလဝမ်းရောဂါကိုပင် ဒိဋ္ဌနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အညွန့်မှာ လူကြီးဆိုလျှင် အဆိုပါ အနှစ်ကို အနေတော် လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန် တစ်ဝက်ခန့်ရအောင် ဆန်ဆေးရည်နှင့် မပျစ်မကျ သွေးယူပြီးတိုက်ပါ။

ယင်းပမာဏကို အခြေပြု၍ ကျန်အရွယ်များကိုလည်း အသက်အနေအထားအလိုက် ချိန်ဆ တိုက်ကျွေးသွားခဲ့သော် ပျောက်နေကြဟူလေကြောင်း...

ကျယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး တစ်ဦးနှင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်း အတူနေ ရင်းနီးခဲ့သူ တစ်ဦးက ဆရာကြီး၏ ပြောပြချက်ကို ကျွန်တော်အား တစ်ဆင့် ပြောကြားခဲ့၍ မှတ်သားခဲ့ရသည့် ကျွန်တော်က နိုးရာတိုင်းရင်းဆေးတစ်လက် မပျောက်ပျက်စေဖို့ အလို့ငှာ ပြန်လည်ဖောက်သည်ချ ဖော်ဆောင်ညွှန်းဆို လိုက်ရပေတော့တကား...။

သောကကင်း၊ ကျန်မာကြံ၍
လောကလင်း၊ ချမ်းသာကြပါစေ
စဉ့်ကူ စိုးဝင်းထက်မောင်
(သျှင်စာမှန်)

အကြောအဆစ်ရောင်မှာ

အတွက် ယာခင်းမှ ဆေးတစ်လက်

ငမင်ကျေးရွာသို့ ရောက်သောအခါ ထုံးတောင်တောရသို့ သွားရန် ရွာခံ တစ်ဦးအား စုံစမ်းကြည့်သည်။

'ချောင်းကူးတံတားကျော်ရင် ဆယ်မိနစ် တောင် မလျှောက်ရပါဘူး။ ထုံးတောင်တောရ ဆိုင်းဘုတ်ကြီး တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် လဲ အဲဒီဘက်တော(ယာခင်း)သွားမှာပဲ။ အတူတူ သွားကြတာပေါ့'

စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာ ခဲ့ကြရာ ချောင်းကူးတံတား ကျော် သောအခါ ယာခင်းတစ်ခင်းကို ဖြတ် ကျော်ရသည်။

'ဆရာ ခြေထောက်က ငုတ်စူးတာ လား'

'ဘာမှ မစူးပါဘူး။ ဖိနောင်က ကျိန်း သလိုလို တစ်ချက်တစ်ချက်မှ ဖြစ်တာ ပါ'

'ဪ အကြောနာတာပဲ။ ဒီလို အကြောနာ အဆစ်ရောင်တာ အတွက် အစွမ်းထက်တဲ့ဆေး ရှိပါတယ်'

ထိုသူက ယာခင်းမှ အရွက်တစ်ရွက် ကို ခူးယူကာ ပါးစပ်တွင် ခဲထားသော ဆေးပေါလိပ်ဖြင့် ကင်သည်။ နွမ်းလာ သောအခါ အသာအယာ လုံးခြေ၍ ကမ်းပေး၏။

'ဖိနောင့်မှာ အံ့ထားလိုက်'

လိုရမည်ရ ဆောင်ထားလေ့ရှိသော စက္ကူတိပ် Tape ဖြင့် သိုင်းပတ်လိုက် သည်။ ထုံးတောင်တောရအတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ညှိလေ့လာသော အခါ ကျိန်း၍ နာနေသော ခြေဖနောင့်

၃၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယာခင်းမှ ငိုဦးပင်

မှာ သိသာစွာ ပျောက်ကင်းသွားလေ သည်။

အပြန်တွင် ယာခင်းမှ ထိုအပင်ကို လေ့လာကြည့်ရာ ပွင့်အာနေသော အသီးမှ ဖြူဖွေးသည့် အမျှင်ထွေးများ

ကို တွေ့ရသည်။ ချည်မျှင်ထုတ်ထုတ် သည့် ဝါဂွမ်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း